

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

EEK GENT

G. J. Wexke

**ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ**

**JOANNIS STOBÆI
FLORILEGIUM**

**AD MANUSCRIPTORUM FIDEM EMENDAVIT
ET SUPPLEVIT**

THOMAS GAISFORD, A. M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS

EDITIO AUCTION

V O L. IV.

L I P S I A E

IN BIBLIOPOLIO KUEHNIANO

MDCCCXXIV

Y. HANCOCK & COMPANY FOR LOAN

OF THE
UNITED STATES

NO. 100

UNITED STATES
DEPARTMENT OF THE TREASURY
BUREAU OF THE MINT
WASHINGTON, D. C.

IOANNIS STOBÆI
FLORILEGIUM
AD EPIMIUM.

STOBÆI FLORILEG. VOL. IV.

A

IOANNIS STOBÆI
FLORILEGIUM
AD EPIMIUM FILIUM
SIVE
COLLECTANEORUM LIBER

SCITE DICTA ET PRÆCEPTA CONTINENS
LATINO CARMINE REDDITUS AB HUGONE GROTIŒ.

TITULUS I.
DE VIRTUTE, ET QUOMODO SECUNDUM
VIRTUTEM VIVENDUM SIT.

1. *Sophocles Eriphyle.*

b
510

VIRTUTIS una, quae manet, possessio est.

2. *Euripides Andromacha.*

Quod reliquum bonis

Post mortem superest, nulla abolet dies.

Virtus incolumis post cineres micat.

3. *Idem Oedipo.*

Non solus ille est quem dat argenti nitor

Aurique nummus, sed genus potissimum

Nummi, ipsa virtus, usuique aptissimum.

4. *Idem Temenese.*

Virtus, ubi quis interit, non interit,

Sed vivit et post corpus: at si quis malus

Intereat, ejus cuncta sub terram cadunt.

5. *Idem.*

Pudet pigetque recta sectantem virum

Pravum vocari. Scilicet disci potest
 Et ipsa virtus: sensus infantum rudis
 Quæ nescit audit, inde conatur loqui:
 Tum quæ puer quis didicit, hæc gaudet senex
 Meminisse: tantum est indoli formam dare.

6. *Incertus.*

Virtute nulla carior possessio est,
 Quæ nescit auro sola se servam dare,
 Vitaee amor, vel Quiritum plausibus.
 Virtute quo quis utitur magis ac magis,
 Hoc illa crescens se fit excellentior.

7. *Euripides.*

Humana virtus omnia antistat bona.

8. *Idem Antiopa.*

Tria justa, fili, te peraequum est discere:
 Deos vereri, deinde genitores tuos,
 Tum sancta Graiis jura. Quod si feceris,
 Stat pulchra tibi corona rumoris boni.

9. *Bacchylides.*

* Unus ad felicitatem callis est mortalibus,
 Absque cordolio quod aevi contigit transmittere.

10. *Incertus.*

^b Mali est levamen esse sine negotio.
 Quod indecorum est tu nec audi, nec vide.
 Mens sana sano corpore est praestantior.
^c Modestia est servanda coenanti foris.
^d Perhibere vera semper ingenuum decet.
 Mores tueri liberos magnum puta.
 Te liberum ipse moribus praesta tuis.
 Virtutis omnis horreum modestia est.
 Quantum potes fac mentis ut curam geras.
 Mores decori frugis est pulchrae seges.
 Composita recte vitæ pulchra obventio est.
 Curanda res est ex decore vivere.

^a Refer ad Tit. CVIII.

^d Refer ad Tit. XXX.

^c Refer ad Tit. V.

^d Refer ad Tit. XL.

• Beatus ille quoniam beatus imperat.
Virtus hominibus implet armorum vicem.

11. *Incertus.*

Nunquam dono est exosus alter vir bonus.
Quippe opera recta sensus recti proserunt.
Bonis hominibus quid nisi bona det Deus?
Bonos probosque colere et imitari decet.
Est moris explorator humani dies.

12. *Aristoteles Hymno in Virtutem.*

Recte vel nimio labore constans
Et quovis pretio petenda Virtus:
Te propter, Dea pulchra, te iubente
Graui dulce mori: nihil labores,
Et tristes nihil expavere casus,
Tu saevo vetitum perire leto
Semen mentibus inseris beatum,
Prae qua spernitur et superba gaza
Et dulcis sopor et boni parentes.
Te propter Jovi prosati supremo
Alcmenae soboles genusque Ledaee
Tot casus subiere, tot pericla,
Quid possent avidi docere factis,
Te propter facibus tuis calentes
Ajax inclitus et ferox Achilles
Iverunt Stygias videre portas.
Propter dulces tuae decus juventae
Praeclari generosa stirps Atarnei
Decrevit radiis carere Phoebi:
Quem nunc carmine nescio perire
In laudem Jovis Hospitis celebrant
Prolos Mnemosynae novem Camaenae.

13. *Philippides Ananeusa.*

Ne turpe vinci, si quid erraris, puta:
Haec namque vera est ad bonam frugem via.

14. *Epicharmus.*

Cuncta sapiens praevidebit, poenitebit sic nihil.

e Refer ad Tit. LXII.

15. *Scriptor aurei Carmīna.*

Res has superare memento,

Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
 Irarumque facas. Nihil adiutoribus aude,
 Turpe aliis, solusque nihil: te discere vereri.
 Iustitiam factisque simul, verbisque celebra,
 In re vel minima peccare assuescere noli.
 Omnibus esse mori genitis fatale memento,
 Res et opes quaerique solent iterumque perire.

16. *Solon.*

Saepe male dites, et fortibus instat egestas;

At mihi virtutis munera divitiis

Permutare nefas; manet usque immobilis illa.

At fluxas nunc hic, nunc habet alter opes.

17. *Hesiodus Operibus.*

Improbis nullo datur amplectenda labore;

Tam prope nos habitat; tam molli calle petenda.

Sudorem ante aditum virtutis Dī posuerunt.

Et longa huc et celsa simul via ducit euntem,

Ardua principio; sed ubi est ad culmina ventum,

Incipiet molli sese submittere olivo.

Paulus Silentiarius [Anthol. Pal. X. 74.]

Nec ridens Fortuna suo te sublevet aestu,

Nec libertatem sequior aura domet.

Cogitur adversis haec vita obnoxia ventis,

Nunc huc, nunc illuc, tracta, retracta sequi.

Virtus sola manet non mobilis: haec tibi praestat

Securum vitae per mare navigium.

TITULUS II.

DE VITIO.

1. *Demetrius.*

Addicta pravis mens ad insidias patet;

Intenta nempe quaestibus semper suis,

Et temere credit, et ruit caeco impetu.

2. *Axionicus.*

Quoties probus vir improba pecuniam

Credit, dolorem recipit usurae loco.

3. *Antiphanes.*

Qui cum sit opulens nequiter quicquam facit,
Hunc si esset pauper quid non facturum putas?

4. *Menander Petlici.*

Consilia versat multa qui pravis studet.

5. *Idem.*

Cum recta fatur improbum odi maxime.

6. *Idem.*

Rationis actû nescit improbitas regi.

7. *Aeschylus.*

Homini crimen assignat Deus,
Eruiere quoties funditus statuit domum.

8. *Euripides Ixione.*

Iusti capesse nomen, at facta occupa
Quidvis agentis: parta sic tibi res erit.

9. *Sclerias.*

Multos videre est oris ingenui et probi,
Sed queis in animo liberale sit nihil.

10. *Philippides.*

† Calumniatur, quamvis inclemens, minas
Duas si dederis, agno abibit mollior.

11. *Hesiodus Operibus.*

Nulla boni justique et fas servantis et aequum
Gratia: laudatur scelerum fraudisque repertor,
Et vi cuncta trahens: nusquam pudor: aurea nusquam
Iustitia: insultant pravi potioribus ultro
Falsiloquo sermone, sed et jurare parati.
Invidia a tergo miseris mortalibus instat
Laeta malis, immane tuens, saeva omina portans.

12. *Zenodotus.*

Virtute laus paratur, ignavis pari
Tam vita quam mors transit in silentio.

13. *Hesiodus Operibus.*

Non mihi nunc igitur, non qui de sanguine nostri

† Refer ad Tit. XLII.

Natus erit, juste sit vivere: noxia namque
Iustitia est, cum jura magis pejoribus adsint.

14. *Ibidem.*

Vicinus malus, atra lues: bonus, optima merx est;
Quem qui indeptus erit, maectum se credat honore.

15. *Euripides Bellerophonte.*

Utcunque malis commodat auras
Fortuna suas, utcunque ferox,
Partas subito cum spectat opes,
Raptor spreto jure superbit,
Nihil heic stabile est tutumque nihil,
Negat heredem res rapta sequi,
Tempus nullo genitore satum
Aequat normis omnia rectis,
Tandemque malas detegit artes.

16. *Idem Medea.*

Dēus, quid hoc est! si fides auri fuit
Suspecta, sunt, te dante, quae cernant notae;
Justos iniquis signa quae discriminent,
Nulla invenire est corpore in mortalium,

17. *Sophocles Tenye.*

Aetate in ista quam nihil recti est super:
Pravos tot inter qui sapit solus perit.

26. *Philemon Circulator.*

Quam prava tota est indoles mortalium,
Quae caeteroqui non egeret legibus?
Tun' credis hominem reliquis animantibus
Differre? nihilum distat, hoc demto tamen,
Quod alia cum sint prona, rectum animans homo est.

27. *Idem.*

At our Prometheus factor humani gregis
Animantiumque reliquorum, unam singulis
Generibus bestiarum naturam dedit?
Immane cunctis robur est leonibus;
Ingenium pavidum lepores nusquam non habent:

g Refer ad Tit. XCVIII.

Nec inter vulpes alia vasis moribus,
^hSimplicibus alia est: quin tricena vulpium
 Si forte millia in unum contraxit locum,
 Erit per omnes unus ingenii tenor.
 At inter homines quot sunt numero corpora,
 Totidem videre est studia et vivendi modos.

28. *Sophocles Ajaxe.*

ⁱAbeo: probrosum namque si quis me audiat
 Corripere dictis, quem sit ulcisci manu.

29. *Idem Phaedra.*

Abeo: nec etenim dicta quae promo, tibi
 Laudare cordi est, nec mihi mores tuos.

TITULUS III.

DE PRUDENTIA.

1. *Aeschylus.*

Adesto rebus, quodque oportet hoc age.
 Non multa qui scit, sed quod est ex re, sapit.

2. *Sophocles.*

Quæstus non potest major dari,
 Quam mens subacta regullis prudentiæ.

3. *Menander.*

Per mille nobis Di sutelarum modos
 Imponunt, ut qui plus ingenio polleant,

4. *Incertus.*

Etiam celari si quid te cognoveris,
 Ne præ te ferto. Nam res perplexissima est
 Id scire, te quod alius celatum velit.

5. *Sophocles Ajaxe.*

Si dabitur istis moribus licentia,
 Jam nulla poterit perrogari sanctio;
 Si jure victor vi mera exturbabitur,
 Postrema primi, prima postremi ferent.
 Quin ista sunt linquenda. Non populi sita est

^hSic em. Grotius: olim, *Alia est severis.*

ⁱRefer ad Tit XXXVI.

In mole vasta corporis securitas,
 Sed mente quisquis præstat, imperium obtinet.
 Bos latera tantus sub magisterio tamen
 Tenuis flagelli rectus incedit viam.

6. *Menander Incito.*

Qui valet prudentia,
 Ist vero est vates et consultor optimus.

7. *Idem.*

Rerum optimarum effectrix est sollertia,
 Ad recta et sana sese si converterit.

8. *Sophocles Alete.*

Tranquillus animus, conscius recte sibi,
 Multa aptus est reperire quæ vafros latent.

9. *Menander.*

In ætate hominum nil, pater, præstantius
 Ratione est et consilio. Nam res qui ordinat,
 Viasque agendi recte disponit, sibi
 Est princeps, imperator, consiliarius,
 Tribunus plebis. Cuncta habet cui mens adest.

10. *Aeschylus.*

Sapiente qui plus sapiat est cum fallitur.

Idem.

Justus nec ipse Juppiter spernit dolos.

11. *Menander.*

Prudentiæ subjecta parent omnia.

12. *Euripides Antiopa.*

Tu corpus in me molle et infirmum secus
 Non jure culpas. Si mihi sapientia
 Concessa, sub hoc quam lacertorum tori,

13. *Sophocles.*

Quod visus oculis, mens id esse animis solet.

14. *Incertus.*

Juvare miseros optimis dignus labor,

15. *Incertus.*

At sapere recte numinis magni loco est.

16. *Agatha.*

Fortuna lapsa est nobis, non prudentia.

17. *Chaeremon.*

Non criminaris, ut putas, prudentiam:
Quod optimum est, honore dignum est maximo:
Qui sapere didicit, cuncta complexus tenet.

18. *Euripides Erechtheo.*

*Cum justa posces, nate, quod poscis dabo:
Nam tibi dat aetas sapere: nec me mortuo
Sententiarum vis paternarum excidet.
Dabo ergo gemmas quae juventutem juvent,
Sermone quamvis multa complectens brevi.
Benignus esto semper et tractabilis:
Nec diviti largire plus quam pauperi.
Da te fruendum pariter ex aequo omnibus.
Negotiorum, de duobus quae imminet,
Statim alteri animum adverte, ne procrastina.
Fundare si vis solia mansurae domus,
Opes iniquas sperne. Nam quae per nefas
Trans limen intrant, stare non possunt diu.
Fac aliquid habeas: inde nobilitas venit,
Et nuptiarum copia optimatum.
At pauper, adsit quamlibet sapientia,
Expers honoris nomen habet inglorium.
Tales amicos quaere, qui verum loqui
Constanter ausint: obde ferratas fores
His, qui infideles gratiae se mancipant,
Adsuesce senibus: utile est commercium,
Brevis voluptas saepe tristitiam parit.
Ad pignitatis alta vectus culmina
Ne civium corporibus illudas cave;
In sese et enses acuit et laqueum vocat
Quicumque honesti pauperis spurcat domum,
Mandare noli non probis rempublicam:
Namque impiorum natio, gazam sibi
Vel imperi vim nacta, desultat ferox,
Crevisse cernens spem supra subito lares.
Et jam manum da, nate, tangendam patri,

*Refer ad Tit. XLVIII.

Valeque, Nam te prohibet amplecti pudor:

Cor quippe non muliebre sapientem decet.

19. *Theognis.*

Illi lingua sapit, oculi quoque, nec minus aures,

Quaeque sita in medio est pectore mens animi.

20. *Euripides Polyide.*

Quisquis suae ipse fraena naturae tenet,

Consulere recte commodis novit suis.

21. *Scriptor aurei Carminis.*

Plurimus humanas sermo defertur ad aures,

Inde bonus, malus inde: sed his tu parce moveri,

Nec cursu desiste: pati mendacia disce

Leniter. Haec vero tibi sint ante omnia curae:

Non dictis tibi, non factis persuadeat alter

Ut dicas, facias, quod rectius esset omitti.

Quae nocitura cave: sint consilia ante labores,

22. *Euripides Peliast.*

Stimulis potentum ne recalcitres cave.

23. *Menander.*

Si tibi quod nihilo plus est dederit quispiam,

Quantillum dederit sume: nam quamvis parum

Accipere, multo accipere plus est quam nihil,

25. *Incertus.*

Bonum undequaque maximum prudentia est.

Cujus notae sit quisque, indicium oratio est,

Praeclara res est, nosse praeclara omnia,

Eris beatus, sapere si recte vales.

Praestare semper crede quod tutissimum est,

Est agere recte, sapere non recte tamen.

Perita cura vincit imperitiam.

Evasi doctus spectans aliena ad mala.

Amatur genitor cui pro ira prudentia est,

Fortuna si adsit, sapere res dulcissima est.

Odi professum sapere, qui sibi non sapit.

Bene judicare majus est silentio,

Valeas sagaci mente, quod pravum est, fuge.

Odio est, quicumque praeter aetatem sapit.

Quid cogites scit nemo: quid facias patet.

Non rebus apta est omnibus prudentia,

Sed sunt quae casu eveniunt.

Nil agere temere semper est tutissimum.

Ratio inter homines obtinet fraeni vicem.

Quam nihil est disciplina ni mens adsiet?

Theognis.

Qui sapit, huic durum est ad stultos multa profari:

Non tamen et semper posse silere datur.

Hesiodus Operibus.

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non

Qui videt, et longe fines prospectat agendi:

Qui bene consultis didicit parere, secundus:

At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit

Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

Lucianus [Anthot. Pal. X. 37.]

Consiliis satius tarde gradientibus uti:

Quae cita sunt, post se paenituisse trahunt.

[Anthol. Pal. XI. 356.]

Caetera qui verax, in te mentitur Homerus,

Consiliis juvenum cum pondus abesse negavit.

Scriptor aurei Carminis.

Consilio factum praevortere, ne quid aberres.

Idem.

Ut nisi consulte quid agas, assuescere noli.

Phocylides.

Ne tibi cor inflent, sapientia, robur, opesque.

Unus enim Deus est sapiens, divesque, potensque.

26. *Idem.*

Telum homini ratio, ferro vel acutius ipso.

Nam Deus insequit cunctis animantibus arma:

Hinc avibus pennae celeres, vis tanta leoni,

Spicula sunt apibus, sunt et sua cornua tauris,

Munimenta sui. Ast homini mens sola relicta est.

Illa autem princeps sapientia, quam Deus afflat.

1 Refer ad Tit. XXXV.

Bellipotentibus antistant sapientipotentes.
Rura, rates, urbes sapientia sola gubernat.

Scriptor aurei Carminis.

Ne prius in dulcem declines lumina somnum,
Quam bene perpendas ter totius acta diei,
Quo praetergressus, quid gestum in tempore, quid non,
Lucis ab exortu supremam ad vespers horam.
Tristitiam curvis impende et gaudia rectis.
m[Haec in perpetuo cura, meditare, labora:
Haec te in divinae virtutis sede locabunt.]

Orpheus de gemmis, aut potius Onomacritus.

His ego, qui nostris cupient accedere dictis,
Munera polliceor fulvo meliora metallo.
Sed res ista virum quaerit, cui nulla laborum
Taedia, qui nil non vigil experiatur agatque,
Discat et ipse aliquid per se, cupiatque doceri.

Idem.

Me minus humanae regina pecunia vitae,
Quam juvat impleri doctis sermonibus aures.

Idem.

Audite o Superi, nam vos sapientia novit
Sancta duces.

Euripides Hecuba.

Sapere in miseriis magna vis sapientiae est.

27. *Idem Antiopa.*

Cantare promptum, dicere est promptum mihi,
Quod juvet, et urbis nequiquam incendat mala.
Non vilis animi motus est, miserescere,
Sed mentis altum providae. Noxa imminet,
Cum sapere sese qui putant, sapiunt nimis.

28. *Theognis.*

Tu quenquam laudare cave: nisi qualis ad iram
Noris, qui mores, ingeniique vigor.
Multis namque hominum sublesta et adultera furtim
Mens latet, inque dies est alia atque alia.

m Hos versus addidit Grotius in ms,

Sed ficti mores ipso se tempore produnt:
Nec me deceptum saepius inficior.

Incertus.

Non proferenda, sed tegenda inscitia est.

Epicharmus.

Vigila: neu quid temere credas: nervi hi sunt prudentiae.

Paulus Silentiarius [Anthol. Pal. X. 76.]

Vivere non dulce est, animo sed pellere curas

Quae pingunt celeri tempora canitie.

Divitias cupiam quantum satis: id quod abundat,

Est animum auratis sollicitudinibus.

Hinc et saepe mori melius quam vivere, et audax

Paupertas magnas saepe lacessit opes.

Haec bene cum noris, maneat sapientia sola

Spes tibi, in hanc certum dirige mentis iter.

Incertus.

Præiosa res est nulla prae sapientia.

Quae nescias didicisse, pars sapientiae est.

Sapiente ab homine nata primum oratio est.

Non cuncta prospectare sapienti datum.

Est sapere pretio quolibet pretiosius.

Est unde sapias discere a sapientibus.

Sui ipse dissimulator est sapiens mali.

Honesta cuncta nosse res pulcherrima est.

T I T U L U S IV.

DE IMPRUDENTIA.

Phocylides.

Judicis arbitrium ignaris permittere noli:

Doctrinam doctus regit, artem conscius artis.

Non capit indoctus sublimia doctrinarum.

Qui didicere boni nil, mens obbruit illis.

Idem.

Nonne vides, ut sponte sua sibi quisque ruinam

Accersant: miser heu, bona qui vicina nec audit,

Nec videt. Effugium pauci novere malorum.

Orpheus de Gemmis.

Heu generi humano discendi nulla cupido est:
Nec satis hoc: vixdum visas contemnimus artes.

Idem.

Ah miseri, quibus ipsa etiam sapientia sordet.

Idem.

Ignari, excordes, divinae sortis egeni,
More ferae vivunt: sed nec caelestia quaerunt
Auxilia, ut possint vitiorum rumpere nexus,
Egregiumque nihil, nihil admirabile norunt:
Usque adeo circum sedet atra in pectore nubes,
Quae proferre pedem virtutum in florida prata
Invidet, et pulchro vinciri tempora serto.

Scriptor aurei Carminis.

Turpia patrato patrare, nefanda profari
Ignari est: fac tu nequeant quae facta dolere,
Et quod non calles nihil incipe: disce quod usus
Exigit: haec vitam tibi sunt paritura beatam.

1. *Sophocles.*

Quos distinent adversa, surdescunt malis,
Et clara quae sunt non vident, nec cum vident.

2. *Euripides.*

Nec posse, nec videre quae peccaveris,
Est incitamen grande confidentiae.

3. *Hesiodus.*

Mente caret quisquis certare potentibus audet:
Spe sine vincendi probrum stibit atque dolores.

4. *Menander.*

Malum est ab optione desipientia.

5. *Sophocles.*

Nihil scientum vulnus intractabile est.

6. *Menander.*

Tibi si nocet, Fortuna cur audit male?

7. *Idem Militibus.*

Latet omne crimen dum fit, sed quantum aiet
Scelus, peracto scelere demum intelligas.

Refer ad Tit. II.

8. *Idem.*

o Miseranda res est usque eo delinquere
Ut nos vetet proferre commissum pudor.

9. *Euripides Ino.*

Multi feroces spiritu indomabili
Sua obtenebrant damna, vel clades tegunt.

10. *Idem Temenisi.*

Vecordiae res plena dejectum metu,
Fortuna si quid afflet, animos tollere.

11. *Idem Aeolo.*

Principia finem non bonum exspectant mala.

12. *Sappho.*

Non Famae memoris post obitum penna superstitem
Te sublime vehet, Pieriis cui caput est rosis
Intactum: sed iners in Stygio nunc quoque carcere
Umbra ignota lates, villa nec deseris agmina.

13. *Menander.*

Res caeca mihi videtur imprudentia.

14. *Chaeremon.*

Qui nil sciunt egregium, ne vivunt quidem.

15. *Idem.*

Despicere quam prospicere didicisti magis.
Ingenia concitata ne placeant sibi.

Idem.

Male consuluisse putatur, quisquis fallitur.

16. *Aeschylus.*

Felix et excors impedimentum grave est.

17. *Sophocles.*

Insipientiae

Jure optimo vocatur improbitas soror.

18. *Euripides.*

Excors homo bene dicta male dicta autumat.

19. *Idem.*

Vis illa subita et ingeni praeceps vigor
Immensa saepe damna dant mortalibus.

o Refer ad Tit. II.

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

B

20. *Idem.*

Humana lustrat humor aequoreus mala.

21. *Hesiodus.*

Saepe etiam stupidi non intempesta loquuntur.

22. *Idem Operibus.*

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non,
Qui videt, et longe fines prospectat agendi:
Qui bene consultis didicit parere, secundus:
At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit
Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

23. *Sophocles Ajace.*

Gens bruta mente, quod tenet manibus bonum,
Sero incipissit nosse, postquam effluerit.

24. *Idem.*

Stulta par stultos loqui.

25. *Euripides Hercule Furente.*

Concedere hosti fas puto, non, si est malus,
Sed si quis animum moribus cultum gerit:
Nam facile tales mitigat supplex pudor.

26. *Idem.*

Hostilior res nulla consilio malo.

27. *Theognis.*

Qui nihil alterius putat esse in pectore mentis,
At sibi consiliū millia suppetere,
Hic mihi commota furatus mente videtur:
Nam scimus multi multa, nec haec eadem:
Ast aliis rem non licitas augere per artes
Religio est: alios frausque dolusque juvant.

28. *Menander.*

Inscitia est manifesta quod scito est opus
Id scire, non cavere quod cauto est opus.

29. *Idem.*

Pecunia qui floret et fautoribus,
Si majus aliud quaerit, pol quaerit malum.

30. *Euripides.*

Utcunque verba docta non docto ingeram,
Implere nunquam poterō pectus perfluum.

31. *Idem.*

Hoc disce, si non ante didicisti tamen;
Pravum esse, magna portio imperitiae est.

32. *Idem Alexandra.*

Qua parte te, Rex, vincere ex usu fuit,
Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus:
Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

33. *Eupolis.*

Quotquot hic spectaturitis, aurem et animum advortite:
Namque se convertit ad vos nostra causae dictio,
Vos peregrino poetae grande clamatis sophos:
Civium sed siquis arti carminum se tradidit
Ingeni non sequioris, mente captum dicitis,
Sic quasi tutela jamjam danda sit gentilibus.
Sed mihi quaeeso audientes ponite hanc sententiam:
Nec juventae vestrae honores invidete musicos.

34. *Rhianus.*

Dedita gens vitijs homines sumus, ipsaque Divum
Munera et alternas sortes corrumpimus, ante
Corruptis animis: hic quem gravis urget egestas
Innumera in Superos audet convitia, moesto
Corde fremens: premit et vires animique vigorem
Degener: hunc aliquid facere aut memorare parantem
Impediunt segnisque pudor vultusque potentum:
Moeror edax, pavidaeque habitant in pectore curae.
Est alius, cui divitias, cui nobile regnum
Dat Deus; hic vix se terris incedere credit,
Vix se mortali meminit de sanguine natum,
Tanta corda tument: parvus licet, erigit altum
Supposita cervice caput: fulmenque Tonantis
Jam sibi, jam thalamos audet spondere Minervae:
Aut fertur sublimè, viamque affectat Olympo,
Dulcibus ut possit mensis accumbere Divum,
Interea, sperata prius spectataque nulli,
Lentos certa gradus, sedet ipso in vertice Poena,
Et vel anum simulans culpis juvenilibus instat,

Refer ad Tit. XLVIII.

B 2

20. *Idem.*

Humana lustrat humor aequoreus mala.

21. *Hesiodus.*

Saepe etiam stupidi non intempesta loquuntur.

22. *Idem Operibus.*

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non,
Qui videt, et longe fines prospectat agendi:
Qui bene consultis didicit parere, secundus:
At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit
Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

23. *Sophocles Ajace.*

Gens bruta mente, quod tenet manibus bonum,
Sero incipissit nosse, postquam effluerit.

24. *Idem.*

Stulta par stultos loqui.

25. *Euripides Hercule Furente.*

Concedere hosti fas puto, non, si est malus,
Sed si quis animum moribus cultum gerit:
Nam facile tales mitigat supplex pudor.

26. *Idem.*

Hostilior res nulla consilio malo.

27. *Theognis.*

Qui nihil alterius putat esse in pectore mentis,
At sibi consiliū millia suppetere,
Hic mihi commota furiatus mente videtur:
Nam scimus multi multa, nec haec eadem:
Ast aliis rem non licitas augere per artes
Religio est: alios frausque dolusque juvant.

28. *Menander.*

Inscitia est manifesta quod scito est opus
Id scire, non cavere quod cauto est opus.

29. *Idem.*

Pecunia qui floret et fautoribus,
Si majus aliud quaerit, pol quaerit malum.

30. *Euripides.*

Utcunque verba docta non docto ingeram,
Implere nunquam poterō pectus perfluum.

31. *Idem.*

Hoc disce, si non ante didicisti tamen;
Pravum esse, magna portio imperitiae est.

32. *Idem Alexandra.*

Qua parte te, Rex, vincere ex usu fuit,
Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus:
Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

33. *Eupolis.*

Quotquot hic spectaturitis, aurem et animum advortite:
Namque se convertit ad vos nostra causae dictio,
Vos peregrino poetae grande clamatis sophos:
Civium sed siquis arti carminum se tradidit
Ingeni non sequioris, mente captum dicitis,
Sic quasi tutela jamjam danda sit gentilibus.
Sed mihi quaeso audientes ponite hanc sententiam:
Nec juventae vestrae honores invidete musicos.

34. *Rhianus.*

Dedita gens vitijs homines sumus, ipsaque Divum
Munera et alternas sortes corrumpimus, ante
Corruptis animis: hic quem gravis urget egestas
Innumera in Superos audet convitia, moesto
Corde fremens: premit et vires animique vigorem
Degener: hunc aliquid facere aut memorare parantem
Impediunt segnisque pudor vultusque potentum:
Moeror edax, pavidaeque habitant in pectore curae.
Est alius, cui divitias, cui nobile regnum
Dat Deus; hic vix se terris incedere credit,
Vix se mortali meminit de sanguine natum,
Tanta corda tument: parvus licet, erigit altum
Supposita cervice caput: fulmenque Tonantis
Jam sibi, jam thalamos audet spondere Minervae:
Aut fertur sublimè, viamque affectat Olympo,
Dulcibus ut possit mensis accumbere Divum,
Interea, sperata prius spectataque nulli,
Lentos certa gradus, sedet ipso in vertice Poena,
Et vel anum simulans culpis juvenilibus instat,

Refer ad Tit. XLVIII.

B 2

Vel culpas sequitur veteres, mentita puellam,
Justitiae magnique Jovis mandata capessens.

35. *Menander.*

Audacius me iudice imperitiâ
Nihil invenire est.

36. *Hesiodus.*

Ah miser, ille quidem partam sibi crimine poenam
Multa gemens sequitur: sed non revocabilis illa est.

37. *Sophocles.*

Hoc graviter errat aegra mens mortalium,
Quod mala mederi posse confidit malis.

38. *Idem.*

Res misera, cum sit recte agendi copia,
Tunc quem sibi ipsi sponte damnum accersere.

39. *Menander.*

Qui quae sibi obtigere non bene fert bona,
Non est beatus ille, sed sensu caret.

40. *Idem Thessala.*

¶ Male agere qui vult facile praetextum invenit.

41. *Philemon.*

Quicumque mentis non satis compos suae est,
Audit, nec audit ille, videt et non videt.

42. *Epicharmus.*

Cernit animus, animus audit: reliqua surda et caeca sunt.

43. *Cercides.*

Stans prope quî posset sapientia clara videri
His, quibus omne luto
Cor sordet, atque faece non purgabili?

44. *Incertus.*

Tubam audiit sus, vel asinus testudinem,

45. *Theognis.*

Non paucos satias evertit mentis egenos:
Difficile est, adsunt cum bona, nosse bonum.

¶ Refer ad Tit. II.

T I T U L U S V.

DE TEMPERANTIA.

1. *Menander Gorgia.*

O Gorgia, ille vir virorum est optimus
Qui melius aliis callet ferre injurias.

2. *Euripides.*

Nil antiquius arbitror
Fraenatrice modestia
Quae semper comes est bonis.

3. *Incertus.*

Semper modestis assidet divum melus.

4. *Incertus.*

*Pecuniam ne fare: nil miror Deam
Quae pessimorum saepe fit possessio.

5. *Incertus.*

*Rei indecorae nec decora oratio est.

6. *Incertus.*

*Eheu malum illud evenit divinitus,
Cum quis videt meliora, nec sequitur tamen.

7. *Euripides.*

*Homini quid est necesse, praeterquam duo,
Cereale germen atque limpharum latex,
Quae sunt parata semper, et vitae satis?
Sed non sat illud sat placet: quippe inciti
Luxu ciborum inventa, sectamur nova.

8. *Incertus.*

*Male cogitatis adsidet merces mala;
Hoc talionis jure lex Fati jubet.

9. *Incertus.*

Virtutis omnis horreum modestia est,

10. *Incertus.*

Modestia est servanda coenanti foris.

*Refer ad Tit. XCIII.

*Refer ad Tit. XXXI.

*Refer ad Tit. XVIII.

*Refer ad Tit. XCIII.

*Refer ad Tit. II.

11. *Incertus.*

Res est homo peramoena cum vere est homo.

12. *Aeschylus.*

✕ Virum bonorum est, obsequi rectoribus.

13. *Sophocles Ajace.*

γ Humana cuncta tollit et mergit dies:
At Dis statutum est illud immutabile,
Amare puros sceleris, Disse improbos.

14. *Idem.*

Gaudere foedas ob voluptates, nefas.

15. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes Veneris in velitae faces
Foeminea coget Liber: ingenium bonum
Semper pudici regulam moris tenet.
Hoc cogitandum est; in sacris evantium,
Quaecunq̃ue vere est casta, non vitiabitur.

16. *Idem Hippolyto.*

Quos tu et quantos,
Hippolyte heros, nactus honores,
Casto vitae tramite? namque haec
Virtus homines prima coronat:
Cito vel sero sequitur semper
Pietatem debita merces.

17. *Idem.*

Suas nec exprobravit infelicibus
Clades, et ipse tale quid metuens pati.

18. *Incertus.*

Certantibus duobus, irato altero,
Certare qui desistit est sapientior.

19. *Euripides Medea.*

Me diligit modestia,
Quod munus est pulcherrimum.

20. *Idem Hippolyto.*

Proh quam modesta mens ubique hominem decet,
Et inclitam adfert gloriam mortalibus.

✕ Refer ad Tit. XLVI.

γ Refer ad Tit. I.

21. *Idem Theseo.*

Melior sed alius est amor mortalibus,
Mentis pudicae, temperantis, et probae.

22. *Linus.*

Certius ut veri possis insistere callem,
Imbue sollicitas nostris sermonibus aures,
Ut procul immanes furias de pectore pellas,
Quae poenis vincere solent genus omne profanum,
Indutae varias mendaci corpore formas:
Has arcere vigil mentis custodia debet:
Hoc etenim te rite sacrum lustrale piabit,
Si potes ex animo pestes odisse nefandas,
Quarum prima malis et maxima causa, voluptas,
Quam laxis agitat fraenis furiosa cupido.

Scriptor aurei Carminis.

Est modus, hunc serva, potus dapis atque laborum:
Quem si nosse cupis, modus est nocitura cavere.
Esto tibi non lauta nimis, non sordida mensa.

Idem.

Res has superare memento,
Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude
Turpe aliis, solusque nihil: te discere vereri.
Justitiam factisque simul verbisque celebra.
In re vel minima peccare assuescere noli.
Omnibus esse mori genitis fatale memento.
Res et opes quaerique solent iterumque perire.

Phocylides.

Limnibus thalami natas arcele, parentes,
Nec decus innuptum sinite extra claustra vagari:
Nam tenerum pudor, et gravis est custodia formae.

Idem.

Casta tibi placeant: factis te turpibus arce.

Idem.

Esse, loqui, potare, suo stent omnia fine:
Optima res modus est: hunc transiliisse nocebit.

Idem.

Pulcher amor recti: Veneris, sine crimine non est.

11. *Incertus.*

Res est homo peramoena cum vere est homo.

12. *Aeschylus.*

✕ Virum bonorum est, obsequi rectoribus.

13. *Sophocles Ajace.*

γ Humana cuncta tollit et mergit dies:
At Dis statutum est illud immutabile,
Amare puros sceleris, Disse improbos.

14. *Idem.*

Gaudere foedas ob voluptates, nefas.

15. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes Veneris in vetitae faces
Foeminea coget Liber: ingenium bonum
Semper pudici regulam moris tenet.
Hoc cogitandum est: in sacris evantium,
Quaecunque vere est casta, non vitiabitur.

16. *Idem Hippolyto.*

Quos tu et quantos,
Hippolyte heros, nactus honores,
Casto vitae tramite? namque haec
Virtus homines prima coronat:
Cito vel sero sequitur semper
Pietatem debita merces.

17. *Idem.*

Suas nec exprobravit infelicibus
Clades, et ipse tale quid metuens pati.

18. *Incertus.*

Certantibus duobus, irato altero,
Certare qui desistit est sapientior.

19. *Euripides Medea.*

Me diligat modestia,
Quod munus est pulcherrimum.

20. *Idem Hippolyto.*

Proh quam modesta mens ubique hominem decet,
Et inclitam adfert gloriam mortalibus.

✕ Refer ad Tit. XLVI.

γ Refer ad Tit. I.

21. *Idem Theseo.*

Melior sed alius est amor mortalibus,
Mentis pudicae, temperantis, et probae.

22. *Linus.*

Certius ut veri possis insistere callem,
Imbue sollicitas nostris sermonibus aures,
Ut procul immanes furias de pectore pellas,
Quae poenis vincere solent genus omne profanum,
Indutae varias mendaci corpore formas:
Has arcere vigil mentis custodia debet:
Hoc etenim te rite sacrum lustrale piabit,
Si potes ex animo pestes odisse nefandas,
Quarum prima malis et maxima causa, voluptas,
Quam laxis agitat fraenis furiosa cupido.

Scriptor aurei Carminis.

Est modus, hunc serva, potus dapis atque laborum:
Quem si nosse cupis, modus est nocitura cavere.
Esto tibi non lauta nimis, non sordida mensa.

Idem.

Res has superare memento,
Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude
Turpe aliis, solusque nihil: te discere vereri.
Justitiam factisque simul verbisque celebra.
In re vel minima peccare assuescere noli.
Omnibus esse mori genitis fatale memento.
Res et opes quaerique solent iterumque perire.

Phocylides.

Limnibus thalami natas arceles, parentes,
Nec decus innuptum sinite extra claustra vagari:
Nam tenerum pudor, et gravis est custodia formae.

Idem.

Casta tibi placeant: factis te turpibus arce.

Idem.

Esse, loqui, potare, suo stent omnia fine:
Optima res modus est: hunc transiliisse nocebit.

Idem.

Pulcher amor recti: Veneris, sine crimine non est.

Idem.

Sume tibi affectus medios, nec grandia quaere:
Nam quicquid nimium est in nullos serviet usus,
Immodicaeque dapes vitiis alimenta ministrant.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. IX. 444.]

Virginitas pretiosus honos, sed vita periret,
Si foret in cunctis virginitatis amor.
Legibus uxorem soeia tibi: sic dabis orbi
Pro te hominem, purus turpis adulterii.

Antipater Thessalonicensis. [Anthol. Pal. IX. 96.]

Antigenes anima jam jam fugiente Gelous
Haec dulci natae verba suprema dedit:
Pulchra genas virgo, soboles mea, cara sequetur
Te colus: hoc tenuis sat sibi vita putet,
Nubere si detur, probitatem ab Achaïde matre
Exprime; dos erit haec non peritura viro.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 132.]

Sunt adversa sibi pudor atque amor: et tamen ambo
Exitium eventu saepe tulere pari.
Hippolyto mortem mores tribuere severi:
Hippolyti sed te, Phaedra, peremit amor.

Palladas. [Anthol. Pal. IX. 170.]

Exerior, ventrem reprimens sermone severo,
Indomitam partem si ratione domem:
Et quid ni, cum ventre animus sublimior exstet,
Vincere sit nobis inferiora datum?

Idem. [Anthol. Pal. X. 56.]

Credite, decepti toties in amore mariti,
Credite: nulla nota est certa pudicitiae.
Nec turpes facie semper sine crimine vivunt,
Neo semper formae gloria crimen habet.
Multas aspicere est, quae pulchri corporis usum
Tentatae nullo munere prostituunt.
Sunt et deformes, quibus insatiata libido est,
Quaeque audent pretium ponere adulterio.
Non siqua aspectus simulat vitare viriles,
Tetricaque attollit triste supercilium,

Certa pudicitiae dat pignora, Saepe severi
Sub vultus specie maxima furta latent,
Rursum hilares aliae, quae comiter omnibus adsunt,
Sunt castae, si qua est foemina casta tamen.

T I T U L U S VI.
DE INTEMPERANTIA.

18. *Philemon.*

* Effare nobis libere, quem te putas?
Loquerisne hominibus ipse non homo, sed tenens
Orbem sub pedibus, an communi vesceris
Aura nobiscum, qui te tam magni facis?

19. *Cleanthes.*

* Patrare quisquis concupiscit turpia,
Patrabit idem, si data erit occasio.

20. *Idem.*

Adulterorum natio unde nascitur?
Ex luxuriante Venerea libidine.

21. *Euphron.*

Nulla horribilior pestis est adultero,
Qui maximo lascivit alieno in malo.

22. *Euripides Antiopa.*

Hi qui saginae manciparunt corpora,
Periculosum civitatibus genus
Pecunia fugiente: ventri obnoxios
Manere iisdem rebus optandum foret.

23. *Anaxandrides.*

Ne te voluptatis unquam servum feceris:
Neque enim viri hoc est, sed subantis foeminae.

23. *Alexis.*

Noxam trahentes post se delicias fuge.

25. *Menander.*

Adulter est res, orede, pretiosissima;
Nam morte constat.

*Refer ad Tit. XXII.

*Refer ad Tit. II.

26. *Idem.*

Inhonestā vita, quālibet dulcis, próbrum est.

27. *Aristophon Medico.*

Inter sacrata sunt domus meretricium:
Nam non solent patere nil habentibus.

28. *Apollodorus Calumniatore.*

Forem vecte oppilamus: at nemo interim
Adeo obseratam januam fecit faber,
Quae non feli pateret atque adultero.

29. *Batho.*

Cum vita in hominum vulgo occurrant plurima
Quibus excitatur libera indignatio,
Tum mihi bilem illi ante alios praecipue movent,
Flagrare amore morum qui se dictitant,
Et sic latère sperant; dum quod sentiunt
Pingunt colore vano falsimoniae.
Quod namque mores attinet, juvenis seni,
Vel laevis hirtō, per Jovem, quid interest?

30. *Phoenicides.*

Non possum vitam ducere hanc meretriciam,
Ita me Venus amet, Pythias: nec dic mihi,
Disperii: nihil id ad me, cupio absistere:
Amator primus obtigit miles mihi:
Is mihi narrabat pugnas liberaliter,
Et vulnera ostentabat, sed dabat nihil.
Multas a Rege se retulisse gratias
Memorabat, repetens hoc identidem mihi,
Et propter illas quas narrabat gratias
Totum sibi annum me ductavit gratis:
Quare hunc reliqui. Glorioso militi
Successit medicus, multos qui quotidie
Urebat et secabat, pauper carnifex,
Qui mihi multo illo visus est crudelior:
Narrabat ille quod hic faciebat sedulo.
Fortuna tertium mihi dedit philosophum,
Cui pallium erat et barba et sermonum satis:
Tum vero in manifestarium incidi malum:

Nam nihil erat quod daret, et si quid poscerem,
Pecunia non est bonum, ait: quod si dicerem,
Ergo malum illud projice, audibat nihil.

T I T U L U S VII
DE FORTITUDINE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Adversa contra magna vis constantiae est.

2. *Idem Aegeo.*

Est, ut morte aliquis sua
Virtutem doceat cadens.

3. *Sophocles Ajace.*

Optare vitae spatia longaevae viro
Deforme, nullum cui levamentum est malis.
Nam quid diei rursus et rursus dies
Adjecta prodest, amplians semper mori?
Me iudice ille nullius pretii est homo,
Cui spes inanis credulam mentem fovet.
Pulchram agere vitam nobilem, aut pulchre decet
Obire: habes quodcunque dicendum fuit.

4. *Menander.*

Rectum piumque si quid occoeptaveris,
Bene ominare, spemque firmam hanc concipe,
Adesse justa molientibus Deum.

5. *Euripides Archelao.*

Una res est quam monebo, servitutem ne tibi
Vivus accersas, perire dum licebit libero.

6. *Idem Danae.*

Ah quam bonorum sanguinem semper decet
Impressa celsi spiritus vestigia.

7. *Sophocles Eriphyle.*

Nescit bonorum pectus elanguescere.

8. *Idem Creusa.*

Qui plenus animi fertur in periculum,
Huic lingua constat, mensque non percellitur.

b Refer ad Tit. I.

9. *Euripides Hercule.*

Durum est pecari et triste, sed fert gloriam:
At vita res est facilis et cum gaudio.

10. *Idem Oedipode.*

Uter vir utri præstat, an prudens simul
Timidusque, an audax et carens prudentia?
Haec est ferina vita, sed vindex mali:
Placidior illa: neutra sed vitio caret.

11. *Aeschylus Septem ad Thebas.*

Septem feroces copiarum principes
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros moenia,
Sua vel ipsos caede picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lachrymis, sed ore triste ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte oeu viso calens,
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui sortibus cum quaereret
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

12. *Mimnermus.*

Vix ego, qui vidēre, meis genitoribus ausim
Credere, vi quanta roboris atque animi
Haastam concutiens per valles divitis Hermi
Lydorum densos egerit ille equites.
Non Dea culparit Tritonia pectus in illo,
Non vires, prima stans quoties acie,
Aut parte ex omni pellens hostilia tela
Sustinuit martem sanguineasque vices:
Nec fuit infesto conspectus in agmine quisquam
Intrepida potior vulnera ferre manu,
Dum rapido Solis lustratus lumine vixit.

13. *Brinna Lesbica.*

Martis o proles, mihi Fortitudo

Auream salve redimita vittam,
Sancta, quae terram super alta coeli
Templa tueris.

Nam tibi Parcae tribuere soli
Sceptra non unquam peritura regni.
Imperi te vis decet et potentis
Flexus habenae.

Tum tua adductis juga pressa loris
Continent terrae sola, continentque
Spumeos fluctus: tibi tuta soli

Oppida parent:
Quaeque res cunctas vaga fallit aetas,
Dum novis vitam variat figuris,
Semper ut regnes tibi perstat auras
Ferre secundas.

Tu paris bello sobolem et negatum
Praelio vinci juvenile robur,
Ut boni eventus segetem reportes
Frugum virorum.

15. *Homerus.*

Non tu me averso fugientem vulnere figes:
Si libet, oppositis invade haec pectora telis.

62. *Panteleus.*

O vanus labor et tanti vis irrita belli!
Turba quid Eoo narrabimus obvia Regi?
Quid me immortales misisti, rector, in hostes?
Non telis gens ista cadit, non vulnera curat.
Unus homo totas acies fugat: inde cruentus
Constat adhuc campi medio, velut indomitus Mars,
Aut ut ferratis haeret radicibus arbos,
Et labi negat, et classi jam forte minatur.
Solve gubernator: quid enim pugnamus in umbras?

T I T U L U S V I I I DE TIMIDITATE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Astus latentes atque fallaces doli
Solertioris sunt reperta ignaviae.

2. *Sophocles Acriseo.*

Clamatur. Exauditis? an frustra obstrepo?
Facile anima metuens audit aut fingit sonos.

3. *Euripides Meleagro.*

Numerare timidos parce cum pugna imminet:
Sed hos ut adsint maxime absentes puta.

4. *Homerus Iliade.*

Quid sic saeva times dubii certamina Martis?
Nam quamvis, Danaûm dum classem invadimus, omnes
Nos rapèrent fera fata, caret tua vita periclo,
Ut cui non pugnax animus, non forte subest cor.

5. *Sophocles Phrygibus.*

Fervente bello non nisi fortes solet
Mars pignerare. Lingua cui ventosior,
Fuga periculum properat antevertere,
Marsque ipse timidos spernit a sese procul.

6. *Euripides Iphigenia in Tauris.*

Mihi non videtur sapere, qui, cum mors prope est,
Miserationem quaerit adversus metum.

7. *Idem Phryxo.*

Vir vis vocari: sed virum minime decet
Trepidantis animi mollis aegrimonia.

8. *Menander Adelphis.*

Quid multa cauto, multa cum timens, opus?

9. *Theognis.*

Multum, Cyrne, solent homines peccare loquendo
Cum perturbata est ignea vis animi.

10. *Philemon Enchiridio.*

Vultus minatur, pavida mens intus sedet.

11. *Sophocles.*

Fortuna adesse non solet pavitantibus.

12. *Euripides.*

Quoties periculum cernitur vitae, timor

Causae tuendae ductus in certamina,
Os hominis ipsum cogit obstupescere.
Mentemque prohibet, quae loqui cuperet, loqui,
Ut quae periculum non subit par corpori.
Exhaustiendus est mihi tamen hic labor,
Cui posita merces aut mea est mors, aut salus.

13. *Idem Archelao.*

At vita mollis et pavens ignavia
Non civitatem, non domum recte regunt.

TITULUS IX. DE JUSTITIA.

1. *Incertus.*

Juri obsequentum fructus haud unquam perit.
Vis justus esse? Tramitem rectum tene.
Quae justa vita est exitus pulchros habet.
Ut justa consequaris, quod justum est face.
Benignus esse quaere, sed justus magis.
Sectanti justa fautor adsistet Deus.
Judex, quod est jus, non quod ex usu est, vide.
cHaud ego loquenti recta responsavero.
Possessio pretiosa morum integritas.

2. *Incertus.*

Justitiae lumen quod fit ubique videt.

3. *Euripides.*

dRespectus aequi nullus est mortalibus.

4. *Sophocles Aleasi.*

Justis recalcitrare difficilis labor.

5. *Euripides Aloadis.*

Intacta labis posside quod possides.
Modicamque rem tuere justitiam sequens.

6. *Idem Hecuba.*

Servire juri mentis officium bonae est,
Malisque semper reddere ex merito malum.

7. *Sophocles Ajace.*

Ne te animus isthuc adigat impotentiae,
Cujusquam ut odio percitus jus exuas.

cRefer ad Tit. XXXIII.

dRefer ad Tit. X.

8. *Euripides Theseo.*

Praestantis auri copia praestantior
Ducenda consuetudo justorum virum.

9. *Menander.*

Si justus es, pro lege tibi mores erunt.

Ib. Incertus.

• Nil suspicandum de probis est sequius.

Ib. Incertus.

† Male facere nescit quisquis assuevit bono.

Orpheus hymno Justitiae.

Sancta, salutarisque hominum justissima rectorix,
Observans aequi, gaudens mortalibus aequis,
Justitia excellens, felix, veneranda Dearum,
Arbitriis inobruptis quae cuique suum das,
Ipsa illaesa animi, sed cunctis vulnera figens
Qui tua detrectant, mater, juga, quos docet auri
Insatiata fames furtivis lancibus uti:
Blanda, favens, praeses dapis, hostis seditionum,
Pacis frugiferae et vitae constantis amica:
Quod plus est fugis, et gaudes paritate benigna:
Virtutis per te assequitur sapientia culmen:
Audi, Diva, malos dignis cruciatibus auge,
Ut facilem ducant aequato pondere vitam
Gens hominum, terrae vescentes frugibus almae,
Atque animantia cuncta sinu quaecunque foventur
Caerulei Consi, Tellurisque omniparentis.

Orpheus hymno Justitiae vindicis.

Poenae respiciens canto venerabile lumen,
Cui jus est solium Jovis insedissee supremi,
Unde hominum vitam caelesti ex arce tuetur,
Suppliciis justis ulciscens impia facta,
Imparibus reddens paritatem, iudice Vero.
Tu quaecunque homines juri contraria patrant,
Quod nimium est nimium prava dum mente cupiscunt,
Exsequeris, ne flagitio laetentur inulto:
Fautrix rectoris, injusta audentibus hostis:

• Refer ad Tit. I.

† Eodem.

Aequa igitur facilisque adsis sectantibus aequum:
Felix vitā sui decurrat tempora fati.

Orpheus hymno Nemeseos.

Te prece, te. vindex, voco, maxima Reginarum,
Omnia, inspectans quid agant mortalia secla,
Sancta Dea, immortalis, aues quae jure fruisce,
Dissertans varium sermonibus alternatis,
Quam metuunt homines cervici subjuge cuncti:
Nam tua perficitur semper sententia, nec te
Effugiunt animae temeraria verba superbae.
Cuncta vides, et cuncta audis, et cuncta repensas,
Arbitriumque hominum stat te penes, inclita Diva:
Adjutes maestesque tuos; o sancta, clientes,
Dans recti consulta animi: ventosa, profana,
Conscelerata procul nostris a cordibus arcens.

Hesiodus Operibus.

Justitia est virgo, soboles Jovis altitonantis,
Quam Di suspiciunt caelestia templa colentes.
Laeserit hanc aliquis deflectens tramite recto,
Illa sedens solium juxta sublime parentis
Facta hominum narrat crudelia; nec tacet ante
Pendat quam populus Regum pro crimine poenas,
Obliquis qui jura parant invertere dictis,

Idem Theogonia.

Altera fas magni conjux Jovis edidit olli
Justitiam, Legemque bonam, Pacemque virentem,
Observant hominum vigili quae mente labores.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 378.]

¶ Dicitur in somnis vidisse homicida Serapim:
(Forte ruinoso pariete nixus erat :)
Et dixisse Deus: Surge hinc, dormitor, abique
Ocius, atque aliud quaere cubile tibi,
Excitus inde loco migrat: simul ille peresus
Funditur, et late sternit humum paries.
Ille, Deo cordi cum crederet esse nocentes,
Prolixas grates et sacra mane parat.

¶ Refer ad Tit. X.

STOBÆI FLORILEG. VOL. IV.

C

Tunc ait in somno rursus Deus: Ergo putabas
Tutelaesontes, heu miser, esse meae?
Non est ista salus, facili quod morte negatum
Defungi: crux est poena parata tibi.

Archias. [Anthol. Pal. IX. 339.]

g Dum niger in nitido corvus volat aethere, vidit
Forte nepam terrae surgere de gremio.
Rapturus properat: sed humum simul attigit ales,
Letifero caudae verberare percutitur.
Alterius sic ille neci dum fervidus instat,
Fallitur, atque sibi repperit ipse necem.

10. *Menander.*

Decet istud omnes abstinere injuriis.

11. *Idem Superstitioso.*

h Habere famulos aspere nunquam decet:
Minimeque si quid mente decepti bona
Hallucinantur: tunc enim turpis rigor.

12. *Idem.*

Debet quod jus est vincere omni tempore.

13. *Euripides.*

Vir justus unus millia immensa improbum
Superat; favente fretus et jure et Deo.

14. *Philonides.*

Non ille est pavidus qui fas et leges timet;
Adversus hostes de virtute cernitur:
A jure vinci praeclusis victoria est.

15. *Incertus.*

Jus praevalere semper immensum est bonum:
Injuria ut quis superet, immensum malum.
Quis cor protervum et pectus invidia aestuans
Optet, nisi corruptus inflata indole?

16. *Antiphanes.*

Qui nil inique patrat huic lege haud est opus.

17. *Menander Poenulo.*

Quodcunque rectum est, id plus lege ipsa valet.

g Refer ad Tit. X.

h Refer ad Tit. LXII.

18. *Idem 'Fidicinibus.*

Injuria si fugimus afflictos, pater,
Qui sunt quibus nos ferre suppetias jubes?

19. *Incertus.*

Injuria abstinere qui discit, Lache,
Rem discit elegantem et in vita utilem.

20. *Incertus.*

Humanitatis limen injusti fuga.

21. *Philemon Palamede.*

Sola inter homines atque caelestes Deos
Justitia laudes semper aeternas habet.

22. *Idem.*

Non justus omnis abstinens injuriae est,
Sed qui nocere cum potest tunc abstinet:
Nec qui recusat parva, sed qui maximis
Tentatus animi robur invictum gerit:
Nec quisquis ista quolibet praestat modo:
Sed qui dolosi nescius fuci, integra
Probitate, justus esse, non credi studet.

23. *Aeschylus.*

Bonos nec ipse Juppiter spernit dolos.

24. *Incertus.*

!Hipparchi monitum: pergite justa sequi.

25. *Solon.*

Mnemosynae magnique Jovis sanctissima proles,
Exaudite preces quas fero, Pierides:
Ut florens homines inter rumore secundo
A Dis concessa prosperitate fruar:
Quem metuant hostes, et quem vereantur amici,
His placidum, ast illis fortiter horribilem.
Divitias habuisse velim: sed non bene partas
Non cupiam: seris poena venit pedibus.
Stant veluti solido fultis adamante columnis
Hae, quas alma Deum gratia mittit, opes.
Non intrat male parta domum fortuna benigno
Lumine, sed vetitis artibus implicita

!Refer ad Tit. III.

Obluctans sequitur: mox sese in damna resolvit:

Et, velut ex parvo nascitur igne rogas,

Principio tenui sic finit maxima clades:

Nam male quaesitis non datur esse diu:

Prospicit in finem longe Deus: ac velut olim

Vero novo nebulas discutiunt animæ,

Quae postquam ex imo fluctus civere profundo,

Telluris volitant per sola frugiferæ,

Vastantes sata laeta; dein se in sidera tollunt:

Tollunt, et subito blanda serena micant:

Ipse comas puro diffundit lumine Titan:

Aspicere est toto nubila nulla polo:

Sic se habet ira Jovis. Non, qui mortalibus est mos,

Mens illi quovis crimine læsa tumet:

Nec latet aeternum sceleris sibi conscius auctor.

Arcanum facinus scit reserare dies.

Serius aut citius poenae delicta sequuntur:

Nec si quis visus fata Deum effugere,

Nulla manet merces. Aliena piacula pendent,

Aut nati aut natis prosata posteritas.

At nos tantumdem justosque malosque valere

Credimus, atque intus sat sibi quisque placet,

Donec supplicio tactus dolet: ante petacem.

Spes animum vanis lactat imaginibus,

Nec sibi desistit placidam spondere salutem,

Aspera quem vastat nec medicanda lues.

Saepe etiam pavidus fortis sibi nomina ponit,

Et turpis facie se putat esse bona.

Est qui pauperie pressus jacet, et tamen audet

Ingentes animo fingere divitias.

Nil intentatum. Secat ille cupidine lucri

Caerula monstriferos quos agit unda sinus:

Nec metuit nimbos iterumque iterumque furentes

Expectare, animae prodigis ipse suæ.

Alter humum curvo Cerealem versat aratro,

Autumnumve satis provocat arboribus.

Pars manibus victum quaerunt, artesque fatigant

Palladis ingenio Multiberique datas.

Ast aliis Musae, dulces ante omnia Musae,
 Doctrinae multo nectare corda rigant,
 Alter Apollineo donatus munere vates,
 Omne malum multo quam venit ante docet:
 Verba Dei praestant. Fato quaecunque manet sors,
 Non hanc avertet victima, sed nec aves,
 Nec qui Paeonias aegris mortalibus herbas
 Saepe erraturam ferre laborat opem.
 Saepe dolor tenuis morbos produxit acerbos,
 Tollere quos nullis sit medicaminibus;
 Saepe diu saevo jactatum corporis aestu
 Contactu sanum reddidit una manus.
 Sic fato sors laeta venit, contraria fato;
 Nec vitare datur quae placuere Deis.
 Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo
 Exeat inceptum non videt auctor opus.
 Hinc qui sollicite momenta expendit agendi,
 Imprudens magnis luctibus obruitur:
 Et temere aggressis divino munere felix
 Exitus absolvit non bona consilia.
 Divitiis nullus modus est, nec finis habendi;
 Nam quibus inprimis res nitet ampla domi,
 Bis tantum cupiunt. Et quis satiaverit omnes?
 Humano generi commoda dant superi:
 Commoda sed novam pariunt: qua Juppiter usus
 Vindice, nunc illum, mox alium feriet.

¶ T I T U L U S X, DE INJUSTITIA ET AVARITIA,

1. *Euripides Heraclidis.*

Sententia animo sedit haec pridem meo:
 Natum alteri esse quisque est hominum probus:
 At quisquis animum mancipavit quaestui,
 Inutilem esse patriae, commercio
 Periculosum, sed sibi interea optimum.

¶ Dividendus fuerat hic Titulus, et pars posterior conjungenda cum
 Tit. XVI.

2. *Serapio.*

Non ista blanda verba tu fundis, meo
Animo obsecundans, sed tuo compendio,

3. *Menander.*

Summum est aviditas generis humani malum;
Aliena namque pro suis qui vindicant,
Persaepe non tantum improba spe decidunt
Victi, sed apponunt et alienis sua,

4. *Diphilus.*

Lucri cupido caecum et imprudens malum est;
Quia mens laborans capere, nil ultra videt,

5. *Idem.*

Ex rebus aufer capere, et abstuleris malos,

Ib. *Idem.*

Hoc est aviditas, cum quis nec jus nec bonum
Respiciens, totum quaestui se mancipat.

6. *Menander.*

Loqueris; sed ideo loqueris, ut lucrum feras,

7. *Euripides Ixione.*

Habere quisquis parte plus quaerit sua,
Nil ille justi cogitat, nil expetit,
Urbi atque amicis pariter insociabilis.

8. *Theodectes Bellerophonte.*

O qui micantes explicas flammis comas
Sol alime, generi dulce mortali jubar,
Quenquamne tanto traditum discrimini
Litique iniquae lumen aspexit tuum?
Me namque mulier iudice accusat viro;
Quodque innocentem maxime causam gravat,
Dominos habere cogor adversarios,

9. *Aristophanes.*

Vos qui publicitus accipitis salaria,
Animitus privum quisque respicitis lucrum;
Res summa interea vertitur tanquam Aesimus,

¹ Refer ad Tit. XIV.

^m Refer ad Tit. XLVI.

10. *Hesiodus Operibus.*

Quae non rapta datur divinitus est melior res.

11. *Ibidem.*

Heu miseri, ignorant quanto praestantior asse
Sit semis: quantum lapathus juvet, herbaque malvae.

12. *Ibidem.*

Ne male lucreris: mala lucra aequalia noxae.

13. *Epicharmus.*

A manu manus fricatur: da quid, et quid accipe.

14. *Bacchylides Epinicio.*

Verum dicere si sinor;
Quamvis egregium trahunt
Mentem commoda.

15. *Pindarus.*

Vincitur sapientia
Lucri compede,

16. *Hesiodus Operibus.*

Donare egregium, raptus malus et necis auctor.
Nam quicumque dedit quamvis ingentia dona,
Ipse sibi placet et subter praecordia gaudet:
At si quis rapuit, perrupta lege pudoris,
Vel minimum, luctu languescit tabifico cor.

17. *Euripides Bellerophonte.*

Innata quaedam pravitas mortalibus:
At prava si quis emptus ingenti patrat
Mercede, frustra speret indulgentiam:
Pretium sed ingens sceleris ingentis ferens
Convitiantum verba non magni facit.

18. *Idem Danae.*

Pecuniam qui spernat haud quisquam est homo:
Aut si quis est, hunc qui sit ignoro tamen.

19. *Sophocles Oedipode.*

Hunc mihi subornas captiosum, maleficum,
Fallacem, ariolum, qui nisi lucrum nihil
Spectare novit: namque ad artem caecus est.

20. *Menander Leucadia.*

Qui manum pecuniae
Supponit, ut nil dicat, nil agitat boni.

21. *Idem Adulatione.*

Nemo et repente dives, et justus fuit.

Ib. Incertus.

Est cui vectigal magnum parsimonia est:
At alius cuncta insidians comparsa abripit.

22. *Antiphanes.*

Injusta lucra gaudium pariunt breve,
At longos contra luctus post tergum trahunt.

23. *Euripides Ino.*

Ite, improbi: tenete vi parium decus,
Et undecunque trahite congestas opes
Per fas nefas, profana miscentes sacris:
Manet metenda magna damnorum seges.

24. *Menander Adelphis.*

Vix cognatum pauperi

Reperire est: omnes a sese alienum putant
Hunc qui non facile se opibus sustentat suis,
Quia semper metuunt aliquid postularier.

25. *Sophocles Tereo.*

Pecuniae avidum est omne barbaricum genus.

26. *Euripides Hypsipyle.*

Apud malos utilia plus justis valent.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 389.]

Tantas unus opes? sed possem ignoscere, corvi

Cornicisve dies si tibi fata darent.

At si hominum e numero es, quibus est festina senectus,

Distendi immensis parce cupidinibus,

Ne tua carnifices consumant corda dolores,

Deque tibi partis vivere des aliis.

Palladas. [Anthol. Pal. XI. 294.]

Divitiis locuples, animo sed paupere vivis,

Heredi dives, pauper at ipse tibi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 173.]

Cum tua sponoribus dederis, des, sisve daturus

Omnia, non novit res tua te dominum.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 289.]

Heu vita raptu quam repentino peris!

Fœcunda signans foenerator tempora

Fraudatur alma luce momento brevi,
Dum circulante versat usuras manū.

Pelianus. [Anthol. Pal. XI. 167.]

Aes quod habes, nec habes, positus in fœnore nummis,
Quod facis alterius, quis putet esse tuum?

Incertus. [Anthol. Planud. I. 18.]

Vive, licet sumas aes fœnore: creditor annos
Et menses digitis computet, et doleat.

Antiphanes. [Anthol. Pal. XI. 168.]

Pergis adhuc numerare miser? non fœnora tantum

Longa dies novit ferre, sed et senium.

Non liquor unguenti, non circum tempora flores,

Non calices, non te carmina laeta juvant,

Discedes tabulis locupletibus: et tibi sumes

Unum congesta ex obolis obolum.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 397.]

Artemidorus habet decies quod computet, et nō

Erogat: haud aliter vivere mulā solet,

Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro,

Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit,

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 166.]

Sis aliis dives: certe mihi pauper haberis:

Divitias usus monstrat, Apollophanes.

Uteris ipse bonis? Tua sunt. Heredibus autem

Quae servas, jam nunc haec aliena puto.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 309.]

Tharsymache, hostili (doleo quoque) fraude petitus,

Qui fueras dives, factus es, ecce, nihil;

Dum parcis, numeras, in fœnore fœnora ponis,

Deducens ventri pabula, potor aquae.

Sed si pocla, bibis quae nunc, quaeque ante bibisti,

Confers, invenies nō periisse tibi.

Idem. Anthol. Pal. XI. 391.]

Murem Asclepiades cum conspexisset avarus,

Quid facis ah nostrae, dixit, amice, domi?

Cui mus, Parce metu, respondit, dulce renidens;

Heic ego non victum quaero, sed hospitium.

Macedonius Consularis. [Anthol. Pal. XI. 366.]

Thesaurum reperit per somnia nuper avarus,
Concupiitque mori, dives imaginibus.
At postquam veterem, lucri fugientibus umbris,
Pauperiem agnovit, dormit ut ante solet.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 264.]

In somnis aliquid sumtus quia fecerat Hermon,
Suspendit sese moestus avaritia.

Nicarchus. [Anthol. Pal. XI. 169.]

Suspensurus heri sese parcissimus Almo,
Propter sex obolos noluit, Aule, mori.
Namque hoc restis erat pretium: deterruit ingens
Sumtus: et, Heus, tanti non moriemur, ait.
Summus avaritiæ modus hic, post taedia vitæ
Propter sex obolos non voluisse mori.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 45.]

Invento laqueum quidam projecerat auro:
Aurum cui periit se necuit laqueo.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 170.]

Non quia mors instat, sed quod sex assibus emit
Sandapilam, miseram plorat Otacilius.
At satis illa capax: solari quaeritis umbram?
Unum ex natorum plebe superjacite.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 171.]

Furius aegrotans signatis rite tabellis
Heredem sese scripserat ipse sibi.
Tum, si iterum valeat, quæ sint impendia morbi,
Quæ medicum, trepidis computat articulis:
Solvendosque decem postquam sibi repperit asses,
Utilior nobis mors, ait, et moritur.
Uno nunc obolo dives jacet: omne quod ultra est
Heredes rapiunt, et satis esse negant.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 165.]

Non sibi puleii, Veiento, sed aeris odore
Languentis curat taedia ventriculi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 172.]

In mare projecit natam sibi Curio prolem,
Staturum quanti vivere dum numerat.

Ammianus. [Anthol. Pal. XI. 413.]

Convivas, hortum quasi sacrificasset, Apelles
Excipit. An solas forte vocavit oves?

Pomitem enim mentam, lactucas, ocyma, bulbos,
Intubaque et raphanos, allia et asparagos.

Aufugi pastus male semimadente lupino,
Sollicitus foenum ne daret esse mihi.

Automedon. [Anthol. Pal. XI. 325.]

Pes capri mihi coena fuit, tum cannabis instar
Brassica, tum flavens unciola asparagi:

Convivatorem non indico: pronus ad iram est:
Atque ideo ne me saepe vocet metuo.

Palladas. [Anthol. Pal. XI. 387.]

Mos semel est prandere, nisi nos Cinna vocarit:
Altera tunc facimus prandia namque domi.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 313.]

Orbibus argento factis coenavimus: at nil

Appositum. Torsit nos pretiosa fames.

Tam nitidum esuriens, tacitus suspiria misi,

Et dixi, Felix fictilium satias.

Quaesivi dubius, quae nominis esset origo

Orbibus: hoc tandem me tua coena docet.

Namque orbes nobis posuisti, sed dapibus orbes,

Instrumenta famis, splendida, sed vacua.

TITULUS XI.

DE VERITATE.

1. *Theognis.*

Veri teneamur amore

Tuque et ego, quo nil justius esse potest.

2. *Olympiades.*

Hospes Deorum veritas, civis poli.

3. *Pindarus.*

Divā, virtutum veneranda princeps,

Veritas, tu me rege, tu tuere

Ne fidem fallam, neque pacta mendax

Foedera rumpam.

4. *Incertus.*

Verum profari liberalis ingeni est,

1b. *Incertus.*

Profari vera lubricum linguae solet.

5. *Phocylides.*

Fidem semper servare memento,

Manet irrevocabile quicquid

Annuerò, neque sine carens, et fallere nescit.

7. *Bacchylides.*

Aurum Lydius indicat

Signo non dubio lapis;

Humanam sapientiam,

Virtutemque notat simul

Victrix inclita veritas.

8. *Aeschylus Armorum iudicia.*

Simplicia verba veritas simplex amat.

9. *Sophocles Electra.*

Faciam. Negat justitia sermones duos

Inter natare: quicquid officii est, facit.

10. *Menander Plagipatida.*

Saepe admodum

In lucem prodit nec quaesita veritas.

11. *Idem Supposititia.*

In re omni conducibile est quovis tempore

Verum proloquier; idque in vita spondeo

Securitatis esse partem maximam.

12. *Euripides Phoenissia.*

Simplex et infucata veri oratio est,

Nil indiget res aequa sermonum ambitu,

Manifesta per se: causa sed juris sui

Vitio laborans quaerit a verbis opem.

13. *Sophocles Oedipa.*

Jus sequere, Vincit saepe majorem minor.

Refer ad Tit. LXXX.

Refer ad Tit. IX.

Refer ad Tit. IX.

TITULUS XII.
DE MENDACIO.

1. *Euripides.*

Miser ille, falsa ornare qui cum didicerit,
Non vera potius optat ornate eloqui.

2. *Sophocles.*

Mendacium recusat aetatem pati.

3. *Idem.*

Illiberalis ingeni est simulatio.

4. *Idem Creusa.*

Aliena vero proloqui nunquam decet:
At vera certam si cui pestem ferunt,
Huic danda venia est, si facit quod non decet.

5. *Menander.*

Vero nocente potius est mendacium.

6. *Pisander.*

Non est grande nefas animam praeponere vero.

7. *Homerus.*

Immensum sapit ille, loqui nisi vera cavebit.

8. *Menander.*

Quod simile vera est saepe pro vera valet,
Et vim suadendi ad populum majorem obtinet.

9. *Idem.*

Res difficilis est falsum loqui.

10. *Euripides Hippolyto.*

Quoties periculum est, ex mea sententia
Necessitati debet et lex credere.

11. *Diphilus.*

Lucrosa res mendacium est in tempore.

12. *Idem Thesäuro.*

Quod pro salute dicitur mendacium,
Me iudice habere nil potest incommodi.

15. *Chaeremon.*

Inter bonos mendacio uti non decet.

Refer ad Tit. XLIV.

16. *Homerus Iliade.*

Ille mihi invisus pariter cum faucibus Orci,
Cujus mens aliud condit quam lingua profatur.

Phocylides.

Vera loqui semper, falsis absistere cura.

Idem.

Nec tibi mens aliud condat quam lingua profatur.

Cleobulus.

Mendacium odit quisquis animitus sapit.

Incertus.

Vir frugi et sapiens odio habet mendacia.

Vitam dissociat mentiens calumnia.

Semper latere quisquis mentitur nequit.

Phocylides.

Nectere parce dolos.

Idem.

Vera loqui, nunquam testari falsa memento.

17. *Theognis.*

Grata quidem primo mendacia: sed malus illis

Exitus. Ex aequo finis utrique nocet,

Nil habet ille boni, cui mentis adultera vox est,

Falsiloquo cujus prodit ab ore dolus.

TITULUS XIII. DE LIBERTATE IN LOQUENDO.

1. *Euripides.*

Rigidine veri, mollis an mendacii

Malis loquelas, ede: nam datur optio.

2. *Sophocles Oedipo.*

Oe. Jactans protervus verba tam temeraria

Effugere quamam posse te speras via?

T. Fugi. Stat a me veritas, res praepotens.

3. *Idem Ajace.*

M. Lingua haec malis in rebus illaudabilis.

T. Quia dura, quamvis justa sint, mordent tamen.

4. *Ibidem.*

M. Feroce lingua spiritus magnos alis.

T. Nam jure fretos pectus animosum decet.

5. *Sophocles Tereo.*

Confide promissis vera, non erraveris.

6. *Sophocles Aleadis.*

Nam justa lingua maximam vim possidet.

7. *Euripides.*

Detur mihi, sit ille mendicus licet,
Aut si quis infra est, qui mihi recte volens
Quod dictat animus promat amoto metu.

8. *Idem Temenisi.*

Egregia res est vera constanter loqui.

9. *Sophocles.*

Non est remedium rebus afflictis pudor.
Tacens videtur stare ab accusantibus.

10. *Euripides Telepho.*

Non, si minante jam securigera manu
Cervix sub ictu staret, Agamemnon, mea,
Munitus aequo liberam vocem promam.

11. *Philemon Epidicazomeno.*

Promptum diserto lingua perfugium, pater.

12. *Euripides Hecuba.*

Proh pulchra facta cuiquam cum suppetunt,
Pulchre loquendi quam benigna occasio est.

13. *Idem Dictye.*

Confide. Robur grande justitia obtinet.

14. *Moschio.*

Quod jus et aequum est supparo silentii
Velabo numquam: quippe civem Theseos,
Urbe educatam Palladis, jus pristinum
Retinere libertatis ingenuae decet.

15. *Euripides.*

Quae justa sunt reticere nequaquam decet.

TITULUS XIV.

DE ADULATIONE.

1. *Posidippus.*

Omnes locutos non mihi puto, sed togae:
Usque adeo nemo est nunc salutantum super.

Refer ad Tit. XXXIV.

2. *Critias.*

Quicumque amicis gratiæ tantum studens
 Consuescit, ille gaudium præsens gravi
 Compensat odio post futuri temporis.

3. *Euripides Erechtheo.*

Tales amicos quaere, qui verum loqui
 Constanter ausint: obde ferratas fores
 His, qui infideles gratiæ se mancipant.

4. *Zeno.*

Ne cuncta credas auribus, te examina,
 Et jus loquendi detrahe assentantibus.

5. *Euripides Iphigenia.*

Laudata probitas, laus ubi excessit modum,
 Succenset ipsis sæpe laudatoribus.

6. *Idem Oreste.*

Laus nimia perdifficile portatu est onus.

7. *Nicolaus.*

Professionis natio parasitica
 Suae habet auctorem Jove proguatum Tantalum,
 Verum is cum male calleret artem exercitam,
 Supplicium passus grande linguae futilis,
 In esurientem sedem detrusus miser
 Felicitatem mensae herilis perdidit:
 Ita ictus ipsum ventris in meditullium,
 Sursum ac deorsum credidit vorti omnia:
 Ipsam etiam Sipylum versam non aliter puta:
 Atque haec merito evenere: quia Phryx barbarus
 Non potuit Regis ferre contumelias.
 Nunc ego melihercule hujus culpa nomine,
 Quae nimium multos aemulatores habet,
 Expostulare cupio, si permittitis,
 Cum genere hoc hominum, qui expediti a symbola
 Coenare aliena cupiunt sine laboribus.
 Dic quisquis ille es, qua ingeni fiducia
 Vis parasitari: vel quid ad vitam utile
 Nosti? operae pretium namque id est resciscere.
 Dic quem magistrum nuncupas? cui familiae

Nomen dedisti? placita quae te audaciae,
 Huc extulerunt? cum nos qui aevum trivimus
 In istis disciplinis, aegre sic quoque
 Nobis patentes indipiscamur fores,
 Tot coenipetarum propter impudentiam.
 Non cuivis homini adire contingit dapes.
 Sint firma oportet latera, mansurus color,
 Frons nulla, malae plagipaditae, injuriis
 Colaphorum nullis unquam declassabiles.
 Elementa sunt haec praecluis scientiae.
 Deinde opus, irrisus se quoque ipse irrideat:
 Nam turpe est vinci sapientem a convitio.
 Dissimulat annos aliquis, et fucō comam
 Tingit, laborans non suae aetatis malo.
 Catamitus hic sit albo adscriptus caelatum.
 Captanda altoris, in perniciem, gratia.
 Bellum aliquis gerit in mensa et fartum ex hostibus
 Facit. Hunc tu fortī vindica silentio:
 Collecta bilis in patinas desaeviat.
 His tantis, pueri, me parem negotiis
 Natura genuit: nam mihi adsunt omnia,
 Quae adesse oportet de alieno viventibus,
 Fames, pigritia, venter, impudentia:
 Atque adeo nunc me rex Lydorum divitum
 Amicum voluit esse, et convivam sibi.

T I T U L U S X V.

DE PRODIGALITATE.

1. Menander.

Quod patrimoni devoratores sui
 Bene audiant, id aliis expetit male.

2. Euphro Geminis.

Qui se nepotans rebus evoluit suis,
 Aliena recte quomodo curet bona?

Lucianus. [Anthol. Pal. IX. 367.]

Luxuria marcens, insanæ more juventae,
 Jactasset patrias cum Procleius opes,

Indoluit Volero, quondam genitoris amicus,

In misera juvenum vivere pauperie:

Quin dedit et lachrymas: atque in sua tecta recepto,

Noster eris, dixit, non sine dote gener.

Ille sed aspecto, quod non speraverat, auro

Ad veteres sumptus notaque damna redit.

Dilapidat census, concedens omnia ventri

Et quæ sub ventrem deteriora latent.

Sic infelicem Procleium rursus egestas

Absorpsit reflui gurgitis illuvie:

Fletque iterum Volero, non hunc quem fleverat ante,

Sed dotem et natae flebile conjugium:

Doctus ab exemplo quam, qui sua perdidit, illi

Non sit in alterius rebus habenda fides.

3. *Diphilus.*

Congerere acervum temporis longi est opus:

Quem congestum una facile disjiciat dies.

4. *Menander.*

Opipare vivunt multi, quaesitum quibus

Tueri difficilius est quam quaerere.

5. *Idem.*

Si navigandum sit diebus quattuor,

Quantum sat est paramus in totidem dies.

Cur non item sollicita parsimonia est

Viaticum ne desit aetati malae?

6. *Theognis.*

Medio, duce me, proficiscere calle,

Et ne, Cyrne, aliis des aliena cave.

7. *Scriptor aurei Carminis.*

Intempestivos sumtus fuge: nec tamen esto

Sordidus in cunctis rebus. Modus optima res est.

TITULUS XVI
DE PARCITATE.

1. *Philemon.*

Si quae bonorum habemus his non utimur,
Quae non habemus quaerimus, semper bonis
Aut nostro vitio aut Fortunae carebimus.

2. *Apollodorus.*

Odi fortunam habitantem in misero corpore,
Nam cum quis opulens inopem vitam victitat,
Quid aliud hunc quam crimen Fortunae voces;
Quae prave misero comitem se dat miseriae.

3. *Idem.*

At ego non, quantae sint opes, respexerim,
Sed an sit illis superior qui illas habet.

4. *Euripides Antiopa.*

Quicumque largis opibus et gaza affluens
Monumenta sortis nulla molitur suae,
Non hic beatus jure nuncupabitur,
Custos sed auri fortuito munere.

5. *Idem.*

Sicco miserias ore despicere est ferum:
Sed turpe et illud, opibus e magnis, mala
Tenacitate, demereri neminem.

6. *Idem Danae.*

Quicumque plenam laetus aspectat domum,
Et corpori ipse subtrahit succum suo,
Hic mihi videtur sacra rapturus Deum,
Natusque amicos impio ut bello petat.

7. *Menander.*

Nunquam beatum credidi, qui, cum bona
Possideat multa, nescit possessis frui.

8. *Idem.*

Non omne lucrum placeat. Injustas opes
Sit pudor habere. Vivit aeterno in metu

* Adde quaedam quae supra Tit. X.

D 2

Tenacitate qui miser juxta suas
Divitias odii duplum tantum possidet.

9. *Theocritus.*

Pastor avaræ, precor, lentem coque: rectius illud
Quam manibus lædi resecaſ dum tenue cuminum.

10. *Menander Falso Hercule.*

Avara vita veris caret affectibus.

11. *Apollodorus Mortem sibi consciscente.*

Perversitatis nominasti ipsum caput:
Multis mala inſunt multa, ſed avaro omnia.

12. *Antiphane.*

O miseri, quibus ad lucrum respicientibus
Honestæ sordent, ante habentur turpia:
Capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

13. *Menander Moroso.*

Divitias mihi commemoras, rem fluxa fide:
Quas si perennaturas es certus tibi,
Non intercedo quo minus custodias,
Nec quicquam partiaris. Sin tu nec tui
Es ipse dominus, quæque habes sibi vindicat
Fortuna, cur ista aliis inideas, pater?
Atque illa, ut levis est, jam tuis pecuniis
Indignioreſ forte munerabitur.
Quare, me si audis, dum te pro domino geris,
Mi pater, uteris illis liberaliter,
Opem feres pauperibus, et quātos poteſ
Amicos opulentabis ex opibus tuis.
Laus hæc perpetua: et si quid eveniat ſectus,
Idem exspectabis quod tute ante feceris.

Ib. *Incertus.*

In aperto amicus melior est possessio,
Quam fossa sub humum copia argenti latens.

TITULUS XVII.

DE CONTINENTIA.

1. *Sophocles Electra*;

u Vita indecora nobiles minime decet.

2. *Idem Phaedra*.

Generosa nullum corda debent gaudium
Probare, nisi quod de probis rebus venit.

3. *Chares*.

Fraenis regendus venter adductis tibi est;
Solutus datorum gratias nullas agit,
Supraque fines indigentiae indiget,
Ventrem domare qui suum non sufficit,
Malum necesse est semper accumulet malo.

Incertus.

Multum parumque venter ex aequo capit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 57.]

Oderit et ventrem Deus, et quae pabula ventri:
Haec propter solvi nam mediocre solet.

Agathias. [Anthol. Pal. X. 68.]

Mente quidem laus est in caelibes: si tamen ulla
Vis urget, ne te masculus urat amor.

Foemellas adamare, malum leve: nam secus illud
Natura nobis conciliante placet.

Muta vide, si vis, animantia: nulla ferarum
Egreditur foedus connubiale venus.

Foemineum sociale mari genus. Heu miser ardor,
Qui docuit spreta nubere lege viros.

4. *Sophocles*.

u Quae foeda factu foeda memorata puta.

5. *Incertus*.

Artis severae quisquis effectus amat,
Ventris domare debet immodestiam.

t Pleraque referri possunt ad Tit. V.

u Refer ad Tit. I.

w Refer ad Tit. XXXI.

Tenacitate qui miser juxta suas
Divitias odii duplum tantum possidet.

9. *Theocritus.*

Pastor avaræ, precor, lentem coque: rectius illud
Quam manibus lædi resecaſ dum tenue cuminum.

10. *Menander Falso Hercule.*

Avara vita veris caret affectibus.

11. *Apollodorus Mortem sibi consciscente.*

Perversitatis nominasti ipsum caput:
Multis mala inſunt multa, ſed avaro omnia.

12. *Antiphane.*

O miseri, quibus ad lucrum respicientibus
Honestæ sordent, ante habentur turpia:
Capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

13. *Menander Moroso.*

Divitias mihi commemoras, rem fluxa fide:
Quas si perennaturas es certus tibi,
Non intercedo quo minus custodias,
Nec quicquam partiaris. Sin tu nec tui
Es ipse dominus, quæque habes sibi vindicat
Fortuna, cur ista aliis inideas, pater?
Atque illa, ut levis est, jam tuis pecuniis
Indignioreſ forte munerabitur.
Quare, me si audis, dum te pro domino geris,
Mi pater, uteris illis liberaliter,
Opem feres pauperibus, et quantos potes
Amicos opulentabis ex opibus tuis.
Laus hæc perpetua: et si quid eveniat ſectus,
Idem exspectabis quod tute ante feceris.

Ib. *Incertus.*

In aperto amicus melior est possessio,
Quam fossa sub humum copia argenti latens.

TITULUS XVII.

DE CONTINENTIA.

1. *Sophocles Electra*.

« Vita indecora nobiles minime decet.

2. *Idem Phaedra*.

Generosa nullum corda debent gaudium
Probare, nisi quod de probis rebus venit.

3. *Chares*.

Fraenis regendus venter adductis tibi est:
Solutus datorum gratias nullas agit,
Supraque fines indigentiae indiget,
Ventrem domare qui suum non sufficit,
Malum necesse est semper accumulet malo.

Incertus.

Multum parumque venter ex aequo capit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 57.]

Oderit et ventrem Deus, et quae pabula ventri:

Haec propter solvi nam mediocre solet.

Agathias. [Anthol. Pal. X. 68.]

Mente quidem laus est in caelibus: si tamen ulla

Vis urget, ne te masculus urat amor.

Foemellas adamare, malum leve: nam secus illud

Natura nobis conciliante placet.

Muta vide, si vis, animantia: nulla ferarum

Egreditur foedus connubiale venus.

Foemineum sociale mari genus. Heu miser ardor,

Qui docuit sprete nubere lege viros.

4. *Sophocles*.

« Quae foeda factu foeda memorata puta.

5. *Incertus*.

Artis severae quisquis effectus amat,
Ventris domare debet immodestiam.

† Pleraque referri possunt ad Tit. V.

« Refer ad Tit. I.

« Refer ad Tit. XXXI.

6. *Incertus.*

Bonae magistra mentis est frugalitas,
Consilia semper saniora suggerens.

7. *Euripides Erechtheo.*

Ad dignitatis alta vectus culmina
Ne civium corporibus illudas cave:
In sese et enses acuit, et laqueum vocat,
Quicumque honesti pauperis spurcat domum.

TITULUS XVIII. DE INCONTINENTIA.

1. *Sophocles.*

Quid ista laudas? quisquis immergit mero
Sese, fit exsors mentis, atque ira minor:
Quantumque cepit gaudii dicens male.
Male audiendo jure tantumdem dolet.

2. *Sclerias.*

Non est ferendus, quisquis animi insania
Temulentiave motus, alieno malo
Desipere novit, innocens semper sibi.

3. *Eratosthenes.*

Tantumdem flammæ vinum valet: atque ita versat
Quem subiit, Libycum cen mare fert Aquilo,
Aut Notus imbricator. Mentis secrata recludit,
Ex imis animum sedibus excutiens.

4. *Menander.*

Inopiam mentis fert temeti copia.

5. *Idem.*

Si bene rem expendas, non tam potus copia
Desipere, quam potantis ingenium, facit.

6. *Philemon.*

γ Quid vivere opus est nescienti vivere?

7. *Idem.*

At vinum in causa est. Nempe quot sunt ebrii,
Mancipia totidem vini potati aspicias.

x Pleraque referri possunt ad Tit. VI.

y Refer ad Tit. III.

Idem.

N. Quodcumque feci vinum me facere impulit.

A. Malum id necesse est visum fuerit, Nicophon.

N. Quodcumque vinum nimium est, hoc ipso malum est.

9. *Idem.*

Potaram. Nempe ad culpam id obtentus sat est.

10. *Theognis.*

Paucos rara fames; multos, haurire volentes

Plusquam quod satis est, perdidit ingluviēs.

11. *Idem.*

Sobrius a potis, a siccis ebrius absit,

Ne prave socies insociabilia.

12. *Idem.*

Utilis est Bacchus, recteque utentibus insons:

Infamant illum qui sine lege bibunt.

13. *Aeschylus.*

Aes praebet ori specula, sed menti merum.

14. *Theognis.*

Qui bibit, atque modum nescit servare bibendi,

Non linguae, mentis non herus ille suae:

Ore tremens, balbo siccis ridenda profatur:

Migravit pulsa sobrietate pudor.

Qui sapiens fuerat tunc desipit. Haec memor alta

Mentē tene, vinum ne sine lege bibas.

Sobrius a mensa te surripe, ne tibi venter,

Vili ut mancipio, turpiter imperitet.

15. *Idem.*

Vini quod nimium est deducit pondera menti,

Exaequans stolidum cum sapiente viro.

16. *Idem.*

Flamma vel argentum solet explorare vel aurum:

Sed vinum humani pectoris indicium est,

Quantumvis sapiat. Vitium nam detegit omne,

Ipsaque denudat callida consilia.

17. *Idem.*

Bacchi flore grave est caput, o Onomacrite: vino

Auferor, et mentis non mihi promus ego:

Tota domus circum me vertitur: at mihi, credo,

Surgere erit satius, ni liquor ille pedes
Cum mente invasit. Metuo ne quid temulentus
Admittam, cujus sit meminisse pudor.

18. *Homerus.*

Vinum docuit cantare severos;
Vinum etiam docuit molles agitare choreas,
Et blandum ridere, et non dicenda profari.

19. *Menander.*

Res putida est, cum fingens se scire ebrius
Quae nescit, loquitur de vino non de suo.

20. *Euripides Auge.*

Vino coactus nempe feci injuriam:
Fateor: sed illud crimen haud spontis meae est.

21. *Philippides.*

Nec te istis crede dictis, *Potaram, pater,*
Erravi, fateor, compotem veniae fore.
Infirmiori quando vis fit, *Pamphile,*
Non error istud, sed mera insolentia est.

22. *Panyasis.*

Quin bibis, o hospes? non est haec infima virtus,
Appositis dapibus calices educere multos
Artis ad ingenium, atque alios ad pocla vocare,
Et mensa pariter robur spectatur et armis;
Namque ut confertos ductor ruit acer in hostes,
Quamvis late alii trepident et bella pavescant;
Talis et ille mihi (levior nec gloria) laetus
Qui conviva sedens alios ad gaudia cogit.
Ille mihi vita penitus caruisse videtur,
Aut certe minime vitalem ducere vitam,
Qui vinum fugiens aliis se potibus implet.
Prima hominum generi data sunt bona, flamma merumque.
Pulsa mero longe cedunt mala: carmina vivunt.
Namque sui partem vino tribuere venustas,
Et jocus, et festivus amor, mollesque choreae,
Mente igitur grata Bacchi complectere munus,
Et hibe, ne ventrem stipans dape, vulturis instar,
Assideas mensae laetae dulcedinis expers.

TITULUS XIX. DE PATIENTIA.

1. *Euripides Andromacha.*

Certamen ingens semine exiguo solet
Proserere lingua, Quo magis sapiens cavet
Odiis amicos mutuis committere.

2. *Philemon Epidicazomeno.*

Nullus contentus est auditu suavior,
Quam cum dissimulat petitur qui convitiis;
Nam qui ridetur id si non aegre tulit,
Ridendo risor ipse ridiculus manet.

3. *Euripides Protesilao.*

Loquentibus duobus, irato altero,
Certare qui desistit est sapientior.

10. *Sophocles Ajace.*

Hostilitate plus mihi virtus valet,

11. *Theognis.*

Non praestare tibi quae vis, anime, omnia possum;
Perfer: non soli nam tibi pulchra placent.

TITULUS XX. DE IRA.

1. *Theognis.*

Ira, Cyrne, nihil crudelius, Illa sequentem
Laedit, et excruciat cor miserabiliter,

2. *Evenus.*

Ira et quae penita cordis sub sede latebant,
Tormentum gravius quam furor, exterebrat,

3. *Menander.*

Errationes aestus irae non videt,
Qui te nunc potitur, Ille si deferbeat,
Multo quod ex usu est videbis rectius,

4. *Philemon.*

Furiamur omnes, ira nos quoties rapit.
Retinere bilis impetum magnus labor.

5. *Incertus.* I T

Quaecunque facit iratus, ea si examines,
Secus ac oportet facta post intelliges.

6. *Incertus.* t

P. Iram moderare. F. Cupio: quippe ira est, pater:
Ira indulgenti nullam referet gratiam.

7. *Euripides Aeolo.* t

Quicumque praeceps fertur, ira qua rapit,
Malos habebit exitus. Fallax via est.

8. *Epicharmus.* t

Ne velis in res minutas perdere iracundiam.

9. *Idem.* t

Legis, haud irae ferocis, munus est dominarier.

10. *Idem.* t

Nemo sic ut oportet ira concitus deliberat.

11. *Incertus.* t

Multorum opes evertit imperitia
Et ira, gemina pestis obsequentibus.

12. *Euripides Archelao.* t

Flagitia secum multa fert ira impotens.

Ib. *Idem Hypsipyle.* t

Plus quisque semper positus extra iram sapit.

Ib. *Incertus.* t

Ira imperita mater est magnis malis.

13. *Aeschylus.* t

Inanis irae causa saepe oratio est.

14. *Sophocles.* t

z Consilia laeva debet animus contumax.

15. *Chaeremon.* t

Ut omne malorum genus ex ira nascitur.

16. *Idem.* t

In multa vecors ira nos cogit mala.

17. *Euripides Philoctete.* t

Mortale quando corpus est homini datum,
Nec odia gerere debet immortalia
Quisquis magistra sapere natura volet.

z Refer ad Tit. III.

18. *Sosiphones.*

At nunc tibi ira purpuret vultum senex :
Quum jus et aequum poscit irasci decet.

19. *Menander.*

O quantus labor est irae fraenare impetum.

20. *Idem.*

Medicamen irae nullum est efficacius,
Quam fidi amici sapiens allocutio.

21. *Idem.*

Quantumvis irritatus ac merito dolens,
Nil temere facito. Quippe brutos impetus
Irae fraenare inprimis sapientem decet.

22. *Idem.*

Amarus ille mos et irritabilis
Degeneris animi praebet indicium omnibus.

23. *Theocritus.*

De medio cantare die reverentia Fauni
Nos, pastor, prohibet. Namque illo tempore festum
Venatu corpus somno levat. Est Deus acer,
Et circum nares illi aedet aspera bilis.

24. *Homerus.*

Acre dolens. Olli pectus circumstitit atrum
Ira minax: rutilant oculi ceu fulgidus ignis.

25. *Euripides.*

Violentiae si juncta mollities ferae
Accedat, aufert id quod excedit modum.

26. *Incertus.*

Saepe ex miseriis ira concitur gravis,
Et pectus error nubilo circumsidet.

27. *Incertus.*

Stulte, in miseriis ira damnosum est malum.

28. *Archilochus.*

Anime noster, anime jam nunc aestuans cura gravi,
Fortis obdura, atque in hostes obvium pectus ferens
Imminentes inter hastas pone securum pedem.
Nec data nimium feroci, si datur, victoria:
Nec secus si quid ceciderit stratus in luctum jace.

Cum modo lætare felix, cum modo infelix dole,
Qui videns quantique casus res agant mortalium.

29. *Sophocles Tyro.*

* Sopitus animus in malis multum videt,

30. *Euripides Medea.*

Quid agat tandem

Male tractatum, vix sedari

Patiens se, magnanimum cor?

32. *Sophocles.*

Amens quidem satis ille; verum ipsæ magia,
Queis plus valentem libuit ulcisci virum.

33. *Incertus.*

* Adversitati quisquis iratus suæ
Medicamen aptat gravius aegritudine,
Non est peritus ille sanandi artifex,

34. *Neophron Medea.*

Quid adeo properas, anime? consulta antequam
Tam foeda peragis, capitaque hæc charissima
Tibi sumis hostes. Misera quo tendas vide.
Sævi furoris reprime conatum impium.
Sed heu, quid ista pectori mesto queror,
Deserta et his contemta, praesidium mihi
Quos decuit esse? cordis ignavi est nimis
Flagitia tanta posse inultam perpeti,
Sed, anime, ne tu te quoque his prode in malis.
Proh constitutum est. Fugite conspectus meos;
Jam fugite, pueri. Pectus implevit mihi
Cruenta rabies. O manus, ambae manus,
In quale facinus noster armatur furor?
Audacia o miseranda. Quam longos meos
Perdo labores ipsa momento brevi.

35. *Euripides Medea.*

Et nunc aperte tueor, et saepe antehac,
Grave pondus iræ ferre quam sit arduum.

* Refer ad Tit. XIX.

b Refer ad Tit. XVIII.

36. *Ibidem.*

Difficilis illa est ira et immedicabilis,
Quae prius amicos lite committit fera.

37. *Idem Telepho.*

Consilia ut irae praeferas tempus jubet.

38. *Idem Medea.*

At mihi subegit ira vim prudentiae,
Fons maximarum cladum mortalibus.

39. *Incertus.*

Periculorum messis iracundia est.

40. *Incertus.*

Miserum alloquendo si suis exasperat
Cognata dictis turba, facit improvide.

41. *Homerus Iliade.*

Pelide, rege magnum animum, miserescere non te
Nescia corda decent. Superi flectuntur et ipsi.

42. *Ibidem.*

Sicne jubes salsi rector, Neptune, profundi,
Haec me verba Jovi tam dura atque aspera ferre?
An potius flectere? bonis mens ferrea non est.

TITULUS XXI.

DE COGNOSCENDO SEIPSUM.

1. *Philemon.*

Hominem esse ternet noveris ac sis memor.

2. *Menander.*

Hoc illud vetus est, Nosce te ipsum, res tuas
Si bene spectaris, et quid ex usu siet.

3. *Diphilus.*

Si noveris quid sit homo, vives suavius.

4. *Antiphanes.*

Mortalis cum sis, intra mortalem sape.

5. *Menander Thrasyleonte.*

Multas ob causas non probo sententiam,
Te nosce: multo rectius dictum foret,
Nosce alios.

•Refer ad Tit. CXXV.

TITULUS XXII.

DE SUPERBIA.

1. *Euripides Glauco.*

Fastus mali hominis res mala est tolerabilis.

2. *Euripides Ixione.*

Habere quisquis parte plus quaerit suae,
Nil ille justī cogitat, nil expetit,
Urbi atque amicis pariter insociabilis.

3. *Sosiphanes.*

“O pauca felix, multa miserandum genus,
Homines, quid illa imperia vos reddunt feros,
Quae saepe donat una, saepe aufert dies?
Si faverit fortuna, cum sitis nihil,
Caelo levatis capita: nec de proximo
Respicitis Orcum, regna qui in reges habet.

4. *Idem.*

Vox, Nosce temet, Delphicis sacrariis
Inscripta, famam crede non frustra obtinet.

5. *Menander.*

Sublime si quem ferri conspicias malum,
Superbe qui divitiis utatur suis,
Superciliumque supra fortunam erigat,
Expecta quam mox illi poena impendat:
Namque altius levatur ut gravius ruat.

6. *Euripides.*

Hominumne sese quispiam magnum putet,
Occasio quem minima facile everterit?

7. *Idem.*

“Ubi, qui latebis? certa quae nobis fides,
Quaeramus. Homini saepe credulitas nocet,
Falluntque conantem exitus contrarii.

8. *Idem.*

Salubre non est quicquid excessit modum,
Nec divum honores capere mortales decet.

a Refer ad Tit. CV.

e Refer ad Tit. III.

9. *Menander.*

O stultos homines, qui supercilio gravi
 Subinde repetunt, Videro. Tun' videris,
 Homo cum sis, de re, miser utcumque res cadet?
 Atqui secundae res sponte adveniunt sua
 Vel dormienti, nec minus contrariae.

10. *Chaeremon.*

Vis major esse nos superbos non sinit.

11. *Menander Gubernatoribus.*

O miserrimos
 Mortalium, qui spiritus tumidos gerunt,
 Conditio humana quae sit non intelligunt.

12. *Idem.*

Nam quo quis sapit minus,
 Hoc mage superbit pendens de plausu levi.

13. *Euripides Alcmaeone.*

Spectate regem, qui senex, orbis, fugit.
 Spirare nimium magna mortalem nefas.

14. *Idem Aeolo.*

Tacere satius est vel in medium sua
 Afferre placita. At ille nec amicus mihi,
 Nec sit sodalis, qui satis per se sapit,
 Ducens amicos Marte captorum loco.

15. *Idem Andromacha.*

Quicumque turgent spiritu, vix sustinent
 Meliora verba audire ab inferioribus.

16. *Demonax.*

Supra Deos ne sapite mortales sati.

17. *Euripides Bacchis.*

Quisquis supra mortale sapit,
 Nihil ille sapit. Brevis est aetas:
 Cujus spatio quisquis properat
 Majora sequi, nec praesenti
 Se sorte tenet, laevi tractus
 Vi consilii, furit ille, furit.

18. *Incertus.*

Quisquis superbit, vindicem expectet Jovem.

19. *Menandero*

Ut video, adolescens, credis tu pecunie
 Pretio parari non modo hæc quorum indiges
 Quotidie usus, panem, acetum, obsonia,
 Oleum, sed istis majus aliquid omnibus.
 At certe venum non datur immortalitas,
 Nec si talenta Tantalì possederis:
 Sed occubandum est, illa relinquenda alteri.
 Hæc quorstim? nempe ne fortunæ prosperæ
 Confidas nimium, neu nos contra pauperes
 Despectui habeas, verum te aspectantibus
 Felicitate praebeas dignum tua.

20. *Sophocles Ajace.*

Uly. Nam video nîl nos esse mortales, nisi
 Imaginosa somnia aut umbram levem.
Min. His doctus ergo, ne quid effugiat tuo
 Ex ore petulans in Deos dictum, vide,
 Neve insolescas, si quid aut plus dextera
 Polles potesque, aut divitis gazæ ubere.
 Mortalium res turbine incerto dies
 Evertit ac reponit. At caelestium
 Amat modestos numen, et spernit malos.

21. *Ibidem.*

Immensa molis otiosæ corpora
 Caelestis iræ facile prosterni ictibus
 Vates canebat, si quis humano satum
 Creatus animos homine majores gerat.

22. *Idem.*

Nil mortales spirare supra
 Mortale decet, memores solum
 Dispensari Jovis arbitrio
 Homini quodcumque futurum est,

23. *Idem Colchidibus.*

Mortale supra sapere nîl hominem decet.

24. *Euripides Alcmaeone.*

Demissa fari cladibus pressos decet,
 Non pristinae respicere fortunæ decus.

25. *Hippothon.*

Homo natus, hominum vive fortunae memor.

26. *Sotades.*

Si rex es, homo sed tamen es, quapropter audi.
Si grande screas, plenus es ergo pituitae.
Si veste nites, at prius hanc oves tulere.
Si vincula fers aurea, sortis iste lusus.
Si divitiae sunt tibi, temporis rapina est.
Si corde tumes, stultitiae teneris aestu.
Sin sobria mens est tibi, munus est Deorum,
Te nempe tuo si pede tute metiaris.

27. *Isidorus.*

Homo moriturus, id quod est retro vide.

28. *Menander Sponsoribus.*

Ut ante multos, te quoque haec perdet lucus
Quantumvis blanda, quod tibi nimium places.

29. *Idem Incensa.*

† Modesti mores, si gravitas accesserit,
Pulchri apparebunt, bone vir: at si te ipse tu
Dejectum facias atque nullius preti,
Domestico sperneris testimonio.

31. *Incertus.*

Superbiam utero nimia fert felicitas.

32. *Euripides.*

Necessitati cede, nec pugna Deis.
Jam respice ad me, deque magno spiritu
Aliquid remitte. Saepe res magnas Deus
Minuit repente, celsaque in planum tulit.

TITULUS XXIII.

DE AMORE SUI.

1. *Critias.*

Res dura cum se sapere non sapiens putat.

2. *Sosicrates.*

Aliena vitia perspicaces cernere,
Praetervidemus nostra nos ipsi mala.

† Refer ad Tit. XXI.

3. *Menander*

Quicumque foedum admittit aliquid, Pamphile,
Non videt hoc ipse: at alius si faxit, videt.

4. *Idem Aspide*. Alii attribuunt Euripidi.

Quisquis quod optat, nilque praeterea, videt,
Nimis est ineptus veritatis arbiter.

5. *Euripides*.

Alios quidem culpae sapientes sumus:
At nostra nos delicta non agnoscimus.

T I T U L U S XXIV.

DE CONSCIENTIA.

1. *Diphilus*.

Qui non veretur ipse semet, conscius
Sibi mali facinoris quod commiserit,
Hic quomodo alios nescios reverebitur?

2. *Scriptor aurei Carminis*.

Ante alios te primum disce vereri.

3. *Menander*.

Mala mens, malus animus. Quamvis audacissimum
Sua semper pavidum reddit conscientia.

4. *Sophocles*.

Furti tenetur quisquis ipso in crimine,
Quamvis disertus debet obticescere.

5. *Euripides Oreste*.

M. Quis, miser Oreste, te malus morbus premit?
O. Mens perpetrati facinoris sibi conscia.

6. *Sophocles*.

Egregia res est testis innocentiae
Suus sibi animus.

7. *Antiphanes*.

Nullius esse conscius sceleris sibi,
Vitam per omnem plena res est gaudii.

TITULUS XXVI.
DE OBLIVIONE.

1. *Sophocles in Convivio Achivorum.*
Oblivisci

Res Pierio male grata choro.

Meminisse juvat,

Et secla beans hominum miseri

Confinia continet aevi.

2. *Euripides Oreste.*

Oblivio veneranda, quam sapiens Dea es,
Quam dulce miseris advenit numen tuum!

3. *Sophocles Satyrico Contumelia.*

Oblivionem rebus orbatam omnibus,
Surdam, tacentem.

4. *Idem Mysis.*

Quam dulce miseris, proh, vel ad tempus breve
Animo memoriam exuere fortunæ suæ.

TITULUS XXVII.
DE JUREJURANDO.

1. *Choerilus Perseide.*

Injuste, juste, nefas jurare putandum est.

2. *Aeschylus.*

Vir sacramento fidem
Debet mereri, non sacramentum viro.

3. *Alexis.*

Nutus mei pro jurejurando valent.

4. *Amphis.*

Quicumque negat habere juranti fidem,
Detegitur ipse promptus in perjurium.

5. *Antiphanes Ὀρτυγίου.*

Hera, quisquis aspernatur jurantem alterum
Quem non compertum noverit perjurii,
Deorum hic aspernari sanctitudinem,
Et ipse pejerasse suspectus mihi est

g Sequitur hic apud Stobaeum Titulus *Περὶ Μνήμης*. Id est, De
memoria, sed sine versibus.

6. *Sophocles Hippodamia.*

Mens excitari iurejurando solet
 Ut bina diligenter evitet mala,
 Culpari amicis, et Deos offendere.

7. *Apollodorus.*

Cum flagra sint, jurare tu servum jubes?

8. *Antiphanes.*

Furit, qui iusjurandum desert improbo.
 Contra Di faciunt, quam solent antiquitus:
 Nam simulac pejeratum est, ictu fulminis
 Percutitur is qui iusjurandum detulit,
 Merito mehercule, quoniam temere credidit.

9. *Alexis Olynthiis.*

Qui sapiunt, hi non hominibus jurantibus,
 Sed rebus ipsis semper adhibebunt fidem.

14. *Pythia apud Herodotum.*

Glauce Epicydide, lucrosa atque utilis est res
 In praesens homines juratis fallere Divis.
 Jura: nam sancte jurantes aequa manet mors,
 At juramento quaedam est sine nomine proles,
 Trunca manus, et trunca pedes: tamen impete magno
 Advenit, atque omnem vastat stirpemque domumque.
 Felix progenies sancte jurantibus orta.

TITULUS XXVIII.

DE PERJURIO.

1. *Sophocles.*

Abjurat alios denuo partus pati
 Semanima mulier: sed simul cessit dolor,
 Quam facile eosdem rursus in casses cadit!
 Delet peracti memoriam praesens amor.

2. *Incertus.*

Amantium impunita sunt perjuria.

3. *Callimachus.*

Juravit: sed vox verissima, quicquid amantes
 Jurarunt, aures non penetrare Deum.

4. *Diphilus.*

Plebicolae et meretricis iurandum est idem:
Namque illum jurant ipsum, quicum garrunt.

5. *Sophocles.*

Nulla improbo conditio iurandi gravis.

6. *Euripides.*

Jurata lingua est, mente iuravi nihil.

7. *Menander.*

Haec aetas omnem jam conturbavit fidem.

8. *Hesiodus Theogonia.*

Juratumque deum: clades mortalibus unde
Adveniunt, quoties fallaci pectore jurant.

10. *Euripides.*

Non caret sensu Deus,
Ut scire nequeat, quod sacramentum dolo
Struatur, aut quod exprimat necessitas.

11. *Euphron Deorum concione.*

Novos sed agedum, per Deos, reperi Deos,
Ne semper illos ante notos pejeres.

12. *Euripides.*

Speranda divum facilis indulgentia,
Si quis periculum mortis, aut iram hostium,
Aut dura vincla jurejurando fugit.

TITULUS XXIX.

DE ASSIDUITATE ET DILIGENTIA.

1. *Sophocles Thyeste.*

Celeres eamus ergo properanti gradu:
Culpanda non est justa festinatio.

2. *Hesiodus Operibus.*

Nam piger alterius magnos si spectet acervos,
Qui serat arboribus terram, qui verset aratro,
Qui regat arte domum, flagrat sub corde cupido
Aemula: certamen pulchrum mortalibus hoc est.

3. *Ibidem.*

Divitias pariunt studia indefessa laborum.
Ipsi sudantem clementius aspiciunt Di.

Non labor in probro, sed diffugisse laborem.
 Impiger invidia pigrum stimulebis opima
 Sorte nitens. Comitantur opes virtusque decusque.

4. *Ibidem.*

h Grande malum pudor est cui se conjunxit egestas.
 Nam pudor humano generi prodestque, nocetque.
 Saepe pudor miseros facit et fiducia dites.

Ib. *Ibidem.*

Quae non rapta datur divinitus, est melior res.

- 5. *Euripides Heraclidis.*

It per medios virtus nunquam
 Fessa labores.

6. *Idem Iphigenia in Tauris.*

Non terret labor
 Fortem. Laborem qui fugit nulli usui est.

7. *Idem Licymnio.*

Ut fama perhibet, gloriae pater est labos.

8. *Epicharmus.*

Dî suas labore dotes esse venales volunt.

9. *Euripides Telepho.*

Opus est laboret, esse qui felix cupit.

10. *Critias.*

Naturâ plures dat labor esse honos.

12. *Alexandrides.*

Ubique finem reperit assiduus labor.

13. *Incertus.*

Hoc est monendus, nate, fortunam labor
 Venatur: hinc est quod coli patrem vides.

14. *Euripides Archelao.*

Nemo otiosam molliter vitam trahens
 Famam paravit, quae datur sudoribus.

15. *Incertus.*

Qui plus laborant, quique praestant caeteris,
 Hos civitas veneratur, hos dicit viros.

16. *Menander.*

Post tot labores irritos fio piger.

17. *Idem.*

Genitis dum vivunt est laborandum omnibus,
Vitam per se inopem quia non alit ignavia.

18. *Hesiodus Operibus.*

Si quamvis modicum modico superaddere tentes,
Atque iterum atque iterum, tandem consurget acervus.

19. *Menander.*

Rerum omnium
Nihil est quod non conficiat assiduus labor.

20. *Euripides Andromeda.*

Non sine gravi labore peperit gloriam.

21. *Aeschylus.*

Habet laborans collaborantem Deum.

22. *Euripides Erechtheo.*

Crescunt labore cuncta bona mortalium :
At vita mollis atque iners ignavia
Vitam nec hominum nec domos quicquam juvant.

23. *Idem Cressis.*

Beatus esse non laborando nequis.
Negotiorum turpis est juveni fuga.

24. *Aeschylus.*

Praeclara discere et senem non dedecet.

25. *Sophocles Vatribus.*

Citra laborem magna non datur assequi.

26. *Incertus.*

Pretium est laboris quicquid est pulchrum uspiam.

27. *Incertus.*

Inveniet avidus cuncta quaerentis labor.

28. *Philemon Calumniam passo.*

Nihil est quod homini non sit indagabile,
Si quaeritandi non recusetur labos.

29. *Idem.*

Cupido labore quod cupis datur assequi.

30. *Idem.*

O quam miserius pristinis dulce est frui!
Ni male fuisset ante, gauderem minus.

i Refer ad Tit. LX.

31. *Carcinus.*

‡ Clarum voluptas nemini peperit decus.

32. *Euripides Archelao.*

Nemo otitando gloriam peperit sibi:
Generosus ardor pascitur laboribus.

33. *Alexis Achaidæ.*

Quæsitæ tandem dabitur reperire omnia,
Si non laborem fugias, ac te deseras.
Nam si homines tantis intervallis dissiti
Reperire partem potuerunt caelestium,
Ortus, occasus siderum, pulsus duos,
Deliquia Solis, quidni possint proxima,
Et sibi cognata quævis deprehendere?

33. *Idem Hippolyto.*

Et ipse fautor est laboranti Deus.

35. *Theodectes.*

Multo est opus

Labore, laudum illustre quaerenti decus.
Ignavia autem gaudiis præsentibus
Emit dolores postfuturi temporis.

36. *Euripides Sthenobæa.*

Desertus a favente fortuna labor
Non defatigat, ut vetus fert dictio.

37. *Sophacles.*

Nihil molesti retinet exactus labor.

38. *Idem Laocoonte.*

Juvant labores transiit postquam labor.

39. *Agatho.*

Itinere trito non it anima industria.

40. *Philiscus.*

O stolide, non sic agitur, ut molli otio
Præmia laborum non laborantes ferant.

41. *Xenophanes.*

Non semel humano generi Dî cuncta dederunt:
Monstravit sed longa dies meliora repertis.

‡ Refer ad Tit. VI.

42. *Hipponax.*

Nullum otiosum patere tempus elabi.

43. *Apollodorus.*

Negotiis si tempus assumas tuis,
Serena mox videbis ac placida omnia.

44. *Euripides.*

Labores inter multa pulchra se exserunt.

45. *Menander Moroso.*

Quem laborum non piget,
Nihil arbitrari is debet insperabile.

46. *Incertus.*

Laboriosae diligentiae assequi
Nihil est negatum.

47. *Menander Eunuchus.*

Quicquid quaeritur
Cura indigere, sapientum sententia est.

48. *Sophocles Oedipo.*

Quicquid quaeritur
Spes deprehendi est. Omne neglectum perit.

Orpheus de Gemmis.

Sed res ista virum quaerit cui nulla laborum
Taedia, qui nil non vigil experiatur agatque:
Discat et ipse aliquid per se cupiatque doceri.
Non dictis hominum, non coeptis absque labore
Omnipotens finem pater annuit: aspice et ipsos
Solis equos, currum qui per flammantia caeli
Septa trahunt, vesper donec dimittat anhelos.

Hesiodus Operibus.

Sudorem ante aditum virtutis Di posuerunt:
Et longa huc et celsa simul via ducit euntem,
Ardua principip: sed ubi est ad culmina ventum,
Incipiet molli sese, submittere clivo.

49. *Euripides Supplicibus.*

Tua nonne cernis, quod vocat temerarium
Procax malitia, Gorgonem ut patria audeat
Aspicere? quippe crescit in laboribus.

Aliae sed urbes otio segni latent :
 Visus quoque ipsos crassus obnubit pavor.

51. *Antiphanes.*

Labori assiduo nihil est quod non serviat.

52. *Bion.*

Gutta cadens stillis rorantibus, ut vetus est vox,
 Paulatim durum lapidem cavat.

53. *Idem.*

Ne tibi sit fabrum quavis accedere causa,
 Et si quo sit opus: compingere disce cicutas
 Ipsa tibi potius. Res est facilisque levisque.

54. *Epicharmus.*

Plus, amici, quam natura, dat usus atque industria.

55. *Euripides Telepho.*

^lSolius haud Ulyssis eloquentia est:
 Hebetes disertos efficit necessitas.

56. *Idem Andromeda.*

^m Nil quod necesse est ferre, mortali probro est.
 Dulcem relinquit memoriam exactus dolor.

TITULUS XXX.

DE OTIO.

1. *Euripides.*

Quicumque magna copia florens opum
 Domus regendae deserit custodiam,
 Soloque cantu gaudet et fidium sono,
 Non civitati, non domo prodest suae,
 Non ille amicis. Ipsa natura excidit
 Ubi quis subactus dat voluptati manus.

2. *Idem Hippolyto coronato.*

ⁿ Honesta novit quisque pro sese et videt:
 Sed non laborant, victa pars molli otio,
 Pars quoniam honestum post voluptates habent.

^l Refer ad Tit. XXXIV.

ⁿ Refer ad Tit. XVIII.

^m Refer ad Tit. CVIII.

Quippe illecebrae plurimae vitam obsident,
Colloquia longa, et dulce pigrities malum.

3. *Idem Hecuba.*

Quisquis labores ferre non assueverit,
Fert, sed dolente jactet ut collo jugum.
Felix profecto si mori contingeret:
Vitam in miseriis trahere difficilis labor.

4. *Philemon.*

O Cleon, desine nugarum: nisi quid addiscas boni,
Non vides, ut omni auxilio vitam destituas tuam?
Namque ut naufragus natator terram nisi prehenderit
Non quit adipisci salutem: sic qui pauper factus est,
Artem nisi didicerit, vitam nequit in tuto ponere.
Sunt pecuniae mihi, inquis: nempe quae pereunt cito.
At domus sunt, sunt et agri: nescis fortunae vices,
Quae perfacile divitem hodie cras mendicum fecerit?
Nostrum quisquam, si fortunae portum appulerit, anchoram
Dejicit, et sic extra pelagi se locat violentiam.
Hoc si eveniat imperito, raptus qua venti ferunt,
Nullum reperit quod senecta pauper praesidium occupet.
Sed tribules et sodales et cognati conferent.
Imo opta illorum periculum ne sit faciendum tibi:
Sin eo venies, comperies umbras esse, aliud nihil.

5. *Hesiodus Operibus.*

Ille iram superum atque odium mortale meretur,
Qui sic vivit iners tanquam sine acumine fucus
Depascens ignavus apum congesta labore.

6. *Sophocles Iphigenia.*

Nullus supinae fructus est ignaviae,
Nec feriantes adjuvat fautor Deus.

7. *Menander Tutoribus.*

Cum valet ignavus quam cum febrit peior est:
Quia sanus duplum tantum inutiliter comest.

8. *Alexis.*

Quam saginari juvat
Quotidie et nil agere condignum cibo,
Sed otiosis circumferri passibus,
Ille edepol vitae pestis infestissima est.

9. *Euripides Antiopa.*

o Commune multis hoc malum mortalibus,
Ut mente sapiant, obsequantur nec tamen
Animo, cupitis gaudiis obnoxio.

10. *Hesiodus Operibus.*

Pauper et ignavus, sed spe lactatus inani,
Perpetuo mala multa suo sub corde volutat.
Ah nimium spes illa nocens quae sola sedentem
In triviis hominem victus solatur egenum.

11. *Euripides Melanippa.*

Vir otiosus civis est idem malus.
Nam nemo, ut omnes voce compellet Deos,
Vitam parare non laborando potest.

TITULUS XXXI.

DE PUDORE.

1. *Euripides Temeñisi.*

Plus semper ira mos verecundus juvat.

2. *Idem Iphigenia in Aulide.*

Jure te et paucis rependam, non supercilium vibrans
Insolenter arcuatum, sed modeste ac sobrie,
Ut decet fratrem. Vereri nescit ingenium improbum.

3. *Idem Hippolyto.*

Utinam teneres, sancte tu, mentes, Pudor,
Ut impudicum quicquid est evelleres.

4. *Hesiodus Operibus.*

Nam pudor humano generi prodestque nocetque.

3. *Menander Consanguineis.*

Me iudice, qui erubescit ingenio est probo.

12. *Stasinus Cypriaci.*

Ipsam autem qui cuncta facit servatque tonantem
Dicere non audes: reverentia juncta timori.

13. *Homerus.*

Care socer, stat corde tui reverentia nostro.

o Refer ad Tit. XVIII.

14. *Idem.*

Sed vereor, metuoque simul.

15. *Euripides Cresphonte.*

O nate, in oculis nascitur castus pudor.

16. *Theognis.*

Nulla potest animo res tam pretiosa recondi
Quam pudor: hæc dos est propria, Cyrne, probis.

17. *Agatho.*

Vultus amicos revereor male conscius.

TITULUS XXXII.

DE IMPUDENTIA.

1. *Menander.*

Rubor jam periit: omnes frontem perfricant.

2. *Diphilus.*

Qui nec timere scit nec erubescere,
Hic impudentiæ attigit fastigium.

3. *Idem.*

Nullum impudente est animal confidentius.

Ib. *Incertus.*

Damnus pudor est in regno impudentiæ.

4. *Theognis.*

Frons procul humanis abiit de sedibus exsul:
Nec pudor in terris quit reperire locum.

5. *Euripides Medea.*

Non robur animi, crede, nec fiducia est,
Contra tueri quos amicos laeseris:
Sed summus homini morbus impudentia.
Verum quod ad nos advenis, recte facis.

6. *Theodectes.*

Humana cuncta nata sunt senescere,
Ipsoque cursu temporis finem assequi,
Unam, ut videtur, præter impudentiam:
Mortale quippe quo magis crescit genus,
Hoc ille se fit in dies adultior.

7. *Menander. Carina.*

O Deorum maxima

Nunc Impudentia, si te fas dici Deam:

At fas. Nam nunc quod regnat, mos numen vocat:

Quo processisti, quoque procedes adhuc?

TITULUS XXXIII.

DE SILENTIO.

1. *Carcinus.*

Multis malorum remedium est silentium,
Egregia praebens signa moratae indolis.

2. *Menander.*

In aetate utilitatis nil silentio est.

3. *Sophocles Aleasi.*

Tace puer: bona magna sunt silentii.

4. *Chares.*

Linguae modum tenere praecipuum puta.
Juveni senique gloriam semper parit
Edocta lingua conticere in tempore.

5. *Athenodorus.*

Tutum fideli praemium silentio est.

6. *Amphis.*

Taciturnitate nulla laus praestantior.

7. *Philonides.*

Silentium anteferendum est vaniloquentiae.

17. *Homerus Iliade.*

p*ro* Judicio Thersita carens ac prodige vocum
Desine, nec regi persta contendere solus.

Ib. *Homerus Odyssea.*

Intus an est aliquis sanctorum caelicolarum?

Ib. *Ibidem.*

Comprime corde terrens tacito quodcunque volutas:
Quaere nihil: nam mos Divis caelestibus ille.

p*ro* Refer ad Tit. XXXVI.

TITULUS XXXIV. DE TEMPESTIVA ORATIONE.

1. *Incertus.*

Silentio ni melius quid portas, tace.

2. *Euripides Archelao.*

Breviter moneri vis? tace. Grande est malum,
Sua nocere sibimet eloquentia.

3. *Idem Aegeo.*

Linguam nisi tenebis, impendent mala.

4. *Antiphanes.*

Dici nequit prolixa, quae recte suis
Accommodata rebus est oratio.

5. *Aeschylus.*

Os morsicandum potius, haec quam proferat.

TITULUS XXXV. DE BREVITATE IN DICENDO.

1. *Hesiodus Operibus.*

Humanas res inter opes carissima, lingua est
Parca sui. Magnus favor est moderata loquentis.

2. *Eupolis Tribubus.*

Orationis abstinenceo ambagibus,
Et rem profabor limites intra suos.

3. *Euripides Aeolo.*

Illud viri sapientis, o pueri, est opus,
Multa efficace proloqui compendio.

4. *Sophocles Alete.*

Contracta multum verba habent sapientiae.

5. *Menander Sponsore.*

Unum est quo valere possit impudens oratio,
Si brevis sit, atque articulum recte captet temporis.

6. *Philonides.*

¶ Cum de omnibus disceptes, nihil intelligis.

7. *Incertus.*

¶ Discendae literae, et sapiendum ubi didiceris.

¶ Refer ad Tit. XXXVI.

¶ Refer ad Tit. III.

8. *Incertus.*

Non si quis multa, recte hunc admirabimur,
Sed si quis pauca dicat quae sint usui.

TITULUS XXXVI.
DE GARRULITATE.1. *Theognis.*

Linguae hominum multis nullo satis objice clausa est
Janua, consuetis multa tacenda loqui:
Per quae saepe malum latitans erumpit in auras:
Debuerant rebus claustra patere bonis.

2. *Euripides Hippolyto coronato.*

Nam nullam haberi convenit linguae fidem,
Consilia cordi quae scit alieno dare,
Suis laboret ipsa cum semper malis.

3. *Idem Medea.*

Et nunc et antehac saepe, confiteor, Creon,
Mihi lingua magnis praebuit causam malis.

4. *Astydamas.*

Garrulitas linguae quasi deambulatio est.

5. *Incertus.*

Nugaris agens intempestive philosophum.

6. *Homerus.*

Vox elapsa fugit, melius quae indicta fuisset.

7. *Idem.*

Semper verba libet tibi fundere: crede, disertum
Non decet esse nimis.

8. *Nicostratus.*

Si multa indesinenter et propere eloqui
Sapientiae esset signum, certe hirundines
Sapientioris hominibus multo forent.

9. *Euripides Bacchis.*

Sapientis umbram dat tibi versatilis
Tua lingua: dictis sed tuis mens non adest.

10. *Idem Antiopa.*

Silentium corona cordati viri est:
Caret cupito gaudio loquacitas,
Suspecta amicis, civitatibus gravis.

11. *Sophocles Aleadis.*

Quid verba fundis impetu tam prodigo?
Semper molestus est supervacuum labor.

12. *Menander.*

Turpe est profecto, quoties, qui lingua valet,
Lingua sermones ejaculatur fufiles.

13. *Euripides Bacchis.*

Spretrix legis iniquitas
Effraenisque loquacitas
In fines miseros ruunt.

14. *Menander.*

Nec saxum facile valida projectum manu
Reprehendas, nec sermonem qui lingua fugit.

15. *Euripides Dictye.*

Semper loqui discupere, nimis est regium.

16. *Sophocles Alete.*

Quicumque sese semper audiri cupit,
Aliis molestus quam sit haut intelligit.

17. *Aeschylus.*

Afferre damna lubricum linguae solet.

18. *Philemon.*

Quicumque dicit ad rem quae non pertinent,
Duas locutus syllabas, prolixus est.
At bene dicentem ne prolixum dixeris,
Quantumvis dicat multa et multo tempore.
Ab Homero sume testimonium tibi:
Is cum exararit versuum tot millia,
Nemo est Homerum qui prolixum judicet.

• T I T U L U S XXXVII.

DE BONITATE.

1. *Menander.*

Nemo qui bonus est facinus committit malum.

2. *Idem.*

Quam pulchra res est bonitas cum prudentia.

* Multa referri possunt ad Tit. I.

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

F

3. *Theognis.*

† Vir bonus immoto constat sibi pondere mentis,
 Fortunaque animum gestat utraque parem.
 Divitias sin, Cyrne, malo bona numina donent,
 Desipit, acceptum nec retinere potest.

4. *Sophocles Electra.*

Vult bonus nemo, male
 Vivendo delibare famae gloriam.

5. *Menander.*

Monuisti cuncta, quae tui officii fuit:
 Veruntamen mihi crede, ut faciam quod decet,
 Plus meus est auctor mihi mos, quam ista oratio.

6. *Idem.*

Vir bonus in multis rebus est salutifer.

7. *Idem.*

Bene agere officium est liberalis ingeni.

8. *Idem.*

Bonitas ingenio praedita insigne est bonum.

9. *Diphilus.*

Beatum efficiunt probitas et prudentia.

10. *Menander Consanguineis.*

Bono paratum nomini viaticum est,
 Quicquid paret Fortuna quovis tempore.

11. *Idem Pellice.*

Quotquot sunt boni,
 Hos ipse revocat ad suam curam Deus.

12. *Idem.*

Etiam in perplexis rebus vir bonus usui est.

13. *Antiphanes.*

Honesti mores optimum peculium.

14. *Posidippus.*

Ars familiares peperit haud paucos mihi:
 Plures amicos comparavi moribus.

15. *Pirithous.*

u Securiore lege sunt mores boni:

† Refer ad Tit. XCVI.

u Refer ad Tit. XLIV.

His namque fraudem nullus orator facit,
Illam repertis saepe qui coloribus
Sursum, deorsum vertit atque adulterat.

16. *Epicharmus.*

Sunt sui mores cuique vel Deus vel Vedeus.

17. *Theognis.*

*Semper quippe bonis prudentia iuncta pudorque:
Sed quorum nostro tempore rara seges.

18. *Menander.*

Res hercle ad omnes probitas eximium bonum est,
Viaticum vitae hujus admirabile.
Namque isthuic homini parte non magna die
Locutus, bene jam cupio. Sapiens dixerit
Hic forsit aliquis: illex est oratio.
Quid? an non alios eloquentes execror?
Suada est loquentis vita, non oratio.

20. *Euripides Auge.*

*Lenit miseras aequitas mentis probae.

T I T U L U S XXXVIII.

DE INVIDIA.

1. *Philemon.*

Habet malignus livor hoc in se boni,
Quod eligentes insequi sectam suam
Comes fidelis mille discruciat modis.

2. *Dionysius.*

Nec illud igitur cogitas certissimum,
His qui nihil sunt invidere neminem?
Invidia rebus semper egregiis comes.

Ib. *Incertus.*

Res invidenda est eminens sapientia.

3. *Chares.*

Invide nunquam beatis, ne malignum te probes.

4. *Incertus.*

Invidia res est omnium injustissima.

*Refer ad Tit. XXXI.

*Refer ad Tit. CVIII.

5. *Incertus.*

Beatus esse tam diu videor mihi.
Ipsi, morderi quamdiu me sentio.

6. *Dionysius.*

Ne ditiori pauper invideas cave.

Ib. *Incertus.*

Jam prodeunt quos pascit invidentia.

7. *Agatho.*

Bona possidenti qui invidet, pereat male.

8. *Euripides Ino.*

Quæ mater, aut quis genitor infelix malum
Inauspicatam sevit invidentiam?

Ubi, quas adeptæ corporis partes sedet?
Tenetne media viscera, an geminas manus,
An luminum orbes? quanta laus medicis foret
Ferro vel herba vel salubri poculo
Auferre generi pessimam humano luem!

9. *Idem Oedipo.*

Pestifera multis mentibus mortalium
Invidia, pariter meque et illam perdidit.

10. *Nicomachus Naumachid.*

Vitam hanc agenti difficillimum foret
Vigiles tot oculos invidentum evadere.

11. *Menander.*

Homo invidus perpetuus est hostis sibi,
Dolore nempe sponte quaesito miser.

12. *Agatho.*

Immunis hominum vita ab invidia foret,
Si nascerentur sorte mortales pari.

13. *Euripides Bellerophonte.*

Quod se minores iudicant ideo invident:
Illustriora livor infestus petit.

14. *Idem Phoenix.*

Invidiam haud probo:
Sed invideri res bonas propter velim.

15. *Hippothon.*

Invidia Divum pessima ac gravissima est:
Gaudet dolendis, atque gaudendis dolet.

16. *Incertus.*

Nemo male illi dixerit, ne si quidem
Malignitate vincat invidentiam.

17. *Incertus.*

Utilia quisque promat, aut promentibus,
Superatus a livore, ne succenseat.

18. *Carcinus.*

Cum te invidentem tueor, est quod gaudeam:
Nam multa livor inter habet hoc proprium:
Dolore dominum semper opulentat suum.

19. *Euripides.*

Jam saepe vidi vindices juris bonos
Vinci veneno tristis invidentiae.

20. *Idem Alexandro.*

Heu pereor mentis propter excellentiam,
Aliis saluti quae fuit mortalibus.

21. *Epicharmus.*

Quis velit non invidendus, o amici, vivere,
Quando qui non invidetur nullius pretii est homo?
Quippe caecum qui tuetur indolet, non invidet.

22. *Pindarus.*

Multo invideri optatus
Movere quam fletum alteri.

23. *Agatho.*

Sapientiae ergo melius inviderier,
Quam propter aurum.

24. *Philemon.*

γ Nimium benigne dum doces, nimiam invides,
Idque agis ut haec tot audiens discam nihil.

25. *Hesiodus Operibus.*

Sic figulo figulus, fabro faber invidet, et sic
Odit inops inopem, sic vatem denique vates.

26. *Sophocles Creusa.*

Non divitiis, non conjugio
Mihi contingat superare modum:
Quippe infestae livore viae.

γ Refer ad Tit. XXXVI.

27. *Idem Epigonis.*

Pressum solent livore rumores mali
In prava potius trahere, quam in recti viam.

Lucilius, [Anthol. Pal. XI, 192.]

Cum cruce vicinum figi majore videret
Quam sese Diophon, tabuit invidia.

Incertus,

Invidia ipsa suis consumitur undique telis.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 193.]

Pessima res livor: sed habet laudabile quiddam,
Liventī quod cor exedit atque oculos.

Palladas, [Anthol. Pal. X. 51.]

Invidear potius, quam sim miserabilis, inquit

Pindarus. Excellunt, quos petit invidia,

Pessima perpeccos miserescimus; ast ego felix

Nec nimium, nimium nec miser esse velim.

Optima res modus est: summis affine periculum;

Infima contemptum ludibriumque ferunt.

Idem. [Anthol. Pal. X. 90.]

O summa mentis invidiae perversitas:

Odit beatos invidus, caros Deo.

Ita caeca nos invidia vecordes rapit:

Ita mancipamus sponte nos amentiae,

In pulverem redacta gens Graeci sumus,

Quos mortuorum spes sepulchrales fovent:

Versa atque conturbata sunt adeo omnia.

Idem. [Anthol. Pal. X. 91.]

Prosequitur odio quisquis adamatum Deo,

Damnatus ille maximae est insaniae,

Deum lacegens Marte manifestario:

Iram reportans praemium invidentiae.

Et nos decet diligere dilectos Deo.

Sophocles Ajace.

Serpit juxta livor habentem.

Phocylides.

Alterius laetis noli macrescere rebus.

Invidia caelum vacat et gens tota Deorum:

Non Phoebi radiis majoribus invida Phoebe,
Non terra inferior caeli laquearibus altis,
Non amnes pelago: sed habent haec omnia pacem.

28. *Aeschylus.*

Paucis id adeo est inaitum mortalibus,
Feliciores ut sine invidia colant.

29. *Menander.*

Adolescens, id quod res est non intelligis.
Vitio suoapte consumuntur singula,
Et rei cujusque pernities intus latet.
Hoc est ferrugo ferro, si consideres,
Ligno teredo, tineaeque vestibus.
Invidia vero, quod malorum pessimum est,
Tabem creavit et creabit et creat,
Vere satellites animi corrupti impia.

TITULUS XXXIX.

DE PATRIA.

1. *Euripides.*

Omnes amantes patriae pro publica
Salute verbis reque conniti decet.

2. *Incertus.*

Patriam ut recuperes ne labor tibi sit gravis.

3. *Euripides Phoenissis.*

A. Homini, ut videtur, patria res dulcissima est.
B. Quam dulcis illa fando non possim assequi.

4. *Incertus.*

Patriam dulce est habitare bonis,
Et congesto gratius auro.
Adeo est assuescere multum.

5. *Incertus.*

Vita lugubris paterno degere extorrem solo.

6. *Euripides Aegaeo.*

Nam quid paterno dulcius tandem solo?

7. *Idem Dictye.*

Ni pravius esses, patriae nunquam tuae
Contemtor, haec externa laudares sola.

8. *Ibidem.*

Nam me quidem censore non recte sapit
Qui patriam collaudat alienam, suae
Contemtor, inque non suos mores abit.

9. *Idem Phoenix.*

Salve meorum terra majorum parens!
Eheu! ut homini quamlibet presso malis
Altrice nulla dulcior tellus humo.

10. *Idem.*

Spartam tibi quae contigit orna:
Nobis fuerint cura Mycenae.

11. *Menander Heauton Timorumenos.*

Vere beatus qui sit, in patria sua
Debet manere et liber, aut potius mori.

12. *Sophocles Tereos.*

Beatum te puto vitae, hoc magis
Quod dura nescis tristis exilii mala.

13. *Euripides Philoctetes.*

Beatus ille, qui domi felix manet.

14. *Aeschylus.*

Manere debet quisquis est felix domi:
Manere ibidem quisquis infelix agit.

15. *Theognis.*

Ornabo tenuem patriam, nec civibus exstans,
Nec pravis praebens moribus obsequium.

16. *Sophocles.*

Quicumque patriae vivit inimicus suae,
Hunc nolo amicum. Sospitatrix civium
Est patria: rectos illa dum cursus tenet,
Vectoribus conserere sermones vacat.
His institutis hanc ego urbem munio.

17. *Euripides Phoenissae.*

I. Magnumne patria vivere extorrem malum?

P. Nil majus isto: nec satis fando assequar.

I. Quae causa, quae res tam grave exsilium facit?

P. Primum, loquendi nulla libertas adest.

I. Servile certe, non loqui quae sentias.

18. *Homerus.*

Felix auspiciū patriam defendere bello.

19. *Idem.*

Ite viri, atque rates propter decernite, donec
Quilibet inveniāt jactu sibi fata vel ictu.
Quid tum si cadat? hoc patriam non turpe tuenti.

20. *Idem Odyssea.*

Nec fata recusat,
Fumum de patriis possit dum cernere tectis,
Dux Laertiades.

21. *Ibidem.*

Ah tam suave nihil quam patria, quamque parentes.

22. *Euripides Phoenissis.*

Medios in hostes, mater, imprudens ego
Prudensque veni: patriam necessitas
Amare cogit: quisquis hoc hominum negat,
Sese ipse verbis pascit: at idem cogitat.

T I T U L U S XL.

DE EXILIO.

1. *Euripides Philoctete.*

^aFortuna laeta patriae levat altius
Stantes, jacentes durius contra premit.

2. *Idem Phaëthonte.*

Ubique recte vixeris, patriam puta.

3. *Incertus.*

^aArgivus an Thebanus? haud unam mihi
Asscribo: patria est Graia qua tellus patet.

8. *Euripides Phoenissis.*

^bSepelite quaeso me, parens, tuque o soror,
Humo in paterna: civitas per vos mihi
Placata fiat hactenus, patriae meae
Ut condar in tellure, si regno excidi.

^cIb. *Incertus.*

^cAmica tellus me sua gleba tegat.

^aRefer ad Tit. XXXIX.

^aEodem.

^bEodem.

^cEodem.

Ib. *Euripides Phoenissis.*

⁊ Tua o, tua oculos dextera occludat meos,
Mater.

9. *Idem.*

Patet omne caelum præpeti Jovis aliti:
Ita terra quævis patria est forti viro.

TITULUS XLI. DE ARCANIS.

1. *Euripides Ino.*

Tacenda quæ sunt nemo per te intelligat.
Fax parva facile montis Idaei nemus
Totum cremarit. Dixeris uni, cito
Rumor per urbem fiet arcanum tuum.

2. *Anaxandrides.*

Qui commendatum sibi sermonem acceperit,
Injustus est, aut impotens si eliminet.
Qui lucri causa, injustus: qui aliter, impotens:
Et hic et ille pariter ex aequo mali.

3. *Sophocles.*

Quod vis taceri, nolo mihi commiseris:
Non habeo claustrum, visne loquar apertius?
Tenere lingua quicquid arcanum est negat.

4. *Idem Aleadis.*

Ne sciscitare: multa fari haud expedit.

9. *Pythagoras.*

Puris pura canam: procul hinc arcete profanos.

TITULUS XLII. DE CALUMNIA.

1. *Menander Boeotia.*

Habenda non est insuper calumnia
Quantumvis falsa, nam sunt qui augere assolent:
Quapropter ista præcavere negotium est.

⁊ Refer ad Tit. CXXIV.

2. *Cleanthes.*

Calumnia res nulla pestilentior,
Quae decipit mala arte credentem sibi,
Et immerenti pertinax odium struit.

3. *Euripides Alexandro.*

O rex, malorum maximum calumnia est.
Nam saepe qui superatur eloquentia,
Utcunque justa dixerit, causa cadit.

4. *Menander.*

Calumniae vi saevius nullum est malum:
Dedecore namque crimen alterius suo
Luat necesse est accusatus innocens.

5. *Idem.*

Suspicio factis plus valet ad calumniam:

6. *Idem.*

Qui mentem addicit credulam calumniis,
Aut ipse est pravis inquinatus moribus,
Aut certe ingenio nil supra puerum valet,

T I T U L U S X L I I I .
DE REPUBLICA.

1. *Euripides Phoenissis.*

Si civium animis illud infixum foret,
Quicquid suarum virium est, id commodis
Conferre patriae, cuncta superarent mala
Tutae beato civitates otio,

2. *Idem Phaëthonte.*

Animi ille vecors est, mea sententia,
Quicumque natis mente non pollentibus
Popularibusve fraena tradit imperi.

3. *Incertus.*

Haud tuta navis una quam tenet anchora,
Ut quae tribus se credit, Haud recte regat
Vir unus urbem: satius adjungi alterum.

4. *Euripides Phryxo.*

Non solitudo sed viri sunt civitas.

6. *Sophocles Phaedra.*

Constare nescit patriae securitas,
 Ubi superbo jure calcantur pede,
 Pudorque sanctus; virque verbosus, tenens
 Manibus habenas callidis, urbem regit.

6. *Idem Aleadis.*

Quid ad haec dicam mens ambigua est.
 Ubi degeneres vicere bonos,
 Quenam urbs subsistere posset?

7. *Idem Eriphyle.*

Ubi profutura liberum non est loqui,
 Sed victa cedit civitas pejoribus,
 Periclitatur saepe peccando salus.

8. *Bion Bucolicis.*

Ne me destituas sine munere. Dona canenti
 Ipse dedit Phoebus. Pulchras honor educat artes.

9. *Eupolis.*

Ex multis quae dicenda sunt non video unde incipissam.
 Adeo hanc videre civitatem nequeo sine dolore,
 Nos, o senes, rempublicam non talem habuimus olim:
 Sed imperatores erant ducesque civitati
 De gentibus primoribus, deque eminente censu,
 Quos venerabamur ut Deos: et erant Dei profecto.
 Ita res segura tum stetit. Nunc, sicubi militandum est,
 Praeficimus bello et copiis homines piaculares.

10. *Euripides Supplicibus.*

Tres namque classes civium: pars divites
 Inutilesque et opibus insatiabiles:
 Pars capite censi turba proletaria,
 Qui nihil habentes invident habentibus,
 Stimulisque linguae saeva figunt vulnera,
 Amata pravis factio rectoribus,
 At servat urbem de tribus medium genus,
 Custodientes qui placet legi modum.

11. *Sophocles.*

Ubi pueri ipsos praesides urbis regunt,
 Morata non est, ut decebat, civitas.

12. *Euripides.*

Status urbis aeger ad mala ingenio valet.

18. *Idem.*

• Nil geritur aequi rebus in mortalium.

Oportuit nil posse fortunae vagae

Arbitria, sed conspicua florere omnia,

Ut qui vigore roboris primus foret,

Seu tendere arcum, seu vibrare hastam manu,

Suo imperaret jure deterioribus.

14. *Sophocles Ajace.*

Male educatae praebet indicium indolis

Civis recusans obsequi rectoribus.

Non civitatem sancta majestas diu

Fraenare legum poterit amoto metu,

Nec disciplinae castra servabunt modum

Quae non pudor munierit et reverentia.

15. *Menander Incensa.*

† Tria sunt, here,

Ex quibus geruntur cuncta: nempe ex legibus,

Aut ex necessitate, aut consuetudine.

16. *Euripides.*

Quod ipse deliqui alteri non suaserim,

Ut solia regni liberis tradat suis,

Oculos priusquam sentiat tenebris premi,

Ne sobolis ipse debeat legem pati.

17. *Sophocles Ajace.*

Ubi insolenter cuncta pro libidine

Impune facere est, civitas felicibus

Nimis usa ventis naufraga in fundum ruet.

Sit ergo temperata libertas metu:

Nec arbitremur nos, patrantes quae juvent,

Non illa mox debere quae doleant pati.

Sunt ista vicibus nexa.

18. *Ibidem.*

Serpit juxta livor habentem:

Plebs nuda tamen, tolle potentes,

• Refer ad Tit. CV.

† Refer ad Tit. XLIV.

Haud praesidii satis ipsa sibi est.
 Modicus validi, validusque iterum
 Modici sese sustentat ope:
 Sed non possunt mentes stupidae
 Tam provida dicta doceri.

19. *Euripides Hecuba.*

Totus laborat urbis infelix status,
 Quotiens vir acer et bono patriae studens
 Nihil refert insigne prae peioribus.

20. *Idem Aeolo.*

Possetne summa stare res, locupletibus
 Si plebs remotis pauper habitaret solum?
 Sejuncta nolunt a malis poni bona,
 Quae temperata publicam rem promovent.
 Quod deficit inopi, supplet hoc dives manus:
 Quod non habemus divites, hoc pauperum
 Labor ministrans nos honoratos facit.

21. *Idem Antigona.*

Domestica odia civibus nasci solent,
 Cum factiones civitatem distrahunt.

22. *Idem Alcmena.*

Res est optima veritas
 Justi in principis urbe.

23. *Menander.*

Vir probus, idemque felix, publicum est bonum.

24. *Idem.*

Honesti ratio plus lege interdum valet.

25. *Sophocles.*

Res est honesta patrias leges sequi.

26. *Idem.*

Summum malorum est populus impatiens regi.

27. *Heniochus.*

Jam singularum nomen expromam tibi:
 At universim plurimas urbes vides,
 Quae jam desipiunt inde a multo tempore.

g Refer ad Tit. XLIV.

Forte interpellet aliquis, et, cur hoc loco
 Sint pariter omnes, quaerat. Ergo a me audiat.
 Quaecunque Arcum spatia telluris patent,
 Olympia haec sunt. Illam jam scenam aspice:
 Spectacularem eam esse persuade tibi.
 Esto. Quid inibi civitates nunc agunt?
 Venerunt libertati facturae sacra,
 Quoniam tributis liberatae sunt modo.
 Sed postquam a sacro ventum est, illas perdidit
 Conviviis excipiens de die in diem
 Per multum tempus hospes imprudentia.
 Tum geminae ad illas accesserunt mulieres
 Quae cuncta conturbarunt. Optimatitas
 Est nomen alteri, alteri Popularitas,
 Quarum incitatu pridem externatae furunt.

28. *Aristophanis Ranis.*

Civium quos genere claros, quos modestos novimus,
 Juris et veri tenaces, recte moratos, probos,
 In palaestra exercitatos, et choris, et musica,
 Hos fugamus: at peregrinis et fabris et Byrrhiis,
 Genere nequam, mente nequam, tradimus rempublicam,
 Civitas quibus olim nollet uti pro piaculo.
 Nunc at insensata tandem turba, versis moribus,
 Nobiles adhibete rebus. Siquid eveniet bene,
 Recte erit: sin male ceciderit, attamen sapientiae
 Pars erit, pati quod instat, arbore ex digna pati.

29. *Euripides.*

h Urbes prospero servat statu
 Legum sacrarum diligens custodia.

30. *Menander.*

Injuriarum si improbis auctoribus
 Reponeremus ultionem singuli,
 Nobis putantes fieri quod fit alteri,
 Inter nos juncti conspiratis viribus,
 Non praevaleret innocentiae impetus

hRefer ad Tit. XLIV.

Audax malorum: qui custoditi undique,
Jussique poenâs quas merentur pendere,
Aut nulli penitus essent, aut pauci admodum.

TITULUS XLIV. DE LEGIBUS ET CONSUETUDINE.

1. *Euripides.*

i Aequum est malos
Melioribus parere et imperium pati.

2. *Idem Dictye.*

j Noli tyrannis, o senex, contendere.

3. *Menander Adelphis.*

k A. Antiqua lex est ista, rectores cole.
l B. Non usquequaque hominibus cedendum est malis,
Sed obnitendum saepe, ni totam undique
Sursum deorsum volumus vitam vortier.

4. *Euripides Erechtheo.*

m Mandare noli noli prohis rempublicam:
Namque impiorum natio gazam sibi,
Vel imperi vim nacta desultat ferox,
Crevisse certens spem supra subito lares.

5. *Menander Androgyno.*

Magni aestimandum semper est assuescere.

6. *Euripides Supplicibus.*

Utilius urbi legibus nihil est bonis,
Per quas potens pauperque tantundem ferunt,
Aequalitatis arbitro libramine:
Vincitque fretus jure majorem minor.

7. *Sophocles Ajace.*

n In posterum Dis cedere immortalibus
Discemus ergo, colere et Atridas duos:
Nam principes sunt. Obsequendum. Quippe ni?
Cum valida rerum quaeque et invictissima
Cedant honori. Nivibus horrescens hyems

i Refer ad Tit. XLVI.

k Refer ad Tit. XLVI.

m Refer ad Tit. XLVI.

j Refer ad Tit. XLVII.

l Refer ad Tit. XLIII.

n Eodem.

Fruges ferenti tribuit aestati locum:
Desurgit atro nox globo, cum candidis
Veniens quadrigis lumen accendit dies:
Gravibus procellis ventus agitatum mare
Tandem remittit: ipse cunctidomus sopor
Sua vinela solvit, nilque perpetuo tenet.

8. *Menander.*

Lex res egregia est: at qui nimium respicit
Leges calumniantis personam induit.

• T I T U L U S X L V . DE POTENTIBUS IN CIVITATE.

1. *Euripides.*

Quicumque pauper aere violenta manu
Nimium videt se posse, non se continet
Quin impotenter raptet alienas opea.

2. *Idem Bacchis.*

Opulentus atque animosus et fandi potens,
Ni sapiat, urbi civis est valde malus.

3. *Idem Glauco.*

Quoties secundis rebus exsultat nocens,
Victae bonorum languidae mentes jacent,
Specimen tuentes improbae licentiae.

4. *Ibidem.*

In civitate qui locum primum tenent
Odere semper aemulos hostiliter.

5. *Idem Oreste.*

Qui mente pravus, blandus eloquentia,
Populum aure ducit, pestis est urbi nocens:
Consilia sed qui provide impertit bona,
Si non placet nunc, at placebit postea.

6. *Idem Hecuba.*

Ut prava dicas, quae tua est auctoritas,
Movebit animos. Nam viri praenobilis,
Et tenuis, idem sermo diversum valet.

o. Poterat conjungi cum Tit. sequente.

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

G

7. *Incertus.*

Potentum in urbe ratio habetur maxima.

8. *Menander.*

Qui civitatis principem servat locum,
Nil invidenda ei opus est eloquentia,
Sed tali morum quam facilitas temperet.

9. *Euripides Alcmena.*

p Desipere cesset, se quoque esse hominem memor,
Qui fretus opibus patriae insultat suae.

10. *Idem Medea.*

q Peregrinus urbi quam colit se accommodet:
Quin civis etiam durus in cives suos
Dat imperitae signa contumaciae.

11. *Sophocles.*

Tenens honores eget honestis dotibus:
Parvum laborem grande non sequitur decus.

12. *Euripides Alcmena.*

Hominem beatum sapere praecipue decet.

13. *Idem Aeolo.*

Belli domique principes nolim viros
In res minutas perdere ingenii decus:
Sed ubi necesse est acre consilium dare.

14. *Aeschylus.*

Sunt onera non ferenda felices mali.

15. *Sophocles Antigona.*

Non ante noris quod sit ingenium viro,
Qua mente, qua sit praeditus sententia,
Ni regimen urbis atque legum acceperit.
Nam quisquis urbis ad gubernaculum sedens
Non semper audet pulchra consilia aggredi,
Sed ora clausa retinet ignavo meta,
Hunc pessimum esse credo, et antehac credidi.
Tum si quis urbi publicisque commodis
Praefert amicum, nullius pretii est mihi.
Ego quippe (testor cuncta qui spectat Jovem)

p Refer ad Tit. XLIX.

q Refer ad Tit. XLII.

Tacere nequeam, noxium virus meis
Si pro remedio civibus cernam dari.

T I T U L U S XLVI.

DE MAGISTRATU, ET QUALEM OPORTEAT ESSE
EUM QUI MAGISTRATUM GERIT.

1. *Euripides Syleo.*

Justis amicus et bonis, contra malis,
Ubique quot sunt, hostis infestissimus.

2. *Idem Heraclidis.*

Quis statuatur aliquid aut ferat sententiam,
Nisi justa partis utriusque audiverit?

3. *Idem.*

Hunc qui facinorum conscius, nec legibus
Fidens, ad aras volvitur supplex Deum,
Trahere ad tribunal nulla religio mihi.
Mala semper aequum ferre, qui fecit male.

4. *Idem Supplicibus.*

Oblata quamvis dona amicorum manu
Nunquam recepit: spiritu celso negans
Emancipare quaestui mores suos.
Culpam ferebat semper illo iudice
Reus ipse, non urbs patria, quae passim mali
Rectoris ergo sustinet calumniam.

5. *Idem Oreste.*

Cum populus asper bile commota furit,
Indomita qualis flamma restingui negat,
Si quis secutus vela tendentem, simul
Pedem relaxet, apta captans tempora,
Tumor ille forte sidet, et cum sederit,
Tum nil quod impetrare desperes erit.

Sophocles Tyro.

Miserari oportet jura, non homines malos.

6. *Incertus.*

Non est malus qui sponte non peccat sua.

Refer ad Tit. II.

7. *Menander.*

Quicumque damnat causa non bene cognita,
Damnandus ipse est crudelitatis crimine.

8. *Chaeremon.*

Cognosce causam, qui sapias tarde. Suum
Facit ipse crimen qui properiter iudicat.

9. *Euripides Auge.*

Miserari oportet iura, non homines malos.

10. *Idem Sciroque.*

Res pulcherrima est,
Punire sotes.

11. *Menander.*

Quae nunc vocari bonitas ita vulgo solet,
Dimisit vitam penitus in mores malos,
Quia commeatum sceleri facit impunitas.

12. *Pindarus.*

Qui contumeliosus est in alterum
Et ipse tantundam ferat.

13. *Sophocles.*

Laudo: sed et tu noveris verbum vetus:
Vir clarus humili saepe de sorte exiit.

14. *Moschios.*

Iram repelle, et verba tibi quae proferam
Pacatus audi. Quae benignum oratio
Nacta audientem est, non caret fructu suo.

15. *Apollodorus.*

Orationem qui audit, ut bene iudicet,
Prius ipse secum de oratore iudicet,
Quis sit, cujatis, qua domo, qualis, quibus
Puertia abusque studiis sese addixerit.
Nam qui suum ipse florem aetatis prodidit,
Apprime est aptus civitatem evertere.
Non illi turpe excidere et explodi putant.
Nihil relinquunt intentatum, cum pudor
Postico elapsus pridem ab ipsis fugerit.
Horum quisque audet experiturque omnia,
Contra ruborem frontis invictissimae,

Mendax, perjurus testis, sartor litium,
 Fur, publicanus, comessator, denique
 Tribum cinaedus perdit, aut urbem quoque.
 Namque urbes totas, ista quas pessum dedit
 Scabies, si adportas, recitem tot numero, Theon,
 Recitare ut censum navium me existimes.

TITULUS XLVII.

PULCHERRIMAM REM ESSE REGNUM.

1. *Homerus Iliade.*

Imperitare malum plures. Rex unicus esto,
 Et rerum dominus.

2. *Ibidem.*

Magni animi regum, quis est honor ab Jove summo.
 Ab Jove regis honos, et amat rex Jupiter illum.

3. *Euripides Phoenissis.*

Ego, mater (animi nec tegam sensus mei)
 Peterem vel imas mersa sub terras loca,
 Vel solis ortus, fata si hac sinerent via
 Potentiam reperire, quae prima est Deum.

4. *Ibidem.*

Nam jura si violanda, regni gratia
 Violanda: pietas caeterum vitae regat.

5. *Idem Archelao.*

Regnum tenenti defit ad vitam Deum
 Immunitate mortis excepta nihil.

6. *Idem Aegeo.*

Perferre regnum rege sub justo juvat.

7. *Hesiodus Theogonia.*

Ab Jove sunt reges, felix sed et ille Camoenis
 Dilectus dulcem qui fundit ab ore loquelam.

TITULUS XLVIII

ADMONITIONES DE REGNO.

1. *Euripides Plisthene.*

Nec tota vulgo fraena committe imperi,
 Tribuens nec opibus plus satis, plebem preme.
 Plebis tuentem jura nec pelle exulem,
 Nec honore nimium tolle; ne popularibus
 Suffultus auris vindicet regnum sibi.
 Hunc qui secures raptat indignus cave:
 Gravissima urbi noxa, felices mali.

2. *Idem.*

Virum potentem non decet, me iudice,
 Minimeque regem vilibus contendere.
 Namque hoc minores gloriæ ducunt sibi.

3. *Idem Antiopa.*

Amans quietis animus et amicis bonus
 Et civitati. Qui volet, famam sibi
 Quaerat periclis: ego nec audaces nimis
 Nautas, nec urbis praesides laudaverim.

4. *Idem Antigona.*

Regi placere plurimis tutissimum.

5. *Idem.*

Dat sapere regi turba sapientum comes.

6. *Sophocles Oedipo.*

Hoc si tenebis, quod tenes, regnum diu,
 Praestabit homines quam solum vacuum regas.
 Nam quid vel arx est alta vel picta ratis
 Prora refulgens, vidua si est intus virum?

7. *Menander.*

Eximia res est rex antestans robore,
 Servans iudicii juris sanctimoniam.

8. *Homerus Iliade.*

Tota nocte sopor non est bene consiliantis,
 Sub quo tot populi, cui tanta et talia curae.

9. *Idem.*

Grandaevum legit inprimis fortemque senatum,

*Refer ad Tit. XLVI.

Ipse gerens cunctis miti se pectore patrem :
Nil pravam facere, ad populum nil turpe profari
Audens, ut decuit sacros vivere reges.

10. *Hesiodus Theogonia.*

Namque ideo inventi reges, ut sede curuli
Sublimes laesis ereptum restituant jus,
Mulcentes populi blandis sermonibus aures.

11. *Theocritus.*

Morum liberrimus ille,
Ingenio comi, Musis et amoribus apto,
Qui verum falso distinguere norit amicum,
Multa dare et multis largus, facilisque petenti,
Convenit ut regi: non est tamen usque petendum.

12. *Hesiodus Theogonia.*

Calliope reliquas vincit formosa sorores.
Quae sese comitem sacratis regibus addit.
Nam quemcunque satum divino sanguine regem
Nascentem placido viderunt lumine Musae,
Illius in dulcem destillant carmina linguam,
Illi melle fluit vox dulcior: omnis in illum
Ora simul vertit populus, cum limite vero
Ambiguum causae secet et certamina magna
Compescit, subito sapientia verba profatus.

TITULUS XLIX.

DE VITUPERIO REGNI.

1. *Euripides Supplicibus.*

Nihil tyranno civitati infestius:
Commune nec enim civibus jus est, ubi
Leges in ipsas unus imperium tenet.

2. *Idem Ione.*

Laudata multis temere blanditur quidem
Regni potestas fronte, sed luctus graves
Occultat intus. Quomodo felix foret,
Qui cuncta circumspectat et inopiam trahit
Timore vitam? fata si fingam mea,
Civis beatus esse quam rex mavelim:

Nam rex amicos pessimos quærit sibi,
Bonos perasque mortis obforinidinem.

3. *Idem Auge.*

Pereat profecto, quisquis aut regnum appetit,
Aut civitatem tradit in paucas manus.
At dulce nomen alma libertas mihi:
Nam quisque minimum quod habet, hoc magni facit.

4. *Idem Electra.*

† Multos amantes et petitores sui
Habet potestas: quo tenenda est acrius.

5. *Euripides Antigona.*

Utinam nec ulla imperia nec leges forent.
Regnare velle maxima imprudentia est,
Nam cur habebit unus imperium in pares?

6. *Idem Alcmaeone.*

Heu magna magnis sunt malis obnoxia.

7. *Idem Peliasi.*

Exlex potestas ista, quam vulgo stupent,
Nil aliud est quam splendida infelicitas.
Nam qui suorum est ipse praedo et carnifex,
Molitiones semper aliorum timet.

8. *Menander Aspide.*

Reges o miserimi.

Nam quid praecipuum tandem habent! atque interim
Quam vitam ducunt anxiam, custodiis
Septi unde quaque et munimentis arcium?
Nam qui tam facile suspicantur singulos
Ad sese armatos pugione accedere,
Supplicia pendunt quanta!

9. *Dionysius.*

Dominatio omnis mater est injuriæ.

10. *Sophocles Oedipode.*

O regnum opesque et artis eximium decus,
Quae, quanta vobis instat invidentia
Vitae inquietis aemulo in certamine!

† Refer. ad Tit. XLVIII.

11. *Ibidem.*

Rerum satietas insolens
Mundo tyrannum protulit.

12. *Idem Ajace.*

Difficile regi instare pietatis viam.

13. *Idem Polyxena.*

Nemo imperator se potest exercitus
Jactare cunctis largitate gratiae:
Nec ipse qui me latius regnat Deus,
Seu siccatur agros, imbre seu fuso rigatur,
In jus vocatus omnibus causam probet.
Mortalis ergo, matre mortali salus,
Quinam Jovem ipsum vincerem prudentia?

T I T U L U S L.
D E B E L L O.

1. *Euripides.*

Mutat favorem saepe bellorum alea:
Florem juventutis Mars superbus pignorat,
Oditque segnes: civitati nascitur
Hinc luctus ingens, mortuis ingens decus.

2. *Aratus Phaenomenis.*

Ferrea, tum vero proles exorta repente est,
Ausaque funestum prima est fabricarier ense,
Et gustare manu victum, domitumque juvenum.

3. *Pindarus Hyporchematis.*

Dulce Mars inexpertis:
Expertus arma corde cernit invito.

4. *Homerus Iliade.*

Indignus legum auxilio laribusque tribuque,
Qui cives inter feralia suscitatur arma.
Urbs abit in flammam: cadit alta strage virum gens:
Pignora parva trahunt alii captiva, nurusque.

6. *Euripides Aeolo.*

Audere cogit saepe nos necessitas.

u Refer ad Tit. LI.

7. *Tyrtæus:*

Audite, invicti quando genus Herculis estis:

Obstipo nondum Juppiter est capite.

Ne stantum contra numerum trepidate virorum,

Sed parmam primis objicite agminibus.

Projicite ex animo hanc animam, nec lumina solis

Quaerite prae Mortis nocte soporifera:

Scitis enim, saevi quam facta illustria Martis,

Quam sit bellorum nobilis ille furor,

Saepe fugam experti, fugientes saepe secuti:

O juvenes sors vos ista, neo ista latet.

Nam qui consertis clypeorum umbonibus audent

Cominus in primos vulnera ferre viros,

Saepe minus pereunt, et servant pone sequentes:

At timidis virtus undique disperit.

Nec quisquam fando valeat memorare malorum

Degeneres animos millia quanta premunt.

Turpe etenim trepido fugientem praelia cursu

Imbelli dorso vulnera suscipere:

Turpe et pulverea stratum tellure cadaver,

Cujus ab hostili cuspide terga rubent.

Sed bene progressus miles pede calcet utroque

Tellurem, et labrum dente premat tacito:

Crus, latosque humeros, et pectus forte, femurque

Ventroso clypeus ferreus orbe tegat:

Dextera sed validam summa vi torqueat hastam,

Pennata et galeam crista supervolitet.

Discite belligeram faciendo fortiter artem:

Munitum scuto tela timere nefas.

Cominus aggrediens protentam quilibet hastam,

Vel gladium hostili deprimat in latere:

Haereat et scutum scuto, stabilisque pedi pes,

Tum conus cono, tum galeae galea:

Pectora pectoribus coeant: sic ipsius hostis

Vel telum manibus prendite, vel capulum.

Tu vero interea veles post scuta latescens,

Nec lapidum densis imbris obruere,

Nec cessa jaculis obstantem figere turbam:

Te teget armato milite densa cohors.

* T I T U L U S , E I .
AUDACIAE LAUS.

1. *Tyrtæus.*

Non ullo in pretio, non ulla laude notandus,
 Sive pedis celeris, sive manus pugilis,
 Sit licet et vasto Cyclopum corpore major,
 Et superet cursu Threicium Boream,
 Tum pulchrae vincat Tithonum munere formae,
 Divitiis Cynaram, divitiisque Midam,
 Tantalidam Pelopem diffuso limite regni,
 Adrastum blandi vocibus eloquii,
 Omnia quin habeat, si desit adorea belli:
 Quippe usus nullos tempore Martis habet,
 Qui non intrepidus caedem spectare cruentam,
 Consortumque hosti gaudet habere pedem.
 Hoc vere solidum certamen, et unica virtus
 Aeterno juvenes quae decorat decore.

2. *Euripides Temenisi.*

* Pulcherrimum est certamen armis vincere.

3. *Idem Temeno.*

Audere decet. Tempestivi
 Namque labores hominum generi
 Finem peperere beatum.

4. *Idem Archelao.*

Audere semper fortiter juvenes decet:
 Nam gloriae exsors semper est ignavia:
 Celebritatem sanguis et sudor ferunt.

5. *Tyrtæus.*

Res populi commune bonum vir robore praestans,
 Immotus primis qui stat in ordinibus,
 Oblitusque fugae venit in certamina Martis,
 Adjiciens animum, projiciens animam:
 Qui propter stantem generosae mortis amore
 Concitat: hunc bello dixeris egregium:

* Poterat conjugari cum Tit. VII.

* Refer ad Tit. LIII.

Quem subito hostiles pavitant fugitantque catervae:

Qui belli fluctus arte manuque regit:

Qui dulcem amittit, sed primus, in agmine vitam:

Magnus honor generi, magnus honor patriae.

Vulnera multa ferens, adversa sed omnia, fosso

Pectore, lorica nec minus, et clypeo.

Hujus ad exequias plorant juvenesque senesque:

Hunc tota urbs planctu funera prosequitur:

Sed nec honore caret tumulus, sobolesque superstes,

Et sobolis soboles, totaque posteritas:

Semper honos nomenque manent et posthuma fama:

Sub tellure siti gloria morte caret:

Scilicet intrepidum quem stantem et belligerantem

Pro patria et natis Mars ferus abripuit.

Fugerit at nigrae si longa silentia noctis,

Et spolia e bello victor opima ferat,

Hunc venerata minor colit, hunc et serior aetas:

Sic tumultum multo plenus honore petit:

Cujus honoratam populo nec vocibus ausit

Nec dictis quisquam laedere canitiem:

Assurgunt illi juvenes aequaevaue turba:

Assurgunt aevo jam graviore senes.

Hoc nunc quisque paret virtutis scandere culmen,

Bellum indefesso sollicitans studio.

6. *Euripides.*

Adolescit hominum rebus ex duris decus.

7. *Idem Archelao.*

Me laborem sumere

An est iniquum? quem pigrum fama accipit?

Quis concupivit magna inerti pectore?

8. *Idem Telepho.*

Aude aliquid, quamvis dent tibi dura Dei.

9. *Idem Archelao.*

Imbelle vulgus antecunt pauci et boni.

10. *Idem Hippolyto.*

Mortalium fortuna fas nescit isequi:

Sed vi manuque cernimus quaeri et rapi

Quodcunque rerum est, occupandum audaciae.

11. *Idem Ixione.*

Consilia cuncta ducit ad victoriam
Intrepida virtus. Sine laborum impendio
Nec regna fiunt magna, nec crescunt domus.

12. *Idem Erechtheo.*

Imbellium agmen sperno prae paucis bonis.

13. *Idem Andromacha.*

Multis juvenibus praestat animosus senex.
Nam quo paventi corporis validi vigor?
Quin satius est cum laude nec inultum mori,
Quam vivere ut sine laude moriaris tamen.

14. *Idem.*

Florens juvena praelium quisquis fugit,
Sine re coma est caroque, praeterea nihil.
Jucunda quam sit vita mensarum vides,
Circumstrepentis quale fortunae jubar:
Sed abest superbae clara laus adorea,
Nisi periculum provocans adsit vigor,
Duri labores Martium pariunt decus.
Graium per orbem foeda res ignavia est,
Nil expetiscens praeter unum vivere.

15. *Homerus Iliade.*

Imbelli et pavido frons vertitur, et color omnis:
Mens animi negat ipsa intra praecordia claudi,
Sed genuum tenuis atque pedes subsidit in imos:
Palpitat interea sub pectore tabificum cor
Mortis fata pavens, nec cessant stridere dentes.
At contra forti constat color, et metus omnis
Immoderatus abest.

17. *Evenus.*

Audere egregium est atque utile, si sapere adsit:
Abjunctum clades et mala ferre solet.

18. *Antiphanes.*

Necessitas nos quando moriendi tenet.
Nimium gravis jactura est mortem perdere.

19. *Callinus.*

Quonam hic usque tepor juvenes, quando ignea vobis

Vis animi? nōn vos Amphiperictyonum
 Tam segnes censura movet? vos alta putatis
 Otia, cum tellus undique Marte fremit.
 Jam quicumque vir est scutum ferat obviis hosti,
 Et jaculum vibret vel moriente manu.
 Gloria namque ingens adoriri cominus hostem,
 Pro grege natorum conjugue et patria.
 Fortibus et pavidis condicto tempore mortem
 Parca feret. Rectum quilibet interea
 Protendat gladium, clypeo generosa recondens
 Pectora, dum primo sanguine pugna calet.
 A fato nulli mortis fit gratia, non si
 Auctores generis sit numerare Deos.
 Saepe aliquem elapsam circumstridentia tela
 In lare privato mors inopina rapit:
 Mors vilis populo, et nullum meritura favorem.
 Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
 Sive cadens populi gemitus expressit amantis,
 Seu vivens auget semideūm numeros,
 Vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
 Quippe unus multos laudibus exsuperans.

20. *Menander.*

Viaticum vitae optimum est audacia.

21. *Moschios.*

Saepe per silvam brevi
 Dejecta ferro brachia alnorum jacent:
 Saepe agmen ingens parva concidit manus.

22. *Pindarus Olympicis.*

Periculosae si quod est opus aleae,
 Recusat imbellem virum.

23. *Sositheus Misero.*

Ut una volucres aquila sexcentas fugat,
 Ita una bene docta anima turbam ignobilem.

24. *Sophocles Scyriis.*

Juvenes amat raptare Bellonae furor.

25. *Menander.*

Nullum nobilius numen est audacia.

26. *Aeschylus Caribus.*

At sibi vindicat

Homicida mavors robora ipsa exercitus.

27. *Menander Sponsore.*

Vulgi audacia

In moliendo turbidas curas habet:

At inter actus, si bona est occasio,

Inopinus ultro casus ingenium facit.

T I T U L U S L I I
DE JUVENTUTE.

1. *Euripides Andromache.*

Quisquis juventa floret, et juveniliter
Contemnit aequum, pestis hic est publica.

2. *Idem Andromeda.*

Suasit juventa, vi potens, mente impotens.

3. *Idem Melanippa.*

Quam dira res est juvenis eximie malus!

4. *Idem Archelao.*

Aetate juvenis qui sit in re paupere,
Si sapiat animo, maximum miraculum est.

5. *Idem Dictye.*

Juvenis, sed animo per laborem exercito.

6. *Agatho.*

Juvenilis animus flexiles motus habet.

7. *Metrodorus.*

Adolescens ambitiosus, praecox est malum.

8. *Idem.*

Juvenile vitium est fastus atque audacia.

9. *Menander.*

Ne tu loquentis respice aetatem precor,
Sed an quae deceant verba prudentem loquar.

10. *Idem.*

Sapientiae vis non est in canis sita:
Ingenium multis est senectutis loco.

11. *Cratinus Eunidis.*

Aetate tali, mente et animo compari.

12. *Theognis.*

Aetas prima ferox subducit pondera menti,
Multorumque animos crimina multa docet.

13. *Homerus.*

Quippe levis aemper juvenili in pectore mens est.

TITULUS LIIL.

VITUPERIUM AUDACIAE ET ROBORIS.

1. *Menander.*

Domi necesse est vitam vivat liberam
Qui sit beatus, aut ne vivat amplius.

2. *Idem Deposito.*

Nullam fert opulentiam
Militia. Vita ducitatur in diem,
Studii que sterills sera est experientia.

3. *Idem Sicyonia.*

Praebent, ut video, risus materiam affatim
Stratoticum schema et mores exotici.

4. *Apollodorus Disparecente.*

Qui felix ad senectam perduraverit
Miles, nisi inter timidos, reperiri haud potest.

5. *Menander Aspide.*

Causam salutis quamvis parvam militi
Reperire difficile, exitii facillimum.

6. *Menander.*

Bellum atque nitidum militem ne Juppiter
Quidem ipse fingat.

7. *Apollodorus Puero.*

Ut miles factus subito ex homine es libero!

8. *Philemon.*

Non homo, sed miles, quem sagina ut victimam
Pascit, suo mox immolandam tempore.

9. *Antiphanes.*

Amice qui non mortis sit peculium
Miles, qui vitae causa se auctorat neci?

TITULUS LIV.

DE IMPERATORIBUS, ET PERTINENTIBUS AD.
BELLUM MONITA.

1. *Incertus.*

γ Praeclara facta ratio nutrix educat.

2. *Incertus.*

Perfecit has res ratio, non robur manus.

3. *Sophocles.*

Dextra valente plus valet sapientia.

4. *Agatho.*

Valente dextra potior est prudentia.

5. *Euripides Antiopa.*

Sapiente cura civitas feliciter

Domusque regitur: eadem et ad bellum valet.

Sententia una vincit innumeras manus.

Multi imperiti plena res discriminis.

6. *Idem Aeolo.*

Vis exigua est quaecunque homini

Natura dedit: plus consiliis

Superare datum.

7. *Idem Bellerophonte.*

Magis timendus qui tener magnum sapit,

Quam roboris qui plenus ingenio vacat.

8. *Idem Palamede.*

Duces reperias mille: at unum atque alterum

Qui corde sapiat longa vix dederit dies.

9. *Idem Rheso.*

Utinam valeres mente, vi quantum manus:

Sed nemo cunctis rebus ex aequo utilis

Reperitur: aliud alteri munus datum:

Alii dabunt consilia: pugnare est tuum.

10. *Idem Archelao.*

Modica sed fortis manus,

Multo imperanti melior immenso agmine.

γ Refer ad Tit. III. ut et sequentia quaedam.

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

H

11. *Ibidem.*

Pulchrum ac decorum, nobili imprimis viro,
Bene Marte gesto consequi famam ducis.

12. *Idem Erechtheo.*

Volentibus Dis arma sapientem decet
Movere, non caeleste si imperium vetet.

13. *Ibidem.*

Sine jure bellans non redit sospes domum.

14. *Idem.*

Odi creatum patriae et bello ducem,
Qui ferre nescit casibus solatia.
Fortuna, quae res versat, iratos sibi
Secura ridet. Qui sapit, si quid minus
Recte ceciderit, arte correctum dabit.

15. *Idem Temenisi.*

Ars imperantis prima nosse hostem suum,
Et scire qua sit parte concessus capi.

16. *Idem.*

Sic imperabis ergo. Dux autem bonus
Aequo necesse est jure regat exercitum.

17. *Idem Temenisi.*

Saepe imperiti robur in damnum patet.

18. *Idem Phoenissis.*

Tuta quam ferociora malle ductorem decet.

19. *Idem Bellerophonte.*

Cruenta gaudet vulnera obvolvi dolis
Victoria, alium numen. Exspes atque iners
Via veritatis. Mars amat mendacia.

20. *Idem Helena.*

Audere supra quam queas dementia est.

21. *Sophocles Aleasi.*

Nemo ut videtur. Sed vide an non rectius
Sit vincere hostem quamlibet fraude impia,
Quam servitutem ferre et imperium pati.

22. *Idem Ione.*

Rebus quietis jura pietatis coli

Laudo : sed hosti quo minus noceras tuo
Obstare debet nulla legum auctoritas.

23. *Menander.*

Qui cum non militarit, militiae imperat,
Gregem hostiarum ducit, non exercitum.

46. *Incertus.*

Sive dolo, seu vi manifesta, clamve palamve.

T I T U L U S L V . D E P A C E .

1. *Euripides Cresphonte.*

Pulcherrima Diva Dearum
Pax, circumfusa beato
Sequitur quam copia cornu,
Nimium nimiumque morantem
Te te, Dea, cernere flagro,
Metuens ne plena laborum
Senio mea vita fatiscat,
Tua nectare plena priusquam
Detur semel ora tueri,
Et carmina juncta choreis
Epulasque et florea sertâ.
Ades huic venerabilis urbi,
Longeque penatibus arce
Dirae mala seditionis:
Fugiat discordia, ferro
Quae ludere gaudet acuto.

2. *Aristophanes Agricolis.*

Mater opum benigna
Alma pax, et qui trahitis plaustra boves gemelli,
O mihi si liceret
Vivere a bello vacuum, cumque meo redirem
Emeritus labore
Post humum fossam, tenui membra liquore loto,
Solvere faece vinum,
Et simul vesci raphano, triticeoque pane.

H 2

3. *Bacchylides Pæanibus.*

Pax alma res fert maximas mortalibus:
 Illa ministrat opes
 Blandosque lusus carminum.
 Tunc laetus ignis in Deorum altaribus
 Lanigeras pecudes
 Caesasque consumit boves:
 Gratus palaestrae tunc juventutem labor
 Sertaque juncta mero
 Et tibiae exercet sonus:
 Tunc inter ipsa fibularum vincula,
 In clypeique sinu,
 Araneae texunt opus:
 *Hastas cientes alta robigo obsidet:
 Cordis amica quies
 Nullo fugatur classico:
 Sed altus haeret et sui juris sopor:
 Carminibus resonat
 Vicinia et festa dape.

4. *Euripides Erechtheo.*

a Araneae circa meam decurrat orsus hastam;
 Tranquilla dum canis mihi pingat caput senecta,
 Et candicantem vinciam comam virente serto.
 Tum Thressa pelta pendeat de lectuli columnis,
 Doctisque ego in chartis legam famae probata verba.

5. *Philemon Pyrrho.*

Sollicita quaerit philosophorum natio,
 Immane quantis temporum dispendiis,
 Quae sit boni natura: nec reperit tamen.
 Virtutem praefert ille, at hi prudentiam.
 Haec quid sint quaerunt non minus, quam quid bonum.
 Ego terram fodiens, vivens vitam rusticam,
 Quam facile inveni, Juppiter, quod sit bonum:
 Pax nempe, sospitatrix et clemens Dea.
 Prolem, cognatos, sacra, amicos, nuptias,
 Annonam, vinum, sanitatem, gaudia,

* Olim: Heic hasta et illic ensium mucro jacet. a Refer ad Tit. LVIII.

Divitias pax fert. Ista si defecerint,
Nulla esse hominibus vita vitalis potest.

6. *Euripides.*

De Marte quoties itur in suffragia,
Nemo imminere cogitat mortem sibi:
Sed quisque cladem destinamus alteri.
Quod si in comitiis funera ante oculos forent,
Furiata bello non perisset Graecia.
Atqui, duarum cum datur rerum optio,
Quae sint videmus commoda atque incommoda,
Quantoque potior Marte pax mortalibus,
Quae docta nutrit studia, quae luctus fugat,
Foecunditate gaudet, opulentat domum.
Tamen hac relictâ, ferreas belli vices
Eligimus. Et qui plus potest sua sub jaga
Mittit virum vir, civitatem civitas.

7. *Aristophanes Ananibus.*

O stulte, stulte; paci haec insunt omnia:
Habitare villam, colere rus villae adsitum,
Procul abstinere se fori negotiis,
Validos duos habere aratores boves,
Audire pecudum dulce balantum gregem,
Sonumque in pelvim decidentis faeculae,
Obsonio uti turdis, b tringillis quoque,
Non expectantem de fori fastidio
Triduanos pisces, quos propolae perfidi
Admetiatur falsilibripens manus.

8. *Idem Pace.*

Dea o bona, racemifera, quam te nominem?
Verbum unde inveniam sesquampullatum tibi?

9. *Menander.*

Vel inter saxa agricolam nutriat
Pax, alma: bello sordet et felix ager.

b Olim: *panniculis.*

TITULUS LVI.

DE AGRICULTURA QUOD BONA SIT.

1. *Aristophanes Pace.*

O gratae hominibus pacis altrix optima,
 O promiconda, dispensatrix, opifera,
 Nata, soror. Haec me nuncupabat omnia.
 B. At tibi quod ergo nomen? A. Vita rustica.

2. *Ibidem.*

O bonis amica, faulrix ruris, o felix dies:
 Te, libet, visa, mearum vitium affari ordines.

3. *Menander Adelphis.*

O sancta tellus, longo te post tempore
 Libens saluto. Non honos hic cuilibet
 Humo: sed agrum quoties intueor meum,
 Id quod me nutrit numinis veneror loco.

4. *Amphis Carminatricibus.*

Jucunda solitudo quam res aurea est!
 Namque ager hominibus verus est vitae pater,
 Qui solus novit paupertatem abscondere.
 At urbs theatrum plenum est infortunii.

5. *Menander Coma.*

Virtutis et vivendi liberaliter
 Magistrum si quis quaerit, agrum comparet.

6. *Phocylides.*

Quisquis opes quaerit, glebae sibi comparet uber:
 Nam rus est vere illud, habet quod Copia, cornu.

7. *Menander.*

Fortes progenerant asperi victus loca.

8. *Aristophanes Acharnensibus.*

°Pacis cupitor, cum suburbanum intueor,
 Urbem perosus rus meum desidero,
 Quod nunquam dixit, Carbones, opsonis,
 Oleum aut acetum compara. Nam nil opus.
 Ipsum ista inemta suppeditabat omnia.

c Refer ad Tit. VII.

9. *Menander.*

a Fingis te agrestem, cum revera sis malus.

10. *Aratus Phaenomenis.*

Nec mala lis fuerat, necdum discordia nota,
Nec fera seditio furiarat mobile vulgus,
Saeva nec audaces fuerant freta passa carinas:
Sed bubus tracto sulcantes vomere terras
Malebant tenui contenti vivere cultu,
Sufficiente Dea justis pleno omnia cornu.

11. *Menander Hydria.*

O quam jucundum mores exoso malos
Est solitudo!

12. *Aristophanes Nebulis.*

Me vita apprime delectabat rustica,
Incuriosa, inculta, squallore obsita,
Sed apibus et pecudibus et olivis scatens.

13. *Euripides Antiopa.*

Haec, ut sapere credaris, cane,
Dum fodis arasque, pecora dum pascis tua:
Vocum frui alios splendidis nugis sine.

14. *Idem Butemeno.*

Alios ad usus alia tellus aptior.

15. *Philemon.*

Eorum quae homines possident justissimum
Ager est, suppeditans quorum natura indiget:
Nempe oleum, vinum, caricas, mel, triticum.
At vestes purpureae atque vasa argentea
Usum in tragoedia habent, in vita non habent.

TITULUS LVII DE AGRICULTURA IN CONTRARIUM

1. *Menander.*

• Haec est voluptas prima vitae rusticac,
Spe laetiorum cuncta quod lenit mala.

a Refer ad Tit. XI.

• Refer ad Tit. LVI.

2. *Diphilus.*

Asellus unus rure ex vicino meo
 Adfert domum quotannis, quod votis sat est,
 Libamen, oleum, grossulos, mel, hordeum,

3. *Menander.*

Florere belli decore laus vera est viri:
 In rure desudare servile est opus.

4. *Anaxilaus Lyrarum fabro.*

A. Vales ne? quam macer es! B. per!
 Rus ipse pascō.

5. *Menander Agricolis.*

Meo agro justiore nemo est qui colat:
 Nam flores profert, tanquam caelitibus Deis,
 Laurumque et hederam: quod si in seверо hordeum,
 Tantumdem exacte reddit quantum acceperat.

6. *Philemon.*

Ager mihi instar medici est: ita me perpetim
 Alit severae lege parsimoniae,
 Tenuem suppeditans frugem, villi tantulum
 Quod odori sat sit, paucillum oleris, caeterum
 Siccas dapes et rupiosas, capparim,
 Thymum atque asparagum, haec sola: proin metuo nimis
 Ne me excarnificet misera macie perditum.

7. *Incertus.*

Rus ego sollicito curo, non me ut nutriat,
 Sed ipsum ut a me nutriatur affatim.
 Fodio seroque semper et nil non ago,
 Ut ratio expensi et accepti respondeat:
 Sed iste, quem emi, conturbator est ager,
 Quem cum medimnis hordei conserverim
 Viginti, vix mihi ille tredecim reddidit:
 Bellatum ad Thebas alios septem isse arbitror.
 Servare sepulchrum iussu me Niobeidum.
 B. Erit adjumentum, spero. A. Imo ita nunc hercule est.
 Nam quod fert, uno ferri jumento potest.

8. *Philemon Supposititio.*

Agricola semper dives annum in proximum est.

9. *Menander.*

Mixtum est amaro dulce in vita rustica.

TITULUS LVIII.
DE VITA QUIETA.

1. *Euripides Antiopa.*

Vitam otiosam qui potest traducere,
Negotium si quaerit, haud recte sapit.

2. *Idem Iphigenia in Aulide.*

Felix mihi tu, tranquille senex.
Felix quisquis molle, periculis
Et laude vacans, transigit aevum,
Minus at felix sibi mandatus
Quem vinxit honos.

3. *Idem Bacchis.*

Durare novit, quod sapientia
Tranquillat, aevum: sospitat et domos;
Tales remota ex arce caeli
Res hominum superi tuentur.

4. *Idem Heraclidis.*

Felix qui procul negotiis
Consilia sana et fausta suppeditat sibi,

5. *Idem Oenomaë.*

Peccare quisque plus solet, quo plus agit.

6. *Aeschylus Prometheus vincula.*

Nil profuturis ne laborem impenderis.

7. *Epicharmus Perfuga.*

Tutum est, mulier, placidumque quies
Semper juxta mediocrem sedens.

8. *Menander Hydria.*

O quam jucundum mores exoso malos
Est solitudo: nilque meditati improbum
Satis magnae divitiae bene pascens ager.
At plausus populi et vitae delectamina
Urbanæ splendent, sed perenne nil habent.

fPoterat conjungi cum Tit. XXX.

9. *Pindarus.*

O ter beatus qui patriae statum
 In constituta sede locaverit,
 Tranquillitatis lumen almum
 Respiciens, animoque pellens
 Discordiarum tetrica nubila,
 Quas atra gaudet pauperies sequi,
 Infesta crescenti juventae,
 Et pueris inimica nutrix.

10. *Cercides Mimiambis.*

Oblitus illud providae testudinis:
 Suus cuique lar amicus optimus.

11. *Bion Bucolicis.*

Haec quae non didici nunc tandem discere serum est.

Ib. *Idem.*

Si quid dulce sonant mea carmina, gloria nobis
 Sufficit ex illis, et habenda est gratia fato:
 Sin laudata minus cecini, quid plura laborem?
 Nam si vivendi nobis geminata dedisset
 Tempora seu Fatum, sen Juppiter, esset ut aevi
 Altera laetitiae pars; altera dicta labori,
 Responsura quies tantum sudoribus esset.
 Sin vitae spatium miseris mortalibus unum
 Concessere Dei, modicoque id fine coercent,
 Quid juvat in tristes annos impendere curas?
 Quae spes pectora fessa novas demittit in artes,
 Sollicitatque animum possessis plura parare?
 Oblitine adeo morti haec obnoxia nasci
 Corpora, quamque brevis vitae modus?

T I T U L U S L I X. D E N A V I G A T I O N E.

1. *Homerus Odyssea.*

Nil reperire usquam est pelagi crudelius undis,
 Quae facile evertunt hominum quamvis validam vim.

2. *Alexis Commorientibus.*

Qui mare navigio tentat, aut mendicus est,

Aut furit, aut mortem quaerit: ex istis tribus
Quin unum ei conveniat fieri non pote.

3. *Sophocles Scyriis.*

Heu misera vere navigantium natio,
Quorum periculis non pares quisquam Deum,
Non Fors hera opibus gratias rependerint.
Fluxam sequentes nam levis venti fidem
In magna merces damna projiciunt suas,
Donec reperiant lucra, vel mortem oppetant.

4. *Aratus Phaenomenis.*

Corpore semifero magno Capricornus in orbe,
Quem cum perpetuo vestivit lumine Titan
Brumali flectens contorquet tempore cursum.
Hoc cave te ponto studeas committere mense.
Nam non longinquum spatium labere diurnum,
Non hiberna cito volvetur curriculo nox:
Humida non sese vestris aurora querelis
Ocius ostendet clari praenuntia solis:
At validis aequor pulsabit viribus auster.
Tum fixum tremulo quatiatur frigore corpus.
Sed tamen anni jam lahuntur tempore toto,
Nec cui signorum cedunt, neque flamina vitant,
Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.
At nautae flicae similes, mergoque natanti,
Anxia per totum jactantes lumina pontum,
Nequicquam nusquam parentia litora quaerunt,
Dum tenuis nigro tabula hos distinguit ab Orco.

5. *Philetas.*

Cum volet ostendet terram Deus: interea nos
Ventorum levium cernere templa juvet.

6. *Antiphanes Ephesia.*

Miseri qui in pelago vitam vivunt. Si tamen
Quis navigantium vivit, centum stadia
Terra proficisci satius, quam juger mari.
Tun' pelago credas te, tot salvis restibus?

7. *Incertus.*

Quam dulce, mater, abinentem navibus
Fluctus marinos intreri a littore!

8. *Homerus.*

Paullum nam sunt a morte remoti.

9. *Menander Thrasyleonte.*

Secunda quæ vocatur nãvigatio,
Est fracta nave tabula arrepta evadere,

10. *Callimachus.*

Surgit ibi ventis unda procelliferis,

11. *Idem.*

Felix et paucis annumerandus erit,
Cui sunt nullã maris commercia; sed mea vita;
Non secus ac mergi, clausa tenetur aquis.

12. *Sophocles Tympanistis.*

Possitne majus gaudium a superis dari,
Quam terra si te excipiat, et tecto latens
Curis solutus audias pluviae sonum?

13. *Idem Erechtheo.*

Quaerenda navis magna prae tenui scapha;

14. *Menander.*

Lucri cupido et navigandi audacia
Perfacile reddunt divites aut mortuos,

15. *Antiphanes.*

Terra esse pauper malim, quam dives mari.

16. *Euphorion Philoctete.*

Ast illum vitae cupidum mare fluctibus hausit,
Lenta super pelagus tollentem brachia frustra,
Heu miserum Dolopionidem; manibusque micantis
Obruit unda animam, salsusque os occupat imber,

17. *Antiphanes.*

Divitiis insolescit mercator suis,
In quas dominii ventus ipso plus habet,

18. *Euripides Philoctete.*

Beatus ille qui domi felix manet,
Solidoque merces locat et a pōnto abstinet.

19. *Moschus Bucolicis.*

Cum placido pelagus mulcet levis aura susurro;
Pectus avet tentare vagum mare: nec mihi dulcis

Terra, sed in mites votis feror omnibus undas.
 At simul insonuit Nerei domus, et vada montis
 In speciem surgunt spumantia, cum furit aequor,
 Respicio terras arbustaque: vivite fluctus:
 Nam tellus mihi fida: placet nemus, et placet umbra,
 Pinus ubi resonans ventorum murmura ridet.
 Piscator nimium miser heu, cui cymba penates,
 Et pelagus labor, et praedae spes unica pisces.
 Me juvet umbrosa platani sub tegmine somnus,
 Et salientis aquae strepitus audire canoros,
 Pastori quae tuta metu sine gaudia praestant.

T I T U L U S L X.

PRO ARTIBUS.

1. *Amphis Vinitoribus.*

Ad casus tristis, vita quas hominum capit,
 Nullum arte est aliud dulcius solatium:
 Nam disciplinis sese ingenuis occupans
 Sua mala mens sine sensu praeternavigat.

2. *Hipparchus Pictore.*

In aetate hominum nihil arte est pretiosius,
 Aut ad degendam vitam conducibilis:
 Res alias quippe belli et fortunae vices
 Transmutant facile: ars semper incolumis manet.

3. *Hermodotus.*

Non auget artem copiosa oratio:
 Opera necesse est gloriam artis praedicent.

4. *Simylus.*

Nec arte destituta virtus ingenî
 Ad studia quaevis sola sibi suffecerit,
 Nec rursus ars si desit ingenium sat est:
 Sed his duobus dulce conspirantibus
 Alia exiguntur insuper, sumptus, amor,
 Usus, benignum tempus atque occasio,
 Judexque dicta qui bene accipiat bene.
 Nam si quid horum dura sors inviderit,
 Non assequuntur studia voti terminum.

Ordo, voluntas, indoles, industria
 Reddunt bonos doctosque: longa autem dies
 Praeter senectam ferre nil homini potest.

5. *Menander Tibicina.*

Dies, avita saepe quae fuerant, bona
 Aliena fecit, corpori parcens. Tamen
 Praesidia vitae solida in arte sunt sita.

TITULUS LXI.
 DE ARTIBUS IN CONTRARIUM.

1. *Menander Piscatore.*

Qui primus reperit artem altricem pauperis,
 Multos effecit miseros. Simplicius fuit,
 Hunc cui difficilis vita est mature mori.

2. *Antiphanes Fullone.*

Quisquis Deum artis primus monstrator fuit,
 Is maximo mactavit mortales malo.
 Nam si quis artis expertus in inopiam incidit,
 Semet periculis objiciens, uno die
 Aut rem decusque assequitur, aut mortem invenit.
 At nos quibus ars est data pro vitae pignore,
 Perpetua spe fovemus esuriginem;
 Cumque esse miseris liceat parvo tempore,
 Vitam per omnem tales esse malumus.

3. *Menander Hymnide.*

Felicitas raro ad senectutem comes
 Arti est, ni dominum valde avarum invenerit.

4. *Euripides Polyide.*

Vitam hominis artes praegravant, non sublevant.
 Nam sustinere crimen imperitiae
 Censore quovis sortis est durae nimis.

TITULUS LXII. DE DOMINIS ET SERVIS.

1. *Euripides Helena.*

Malus ille quisquīs res heriles ut suas
Non curat; una laetus atque una dolens.

2. *Ibidem.*

Sim servus ut sum; quando sic nasci datum,
Dum cura servis mihi sit ascribi probis.
Si denegatur liberum nomen mihi,
At libera est mens. Satius hoc multo, mala
Quam duo subire: quod facit, quisquis jugo
Juris alieni vitia conjungit sua.

3. *Idem Meleagro.*

Quam dulcē servo facilis ac clemens herus,
Heroque servus qui domo praestat fidem!

4. *Idem Antiopa.*

Tractare servum studia liberalia
Minime decorum est, otiove insuescere.

5. *Menander.*

Res taediosa est servus plus sapiens hero.

6. *Idem.*

Quoties benignus dominus servo contigit,
Hoc esse summum munus fortunae puta.

7. *Incertus.*

Quanto benignum satius est dominum pati,
Quam vivere inopem liberi sub nomine!

8. *Philiscus Thebanis.*

Mei quidem unus dominus, at vestrum omnium,
Quos liberos vocamus, imperium obtinet
Lex, vel tyrannus: et tyrannorum, metus.
Reges superstant subditis, Dī regibus,
Necessitas Dīs. Juris alieni vides
Quodcunque rerum est; parva sub magnis jacent,
Aliisque debent alia servitii fidem.

9. *Antiphanes.*

Sic mihi videtur: servo qui patria excidit
Benignus dominus patriae praestat vicem.

10. *Menander.*

Quid frustra frugi et bonus es? namque herus omnia
Cum sua dilapidet, et tu diripias nihil,
Defraudas temet ipse, et illum non juvas.

11. *Euripides Archelao.*

Non alere servum, sed nec ingenuum, domi,
Homini modesto praestat, et tutissimum est.

12. *Idem Antiopa.*

Cernis servitus quid sit mali?

13. *Idem Archelao.*

Vitam dedi ut famula esset. Aequum scilicet
Ut sequiora serviant potioribus.

14. *Idem Alexandro.*

Sapis quidem tu Priame: tamen audi precor.
Plus quam necesse est sapere qui servus sapit,
Onus est molestum, nec domi possessio est
Quae plus mali producat et frugis minus.

15. *Ibidem.*

Merito reprimi. Pessimum, servi, genus
Nil in futurum consulunt, ventres meri.

16. *Ibidem.*

Quicumque dominis exhibent servi fidem,
Crudele parium concitant odium sibi.

17. *Menander Praeaccusante.*

Ita uti jubetur exsequi, tutissimum
Servo esse, veteres praedicant.

18. *Euripides Alexandro.*

Pravi quibus non servitus expenditur
Ratione, sed fortuna res dijudicat.

19. *Ibidem.*

Servos enim
Non utile est habere qui praestent heris.

20. *Idem Alcmaeone.*

In servum herilis magna pars recidit mali.

21. *Idem Busiride.*

Servo profari quamlibet verum nefas,
Usus heriles ferre si verum negant.

g Ita in ms. *Allore qui sit potior, vel tutissimum est.*

22. *Idem Alcmaeone.*

Quicumque servo praebet aures credulus,
Supplicia magna debet imprudentiae.

23. *Idem Eurystheo.*

Fidum qui ministerium exhibet,
Res ille heriles celet et praestet fidem.

24. *Idem Alcmena.*

Domino placendum est: hoc enim servo expedit;
Quicquid laboris imperatur, hoc suae
Efficere fidei specimen atque industriae.

25. *Idem Hecuba.*

O fortuna servorum mala,
Necessitas quos subigit audere improba.

26. *Idem Ione.*

Servos quod unum facere eontemtus potest
Vox est: in aliis libero distat nihil,
Quicumque mentem servus ingenuam gerit:

27. *Menander Puella.*

Servire qui sic discit, ut excipiat nihil,
Is nequam est servus. Jus profandi libere,
Quod sensit animus, dederis, reddes optimum.

28. *Philemon.*

Here, quisquis est homo natus, quamvis serviat
Is servitutem, tamen esse homo non desinit.

29. *Idem Migrante.*

Servo mala est fortuna delinquens herus:
Partem subire nam malorum cogitur.

30. *Sophocles Acrisio.*

Fugitivus arctis vinculis coercitus,
Quin quae placent loquatur, ambigere est nefas.

31. *Menander Thessalis.*

Tranquillus animus vitam servilem fovet.

32. *Eubulus.*

Qui se fugitivi gesserunt pro liberis,
Multi recurrunt pristina ad praesepia.

33. *Sophocles.*

Si corpus istud servit, at mens libera est.

34. *Menander.*

Et civitas et lex et perfugium mihi
 Et justi pariter atque iniusti regula
 Herus est, arbitrio cuius me aequum est vivere.

36. *Theognis.*

Non est mancipium recta cervice tueri:
 Sors flexum servos jussit habere caput.

37. *Euripides Medea.*

Quodcumque herili cecidit adversum domo,
 Id triste servi corda percellit probi.

38. *Idem Melanippa.*

Obstare servo nomen haud aequum est probo:
 Est quando virtus famula superat liberos.

39. *Idem Phryxo.*

Infame servis nomen est: mens interim
 Cum liberis sit saepe liberalior.

40. *Alexis.*

Ferne omnes servitutem quotquot serviunt,
 Eos dominorum moribus videas pares.
 Nam quibus obsequium semper praebent moribus,
 His ipsa tandem se natura attemperat.

41. *Euripides Antiopa.*

Eheu ut omne ubique servorum genus
 In sequiora cuncta transscripsit Deus!

T I T U L U S LXIII.

DE VENERE VULGIVAGA, QVAE GENERATIONI
 HUMANAЕ CAUSAM PRAEBET, ET DE AMORE
 VOLUPTATUM CORPORIS.

1. *Euripides Aeolo.*

Exercet homines sorte diversa Venus:
 Est quando luctum portat, est quando juvat:
 Accedat ad me cum favens est maxime.

2. *Idem Antiopa.*

^b Rerum satietas omnium est. Turpes toros

^h Refer ad Tit. VI.

Vidi sequentem, pulchra cui conjunx domi:
Et plenus epulis aliquis e vili cibo,
Novitate commendante, cepit gaudia.

3. *Idem Hippolyto.*

Qui dona Veneris spernit, animi contumax,
Nimium sequente non magis culpa vacat.

4. *Idem Antigona.*

Juvenem calentem Veneris indomita face
Arcere vigiles non valent custodiae.
Amor ipse, quamvis rudibus, ingenium facit.
Dulce et salubre quae modum novit Venus.

5. *Idem Hippolyto.*

Ferenda non est, tota cum sese excutit,
Venus, benigna sponte cedenti Dea:
At si quis alto spiritu obniti parat,
Hunc illa domitum tractat inclementius.

6. *Sophocles.*

Pueri, Venus quae dicta, non tantum est Venus,
Sed omnium una nominum vim possidet:
Eademque Dis est, visque non superabilis,
Eadem furor limphatus, eadem mel merum
Amoris, eadem luctus. Insunt omnia,
Studium, quies tranquilla, violenti impetus.
Quorum medullas occupavit, liquitur
His anima. Tanti numinis quid liberum?
Illa et natantes caerulo pisces salo
Et humi vagantum saecula quadrupedum subit:
Illa inter ipsos alites alas quatit:
Homines ferasque subjugat, Superos quoque.
Nam quem Deorum adorta non i ter dejicit?
Et si loqui fas (vera sed fas est loqui)
Jovis cor ipsum superat: atque hasta sine,
Sine ense cuncta dissipat victrix Venus
Mortalium consilia et immortalium.

i Olim: tandem obruit. Ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἐρίζονται τῇ ἡττῇ.
Salmas. Ex. Plin. 291.

7. *Bion Bucolicis.*

Aut Musae metuere Cupidinis aspera tela :
 Aut adamant magis, et vestigia semper adorant.
 Si quis eas comitetur habens inamabile pectus,
 Protinus hunc fugiunt dedignanturque docere.
 At cantat qui dulcè gravi perculsus amore,
 Hunc circumfusae pariter coluere sorores.
 Atque adeo, quam vera loquar, me discere teste est.
 Namque alium celebros quoties hominemve Deumve,
 Lingua cadit subito, nec jam canit ut solet ante.
 At quoties canto Lycidan et numen Amoris,
 Occurrunt ultro mihi carmina, blanda fluît vox.

8. *Zopyrus.*

Ego vitam Amoris degere expertem meis
 Non precor amicis, sed deo placido frui.

9. *Aristarchus.*

Qui nulla Amoris passus est incendia,
 Necessitatis nescit invictae jugum,
 Quae me subegit hoc iter capessere.
 Namque ille robur addit infirmis Deus,
 Idemque monstrat inviis rebus viam.

10. *Anaxandrides.*

Umbratico doctore multo est aptior
 Amor magister vitae ad humanae viam.

11. *Euripides Auge.*

Qui non Amoris numen admirabile
 Supraque cunctos caelites positum putat,
 Aut stupidus ille aut orbis experientia,
 Ignorat homini maximus quis sit Deus.

12. *Antiphanes.*

Quicumque amantes orbos mentis praedicat,
 Is ipse quantus quantus ingenio caret:
 Nam vita ab hominum si voluptatem auferas,
 Mors ipsa vita fiet: praeterea nihil.

13. *Alexis.*

Non est magister ullus adolescentiae
 Tam fidus atque diligens, atque est amor.

Idem.

* Equidem Cupido primus est caelestium,
Cunctis superior atque majoris preti.
Nam nemo repperitur usque adeo tenax,
Adeove duris aut severis moribus,
Qui non suorum tribuat huic partem Deo.

14. *Menander Thesauro.*

Quibus est juvenlus ac divitiæ dapsiles,
Amori hos jubeas indulgere comiter;
Nam qui in senectam rem ampliando differunt,
Solvunt usuras otiosi temporis.

15. *Menander Compradentibus.*

Amorem inter Deos

Validissimum esse hoc argumento evincitur,
Quod pejerantur propter hunc omnes Dei.

16. *Mimnermus.*

Vita quid est, quid dulce, nisi juvet aurea Cypris?

Tum peream, Veneris cum mihi cura perit.

Flos celer ætatis sexu donatus utrique,

Lectus, amatorum munera, tectus amor,
Omnia diffugiunt mox cum venit atra senectus,

Quæ facit et pulchros turpibus esse pares,
Torpida sollicitæ lacerant præcordia curæ;

Lumina nec Solis, nec juvat alma dies,
Invisum pueris, inhonoratumque puellis.

Tam dedit, heu, senio tristia fata Deus,

17. *Menander Nauclera,*

Natura sua

Tractabile esse amantis ingenium solet.

18. *Idem Thesauro.*

Amoris incitamen-cantillatio est.

19. *Theocritus.*

Oscula vana quidem, sed in his quoque magna voluptas.

* Grotii ms. Deum potentum maximus longe est Amor,
Dignusque ante alios quem tu colas;
Nam nemo est adeo parta parsimonia
Aut morum tanta
Qui non . . . numen atque participet sui.

20. *Menander.*

Amantium ira ferre aetatem non potest.

21. *Idem Heroe.*

Amore, domina, nihil est efficacius,
Nec imperator ipse superum Juppiter:
Quin cuncta, ab illo domitus et victus, facit.

22. *Euripides Andromeda.*

Amore quisquis captus est mortalium,
Si forte amores commodos invenerit,
Desiderabit gaudii nullum genus.

23. *Idem Hippolyto.*

Mihi nil timentis auctor est audaciae
• Qui solus arctis invenit rebus viam,
Amor potestas omnium invictissima.

24. *Sophocles Trachiniis.*

Quicumque Amori, pugilis in morem, manum
Tollens resistit, errat et pravum sapit:
Namque Amor in ipsos jus habet summum Deos.

25. *Idem Phaedra.*

Non in virorum sola Amor se pectora
Et feminarum insinuat. Ipsas quin Deum
Sollicitas animas et ferum ponti gregem.
Nec ipse contra tendere omnipotens Deum
Rex audet. Ultro flexus imperium subit.

26. *Moschus Bucolicis.*

In somnis adstare mihi Venus aurea visa est:
Infantem pulchris manibus ducebat Amorem,
Spectabat terram qui cernuus: atque ita fata est:
Te puer hic pastor, dicat cantare magistro.
Dixerat atque abiit: tum, quae meditatus avena
Carmina, ceu docili, recitabam stultus Amori:
Gaudeat ut Phoebus cithara inventore, Minervâ
Tibia, Mercurio testudo, et fistula Pane.
Haec ego dictabam. Sed nil mea carmina curans
Ipse puer contra me, quid sit amare, docebat,
Caelestumque hominumque faces, matrisque triumphos.
Sic oblita mihi docui quae carmina Amorem:
Quicquid Amor docuit memori mihi pectore sedit.

27. *Idem.*

Hespere, quo nullus Veneri dilectior ignis,
 Hespere, caeruleae sanctissima noctis imago,
 Qui Lunae cedis quantum tibi sidera cedunt,
 Alme fave, mihi formosus dum pastor aditur:
 Sitque mihi tua fax Lunae vice: quae modo primum
 Fulgere incipiens subito occidit. Haud ego fur sum.
 Non est quod metuat caeca me nocte viator:
 Verum amo; dulcis amor res non indigna favore est.

28. *Incertus.*

Felix quisquis amat, sed ametur ut ipse vicissim:
 Felix Pirithoo Theseus comitatus amico,
 Tunc quoque cum Ditis descendit ad horrida regna.
 Felix Taurorum quoque finibus exsul Orestes
 Communes Pylade errores sectante viarum.
 Felix Aeacides olim vivente sodali,
 Felix ille etiam moriens, cui contigit ultor.

29. *Moschus Bucolicis.*

Echo vicinam Pan corniger; ipsa sed Echo
 Saltantem Satyrum; Lydam Satyriscus amabat.
 Quantum Pana Echo, Satyrus tantum usserat illam,
 Et Lyde Satyrum, Vice flagrabatis amores.
 Quantum quisque suum nam fastidibat amantem,
 Tantumdem ipse suo fastidibatur amato,
 Hoc sibi crudelis documentum sumat; amantem
 Quisquis amatur amet, ut amans quoque rursus ametur.

Orpheus Hymnis.

Praecluis, alma Venus, caelestis, laeta lepore,
 Undigena, o genitrix, sacra quam nocturna celebrant,
 Conjuga, pervigilans, violans atque insidiatrix.
 Nil sine te, Dea: tu totum tua sub juga mittis.
 Tu mundi praefecta trientibus, omnia gignis
 Per spatia alta poli, per frugiferae sola terrae,
 Per mare velivolum, Bacchi veneranda sodalis,
 Quae dapibus gaudes, Dea pronuba, mater Amorum,
 Lectisterna, latebrituens, Suadela, benigna,
 Proma et conda eadem: Dea patrima, conciliatrix.
 Tu lupa, tu Divum Regina et sponsepulatrix,

Ortus sancta parens, vitalis, blanda, virosa:
 Quæ fraenas homines, portans effraene Necesse,
 Vique Cupidinea succendis secla ferarum.
 Cypri, fave magno Jove prosata: seu per Olympum
 Sublimem incedis vultu regina sereno,
 Seu Syriae tibi templa placent fumantia ture,
 Seu mage per campos auratis vecta quadrigis
 Aegypti veheris propter foecunda fluenta.

Proclus Hymno Veneris.

Reginam Lyciae gentis Venerem celebramus,
 Cujus ope auxilium nacti certamque salutem
 Primores patriae, sacrorum conscia corda,
 Urbe sua sanctum delubrum rite dicarunt,
 Foedera casta notans, animo quæ cernere solo est,
 Caelicolæ Veneris Volcanique ignipotentis:
 Undi tibi, Dea, nomen Olympia: namque tua vi
 Vastam pernitiem saepe evasere, tenentes
 Virtutem ante oculos. Foecundo quippe cubili
 Exoriebatur robusta ac provida proles,
 Vitaque ridebat passim vernante sereno.
 Nunc quoque, diva favens, nostrae cape dona Camoenæ,
 Namque et nos Lycio de sanguine duximus ortum.
 Arce animam probris et honesti subjice flammæ,
 Terrigenæ pellens furiatum virus Amoris.

Idem Hymno alio.

Aeternam Veneris seriem cantare paramus,
 Et regale sacri fontis caput: unde profecti,
 Immortale genus, pennatum numen Amores:
 Quorum alii telis mentem ferientibus urunt
 Pectora, ut illecebris sublime trahentibus icta
 Matris conspiciant rutilum fulgentia templa.
 Ast alii patris imperio sapientipotentis,
 Perpetuam cupidi sobolem submittere mundo,
 Immittunt animis vitæ terrestres amorem.
 Rursum alii coetus et foedera conjugiorum
 Cum magna curant cura, mortalis ab ortu
 Seminis ut semper genus immortale propagent,
 Omnibus hic labor est, Veneri servire parenti.

O Dea, nam nihil est tua quod non audiat auris,
 Immensum coeli seu circum volveris axem,
 Diceris unde animam Mundo inspirare perennem,
 Seu septemgeminos orbes super, aethere summo,
 Suppeditas nostris connexibus indomitam vim,
 Audi, te veneror: moestumque laboribus aevum
 Justificis semper telis mihi sancta gubernas,
 Antecavens facibus pateant ne corda profanis.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 39.]

Blanda Venus Musis: Venerem celebrate puellae,
 Ne meus hic in vos arma capessat Amor.
 At Veneri Musae: Marti jactare memento
 Talia; nam nobis non volat iste puer.

Orpheus Hymnis.

Sanctum, alnum, facilem, magnum veneramur Amorem,
 Pennatum, igniferum, velocipedem, arcitenentem;
 Qui colludere amat mortalibus et superis Dīs,
 Vorsimanum, geminum, claves rerum omnium habentem,
 Aetheris immensi, telluris et aequoris et quae
 Terra parens hominum generi spirantia nutrit,
 Et quae latipatens orcus tenet, et mare raucum:
 Namque horum tu solus habes, Deus alme, gubernas,
 Nunc igitur pura cum mente clientibus adsis,
 Cispellens furias pravaeque libidinis aestum.

Theocritus.

Nuper in alveolis apis improba laesit Amorem,
 Dum furto raptare favos parat. Ille tumescens
 Jam digitis, tractatque manum sentitque dolorem
 Et pede subsiliens terram ferit. Inde parenti
 Triste malum monstrans cum fletibus, En apis, inquit,
 Corpore quam parvo quam grandia vulnera figit!
 Subridens cui mater: Apis non esse putabas
 Te similem, parvus qui grandia vulnera figis?

Argentarius. [Anthol. Pal. IX. 221.]

Miror in hac gemma spectans immane leonis
 Robur ut aurigae more gubernet Amor.
 Illa manus fraenum docta regit arte: flagellat

Ista jubam. Puero blandus in pre decor.
Hunc ego crudelem metuo. Non parcet opinor
Hic bomini, talis cui fera ludus erat,

Incertus. [Anthol. Pal. II. 108.]

Juppiter, Eripiam tibi spicula, dixit Amori;
Ille, Tona: fies cum volo rursus olor.

Leonides. [Anthol. Pal. II. 179.]

Teligerum turis quis imagine finxit Amorem,
Illum qui quondam nec Jove se abstinuit?
O bene Vulcano quod jam datur ille videri,
Qui tantum in lenti debuit igne rogi.

Antipater. [Anthol. Pal. IX. 420.]

Vincere te lachrymis, Telembrote, credis Amorem?
Tantillo tantas scilicet imbre faces?

Semper flagrat amor. Extingui nesciit ille
Tunc etiam, magnò cum satus in pelago est.

Zenodotus. [Anthol. Planud. I. 14.]

Ad fontes puerum posuit quis sculptor Amorem,
Extingui sperans flumine posse faces?

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 15.]

Heus vigilem qui nocte paras accendere flammam,
Et facibus velles lumen habere tuis,
Sume meo lumen de pectore. Nam mea flagrat
Intus scintillis flammivomis anima.

Theocritus.

Abit ille, pedes quocunque ferebant,
Ah demens: ita cuncta gravis Deus usserat ossa.

Idem.

Omnia fausta forent, possem si pellere Amorem.
Nunc sumus, o mihi fide Thyoniche, ceu pice murea
Gustata: tanto nec quae medicina furori.
Novimus. At natam Simus periens Epichalci,
Aequalis meus, emenso redit aequore sanus.
Aequor et ipse petam: miles non optimus, at nec
Pessimus: in medio satis est consistere censu.

Idem.

Ardebant paribus se lancibus. Aurea quondam
Saecula, cum semper redamaret amatus amantem.

Idem.

Vidit ut Europam Divûm pater, ilicet olli
Non bene provissis feriuntur corda sagittis,
Vi Veneris, novit quæ vincere sola Tonantem.

Idem.

Tibi ne durus sit Amor Deus,
Humanum qui tam facile ingenium domat,
Et me mollivit fueram qui ferreus.

Idem.

At non effugies, quem nulla effugit, Amorem.

Idem.

Triste satis frigus, fluvii labentibus aestas,
Alitibus laquei, retia tensa feris,
Virginibus caluisse, viris. O Juppiter, o rex,
Non ego sum solus: te quoque vicit Amor.

Idem.

Venisti tandem post tres noctesque diesque,
O puer: at miseros lux una absumit amantes.

Idem.

Aspirent utinam faciles ambobus amores,
Nomina venturi celebrent ut nostra nepotes.

Moschus.

Amissum nuper clamans Venus anxia natum:
Ecquis, ait, triviis palantem vidit Amorem?
Ille erro meus est. Pretium grande auferet index,
Basiolum Veneris: sed enim non basia tantum
Ille feret, puerum quicumque adduxerit, hospes.
Viginti in pueris facilis puer ille notatu.
Igneus in vultu color est, non candidus: igne
Lumina bina micant: mens improba, blanda loquela:
Non quod sentit, idem fatur quoque: mellea vox est,
At cor implacidum quoties furit: insidiator,
Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
Crispula caesaries: nulla est reverentia fronti.
Utraque parva manus, sed longe docta ferire
Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
Corpore nudus agit: mens quaerit tecta latebras.

Alitis hūc illuc instar volat, inque puellas,
 Inque viros fertur, sedet intra viscera tandem,
 Arcus parvus adest: et in arcu missile telum,
 Hoc quoque non magnum; summum sed in aethera fertur.
 Auratam dorso pharetram gerit: intus acerba
 Spicula conduntur, queis me quoque vulnerat ipsam,
 Haec crudelia cuncta: sed est crudelior illis
 Fax, quae parva licet, novit tamen urere Solem.
 Hunc tu si invenias, strictum rape: parcere noli,
 Si flentem videas ne decipiare caveo.
 Subridet? tantū trahe fortius. Oscula libat?
 Oscula sint suspecta: madent et labra veneno.
 Haec cape quae gesto, tibi do, si dixerit, arma,
 Ne cape: tincta feris etenim sunt omnia flammis.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 157.]

Cur Deus esset Amor? nec enim mala facta Deorum
 Novimus: humano sanguine gaudet amor.
 Non armata quidem gladio manus: et tamen ecce,
 Quae dedit immani funera saevitia,
 Stratus enim cum matre puer jacet, et super ipsos
 Vir saevis lapidum jactibus interiit.
 Non opus hoc Martis, Ditisve: Cupidinis omne est,
 Cernite quo lusu gaudeat ille puer.

Lucianus. [Anthol. Pal. X. 29.]

Non Veneris puer est laedit qui corda, sed illum
 Praescribit vitiis mens male sana suis.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. IX. 443.]

Ne Veneri pandas animi penetrale caveo;
 Nam ferus a duro corde resultat amor.
 Lubricus ille furor. Minima vel parte recepta
 Ignescens venas tota sagitta subit.
 Nec spes corruptum te mulceat: influit illa
 Pascenti venas igne trahens animum.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 497.]

Amorem esuries tollit: sin minus, dies:
 Quod si nec haec, nec ista flammam extinxerit,
 Nullum remedium superest nisi suspendium.

Theocritus.

Nulla Cupīdīnea melior medicina furori,
Nīcia, non quicquid spargi pote, quicquid inungi,
Quam dulces Musae.

Ibidem.

Languebat tābidus ille,
Te, Galatea, canens algoso in littore secum,
Solis ab exortu, Veneris sub pectore vulnus
Saevum immane gerens, trajectus viscera telo.

34. *Menander.*

Nugae. Vultus quomodo
Quemquam subigeret? omnes unam, id si foret,
Amarent, quando aspectus iudicium est idem.
At forte amantem illecebrae consuetudinis
Trahere putantur: atqui eādem utentium
Alter nīl triste patitur, quin ridens abit:
Alter desperiit. Morbus animi occasio est:
Haec siquem, ut oportet, feriit, is vulnus trahit.

T I T U L U S LXIV.

VITIUPERATIO VENERIS, ET MALUM ESSE AMOREM,
QUAMQUE MULTORUM MALORUM CAUSA SIT.

1. *Dicaeogenes.*

Quoties amoris retibus capti sumus,
Benigniores tunc in alienos sumus,
Quam quos necessitudo junxit sanguinis.

2. *Menander Veneralibus.*

Amantem si quis mente credit praeditum,
Ubi ille rerum inveniet, quaeso, amentiam?

3. *Idem.*

Unum inter homines consilii est expers, amor.

4. *Euripides Antigona.*

Amabam. Hominibus maximus furor est amor,

5. *Idem Danae.*

Res otiosa et operis est fugiens amor,
Cui specula curae tinctaque in flavum coma.

Odit labores. Hoc tibi signum cape,
 Quod nemo amavit quaeritans victum stipe.
 Regnum ille mollis inter opulentos tenet.

6. *Idem.*

At o Deorum pessime atque hominum puer,
 Rerum bonarum non dares speciem malis,
 Aut facilis esses ac favens amantibus.

7. *Idem Andromeda.*

A. Heu durum amorem patimur. B. E dictis tibi
 Quod optimum sumatur. Infidum est amor,
 Animique partem pessimam habitandam eligit.

8. *Idem Dictye.*

Nihil remittit, multa si moneas, Venus:
 Quod si pares vim, tendit hoc contra magis:
 Deinde bellum parit: in excidia urbium
 Et vastitates haec solent prorumpere.

9. *Theocritus.*

Echo respiciens Daphnis, Venus improba, dixit,
 O culpanda Venus, Venus o mortalibus hostis.

10. *Euripides Meleagro.*

Amica tenebris est Venus. Namque ipsa lux
 Necessitatem castimoniae facit.

11. *Archilochus.*

Quippe meo vis tanta Cupidinis involuta cordi,
 Offudit atras visui tenebras,
 Mentem ipsam rapiens e pectore.

12. *Incertus.*

Amoris in morbum incidi,
 Exanimis saeva percussus corda Deum vi,
 Unde ossa consumit dolor.

13. *Sophocles Amatoribus Achilles.*

Amor diei unius aegrimonia est,
 Quem posse simili exprimere sic videor mihi.
 Quoties sereno nascitur caelo gelu,
 Gaudet manu tractare concretas aquas
 Grex pusionum, atque ea voluptas maxima est:
 Tandem liquescens unda dimitti negat,

Quanquam teneri commode manibus nequit.
 Sic aestus idem saucios amoribus
 Cogit vicissim pergere, et desistere.

14. *Phanocles.*

Qualiter Oeagri soboles Rhodopeius Orpheus
 Dilexit Calain patre satum Borea.
 Ah quam saepe suos silvis cantabat amores,
 Tranquillo nunquam conspiciens animo
 Formosum Calain. Sic percita vastabantur
 Pectora perpetuis sollicitudinibus.
 Hinc circumfusae gladiis crudelibus illum
 Occidère nurus, gens mala, Bistoniae:
 Nempe quod Edonis puerilis primus amores
 Monstrasset, fugiens foemineum omne secus.
 Ergo metunt doctum ferro caput, et caput ipsum
 In mare projiciunt dulcisonamque fidem,
 Clavo fixa simul ferrentur ut illud, et illa,
 Qua raperet cano gurgite vis pelagi:
 Quae dum fluctus agit sacrata ad littora Lesbi,
 Ceu foret arguto pollice mota chelys,
 Omne mare atque omnis sonat insula. Tum caput Orphei
 In Mitylenaea consepelitur humo:
 Una etiam tumultata fides, quae saxa movere
 Noverat, et Phorci triste sonantis aquam.
 Ex illo citharae celebrant et carmina Lesbum:
 Insula nec pelago doctior ulla natat.
 Foeminea at postquam Thraces crudelia facta
 Audierant, miris indoluere modis:
 Corporaque uxorū ferro compuncta notarunt;
 Ne possent sceleris non meminisse sui.
 Mos manet, et Thressae post tot quoque saecula notatae
 Orphea pendunt pro nece supplicium.

15. *Menander Andria.*

Amor offundit omnibus
 Nebulas, etiam qui rectam sectantur viam,
 Multumque sapiunt.

16. *Clinias.*

Nemo colat posthac funestum numen Amoris:

Nemo colat pueros dulcesque Cupidinis ignes:
Ista Moron propter tristem descendit ad Orcum.

17. *Menander Patruelibus.*

Ingenio suo

Amor ad consilia surdus. Tum vero hand facul
Ratione superare et juventutem et Deum.

18. *Idem Thesauro.*

Si amori confidentiam abstuleris, perit,
Atque adeo tabulis Ceritum inscribi potest.

19. *Moschus Bucolicis.*

1 Moenibus Eleis elapsus olivifer amnis
Trans fluctus, Arethusa, tuos sectatur amores;
Floresque frondesque ferens cum pulvere dona:
Labitur et mersus procul incumbencia subter
Aequora, nec salsas admiscet dulcibus undas,
Ut vix Ionium tranantem sentiat amnem.
Ille ferus puer, audendi non ausa magister,
Ille fuit, nari solitum qui nare subegit.

20. *Idem.*

Igneus in vultu color est non candidus: igne
Lumina bina micant: mens improba: blanda loquela:
Non quod sentit idem fatur quoque: mellea vox est,
At cor implacidum quoties furit: insidiator,
Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
Crispula caesaries, nulla est reverentia fronti.
Utraque parva manus: sed longe docta ferire,
Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
Corpore nudus agit: mens quaerit tecta latebras.
Alitis huc illuc instar volat, inque pnellas,
Inque viros fertur: sedet intra viscera tandem.

21. *Bion Bucolicis.*

Dum nemoris densa volucres sectatur in umbra,
Illic forte puer fugitivum vidit Amorem
Pallentis buxi ramos super: ut videt illum,
Ut gaudet, magnam sperans captare volucrem,
Et subsultantem nunc huc nunc protinus illuc

1 Refer ad Tit. LXIV.

Insequitur jaculis, prope deficiente pharetra.
 Iratus tandem, toties fallentia tela
 Projicit, atque seni cum fletu narrat aranti
 Deceptas, ductu quas ipsius hauserat, artes,
 Et simul arboribus latitantem ostendit Amorem.
 Ille movet ridens canum caput, atque ita fatur:
 Parce hoc aucupio: parce hanc tentare volucrem:
 Perniciosa fera est. Longe fuge: sat mihi felix
 Si nunquam capias: at si te fecerit aetas
 Aucta virum, qui nunc fugit et salit, ipse secutus
 Ultro aderit, capitisque tui se in parte locabit.

22. *Idem.*

Blanda Venus, Venus alma, Jovis pelagique præpago,
 Cur adeo dura es mortalibus et superis Dis?
 Non satis hinc dixi. Cur hostis es omnibus, et cur
 Tantum ac tale malum genuisti mater Amorem,
 Immite ingenium velat qui dispare forma?
 Cur autem volucrem jaculatoremque dedisti,
 Scilicet ut quamvis crudelem evadere non sit?

23. *Theocritus.*

Nunc scio quid sit Amor. Gravis est Deus: ille leaenae
 Uberibus nemorum subter querceta pependit,
 Qui mihi nunc imis flagrans procul ossibus haeret.

23. *Incertus.*

Proh dolor, amores quanta sunt homini mala?

24. *Euripides Rhadamantho.*

m Vitam hanc amores alius aliorum trahunt.

Est qui vocari nobilis magnum putat:
 Hoc spernit alius, et pater dici domus
 Florentis emtum quamlibet magno velit.
 Sunt quæ libido est, prava cum dicant, tamen
 Trahere audientes pestilente audacia.
 Multos honeste cernimus praevertere
 Lucrum. Omnis adeo vita plena erroribus.

m Refer ad Tit. IL

T I T U L U S L X V.

PRO PULCHRITUDINE.

1. *Euripides Aeolo.*

Videam meorum liberum natos mares,
 Quorum ora celsum praeferant regni decus,
 Virtutis etenim magna commendatio est
 Spondens honesta corporis pulchri fides.

2. *Menander.*

Si pulchri mores pulchritudinem insitam
 Condecorent, amor hoc ipso geminari solet.

3. *Homerus Iliade.*

Nireus ex Simo ternis dux navibus ibat,
 Nireus Aglaia natus Charopoque parente,
 Nireus, cui forma par nemo ad Pergama venit.

4. *Bion Bucolicis.*

• Forma bonum muliebri: vigor roburque, virile.

5. *Philemon Ignifero.*

• Edepol nec pictor quisquam est, nec statuaris,
 Qui talem posset arte pulchritudinem
 Expressere qualem rerum veritas habet.
 Tum vero periit usus simulacrum omnium,
 Nisi ars peritos iudices invenerit.

6. *Homerus.*

At sapiens thalamo se Penelopea ferebat,
 Quo Diana gradu, quali Venus aurea vultu.

7. *Menophilus Cincinnis.*

Multa per Europam Libyaeque Asiaeque per urbes
 Vidi corpora pulchra, vagis erroribus actus:
 Nunquam tale tamen sese decus obtulit: ipsos
 Quin Superos vix ora pato tam pulchra tueri,
 Quam mihi quae subito mentem vastavit imago,
 Vi quae vim fandi superat. Quam triste silebat
 Huc illuc volitans animus? tum summus ab imo
 Membra liquescebam. Jam pectore cesserat omni
 Graecia: jam reditum properantia vota jacebant,

• Refer ad Tit. LXVI.

• Refer ad Tit. LXI.

Atque exantlati terra pelagoque labores.
 Sic stupui totus. Sed enim suggesta capilli,
 Florentesque comae nodos cantare memento.
 Qualem ego te egressam vidi felice lavacro
 Fulgentem late! sic trina ascendit Olympi
 Culmen Acidalio desurgens Gratia fonte.

TITULUS LXVI. CONTRA PULCHRITUDINEM.

1. *Euripides Oedipode.*

Spectanda mens est. Nil decus formae juvat
 Si pulcher absit animus et recta indoles.

2. *Idem Chrysippo.*

Qui mente pollet, valeat et prompta manu.
 Turpem esse praestat ore quam pulchrum et malum.

TITULUS LXVII. REM PULCHERRIMAM ESSE NUPTIAS.

1. *Euripides Oedipode.*

Viro sua uxor et domus regni sat est.
 Nam par calamitas, judico si quid bene,
 Amissa proles, patria, et patrimonium,
 Et casta conjunx. Nam viro pretiosior
 Opibus opimis uxor est industria.

2. *Idem.*

Quae sapit mulier marito se dabit famulam suo.

3. *Apollonides.*

Non solia regni, credite hoc o foeminae,
 Non copia auri, non opum ostentatio,
 Tantas hominibus totque delicias ferunt,
 Quantas pudicae uxoris et fortis viri
 Justo atque honesto congruens sententia.

4. *Theognis.*

Conjuge, Cyrne, bona nil dulcius. Hoc ego verum
 Conscius ac testis sum tibi, tuque mihi.

5. *Sophocles.*

Nam qui penates sine ope matronae probae
Effloruerunt copia atque honoribus?

6. *Apollonides.*

Celebrare sexus omne foeminei decus,
Labor disertam quaerit hic sapientiam.

7. *Euripides Oreste.*

O quae viriles spiritus animo geris,
Et corpus inter foeminas pulcherrimum.

8. *Idem.*

Nam fida conjux ne vir evertat larem
Sociata prohibet, sospitatrix familiae.

9. *Menander.*

Blanditiae morum amoris incantatio est.
Haec ars mulieri retinet addictum virum.

10. *Euripides Andromeda.*

Pars maxima divitiarum
Generosa uxore potiri.

11. *Menander.*

Nil tam familiare atque conjunctum est, Laches,
Si recte expendas, atque mas et foemina.

12. *Alexander.*

Generosa mulier vera virtutis penus.

13. *Euripides Antigona.*

Haud liber ultra est, nuptiae quem vinciunt:
Sed adest bonum istud, a malis quod actibus
Affinitatis abstrahit reverentia.

14. *Hippothoon.*

Unanimis uxor optimum munus viro.

15. *Euripides Phryxo.*

Quoties maritus in malo aut morbo jacet,
Dulcissimum, uxor si domum recte regat.
Iram illa lenit: illa mentem liberat
Moerore: dulcis ipsa fraus amantium.

¶ T I T U L U S LXVIII.
UXOREM DUCERE NON ESSE BONUM.

1. *Anaxandrides.*

De nuptiis qui consulit, sibi consulit
Non bene: quia consulto inconsultam rem facit.
Namque id malorum initium in vita maximum est.
Nam si dotatam pauper uxorem domum
Duxit, non uxor ista, sed domina est viro,
Qui servitutem servit. Cui nupta est inops,
Egens, in vitam et ille servilem incidit,
Ut cui jam pro uno sustentandi sint duo.
At turpem duxit: vita non vitalis est:
Taedet pigetque in propriam indugredi domum.
Pulchram exambivit alius: ah demens, suam
Hanc si magis putavit quam vicinia.
Ita quo te veritas cunque, haud effugere est malum.

2. *Alexis.*

Uxorem nec ceritus nec limphaticus
Quis ducat, tanto vixerit cum suavius?
Notam subire quanto satius pauperi
Quam ferre uxorem? quippe quos Censor notat,
Hos aliis imperare leges non sinunt,
At enim maritus ipsius imperium sui
Ejurat. Atque ei, vita dum incolumis manet,
Cottidie supplicia nascuntur nova.

3. *Philemon.*

Mulier necessitatis perpetuae est malum.

4. *Menander.*

Is demum infortunatus, in egestate qui
Uxorem ducit, educitque liberos:
Ah demens qui nec praesidia in praesens habet,
Nec, si quid, ut fert vita, secus evenerit,
Habet integumentum quo famam occultet suam.
Sed misere aetatem degit nudam, obnoxiam,
Importuosam, compos tristitiae et mali,

p Potuerat conjungi cum Tit. LXXIII.

Sed omnium expers deliciarum et gaudii.
Namque omnes doceo miserans unius vicem.

5. *Naumachius.*

Pulchra quidem res est intacta in corpore casto
Virginitas, animi sanctis exercita curis;
Quae nec onusta malis trahit ilia fessa laborum,
Saeva nec immitis Lucinae tela tremiscit.
Hanc sectata viam, veluti Dea, cœtibus exstans
Foemineis, trans vitam humilem sua lumina mittit,
Vera jugantur ubi connubia, foetaque sanctis
Vocibus interno gaudet mens conscia partu.
Quod si vita tibi placet hospita, providus horum
Quae sors ista trahit, monitis te ducere pergam,
Ut portum cursu liceat tenuisse secundo.

6. *Philippides Ananeusa.*

Ut abstinens conjugio placide viveres
Fueram auctor Phidyle. Optime aiebat Plato,
Vel eo carendas nuptias, negotia
Ne plura ad ictum pateant fortunae magis.

7. *Anaxandrides.*

Abeamus a puella. Amaritiae est penus.

8. *Hipponax.*

Uxor marito dat duos dies dulces:
Cum sponsa nubit, cumque funus effertur.

9. *Epicharmus.*

O Clinia, nulla uxore gravior sarcina est.
Nos scimus. Felix est cui nescire hoc licet.

10. *Menander.*

Mihi bene volentum nemo uxorem duxerit.

11. *Idem.*

¶ Audi tu qui statuisti uxorem ducere:
Sat bene erit, parvo si defungaris malo.

12. *Euripides Ino.*

Haud scripta recte jura sunt connubiis
Decuit beatum pluribus se uxoribus.

¶ Refer ad Tit. XLIV.

Sociare, quantas alere sufficeret domus,
 Ut inaudientem pelleret penatibus,
 Bonam volenti corde servaret sibi.
 Nunc una sola accipitur, immenso nimis
 Vitae periclo. Nam priusquam intrat domum
 Nova nupta, nulla moris exploratio est.

13. *Idem Alcestide.*

Nam quae gravior poena marito
 Quam viduari conjuge fida?
 Utinam nunquam nostram consors
 Haec venisset deducta domum.
 Felix, felix quisquis thalamis
 Et prole vacat. Namque una anima est,
 Cui sat debet suus esse dolor.
 Sobolis morbos et vastatum
 Immatura morte cubile
 Quam triste pati, quantoque frui
 Satius semper
 Improle et caelibe vita!

14. *Ibidem.*

Nec inesse toro
 Majus tristi dulce fatebor.

15. *Idem Sthenoboea.*

Multos superbos opibus, ortu nobiles,
 Dedecore vecors foemina affecit domi.

16. *Philemon.*

Sibi solum agentem fors alit quamvis mala.

17. *Aristophanes Polydo.*

Confarreatam conjugem pulchram tibi
 En trado: flammam videor in flammam addere.

18. *Menander.*

Habere uxorem, patrem dici, Parmeno,
 Innumeras adfert vitae sollicitudines.

19. *Sophocles Tereo.*

Deserta jam nil valeo: saepe autem meo
 In corde volvi quam sit infesta undique
 Sors foeminarum. Aetatis in primordio

Vitam puellae vivimus suavissimam.
Nam blanda nutrix semper insipientia est.
Maturiores postquam ad annos venimus
Emancipamur, et foras protrudimur
Procul paternis Dis, procul parentibus.
Hospitibus aliae damur, at aliae barbaris,
In foederatas, aut in externas domos:
Et ista noctis unius commercio
Probanda nobis omnia ac laudanda sunt.

20. *Philetas.*

Uxorem si non duxis, vives commode.

21. *Diphilus.*

Bonam reperire uxorem difficillimum.

22. *Chaeremon.*

Sepelire uxorem satius est quam ducere.

23. *Philemon.*

Ad poenitendum properat qui uxorem accipit.

24. *Hippothon.*

Haud liber ultra est nuptiae quem vinciunt.

25. *Menander.*

Quisquis tranquillam vitam quaerit, nuptias
Ut alii faciant, ipse abstineat nuptiis.

26. *Theodectes.*

Aetas senectae similis matrimonio est:
Desideramus hoc et illam consequi:
At consecuti cum sumus valde dolet.

27. *Antiphanes.*

Extrema malorum linia matrimonium est.

28. *Menander.*

Felix relicta quem facit res divitem:
Nam quae cum uxore veniunt trans limen domus,
Horum nec firma nec suavis possessio est.

TITULUS LXIX.

PRO DIVERSIS CONJUGUM MORIBUS NUNC
PRODESSE, NUNC OBESSE NUPTIAS.

1. *Theodectes.*

Quoties maritus ducit uxorem domum,
Non ille solam ducit uxorem, ut putat.
Cum nupta festum transilit limen pede,
Fortuna pariter intrat aut bona aut mala.

2. *Susarion.*

Audite populus quae Susarion dictitat:
Malum, Quirites, mulier. Interea tamen
Coli penates nequeunt absque isto malo:
Malum est uxorem ducere, et non ducere.

3. *Euripides.*

Nec vita conjugalis infausta omnibus,
Nec fausta rursus. Nam mala uxor maxima est
Miseria. Felix ille qui reperit bonam.

4. *Menander.*

S. Ut fatear, displicet

Res ipsa. A. Nempe quia sinistrorsum rapis
Quicquid molestum, quicquid adversum accidit
Tecum ipse spectas, et connives ad bona.
Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni
Cui nulla se mali admiscuerit portio.
Mulier opipara res molesta est, nec sinit
Virum pro arbitrio vivere: haec eadem tamen
Sua commoda adfert, liberos: mersum gravi
Morbo maritum curat familiariter,
Nec conflictantem cum Fortuna deserit:
Defuncti exequias rite curat. Respice
Ad ista, si quid taedii animo obvenerit.
Ita rem ferēs facilius. Sin quicquid dolet
Excernas semper tibi, nec contra compares
Quod est utile, jam tolerando non eris.

5. *Euripides.*

Felix profecto, cui bona uxor contigit:
Felix et ille vita cui caelebs placet.

6. *Hesiodus Operibus.*

Commoda si qua viro conjunx obvenerit, hæc est
Fortunæ pars prima bonæ: mala, pessima sors est,
Delitiosa, virum quæ torre potentius omni
Urit, et ad celeris perducit fata senectæ.

7. *Euripides Alcmaeone.*

Praecipua mulier commoda atque incommoda
Adfert marito: discite hoc monitu meo.

8. *Philippides.*

Dotata nupsit uxor, et turpis tibi,
Ut suave coenes atque insuave dormias.

9. *Euripides Protesilao.*

Quicumque passim foeminas uno ordine
Vituperat omnes, errat et pravum sapit.
In classe tanta nempe reperire est malas:
Sunt rursus aliae, ut ista, generosa indole.

10. *Menander.*

Si vere rem putamus, conjugium quidem
Malum est: sed hoc malum imperat necessitas.

11. *Euripides Melanippa.*

Nîl invenitur foemina pejus mala:
Bona nihil reperitur excellentius.
Tam varia sexus unus ingenia obtinet.

12. *Idem Alcestide.*

Nam quæ gravior poena marito
Quam viduari conjuge fida?

13. *Idem Oreste.*

Quicumque faustis vinciuntur nuptiis,
His laeta vita est. Sors quibus cecidit secus,
Nîl nisi miseria restat et foris et domi.

14. *Sophocles Phædra.*

Uxore prava nulla contingit viro
Major calamitas: nec bona majus bonum
Quisque, ut periculum fecit, ita rem judicat.

15. *Hesiodus Theogonia.*

Assignata viro nutu Jovis altitonantis
Foemina, grande malum. Sed consors fida laborum

Est eadem. Nec parte alia sincera voluptas:
 Nam qui connubium fugians curasque jugales
 Praecipites annos attingit caelibae vita,
 Auxilio caret ille senex: si copia victus
 Suppetit, hanc poscit, morientique imminet haeres
 Ingratus. Contra thalamos cui fata dederunt,
 Si prudens, ornata bonis si moribus uxor,
 Prospera compensat duris, et tristia laetis.

16. *Euripides Hecuba.*

Calumniari parce: ne saevi, aestimans
 Tuis miseriis omne foemineum genus.
 De gente nostra pars ad exemplum bona est:
 Pars in malarum jure censemur grege.

17. *Epicharmus.*

Par facit novus maritus quasi ter aut ter sexies
 Aleam jactet fritillo: nam probam si duxeris
 Et benignam, res secunda cecidit, est quod gaudeas:
 Sin vagam, domi infrequentem, sumtuosam, garrulam:
 Non uxor tibi haec futura est sed bene comita calamitas.

18. *Euripides Oedipode.*

Casta se matrona totam mancipat servam viro:
 Quae mala est, spernit feroce conjugem vecordia.

19. *Idem Melanippa.*

Odio esse postquam coepit, heu miserum genus
 Muliebre, culpa sontium insontes gravat,
 Malaeque castas in probri partem trahunt:
 Et ad ista, quae sors exigit connubii,
 Cunctas mariti sapere nos credunt nihil.

20. *Idem Alexandro.*

¶ Mali malarum se applicant connubio.

TITULUS LXX. DE UXORIS PETITIONE.

1. *Euripides Melanippa.*

Non destinatum sorte si quaeris torum,

¶ Refer ad Tit. LXX. ¶ Potuerat conjungi cum Tit. LXXII.

Frustra laboras. Quae manet fato virum,
Sponte in penates veniet et nullo ambitu.

2. *Idem.*

Proserere prolem parce Dis nolentibus.

3. *Idem Antiopa.*

Affinitates, qui sapit, quaeret pares.

4. *Idem Melanippa.*

Sublimiori genere qui natas petunt,
Opibusvè opimas conjuges, optant male.
Ubi namque potior res domi est uxoria,
Vir mancipatus jura non retinet sui.
Dotalis iste census infelix viro est,
Qui difficilius efficit divortium.

5. *Menander.*

Vir pauper, quoties implicans se nuptiis
Cum uxore dotem pariter admittit domum,
Se tradit illi captum, non illam capit.

6. *Euripides Meleagro.*

Mihi si, quod omen magnus avertat Deus,
Ducenda conjunx, sit meae proli parens
Quam durus habuit usque labor exercitam.
Stirps illa quippe egregia, cui geminus parens
Vixere legis sub severae regula.

7. *Menander.*

Qui uxorem ducit, horum spectet alterum;
Aut pulchram speciem aut mores morigerabiles,
Alimenta mutua charitatis benevolae.

8. *Hesiodus Operibus.*

Quaere toro intactam, pulchris quam moribus ornes:
Neu sit laeta tua vicinia labe, caveto.

9. *Theognis.*

Nobilitas asinis et equis simul, arietibusque
Dat pretium: nec de semine degeneri
Admissura placet. Sed pravae e sanguine pravo;
Si dos sit, praesto est optima conditio.

10. *Euripides Antiopa.*

Moneo nunc omnes semel,
Ut ex honesto genere progeniem serant.
Non illa quippe semper infelix erit.

TITULUS LXXI
IN NUPTIIS UTRIUSQUE AETATEM ESSE
SPECTANDAM.

1. *Euripides Phoenix.*

Res senibus importuna matrimonium,
 Et triste natos tollere aetate in mala:
 Seni marito quippe matrona imperat.

2. *Theognis.*

Tempestita seni primaevae flore puella
 Non est, nec clavo, ceu ratis, apta regi:
 Anchora non illam teneat: sed fune soluto
 Nocte illam statio non tua suscipiet.

3. *Euripides Aeolo.*

Puella juveni nupta non recte datur:
 Nam masculus fert melius aetatem vigor:
 Muliebri corpus citius in senium cadit.

4. *Sappho.*

Quando mi bene vis, junge toris te juvenilibus:
 Nam tanto senior te nequeam vivere conjuge.

5. *Euripides.*

Nam quod jugale contigit foedus mihi,
 Hoc me teneri fas ad aetatem ultimam.

6. *Hesiodus Operibus.*

Quaere tibi uxorem cum justa adoleverit aetas,
 Nec multum decies ternis provector annis,
 Nec minor: hoc verus thalamo modus. Apta puella
 Connubiis, quinto floris jam puberis anno.

7. *Euripides Danae.*

Audite juvenes: omnibus dictum volo,
 Differre thalamos ad senectae terminum
 Nolite. Prolem serite, dum tempus sinit.
 Res est molesta foeminae conjunx senex.
 Properate: juvat hoc educandis liberis,
 Pulchrumque juveni natus alludens patri.

8. *Idem Phoenix.*

Senex maritus foeminae ingratisissimus.

TITULUS LXXII.

IN CONTRAHENDIS NUPTIIS NON OPORTERE
NOBILITATEM NEQUE DIVITIAS SPECTARE,
SED MORES.

1. *Diodorus.*

Legem hanc condixi, atque ipse constitui mihi:
Ita scivi, ita sanxi, ita animi stat sententia:
Pol satius inopem ducere eductam probe,
Quam male moratam dote fretam dapili,
Vitae consortem assiduæ consuetudinis.

2. *Ménander.*

Hoc more uxores nos oportet ducere,
Quod faustum ac felix Juppiter magnus duit:
Non, ut fit, in rem nihili dotem anquirere,
Quis avus, quis avia fuerit nupturae in domum;
Interea mores ejus, quicum tu exigas
Aevum omne, non inspicere, non perpendere;
Ac dotem in mensa ponere, ut nummos probi
Sint, improbing, exploret argentarius,
Quinto post mense non mansuros in lare:
At illam, quae domum obsidebit perpetim,
Non exploratam fortuito sumere,
Iracundam, immorigeram, si casus ferat,
Duram, loquacem. Mihi stat animus ducere
Natam per urbem. Si quis hanc propriam cupit,
Dicat; sed monitus, quantum in se accersat malum.
Nam quin malum sit mulier, vitari haud potest.
At ille felix, minimo qui defungitur,

3. *Euripides Andromache.*

Conjugia si quaerenda, generosa indoles
Spectanda sexus atriisque in foedere est.
Foedi cupido nulla te teneat tori,
Nec si ille totos opibas impletet lares.

4. *Idem Cressis.*

Jam ducite, inquam, ducite uxores domum,
Nempe ut veneno liceat aut fraude emori.
Stultus profecto qui malam optat conjugem

Pro sanguine aut prodote: cum magnas opes
Fortuna superet modica bene culti laris.

5. *Hippodam.*

Sors nuptiarum fausta prudenti viro,
Mores bonos cum conjuge accipere domum.
Haec sola dos est quae penates sospitat.
Nam qui severae conjugem vitae legit,
Sociam laboris ille, non dominam accipit,
Fidam, benevolam, pectore immutabili.

6. *Euripides Bellerophon.*

Multos asperbos opibus, ortu nobiles
Dedecore vecors foemina affecit domi.

7. *Menander.*

Quae bona cum uxore veniunt trans limen domus,
Horum nec tuta nec suavis possessio est.

8. *Euripides Antiope.*

Si bene animata est, perplacet. Sin, quo mihi
Formosa vultum, pectore instabili?

9. *Antiphanes.*

Nullum esse gravius impedimentum potest,
Quam mulier dote sarcinata cum advenit.

10. *Euripides Andromacha.*

Non te maritus fascinis odit meis;
Sed quod deest tibi blanda morigeratio
Illex amoris. Forma matronas minus,
Quam vera virtus, crede, conciliat viris.
Tibi si quid aegre est, magna Lacedaemon sonat
In ore: nihil est Scyruis inter pauperes
Cupis videri opulenta: Menelaus tibi
Est ante Achillem: propter haec gravis es viro.

11. *Menander.*

Qui uxorem dubit res quae avitas creverit
Ex asse, aut poenas pendit iratis Deis,
Aut miser esse optat sub beati nomine.

12. *Euripides Meleagro.*

Si sequiori junxeris fortem toro,
Sperare non sit inclitam propaginem.
Bono ex utroque semine et proles bona est.

13. *Idem Melanippa.*

Sors conjugii

Media, et parvo contenta domus,
Mortalibus optima res est.

14. *Idem Andromacha.*

Multo optatius,

Generum aut amicum pauperem adipisci ac probum,
Quam divitem pravumque. Tu nullas es rei.

T I T U L U S LXXIII.

VITUPERATIO MULIERUM.

1. *Euripides.*

Vis saeva fluctuum, ira quos ponti ciet:
Saeva est et ignis anima, et amnis vortices:
Res saeva egestas: saeva sunt mille altera.
Tamen muliere saevius nullum est malum.
Non ullus istam pingat aerumnam color:
Non ulla fingent verba. Quod si quis Deus
Hanc reperit, idem quisquis est summi mali
Se sciat opificem hominibus infestissimum.

2. *Menander.*

Periculi

Res plena est mulier recte cum fari incipit.

3. *Euripides Hippolyto.*

Odio mulierum pectus expleri nequit.
Pereant. Nec eadem me pudet semper loqui,
Quando esse et illas non pudet semper malas.
Aut igitur illas melius ut vivant doce,
Aut patere me illas usque et usque incessere.

4. *Menander.*

Grave est habere foeminae verbis fidem.

5. *Euripides Oedipo.*

Res inter omnes mulier iusuperabile est.

6. *Incertus.*

Infesta conjunx hostibus detur meis.

7. *Menander.*

Infida res est eque foemineum secus.

8. *Euripides Medea.*

Formidolosum mulier est ad caetera,
Contra tueri non valens ferri impetum.
Quoties at eadem pellice obducta dolet,
Nulla inveniri mens potest immanior.

9. *Idem Hecuba.*

Si quis mulierum sexui convitium
Aut fecit olim, aut faciet, aut etiam facit,
Horum omnium unus dicta summatim eloquar.
Nil tale salsa maria, nil terrae educant.
Quam vera sint haec, scit, periculum qui facit.

10. *Idem Melanippa.*

Genitrice demta mulierum omne odi genus.

11. *Idem Danae.*

Nam cum paternos mulier egreditur lares,
Non jam parentum propria est, sed conjugis.

12. *Idem Alope.*

Mulier mulieri ferre suppetias solet.

13. *Idem Aeolo.*

Onerare probris foeminas qui desinit,
Facit hoc miseria auctore, non sapientia.

14. *Idem Aegeo.*

Odit priores mulier affectus suos,
Postquam secundo foederi implicuit fidem.

15. *Idem Andromacha.*

Artes reperies mille, quando foemina es.

16. *Idem Aegeo.*

Viri paventis uxor audacissima est.

17. *Idem Andromacha.*

Ex miseriis foeminas

Quaedam voluptas sequitur, ipsas misérias
In ore habere semper et lingua sitas.

18. *Ibidem.*

Natum invidere est omne foemineum genus,
Nec posse thalami ferre consortem sui.

19. *Ibidem.*

Confiteor. Atqui belluarum morsibus
Et anguium aliquis remedia invenit Deus:

Contra mulierem, vipera pejus malum⁸
 Flammaque, nulla inventa medicina hactenus.
 Tam saeva generi pestis humano sumus.

20. *Idem Bellerophonte.*

O foeminarum pessima: hoc in nomine
 Nam continetur quicquid est opprobrii.

21. *Idem Danae.*

Ita fama perhibet, foeminas astu magis
 Pollere, ferri laude potiores viros:
 Nam si daretur fraudibus victoria,
 Virile nostras iret in leges genus.

22. *Ibidem.*

Tecum fatebor: nil nisi spoliū sumus
 Miseræ mulieres, ni virū virtus juvet.

23. *Idem Hippolyto.*

Proque igni novus
 Successit ignis, atque inexpugnabile
 Malum, mulieres.

24. *Idem Ino.*

Quanto virili sexus infelicior
 Est foeminarum! quippe quantum linqvūmur
 Virtute, tantum scelere superamus viros.

25. *Ibidem.*

O misera vita, pectora o muliebria!
 Truculenta quam nos pestis exercet Venus!

26. *Idem Iphigenia.*

Multum struendas mulier ad fraudes valet.

27. *Idem Medea.*

Res inter omnes, quæ datus vitæ vigor
 Sensusque, nihil est foemina infelicius.
 Primum maritus dote magna et splendida
 Emendus: hunc necesse dominum corporis
 Accipere. Cunctis quod malis pejus malum est.

28. *Idem Oedipo.*

Minor est uxor vili, quamvis
 Clarissima, nupta marito.

29. *Idem Meleagro.*

Telæ laborem si viri sumant sibi,

Contra capessat arma foemineus furor,
Nobis et illis arte dejectis sua
Non usus esset, non honos ullus super.

30. *Idem Hippolyto coronato.*

Hominum Deumque sator, in oras laniis
Cur edidisti foeminas falsum genus?
Nam gignere homines si fuit curae tibi,
Non debuit tamen esse foemineae hoc opis?
Sed collocantes in tuis penetralibus
Aurum vel aes vel dura ferri pondera,
Pretio parare liberos satius fuit.

31. *Idem.*

Omnes mulieres execror. Te maxima,
Quae prava facta voce blandiloqua tegis.

32. *Idem Medea.*

Praeterea rudes
Nimium bonarum foeminae rerum sumus,
Malis struendis opifices industriae.

33. *Ibidem.*

Ni te torus stimulet, haec non diceret.
Huc nempe ventum est: vestra si cedant bene
Conjugia, habetis caeterum pensi nihil.

34. *Idem Oreste.*

Fortuna quoties urget, involvit virum
Majore semper mulier infortunio.

35. *Idem Phryxo.*

Male velle semper ante genitis liberis
Fama est novercas. Hoc ego effugio probrum.

36. *Idem Phoenixis.*

Calumniosum est omne foemineum genus:
Minima ad profundum si data est occasio,
Plus semper addit, inque coetu congrege
Magna est voluptas nil grave et sanum loqui.

37. *Homerus.*

Nosti foemineo quae sit sententia cordi:
Rem cupit illi auctam, cui nunc sociata marito est:
Nec veteres natos, nec primi gaudia lecti,
Ingrata, aut cineres curat meminisse sepultos.

38. *Hesiodus.*

Credere foemineis, est furi credere, verbis.

39. *Alexis.*

Nullum muliere est animal impudentius:
Hanc ego de me ipsa conjecturam mutuor.

40. *Menander.*

Quid cogitavi miser heu qui beneficium
A muliere expectavi? dum ne quippiam
Mali indipiscar inde, satis id est lucri.
Namque adeo a muliere melius expectes nihil.

41. *Euripides Auge.*

Sumus mulieres. Saepe nos vincit pavor:
Est quando superet nemo nōs audacia.

42. *Alexis.*

Non murus, non vis auri, non quicquid putes,
Custoditu difficile aequae, ac foemina.

43. *Menander.*

Tunc maxime timenda mulier, cum admovet
Orationis benevolae illectamina.

44. *Idem.*

Anum irritare quam canem tutum est minus.

45. *Idem.*

Meretrix honestum quid sit nunquam cogitat,
Ut quae malitiam quaestui habeat maximo.

46. *Idem.*

Mulier suapte ingenio effraenis et fera est.

47. *Hesiodus Theogonia.*

Hinc adeo enatum est genus exitiale ferumque
Foemina, dira lues stirpi sociata virili,
Cui cordi satias, odiumque est pauperis aevi.

48. *Aristophanes.*

Unum mulierem, quod credo hoc est, vivere
Semel ubi desierit, non victuram denuo.
Ultra, usque ad mortem, nihil est quod ei credum.

49. *Hesiodus Operibus.*

His ego pro rapto igne malum dabo, quod tamen omnes
Lacto corde volant et ament sua, damna foventes.

50. *Ibidem.*

Indita mens illi fallax, nec gnara vereri,

51. *Idem.*

Illi Mercurius subter praecordia fixit
Blanditiam, falsosque dolos, mentitaque verba,

51. *Sophocles Epigonis.*

O omne facinus ausa plus quam foemina.

Incertus.

Nec est, nec olim si lues surget nova,
Ullum erit hominibus foemina gravius malum.

52. *Antiphanes.*

Vir, qui laborans oculis multa fert mala,
Magnum malorum repperit solatium,
Uxorem interea temporis quod non videt,

53. *Philiscus.*

Ad cuncta persuadenda quae credi cupit
Habet loquelam lectus impetrabilem.

54. *Sophocles.*

Virile, sapiens foemina in vidua domo,

55. *Euripides Hippolyto.*

Ut sapere pergas moneo, Theseu: foeminae
Quamvis loquenti vera, nil credas velim.

56. *Menander Supposititiq.*

Terra marique cum tot gignantur ferae,
Has inter omnes maxima est mulier fera,

57. *Euripides Phoenice.*

Mulier malorum est omnium immanissimum.

58. *Menander.*

Ubicunque est mulier, ibi malorum omne est genus,

59. *Incertus.*

Foemina

Haud facile verum ut dicat a sese impetret,

60. *Phocylides.*

Haec quoque Phocylidae: Rebus de quattuor ortum
Gens muliebris habet. Nam pars cane, pars ape nata est.
Pars aue, pars et equa. Sed quam generavit equae vis,
Foecunda est, agilis, vaga, formosissima vultu.

Dē suę quæ genita est, inter pravamque bonamque,
 Trux et difficilis. Quæ de cane, gnara laborum,
 Fidâ domus custos. Ape quæ solerte creata est,
 Hanc thalami sociam votis ardentibus opta.

61. *Simonides.*

Non fecit unam foeminae mentem Deus.
 Est quæ parentis hispidae mores refert
 Suis propago, tota res cujus domi
 Prostrata turpi sordet in caeno ac situ:
 At ipsa nunquam lota, cultu squallido,
 Pinguescit alto conidens in stercore.

Est, ex maligna vulpe quam finxit Deus
 Sagace mente praeditam, cujus nihil
 Boni malive praeterit solertiam;
 Quin ipsa sese, moris alterni, bonam
 Malamque præbet, blanda et irritabilis.

At quæ parentem sedula expressit canem,
 Audire quaerit omnia et nosse omnia,
 Vagans, oberrans, lumine emissio,
 Tollens latratum saepe viso nemine:
 Illam nec ullis comprimet conjunx minis,
 Nec si ille malas rudere edentaverit,
 Nec si benignos mollis affatus paret:
 Tum saepe, quamvis hospites juxta sedens,
 Inefficaces stulta clamores movet.

Est, quam Deorum fluxit e limo manus
 Durum marito taedium; quæ nescia
 Boni malique desidem vitam trahit:
 Opus nec ullum docia, præter mandere.
 Nec cum gelascit horrido caelum Jove
 Saltem crepanti proximat sellam foco.

Mari creatam jam mihi considera:
 Modo hæc renidet læta per totum diem,
 Ut laudet illam quisquis ignotus videt,
 Juretque nullam repperiri foeminam
 Aut pulchriorem, aut cultiorem moribus:
 Modo illa rursus visu et affatu gravis,
 Ut ferre nemo possit, horrendum furit,

Velut canis suceincta catulorum grege,
 Infensa cunctis, trux et implacabilis,
 Amici et hostis nesciens discrimina;
 Ut saepe, venti cum tenent silentium,
 Aestiva ridet unda pacati maris
 Blandita nautis: saepe cum nimbi irruunt,
 Horrescit altis intonata fluctibus:
 Sic illa et iras tollit et ponit truces,
 Pontique ritu mobiles aestus habet.

Asellus at quam¹ verbero gilvus parit
 Necessitatis lege ineluctabili
 Minisque adacta, quod viro jussum, facit;
 Furtim interim qua nocte, qua potest die,
 Sese saginat, et vel ad focum vorat:
 Nec delicate seligens adulteros
 Cuivis roganti comiter morem gerit.

At fele natum, triste et infelix genus;
 In hac benignum aut illecebrosum nihil,
 Nil repperire est dulce, nil amabile:
 Intacta lecti gaudiis, spernit virum
 Fastidiosae plena contumaciae:
 Multumque, sed per furta, vicinis nocet;
 Pollucta ab aris abliguritur venit.

At quam superbus edidit júbis equus,
 Spernit laboris omne servilis genus:
 Non illa cribrum, non molam tangit manu;
 Non si quid usquam sordidum everrat domo;
 Ingens sedere credit ad furnum nefas,
 Perosa fumum: sponte nil praestat viro:
 Sed his lavatur de die, vel ter quoque,
 Et delibutum corpus unguentis habet;
 Discriminatas pectine exili comas
 Gaudet revinctis impedire floribus,
 Extraneorum visibus spectaculum
 Dulce atque amoenum, conjugii damnum grave,
 Ni forte Rex sit aut superbus Satrapa

¹ Olim: gignit et piger cinis.

Impendioso laetus oblectamine.

Deformis autem simiat propaginem
Deus maritis pessimam misit luem:
Nam cum per urbis publicam incedit viam,
Turpi ore debet omnibus ludibrium,
Cervice parva, vix ut inflecti queat,
Inclunis et crus tota: vir certe miser
In cuius ista pestis amplexus venit:
Consilia novit omnia atque omnes dolos
Ut aemulator simius: risu abstinet,
Nec demeretur quempiam: hoc unum videt,
Totosque secum sola consultat dies,
Quo machinatu maximum incoepit malum.

Apī beatus prosatam qui duxerit,
In qua invenire nīl potest calumnia;
Florescit ejus vita matrimonio:
Amans amanti consenescit conjugī:
Stirps unde prodiit pulchra, rumoris boni:
Multum illa vincit quicquid est sexus sui:
Divina toto gratia in vultu micat:
Nec foeminarum garrulos coetus adit
Libidinis prurientes vocibus:
Tales benignus Juppiter donat viris
Prudente nuptas corde, casto corpore.

Sed et prioris foeminae nutu Jovis
Olim exstiterē, et nunc adhaerescunt viris.
Hanc ille fixit maximam mortalibus
Crucem. Licet putantur ad multa utiles,
Qui vivit una, sentiet quid sit mali.
Nam laetus unum transiget nunquam diem,
Cum foemina qui degit aetatem suam:
Vix esuriginem a suo aspellet lare,
Ferale numen triste contubernium.
Quin cum maritus gaudio quam maximo
Divinitus tentatur aut humanitus,
Illa ad querelas jurgiumque accingitur.
Quacunque vero foemina in domo est, ibi
Hospes benigne nullus excipi potest.

Deinde quae videtur apprimē bona,
Haec vero hiantem maxime illudit viri
Securitatem. Gaudet infortunio,
Malignitatis mos ut est, vicinia:
Cumque ista fiant, cuique laudatur sua;
Culpatur uxor alteri quae contigit:
Nec nos eadem sorte sentimus premi.
Mali repertor quippe tanti Juppiter
Adfabricavit vinculum insolubile.
Hinc caede multos orcus alternā accipit
Effasciātos foeminarum amoribus.

TITULUS LXXIV.
NUPTIALIA MONITA.

1. *Anaxandrides.*

Iter hoc molestum est ac difficile, o filia,
Domum in paternam de maritali domo
Transire, si qua moris matrona est probi.
Reciprocum iter hoc nunquam vacat infamia,

2. *Euripides.*

Non est viri prudentis, uxori nimis
Laxare fraena et imperi vim cedere.
Nil in muliere stabile. Quod si cui bona
Contigerit uxor, prosperum infortunium est,

3. *Antiphanes.*

Ne corpus ornes arte pigmentaria,
Sed cor honestis moribus ac factis probis.

4. *Euripides Andromacha.*

Nemo adeo, nemo (nam satis non est semel
Dixisse) sapiens esse qui conjunx volet,
Alias mulieres ad suam uxorem sinat
Ventare: moris quod magisterium mali est,
Lenocinatur alia spes compendii:
Culpam propagat alia, jam culpae rea.
Vecordia alias agitat. Hinc vitium trahunt

† Quaedam horum etiam ad innuptas foeminas pertinent.

Casti penates. Tu luem hanc elimina
 Claustris serarum vectipumque obstaculis.
 Colloquia nainque illa et salutantum greges,
 Prodesse possint cum nihil, multum nocent.

5. *Menander Suppositio.*

Partes secundas quae sapit credat suas
 Matrona: summam cedat imperii viro:
 Nam quos penates foemina arbitrio suo
 Moderatur, illos certa pernities manet.

6. *Antiphanes.*

Afficite poena hanc. Inde enim labem trahunt
 Mores mulierum, quod malis parcutunt viri
 Aut proximorum aut pignorum reverentia.
 Contagiosa sceleris est impunitas,
 Lateque serpit omne securum nefas:
 Ita alma virtus fracta et afflicta occidit.

7. *Naumachius.*

Is tibi sit conjunx quem diligere parentes.
 Si fuerit sapiens, macta esto hoc munere caeli:
 Sin minus, hunc etiam ferre ac tolerare necesse est.
 Si tibi vir prudens aliquid praeceperit, audi,
 Nec tibi sit discors studium. Solare maritum
 Blanda, sed in primis versant cum pectora curae:
 Quippe viro tristi conjunx est dulce levamen,
 Quicquid agendum extra est, et res quaecunque virorum,
 Illi cede: domus tibi sit custodia cordi,
 Quicquid non recte scit foemina, quaerere noli.
 Sin te consiliûm sociam velit esse suorum,
 Sis voces audire celer, sed reddere tarda
 Dispice cunctando. Nihil illum hortere rogesve
 Arbitrio fecisse tuo: res plena pericli est,
 Quae sapit, illa satis primos sibi credat amores,
 Nec velit unquam oculis spectari nuda secundis.
 Si videas peccare virum, fer: (ferre necesse est)
 Et tacitum cela, multum licet anxia, vulnus.
 Pectore conde malum. Quid agat, vulgare caveto,
 Vir tuus, idque ipsos malis nescire parentes.
 Ipsa mone errantem, sed cum mollissima fandi

Tempora. Saepe bonos irritant aspera verba,
Et duros mulcere datur sermone benigno.
Si flectat pravis conjunx tuus usus amicis
In pravam mores, tu ne sere jurgia contra:
Ipsos inter se potius committe sodales:
Nec tibi si sapias, morbosum abrumpere foedus:
Atque ad amicitias potiores vertere mentem,
Durum adeo. Quis sponte malis laetetur amicis?
Mendax absit amor. Tu puro corde maritum
Dilige. Tum quanta tibi sint sua pignora curae
Conspiciat conjunx: nec erit tam ferreus, ut non
Et constante fide et stabili tangatur amore.
Haec quoque sint, virgo, memori tibi mente reposita.
Nec nimia in risum, tristi nec nubila vultu,
Otia defugiens, moderatos sume labores.
Nec duro imperio famulos preme, nec tamen illis
Te dederis facilem: patet indulgentia damnis:
Securos dominos metus et reverentia praestant.
Externas fuge amicitias, nisi cognita quorum
Sint studia et mores et vitae totius ordo.
Improba quae sit anus, subeat tua tecta caveto:
Stantes saepe domos vertit malesuada senectus.
Nec sociam multi quae sit sermonis adopta:
Nam mala foemineus perdunt consortia mores.
Nec gravis incedas auro, nec iaspide fulva
Impedias collum vel purpureo hyacintho,
Quaeque alia ostentat vesana superbia: tu cur
Ornamenta foris cupias adsciscere non est,
Mirarive tuam speculo sub iudice formam,
Aut suggesta comae variis componere nodis,
Aut oculos nigrore, genas aut pingere fuco.
Non ita foemineum corpus natura creavit
Ut partem ipsa daret, pars exigeretur ab arte.
Nam qui sustineas sapientis ab ora venire
Alternis varians corpus mortale figuris?
Discolor, ipsa tibi contraria, cui nova rursus
Et nova forma placet, nunquam potes una videri.

8. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes veneris in vetitæ faces
 Foemineæ coget Liber: ingenium bonum
 Semper pudici regulam moris tenet.
 Hoc cogitandum est: in sacris evantium,
 Quaecunque vere est casta non vitiabitur.

9. *Antiphanes.*

Ain? celatum quod velis, id conjugi
 Tuæ propales? id vero, quaeso, quid est
 Nisi indicinam facere fori praeconibus?

10. *Euripides.*

Vana atque inanis foeminae custodia est,
 Servare namque velle, servandæ sibi
 Quæ non sit ipsa, decipi est operosius.

11. *Menander Flaminica.*

Excedis, uxor, terminos uxorios,
 Quando atrio progredieris. Nam limes domus
 Matronis gravibus atriense est ostium:
 At insequi ultro et excursare in publicum,
 Rhode, et differre pipulo, id vero est canum.

12. *Euripides Meleagro.*

Lare contineri foeminae officium probæ est:
 Foris vagantes nullius pretii puta.

13. *Idem Danae.*

Nulla est opum vis, nulla vis est moenium,
 Difficile quæ servetur æque, ac foemina.

14. *Herodes Mimiambis.*

Ne si quid alter dixerit minus recte,
 Tuas, puella, sanna torqueat nares.
 Tolerare cuncta magna foeminae laus est.

15. *Euripides.*

Magnæ mulieri sunt opes, conjunx amans,

16. *Sophocles Phædra.*

Ignoscite et tolerate. Nam quod foeminis
 Est indecorum, par tacere est foeminas.

17. *Euripides Atope.*

Quo nuptiarum tanta consultatio,

Bene educatae cum magis foedent domos,
Leviusque peccet vita quae neglectui est?

18. *Idem Antiopa.*

Ego censor haud sum, mulier: at rectum interim est
Vitare nimia, nec dare invidiae locum.

19. *Idem Andromacha.*

Non etenim decet,
Unum Imperare foeminis geminis virum.
Contentus uno conjugis vivat toro,
Quicunque cupiet rite curatam domum.

20. *Philemon.*

Bonae mulieris, o Nicostrata, est, dare
Non imperiosam, sed morigeram se viro.
Viro superior foemina immensum est malum.

21. *Euripides Andromacha.*

Matrem virorum praeterire amoribus
Ne quaere mulier. Quippe genitricis malae
Effugere mores, liberum prudentium est.

22. *Ibidem.*

Nec magna parvis aggeri fas est mala:
Nec si maligno foeminae ingenio sumus,
Ideo aemulanda pravitas nostra est viris.

23. *Ibidem.*

Quicquid mali ultra est, foeminas laedit minus:
Bono marito quae excidit, vita excidit.

24. *Ibidem.*

Aequale jus est foeminae, quam vir suus
Vexat protevis insolens injuriis,
Viroque cujus uxor insanit domi.
Sed iste positas in manu vires habet:
Laesa illa amicos ac parentes respicit.
Superesse quare me quoque est aequum meis.

25. *Ibidem.*

Me perdiderunt mulierum affatus mali.

26. *Idem Peliast.*

Laudo. Sed hoc te, filia, admonitam volo:
Donec puella es, quod puellarum est saepe,

Et virginum una virginis mores tene.
 Quod si subieris conjugis clari togam,
 Contenta curae parte mandata tibi,
 Permite rerum quicquid est ultra viris.

27. *Menander.*

Aut non ducenda est uxor, aut si duxeris,
 Ferenda mussitanti et dos et foemina est.
 Mas ecquis adeat, percunctari desine.
 Namque hoc sapienti vitandum apprime est viro,
 Ne servet nimis uxorem in claustris aedium.
 Externa namque visus oblectamina
 Sibi expetiscit; quae si abunde suggeras.
 Ubique praesens illa et spectans omnia,
 Satiata obtutu, manet immunis criminum.
 Viri quoque ipsi quae latent captant magis.
 At qui serarum vectiumque obstaculis
 Uxorem servat, sapere ut videatur sibi,
 Reapse totus plenus insipientia est.
 Nam si qua nostri sexus extra cor habet,
 Et telo et penna citius avolaverit,
 Neque illam asservet oculea Argi vigilia,
 Ita ad mala alia ludibrium est accessio:
 Uxorque virque intereunt despicabiles.

28. *Sophocles Acrisio.*

Cum maxime sit virgo, et Argis edita,
 Quarum decus silere, vel pauca eloqui.

29. *Euripides Iphigenia.*

Vir adest: tacendum: nequid accersam probris
 Ignara et errans, inque eam partem cadat,
 Quo non sit a me destinata, oratio.
 Male foeminarum res habent sese ad viros.
 Bonae probaeque cum malis promiscue
 Habemur odio. Tanta sexus miseria est.

30. *Idem Medea.*

At ipsa consors usquequaque Jasoni.
 Id ad salutem namque momentum grave est,
 Non dissidere conjugum sententias.

31. *Idem Phryxo.*

Recte locuta est. Namque id uxorem decet,
Socialiter tolerare fortunam viri.

TITULUS LXXV.

BONUM ESSE HABERE LIBEROS.

1. *Diogenes.*

Beatus ille, qui valens membris, ~~veges~~,
Natorum opifera robora acquirit sibi.

2. *Euripides Meleagro.*

O mater, ingens hoc et eximium est bonum,
Auroque melius quod citas pennas habet:
Bonam namque proles, morte quantumvis cadat,
Thesaurus est insignis, et clarum decus
Vitae parentum, flosque perpetuus laus.

3. *Idem Oeneo.*

Ut nulla certa est liberis extra fides!
Cognitionem studia corrumpunt sua.

4. *Idem Danae.*

Mulier, amicum solis hoc magni jubar:
Dulce est tueri maria, cum venti silent:
Dulci est et amnis largus, et vernans humus:
Sunt alia pulchra multa, quae possum addere.
Sed crede nullum gratius spectaculum est,
Quam post querelas orbitatis tetricae
Conspicere florem liberum orientem domi.

5. *Idem Hercule Furente.*

Ni jacta recte prima sunt fundamina
Gentis, miseriae posteros certae manent,

6. *Menander Incensa.*

Quam vero res est lepida alicujus dicier
Parentem!

7. *Euripides Protesilao.*

O nati quanti animo estis humano illices!

w Olim: Aequare nullis quod sit auri copiis, Habere pulchra prole
fundatam domum.

8. *Menander.*

Instructa inopia, miseraque est felicitas;
Divitiae heredem cum non inveniunt suum.

9. *Idem.*

Major voluptas nulla genitori datur,
Virtute quam si videat ac prudentia.
Florere quæquàm de suo exortum satù.

10. *Diogenes.*

Beatus ille prole qui felix fuit,
Nullo certe indoluit insigni malo.

TITULUS LXXVI.

NON EXPEDIRE HABERE LIBEROS, NEC CERTUM
ESSE AN SUI SINT ET QUI EXISTIMAT:
QUIN NEC ADOPTANDOS.

1. *Menander.*

Res patrè miserior nulla reperiri potest,
Nisi pater alter cui plus fuerit liberum.

2. *Euripides Oenomaos.*

Ambiguus animi cernere haud valeo satis,
An sit propago liberum mortalibus,
An sterilis aevi vita fortunatio:
Conspicio miseros nulla quæis proles domi est;
Sed nec parentum major est felicitas:
Nam dira pestis moribus proles malis.
Quod si bonos soras dederit, hoc certe malum est;
Quod his parentes, ne quid eveniat, timent.

3. *Idem Andromache.*

Sunt anima nati. Qui periculum haud fecerit,
Minus dolebit, miseria felix sua.

4. *Menander Epiclero.*

Aut orbo et caelibi
Vivendum, aut sobole enata moriendum patri.
Adeo est acerbum quicquid est vitæ super,

*Olim: Aut certe qui non magnas luxit miseria.

117 76. *Sophocles Electra.*

Genuisse miserum est: nam nec affecti malis,
Odisse nostro, possumus cretos satum.

6. *Homerus Odyssea.*

Hoc me mater ait natam patre: nil ego certi
Affirmem: generis nemo sibi censeris ipse est.

7. *Menander.*

Mater tenerius liberos adamat patre.
Quia mater esse scit suos, pater autumat.

8. *Idem. Praeaccusante.*

Patrem vocari liberum quantum est metus,
Dolorque et aegritudo, sine fine ac modo.

9. *Sophocles Aleas.*

Tace. Mihi illo patre censi sat est:
Sive ille pater est, seu minus, refert nihil.
Res credita et recepta plus vero valet.

10. *Euripides Melanippa.*

Amens et exors, prole qui propria carens
Aliena domui pignora adsciscit suae.
Arbitria fati mora pervertens malo,
Cui stirps negata numine est caelastium,
Tolerare debet, non Deos incessere.

11. *Menander Poenulo.*

Nemo ipse novit quo sit exortus satum.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 124.]

Cura gravis, nati: fato rapiente, dolores:
Quod si vita manet, sic quoque cura gravis.
Si bona contigerit conjunx, nonnulla voluptas usq; statum.
Sin mala, nulla viro finis amaritudo.

12. *Euripides Erechtheo.*

Stirpi insitivae nulla vis. Praestantius
Satq; datum quam lege mentitum genus.

TITULUS LXXVII.

LIBEROS MARES PRAEFERENDOS, ET NOTHOS NON
MINORIS HABENDOS QUAM LEGITIMOS.

1. *Euripides.*

Mulier paternis exiens penetibus
Non jam parentum est propria, cum ducta est viro.
At stirps virilis in domo semper manet.
Et jus sepulchrū servat et avitos Deos.

2. *Menāder.*

Aetate nata nubili, ut dicat nihil
Satis tamen ipso significat silentio.

3. *Euripides Iphigenia.*

Domuum columnae quippe sunt nati mares.

4. 5. *Menāder Patruelis.*

Felicitas eximia est sapiens filius.
At nata genitori operosa est possessio.

6. *Idem Piscatoribus.*

Filia, molestum incommodumque pecūlium est.

7. *Posidippus Hermaphroditus.*

Quantumvis inopes, filios tollunt tamen.
At filias exponunt etiam divites.

8. *Diphilus.*

Puellā liberamur, difficili penur.

9. *Sophocles Aleasip.*

Proles nothā et legitima tantumdem valet.
Quicumque probus est, hunc proba natum putat.

10. *Euripides Antigona.*

Naturā par est, nomen inuisum notho.

11. *Idem Eurystheo.*

Vanum est quod adeo serere progeniem notham
Plerique metuunt. Si quis est recta indole,
Non mutat hujus vocis ingenium sonus.

12. *Idem Andromeda.*

Me non piget parare progeniem notham
Quae parte nulla sobole legitima minor:
Sed lege premitur: quod cavendum existimo.

TITULUS LXXVIII.

DE PUERIS.

1. *Callimachus.*

Innumeri teneris pariles aetatibus agui,
Graminaque et caulae sunt tibi, care puer.

2. *Theocritus Bucolicis.*

Parce meis agnis, lupo, parce et molibus hoedis:
Parvo custodi nihil eripe de grege magno.

3. *Euripides Medea.*

Saepe educasse quam dedisse exordium
Plus vincit, illecebrasque majores habet.

4. *Idem Aegaeus.*

Quem non tuentem lusus infantum juvat?

5. *Euphorion.*

Nate, caput miserae ferro ne demes parenti,
Hoc utero soles quae te gestare trecentos
Sustinui, tristesque metus saepeque dolores
Te nascente tuli: quae suavem prima papillam
Immulgens tenero pavi te flumine lactis.

6. *Herodes Mimiambis.*

Nunc ludit ollam, nunc aleneam muscam;
Nunc melolonthae vincla pedibus ut nectat,
Circumvoluta pauperat colum, stuppa.

7. *Pompeius Langus.*

Amata quantum fas amari pignora,
Nunquam dolori, gaudio semper mihi,
Pendete pueri matris a complexibus.
An allubescit ludus? ite et ludite.
Tenella corda vere vitae florido,
Annis adultis pariter adolescit dolor.

8. *Euripides Danae.*

Forte aut lacertis, pectori aut ludens meo
Assiliet, atque innocua libans oscula
Mulcebit animum. Namque blanditiae hae, pater,
In nostra magnam corda habent pellaciam.

y Referat Tib. LXXIX.

M 2

9. *Sophocles Ajax.*

O nate, nate, vince fortuna patrem,
 Par reliqua patri: nec malus censeberis.
 Nunc hoc beatus vive, quod præsentium
 Nullus malorum sensus ad te pervenit.
 Nil quippe scire vita jucundissima est,
 Discas priusquam gaudia et luctus pati.

10. *Euripides Medea.*

Atque ecce pueros video lassatos trocho
 Adesse, nil materna curantes mala.
 Tenella quippe corda tristitiam abnuunt.

TITULUS LXXIX.

A LIBERIS HONOREM DEBITUM PRAESTANDUM
 PARENTIBUS: ET AN PER OMNIA EIS
 OBEDIENDUM.

1. *Theognis.*

Cyrne, nihil matre est, nihil est patre sanctius illis
 Jura quibus cordi, fasque piumque sedent.

2. *Euripides Heraclidis.*

Quisquis parentes mente veneratur pia,
 His vivus atque mortuus superis placet.

3. *Idem.*

Summe decora liberorum gloria est,
 Prognatum honestis esse de genitoribus.

Ib. *Idem.*

Sancte colendos generis auctores puta.

4. *Idem Erechtheo.*

Nil est parente charius natis sua:
 Amate matrem, liberi. Nam dulcior
 Nullus suorum quam suos erga est amor.

5. *Cleænētus.*

Honesta mors est pro parentibus mori.

6. *Dicæogenes.*

Tu, quem parentes educarunt sedulo,
 Nunc recte eisdem gratiam reddis parens.

7. *Antiphones.*

Quisquis vereri disoit ista aetatula
 Suos parentes, indolis ille est non malae.
 At quisquis jus et aequum non praestat patri,
 Contemnet idem facile quotquot sunt Deos.

lb. *Invertus.*

Nam res pudore digna est patrem vincere;
 A patre vinci, nobilis victoria.

8. *Philemon.*

Tu me peperisti, mater. Sit feliciter
 Tibi fruisi prole, tua ut pietas meret.

9. *Julius.*

Interea infelix Cadmum portabat Agave
 Jam tremulum et multa confectum aetate parentem:
 Ille onus egregium natae cervice sedebat.

10. *Sophocles Antigona.*

Te dicerem insanire, ni genitor fores.

11. *Scriptor aurei carminis.*

Auctores generis cole, deinde et sanguine junctos.

12. *Agatho.*

Quam dulce natos esse merigeros patri!

13. *Alexis.*

Ego non sustinui matrem derelinquere:
 Sed hanc servavi ante alia: nam quisquis sapit
 Nihil praevertat matri, ne superos quidem;
 Unde ille sapiens quisquis fuit antiquitus
 Matri sacravit templi sanctitudinem,
 Rem nudam signans non adjecto nomine.

14. *Menander.*

Hoc unum vereor, Clitophon: male conscius
 Patris ora non audebo contratuorier:
 Nam reliqua effecta dare non desperaverim.

15. *Euripides Alcmæone.*

Commissa quæ sunt in parentes, hæc Deus
 Persequitur ultor.

16. *Diphilus.*

Si patre videor justiora proloqui;

Pietatis sum desertor, in me injurius,
Molestus illi qui est amandus maxime.

17. *Timocles*,

Quisquis vereri didicit a puero patrem,
Idem praestabit et patriae civem bonum,
Et magnas clades perduellibus feret,

18. *Menander*.

Difficile non est noscere ingenium patris,
Quam quisque tenere amat, tam facile irascitur.

19. *Euripides Archelao*,

Natos necesse est patris imperium sequi.

20. *Sophocles Oedipo*,

Vultus parentum cernere optatissimum est.

21. *Homerus Odyssea*,

Non Agamemnoniden audis quam clara sequatur
Fama, patris caedem justa quod caede piarit?

22. *Euripides*.

Natos patri inservire, jus et fas jubent.

23. *Idem Alcmaeone*,

Nam quae parentes liberos optent sibi,
Si non feramus rebus afflictis opem?

24. *Sophocles Acrisio*,

Animi modesti liberos paucis decet
Uti parentes ad suos sermonibus,

25. *Chaeremon*.

Utinam tam felix sim patri ut reddam vicem.

26. *Menander*,

Jubet parentes lex coli juxta Deos.

27. *Euripides*,

Lex, crede quaeso mater, intercedere
Nunquam ulla poterit quo minus studeam tibi.

Id quippe jus exposcit et partus tui.

Verum ante cuncta si meum crevi patrem.

Amare, non est id quod irate feras.

Me sevit ille: et quicquid usquam est gentium,

Nomen patris decusque, non matris, ferunt.

28. *Orpheus*

Despicit ipse Deum genitor, qui jura parentatis

Rite colant, et qui contemnunt quod profano:
Atque illos opifer donis ingentibus augeat:
Hos Furiis tradit Jovis implacabilis ira:
Quippe graves Diras laesi, movere parentes.

29. *Euripides Alope.*

Quod est in hac re maximum, incipiam loqui.
Primum illud esto: filios patribus suis
Parere, jus est atque fas certissimum.

30. *Philemon.*

Venerarier parentes inprimis atude.

31. *Chaeremon.*

Amor ad parentes esto constantissimus.

32. *Menander.*

Parentes qui vadaris, insanis miser.

33. *Dicaeogenes.*

Numen parentes maximum sapientibus.

T I T U L U S LXXX.

DE DIIS MUNDIQUE AC RERUM CAELESTIUM
COGNITIONE.

14. *Hesiodus Theogonia.*

*Ora simul vertit populus, cum limite vero
Ambiguum causae secat, et certamina magna
Compescit subito sapientia verba profatus.
Namque ideo inventi reges, ut sede curuli
Sublimes laesis ereptum restituant jus,
Mulcentes populi blandis sermonibus aures.
Illum omnis circum populus veneratur euntem:
Tantum more Dei cunctos supereminet unus.

T I T U L U S LXXXI.

DE LITERIS.

1. *Aeschylus Prometheus.*

Quin multiformes disciplinas artium

*Credibile est ad alium titulum pertinuisse hos versus, quorum
partem et supra habuimus.

a Multa ad eloquentiam pertinent.

Et litterarum repperi compagines,
Penum memoriae carminumque originem.

2. *Philomon.*

Oratio animi sedat aequanimitatem.

Ib. *Idem.*

Ut splenium, si recte illinitur, flammeos
Sedat tumores; itidem amica oratio
Attemperata leniter prae cordis
Restituit animam afflictam moestitudine.

3. *Euripides.*

Permulta veterum dicta vim veri exprimunt.

Ib. *Incertus.*

Alloquia hominibus blanda, medicamen metus.

4. *Philetus Lusibus.*

Non feriet solis stantem nec in montibus alnum
Rustica sublato dura ligone manus:
Sed qui carminibus gaudet, quem mille labores
Verborum varias edocuisse vias.

5. *Euripides Hercules.*

Nec cessabo Veneres doctis

Jungere Musis foedus amicum:

Ah ne vivam carminis experts.

6. *Idem Andromeda.*

Ah quam premente numine afflictæ tibi
Res sunt, at alti spiritus oratio!

7. *Idem Palamede.*

Ego ille mutas conjugans vocalibus
Monstravi hominibus litterarum foedera,
Oblivionis tenebricosæ remedium:
Ut qui vagatur alta trans ponti vada
Conspiciat inde quod quæ geritur domi;
Ut morte functus liberis dictet pater
Haereditatis dividendæ regulas:
Sed et nocentes litium discordias
Sequestra dirimit tabula, mentiri vetans.

8. *Callimachus.*

Infudi quaecunque meis unguenta capillis,
Et quæ temporibus florea sarta dedi,

Omnia nunc sine honore jacent: nec tradita quae sunt

Dentibus, ingratus quae sibi venter habet,
Allera lux novit. Sed si qua fidelibus hausi
Auribus, haec mecum non peritura manent.

9. *Philemon Exsule.*

Nec ille tantum reperit, quo pacto diu
Absentem alter colloquamur alteri,
Et qua ratione, quod quis addidit semel,
Oblivionis e potestate eximat,
Retro gesta repraesentans: verum adeo insuper
Reliquit animi medicatricis litteras.

TITULUS LXXXII.

DE LITTERIS IN CONTRARIUM.

1. *Euripides Hippolyto.*

Eheu quod ipsis non datum est rebus loqui,
Ut nil valeret erudita oratio:
Nam nunc deserti callide verum clepunt,
Et sequiori mancipant causae fidem.

2. *Idem Antiopa.*

Fandi peritus, si qua se causa offerat,
Pro parte utraque facile dissertaverit.

3. *Evenus.*

Sunt quibus is mos est, nullo ut discrimine contra
Dicere, non etiam dicere recta velint.
His ego censuerim vetus hoc debere reponi:
Illa tibi placeant, dum magis ista mihi.
Rem bene si dicas, prudentes flectere paucis
Est tibi: sunt etenim ductilis ingenii.

TITULUS LXXXIII.

QUALES PARENTES ERGA LIBEROS ESSE OPORTET.

1. *Menander.*

Auditum nil tam suave, quam cum filium
Compellans genitor veris laudat laudibus.

2. *Idem.*

Quoties minatur filia iratus pater,
Vel amans amanti, multa mentiri solent.

3. *Euripides Melanippa.*

Cuicumque pater est durus, inclemens domi,
Gravi atque grandi premitur adolescens malo.

4. *Menander.*

Qui commonefacit filium severiter,
Verbis acerbus ut sit, revera est pater.

5. *Idem.*

Qui filii animo morem gerit, habet is pater
Vitae adiutorem, non subsessorem, suae.

6. *Euripides Alcemena.*

Insevit homini maximos stimulos Deus
In prolem amoris.

7. *Menander Comprandentibus.*

Terrorem haud magnum incutiunt genitoris minae.

8. *Theodectes.*

Natis salus consilia genitorum sequi.

9. *Philemon.*

Res dulcis pater est liberos si diligat.

10. *Menander.*

Amatur genitor, cui pro ira prudentia est.

11. *Idem.*

Benignitate patris fit melior filius.

12. *Idem.*

Blandiloquentia

Plus saepe emendes natum, quam malo ac metu.

13. *Idem.*

Quam suavis est res, commodus et juveniliter
Festivus genitor!

14. *Chaeremon.*

Non servat iram in filium clemens pater.

15. *Hippothon.*

Sapiens juventam liberum adducte regat.

16. *Euripides Dictye.*

Morem remota gerere contumacia
Amore capto filio debet pater,

Natus parenti. Non enim est hominum in natu
Amor, nec illud spontis est nostrae malum.
Audacia est insana, velle avertere
Necessitates numine immissas Deum.

17. *Ibidem.*

Communis haec lex stirpis est mortalium,
Trahens et ipsos in sui assessum Deos
Ferasque; amare quicquid est ex se satum:
In rebus aliis jure non uno utimur.

18. *Incertus.*

Carissimum esse liberos patri puto,
Natis parentem: nec societas firmior
Datur inveniri, nec fides antiquior.

19. *Antiphanes.*

Dilecti nati cum quid facio in gratiam,
Ego ipse memet videor munerarier.

21. *Euripides Dictye.*

Cum sit tibi stirps, cum genus vivat tuum,
Nova paras augere progenie domum,
Hostilitatem mutuam proli seris.

TITULUS LXXXIV.

PRAESTANTISSIMUM ESSE FRATERNUM AMOREM.

1. *Menander.*

Quam dulcis est res fratrum concordans amor!

2. *Incertus.*

Quem congelinat
Natura, nullum tempus alienum facit.

3. *Euripides Iphigenia in Aulide.*

Indigna res est, ut quid ambiguum incidit,
Pugnare fratres jurgio implacabili.

4. *Diphilus.*

Nam qui cognatus re, non solo nomine, est,
Cognati familiam habere debet pro sua.

5. *Incertus.*

An de germanis queritur, quibus orta simultas
Sit licet illa, fides prima in certamine belli est?

TITULUS LXXXV.

DE RE FAMILIARI, DEQUE MULIERE EJUSQUE
IN DOMO CURA, ET PRAECEPTA AD
MULIERES PERTINENTIA.

1. *Sophocles Ajace.*

Brevi ille dicto me satis noto increpat:

Mulier, mulieri mundus est silentium.

2. *Euripides Iro.*

Talis profecto famula matronam decet,

Quae jus et aequum non tegat silentio,

Quodcunque foedum est lumine infesto intuens.

3. *Hesiodus Operibus.*

Ne male casta tibi praedetur foemina mentem,

Blanda, tuos lepido captans sermone penates.

4. *Euripides Supplicibus.*

Quod agendum putat

Matrona sapiens, per viros par est agat.

5. *Idem Oreste.*

Non est decorum virgini ire in publicum,

6. *Idem Stheneboea.*

Abripite famuli hanc. Quisquis est mortalium

Cui sapere cordi est, foeminae credat nihil.

TITULUS LXXXVI.

NOBILES ESSE QUI SECUNDUM VIRTUTEM VIVUNT,
QUIQUE PROBO SUNT INGENIO, QUAMVIS CLARIS
PARENTIBUS NATI NON SINT.

1. *Euripides Dictye.*

Praeconia a me haud magna nobilitas feret:

Nam bonus et aequus nobilis me iudice est:

Contemtor aequi, quamlibet claro statu

Ipsam Tonantem superet, est ignobilis.

2. *Idem Alexandra.*

Inane nomen nobilis fulgor domus

Et stirpis excelsum decus.

* Pertinent haec ad Tit. LXXIV.

Cum separavit alma mortales parens,
Os fingit aequalem in modum
Foecunda tellus. Nil habemus proprium.

Sunt semen unum nobile
Ignobilesque; lege sed discrimina
Reperta perfecit dies,
Mens tanta vere nobiles reddit, Dei
Quae dote non censu datur.

8. *Astydamas.*

Laus tuta generis, si virum laudes simul.
Cui sancta morum norma; cui juris pudor,
Mens casta, recte nobilem appellaveris:
Qualem vel unum longus aegre invenerit
In centum hominibus mille quaerentum labos.

4. *Euripides Electra.*

Opinionum credulum vanae genus,
Nunquamne posito errore discetis viros
Vita aestimare, nobilesque ex moribus?
Hi civitates, hi domos recte regunt,
Et vasta moles et lacertorum tori
Mera sunt fori simulachra: nec securius
Robusta teneris brachia hastam exceperint,
Sed omne in animo hoc atque in ingenio est situm.

5. *Theodectes.*

Indigna laude est illa nobilitas mihi;
Quae nacta non est vindicis laudis suae.

6. *Epicharmus.*

Ah enecas me, mater. Ne toties genus
Commemora, quaeso. Nam qui naturae bonis
Propriam desperant indipisci gloriam,
Isthuc confugiunt: repetunt majorum suum
Monumenta; quot sunt stirpis numerant avos.
Enimvero hominum nuncupassis neminem,
Avi quoi non sint. Nam unde prognati forent?
At qui censere hos nequeant mutatum ob solum
Generisve interneconem et solitudinem,
Eone ignobiliores sint censentibus?
Quicumque ad recta fertur proglivi indole,

Nobilis est, mater, sit quantumvis Aethiops: si rursus
Scytham exsecramur? nonne et Anacharsis Scythæ?

7. Euripides Alexandro.

Bonis adhaeret vera nobilitas: malos

A se relegat.

8. Idem Ino.

Parcamus ortis inclita ex propagine:

Et exsecremur ut merentur improbos.

9. Idem Melanippa.

Habenda quo sit alta nobilitas loco,

Nequeo videre. Nam quibus mens est pia

Animusque fortis, sint licet servis sati,

Vincunt tumentes nominis vani sono.

10. Menander Gnidia.

Quo quis sit genere, nil ego referre arbitror:

Quod si rem potius spectes quam vocis sonum,

Legitimus est frugi omnis, et nequam nothus.

11. Euripides Aegæo.

Non nobilitas tanti est, quanti

Vivere recte.

12. Sophocles Tereô.

Matre editos ac patre communis fovet

Lux obstetricatu suo:

Nec natus alter altero excellentior,

Sed hos atroci verberare

Fortuna saevum tractat: illis in sinum

Effundit immensas opes:

Sunt servitutis quos sub immiti iugo

Pressos tenet necessitas.

TITULUS LXXXVII.

NON SEMPER LIBEROS RESPONDERE BONIS AC
GENEROSIS PARENTIBUS.

1. Euripides Antigona.

Prolem parentum quod ferunt mores sequi,

Falsum revincit saepe natorum indoles.

Refer ad Tit. LXXXVII.

2. *Phocylides.*

Hoc quoque Phocylidae: pars maxima nobilitatis
Nil aut consilio pollet, aut voce diserta.

3. *Sophocles Tyro.*

Tantó grege in mortalium,
Non semper e vili satú
Enascitur mens degener:
Non semper e propagine
Boní creantur nobili.
Nil usque constans: sed vagab
Sunt rebus humanis vices.

4. *Epicharmus.*

Ah enecas me, mater. Ne toties genus
Commemora, quaeso. Nam qui naturae bonis
Propriam desperant indipisci gloriam,
Isthuc confugiunt: repetunt majorum suum
Monumenta; quot sunt stirpitus numerant avos.
Enimvero hominem nuncupassis neminem,
Avi quoi non sint. Nam unde prognati forent?
At qui censere hos nequeant mutatum ob solum
Generisve internecionem et solitudinem,
Eone ignobiliores sint censentibus?

5. *Euripides Meleagro.*

Duo sunt, parari merce quae nulla queunt,
Probitas et animus fortis. Ignávo quoque
Ex semine oritur saepe generosus puer.

6. *Sophocles Ajace.*

Non obstupescam si quid olim in posterum
Ignobilem ortu videro delinquere,
Quando hi, videntur sorte qui natalium
Praestare, fando talia admittunt mala.

7. *Epicharmus.*

Nulla est in orbe certa terrarum plaga,
Quae gignat omnes aut probos aut improbos.

8. *Euripides.*

Sua est hominibus indoles pro patria.

Refer ad Tit. XXXIX.

9. *Idem Electra.*

At nobiles, prout nempe. Sed fallax nota est:
Multi bono ortu non bonis sunt moribus.

10. *Ibidem.*

Vidi inclito ex genitore nullius proci:
Prolem, et parentis improbi sobolem probam.

11. *Homerus Odyssea.*

Rarus quisque patre est melior, pars plurima peior.

T I T U L U S LXXXVIII.

NOBILES ESSE QUI PARENTIBUS PROBIS POTEN-
TIBUS AUT CLARIS NATI SUNT.

1. *Euripides.*

Avita quamvis nos reliquerunt bona,
At celsus animus et decus gentis manent.

2. *Idem Temenisi.*

Proh quanta res est, quam valens ad gratiam,
Claro parente ducere excelsum genus:
Nam qui bonis est natus, in re paupere
Retinet honorem, et decoris antiqui memor
Sese ipse contra tela fortunae erigit.

3. *Idem Archelaa.*

Effare nostri si quid auxilii indiges:
Nam signa praebes genere prognati bono.

1b. *Ibidem.*

Nec illi spiritus celsos patris
Rapuit calamitas.

4. *Ibidem.*

Pars magna belli est, inclitis majoribus
Satus imperator, fama quem celebrat bona.

5. *Ibidem.*

Virtus parentum sequitur haeredes suos:
Plus dote magna nobilis conjunx valet.

6. *Idem Hegubq.*

Egregia, si qua est genere in humano, nota est,
Bonis creari: claritudo nominis
Sublime tollit nomini: claro pares.

7. *Idem Heraclidis.*

Nil tam decorum liberis, quam sanguinem
 Bono ex parente ducere et jungi bonis
 Connubiali foedere. Haud culpa vacat
 Amore victus qui malis se foederat,
 Sui relinquens posteris probri notam.
 Vincit facilius dura lux natalium
 Quam vilis ortus: pressa tam gravibus malis
 Tamen ecce amicos nostra nobilitas habet,

8. *Idem.*

Novi parentem qui optimarum partium,
 Pietate prisca, moribus sanctis fuit.
 Qui posset isto filius nasci malus
 Genitore? nemo est qui mihi id persuaserit.

9. *Euripides Ino,*

Spem fore ut regni sola
 Olim capessant alta nobilitas facit,

10. *Ibidem.*

Proli creandae conjuges multi parant.
 Forma invenusta, nobili propagine,
 Clarosque honores ante divitias habent.

11. *Sophocles Alete.*

Si vera fatus nobilem te praedicas,
 Proloquere quis sis, qua domo. Nam pollui
 Sermone nullo celsa nobilitas potest.

14. *Theognis.*

Nobilitas asinis et equis simul arietibusque
 Dat pretium: nec de semine degeneri
 Admissura placet. Sed pravae e sanguine pravo
 Si dos sit, praesto est optima conditio:
 Nec dedignatur ditemque malumque maritum
 Foemina: divitiae prae probitate placent.
 In pretio pretium est: genus et praenobile vili,
 Obscurum claro, miscet avaritia.

T I T U L U S LXXXIX.
QUALEM OPORTEAT ESSE NOBILEM.

1. *Menander.*

Bene educatos et honesto natos loco
Famam curare in rebus adversis decet.

2. *Euripides Helena.*

Impende munus hoc mihi, ut vitam boni
Imitare patris. Maximum id proli decus,
De gente clara si trahens exordium
Mores parentum moribus referat suis.

5. *Menander Tutoribus.*

Illiberale est contumeliam pati:
Dolorem ferre natura hominum nos jubet.

6. *Idem.*

Indigna est homine nato libero
Voluptas quae fert secum contumeliam.

7. *Idem Heroe.*

Bonum virum esse decuit nobilissimum.
Ingenuos animis semper generosi addecent.

8. *Sophocles Alete.*

Clementer es locutus, atque ut te decet.
Nam specimen edens clara nobilitas sui
Vanis relictis solida sectatur bona.

9. *Euripides Inone.*

Quae scire par est nobilem, didici omnia:
Cum res jubet tacere, cum tatum est loqui,
Quae fas videre, nec videre quae nefas:
Ventre imperare. Quamlibet pressum malis
Cor disciplinas liberales imbibit.

T I T U L U S XC.
DE IGNOBILITATE.

1. *Euripides Antigona.*

Paternus illi morbus insipientia est:
Quippe ex malis plerumque generantur mali.

2. *Idem Alcmaeone.*

Fili Creontis, quam vetus sententia

Est vera, fortes procreari fortibus,
Maloque ab ortu proseri sobolem malam.

3. *Idem.*

Nunquam id valebit educandi industria,
Ut qui malis est genitus evadat bonus.

4. *Idem Hercule Furente.*

Ni jacta recte prima sunt fundamina
Gentis, miseriae posteros certae manent.

5. *Idem Dictye.*

Quam vera vetus est, prohi dolor, sententia:
Malo parente non seri sobolem bonam!

6. *Idem Phoenice.*

Invicta res natura. Nec quisquam malum
Bene educando vertet in mores bonos.

7. *Idem Peleo.*

Nulla inter homines tanta vis caliginis,
Spectumve nigror, quo suum ingenium clepat
Vir pravus ortu, sapiat immensum licet.

8. *Epicharmus.*

Disperco, quoties nobilitatem sanguinis
Jactare quispiam audet vita ignobilis.
Nam caecus quid cum speculo habet commercii?

9. *Ecdorus.*

Deformis ore, vultu inominabili,
Foedus videri, foedus aequae es moribus.
Natura mater ex malo gignit malum.
Ita vipera edit viperam partu suo.

10. *Euripides Bellerophonte.*

Nec vulnus ullum verberans inflexeris
Junco palustri: nec malae matris genus
Librabit hastae pondus intrepida manu.

11. *Idem Hippolyto Coronato.*

Nam celsa quamvis pectora infringit dolor,
Quoties parentum calamitates cogitant:
Unum sed aiunt esse par vitae bonum,

*Refer ad Tit. LXXXIX.

N 2

Cum rectus animus nil sibi concit mali.
 Ingenia sed perversa rimatrix dies
 Detexit, instar virginis speculum admovens.

TITULUS XCI LAUS DIVITIARUM.

1. *Theognis.*

Non ego te miror laudari, Plute, Deorum
 Ante alios: culpam cum patiantur opes.

2. *Idem.*

Omnis enim posita est in sensu divite virtus.

Ultra si quid habes, utilitate caret.

Moribus antiquis quamvis superes Rhadamanthum:

Nec sapiat prae te Sisyphus Aeolides.

At rectum fuerat solos ditescere justos:

Paupertas vitiis debuit esse comes.

3. *Euripides Phoenissis.*

Utcunque nota est dictio, effabor tamen:

Opes opimae summam honestitudinem

Summamque vim res inter humanas habent.

4. *Idem Bellerophonte.*

Pecunia ingens generis humani bonum,

Cui non voluptas matris aut blandae potest

Par esse prolis, non sacer meritis parens.

Tam dulce si quid Veneris in vultu micat,

Merito illa amores caelitum atque hominum movet.

5. *Menander Piscatore.*

Pecunia homines gratiosos efficit.

6. *Euripides Electra.*

Haec cuncta cum rationis ad normam puto,

Tum quanta vis sit cogito pecuniae;

Ut des amicis: corpus ut morbis grave,

Sumtu reficias. Nam quod ad victum attinet,

Nil paene refert. Quippe satiati cibo

Ditesque pauperesque tantumdem ferunt.

¶ Quaedam in hoc Titulo ad divitias quidem, sed non ad laudem divitiarum pertinent.

7. *Idem Cressis.*

Exterior equidem quam sit hoc verum nimis,
Omnes amicos esse nunc locupletibus.

8. *Idem Polyide.*

Non tantum opum via ad voluptates valet,
Dulcesque ad epulas Libenique ad pocula,
Sed calamitati grande subsidium ferunt.

9. *Menander Suppositio.*

Unae obnubilant

Ignobilitatem et mores illaudabiles,
Et si quid aliud hominibus vitio datur,
Divitiae. Ab his quod nudum est in culpam venit.

10. *Theognis.*

Hunc omnes animo sensum deponere debent,
Omnia praevalidis cedere divitiis.

11. *Chaeremon.*

Si comparetur eximiis honoribus
Pecuniae vis, lumen amittit suum,
Per se magnifica: quippe pollens gratia,
Vitamque mulcens mutuo commercio.

12. *Euripides Phoenix.*

O copia auri, facile onus gestantibus.

13. *Philemon Ala.*

Tun' alium credis esse cornu copiae,
Quale effigiant pictores cornu bubulum?
Imo est argentum. Quod tu si habeas, dixeris
Ei quid cupias, omnia extemplo affluent,
Testes, amici, socii, contubernia.

14. *Antiphanes.*

Nugae merae sunt, alia si auro compares,
Ut cui stat incorruptus naturae vigor
Idemque vultus: cum mores sodalium
Fortuna pingat formis discoloribus.

Ib. *Idem.*

Exploratrices ingeniorum sunt opes:
Nam qui secundis rebus vivit turpiter,
Quid pressum paupertate facturum putas?

15. *Tymocles.*

Pecunia anima et sanguis est mortalibus.
 Quam qui nec habet, nec habendi rationem invenit,
 Is inter vivos vita cassus ambulat.

16. *Euripides Archelao.*

Quis non bonum se praestet in re prospera?

17. *Diphilus.*

Pecuniam omnium arbitror validissimum,
 Quae conficit res et diffringit quaslibet.

18. *Euripides Archelao.*

Reddas caveto divitem. Morem gerit
 Melius egestas. Spiritus faciunt opes:
 Quas qui est adeptus nobilem se existimat.

19. *Menander Boeota.*

Mire divitiae sunt vitiis obtentui;

20. *Euripides Andromeda.*

Ante omnia aurum laribus exoptem meis,
 Fortuna dives addit et servis decus;
 At libero inopi nulla vis aut gratia est.
 Hoc te beatum crede quod rem possides,

21. *Idem Aeolo.*

Ne decora gentis, per Deos oro, pater,
 Mihi usque jactes. Omne id in nummis situm est
 Quos turbo versat. Hic habet; deest alteri:
 Promiscua est sors ista: sed cuius domo
 Longissime haeret, nobilem hunc omnes vocant.

22. *Idem Erechtheo.*

Fac aliquid habeas. Inde nobilitas venit
 Et nuptiarum copia optimatum.
 At pauper, adsit quamlibet sapientia,
 Expers honoris nomen habet inglorium.

23. *Idem Hecuba.*

At nonne cernis inclita stirpe editos
 Si pauperescunt claritatem amittere;
 At ante, viles rebus augescentibus,

Opulentitate comparare gloriam
 Per liberum conjugia et innexas domos?
 Deinde cuncti non probis sed ditibus
 Donare malunt, quam probis et egentibus.
 Dites beati: pauperum infelix genus.

24. *Idem Palamede.*

Quodcunque fortunae aliud, Agamemnon, datur,
 Habet querelam: sed in opes solas coit.
 Genus omne laudum: tum quibus Musae placent,
 Tum cura quibus est alia, nummo omnes student.
 Quo plus habet quis hoc habetur doctior.

25. *Hesiodus Operibus.*

Argentum miseris mortalibus altera vita est.

26. *Theognis.*

Haec duo fine carent, sapere et ditescere, Nam nec
 Humana expleris pectora divitiis;
 Nec sapiens animus sapiendi vota relinquit,
 Aut se doctrinis exsatiare potest.

27. *Sophocles Aëadis.*

Divitiae amicos comparant mortalibus:
 Exin decus famamque: tum facto gradu
 Ad celsa tendunt imperi fastigia;
 Nec invenitur oderit qui divitem,
 Aut si quis odit odia dissimulat tamen.
 Per invia atque pervia ex aequo invenit
 Qua penetret aurum. Pauper ut sit maxime
 Felix, potiri vota quit nunquam sua,
 At ore foedos, nomine aspernabiles,
 Pulchros, disertos, inclitos nummus facit.
 Tum facile dives gaudet aut morbo cubat,
 Utcunque res fert, et sua occultat mala.

28. *Idem Creusa.*

Mirum haud putato tanta quod lucri tenet
 Me, rex, cupido. Nam quibus vitae retro
 Est longa series, tamen inexhausta siti
 Lucrum expetiscunt. Cuncta mortales habent

Refer ad Tit. LXXXI.

Opibus secunda. Sanitas multis boni
Est summa. Pauper at nequit me iudice
Recte valere: soticum hoc adeo est malum.

29. *Menander.*

Epicharmus istos prædicat nobis Deos,
Aquam, ignem, solem, spiritum, stellas, humum.
Ego vero Deos opiferos atque præstitites
Aurum atque argentum nobis esse intelligo.
His dedicassis rite si tuam domum,
Optato quodvis præmium, optatum feres:
Agros, domus, familiam, vasa argentea,
Testes, amicos, iudices. Tu da modo,
Ipsos habebis in ministerio Deos.

TITULUS XCII.

**QUANTUM DIVITIAE VALEANT PROPTER VULGI
IMPERITIAM.**

1. *Euripides Alcmena.*

Contendere opibus, clara nobilitas nequit:
Namque infimos ad summa divitiæ vehunt.

2. *Idem Erechtheo.*

Fac aliquid habeas: inde nobilitas venit,
Et nuptiarum copia optimalium:
At pauper, adsit quamlibet sapientia,
Expers honoris nomen habet inglorium.

3. *Idem Thyeste.*

Haud facile pauper nuptias invenerit.
Nam celsa gentis decora qui laudant, tamen
Opulentiores potius affines legunt.

4. *Idem Pelopisi.*

Donare nemo jam solet nisi diviti.

5. *Idem Cressis.*

Opulenti amicos, quos volunt, omnes habent,
Accedit opibus more non laudabili

iPoterat conjungi cum Tit. XCI.

Sapientiae quoque fama. Nam quos evehit
Fortuna, eosdem credimus scire omnia.

6. *Idem Hecuba.*

At nonne cernis inclita stirpe editos,
Si pauperescunt claritatem amittere:
At ante viles rebus augescentibus
Opulentitate comparare gloriam
Per liberum conjugia et innexas domos?
Deinde cuncti non probis sed ditibus
Donare malunt quam probis et egentibus.
Dites beati: pauperum infelix genus.

7. *Idem Eurystheo.*

Nunc qui domum habitat divite instructam penu,
Summis adaequat hunc malorum factio.
Habemus omnes facta post pecunias.

8. *Menander.*

*Immodicae divitiae, potestate addita,
Dementant hominem quamvis sapientissimum.

9. *Theognis.*

Divitibus multis cor abest. Quibus arcta domi res,
Saepe animum claris artibus adjiciunt.
Vanus utrinque labor. Namque hos extundere magna
Paupertas, illos non sinit ingenium.

TITULUS XCIII.

VITUPERIUM DIVITIARUM.

1. *Menander. Al. Antiphanis.*

Esto animus dives. Nam divitiae caeterae
Pascendis oculis vitae sunt choragium.

2. *Euripides Phaëthonte.*

Res misera, verum propria divitibus tamen,
Bona carere mente. Quid causae rear?
An caeca quoniam diya largitrix opum
Caecas alumnis efficit mentes suis?

*Refer ad Tit. XCIII.

3. *Idem Hippolyto.*

Aut parcitas aut fastus est opibus comes.

4. *Idem Ione.*

Nunc ite: honorum decora captate improbi,
Venaticoque more rem conquirite,
Fas aestimantes et nefas promiscue:
Ut vos metenda cladium exspectet seges.

5. *Idem Medea.*

Ne vita mihi sit splendide miserabilis,
Nec opes opimae quae meum cor mordeant.

6. *Idem Dictye.*

Nunquam malus sim victus a pecunia:
Sed nec malorum me illigem commercio.

7. *Idem.*

A. Non haec, sed auri trahere vis te debuit.
B. Turpe, esse ditem, scire praeterea nihil.

9. *Euripides Aeolo.*

Laudare Plutum parce. Non veneror Deum,
Qui pessimorum saepe fit possessio.

10. *Idem Peleo.*

Opulentitatem nullius pretii puto,
Quam facile fingit, facilius delet Deus.

11. *Carcinus.*

Quanquam miseriis est ferax pecunia,
Tamen acre hominibus excitat studium sui.

12. *Euripides Archelao.*

Es dives: at iners res et ignava est opes.

13. *Idem Antigona.*

Opulens amicus, cui deest sapientia,
Virtus nisi adsit, usui nulli est bono.

14. *Idem Alexandro.*

Divitiae iniqua multa meditari solent.

15. *Idem Alcmèna.*

Odiosa res est imperita opulentitas.

16. *Idem.*

Mala multa hominibus parere divitiae solent.

17. *Idem Plisthene.*

O copia auri, facile onus gestantibus:

Sed cura te comitatur et durus labor:

Adeo a dolore nulla pars vitae vacat.

18. *Idem Phoenissis.*

Cerno: verum ignava, vitae parca, res opulencia est.

19. *Idem Telepho.*

Tenui paratu vivere equidem mavelim,
Quam possidere divitem aegrimoniam.

20. *Antiphanes.*

Nunquam beatum credidi, quantumlibet
Opulentum, qui re parta nesciret frui.

Ib. *Idem.*

At nos divitiae, mos ut est medicis malis,
Caecos efficiunt cum oculos acceperint.

21. *Menander Se lugente.*

Caeca res pecunia est:

Quique aciem in se defigunt, hos caecos facit.

22. *Idem.*

Delitiae nimiae pariunt insolentiam,
Pecuniaeque dominum trajiciunt suum
In mores alios quam quos induerat prius.

23. *Naumachius.*

Argentum atque aurum nihil est nisi gleba. Lapilli
Quisquiliae et fluctus sunt purgamenta marini,
Qualia flumineae sunt multa in margine ripae.
At, qua lana rubet, sanies de murice fluxit.

TITULUS XCIV.

PECUNIAS JUSTE ET CUM MODO COMPARATAS,
- INNOXIAS: ET DIVITIAS IN RERUM MEDIARUM
ESSE NUMERO.

1. *Euripides Melanippa.*

O Nate, multis convenit mortalibus
Moderata rerum copia: at moles nocet.

2. *Idem Phryxo.*

Res modica melior, testis innocentiae,
Quam culmen altum per nefas auctae domus.

8. *Idem Cresphonte.*

Ea semper homines lucra sectari decet,
Nullos dolores pone quae secum trahant.

Ib. *Idem.*

Nunquam malus sim victus a pecunia:
Sed nec malorum me illigem commercio.

4. *Idem Erechtheo.*

Iniqua sperne lucra, mansuros diu
Si vis penates struere. Res parva improbe,
Salutis expers, prona ad exitum ruit.

5. *Idem Electra.*

Fortuna non bene parva, sociata improbis,
Utenda parvum in tempus, extemplo avolat.

6. *Idem Inone.*

Sine labe parva fac probe custodias,
Parceque rem tuteris. Id justos decet.
At nauta cupidus, antea felix satis,
Dum plura quaerit, quod tenebat perdidit.

7. *Menander Circulatore.*

Felix, qui mentem cum divitiis possidet:
Namque is scit opibus uti recte atque ordine.
Divitias ferre disce: pars sapientiae est:
Quia multis pariunt magnam inhonestudinem.

8. *Sophocles Aleadis.*

Divitiae amicos comparant mortalibus.

9. *Euripides Phoenissis.*

Non posidemus propria mortales bona;
Sed jus Deorum, nostra dispensatio est:
Et commodata cum libet repetunt Dei.

10. *Idem Erechtheo.*

Decora res est, arte quae laudabili,
Non vi, paratur. Non habent solidam diu
Male parva sedem.

11. *Menander.*

Clam pauca habere satius, invidia procul,
Quam divitiarum ostentu parere infamiam.

TITULUS XCV.

PAUPER TATIS LAUS:

1. *Antiphanes.*

Se praeter unam caetera edulcat fames.

Ib. *Incertus.*

Paupertas moris est magisterium boni.

2. *Menander Fidicine.*

Adeon' te excruciat, quod malorum est omnium
Levissimum, paupertas? quantillum est enim,
Amicus unus cui medendo sufficit?

3. *Diphilus.*

Paupertino homine nihil est fortunatius:
Nam solus in deterius non metuit vices.

4. *Menander Leucadia.*

Deorum cura pauperes credi solent.

5. *Euripides Phoenissis.*

Animo modesto quod sat est, semper sat est.

6. *Menander.*

Inhoneste est pauper quem paupertatis pudet.

7. *Euripides Polyido.*

Es dives: at scis praeter hoc unum nihil.
Id adesse vitium quippe divitiis solet:
Magis malo coacta paupertas sapit.

8. *Alexis.*

Divitias crede bonorum postremissimum:
Possessionum nulla est inconstantior:
Namque alia utcunque dominis fida mantitant.

15. *Archytas.*

¶ Usus cuncta docet. Quid non invenerit usus?

Ib. *Idem.*

Ignota inveniunt, emendant cognita curae.

21. *Theognis.*

Occidit plures satias, quam tristis egestas.

¶ Valde cohaeret cum Tit. XCIII.

¶ Refer ad Tit. LX.

TITULUS XCVI

PAUPER TATIS VITUPERIUM.

1. *Euripides Bellerophonte.*

At quisquis ortum stirpe generosa trahens
 Re vivit arcta, quo satu est felicior;
 Hoc gravius illum dura paupertas premit,
 Victum parare dum manu prohibet pudor.

2. *Idem Electra.*

Peccare egestas saepe nolentes docet.

3. *Idem Archelao.*

Nondum nobis vada vasta datur
 Superare; manet fera paupertas,
 Immite malum; sors laeta fugit.

4. *Ibidem.*

Inopia templum non habet, turpis Dea.
 Nam valde ego illos sperno, qui sapiunt quidem,
 Sed sola sapiunt ad lucra, alterius nihil.

5. *Menander Gorgia.*

Gorgia, homo pauper res est fastidibilis:
 Namque ut loquatur ea quae sunt iustissima,
 Tamen loqui censetur quaesti gratia.
 Tristis lacernis qui advenit, statim audiet
 Calumniator, ipse sit laesus licet,

6. *Philemon.*

Homo pauper qui vult vivere, foede vivere
 Vult: nam paupertas ad delinquendum incita est.

8. *Incertus.*

Homo pauper solitudo et vastities mera est.

9. *Diphilus.*

Impietas, quoties est egestati comes,
 Evertit vitam summis a radicibus.

10. *Sophocles.*

Inopia morbus est laboranti gravis.

Ib. *Incertus.*

Penuria hostis nullus est infestior.

n Valde cohaeret cum Tit. XCI. Sed quaedam heic de paupertate
 magis dicuntur quam in vituperium paupertatis.

11. *Menander.*

Mens timida semper pauperi est: atque omnibus
 Se suspicatur esse despiciui.
 At quorum res sunt, Lampria, meliusculae,
 Animo obstinatioe perdurant mala.

12. *Callimachus.*

Largitur parvis non nisi parva Deus.

13. *Crantor.*

Paupertas pestis pessima est mortalibus:
 Nam cum quis animi gestat excelsi indolem,
 Hunc ipsum egestas sola ridiculum facit.

14. *Theognis.*

Cur humeris innixa meis, o turpis egestas,
 Dedecoras corpus, dedecoras animum:
 Meque reluctantem trahis ad deformia multa,
 Qui tot res pulchras atque bonas didici?
 Nam cui paupertas est addita, nil facere audet,
 Nil fari: linguam vincula saeva premunt.

15. *Idem.*

Cyrne, cave iratus ne cuiquam incommoda sortis,
 Aut paupertatis durum onus objicias.
 Juppiter huc illuc divergit pondera lancis:
 Nunc dat divitias, nunc dat habere nihil.

Ib. *Idem.*

Cyrne, per et terras, et per vada caerulea ponti
 Paupertas quavis est fugienda via.

16. *Idem.*

Pauperiem ut fugias, tentanda vel aspera montis
 Sunt juga, piscosi vel vada salsa maris.

17. *Alcaeus.*

Durum pauperies malum,
 Inertia quae cum sorore
 Saepe domat populos feroces.

18. *Hesiodus Operibus.*

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem
 Objectes, quando dono datur illa Deorum.

19. *Aristophōn Babia.*

A. Venturam apparet tempestatem. *B.* Scilicet
Scaeva ominatur semper lumen pauperum.

20. *Menander Plocio.*

Habitare quisquis astu pauper eligit,
Augere sibi tristitiam et dividiā cupit.
Nam quoties alium spectat in molli otio
Potentem, factiosum, viventem facul,
Quam misere ipse aevum degat, tum demum videt.

1b. Incertus.

Malo consilio commigravit huc herus.
Nam ruri donec victitabat, calamitas
Non tam conspicua fuit ac despicibilis,
Sibi mantellum faciens solitudinem.

21. *Aristophon Deposito.*

Turpe est pauperiem comitans imbecellitas.

22. *Timocles.*

Nam multos saepe jam paupertas impulit
Indigna et praeter indolem committere.

23. *Aristophon.*

Nox ferre malorum pausam pauperibus solet:
Nam parte ab omni obumbrat illorum mala.

T I T U L U S XCVII.

◦ COMPARATIO PAUPERTATIS ET DIVITIARUM.

1. *Antiphanes.*

Sis pauper honeste potius quam dives male:
Namque hoc fert crimen, illud misericordiam.

2. *Menander.*

Habere est satius, si quis rem recte putet,
Pauca animo laeto, quam multa illaetabili.
Paupertas secunda opibus praestat anxiiis.

3. *Euripides Alexandro.*

Consilia nunquam animosa suppeditant opes:
Nec auctor esse luxus audendi solet.

◦ Valde cohaeret cum Tit. XCIV.

At contra egestas, triste; sed prolem educat
Patientiae majoris atque audaciae.

4. *Idem Electra.*

Nemo est amicos pauperes sibi qui legat.

5. *Incertus.*

Clari quidem sunt genere, sed re pauperes:
Quo nempe vitio celsa nobilitas perit.

6. *Crantor.*

Quod usui est, id omnes prudentes facit,
Atque in eo solo posita est vis sapientiae.

7. *Theognis.*

Non est ille magis dives, cui copia multa

Argenti atque auri est, plenaque farre seges,
Muli et cornipedes; quam si quis nil habet, extra

Quod ventri satis est et lateri et pedibus,
Deliciasque tori. Nam cum maturuit aetas,

Et vita in medio florida curriculo est,
Has solas homo sentit opes. Quaecunque supersunt

Nil horum ad Stygias nos comitatur aquas.
Nec mors muneribus, nec morbi cedere norunt,
Nec serpens tremulo curva senecta pede.

8. *Antiphanes Adolescentibus.*

Divitiae multis sunt integumentum malis,

O mater: at conspicua et despicabilis

Res est paupertas.

9. *Theognis.*

Multorum res arcta domi virtutibus obstat:

Multi in divitiis tegmen habent vitii.

10. *Critias.*

Sapiente paupertate divitias rudes

Habere satius contubernales domi.

11. *Euripides Telepho.*

Tenui paratu vivere equidem mavelim,

Quam possidere divitem aegrimoniam.

12. *Ananius.*

Homines duosve tresve si domo claudas,

Aurique pondus, atque pauculas ficas:

Quid ficus auro praestet, illico cernes.

13. *Menander Fidirine.*

Ego autumabam divites, o Phania,
 In aere vivunt qui suo, nec noctibus
 Suspiria agere, nec sus deque vortier,
 Nec dicere eheu: sed tranquilla molliter
 Frui quiete. Illa esse pauperum mala.
 At nunc vos video, quos beatos praedicant,
 Vitam cum nostra vivere aequiparabilem.

14. *Euripides Danae.*

Plerique plenum judicant sapientia
 Quicquid profantur divites. Si quid loqui
 Vir pauper audet gente proletaria,
 Rident; ego autem pauperes locupletibus
 Plerumque sapere rectius re comperi:
 Illisque salsa qui Deos placant mola,
 Minus pios hos esse qui mactant bovem.

15. *Theognis.*

Nondum in pauperie quod summum evasimus: unde
 Cor moeret trepidis sollicitudinibus.
 Pauper ubique jacet. Ditem sectantur honores,
 Quodque adeo mirum est omnibus ista placent.

16. *Euripides Bellerophonte.*

Ego ex vetusta nobili sententia
 Mortalibus primum esse non nasci puto.
 At sortium cui de tribus victoriam
 Addico? nam sunt divites: sunt pauperes:
 Sunt genere clari: triplicem heic classem vides.
 Vir dives, ortu sequiori prosatus
 Dolet, dolet profecto, sed pulchre dolet,
 Opum recludens dulce conditorium:
 Verum inde provolutus, irato Deo
 Tanto ruina tristiore affligitur.
 At quisquis ortum stirpe generosa trahens
 Re vivit arcta, quo satum est felicior,
 Hoc gravius illum dura paupertas premit,
 Victum parare dum manu prohibet pudor.
 At ultimae qui sortis assidue est miser,
 Hoc vincit alios, se quod orbatum bonis

Non sentit, usque assuetus infortunio.
 Meliora nunquam scisse, tanto est tutius.
 Nam semper illud haeret: ah! qualis fui.
 Quantusque fatis usus olim prosperis!

17. *Incertus.*

¶ Mihi, si pater sapuisset, ingenium foret
 Ita temperatum musicis concentibus,
 Laeta ut valeret duraque ex aequo pati.
 Primum, quod homines inter usus maximi est,
 Essem expeditus, ventre non farto nimis:
 Aquam juvaret bibere, qui mos est feris,
 Hyemem labore pelleret: aestivos pati
 Solis calores, corpore haud umbratico.
 Nunc ista ferre insolitus, ignarus, tamen
 En ferre cogor. Thressa si vatis fides
 Carmen sonaret et Novensiles Deae,
 Non venter ista audiret; esca illi est opus.

18. *Philemon.*

¶ Ego mediusfidius arbitrabar, Sosia,
 Solos egenos vivere in moeroribus
 Et tristitate; at contra, vitam divitum
 Leporis esse plenam atque hilaritudo-
 Nunc differitatem video solam atque unicam
 Quotidiano in sumtu et dimenso sitam:
 At plus habere taedii qui plus habent.

19. *Idem.*

¶ Incommoditates multas divitiae adferunt.
 Suboritur odium, invidia, contumelia,
 Negotiorum taediosorum seges,
 Et unda rerum, et victus aggeratio.
 Res agere semper solitus, animam mox agit,
 Opes fruendas linquens haeredi suo.
 Quare me potius pauperem dici juvat,
 Et pauca habere et non sollicitum vivere,
 Nec divitiis onustum nec negotiis.
 Nam multa mala compendifaciunt pauperes.

¶ Refer ad Tit. V.

¶ Refer ad Tit. XCIII.

¶ Eodem.

• T I T U L U S X C V I I I .
DE VITA, ET BREVE EAM ET VILEM ET
CURIS PLENAM.

1. *Sophocles.*

O misera, vere misera, sors mortalium.
 Nam praeter umbras quid sumus vel pondera
 Ignava, palabunda tellurem super?

2. *Idem Ajace.*

Nam video nŕl nos esse mortales, nisi
 Imaginosa somnia aut umbram levem.

3. *Philemon.*

Ita comparatum est in vita mortalium,
 Minus ut boni sit, mulier, plus incommodi.

4. *Euripides Meleagro.*

† Nemo obligare mortuus vivos potest.
 Qui cinis et umbra est, et nihil, curat nihil.

5. *Philemon.*

Here, tute homo cum sis natus, fieri non pote,
 Homo ne sis. Frustra est ista lamentatio.
 Necesse est habeat multa, qui vivit, mala.

6. *Diphilus.*

Homo sum: quae nobis causa longe maxima est
 Cur vita nunquam vacet a moestitudine.

7. *Menander.*

Homo: ista causa ad calamitates est satis.

8. *Idem.*

Hominibus alia quotquot sunt animantia
 Tum sunt beatiora, tum sapiunt magis.
 Principio, sodes, asinum specta istum mihi.
 Is est infelix extra controversiam:
 At nulla propriae acceptae culpa fert mala;
 Sed quae natura injunxit, his defungitur.
 Nos vero, praeter ea quae fert necessitas,
 Ipsi alia nostra sponte super accersimus.
 Dolemus ubi quis sternuit: convitium
 Quis dixit, indignamur: vidit somnium,

† Multa sunt connexa cum Tit. CV. et CVIII. † Refer ad Tit. CXLIV.

Metuimus: ululat noctua, exhorrescimus.
Leges, honores, ambitus, certatio,
Mala haec adscita nobis sunt, non adsita.

9. *Sotades.*

Mundus genitor cunctiparens, satorque rerum,
Causas hominum non bene novit arbitrari.
Sunt per sola terrae mala, semper et fuere,
Multisque malis undique gaudet universum.
Res eximias quæ fuit invenire cordi,
Sive ingenii laus foret illa, sive dextrae,
Omnes malus hos æternitur exitus secutus:
Idque omne malum fluxerat a parente Mundo.
Mundo sapiens iudice Socrates putatus,
Mundo sapiens iudice Socrates necatur,
Jussus bibere in carcere poculum cicutæ.
Crudi polypi Diogenes peremptus esu:
Testudine cum scriberet Aeschylus cadente.
Glutito acino strangulat uva te, Sophocles,
Te Euripides in Thrace solo canes vorarunt.
Atra abstulit egregium famēs Homerum.

10. *Idem.*

Justus, bonus atque ingenio valens, beatus,
Partem invidiæ et criminis ut ferat necesse est.
Est quis locuples? labe aliqua tenetur idem.
Verum pius est? pauperies adhaeret illi.
Magno mala sors artificis solet nocere.
Justi retinens sit licet integerque iudex,
Natura tamen postulat ut malus vocetur.
Florens opibus præcipitem timet ruinam.
Huic qui veges est corpore, morbus est cavendus.
Secura dies unica deputanda lucro est.
Nam quid, rogo, qua materia sumus creati?
De te facito iudicium tuaque vita:
Quid sis genitus, prosatus unde, quid futurus.

11. *Menander.*

Vita hominum caeca est plenaque infortuniis.

12. *Euphron Geminis.*

Cum tam breve ævum tribuas nobis, Juppiter,
Cur sine dolore hoc non permittis degere?

13. *Mimnermus.*

Nos foliis similes quae gignit purpureum ver,
 Cum sol se primum candidus exseruit,
 Heu non mansuro gaudentes flore iuventae
 Ludimus, edocti nec bona per superos
 Nec mala, Circumstant geminae, fera numina, Parcae:
 Altera fert aevi triste senilis onus,
 Altera fert mortem; nec durat longius aetas
 Quam sol qui subitis spargit humum radiis.
 At postquam rosei defluxit temporis hora,
 Nil magis optandum quam cito posse mori,
 Hinc atque hinc animum mordent mala: saepe laborat
 Res laris, incumbit squallida pauperies,
 Est et qui sobolem votis sitientibus usque
 Optat, ad infernas orbis iturus aquas,
 Morbus adest aliis animum quoque: denique nullus
 Est hominum, cui non det mala multa Deus.

14. *Philemon.*

O fortunatas vere animantes caeteras,
 Quas nulla cura mordet rerum ejusmodi:
 Non crimen metuunt, non impingunt alteri,
 Nec defatigant se malis accersitis:
 Sed quam unaquaeque secum naturam attulit,
 Hanc solam legem novit, huic se attemperat,
 At homines miseri vitam invitam ducimus,
 Opinionum servi inventis legibus,
 Malum majores nequeunt, nequeunt posteri
 Effugere. Praesto semper est causatio.

15. *Simonides.*

Nam nec veteris soboles aevi,
 Gens semideum generata Deis,
 Absque periclis, absque labore,
 Pede tranquillo, senii metam
 Teligere sui.

16. *Idem.*

O nate, metas Juppiter rerum omnium
 Habet penes se, quoque vult figit loco,
 Mens nulla nobis. Viclitamus in diem

Ultro citroque cursitantes, inscii
 Quem cuique finem destinet rector Deus.
 Omnes inani spes fovet fiducia
 Nil promoventes. Alter exspectat diem
 Venire, longas alter annorum vices:
 Nec est, futurum qui sibi non spondeat
 Janum faventem copia et pecuniis.
 Sed vota nondum consecutos occupat
 Tristis senectus, acris aut morbi lues
 Consumit artus, saevus aut Martis furor
 Mittit peremptos sub domum Plutonium.
 Aut dum procellae vortices vi suscitant,
 Neptunus alto sorbet oppressos salo,
 Cum terminavit Parca vivendi ambitum.
 Sunt qui micantem deserunt ultro diem,
 Sibique nodo spiritus claudunt viam.
 Nil a malis immune. Sed mortalium
 Subjecta fertur mille sors incommodis
 Et mille damna. Si mihi fides foret,
 Nos sponte nostris non adeasemus malis,
 Addiceremus corda nec doloribus.

17. *Philemon.*

Si rem fatemur, omnium miserimum
 Quaecumque vivunt aestimandus est homo.
 Nam curiosa cuncte sollicitudine
 Rimans laborat semper, et saepe excidit.
 Tum terra mater caeteris animantibus
 Quotidianum sponte victum suggerit,
 Dans sponte, sumiat cum nihil. Nobis malum
 Est illa nomen. Quod satum est, sortem meram
 Resolvit aegre: foenore ut se liberet
 Allegat aestum vel pruinosum gelu:
 Ac forte, solus quando homo negotium
 Ipsi facessit, dum fodit subter super,
 Frustratione hac se vicissim ulciscitur.

18. *Batho Aetolo.*

Lapsus te esse hominem quid novi est? nam perpetim
 Vitam agere fortunatam portenti est loco.

19. *Menander.*

Si quis labores nullos detrectaverit,
 Divitias facile hac indispiscetur via:
 Aut sapiens fiet, ingenium si exerceat:
 Aut sanus, rigidam observans victus regulam.
 Sed una res est nullis quae laboribus
 Potest parari, perpes indolentia.
 Nam non adversa tantum moestitiam ferunt,
 Sed et secunda pariunt sollicitudinem.

20. *Philemon Ephebo.*

Non ut videtur hi qui in alto navigant
 Soli jactantur tempestatibus, Laches.
 Sed et hi spatiantur qui porticibus publicis,
 Aut intra septa se domorum continent.
 At illi qui se pelagi credunt fluctibus,
 Aut una nocte aut uno vexati die
 Salutem mox reperiunt, aut navalium
 Tuto receptu, aut ventis aspirantibus.
 Mihi vero id non contingit; nec in unum diem,
 Sed in vitam omnem turbine infesto obruor
 Magis magisque gliscente aegrimonia.

21. *Euripides Thyeste.*

Desipis, cum sis homo,
 Si sine labore te usque victurum putas.

22. *Incertus.*

Sed plurima
 Dies et atra nox ferunt mortalibus.

23. *Sophocles Mysis.*

Nemo est absque laboribus:
 Felix cui minimum datur.

24. *Solon.*

Nemo beatus homo est: sed pars adscripta dolorum
 Omnibus aetherium quos jubar irradiat.

25. *Bacchylides.*

Alias alii Deus imposuit
 Curas homini: nullas nulli.

26. *Idem.*

Omnes inter quos portat humus,
Nemo est omni ex parte beatus.

27. *Idem.*

Sors prima homini nunquam nasci,
Nec Phoebeum spectare jubar.
Nemo est omni tempore felix.

28. *Herodes Mimiambis.*

Nullas ab omni labe cladis immunes
Domos videre est. Qui minus mali sentit,
Hic obtigisse plus boni sibi credit.

29. *Simonides.*

Veridice Chius dixerat ore senex,
Est similis plane foliis humana propago.
Sed pauci ista suis auribus hausta, simul
Mentibus inscripsere. Fovet spes credula cunctos,
Quae sese juvenum cordibus insinuat.
Nam dum multivoli floret vaga temporis aetas,
Multa homines volvunt irrita consilia.
Quin neque tunc lethi mordet neque cura senectae
Pectora, nec morbos membra timent vegeta.
Tantilla est miseris sapientia, nec videt aevi
Atque juventutis quam breve sit spatium.
Tu monitus meliora, datur dum vivere, vive:
Vive inquam, et genio comiter obsequere.

30. *Dionysius Tyrannus Alcmena.*

Vacuum doloris si tibi vitam putas
Semper futuram, spe beata pascaris:
Sed ea Deorum vita, non mortalium.

31. *Euripides Andromeda.*

Sum felix opum:
Sed ut vides sors saeva me miserum facit.

32. *Idem Aeolo.*

Me nulla vitae cura delectat meae.

33. *Hesiodus Operibus.*

Plena malis tellus, plenae sunt aequoris undae:
Praeterea adveniunt morbi noctuque diuque,
Exitium humano generi et tormenta ferentes.

34. *Euripides Antiopa.*

Eheu malorum quot vices mortalibus
Formaeque! nemo nuncuparit terminum.

35. *Sophocles Oedipò Tyranno.*

Haec est sola beatitas
Humano generi data,
Quam quis dum putat accipit,
Amittitque putando.

36. *Euripides Antiopa.*

Permulta hominibus, hospites, veniunt mala.

37. *Menander.*

Domum quae habitetur omnis immunis mali
Reperire non est: sed malorum copiam
Dat fortuna aliis, aliis dant mores sui.

38. *Euripides Antiopa.*

Vera illa vulgi dictio: illum prospere
Agere necesse est; rursus hunc imperspere.

39. *Idem Bellerophonte.*

Ego ex vetusta nobili sententia
Mortalibus primum esse non nasci puto.

40. *Idem Eurystheo.*

Non video qua sint lance res mortalium
Examinandae; ut quid sit e re appareat.

41. *Idem.*

Adversa multis multa sunt mortalibus,
Quorum figura est varia; nec cerni datur
Intacta quae sit vita Fortunae manu.

42. *Idem Oreste.*

Tam saeva tamque horrenda nulla oratio est,
Nec fors nec ira caelitum immissum malum,
Humana quin natura patiundo id ferat.

43. *Sophocles.*

Illaesae solis vita concessa est Deis.

44. *Idem.*

Deus alme, quam nusquam ulla vitandi via est,
Aut insita, aut immissa de caelo mala!

45. *Idem Tereos.*

Vicibus pingens hominum vitam
Varios sumit Poena colores.

46. *Incertus.*

Hilaris, quae nunc lucet, agatur:
Crastina nobis est caeca dies.

47. *Euripides Protesilao.*

Miserum esse narras qui sit homo: res non nova est.

48. *Sophocles.*

Homo flatus est et umbra: praeterea nihil.

49. *Aeschylus.*

Humana soboles in diem tantum sapit,
Nec est solidior umbra quam fumi levis.

50. *Homerus.*

Hoc superi dederant miseris mortalibus, aevum
Cum gemitu ut vivant vacui moeroribus ipsi.

51. *Idem.*

Namque homo cunctarum res una miserrima rerum est,
Quas tellus vehit, et vegetat caelestibus auris.

52. *Idem.*

Quod pretium est hominum causa tam dura subire
Praelia, qui, foliis similes, nunc omnia magna
Spirantes terrae vescuntur frugibus almae,
Et nunc sponte sua consumto robore torpent?

53. *Menander Comprandentibus.*

Res per se infelix atque aerumnis obsita
Vita est humana, et densa curarum seges.

54. *Idem Fidicine.*

Res sunt cognatae vita et anxietudines.

55. *Theognis.*

Respondere hominum non possunt omnia votis:
Supra mortales hoc habuere Dei.

56. *Antiphanes.*

Humanam vitam criminandi occasio,
Amice, multa est. Namque eximium nil habet,
Aut jure quod venereris: sed fluxa omnia,
Caduca, temporalia, anxietatibus
Permixa multis.

57. *Posidippus.*

Quod vitae sectemur iter? fora plena molestis

Litibus: insedit morbida cura domos.

Rure labor multus, multusque in fluctibus horror.

Qui pereгри vivunt, his et habere metus,

Et nec habere dolor. Tum ducta conjuge semper

Anxius: in vita caelibe, solus eris.

Qui pater est satagit: vivit non suaviter orbus.

Aetas est juvenum stulta, vieta senum.

Nil igitur satius, quam nunquam cernere lucem:

Vel modo conspecta luce repente mori.

Lucianus.

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Aut homo res vita praetereunte fugit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 58.]

Nudos in hanc veni tellurem: nudus abibo:

Quid satago nudum natus ad exitium?

Idem. [Anthol. Pal. X. 65.]

Navigium vita est, quae tempestatibus actos

Naufragio cogit non leviora pati.

Fortuna clavum moderante volubilis aevi,

Erramus, veluti per vada vasta maris.

Aura favens aliis, aliis contraria. Portus

Unus erit cunctis denique subter humum.

Idem. [Anthol. Pal. X. 72.]

Vita nihil, nisi res est ludicra. Ludere disce

Depositis curis, aut mala multa pati.

Idem. [Anthol. Pal. X. 73.]

Si quem fors agat atque ferat, ferat atque feratur:

Ni ferat, et feret hunc fors magis, et feriet.

Idem. [Anthol. Pal. X. 81.]

Nascebar lachrymans: lachrymo moriturus: et in-te

Heu nihil inveni, vita, nisi lachrymas.

Idem. [Anthol. Pal. ib.]

Infirmum est hominum genus et miserabile, raptum

Quod subter terram solvitur in cineres.

Idem. [Anthol. Pal. VII. 688.]

Nil nisi ventus homo est, hostis sibi **maximus ipse**,
Et toto vitae scit, nihil in spatio.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 124.]

Omnia sunt risus, cinis omnia, et omnia nil sunt.
Nam constant ex his quae ratione carent,

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 348.]

Res omnes te odere, feris homo saevior, et te,
Omnia cum perdas, undique fata manent.

Si terra fugias, juxta lupus: arboris altae

Si scandas ramos, heic timor aspis adest.

Si tentare tibi Nilum placet, insidet, ultor

Justus in injustos, has crocodilus aquas.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 123.]

Quae fuga, vita, tui letho sine? plurima tecum

Vitatu mala fers aspera, dura pati.

Dulcia, quae natura tibi dedit: aurea caeli

Signa, jubar Phoebi, Luna, solum, maria.

Caetera sunt tantum metus et dolor: et bona siquâ

Contingunt tergum saeva premit Nemesis.

75. *Homerus.*

«Juppiter ex animo, ex animo dilexerat illum,
Cynthius: extremos ideo non attigit annos.

*T I T U L U S XCIX.

DE MOERORE:

1. *Philemon.*

Multum malorum causa sola atque unica est

Tristitia. Moeror quippe ceritos facit,

Aliasque pestes generat insanabiles.

Multi dolore vitam ademerunt sibi,

Dum spem salutis superat lucti vastitas.

2. *Claenetus.*

Cum dolor et ira pectoris sedem occupat

Unam, furores inde generari solent.

«Refer ad Tit. CXXI. x Cohæret cum Tit. CXXIV. et cum Tit. VII.

3. *Philemon Retegente.*

Eheu! namque ipsa suggerente nemine
 Tristitia vocem extorquet hanc lugentibus.
 Quod si quis salve dicat moerenti obuius,
 Salvere voce, reapse flere illum iubet.

4. *Euripides.*

Quicumque luctum tam gravem pestem autumat,
 Ut debeat de montis aut saxi iugo
 Se jacere quisquam, non sapit. Merito tamen
 Tanto vacare semper exoptes malo.

5. *Philemon.*

Ita quando mentem trepidus obsedit pavor,
 Expectorari nec dormitando potest.

6. *Incertus.*

Morbum quam tristitatem exantles facilius.

7. *Menander.*

In vitæ humanæ tot cruciabilitatibus
 Tristitia major nulla reperiri potest.

8. *Euripides Oenomao.*

Ego illud ante cuncta discendum puto,
 Ferre haud gravate si quid evenit mali.
 Hoc qui scit ipse est melior, et mordent minus
 Eum dolores. Nos sed isthaec dicere
 Callemus omnes: facere positum in arduo est.

9. *Alexis.*

Tristitia cum furore habet commercium.

10. *Euripides.*

Tristitia morbos parturit mortalibus.

11. *Idem Andromeda.*

Malum futurum nulla non metuit dies,
 Graviusque torquet ille venturus dolor.

12. *Idem Antiopa.*

Intelligo quæ patior. Haud levis is dolor:
 Aliqua est voluptas abstrahi a sensu mali,
 Interque damna quaestui ignorantia est.

13. *Incertus.*

Haec audiens miserere. Nam trux calamitas
 Exprimere gemitus etiam ab ignotis solet.

14. *Incertus.*

Sine moeroribus

Homo natus aevum nullus exegit suum,
Nec finem adusque pertulit res prosperas.

15. *Euripides Oreste.*

Res ante cunctas luctus exitio est mihi:
Difficile numen; attamen sanabile.

16. *Idem Alcmena.*

y Generosa sunt tua forte, sed prudentia
Carent facinora. Non placet laudabilis
Miseria: praestat quippe res rumoribus.

17. *Apollodorus Circumscriptis.*

Non possidentem multa nuncupaveris
Recte beatum, sed tristitia qui vacat.

18. *Menander.*

Natura hominibus multa cum gignat mala,
Tristitia est majus omnibus malis malum.

19. *Sophocles Tyro.*

z Saepe aeger animus corpori morbos dedit.

20. *Idem Eriphyle.*

Homo quid repugnem cladibus caelestibus,
Cum spes miserias nulla sustentet meas?

21. *Idem Ajace.*

Clades tantum spectare suas,
Nec participem novisse mali,
Ciet immensos corde dolores.

22. *Philemon.*

Tristitia egregie effingit, sine tectorio,
Duplo majora quam reapse sunt mala.

23. *Pindarus Olympicis.*

Emota certis moesta mens e sedibus
Saepe et sagaces decipit.

24. *Amphis Fratrum amantibus.*

Quam res morosa est, summe Divum Juppiter,
Homo tristis! ut cuncta in malam partem accipit.

y Refer ad Tit. IV.

z Refer ad Tit. XCIII.

25. *Incertus.*

Ibi hominis animus est, ubi cruciat dolor.

26. *Apollodorus Lacte.*

Quoscunque moeror aut cura habet exercitos,
Eis videri longa nox quaevis solet.

27. *Antiphanes.*

Insaniae tristitiam viciniam arbitror.

28. *Alexis.*

Terminum si excesserit
Mediocritatis luctus, mentem eliminat.

29. *Posidippus.*

Versicolor adeo et multipes moeror malum est.

30. *Idem.*

Difficile est luctum fugere. Nam quot sunt dies
Materiam pariunt semper ad luctum novam.

31. *Antiphanes Medico.*

Quicquid luctificum est homini, id omne morbus est,
Quacunque voce dixeris.

32. *Idem Fausta navigatione.*

Tristitia hominibus vitaeque aerumnabilis
Pictores valde sunt mali: namque hoc agunt
Primum, ut colorem delinant de corpore.

T I T U L U S C.

DE MORBIS, ET MOLESTIARUM QUAE EIS ADSUNT
DEPULSIONE.1. *Euripides Oreste.*

O somne, requies blanda, lenimen mali,
Quam me benignus sublevasti in tempore?

2. *Idem.*

Jacere lecto corpus aegrotans amat:
Et hoc molestum est, sed jubet necessitas.

Ib. *Idem.*

Jam jam revolve corpus, et sursum erige.

Ib. *Idem.*

Morosa res est additus morbo dolor.

Ib. *Idem.*

EL. Tellure fultos an placet figi pedes?

Or. Volo: sanitatis hoc refert imaginem?
Cum re potiri non licet, species juvat.

3. *Idem Bellerophonte.*

Mali necesse est noscat ingenium, malo
Qui vult mederi: more nec medicamina
Adhibenda, sed quae tempus et res exigunt.

4. *Idem.*

Sunt plurima homines sponte quae accersunt sua:
Sunt alia rursus, missa de caelo mala,
Quæ ars medetur. Caeterum hoc dictum volo,
Faciunt Dei si prava jam, non sunt Dei.

5. *Philemon Mystica.*

Male habere non tam male habet hunc qui habet male,
Quam quod visum ad se singulis ventantibus
Male habens qui se habeat commemorare cogitur.

6. *Heliodorus Spectaculis Italicis.*

Itala qua tellus Gaurano colle tumescit,
A laeva insurgens regio se ostendit eunti
More nivis candens: illinc quae prosilit unda
Saevum olet et sensu tentantes torquet amaro.
Qui vineta colunt circumsita luminis orbes
His medicantur aquis. Quæ cura est sola lavandi,
Artus ut liquido perfusus flumine purgent,
Hi compressa prius ciliorum tegmina claudunt,
Atque ita se immergunt limphis, ne transeat humor
Claustra, rigansque oculos oculis sit causa dolendi.
At quibus objecta nigrae caligine nubis
Lumina laesa dolent, et quae se cornea circum
Fert oculos crasso turgescit vellere fibra,
Hos juvat ille latex, his fas tutumque patentes
Immersare genas: cedunt tormenta dolorque,
Et cito morbus abit medico depulsus ab imbre.

T I T U L U S C I. DE SANITATE.

1. *Scriptor aurei carminis.*

Corporis interea nunquam contemne salutem.
Sit modus in potu, dapibus, duroque labore:
Quod doleat vitare, modus me iudice verus.
Delicias arce, contentus simplice victu.

T I T U L U S C II. DE MEDICIS ET MEDICINA.

1. *Homerus.*

Namque alios longe medicus supereminet omnes,
Sive opus est herbis, seu vulso e vulnere ferro.

2. *Euripides.*

Periculosus qui malo ducit diem
Melius juvabit saepe quam qui artus secat.

3. *Mimnermus.*

Ut fabulatur natio medentium,
Quae levia magni, gravia plus aequo aestimat,
Laudi parandae.

4. *Philemon Siculo.*

Facile omnes homines aliis consilium damus,
Sed in re nostra non tam facile est exsequi.
A medicis argumentum est in promptu situm,
Praecepta videas quos dare in valentibus
Victus severi: at ipsi si in morbo cubent
Eadem illa facere quae aliis interdixerant.
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

5. *Idem.*

Si circumspectas nemo est medicorum omnium
Recte valere amicos qui cupiat suos,
Nec miles urbis placidum qui exoptet statum.

6. *Philemon Minor.*

A. Quid hoc est hominis? B. Medicus. A. Proh superum fidem.

Quam miser est omnis medicus si nemo est miser?

1b. *Idem.*

Causidicis hoc et medicis praecipuum obigit:
Occidunt, legem nec timent Corneliam.

TITULUS CIII.

DE FELICITATE.

1. *Homerus Odyssea.*

Aevi flore frui, senii contingere limen,
Divite conjugio fultum rebusque relictis,
Declives implere domi feliciter annos.
Cernere consiliis praestantem et robore prolem.

2. *Bacchylides Epiniciis.*

Felix cui sors ista bonorum
Contigit almo munere divum,
Florentem opibus degere vitam:
Nam nihil omni ex parte beatum est.

3. *Carcinus Tereo.*

Virtus colenda est semper, oranda est Deos.
Fortuna: quisquis ista conjunxit duo,
Boni et beati nomen is merito feret.

4. *Callimachus Hymnis.*

Nec fortuna beet quenquam virtute remota.

5. *Sophocles Antigona.*

Felices satis, o quibus
Expers vita malorum.

6. *Pindarus.*

Nequeunt bona reddere quenquam
Quae sunt fugitiva beatum.

7. *Menander Demiurgo.*

Felix qui mentem cum divitiis possidet:
Nam solus ille povit divitiis frui.

8. *Theognis.*

Pulchrum justitia est, fortunatumque valere:
At suave inprimis cernere quod cupias.

9. *Sclerias.*

Pars est prima boni valere recte:
Pollere ingenii secunda dote:

Justas tertia possidere gazas:

Compubescere quarta sors amicis.

10. *Sophocles Ino.*

Nusquam sincera feruntur

Bona praeterquam Jovis horto.

11. *Cratinus Divitiis.*

Sunt sponte nata quæis Deus pandit bona.

12. *Theognis.*

Cyrne, Deis placeam: felix me vita sequatur:

Praeterea virtus non opus ulla mihi.

13. *Sotades.*

Omnes miserant pauperis, invident habenti:

Justum medio tramite temperatur aevum.

Id credere sat, quod datur, optima est voluptas.

14. *Theognis.*

Sit mihi divitiis florens intactaque curis

Liberaque et nullo saucia vita malo.

1b. *Idem.*

Nec cupio, nec opes opto mihi: sit mihi parvo

Laeta sed a duris libera vita malis.

15. *Sophocles Creusa.*

Justi tenace pulchrius vita nihil,

Nil sanitate melius: at nil dulcius

Ea quam potiri quæ sibi quisque expetit.

TITULUS CIV.

DE INFELICITATE.

1. *Homerus Iliade.*

Ah miser, extremo senii quem lumine duris

Juppiter exercet fatis, cogitque tueri

Vincula natarum, natosque in caede jacentes,

Vastatosque lares, illisaque corpora terræ

Infantum, saevus dum concutit omnia Mavors.

2. *Menander Hydria.*

Seni infelici, quæ oblivisci cœperat,

Ea tute commemorando renovasti mala

Resuscitans miseriam.

3. *Sophocles Nauplios.*

Mala namque passo mille si felicior
Nox una detur, alterâ mors imminet.

4. *Euripides.*

Titulum beati qui tulit, fati vices
Haud facile tolerat. Non dolet, quisquis malis
Suetus miseriam vertit in mores suos.

5. *Menander Deposito.*

Credulitas comes assidua est infortunio:
Plus quippe semper alium sapere existimat
Consilia saepe quem fefellerunt sua.

6. *Amphis Vinitore.*

Quibus male homines rem gesserunt in locis,
Ad ea se rursum non libenter applicant.

7. *Menander Enchiridio.*

Nunquam putaram. Fors et quicquid evenit
Inexpectatum, mentem id homini expektorat.

8. *Homerus Iliade.*

Ut me usque malis mala nexa sequuntur.

9. *Euripides Antigona.*

Redacti sumus ad ipsas incitas.

10. *Idem Aeolo.*

Hoc viget et ardet, illud effluxit malum:
At quod futura sors trahit cerni vetat.

11. *Philetas.*

Nil aliud mea mens quam concoquit: altera rursus
Stant mala pro foribus, nec datur ulla quies.

12. *Incertus.*

Ah quam saepe gravi jactaris turbine rerum,
Mens mea: ridenti nunquam micat aura sereno,
Sed nova perpetuo surgit tibi forma dolorum.

13. *Menander Heroe.*

Hei mihi quae sola talibus mergor malis
Quorum fidem omnem superat ipsa immanitas.

14. *Idem.*

Foris beati qui personam sustinent
Interius similes sunt hominibus caeteris.

15. *Philetas.*

Hinc tellure vagus feror et feror aequoris unda,
 Annorum quot sunt a Jove curricula;
 Nec fera Parca malis finem facit. Illa perenne
 Durant, atque illis se nova conglomerant.

16. *Diphilus.*

Fortuna, ut cyathissatrix, uno pro bono
 Mortalibus tria rursus admiscet mala,

T I T U L U S C V.

INSTABLEM ESSE HOMINUM PROSPERITATEM,
FACILE DEVERGENTE FORTUNA.1. *Euripides Inone.*

Vides tyrannos longa quos fovit dies
 Ut saepe res exigua momento brevi
 Deturbet, alios rursus in celsum levat.
 Pennata res fortuna. Jam multos ego
 Vidi supinos spe procul volvi sua,

2. *Dionysius Tyrannus Leda.*

Hominem beatum dixeris quenquam cave,
 Nisi jam beato collocatum funere.
 Laudare tantum mortuos tuto datur.

3. *Sophocles Tyndareo.*

Celebranda laudè nullius felicitas
 Hominis, priusquam sorte defunctus sua
 Mortalis aevi terminos impleverit.
 Namque una saepe quamlibet celsas opes
 In plana traxit hora, cum se lubrica
 Fortuna volvit, atque sic visum Deo.

4. *Alexis Brettia.*

Ita vita humana est quasi si ludas tesseris:
 Non habet eosdem semper jactus alea,
 Nec vita formam: varias sed patitur vices.

5. *Diphilus Pictore.*

Inopinum nullum debet esse homini malum,
 Fortuna quoniam nobis in diem datur:

6. *Euripides.*

Non placet hoc in primore viro:
Non, Agamemnon, ad bona tantum
Te sevit Atreus:
Sed gaudendum est atque dolendum;
Nam natus homo es: nolisque licet
Ita lex fert magna Deorum.

7. *Simonides.*

Illaesa nulla vita, nec culpa vacans.

8. *Euripides.*

Non debet usus prosperis successibus
Spondere sortem semper addictam sibi.
Dea illa, dici si tamen fas est Deam,
Fastidiosa est, nec fovet quenquam diu.
Mortalium res fluxa. Qui spe turgidi
Futura metiuntur e praesentibus,
Documenta veri cladibus capient suis.

9. *Simonides Naeniis.*

Quid ventura a dies crastina sit parce homo dicere,
Felicem neque si conspicias, an maneat diu.
Nam non tam rapidis acta fugit musca volatibus
Quam lapsae subita res hominum praetereunt vice.

10. *Menander.*

Nihil usquam in rebus tam bonum est, o Demea,
Cui reperire nil sit admixtum mali.

11. *Euripides Antiopa.*

Plena est laborum vita data mortalibus:
Non semper est infesta, non semper favens
Fortuna; nunc res laeta, nunc improspira,
Quando ergo nostra tam vaga est felicitas,
Quin absque curis discimus vita frui?

12. *Idem Bellerophonte.*

Quid in humana certum vita est?
Cursum ratibus venti celeres
Per maris alti vada vasta regunt;

a Olim: Quid ventura ferat sors homini parce homo diage, Nec fave
augurio quanta viro vita, quis exitus.

At fortunas sublime sitas
Hominum in praeceps agit ipsa dies
Præssasque levat.

13. *Idem Chrysippo.*

Here, nemo novit sorte mortali satus
Mensura quae sit prosperi atque improperi.

14. *Idem Andromacha.*

Titulo beati non bene appellaveris
Nisi cujus aevi videris summum diem,
Qualique sorte clausurit vitae exitum.

15. *Idem Auge.*

Fortuna nobis non negat solis fidem:
Omnes levis fefellit aut sero aut cito:
Felicitatem nemo perpetuam tulit.

16. *Idem Scyriis.*

Quam sors iniqua contigit mortalibus?
His ridet, illos cladibus duris premit
Fortuna, quamvis rite venerentur Deos,
Castumque ab omni pectus arcentes probro
Sectentur aequi itinera sollicito pede.

17. *Idem Andromeda.*

Fuit hic felix: sed vertit opes
Deus, et clari nominis olim
Fortuna labat: vitæque venti
Diffluit instar.

18. *Idem Supplicibus.*

Ne quaeso: præbent saxa perfugium feris
Araeque famulis; urbibus pressis malo
Tutamen urbes. Nulla res mortalium
Felicitatis gaudet aeternae bono.

19. *Idem Ino.*

Regina, multos opprimunt homines mala:
Ab his recedunt, rursus illis imminet.
Eunt in orbem, terra quas fruges parit
Hominumque soboles. Quippe pars surgens viret,
Pars jam metenda exspectat exitii diem.

20. *Idem Hecuba.*

Posse indecora præpotentes non decet,

Nec est habenda prosperis rebus fides.
Ego tam beata nuper en resto nihil:
Opes superbas una vastavit dies.

21. *Sophocles Tyro.*

Ne dic beatum quem mori non videris.

22. *Moschios.*

Generosus ortu, nobilis prudentia
Argûm imperator, regiis penatibus
Eliminatus, supplicem ramum ferens
Defigit oculos in solo miserabiles,
Monstratque cunctis illa quae claro micant
Fulgore quam non propria sint homini bona.
Ut quisque vidit civium, ex animo dolet,
Dataque dextra, benevolisque affatibus
Solatur; oculos uberes lachrymae rigant
Sensu doloris. Pristina etenim dignitas
Afflicta, cogit corda commiserescere.

23. *Menander Cincinnis.*

O Parmeno, nullum vita in humana bonum est
Quasi arbor radice una ramos erigens:
Sed mala propinqua sunt bonis atque adsita:
Natura ex ipsis bona quin progenerat malis.

24. *Archilochus.*

Quicquid est adscribe Divis: saepe qui lapsu gravi
Erigunt pressos, et atro sordidatum pulvere
Saepe resupinant putantem stare se firmo gradu,
Unde densa se malorum proferunt examina,
Et miser palatur orbus consili, victus egens.

25. *Theodectes.*

Olim celebris, o senex, per Graeciam
Ipsis probata rebus haec sententia est:
Incerta hominibus esse Fortunae bona.

26. *Euripides Cressia.*

Ne qui videtur hunc beatum dixeris
Fati ante tempus. Nam datur fors in diem.

27. *Alexis.*

Nempe ut videtur etiam felicem vices
Par est vereri, nec Fortunae credere.

28. *Menander Agricola.*

Male feriatus sit necesse est, quisquis est
 Qui vestram fuit in paupertatem injurius:
 Fortunae insultans ipsi quae forte imminet.
 Nam quamvis opulens, rebus incertis tumet.
 Fretum fortunae reciprocos aestus habet.

29. *Clitomachus.*

Fortuna reflans prospere viventibus
 Conturbat afflictaque naufragio omnia
 Quaecunque vitae condiendae suaviter
 Prudens repererat ingeni solertia,

30. *Batho Aetolo.*

Homo es: labasti: nempe in vita id maximum
 Prodigium est vita prospera semper frui.

31. *Euripides Archetao.*

Pridem ipse mecum specto res mortalium
 Quam sit caduca et fluxa: prostratus solo
 Surgit: beatus alter eversus cadit,

32. *Idem Andromeda.*

Adeo usque felix nullus est mortalium
 Divina quem non proruat tandem manus.

33. *Idem Alexandro.*

Ut nemo felix undique est mortalium!

34. *Idem Hecuba.*

Ut nihil in aequo permanet mortalibus!

35. *Ibidem.*

Ut nil hominibus proprium, non gloria,
 Non spes futuri rebus ex praesentibus.

36. *Hesiodus Operibus.*

Ipsa dies homini jam mater jamque noverca est.

37. *Sophocles Ajace.*

Ut tollit omnes tempus et rursum premit
 Mortalium res. Di tamen castos amant,
 Hostiliterque semper oderunt malos.

38. *Idem Trachiniis.*

Olim inter homines nobilis sententia est,
 Sciri nequire siue felix an miser
 Qui summa nondum spatia vitae expleverit.

39. *Idem Phaedra.*

Hominum recense quicquid usquam est gentium:
Omni beatum parte non inveneris.

40. *Euripides.*

Firma et perennis nemini est felicitas.

41. *Sophocles Trachiniis.*

Aequum profecto est si velis advertere
Ut dura timeat cui datur laetis frui.

42. *Idem Aletæ.*

Quis est quod aliquis alteri sortem datam
Summo infimove ponat, aut nullo in loco,
Cum nihil in una sede permaneat diu!

43. *Euripides Hippolyto.*

Jam saepe vidi praevidiam mortalium
Felicitatem dedecus magnum sequi.

44. *Idem Oedipo.*

Mutavit aevum saepe jam nobis Deus,
Variasque tribuit sortis alternae vices.

45. *Ibidem.*

Mutationes una fert multas dies,

46. *Idem Meleagro.*

Divitum res heu secundas quam cito evertit Deus!

47. *Diphilus.*

Nîl stabile in aevo cernitur mortalium,
Nec fata quisquam fingit arbitrio suo.

48. *Nicostratus.*

Felix ab omni parte nemo usquam est homo.
Euripides, pol, noster amplexus bene es
Aevum omne versus unius compendio.

49. *Apollodorus.*

Non video quorsum argento confidas, pater,
Quod nîl habenti facile largiri solet
Brevis hora, et rursum possidenti demere.

50. *Philemon.*

Saepe hodie qui vix a se porcebat famem
Postridie alios aluit larga alimonia:
Et rursus hodie qui thesaurum repererat
Postridie omnem rem suae amisit domi.

51. *Incertus.*

Habent superba dona Fortunae metum.
 Rebus negata fulgidis securitas,
 Tutumque hominibus nil et excelsum simul:
 Aut livor illud, aut edax sternit dies,
 Summum ad gradum cum claritatis venerit.
 Mediocritatis tutior possessio,
 Per quam nec aliquis premitur afflictus solo,
 Nec se invidenda tollit in fastigia.
 Nam qui minore volvitur spatio cadens
 Multo facilius damna dissimulat sua.
 Majore moles vasta cum strepitu ruit,
 Invidia clavis semper est rebus comes,
 Et cum favet Fortuna captatum venit.

TITULUS CVI.

DE ILLIS QUI FORTUNATI SUNT INDIGNE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Fidens honore spiritus tumidos geris.
 Ah moriar: alium cernere haud tanti est jubar
 Ut honore plenos tuear indigno malos.

2. *Idem Dictye.*

Jam saepe vidi, saepe et indigne tuli
 Bonos sequentes moris exemplum mali
 Sermone cum certamen irato strepit,
 At illud ingens visu et auditu nefas
 Aliquem tacentem probra pejorum pati.

3. *Idem Oeneo.*

Fortuna, amici, cum malos nimium fovet,
 Illi insolentes, liberi poenae metu,
 Quicquid lubido dictat audacter patrant.

4. *Idem Supplicibus.*

Res permolesta est maxime optimatibus
 Cum dignitatis flore vir splendet malus,
 Qui vilis ante jam trahit lingua tribus.

6. *Ibidem.*

Heu cum malorum vota fortunat Deus,
 Ut insolescunt velut id aeternum foret?

5. *Idem Helena.*

Feliciores saepe perversi probis.

7. *Idem Temenisi.*

Egregia saepe semet exserere indoles
Duro malorum pressa dominatu nequit.

8. *Menander Incito.*

Si quis Deorum jam mihi dicat, Crato,
Ubi vitam functus fueris vives denuo,
Et fies quidvis, hircus, aut canis, aut ovis,
Equus, homo denique: nam revivendum tibi est:
Ita fata sciscunt: opta quam vitam velis:
Dicturus videor illico, Fac me quidlibet,
Dum ne hominem facias. Unum id animantum omnium
Sine merito habet fortunam aut infortunium.
Equorum ut quisque fortis est, curatius
Habetur alio. Velox in pretio canis
Majore est, quam projectus ingluvie atque iuers.
Generosus fruitur gallus praecipua dape,
Atque ultro ignavus alter potiozem timet.
Homo si quis est bene natus, eductus probe,
Caste moratus, nullum pretium hoc seculo est.
Primas in vita habet assentator, alteras
Calumniator; at malignus tertias.
Quanto asinum fieri satius quam intuerier
Peiores se pollucibilius vivere!

9. *Theognis.*

Saepe repulsa bonos sequitur; stultosque malosque
Circumstat studiis obsequiosus honor.

10. *Idem.*

Divitias dat saepe malis Deus: at nec amicis
Ulla, nec hinc ipsis nascitur utilitas.
Perpetuus virtutis honos. Vir pectore forti
Incolumes terras praestilit et populos.

11. *Sophocles Alete.*

Malos profanis prosatos genitoribus
Florere rebus prosperis visu grave.
Stirpem bonorum rursus ingenio probo,
Malis subactos, cladibus mersos premi.

Disponere aliter cura debuerat. Deum
 Mortalium res: nam pios decuit palam
 Bona largitate consequi caelestium:
 Contra scelestos paria criminibus quis
 Supplicia aperte luere Dis, ultoribus;
 Ita res secundas nemo jactaret malus.

TITULUS CVII.

DE ILLIS, QUI INDIGNE MISERI SUNT.

1. *Menander.*

Nil aequè cerno invitis ac rectam indolem
 Implicitam vitae tristis aegrimonia.

2. *Idem.*

Nil miserabilius quam cum animus juris tenax
 Senecta aetate sentit fati injurias.

3. *Idem.*

O Fors quæ rerum gaudes multiplici vice,
 Tibi iste magnam casus invidiam facit,
 Injusta quod justum hominem exercet calamitas.

4. *Alexis.*

Fortunam mente esse orbam jam constat mihi:
 Aliter vir nunquam talis infelix foret.

5. *Antiphanes.*

Me miserum, quam illud iniquum atque intolerabile est,
 Fortuna cum desciscit, et mores manent!

6. *Euripides Heraclidis.*

Quanto sit altum stemma fortuna minus,
 Jam video demum. Nam bono exorti patre
 Isti laborant undique indignis modis.

7. *Menander Olynthia.*

Quam vero iniquum est, cum quid molitur boni
 Natura, tum Fortunam id intervortere!

8. *Idem.*

Multos jam vidi quos malos necessitas
 Finxit miseriis, cum non essent ejusmodi
 Suapte ingenio.

T I T U L U S C V I I I .

EVENTUS RERUM FORTITER NOBIS FERENDOS
ESSE, UT QUI HOMINES SIMUS ET VITAM SECUN-
DUM VIRTUTEM INSTITUERE DEBEAMUS.

1. *Philemon Sordio.*

Lamenta nostris si mederentur malis,
Et possent fletu deliniri miseriae,
Auro licerent contra et pluris lachrymae.
Nunc non attendit luctum res, nec respicit:
Sed plores seu non plores, insistit viam.
Quid proficis? nec hilum. At interea tamen
Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit.

2. *Idem.*

Ego ob res istas doleo vehementer quidem,
Sed prae dolore sapere non cesso tamen.
Hoc est quod me hominem praestat, hoc me sospitat.

3. *Euripides Antigona.*

Laxare habenas parce tristitiae, memor
Saepe ex dolore gaudium mortalibus
Et ex malorum segete progigni bona.

4. *Chaeremon.*

Ex re pusilla, qui sapit, nunquam dolet.

5. *Menander.*

Forti animo ferre fortunae aude amentiam.

6. *Idem.*

Non minus adversa fortiter quam prospera
Tolerare debet animus vere nobilis.

7. *Philemon Corinthia.*

Si mala novisses, quae alios implicitos tenent,
Libens haberes, Nicophon, quae nunc habes.

8. *Idem Paupere sive Rhodia.*

Moriendum si esset omnibus qui non habent
Quod animus optat, esset moriendum omnibus.

9. *Diphilus Adelphis.*

Vir bone, miserias discite mortalis pati,
Ut quod necesse est, et non ultra, sis miser:
Nec mala jumento tibimet accersas tuo.

10. *Philippides Philadelphus.*

Here, si qua tibi unquam calamitas evenerit
 Feres facilius dicti memor Euripidis:
 Felix ab omni parte nemo usquam est homo:
 Tum vero e multis esse te unum existima.

11. *Euripides Hypsipyle.*

Adverte quod te mulier admonitam volo:
 Cunctis hominibus haeret assiduus labor,
 Sepelire prolem, quaerere iterum liberos,
 Tandem interire. Graviter has tolerat vices
 Mortalium gens: attamen fatum jubet,
 Ut plena segetis alva, sic vitam meti;
 Ut hic sit, ille non sit. Haec quorsum attinet
 Lugere, quae Natura nos cogit pati?
 Quicquid necesse est ferre nec habendum grave est.

12. *Idem Hercule Furente.*

Quicumque nescit genere mortali satus
 Quo ferre iniquam debeat sortem modo,
 Nec tali ferat hic stantis advorsum viri.

13. *Idem Antigona.*

Quicumque casus atque fortunae vices
 Ratione tolerat, hic minus multo est miser.

14. *Idem.*

Fer quas agitat Fortuna vices:
 Sine Di portent fluctusque ratem.

15. *Idem.*

Mortalis id fer omne quod mortaliū est:
 Homo ne poscas caelitem vitam tibi.

16. *Idem Hippolyto Coronato.*

Fer te: nec tam graviter jacta
 Corpus, alumna.
 Levius morbum tolerare dabunt
 Animus constans et blanda quies.
 Homini misero esse necesse est.

17. *Idem Alexandro.*

Commune mori: sed rite malum
 Commune pati, sapientis opus.

18. *Idem Alcmena.*

Adversa recte ferre generosum decet.

19. *Idem Aeolo.*

Pati necesse est: at quod immittunt Dei
Bene ferre quisquis didicit, is vere sapit.

20. *Idem Bellerophonte.*

Nam neutiquam hominem rebus irasci decet:
Nil quippe curant. Vertere at in usus suos
Quod casus offert, optimum ac tutissimum est.

22. *Idem Helena.*

Dolenda pateris. Video. Tentandum tamen
Ut facile toleres quod jubet necessitas.

23. *Incertus.*

In caelites vim non parare est optimum,
Sed amare fatum. Vetita qui nimium cupit,
Saepe et paratis rebus excussus jacet.

24. *Idem Melanippa.*

Quicumque didicit dura mortalis pati,
Hic jure sapiens et gravis censebitur.

25. *Idem.*

Evenit illud, quod solet multis, tibi:
Qui plus cupiscunt, parta non custodiunt:
Sua hos aviditas saepe in exilium trahit.

26. *Bacchylides.*

Unum iter felicitatis, unus homini terminus,
Tribus curis soluto corde vitam ducere.
At quibus mentem perurunt mille sollicitudines
Anxiae semper futuri, nec quiescunt noctibus,
His gravi labore pectus flagrat et nil proficit.

27. *Scriptor aurei carminis.*

Mortali generi quos dat Fortuna dolores,
Partem ferre datam, nec succensere, memento.

28. *Antiphanes Auriga.*

Viro vir illud interest: alter malo
Affectus id dum jaetat accendit magis:
Alter succollans fert minore incommodo.

^bRefer ad Tit. X.

29. *Idem.*

Generosus qui sit, aequè fortunam ferat:
 Namque esse infortunatum cuiusvis puto:
 Adversa recte tolerare, id vero viri.

30. *Menædet Cænephoro.*

Infortunia

Inopina fugere non est in nostra manu.

31. *Idem.*

Decenter ferre damna et res improsperas,
 Sapientis est officium: non ducta retro
 Superciliorum nube clamare, ah dolor,
 Sed quicquid sors indixit constanter pati.

32. *Idem Plocio.*

Dispelle procul a vita moestitudinem:
 Breve atque angustum nimis est hoc quod vivimus.

33. *Philemon.*

Here, persaepe homines graviora efficiunt mala
 Ipsi sibi ipsis quam sunt ea suapte vi.
 Excessit vita natus aut mater puta,
 Aut proxima aliquid ex necessitudine:
 Id si quis sic accipiat: "Nempe obiit diem
 Homo natus," quantum fuerat tantumdem est malum:
 Quod si sic: "Periit: non tuebor amplius,
 Heu vita invita:" qui ista secum deputat
 Is ad malum alia sibi consarcinat mala.
 At qui rationis cuncta ad arbitrium vocat,
 Is quod dolet deducit, retinet quod juvat.

34. *Idem.*

Tam subito imbellis factus? nam ne nescias,
 Non fortitudo est ista, verum imbellia
 Animi impotentis ferre moestitudinem.

35. *Idem.*

Multa in familiis multis eveniunt mala,
 Recte ferendo quae vortuntur in bonum.

36. *Apollodorus.*

Grave est quidem Fortuna: grave: veruntamen
 Illam perferre recte decet ut sarcinam.

37. *Philemon.*

Hoc alius alio praestat, quod constantius
Bonam malamque didicit fortunam pati.

38. *Menander Androgyne.*

Casus futuros par est opperiri
Mortalem natum. Nam nihil est statarium.

39. *Philemon.*

Si noveris homo quid sit, sat felix eris.
Interit aliquis: ne sit cordolium tibi:
Haec peperit, haec non peperit: est alius miser:
Hic tussit: ille plorat: haec fert omnia
Natura secum. Tu tantum luctu abstine.

40. *Sotades.*

Injuria quem temporis improbi lacessit,
Hoc quod cupiat non fieri ferendo vincit.

41. *Menander Mulierum osore.*

Sin quicquid dolet
Excernas semper, tibi nec contra compares
Quod est utibile, jam tolerando non eris.

42. *Idem Boeotia.*

Multa ardua
In rebus est reperire. Sed potius vide
An non et aliquid commodi secum ferant.

43. *Euripides.*

Sapientium hoc est atque cordatum virum
Nunquam malis in rebus irasci Deis.

44. *Menander Mulierum osore.*

Quicquid molestum, quicquid adversum accidit
Tecum ipse spectas et connives ad bona:
Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni,
Cui nulla malorum se admiscuerit portio.

45. *Idem Auriga.*

Quorum in fortuna causa est non in moribus,
Ea fortiter tolerare generosum decet.

46. *Idem Eunuchus.*

Nec Dis rebella, nec tempestates novas
Accerere, ferre quod necessum est id feras.

47. *Alexis Syracusio.*

Ut video, mala

Facilius tolerat quisquis non obnititur.

48. *Menander.*

Nemo quem infortunio

Dī mactant, animum protinus despondeat.

Forsit alicujus hinc boni erit occasio.

49. *Bacchylides.*

Nam quid levat tandem mala

Quassare corda luctibus?

50. *Philemon.*

Nullum invenire est uspiam mortalium

Mala qui non sit sensurus aut jam senserit.

At qui quod fert Fortuna quam minimi facit,

Utrumque, et plus sapit, et est fortunatior.

51. *Sophocles.*

Quod casus offert ponere ex usu suo,

Non gemere Fortunam, aleatoris boni est.

52. *Alexis Philotragoedo.*

Sapientis est consulere fortunam boni.

53. *Sophocles Phaedra.*

Nemo, mulieres, dedecus vitaverit

Cui destinata sunt mala imperio Jovis.

Morbos ferendum est quos Deūm mittit manus.

54. *Incertus.*

A. Responsa quae fers a Dei penetralibus?

B. Bona: quippe quamvis tristitia, ad finem bonum

Quae deriguntur, fausta recte dixerim.

55. *Sophocles Ajace.*

Bene ominare: nec mala apponens malo

Remedia, clades ipse congemina tuas.

56. *Idem Acrisio.*

Ne metue, mulier: multa quae in somnis mala

Apparuerunt nocte, lenivit dies.

57. *Menander.*

Mali nūl equidem es passus ni prae te feras.

58. *Sophocles Tereo.*

Haec dura, Procne, fateor: interea Deum
Decreta placide ferre mortales decet.

59. *Homerus Odyssea.*

Stat mihi mens animi non immemor ante malorum.

lb. *Ibidem.*

Aliis accedat et istud.

• T I T U L U S C I X.

BONAM FORTUNAM PROFERENDAM ESSE, MALAM
VERO CELANDAM: ET REBUS PRAESENTIBUS
RECTE UTENDUM.

1. *Pindarus.*

Qui te labores quaeve cura exerceat
Extraneis pandas cave.
Benigna si quid dulce sors donat tibi
Id publice ostendas licet,
Dum triste si quid numen immisit Deum
Cures tenebris condere.

2. *Sophocles Tyro secunda.*

Malum quod urget spargere in vulgus cave:
Debetur etenim luctibus silentium.

5. *Diphilus.*

O quam molestum est ubi quem sollicitudines
Mordent, tum quemvis testem cogi admittere.

8. *Menander Suppositio.*

At medius fidius narras stultitiam haud levem,
Testatas malle quam latentes miserias.

4. *Idem.*

In hoc situm est
Casum prudenter ferre, si solus feras,
Nec tua denudes aliis infortunia.

6. *Euripides Oedipo.*

Vulgare casus asperos, vecordiae:
At quod ferendum est ferre clam, sapientiae est.

e Sequitur haec in editionibus Stobaei *Περὶ Μικροψυχίας*, id est, De
Pusillanimitate; sed sine versibus; et in manuscriptis non exstat is
Titulus.

7. *Idem Cressis.*

Grave est miseriis atque dedecore opprimi:
 At ferre si sors jubeat obducto mala
 Clependa velo, fame ne in vulgum exeat
 Turbaeque pariat hosticae ludibrium.

8. *Idem Scyriis.*

Meminere damna tegere, qui sapiunt, sua.

TITULUS CX.

DE SPE.

1. *Linus.*

Omnia sunt speranda, nihil sperare negatum.
 Nam nihil est quod non valeat divina potestas.

2. *Apollodorus Pueris.*

Non debet animus desponderi in miseriis,
 Sed exspectanda sunt meliora in posterum.

3. *Euripides Inone.*

Spe semper aliqua, qui sapit, vitam fovet.

4. *Menander.*

Infortunato spes salutaris Dea est,

5. *Euripides Inone.*

Nec tibi remittat fraena Fortunae favor,
 Adversa nec spem pectori excutiant tuo.

6. *Hesiodus Operibus.*

Sola sed intactis spes in penetralibus haesit
 Margine pressa cadi, nec se projecit in auras
 Evolitans: quippe illa cadum jam clauserat ante,

7. *Euripides Hercule Furente.*

Etiam calamitas ipsa lassari solet.
 Nec semper aer tristibus flabris gemit:
 Nec cui beate nunc, et olim sic erit.
 Perpetua rebus imminet divortia,
 Longe optimus qui sperat. At qui ignavia
 Despondet animum, nullius pretii est homo.

8. *Menander Nauclero.*

O Juppiter supreme, spes quantum est mali?

9. *Idem Fidicina.*

Adco molesta res est exspectatio.

10. *Archilochus.*

Nil supra spem collocatum est, nil futurum quod neges,
 Nil quod admirere. Quippe caelitem summus pater
 Noctis excivit tenebras in mero meridie
 Sole se condente magno cum metu mortalium.
 Inde nil sperare vetitum: nil quod exsuperet fidem.:
 Nulla jam miranda nobis amplius spectacula,
 Nec suas si forte delphin horrido migrans mari
 Cum feris mutet latebras: hisque telluris solo
 Carius sit aequor, illum celsa delectent juga.

11. *Theognis.*

Tantundem plerumque valent spes atque periculum,
 Mortali generi numina dura duo.

12. *Idem,*

Omnibus e Divis mortalibus una favet Spes.

13. *Euripides Supplicibus.*

Spes dira pestis saepe concordet diu.
 Commisit urbes spiritu nimio tumens.

14. *Sophocles,*

Spes namque multos sola mortales alit.

15. *Theocritus,*

Batte, animis opus est: melius nam forsitan erit cras,
 Spes sequitur vivos et functos morte relinquit,
 Imbriferas hyemes modo dat, modo Juppiter aufert.

16. *Euripides Hypsipyle.*

Nil est supra spem. Cuncta sperari data.

17. *Bion.*

Haec mihi trita via est, Haec qua descendere clivus
 Incipit, aequoreo residens in littore canto,
 Te surdam, Galatea, vocans prece, Blanda tamen spes
 Me fovet ad summam non dimittenda senectam.

TITULUS CXI, DE INSUPERATIS EVENTIBUS.

1. *Euripides,*

Spes, pater, volucres sequeris, at non te simul
 Fortuna: vultus illa multiplicis Dea est.

2. *Idem.*

A. Ne spes inanes fletui opponas meo.

B. At multa nec sperata proveniunt tamen.

3. *Patrocles.*

En nunc ut illa verba tot tam grandia
Fortuna in arctum tam repens compegerit,
Quid ergo saevo iurgii certamine
Minamur aliis magna mortales mala,
Manu exsequenda cuncta dum confidimus
Prorsum tuentes? Interim non cernimus
Quas calamitates casus a tergo ferat.

4. *Euripides Protesilao.*

Spes vana multis saepe quos lactat nocet.

5. *Idem Oedipo.*

Plerumque nec sperata delectant magis
Quam quae sibi antecepit expectatio.

6. *Idem Medea, et alibi.*

Spem praeter eunt vi multa Deum;
Non proveniunt credita quamvis;
Insuperatis reperere viam.

7. *Idem Alcmena.*

Fortem indue animum. Saepe sunt a Dis bona
Exorta hominibus unde non speraverant.

8. *Idem Alexandro.*

Spem praeter, Hecuba, res agunt hominum Dei,
Nunquamque eadem fata devolvunt via.

9. *Idem Bellerophon.*

Spem praeter omnem mille sunt rerum vices;
Multos remisit sospites mare naufragum;
Multi minores hostico in certamine
In res secundas rursus enisos vides.

10. *Menander.*

Nefas viventem fari, hoc mihi non accidet.

11. *Idem Enchiridio.*

Quicquid evenit
Inexpectatum, mentem id homini expectorat.

14. *Homerus Odyssea.*

Multa cadunt, vox ut vetus est, os inter et offam.

15. *Theognis.*

Spe melius nobis succedere multa videmus;
Consilia eventu multa carere suo.

16. *Solon.*

Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo
Exeat inceptum non videt auctor opus.
Hinc qui sollicito momenta expendit agendi,
Imprudens magnis luctibus obruitur:
Et temere aggressis, divino munere, felix
Exitus absolvit non bona consilia,

TITULUS CXII.

NON ESSE GAUDENDUM OB ALIENAS
CALAMITATES.

1. *Menander.*

Aliena nunquam te delectet calamitas:
Nam cum fortuna difficilis luctatio est,

2. *Idem.*

Non esse edendum in vulgus infortunium,
Quin potius occultandum mea sententia est.

3. *Euripides Inone.*

Infelicibus

Ne durus esto, te quoque esse hominem memor.

4. *Idem Andromeda.*

Aliena nunquam nam mala irrisi, timens
Nequid mihi olim eveniat ipsi humanitus.

5. *Ibidem.*

Ne sis insolens

Ego si miser sum. Facile tu fias idem,

6. *Alexis Milesia.*

Homo sum, Humani si quid alienum arbitrer
A me, nec miseros sublevem; haud sapiam probe,

7. *Hesiodus Operibus.*

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem
Objectes, quando dono datur illa Deorum.

a Refer ad Tit. CX.

8. *Sophocles Ajace.*

Dic, optio si datur, utrumne eligas,
 Ut per te amicis male sit ac tibi sit bene,
 An ut doloris comiter partem feras?

12. *Aeschylus Agamemnone.*

Male namque omnes gemitu faciles
 Aliena sequi: sed non penetrat
 Jecur atque animi secreta dolor.
 Sic ut fingant gaudia, vultum
 Licet invitum gaudere jubent.

13. *Philemon Retegente.*

Quod si quis salve dicat moerenti obvius,
 Salvare voce, reapse fieri eum jubet,

T I T U L U S CXIII.

INFORTUNATOS OPUS HABERE CONDOLENTIBUS.

1. *Euripides Oeneo.*

Non tempus usque est. Attamen miseros juvat
 Iterare luctus saepe narrando suos.

2. *Idem Andromeda.*

Junge dolorem. Nam qui pariter
 Lachrymant, miseros ex parte levant.

3. *Idem Inone.*

Agreste, lachrymas rebus alterius malis
 Negare.

4. *Idem Inone.*

Dulce est amicis posse laetari simul;
 At si, quod absit, ingruat sors durior,
 Solatium est spectare vultus benevolos.

5. *Idem.*

Medicina nulla luctibus saevis datur
 Praeter boni et faventis alloquium viri.
 At quisquis illo solus aegrotans malo
 Cor ipse concit atque demulcet suum,
 Si nunc levatur onere, cras duplum gemit.

6. *Callimachus.*

Insidunt levius mortali corde dolores,

Et de triginta partibus una perit,
Cum fidi in comitis gremium, vel denique surdos
Cum temere in ventos se dolor exonerat,

7. *Apolledorus Lacaena.*

Ita est miseriae ingenium, ut vice sit gaudii
Cum lamentari apud eadem patientes licet.

8. *Sophocles Ajace.*

At vos, amici, namque in hoc adveneram,
Si quam potestis ferte celerantes opem:
Cedunt amicis facile qui se sic habent.

9. *Menander.*

Q Dercippe et Mnesippe, cum convitiis
Excepti, aut cum vexati sumus injuriis,
Praesidium nobis tunc amici sunt boni.
Nam dum dolere sine metu ludibrii
Licet, atque adest qui ferat id familiariter
Societque luctum, tanto quisque tempore
Levatus conquiescit a sensu mali.

10. *Philemon.*

At quid rei est quod ille me visum cupit?
An, ut dolentes in valetudinario,
Apparuit cum medicus, subito dedolent,
Ita tristitata et moestitudine obsitus
Cruciaturs minus amicum praesentem intuens?

11. *Menander.*

Amici sermo grata res moerentibus.

12. *Sophocles Thyeste.*

Haec est voluptas maxima ex sermonibus
Oblivionem induere praesentis mali.

13. *Menander.*

Infortunatis maximum solatium est
Juxta videre qui commiserescant sui.

14. *Idem.*

Cuiusque affectum est corpus, ei medico est opus:
At cui laborat animus, is amico indiget.
Benevolus amicus medicus aegritudinae est.

15. *Incertus.*

Salubre blanda alloquia moerenti viro :
At si nimis desipiat, objurgatio.

17. *Philippides Olynthiaco.*

• Sane hand difficile est aegrotanti dicere
Vegetum valentem, Ne tam te habeas molliter,
Et castigare pugilem cum a pugna vaces :
At ipsum depugnare non aequo est facul :
Aliud disserere est, aliud rem sentiscere.

TITULUS CXIV.

FACILIUS ESSE ALIUM ADMONERE QUAM SE IPSUM.

1. *Philemon Siculo.*

A medicis argumentum est in promptu situm,
Praecepta videas quos dare invalentibus
Victus severi, at ipsi si in morbo cubent,
Eadem illa facere quae aliis interdixerant
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

2. *Idem Subsessore.*

Consulere facile est: facile non est exsequi.

3. *Euripides Alcmena.*

Aliena cuncti rectius multa solent
Dijudicare quam sua ipsorum mala.

4.

Venerare divos ne sit ejus, Phaedime,
Tibi periculum facere, et e re discere
Consilia quanto demus aliis facilius.

5. *Incertus.*

Facilius est consulere quam bene perpeti.

6. *Sophocles Oileo.*

Plerumque magna praeditos sapientia
Tales reperias iste se qualem gerit.
Consilia bene dant rebus aliorum malis :
At ubi levis fortuna mutato impetu
Crudeli in ipsos verbere intonaverit,
Ibi illa cuncta pulchra praecepta excidunt.

• Refer ad Tit. CXV.

7. *Euripides Alexandro.*

A. Scio: sed dolores tempore inflecti decet.

B. Decet: at monere levius est quam perpeti.

8. *Idem Aeolo.*

Eheu dolorem quis malis tantis neget?

Quis audiens tantum ista fletu temperet?

9. *Moschio.*

Celebre inter homines illud est dictum vetus:

Consilia nullus est labos aliis dare;

At ipse si laedaris animose id pati,

Oñus profecto est omnium gravissimum.

TITULUS CXV.

LAUS SENECTUTIS.

1. *Euripides Phoenissis.*

Eteocles, audi: nonnihil fert commodi

Senecta secum. Multa quae membris virens

Nescit juvenus monstrat experientia.

2. *Idem Bellerophonte.*

Nate, efficaces hinc quidem juvenum manus,

Sed plus senes prudente consilio valent.

Rerum magistra quippe multarum dies.

3. *Idem Erechtheo.*

Seniores quaere consuetudines:

Solis dicatam risibus lasciviam

Contemne. Brevis est flos voluptatis malaë.

4. *Menander.*

Auferre nobis alia cum soleat dies,

Prudentiam constabilit et corroborat.

5. *Euripides Melanippa.*

Antiqua fatur dictio: juvenum quidem

Plus opera, sed consilia plus pollent senum.

6. *Idem Peleo.*

Plus, nate, senium corde juvenili valet

Maturitate mentis et vi consilii,

Inscitiamque vincit experientia.

7. *Alexis Demetrio.*

Ex parte vino non male assimilaveris

15. *Incertus.*

Salubre blanda alloquia moerenti viro :
At si nimis desipiat, objurgatio.

17. *Philippides Olynthiaco.*

• Sane hand difficile est aegrotanti dicere
Vegetum valentem, Ne tam te habeas molliter,
Et castigare pugilem cum a pugna vaces :
At ipsum depugnare non aequo est facul :
Aliud disserere est, aliud rem sentiscere.

T I T U L U S CXIV.

FACILIUS ESSE ALIUM ADMONERE QUAM SE IPSUM.

1. *Philemon Siculo.*

A medicis argumentum est in promptu situm,
Praecepta videas quos dare invalentibus
Victus severi, at ipsi si in morbo cubent,
Eadem illa facere quae aliis interdixerant.
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

2. *Idem Subsessore.*

• Consulere facile est: facile non est exsequi.

3. *Euripides Alcmena.*

Aliena cuncti rectius multa solent
Dijudicare quam sua ipsorum mala.

4.

Venerare divos ne sit ejus, Phaedime,
Tibi periculum facere, et e re discere
Consilia quanto demus aliis facilius.

5. *Incertus.*

Facilius est consulere quam bene perpeti.

6. *Sophocles Oileo.*

Plerumque magna praeditos sapientia
Tales reperias iste se qualem gerit.
Consilia bene dant rebus aliorum malis :
At ubi levis fortuna mutato impetu
Crudeli in ipsos verbere intonaverit,
Ibi illa cuncta pulchra praecepta excidunt.

• Refer ad Tit. CXV.

7. *Euripides Alexandro.*

A. Scio: sed dolores tempore inflecti decet.

B. Decet: at monere levius est quam perpeti.

8. *Idem Aeolo.*

Eheu dolorem quis malis tantis neget?

Quis audiens tantum ista fletu temperet?

9. *Moschio.*

Celebre inter homines illud est dictum vetus:

Consilia nullus est labos aliis dare;

At ipse si laedaris animose id pati,

Onus profecto est omnium gravissimum.

TITULUS CXV.

LAUS SENECTUTIS.

1. *Euripides Phoenissis.*

Eteocles, audi: nonnihil fert commodi

Senecta secum. Multa quae membris virens

Nescit juvenus monstrat experientia.

2. *Idem Bellerophonte.*

Nate, efficaces hinc quidem juvenum manus,

Sed plus senes prudente consilio valent.

Rerum magistra quippe multarum dies.

3. *Idem Erechtheo.*

Seniliores quaere consuetudines:

Solis dicatam risibus lasciviam

Contemne. Brevis est flos voluptatis malae.

4. *Menander.*

Auferre nobis alia cum soleat dies,

Prudentiam constabit et corroborat.

5. *Euripides Melanippa.*

Antiqua fatur dictio: juvenum quidem

Plus opera, sed consilia plus pollent senum.

6. *Idem Peleo.*

Plus, nate, senium corde juvenili valet

Maturitate mentis et vi consilii,

Inscitiamque vincit experientia.

7. *Alexis Demetrio.*

Ex parte vino non male assimilaveris

Humanum ingenium: namque uti vinum novum,
 Ita juvenis animus opus est ut deferbeat
 Et despumando ducat aspritudinem:
 Inde ubi redierit ad sese et consederit,
 Perpetua placeat lenitate in posterum.

8. *Sophocles Tyrone.*

Senium diesque longa res multas docent.

9. *Crates.*

Senectam aetatem quid mihi ut malum exprobras?
 Quam non apisci vitae pretio constitit,
 Quam cuncti concupiscimus: at cum venerit,
 Toleramus aegre. Tam ingrato ingenio sumus.

Ib. *Incertus.*

Vitae cupido maxime tentat senes.

10. *Aeschylus.*

Senium juvena juris observantius.

5. *Callimachus.*

Ille senectutis tempora laetus agit,
 Aetas quem puerilis amat, velutique parentem
 Deducunt juvenes limen adusque manu.

12. *Euripides.*

Curare juvenum possumus vitam senes,
 Et ea vicissim accipere quae juvenes habent.

13. *Hippothoon.*

Serta senectutis cani sunt pauca loquentes.

14. *Idem.*

Senio leonis cepit hinculei vigor.

15. *Antiphanes.*

Multum senectus ad consiliandum valet,
 Quoniam res vidit atque didicit plurimas.

16. *Sophocles Thyeste.*

Quamvis senex sim. Nam senectutem solent
 Consilia recta mensque callidior sequi.

28. *Idem.*

Corpus senile sopiunt motus leves.

TITULUS CXVI. VITUPERIUM SENECTUTIS.

1. *Mimnermus.*

Hunc qui pulcher erat quondam, cum canuit aetas,
Jam sua nec soboles, jam nec amicus amat.

2. *Euripides Glauco.*

Heu quam senectus multa fert secum mala,
Nec est ut aevi spatia producat senex.

1b. *Idem.*

Non longa multis vita projecta est malis.

3. *Idem Andromacha.*

O quam senectus multa fert incommoda.

4. *Idem Aeolo.*

O quam vetusta haec veridica sententia est:
Omnes senili aetate plebs tantum sumtis
Umbraeque rerum somniūque imagines:
Cum nos putemus sapere mens nobis abest.

5. *Idem Oenomao.*

Inominatam qui senectutem assequi
Mortalis optat, non sibi bene consulit:
Nam longa vita mille moestitias parit.

6. *Idem.*

Quanta, senectus, spe boni homines allicis?
Ad te venire nemo non avide cupit,
Sed vota damnat sua, periculum qui facit,
Quam nil deterius exstat aetate gravi.

7. *Idem Melanippa.*

Vox est senex et umbra, praeterea nihil.

8. *Menander.*

Molesta longa vita est: o senium grave,
Quam nihil omnino fers boni viventibus,
Mala multa et luctus. Attamen te attingere
Optamus omnes atque concupiscimus.

9. *Idem Aeraria.*

Sene est amante nihil infortunatius,
Nisi forte amator alter aequaevus senex:
Nam qui ea potiri concupiscit a quibus
Ipsum arcet aetas, quomodo non sit miser?

10. *Theognis.*

Non ego pauperiem metuo, nec deprecor hostes
 Qui nomen celebrant per maledicta meum:
 Sed me flere iubet fugiens formosa iuventas,
 Et veniens tremulo curva senecta gradu.

11. *Idem.*

Hei mihi pubertas dulcis, tristisque senectus,
 Quod fugit illa a me, quod venit ista mihi.

12. *Pherecrates.*

O quam senectus tristis es mortalibus.
 Et taediosa, vel ob hoc praeter caetera,
 Quod cum deficiunt vires ac valentia
 Sapientiam tum primum nos doctum venis.

Ib. *Idem.*

Frustra me aetatis huc jam provectum incitas
 Ut me tricosis implicem negotiis.
 Ego me cum florerem annis praeviridanlibus
 Sapere putabam insipiens, et quaeque ut mihi
 Se dabat in mentem res extemplo erat in manu:
 Nunc sapere mihi concedit extrema aevitas.

13. *Antiphanes.*

Vino persimilis aetas est mortalium:
 Utrumque acescit minimo cum superest sui.

14. *Idem.*

Senectus veluti stabulum est: nam quicquid mali
 Humana recipit vita, in illam confluit.

15. *Idem.*

Aram malorum juré senectutem voces:
 Namque ad eam sese recipit quod ubique est mali.

16. *Idem.*

Eheu! senectus, qui tibi maledicere
 Quaerunt, materiam his quam suppeditas uberem?

17. *Philemon.*

A. Syra, héus Syra. *S.* Hem! quid me vis? *A.* Ut vero vales?
S. Nunquam istud percunctare senem si videris
 Anumve: quippe liquido non recte valent:
 Hoc superindictum quadrat: e re sit mori.

18. *Herodes Mimiambis.*

Languore curvat me senecta detractum,
Nec me magis quam corpus umbra dimittit.

19. *Alexis.*

Jam mea versatur vita circa vesperam.

20. *Menander.*

Molestum pecus est desidens domi senex.

21. *Herodes Mimiambis.*

Emensus aevi sexies decem soles.

O Grylle, Grylle, moritor et cinis fias:

Caecum est quod haec post spatia restat aetatis:

Nam jam retusus ipse fulgor est vitae.

23. *Antiphanes Epiclero.*

Senectus quam tu es omnibus mortalibus

Amabilis et cupita: sed cum veneris,

Infesta, taediosa! benedicit tibi

Nemo: qui sapiunt differunt te pipulo.

24. *Herodes Mimiambis.*

Mulier, hebescit, cum nives caput spargunt,

Et mentis aties.

25. *Chæremôn.*

Ad temperandam non valent iram senes.

26. *Incertus.*

Nemo res patrias abligurivit senex,

Aut aes nequitia exhaustit, aut meretriculam

Redemit, aut in jus iit ob fractas fores:

Adeo frugi est senectus, et misera est tamen:

27. *Menecrates Samio.*

Quaerimus absentem: praesentem plangimus: et quæ

Ventura est nobis sola senecta placet.

28. *Incertus.*

Longa calamitas nulla major est vita.

29. *Sophocles Scyriis.*

Adstunt senectae multa simul incommoda,

Mens vana, cura inefficax, labor irritus.

30. *Sophron.*

Tabæ corpora macerat

Tædiosa senectus.

31. *Crates.*

Me tempus incurvavit, egregius faber,
Sed qui imbecilliora reddit omnia.

32. *Diphilus Puteo.*

Amice, tempus pravius est quidem artifex
Reformans omnia in deteriore statu.

33. *Mimnermus Nannis.*

Immortale malum tibi dat, Tithone, senectam
Juppiter: ipsa minus Mors, mihi crede, malum est.

34. *Ibidem.*

Ac veluti subito somnia praetereunt,
Sic et pulchra juventa: malis onerata senectus
Impendens capiti foeda supervolat,
Contemtumque odiumque ferens ingloria, circum
Cum noxa mentem volvitur atque oculos.

35. *Apollodorus Lacæna.*

Annos seniles ne, Philine, spreveris,
Ad quos pervenies et tu vivendo diu.
Sed unum est in quo a vobis patres vincimur:
Nam si qua in re minus indulgemus, illico
Audimus, Non fuisti juvenis tu quoque?
At contra genitor nato morigero minus
Haud est ut dicat, Non fuisti et tu senex?

36. *Euripides Phœnice.*

Quantum es mali, senecta, te gestantibus!

37. *Idem Andromacha.*

Facit remissos languor ætatis senes,
Sed et molestos morbus iracundiae.

38. *Idem Aeolo.*

Aut dona Veneris abdicant ultro senes,
Aut senis amores ipsa fastidit Venus.

39. *Sophocles.*

At nemo vitam tantum amat quantum senes.

TITULUS CXVII.

PRUDENTIAM SENECTUTIS TOLLERE MOLESTIAM,
IPSAMQUE EFFICERE MULTA REVERENTIA
DIGNAM.

1. *Incertus.*

Boni senectus comis accessu viri.

2. *Anaxandrides.*

Non est senectus, ut tu, pater, existimas,
Onus adeo difficile: sed qui fert eam
Minus decore, ipse impedimentum est sibi.
At contra facilem reddit ac tractabilem,
Qui placide illius moribus se accommodat,
Tristitiam demens atque apponens gaudium.
Male qui fert, sibi perpetuam moestitiam parit.

3. *Sophocles Eriphyle.*

Famam senilem crede tutandam tibi.

4. *Idem.*

Non est senecta quae sapit grandaevitas
Cui mens relucet pasta divina die.
Ingens hominibus quaestus est prudentia.

TITULUS CXVIII.

DE MORTE, ET EAM ESSE INEVITABLEM.

1. *Aeschylus.*

Nescit Deum Mors una muneribus capi:
Non sanguis illi, non merum templo fluit,
Non dulce resonat carmen, aut arae calent.
Hanc quippe solam Suada non novit Deam.

2. *Homerus Iliade.*

Quaerere oves pretio possis, et bucera saecula,
Et tripodas claros, et equos cervice jubata:
At non vita potest ulla ratione parari
Cum vallata semel migrarit dentibus ora.

3. *Philetas Mercurio.*

Qua remeare via
Non licuit cuiquam, penetravi limen ad Orci.

4. *Incertus.*

Infernas ad Ditis aquas vox transit inanis:
Triste silent umbræ: caligant lumina nocte.

5. *Simonides.*

Et divitias et virtutes
Consumit iners una vorago.

6. *Idem.*

Mors et fugacem persequitur virum:

7. *Sositius.*

Post animæ fugam
Dissolvitur corpus relictum.

8. *Euripides Aëgeo.*

Morti debitus
Etiam laborum qui sedet liber domi.

9. *Phocylides.*

Omnia mors aequat. Solus Deus imperat umbris.
Et tam pauperibus sedes quam ditibus una est.

10. *Menander Gubernatore.*

At certe venum non datur immortalitas,
Nec si talenta Tantali possederis,
Sed occubandum est: illa linguenda alteri.

11. *Sophocles.*

Corpus senile sopiunt motus leves.

12. *Incertus.*

Mortalis amens qui nimis mortem timet:
Fortuna totum hoc verset arbitrio suo:
Suprema nam cum venerit vitæ dies,
Jovis ipsa templa si petas, nulla est fuga.

13. *Anacreon.*

Mihi jam senile canis
Caput albicat capillis:
Abiit decor juventæ,
Seniumque dens fatetur:
Neque grande dulcis ævi
Spatium mihi relictum est.
Ideo subinde moestum
Gemo Tartarum expavescens.
Mala et horrida est subiri

Jovis inferi caverna:
 Neque eo profectus unquam
 Potuit pedem referre.

14. *Euripides Alcestide,*

Mortem subire certa lex mortalibus:
 Nemo futurae sortis est tam conscius
 Ut polliceri crastinum possit sibi.

15. *Diphilus.*

Cum sis mortalis genitus ne paveas mori,

16. *Aristophanes Polyide,*

Mortem timere maxima est amentia,
 Nam fati lex est quicquid est genitum mori.

17. *Posidippus Formica,*

Res inter omnes quas Deos exposcimus
 Locum meretur principem immortalitas.

22. *Aristoteles.*

Fato manet quodcumque vitari nequit.

TITULUS CXIX.

VITAE LAUS.

1. *Euripides Alcestide.*

Frustra precando flagitant mortem senes
 Curricula vitae longa culpantes suae.
 At cum tremēte Mors propinquavit pede,
 Iterum allubescit vita nec senium grave est.

2. *Idem Oreste.*

Lucis aspectu benigno gaudet et servus frui,

3. *Ibidem.*

Cogit sui homines vita commiserescere,

4. *Ibidem.*

Suavius lucem tueri, quam mori prudentibus.

5. *Idem Iphigenia.*

Juvat hoc tueri dulce mortales jubar,
 Apud inferos nil. Qui mori properat, furis;
 Modesta melior vita quam pulchre mori.

6. *Sophocles Jobata.*

Nam sacra regna Ditis
 Nec ipsa amat senectus,

7. *Idem Acrisio.*

Amare vitam nemo plus senibus solet.

8. *Euripides Hippolyto.*

O lucide aether, Solis o purum jubar,
O quam beatos vester aspectus juvat,
Hominesque miseros pariter, inter quos ego!

9. *Idem Meleagro.*

Mihi vita dulcis: inferum nigra est domus
Cui nemo semel inclusus in lucem redit.
Ego, nata quamvis nobili inprimis domo,
Orcum reformido et velim nunquam mori.

10. *Idem.*

Nil repperiri carius vita potest.

11. *Homerus Odyssea.*

Malim equidem duro rus exercere labore
Paupere sub domino tenuis cui copia victus,
Quam late populos inter regnare silentium.

12. *Sophocles.*

O nate, vita munus est dulcissimum:
Namque homini eidem bis datum non est mori.

13. *Lycophron Pelopidis.*

Mortem remotam poscit ardenti prece
Quemcunque dura clade fortuna opprimit,
At cum supremus volvitur fluctus, redit
Vitae cupido: non enim satias tenet.

14. *Apollodorus Aberrante.*

Miserabar juvenis olim acerba funera:
At nunc quoties intueor exsequias senis,
Id lachrymo. Nam mox eadem me spectat via.

15. *Alexis.*

Vitae ultima
Decurrens spatia adhuc cupisco vivere.

T I T U L U S C X X.

LAUS MORTIS.

1. *Euripides Troadibus.*

Audi tuo animo quod feram solatium:
Haec esse dico paria, non nasci et mori.

2. *Aristarchus.*

O mors, superbis sola quae fraenum injicis.

3. *Chalcidamas.*

Optima sors homini non edi in luminis oras,
Aut natum subito penetralia Ditis adire.

4. *Theognis.*

Optima sors homini natum non esse, nec unquam
Aspexisse diem flammiferumque jubar.
Altera jam genitum demitti protinus Orco,
Et pressum multa mergere corpus humo.

5. *Neoptolemus.*

Nostra in sponte fores, te protinus eligerem, Mors,
Infestaeque licet tibi me prosterer anicum.

6. *Euripides Heraclidis.*

Si quid est apud inferos,
Quod ne sit utinam. Namque si functos neco
Curae sequuntur atque sollicitudines,
Non video quae praesidia captemus, malis.
Quando remedium creditur cunctis mori.

7. *Sophocles Philoctete.*

Mors ultima est medicina morborum omnium.

8. *Mentander Bis fallente.*

Flore in juvenili moritur quem Di diligunt.

9. *Leonides.*

Ad inferorum regna deducens iter
Securus intra: quippe non concaedibus,
Non tortuosis impedita anfractibus,
Sed tota recta, tota declivis via est,
Et inveniri prona vel caeco gradu.

10. *Euripides Philoctete.*

Satis est: jam desine vita,
Ante meas nova quam

Sors populetur opes,
Aut morbo membra fatiscant.

11. *Sotades.*

Mors certa quies omnibus, unicusque portus.

12. *Aeschylus.*

Ne, ne tuum, oro, Mors, repellas supplicem;
Tu sola desperata medicaris mala:
A te receptos nullus attingit dolor.

13. *Hypsæus.*

Aetate moritur juvene quem di diligunt.

14. *Sophocles Trachiniis.*

Hoc me mori debere, non aliud notat.
Nam morte functos nullus assequitur labor.

15. *Astydamas Nauplio.*

Salve: salutis si quid est apud inferos,
Reor esse. Nam quo nullus accedit dolor,
Ibi sat salutis est malorum oblivio.

16. *Ion Agamemnone.*

Absit malis mors ut sua aspiciat mala,

17. *Euripides.*

Homini expedit non esse quam nasci magis.

18. *Idem Phryxo.*

Quis scit morina vivere atque hoc vivere
Quod nos vocamus sit mori? hoc certe liquet:
Morbis laborat vita: qui summum diem
Obiit, miseriis pariter et morbo vacat.

21. *Julius Carmine in Bacchum.*

Indecorem vitam laudatae gloria mortis
Vincit, et egregium tali est occumbere letho.

22. *Euripides Cresponte.*

Nam nos decebat, celebre cum coetu, modo
Lugere genitum tanta qui intraret mala:
At qui labores morte finisset graves,
Hunc laude amicos atque laetitia exsequi.

23. *Incertus.*

Ad sacra Junonis matrem Cleobisque Bitonque
Ut traherent, collum supposuere jugo.

Felicem populi natum pietate parentem
 Concelebrant. Gaudens tum rogat illa Deam,
 Ut quae sors esset fortunatissima natis
 Pro matri exhibito redderet obsequio.
 Ast illi vitam liquere virentibus annis:
 Non igitur felix sors datur illa magis.

TITULUS CXXI.
 COMPARATIO VITAE ET MORTIS.

1. *Simonides.*

Mors quippe longos temporum tractus habet;
 At illud heic quod occupat
 Vita breve est spatium.

2. *Euripides Troadibus.*

Nate, interire non idem est quod vivere.
 Mors quippe nihil est: spes at in vita manent,

3. *Simonides.*

Breve mortalis spatium vitae.
 Dein clausus homo tellure jacet
 Tempus in omne.

4. *Antiphanes Duplis.*

Nemo unquam, here,
 Moriendi cupidus vitae imposuit terminum;
 Sed avidos vitae pedibus Orcus detrahit
 Restantes frustra: et epulis a Saliaribus
 Opibusque opimis ad sacras sedes rapit.

Ib. *Incertus.*

Contra immortalitatem medicina est famres.

5. *Menander Fratrem amantibus.*

Quam dulce vita est si quibuscum maxime
 Cupias aetatem, non tibi soli exigas!

6. *Idem.*

Dulce est mori,
 Cui vivere non est ex animi sententia.

7. *Idem Suppositio.*

Hunc credo felicissimum
 Qui cum spectarit, Parmeno, placide Deum

Augusta dona, redit eo unde venerat:
 Jubar, inquam, Solis publicum, nubes, aquas,
 Ignem. Namque annos quamvis centum vixerit,
 Eadem videbit: sitque licet aetas brevis,
 Tamen istis nihil est conspicari pulchrius.
 Mercatum crede tempus hoc quod vivitur,
 Cujus visendi peregrinamur gratia.
 Forum ibi, tumultus, fures, colloquia, alea.
 Abis si primus, hoc viaticior
 Divertes melius: eris infestus nemini.
 At qui subsistit, is delassatus perit,
 Et male senescens aliquam egestatem incidit:
 Vexatur, hostes reperit, insidias subit.
 Longaevus nunquam facile morte fungitur.

8. *Philemon.*

Satius mori quam vivere infeliciter.

9. *Sophocles.*

Non esse praestat quippe quam luctus pati.

10. *Menander.*

Quoties senex est aliquis et victi indigens,
 Non durum est mortem oppetere: sed cum facilliter
 Vita agitur, tunc utriusque discrimen patet.

11. *Idem Epiclero.*

Tanquam in choro

Non cantant omnes, abstant sed cantantibus
 Silere jussi duo, tres, extremo ordine
 Nihil nisi numeri. Ita se et ista res habet,
 Locum implent alii, vivunt queis vita obligit.

12. *Euripides.*

Ego si quis antehac captus oculorum orbibus
 Pedes per urbem regeret aliena manu,
 Non desinebam arguere socordem metum
 Quod abstineret morte tantam miseriam.
 Nunc quo volutus in meas sententias
 En ipse pecco. Misera gens mortalium
 Quam cupida vitae! posteram semper lubet
 Lucem tueri, mille quae vectat mala.
 Tantos amores vita hominibus suscitatur.

Nam vita quid sit scimus: at mortis rudes
Ideo timemus relinquere hoc Solis jubar.

13. *Apollodorus Adelpis.*

† Vita otiosa plena beatitudinis
Si cum otiosis aliis vitam transigas.
Cum similibus ferisque agentem, simiam
Fieri necesse est: o vitam aerumnabilem!

14. *Idem Fidicine.*

Non cuncta Phryx sum; crede. Si vita mihi
Mori esse videam melius, hoc ipsum eligam.

15. *Euripides Erechtheo.*

Mihi illi morte qui pulchra jacent,
Quam vita quorum turpis est, vivunt magis.

16. *Aeschylus Ixione.*

Vita notata laevis mors illustrior.

17. *Idem.*

Laboriosa aetate mors felicior.
Non esse melius quippe quam nasci puto,
Si saeva sunt toleranda.

18. *Aristophanes.*

Unde etenim quaeso diceretur Disputer,
Nisi opimus opibus esset? hinc etiam accipe
Quanto infera superent superi divitias Jovis:
Nam si instituas examen, quod plenum est librae
Vergit deorsum, vacua pars spectat Jovem.
Nec collocare credo nos esset sitos
Subter super unguentatos, victos floribus,
Nisi bibendum protinus esset mortuis.
Hinc est eosdem quod beatos dicimus.
Etenim, Beatus, inquit, obiit diem,
Felix ille obdormivit: nil dolet amplius.
Quin et cruore victimarum Manibus
Tanquam Dis facimus et sacro libamine
Venerantes, multa nobis ut mittant bona.

† Refer ad Tit. LVIII.

19. *Menander.*

Quid mortuus

Bonī habeat cum viventes habeamus nihil?

20. *Euripides.*

Beatus esset morte quam vita magis:

Nam non honeste vivere infaustus labor.

21. *Sophocles.*

Quicumque vitam rebus in miseris amat,

Aut timidus ille est, aut dolore occalluit.

22. *Idem Ajace.*

Optare vitæ spatia longævae viro

Deforme, nullum cui levamentum est malis,

Nam quid diei rursum et rursus dies

Adjecta prodest, ampliāns semper mori?

Me iudice ille nullius pretii est homo

Cui spes inanīs credulam mentem fovet.

Pulchram agere vitam, nobilem, aut pulchre decet

Obire: habes quodcumque dicendum fuit.

23. *Aeschylus Armorum iudicia.*

Vitam in miseriis agere quos luctus parit?

24. *Euripides Pirithoo.*

Indecore vita satius est non vivere.

25. *Idem.*

Viventibus te impende. Nam qui est mortuus

Humus est et umbra. Nil quod erat in nil abit.

T I T U L U S CXXII.

DE LUCTU.

1. *Bacchylides Hymnis.*

Majus luctu venit nobis,

O nate, malum: farique vetat.

2. *Aeschylus Heraclidis.*

Nam majus aliud patiar hoc nunquam malo.

3. *Solan.*

Ne mihi sit lethum planctu sine: sed mea tristes

Funera amicorum condecorent lachrymae.

4. *Euripides Troadibus.*

Quam dulcis est res luctus assuetis malo,
Modique tristes atque lamentatio!

5. *Homerus Odysseâ.*

Namque honor hic functis misero mortalibus ævo,
Tonderi caput et lachrymas effundere salsas.

6. *Idem Iliadæ.*

Nos Patroclum ploramus, honos qui morte peremtis.

7. *Euripides Archelao.*

Est et lachrymis mixta voluptas,
Cum quis amici casus animo
Miserante gemit.

8. *Idem Oenomach.*

Etiam voluptas rebus afflictis sua est,
Genae madentes atque lamentatio.
Namque ista minuunt cordis anxietudines,
Aestuque nimio pectus obsessum levant.

9. *Idem Phryxo.*

Cor hominibus natura tam tenerum dedit,
Ut jure quis sit caesus, haud minus hoc suos
Sibi quisque ademptos prosequi lachrymis amat.

10. *Sophocles Teucro.*

Nate, quam mendax tui
Me fama casso mulsit oblectamine
Vivum ut putarem! sed fera imposuit mihi
Tenebricosa Furia falsis gaudiis.

11. *Idem.*

A. Illi peremto commori cupio miser.
B. Sequere. Ne tu accerse quod fato manet.

12. *Philemon.*

Quid proficis? nec hilum: at interea tamen
Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit.

TITULUS CXXIII. DE SEPULTURA.

1. *Euripides Polyide.*

Stulta mens mortalium

Non sentientes sumtibus Manes colit.

2. *Menander Perinthia.*

Nunquam laudavi sumtuosum mortuum:

Namque in idem cum vili atque contemto redit.

3. *Moschios.*

Permittite ergo mortuos terra tegi,

Et unde nostrae quodque naturae est datum

Eo reverti. Magnus aether spiritum,

Corpus recipiat terra: non est proprium

Hoc quippe nobis, sed datum in vitae diem:

Parens et altrix jure mox repetit suum.

4. *Euripides Andromeda.*

Exanime terra quod tui positum, colunt.

Res vana. Nam qui vivit, est felix, Creon.

5. *Laon Testamento.*

Monumenta spernens posthuma atque imagines,

Habere cupio vita quod dicat suum.

6. *Homerus Odyssea.*

Et tumulum facere et tumulo superaddere justa.

7. *Idem Iliade.*

Ut funus decorent fratres charique sodales

Et tumulo et saxo. Nam praemia Manibus haec sunt.

8. *Idem.*

Sed tumulare decet fatali sorte peremptos

Forti animo: nec flere die fas amplius uno.

TITULUS CXXIV. CONSOLATORIA.

1. *Homerus Iliade.*

Parce, nec immodica vasta tua pectora luctu:

Nam nil proficies nati fera fata dolendo:

Illum non revocas et te premit altera clades.

2. *Idem.*

Quid juvet, exanimen vacua si lugeat alveo
Gens Danaûm?

3. *Idem.*

Quin propiora hominem non raro funera tangunt,
Seu fratrem sepelit, seu dulcia pignora natos:
Et tamen ille etiam lachrymis moestoque dolore
Abstinit. Patiens homini cor Fata dederunt.

4. *Idem.*

Ipsa dapes olim Niobe pulcherrima sumsit,
Cum bis sena suae numeraret funera prolis,
Sex juvenes, totidem primaevae flore puellas.

5. *Simonides.*

Nos te peremtis cura, si pectus sapit,
Mordebit una non diutius die.

6. *Menander.*

Quo omnes venere, nos exspectat terminus.
Ferenda, amice, sunt mala istiusmodi;
Humana humane, communia communiter.

7. *Euripides Inone.*

Quae sors sit hominum discite, nec nimium dole:
Mihi crede, non tu sola conflictas malis.

8. *Idem Protesilao.*

Tulit ille quod te pariter atque omnes manet.

9. *Theognis.*

Vix patienda quidem patimur. Patiare tamen, cor:
Pectoris ignavi est dura nequire pati.
Nil profecturos nec alas in mente dolores,
Teque et amicorum pectora discrucies
Hoste tuo gaudente. Deum fatalia dona
Mortalis genitus non facile effugias.

10. *Philetas Lucibus.*

Lugens ex animo modice dic suavia dicta,
Defuncti nec sis immemor interea.

11. *Idem Epigrammatibus.*

Non ego te miseror, carissime: nam bona multa
Cum dederit, partem dat tibi Parca mali.

12. *Euphorion.*

Lugeat, at modice, defunctum moestus amicum,
Et flet; at modice. Nam quis sine fletibus ora,
Servantur Diris ultricibus.

13. *Homerus Odyssea.*

Brevis satiaverit hora dolores.

14. *Idem.*

Injungere Dei miseris mortalibus ævum
Vivere sollicitum, cum sint sine luctibus ipsi:

15. *Stesichorus.*

Nam defunctos lugere modo
Fructuque vacat.

16. *Euripides Melanippa.*

Quid interemtus, interemtus non sinis?
Quid tibi repetitur jam sat effusus dolor?

17. *Sophocles Scyriis.*

Humana luctu si levarentur mala,
Lachrymaeque vitam redderent silentibus,
Tum fletus auro carior merito foret:
Nunc illud autem, mi senex, fieri nequit
Ut jam sepultus redeat in lucis viam.
Sin posset, emtus lachrymis dudum pater
Mihi redisset.

18. *Philemon Sardiö.*

Lamenta nostris si mederentur malis,
Et possent fletu deliniri miseriae,
Auro licerent contra et pluris lachrymae:

19. *Timocles.*

Advorte sodes nunquid ex usu loquar:
Miserum suapte natura animal est homo,
Et vita quanta quanta est scatet incommodis:
Lenimenta ideo curis et solatia
Sibi ipsa reperit. Namque mens proprii mali
Oblita, alienis dum se mulcet miseriis,
Doctrinam pariter cum voluptate imbibit.
Primum tragoedos; si placet, considera
Quam pulchra dent documenta. Nam qui pauper est,
Ubi pauperiorem se cognovit Telephum,

Ibi paupertatem fert suam patientius.
 Lymphatur aliquis: Alcmaeonem conspicit.
 Oculis laborans caecos Phinidas videt.
 Natum effert alius: Niobe lugentem levat.
 Dolet hic se claudum: sed Philoctetem videt.
 Miser in senecta est: intuetur Oeneum.
 Ita quisque, dum evenisse majores suis
 Olim aliis calamitates secum cogitat,
 Animo aequiore fert Fortunae injurias.

20. *Euripides Alexandro.*

Mala flere vetera lachrimis noli novis.

21. *Philippides.*

Tempus communis medicus tibi medebitur.

22. *Menander.*

Tempus malorum quaeque fert necessitas
 Communis medicus et tibi medebitur.

23. *Homerus.*

Quonam hic usque manet luctus, quo sine dolendo,
 Nato, tibi cor moestus ades?

24. *Scriptor Aurei carminis.*

Vitae parce tuae, nec eam consume dolendo.

25. *Diphilus.*

Omni medetur longa tristitiae dies.

26. *Philetas Cerere.*

Hoc fiet, labente die, Jove dante dolores

Quae coquit et luctus sola levamen habet.

Saepe aliquis duro satiatus pectora luctu

Tristitiam fesso depulit ex animo.

27. *Antiphanes Venerabilis.*

Lugere amicos luctu moderato decet;

Nec enim perierunt, sed eam quam necessitas

Indixit cunctis antevorterunt viam.

Et nos citati mox suo quisque ordine

Cogemur omnes in idem diversorium,

Pariterque cum illis aevum agemus alterum.

28. *Euripides Andromacha.*

De morte functis parce moerore affici.

STOBÆI FLORILEG. VOL. IV.

S

Nam dicta in omnes a Diis sententia est,
Communis unde mortis est necessitas.

29. *Idem Temanisi.*

Quos nutrit homines Terra, mors omnes manet:
Communis est natura. Patiendum quod est
Commune. Fato quod caret, fato est minus.

80. *Archilochus.*

Qui nimium, Pericles, semper meminere malorum,

Non hos hausta juvant pocula, non epulae.

Illos aequorei merserunt gurgitis undae:

At nimio nobis pulmo dolore tumet.

Una data est Superum dono medicina malorum,

Scilicet invicti durities animi.

Hic mala nunc, nunc alter habet. Jam respicit ad nos

Fessa cruentamus viscera qui gemitu.

Mox alios soris ista manet. Durate ferendo

Interea, et luctu parcite foemineo.

TITULUS CXXV.

IN DEFUNCTOS NON EXERCENDAM ESSE CONTUMELIAM.

1. *Homerus Iliade.*

Saevit enim in surdam tellurem percitus ira.

2. *Idem Odyssea.*

Insultare nefas fatali sorte peremtis.

3, 4. *Moschios Pheraeis.*

Saevire in umbram vanus est animi furor.

Punire vivos fas sit, exanimis nefas.

5. *Archilochus.*

Mortuis convitiari non sinet fas et pium.

6. *Euripides Antigona.*

Mors jurgiorum finis est mortalibus:

Nam majus aliud quid potest letho dari?

Molem quis autem saxeam hasta verberans

Cieat dolorem, mortuumve injuriis

Frustra lacescens nulla sensurum mala?

g Olim: Nunc ille hanc.

7. *Aeschylus Hectore.*

Fato peremtis tu bene an facias male
Ipsis perinde est atque tantumdem valet,
Qui nec dolores sentiunt nec gaudia.
At magna Nemesis plus ope humana valet:
Poenas reposcit illa defuncti vicem.

8. *Dionysius Sospitatrice.*

Mors est sequestra litium: nam qui prius
Odere, eidem morte defunctos amant.

9. *Euripides Phoenixis.*

Fas namque poscit mortuis non mortuos
Officia facere manium reverentia.

10. *Timocles.*

Benigna sequitur mortuos miseratio:
Vivos malignum numen invidentia.

11. *Sophocles Larissaeis.*

Mortuis vivos decet
Auxilia ferre, quippe morituros item.

12. *Mimnermus Neoptolemo.*

Omnes viris solemus excellentibus
Livere vivis, mortuis laudem dare.

13. *Sophocles Ajace.*

Menelae, post tot dicta sapienter, cave
Injurius sis in hominem mortuum.

14. *Möschio.*

Quaenam voluptas mortuos incessere
Mutamque glebam voce probrosa insequi?
Namque ille tristis atque jucundi arbiter
Cum sensus hominem destitutum liquerit,
Exanime restat corpus, ut surdus lapis.

TITULUS CXXVI.

MEMORIAM PLURIMORUM A MORTE STATIM
EVANESCERE.

1. *Euripides.*

Praestat sepulchris nemo amicitiae fidem.

Incertus.

Etiam secunda fama exanimis deservit.

Sophocles Ajace.

O quam celeriter ante partae gratiae
Praecipite cassos luce destituunt fuga!

Archilochus.

Nemo post mortem secundis civium rumoribus
Tollitur. Viventium omnes gratiam qui vivimus
Ancupamur. Destituti luce, tractantur male.

Stesichorus.

Vita carentis interivit gratia.

Euripides.

Quam durus hic est moribusque inhospitis,
Queisque usus ante est nunc amicorum inmemor!

Idem.

Rara in sepultos, rara et in superstites
Fides amica. Namque plus pollent opes
Pietate: et illa quondam in oculis gratia.
Simul interit cum funus effertur domo.

Incertus.

Diesque celat omnia atque oblietterat.

I N D I C E S.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

INDEX. TITULORUM SIVE CAPITUM.

- Περὶ Ἀδουλίας καὶ Φιλαργυρίας**
Tit. x.
- Περὶ Ἀδολτορίας** Tit. xxxvi.
- Περὶ Αἰδοῦς** Tit. xxxi.
- Περὶ Ακολασίας** Tit. vi.
- Περὶ Ἀκρασίας** Tit. xviii.
- Περὶ Ἀληθείας** Tit. xi.
- Περὶ Ἀναιδίας** Tit. xxxii.
- Περὶ Ἀνδρίας** Tit. vii.
- Περὶ Ἀνεξικακίας** Tit. xix.
- Περὶ Ἀπορρήτων** Tit. xli.
- Περὶ Ἀργίας** Tit. xxx.
- Περὶ Ἀρετῆς, καὶ τίνα τρόπον**
κατὰ ἀρετὴν βιωτέον Tit. i.
- "Οτι κρείσσονες οἱ Ἀρσενες τῶν**
παίδων, καὶ ὅτι τρὺς νόθους
οὐκ ἐλάττονας χρηρῖναι τῶν
γενναίων Tit. lxxvii.
- Περὶ Ἀρχῆς καὶ τοῦ ὁποῖον χρηρῖ**
εἶναι ἀρχόντα Tit. xlv.
- Περὶ Ἀσωτίας** Tit. xv.
- "Οτι οὐ χρηρῖ ἐπιχαιρῖν τοῖς Ἀτυ-**
χοῦσι Tit. cxii.
- "Οτι οἱ Ἀτυχοῦντες χρηρῖσουσι τῶν**
συνπασχόντων Tit. cxiii.
- Περὶ Ἀφροδίτης πανδήμου παρε-**
χούσης τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως
τοῖς ἀνθρώποις, καὶ περὶ ἔρω-
τος τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν
Tit. lxxiii.
- Ψόγος Ἀφροδίτης, καὶ ὅτι φαῦ-**
λος ὁ ἔρως, καὶ πόσων εἰη
κακῶν γεγονῶς αἴτιος Tit. lxxiv.
- Περὶ Ἀφροσύνης** Tit. iv.
- Ἐποθῆκαι περὶ Βασιλείας** Tit.
xlvi.
- Περὶ τοῦ Βίου, ὅτι βραχὺς καὶ**
εὐτελής καὶ φροντίζων ἀνάμε-
στος Tit. cxviii.
- Περὶ Βραχυλογίας** Tit. xxxv.
- "Οτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ Γαμεῖν** Tit.
lxxviii.
- Γαμικά παραγγέλματα** Tit. lxxiv.
- "Οτι ἐν τοῖς Γάμοις τὰς τῶν συν-**
απτομένων ἡλικίας χρηρῖ σκο-
πεῖν Tit. lxxi.
- "Οτι ἐν τοῖς Γάμοις, οὐ τὴν εὐγέ-**
νειαν, οὐδὲ τὸν πλοῦτον χρηρῖ
σκοπεῖν, ἀλλὰ τὸν τρόπον Tit.
lxxii.
- "Οτι κάλλιστον Γάμος** Tit. lxxvii.
- "Οτι τοῖς μὲν ἐπωφελεῖ τὸν Γά-**
μον, τοῖς δὲ ἀσύμφορον, ὁ
τῶν συναπτομένων ἀπετέλει
τρόπος Tit. lxxix.
- Περὶ Γεωργίας ὅτι ἀγαθὸν** Tit.
lvi.
- Περὶ Γεωργίας εἰς τὸ ἐναντίον**
Tit. lvii.
- Ἐπαινος Γῆρας** Tit. cxv.
- Ψόγος Γῆρας** Tit. cxvi.
- "Οτι τὸ Γῆρας ἀνεπαχθές καὶ**

- πολλῆς αἰδοῦς ἄξιον ἢ συνέσις ἀπεργάζεται Tit. cxvii.
- Περὶ τοῦ Γνωθῆαι σαυτὸν Tit. xxi.
- "Οτι χρηὶ τοὺς Γονεῖς τῆς καθηκούσης τιμῆς καταξιούσθαι παρὰ τῶν τέκνων, καὶ εἰ ἐν ἅπασιν αὐτοῖς πειστίον Tit. lxxix.
- Περὶ Γραμμάτων Tit. lxxx.
- Περὶ Γραμμάτων εἰς τὸ ἐναντίον Tit. lxxxii.
- Ψόγος Γυναικῶν Tit. lxxiii.
- Περὶ Δειλλας Tit. viii.
- Περὶ Δεσποτῶν καὶ Δούλων Tit. lxii.
- Περὶ Διαβολῆς Tit. xlii.
- Περὶ Δικαιοσύνης Tit. ix.
- Περὶ τῶν ἐν πόλεσι Δυνατῶν Tit. xlv.
- Περὶ Δυσγενείας Tit. xa.
- Περὶ τῶν παρ' ἄξιαν Δυστυχούντων Tit. cvii.
- Περὶ Ἐγκρατείας Tit. xvii.
- Περὶ Εἰρήνης Tit. lv.
- Περὶ Ἑλπίδος Tit. cx.
- Περὶ τῶν παρ' Ἑλπίδας Tit. cxii.
- Περὶ Ἐπιτοκίας Tit. xxviii.
- "Οτι Εὐγενεῖς οἱ κατ' ἀρετὴν ζῶντες, καὶ μὴ λαμπρῶν αἰσι γερονότες πατέρων, καὶ ἀγαθοὶ τὸν τρόπον Tit. lxxxvi.
- "Οτι Εὐγενεῖς οἱ ἀπὸ χρηστῶν πατέρων ἢ δυνατῶν ἢ ἐνδόξων γενόμενοι Tit. lxxxviii.
- "Οποῖον χρηὶ εἶναι τὸν Εὐγενῆ Tit. lxxxix.
- Περὶ Εὐδαιμονίας Tit. ciii.
- Περὶ τοῦ Εὐκαίρως Λέγειν Tit. cxxiv.
- Οτι ἀβέβαιος ἢ τῶν ἀνθρώπων Εὐπραξία, μεταπιπτούσης ῥαδίας τῆς τύχης Tit. cv.
- Περὶ τῶν παρ' ἄξιαν Εὐτυχούντων Tit. cvi.
- Οτι δεῖ τὰς μὲν Εὐτυχίας προφαίνειν, τὰς δὲ ἀτυχίας κρύπτειν, καὶ ὁρῶς κερῆσθαι τοῖς παροῦσι Tit. cix.
- "Ἐπαινος Ζωῆς Tit. cxix.
- Σύγκρισις Ζωῆς καὶ Θανάτου Tit. cxxi.
- Περὶ Ἡσυχίας Tit. lvi.
- Περὶ Θανάτου, καὶ ὡς εἴη ἄφυστος Tit. cxviii.
- "Ἐπαινος Θανάτου cx.
- "Οτι τῶν πλείστων μετὰ Θανάτου διαρρεῖ ταχέως ἡ μνήμη Tit. cxxvi.
- Περὶ Θεῶν καὶ τῆς περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ κόσμον φυσιολογίας Tit. lxxx.
- Περὶ Ἰατρῶν καὶ Ἰατρικῆς Tit. cii.
- Περὶ Κανίας Tit. ii.
- Περὶ Κακοδαιμονίας Tit. c.
- Περὶ Καλλούς Tit. lxxv.
- Κατὰ κάλλους Tit. lxxvi.
- Περὶ Κολακείας Tit. xiv.
- Περὶ Λήθης Tit. xxv.
- Περὶ Λύπης Tit. xcix.
- Περὶ Μνήμης Tit. xxv.
- Περὶ Μωχεύσεως Tit. lxx.
- "Οτι κάλλιστον ἢ Μοναρχία Tit. xlvii.
- Περὶ Ναυτίας Tit. lix.
- Περὶ Νεότητος Tit. lii.
- Περὶ Νηπίων Tit. lxxviii.
- Περὶ Νόμων καὶ Ἐθῶν Tit. xlv.
- Περὶ Νόσου καὶ τῆς τῶν κατ' αὐτὴν ἀνισαρῶν λύσεως Tit. c.
- Περὶ Ξένης Tit. xl.
- Οἰκονομικός, περὶ γυναικὸς τε, καὶ περὶ τῆς κατὰ τὰς οἰκίας ἐπιμελείας, καὶ περὶ γυναικῶν παραγγέλματα Tit. lxxxv.
- Περὶ Ὀργῆς Tit. xx.
- Περὶ Ὀρκου Tit. cxxvii.
- "Οτι καλὸν τὸ ἔχειν Παῖδας Tit. lxxv.
- "Οτι ῥᾶον ἄλλον Παραρνεῖν ἢ ἑαυτὸν Tit. cxiv.
- Παρηγορικά Tit. cxxiv.

- Περὶ Παρρησίας Tit. xiii.
 Ὅπουλος τίνας χρη εἶναι τοὺς
 Πατέρας περὶ τὰ τέκνα Tit.
 lxxxi.
 Περὶ Πατρίδος Tit. xxxix.
 Περὶ Πένθους Tit. cxii.
 Πέντας ἔπαινος Tit. xc.
 Πέντας ψόγος Tit. xcvi.
 Σύγκρισις Πέντας καὶ Πλούτου
 Tit. xcvi.
 Ἐπαινος Πλούτου Tit. xci.
 Ὅσα Πλοῦτος ποιεῖ διὰ τὴν τῶν
 πλείστων ἄνοιαν Tit. cxii.
 Ψόγος Πλούτου Tit. cxiii.
 Ὅτι τὰ χρήματα ἀβλαβῆ συμμέ-
 τρωε καὶ δικαίως πορισθέντα,
 καὶ ὅτι τῶν μέσων ὁ Πλοῦτος
 Tit. xciv.
 Περὶ Πολέμου Tit. i.
 Περὶ Πολιτείας Tit. xliii.
 Ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ Προσ-
 πικτοῦντα, δύντας ἀνδραῖους καὶ
 κατ' ἀρετὴν ζῆν ὀφείλοντας.
 Tit. cviii.
 Περὶ Σιωπῆς Tit. xxxlii.
 Περὶ Στρατηγῶν καὶ περὶ τῶν
 κατὰ πόλεμον χρειῶν ὑποδη-
 και. Tit. liv.
 Περὶ τοῦ Συνειδότος Tit. xxiv.
 Περὶ Σωφροσύνης Tit. v.
 Περὶ Ἀποφῆς Tit. cxliii.
 Ὅτι ἀσύμφορον τὸ ἔχειν Τέκνα,
 καὶ ἄδηλον εἰ ἴδια τῶν ἔχειν
 νομίζοντων, καὶ μὴδὲ θετὸν
 ποιεῖσθαι Tit. lxxvi.
 Ὅτι οὐκ αἰεὶ τοῖς εὐγενέσι καὶ
 χρηστοῖς τῶν πατέρων ἔοικα
 τὰ Τέκνα Tit. lxxvii.
 Ὅτι οὐ χρη παροργεῖν εἰς τοὺς
 Τελευτησιμένους Tit. cxv.
 Τετὸν Τεχνῶν Tit. lx.
 Περὶ Τεχνῶν εἰς τὸ ἐναντίον Tit.
 lxi.
 Περὶ Τόλης Tit. li.
 Ψόγος Τόλης, στρατιᾶς καὶ
 ισχύος Tit. liii.
 Περὶ ψόγου τῆς Τυραννίδος Tit.
 xlix.
 Περὶ Τυγίας Tit. ci.
 Περὶ Τπουσίας Tit. cxii.
 Περὶ Φθόνου Tit. cxviii.
 Περὶ Φρονήσεως Tit. iii.
 Ὅτι κάλλιστον ἢ Φιλαδελφία
 Tit. lxxxi.
 Περὶ Φιλαντίας Tit. xxiii.
 Περὶ Φειδωλίας Tit. xvi.
 Περὶ Φιλοπονίας καὶ Μελέτης
 Tit. xxix.
 Περὶ Χρηστότητος Tit. xxxvii.
 Περὶ Ψεύδους Tit. xii.

II.

INDEX LEMMATUM.

- ÆLIANUS** Συμμικτω ἱστορία
(ii. 35.) 118, 23. (ii. 43.) 95,
10. (iii. 2.) 108, 62. (iii. 3.)
108, 63. (iii. 28.) 22, 33. (iv.
13.) 17, 30. (vii. 7.) 29, 60.
(vii. 20.) 12, 20. (viii. 15.) 21,
6. (ix. 33.) 79, 89. (x. 5.) 49,
24. (xiv. 3.) 13, 38.
Fragm. 29, 58, 79, 38, 123, 10.
ÆSCHINES c. Ctesiph. (p.
404.) 46, 18. (p. 490.) 2, 48.
(p. 537.) 43, 35. (p. 569.) 43,
87.
*, Τιμάρχου (p. 20.) 43, 57. (p.
29.) 43, 62. (p. 50.) 115, 25.
(p. 55.) 43, 32, 44, 13. (p. 73.)
5, 74. (p. 107.) 11, 16.
Sine loci indicio 118, 25.
ÆSCHINES Socraticus 34, 10.
ÆSCHYLUS (inc. 27.) 2, 7.
(inc. 8.) 3, 1. (inc. 9.) 3, 10.
(inc. 10.) 4, 16. (—) 5, 11.
(S. Theb. 42.) 7, 11. (inc. 12.)
9, 23. (inc. 13.) 18, 13. (inc.
15.) 27, 2. (inc. 218.) 29, 21.
(inc. 18.) 29, 24. (apud Plu-
tarch.) 29, 89. (19.) 34, 5.
(Agam. 841.) 38, 28. (21.) 45,
14. (22.) 98, 49. (23.) 115,
10. (Philoct. 1.) 120, 12. (inc.
163.) 121, 17.
Ἀγαμέμνωνος (799.) 112, 12.
Ἐκτορος 125, 7.
Ἡρακλειδῶν 122, 2.
Ἰέλουος 121, 16.
Καρῶν 51, 26.
Νιόβης 118, 1.
Ὀπλων κρίσεως 11, 8, 121, 23.
Προμηθεὺς δεσμώτου (44.) 58;
6. (329.) 36, 17. (378.) 20,
13. (458.) 81, 1.
Φρυγί 4, 21.
ÆSOPUS 6, 40, 23, 6, 43,
137, 105, 61.
AGATHARCHIDES Samius δ
Περσικῶν 7, 63.
AGATHO 3, 16, 29, 39, 31, 17,
38, 12, 23, 46, 24, 52, 6, 54, 4,
79, 12.
AGATHO Samius β περὶ ποτα-
μῶν 100, 10.
AGESILAUS 9, 27, 54, 49, 65,
10.
ALCAEUS 96, 17.
ALCIDAMAS Μουσείου 120, 3.
v. n. Versus sunt proculdubio
Theognidis, ab Alcідamante
citati.
ALCMAEON 100, 25, 101, 2.
ALEXANDER Magnus 5, 36, 7,
52, 21, 15, 54, 48.

- ALEXANDER**, (Locus forte ex Euripidis Alexandro) 67, 12.
ALEXIS 6, 24, 30, 8, 62, 40, 63, 13, 68, 2, 73, 89, 42, 79, 13, 93, 1, 95, 8, 99, 9, 28, 105, 27, 107, 4.
Ἀραιΐδι (*Oreositride* Gesner.) 29, 38.
Βρυτίλας 105, 4.
Δημητρίου 115, 7.
Θητυνόντων 27, 3.
Μελισίων 112, 6.
Ὀλυθίων 27, 9.
Συναποδνησπόντων 59, 2.
Συρακουσίου 108, 47.
Τιτθῇ 116, 19.
Τραυματίου 119, 15.
Φιλοταγῶδου 108, 52.
AMASIS 124, 32.
AMPHIS 27, 4, 33, 6.
Ἀμφιλονοργῶ 60, 1, 104, 6.
Ἐρίθοις 56, 4.
Φιλαδέλφων 99, 24.
ANACHARSIS 2, 43, 18, 26, 35, 83, 20, 86, 16.
ANACREON 98, 25, 118, 13.
ANAXANDRIDES 6, 23, 29, 12, 41, 2, 63, 10, 68, 1, 7, 74, 1, 117, 2.
ANAXARCHUS 30, 13, 34, 19.
ANAXIMENES 38, 44, 45, 49, 17, 79, 37, 97, 21, 117, 5.
ANAXILAUS Rheg. Tyr. 48, 17.
ANAXILAUS ἐκ Λυροποιοῦ 57, 4.
ANNIBAL 54, 58.
ANTIGONUS 7, 20, 49, 20, 54, 44, 46, 87, 12.
ANTILOCHUS (al. Antiphanes) 34, 4.
ANTIPATER
Περὶ γάμου 67, 25.
Περὶ γυναικὸς συμβιώσεως 70, 13.
ANTIPHANES 2, 3, 9, 16, 10, 22, 16, 12, 21, 4, 24, 7, 87, 5, 29, 51, 34, 4, 37, 13, 51, 18, 53, 9, 59, 15, 62, 9, 63, 12, 68, 27, 73, 48, 52, 74, 3, 9, 79, 7, 83, 19, 91, 14, 93, 1, 20, 97, 1, 99, 27, 107, 5, 108, 29, 116, 13—16, 26.
Ἀφροδισίου 124, 27.
Διπλασίων 121, 4.
Ἐπικλήρου 116, 23.
Ἐφεσίας 59, 6.
Εὐπλοίας 99, 32.
Ἡνιόχῳ 108, 28.
Ἰατροῦ 99, 31.
Κναφείως 61, 2.
Μελίττης 59, 17.
Νεανίσκων 97, 8.
Φιλοκλέτου 115, 15.
ANTIPHON 5, 53, 6, 7, 8, 13, 10, 40, 16, 19, 29, 20, 44, 66, 46, 19, 65, 68, 37, 98, 56, 63, 104, 19.
ANTISTHENES 1, 30, 3, 46, 6, 2, 8, 14, 10, 42, 14, 17, 19, 18, 27, 29, 65, 45, 28, 49, 47, 50, 11, 54, 41, 82, 8.
ANTYLLES, *Περὶ τῆς καθ' ἑμῶν διαφορᾶς τῶν ἀέρων* 101, 15.
Περὶ τῶν ἐν τῷ αἵτι διαφορᾶν 101, 16.
Περὶ τῆς ἐν ἐκάστῃ τῶν ἐτησίαν ὥρων διαφορᾶς 101, 17.
Περὶ τῆς κατὰ μῆνα τῶν ἀέρων διαφορᾶς 101, 30.
Περὶ τόπων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀέρων 101, 18.
Simpl. 101, 27—29.
APELLES 105, 60.
APOLLODORUS 6, 28, 16, 2, 8, 27, 7, 29, 43, 46, 15, 105, 49, 108, 36.
Ἀδελφῶν 121, 13.
Ἀποκαρτερῶν 16, 11.
Ἀφανίζομένου 53, 4.
Γάλακτος 99, 26.
Διαμαρτάνοντος 119, 14.

- Κυβερνήτου* 121, 14.
Λακωνίης 118, 7. 116, 35.
Παιδίων 53, 7.
Παιδων 110, 2.
Παραλογιζόμενοι 99, 17.
 APOLLONIDES 67, 8. 6.
 APOLLONIUS' *Ἀδελφεὶς* 58, 58.
 Ἀριστοκλεῖ 20, 50.
 Γνωρίμοις 17, 15. 83, 13. 86, 28.
 Δαναῶ 29, 83.
 Δηλῶ 11, 20.
 Δημοκράτει 20, 51.
 Διονυσίῳ 58, 12.
 Δίῳ 29, 82.
 Εἰδομένη 17, 14.
 Εὐφράτῃ 10, 64. 86, 29.
 Θεατῆρῳ 124, 37.
 Κορηλιανῶ 121, 34.
 Λύκῳ 95, 9.
 Μακεδόνι 20, 49.
 Νουμηνίῳ 124, 35.
 Σατύρῳ 23, 14.
 ARATUS Sicyon. 53, 15.
 ARATUS Phaenom. (108.) 56, 10. (130.) 50, 2. (292.) 59, 4.
 ARGESILAUS 43, 91. 82, 4. 95, 17.
 ARCHELAUS α̅ *περὶ ποταμῶν* 100, 15.
 ARCHIDAMUS 50, 12. 53, 12.
 ARCHILOCHUS 20, 28. 64, 14. 12. 105, 24. 110, 10. 124, 30. 125, 5. 126, 4.
 ARCHIMEDES 29, 86.
 ARCHIPPUS 59, 7.
 ARCHYTAS 43, 129.
 Περὶ παιδείσεως ἡθικῆς 1, 70. 71.
 *Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ ἐνδεέ-
 μονος* 1, 72 — 81. 3, 76. 115, 27.
 Περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης 43, 132. 133. 134. 46, 61.
 Περὶ μεθημάτων 43, 135.
 ARIMNESTUS 118, 27.
 ARISTARCHUS 63, 9. 120, 2.
 ARISTIDES 9, 35. 39, 28. 80.
 ARISTIDES γ̅ *Περσικῶν* 7, 64.
 ARISTIPPUS 17, 18. 19, 6. 20, 63. 87, 25. 49, 18. 22, 57. 13. 76, 14. 84, 19. 94, 32.
 ARISTON 20, 69. 67, 16. 80, 7. 82, 11. 15, 99, 38.
 Ὁμοιωμάτων 4, 110. 111. 13, 22. 39. 79, 44. 82, 7. 16. 94, 15. 119, 18.
 ARISTOCLES α̅ *Παρθοδόξων* 64, 37.
 ARISTONYMUS. *ἐκτὼν* Ἀ. Τε-
 μαρίων 3, 40. 4, 106. 5, 45. 10, 50. 51. 18, 28. 14, 9. 21, 7. 23, 7. 38, 36. 97, 29. 103, 31. 106, 14. 110, 21.
 ARISTOPHANES (Eccles. 208.) 10, 9.
 (Ramus 739.) 43, 28.
 Ἀχαρνέων (82.) 56, 8.
 Γεωργῶν 55, 2. (forte) 56, 1.
 Εἰρήνης (519.) 55, 8. (555.) 56, 2.
 Νεφέλων (43.) 56, 12.
 Νήσων 55, 7.
 Πολυίδῳ 68, 17. 118, 16.
 Ταγηνισταῖς 121, 18.
 ARISTOPHON 96, 23.
 Βαβίῳ 96, 19.
 Ἰστροῦ 6, 27.
 ARISTOTELES (Top. I. 14.) 3, 13. 53. 54. 4, 87. 20, 47. 55. 65. 87, 32. 41, 8. 45, 18. 63, 32. 65, 11. 14. 94, 16. 98, 60. 118, 22.
 Ἀκουσμάτων θαυμασίων (p. 91.) 100, 13.
 Περὶ Ἀρετῆς 1, 18.
 Περὶ Εὐγενείας 86, 24. 25. 88, 13.
 Κοινῶν Διατριβῶν 38, 87. 45, 21.

- Περὶ Μνήμης 25, 3.
 Τυγος εἰς Ἀρετὴν 1, 12.
 Χρειῶν 5, 83, 7, 30, 31, 29,
 70, 90, 43, 140, 57, 12, 93,
 38, 116, 47, 118, 29.
 ARISTOXENUS, Pythagoreus,
 10, 67, 101, 4.
 Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων 5,
 70, 43, 49, 79, 45 — 48.
 ARRIANUS 20, 48. (Fr. Epict.
 136. 136.) 108, 65, 66.
 Προτρεπτικῶν Ὀμιλῶν 97, 28.
 Πρὸς τὸν περὶ οὐσίας 80, 14.
 Περὶ Προνοίας 108, 80.
 ASTYDAMAS 36, 4, 86, 3.
 Ναυπλίου 120, 15.
 ATHENODORUS, poeta, 33, 5.
 ATHENIENSIMUM Epheborum
 jurisjurandi formula 43, 48.
 AXINICUS, Comicus, 2, 2.
 BACCHYLIDES 1, 9. Τπορχη-
 μάτων 11, 7.
 Ἐπικικῶν 10, 14, 98, 26, 27.
 103, 2.
 Παιάνων 55, 3.
 Τυγῶν 122, 1.
 Προσφιδῶν 98, 25, 108, 26, 49.
 BATHO 6, 29.
 Αἰτωλοῦ 98, 18, 105, 30.
 BIAS Prienaeus 3, 30, 5, 27 —
 30, 21, 11, 14, 24, 11, 37,
 36, 46, 67.
 BION Sophista 4, 54, 88, 10,
 38, 38, 50, 46, 23, 66, 5, 80,
 3, 86, 13, 91, 32, 93, 34,
 105, 56.
 Περὶ Δουλείας 2, 39, 62, 42.
 BION, Smyrnaeus, Bucolico-
 rum Scriptor, 29, 52, 53, 43,
 8, 58, 11, 68, 7, 26, 27, 28,
 64, 21, 22, 66, 4, 110, 17.
 BIOTUS Μηδείας 78, 3.
 BRYSON Οἰκονομικοῦ 85, 15.
 CAIUS Τπὲρ δεσποτῶν 3, 64.
 Κατὰ Ἀρτεμισίου 83, 23, 104,
 17, 18.
 Τπὲρ Δουκίλλης 67, 18, 69,
 21, 73, 63.
 Κατὰ Μενάνδρου 73, 64.
 Κατὰ Μουσαίου 11, 17.
 Τπὲρ Παύλου 104, 22.
 CALLICRATIDES, Pythagoreus,
 Περὶ οἴκου εὐδαιμονίας 70,
 11, 85, 16, 17, 18.
 CALLIMACHUS (Fr. 26.) 23,
 3. (Fr. 111.) 59, 10, 11. (fr.
 24.) 78, 1.
 Δεύτερου (f. β αἰτῶν) 81, 3.
 (f. 179.) 96, 12. (fr. 67.) 113,
 6.
 Ἐπῶν α (f. α αἰτῶν v, fr. 11.)
 115, 11.
 Τυγῶν (Jon. 95.) 103, 4.
 CALLINUS 51, 19.
 CALLISTHENES Sybarita γ
 Γαλατικῶν 100, 14.
 γ Μακεδονικῶν 7, 65.
 β Μεταμορφώσεων 7, 69.
 CATO 6, 54, 56, 20, 68, 31, 11,
 38, 55, 46, 78, 116, 46.
 CARCINUS 29, 31, 33, 1, 38,
 18, 93, 8, 11.
 Τηρενός 103, 3.
 CARNEADES 82, 13, 119, 19.
 CEPHISODORUS 29, 98.
 CERCIDAS 4, 43.
 Μιμνιδέων 58, 10.
 CHABRIAS 54, 53.
 CHAEREMON 3, 17, 4, 14, 15,
 12, 15, 20, 15, 16, 22, 19,
 46, 8, 68, 22, 79, 25, 31, 83,
 14, 91, 11, 108, 4, 116, 25.
 CHALCIDAMAS 120, 3, vide
 Alcidas.
 CHARES 17, 3, 33, 4, 38, 3.
 CHARILAUS 43, 73.
 CHARONDAE Προσολίμιον Νό-
 μων 44, 40.
 CHILO 5, 31, 21, 13, 48, 24.

- 70, 15. 103, 72. 112, 11.
125, 15.
- CHGERILUS Παροητός 27, 1.
- CHRYSERMUS, Corinthius, *εγ*
Περὶ Ποταμῶν 100, 11.
β Περσικῶν 39, 31.
- CHRYSIPPUS 3, 66. 7, 21. 18,
24. 28, 15. 45, 29. 63, 31.
103, 22.
- CLEAENETUS 79, 5. 99, 2.
- CLEANTHES 4, 90. 6, 19. 20.
37. 7, 54. 28, 14. 33, 8. 42, 2.
82, 9. 94, 28.
- CLEOBULUS 70, 16.
- CLEOSTRATUS 34, 17.
- CLINIAS, Pythagoreus, *π. δαι-
μονος καὶ εὐσεβείας* 1, 65, 66.
- CLINIAS poeta 64, 16.
- CLITARCHUS 53, 13.
ε Περὶ Ἀλεξάνδρου 64, 36.
- CLITOMACHUS 7, 55. 82, 14.
98, 67. 105, 29.
- CLITOPHON Rhodius *α* Ἰνδι-
κῶν 100, 20.
ε Ἰταλικῶν 10, 71.
- COMICUS incertus 3, 4. 57, 7,
115, 12.
- CORISCUS 7, 53.
- CORNELIANUS κατὰ Βερουίκης
4, 47.
- COTYS 48, 45.
- CRANTON (f. Crantor) 96, 13.
- CRANTOR 97, 6.
- CRATES 4, 52. 5, 52. 6, 39. 14,
16. 20. 15, 10. 97, 27. 116, 31.
ε Ἀντιφάνους 115, 9.
- CRATINUS Εὐνίδαίς 52, 11.
Πλούτοις 103, 11.
- CRISPINUS κατὰ Διονυσίου 47,
21.
- CRITIAS 14, 2. 23, 1. 29, 10,
97, 10.
- CRITO, Pythagoreus, (v. Da-
mippus) Περὶ Φρονήσεως 3,
74. 75.
- CTESIAE Cnidii *β* Περὶ Ὁρῶν
100, 18.
- DAMIPPUS (v. Crito) 3, 74. 75.
- DARIUS 7, 28.
- DEMADES, orator, 4, 69. 29,
91. 54, 47. 74, 56.
- DEMARATUS *β* Ἀρχαδικῶν 39,
32.
γ Τραγωδομένων 39, 33.
- DEMETRIUS Poëta 2, 1.
Phalereus 8, 20. 48, 27. [12,
18.]
Τῶν ζ σοφῶν ἀποφθέγματα 3,
79.
- DEMOCRATES 13, 30. 22, 43.
93, 30.
- DEMOCRITUS 1, 39. 40. 2, 37.
3, 34. 35. 51. 57. 4, 53. 71 —
83. 5, 23 — 25. 38. 44. 49.
77. 78. 6, 55. 57. 7, 22. 26.
32. 80. 9, 31. 32. 10, 37. 43
— 45. 58. 65. 66. 69. 13, 13.
13. 26. 40. 14, 8. 16, 16 — 18.
21. 17, 26. 38 — 40. 18, 31.
36. 20, 56. 62. 22, 42. 28, 9.
29, 63. 64. 66. 67. 88. 31, 7.
36, 24. 37, 23. 26. 38, 46. 47.
57. 40, 6. 7. 48, 33. 34. 40.
42 — 46. 44, 14 — 19. 45, 27.
46, 43. 48. 47, 19. 48, 13. 51,
16. 62, 45. 53, 33. 70, 18.
73, 62. 74, 38. 39. 76, 13. 15.
16. 17. 81, 11. 83, 25. 86,
18. 92, 14. 15. 94, 24. 25.
97, 23 — 25. 98, 58. 61. 65.
103, 17. 25. 104, 20. 105, 59.
108, 64. 67 — 70. 110, 18. 19.
112, 10. 115, 19. 21. 116, 41.
45. 120, 20.
- DEMONAX 21, 3. 22, 16.
- DEMOSTHENES 2, 22. 4, 51. 9,
29. 13, 17. 13, 32. (proœm.
demeg. p. 1438, 11.) 17, 21.
19, 4. (Ol. iii. p. 33.) 23, 9.
(v. Dio) 33, 16. (Phorm. p.

- 960, 16.) 37, 22. 34. 42; 8.
 45, 22. 23. (c. Aphob. p. 835.)
 46, 66. (c. Steph. p. 1121.)
 46, 72. 50, 10. (Erot. p. 1403.)
 89, 3.
Κατ' Ἀνδροκρίανος (p. 613.)
 43, 36.
Περὶ τοῦ Στεφάνου (p. 258.)
 7, 50. (p. 269.) 22, 34. (p.
 311.) 112, 14. (p. 330.) 120,
 26.
Πρὸς Ἀσπλίην (p. 472.) 15,
 11. (p. 506.) 21, 18. 19.
Κατὰ Νεαίρας (1386.) 67, 19.
Ολυμπιακῶν α (p. 13.) 30, 14.
 (15.) 91, 30. (16.) 106, 12.
 (ii. p. 21.) 9, 51. (iii. p. 34.)
 13, 41. (p. 26.) 46, 98. (25.)
 48, 46. (128, 21.) 59, 20. iii.
 (p. 37.) 102, 7. (p. 23.) 106,
 13. (p. 24.) 100, 9.
Φιλιστικῶν (p. 115, 9.) 2, 25.
 (i. p. 41.) 29, 61. (ii. p. 71, 18.)
 43, 52. (iv. p. 132, 12.) 43, 60.
 (iv. p. 142, 3.) 43, 68. (iv. 142.)
 43, 69. (Cherson. p. 107, 24.)
 43, 67. (p. 66, 7.) 43, 138.
 (i. p. 10.) 49, 15. (72, 2.) 49,
 23. (p. 51, 10.) 54, 42.
Ροδίων ἐλευθερίας (p. 193, 8.)
 54, 33.
Epistolae (p. 1485.) 122, 13.
 DICAEOGENES 64, 1. 79, 6. 33.
 DIDYMUS Epitome 103, 23.
 DIO Academicus 19, 17.
 DIO Chrysostomus 33, 16. (v.
Demosthenes).
Χαριδήμου (p. 300.) 124, 33.
Χρησίων 7, 29. 13, 24. 34, 16.
 [de non temere credendo
 (i. xxv. init.) 3, 97.]
Εὐβοικῶν 2, 19.
Ἐκ τοῦ Ἀδελφικῶς (p. 293.)
 65, 9.
Οἰκονομικοῦ 42, 12. 62, 46. 74,
 59. 60. 35, 12. 13.
Περὶ Δουλείας 2, 39. 62, 42.
 DIOCLES 100, 26.
 DIODORUS, Comicus, 72, 1.
Σωτείρας 125, 8.
 DIOGENES 1, 32. 8, 62. 63. 4,
 84. 86. 112. 5, 41. 6, 3 — 5.
 38. 52. 53. 7, 13, 47. 8, 15. 9,
 49. 10, 46. 59. 61. 63. 13, 25.
 27. 37. 14, 14. 15, 9. 17, 16.
 22. 40. 41. 23, 10. 24, 14. 29,
 92. 33, 14. 36, 21. 62, 47. 64,
 1. 65, 15. 75, 1. 10. 80, 6. 83,
 23. 86, 19. 89, 4. 92, 13. 93,
 35. 95, 11. 12. 19. 97, 26. 100,
 8. 103, 20. 21. 108, 71. 110,
 20. 121, 26. 123, 11.
Διατριβῶν 13, 18. 19. 49, 27.
 DIONYSIUS tyrannus 3, 65. 29,
 100. 38, 2. 6. 49, 9. 111, 13.
Ἀλκμήνης 98, 30.
Ἀήδας 105, 2.
Σωτείρας 125, 8.
 DIONYSIUS *Περὶ τῶν παιδῶν*
 46, 71.
 DIONYSIUS Halicarnassensis 2,
 38. 20, 52. 124, 40.
Ἐκ λόγων 108, 77.
 DIOTOGENES Pythagoreus *Πε-*
ρὶ Ὀσιότητος 5, 69. 43, 95.
 130.
Περὶ βασιλείας 48, 61. 62.
 DIPHILUS 10, 4. 5. 12, 11. 15,
 3. 21, 3. 24, 1. 28, 4. 32, 23.
 37, 9. 57, 2. 68, 21. 77, 8. 79,
 16. 84, 4. 91, 17. 95, 3. 96,
 9. 98, 6. 104, 16. 105, 47.
 109, 5. 118, 15. 124, 25.
Ἀδελφοῖς 108, 9.
Ζωγράφου 105, 5.
Φοίβου 116, 32.
Θησαυροῦ 12, 12.
 DIUS Pythagoreus 65, 16. 17.
 DOROTHEUS *Ἐκ Συναγωγῶν* 49, 49.

- ECDORUS** 90, 9.
ECPHANTUS, Pythagoreus, *Περὶ βασιλείας* 47, 22, 48, 64—66.
Εἰρήνης 118, 4. Nescio an legendum sit *Ἐρηῆς* et locus *Philetæ* tribuendus.
EPAMINONDAS 5, 48, 54, 50, 68, 86.
EPICHARMUS 1, 14, 4, 42, 10, 13, 20, 8—10, 29, 8, 54, 37, 16, 88, 21, 68, 9, 69, 17, 74, 37, 86, 6, 87, 7, 90, 8, *Ἀυτομόλον* 58, 7.
EPICLETUS (fr. 1—11.) 1, 46—52, 54—57, (12.) 2, 30, (13, 14.) 8, 77, 78, (15—18.) 4, 92—95, (19—51.) 5, 84—117, (52.) 6, 50, (53—55.) 6, 58—60, (56.) 7, 17, (58. seq.) 9, 40—48, (67.) 19, 18, (71.) 20, 67, (72.) 29, 84, (78.) 45, 19, (79—88.) 46, 79—88, (89, 90.) 110, 22, 23, (92.) 121, 27, (94.) 121, 29, (95.) 121, 30, (v. *Arrianus*, et *Rufus*.)
Enchiridio (c. 42.) 1, 53, (5.) 118, 20, (6.) 5, 40, (6.) 21, 17, (7.) 118, 21, (11.) 108, 79, (12.) 19, 15, (15.) 5, 75, (16.) 108, 78, (33.) 27, 12, 5, 39, 71, 34, 14, 35, 10, (84.) 17, 20, (89.) 95, 13, (43.) 5, 68.
EPICURUS 16, 28, 17, 23, 24, 30, 34, 35, 37, 43, 189, 118, 30.
ERASISTRATUS, Chius, 7, 57, 100, 27.
ERATOSTHENES, Cyrenaicus, 18, 3, 116, 43.
ERINNA, Lesbica, *εἰς Ῥώμην* 7, 13.
ERYXIMACHUS 6, 6.
EUBULUS 62, 32.
EUCLIDES 6, 65, 84, 15.
EUDAEMONIDAS 54, 65.
EUENUS, poeta, 20, 2, 51, 17, 82, 3.
EUPHORION 78, 5, 124, 12, *Φιλοκτήτου* 59, 16.
EUPHRANTES 99, 34.
EUPHRON 6, 21, *Διδύμων* 15, 2, 98, 12, *Θεῶν ἀγοραῖς* 28, 11.
EUPOLIS 4, 83, 43, 9, *Δήμοις* 35, 2.
EURIPIDES (inc. 4.) 1, 6, (inc. 115.) 3, 3, (inc. 6.) 4, 2, (inc. 8.) 4, 19, (inc. 11.) 4, 30, (inc. 12.) 4, 31, (inc. 13.) 5, 2, (—) 5, 3, (inc. 14.) 5, 7, (inc. 16.) 8, 12, (Ino 15.) 9, 5, (inc. 17.) 9, 15, (inc. 18.) 12, 1, (inc. 20.) 13, 1, (inc. 21.) 13, 7, (inc. 22.) 13, 15, (inc. 24.) 20, 25, (falso cit. 39.) 20, 26, (inc. 21.) 20, 39, (fals. cit. 40.) 20, 40, (inc. 26. al. Menandri) 22, 5, (inc. 7.) 22, 6, (inc. 28.) 22, 7, (inc. 29.) 22, 8, (—) 22, 31, (inc. 32.) 23, 5, (inc. 3.) 28, 12, (inc. 34.) 29, 44, (inc. 36.) 34, 1, (Beller. 10.) 38, 13, (p. 497, n. 41.) 39, 2, (Apo-phth.) 41, 6, (inc. 38.) 43, 12, (inc. 39.) 43, 13, (inc. 40.) 43, 16, (inc. 41.) 44, 1, (inc. 42.) 46, 3, (inc. 43.) 48, 2, (inc. 44.) 48, 5, (inc. 46.) 51, 6, (inc. 51.) 51, 14, (inc. 48.) 67, 8, (inc. 49.) 69, 3, (inc. 50.) 69, 5, (inc. 52.) 71, 5, (inc. 53.) 73, 1, (inc. 54.) 73, 31, (inc. 55.) 74, 10, (inc. 56.) 74, 15, (inc. 58.) 79, 27, (inc. 59.) 81, 3, (—) 84, 2, (inc. 60.) 87,

8. (inc. 51.) 88, 1. (inc. 62.)
 88, 8. (inc. 63.) 90, 3. (inc.
 64.) 93, 7. (inc. 65.) 99, 4.
 (inc. 66.) 99, 10. (inc. 67.)
 102, 2. (inc. 68.) 105, 8. (inc.
 69.) 105, 40. (inc. 70.) 108,
 15. (inc. 71.) 108, 25. (inc.
 72.) 108, 43. (inc. 75.) 113,
 5. (inc. 78.) 116, 6. (inc. 80.)
 120, 17. (inc. 81.) 121, 12.
 (inc. 84.) 126, 1. (inc. 85.) 126,
 6. (inc. 86.) 126/7.
Αλγεί (f. 45, 1.) (2.) 7, 2. (3.)
 84, 3. (4.) 39, 6. (6.) 47, 6.
 (8.) 78, 14. (5.) 73, 16. (7.)
 86, 11. (inc. 78.) 111, 1. (9.)
 118, 8.
Αιόλω (2.) 4, 11. (14.) 5, 4.
 (3.) 20, 7. (4.) 22, 14. (5.) 35,
 3. (—) 39, 5. (6.) 43, 20.
 (7.) 45, 18. (8.) 50, 6. (9.) 54,
 6. (10.) 63, 1. (20.) 65, 1.
 (11.) 71, 3. (12.) 73, 13. (13.)
 91, 21. (14.) 93, 9. (15.) 98,
 32. (—) 104, 10. (17.) 108,
 19. (21.) 114, 3. (18.) 116,
 4. (19.) 116, 38.
Αλεξάνδρου (4.) 4, 32. (5.) 38,
 20. (3.) 42, 3. (6.) 62, 14. (8.)
 62, 15. (9.) 62, 16. (7.) 62, 18.
 (10.) 62, 19. (11.) 69, 20.
 (12.) 86, 2. (13.) 86, 7. (14.)
 93, 14. (15.) 97, 3. (16.) 105,
 33. (17.) 108, 17. (18.) 111, 8.
 (19.) 114, 7. (20.) 124, 20.
Αλκηστις (238.) 68, 14. (301.)
 119, 10. (672.) 119, 1. (785.)
 118, 14. (884.) 69, 12. (885.)
 68, 13. (1081.) 114, 5.
Αλκυωνος (6.) 22, 18. (2.)
 22, 24. (3.) 49, 6. (4.) 62, 20.
 (5.) 62, 22. (6.) 69, 7. (7.) 79,
 15. (10.) 79, 23. (8.) 90, 2.
Αλκυήνης (3.) 43, 22. (4.) 45,
 9. (14.) 45, 12. (5.) 62, 24.

(6.) 83, 6. (7.) 92, 1. (8.) 93,
 15. (—) 98, 22. (9.) 99,
 16. (10.) 108, 18. (11.) 111,
 7. (12.) 114, 8.
Αλόπης (2.) 73, 12. (T. II. p.
 496. n. 15.) 74, 17. (3.) 79,
 29.
Ανδρομάχης (85.) 73, 15. (95.)
 73, 17. (100.) 105, 14. (177.)
 74, 19. (181.) 73, 18. (184.)
 62, 1. (189.) 22, 15. (206.)
 72, 10. (229.) 74, 21. (269.)
 73, 19. (353.) 74, 22. (373.)
 74, 28. (420.) 76, 8. (422.)
 99, 13. (463.) 112, 5. (640.)
 72, 14. (643.) 19, 1. (673.)
 74, 24. (728.) 116, 37. (765.)
 51, 13. (775.) 1. 2. (931.)
 74, 25. (945.) 74, 4. (1274.)
 124, 28. (1283.) 72, 5.
Ανδρομέδας (7.) 64, 6. (9.) 29,
 20. (10.) 29, 56. 57. (11.)
 52, 2. (12.) 63, 22. (13.)
 64, 7. (14.) 67, 10. (15.) 81,
 6. (16.) 91, 20. (17.) 98, 31.
 (18.) 99, 11. (19.) 105, 17.
 (20.) 105, 32. (21.) 112, 4.
 5, 17. (22.) 113, 2. (23.) 123,
 4. (24.) 77, 12. (25.) 34, 12.
 (inc. 74.) 111, 2.
Αντιγόνης (3.) 48, 4. (4.) 43,
 21. (5.) 49, 5. (Antioq. 14.)
 62, 4. (6.) 63, 4. (7.) 64, 4.
 (8.) 67, 13. (9.) 77, 10. (10.)
 87, 1. (11.) 90, 1. (12.) 93,
 13. (13.) 104, 9. (14.) 108,
 3. (15.) 108, 13. (16.) 125, 6.
Αντιόπη (4.) 1, 8. (5.) 3, 12.
 (6.) 5, 27. (7.) 6, 22. (8.) 16,
 4. (9.) 30, 9. (10.) 36, 10.
 (11.) 48, 3. (12.) 54, 5. (13.)
 58, 1. (15.) 62, 12. (16.) 62,
 41. (17.) 70, 3. (18.) 70,
 10. (19.) 72, 8. (20.) 74, 18.
 (21.) 98, 34. (22.) 98, 36.

- (23.) 98, 38. (24.) 99, 12.
 (25.) 105, 11. (27.) 68, 2.
 (28.) 82, 2. (29.) 30, 1. (33.)
 56, 18. (39.) 99, 14.
Ἀρχελαῶ (4.) 7, 5. (5.) 8, 18.
 (Fr. inc. 23.) 20, 11. (6.) 20,
 12. (—) 29, 18. (7.) 29, 32.
 51, 4. (8.) 84, 2. (9.) 47, 5.
 (10.) 54, 10. (11.) 54, 11.
 (12.) 51, 7. (13.) 51, 9. (14.)
 52, 4. (15.) 62, 11. (16.) 62,
 13. (17.) 79, 19. (18.) 88, 3.
 (19.) 88, 4. (20.) 88, 5. (21.)
 91, 16. (22.) 91, 18. (23.)
 93, 12. (24.) 96, 3. (25.) 96,
 4. (26.) 105, 31. (27.) 122,
 7. (30.) 29, 14.
Ἀυγῆς (8.) 18, 20. (11) 37, 20.
 (2.) 46, 9. (7.) 49, 3. (3.)
 63, 11. (4.) 73, 41. (5.) 78,
 4. (6.) 105, 15.
Βάκχαις (314.) 5, 15. (385.)
 86, 13. (388.) 58, 3. (393.)
 22, 17. (480.) 4, 18. (1249.)
 116, 3. Vide *Πενθεῖ*.
Βελλεροφόντου (6.) 2, 15. (7.) 7,
 1. (8.) 8, 1. (9.) 10, 17. (29.)
 38, 19. (11.) 54, 7. (24.) 54,
 14. (12.) 54, 19. (Sthenob.
 7.) 72, 6. (13.) 73, 20. (14.)
 90, 10. (16.) 96, 1. 97, 16. 98,
 39. (18. 19.) 100, 3. 4. (24.)
 103, 20. (20.) 105, 12. (23.)
 106, 1. (21.) 111, 9. (22.)
 115, 2.
Βουσίριδος (1.) 62, 21.
Βουτημένω (Temenid. 12.) 56,
 14.
Γλαύνω (1.) 22, 1. (2.) 45, 3.
 (3.) 116, 3.
Δανάη (2.) 7, 6. (3.) 10, 18.
 (4.) 16, 6. (5.) 64, 5. (6.) 71,
 7. (7.) 73, 11. 77, 1. (8.) 73,
 21. (9.) 73, 22. (13.) 74, 13.
 (10.) 75, 4. (11.) 78, 8. (Bel-
 ier. 15.) 91, 4. (Falso cit. p.
 479. n. 5.) 92, 6. (12.) 97, 14.
Δίκτυι (fr. 2.) 13, 13. (3.) 86,
 15. (4.) 89, 7. 9. (5.) 44, 2.
 (16.) 82, 5. (6.) 64, 8. (7.)
 83, 16. (8.) 83, 17. (—) 83,
 18. (9.) 83, 21. (10.) 86, 1.
 (11.) 90, 5. (12.) 93, 6. (13.)
 106, 2.
Εκάβης (282.) 105, 20. (293.)
 45, 6. (306.) 43, 19. (332.)
 62, 25. (375.) 30, 3. (377.)
 121, 20. (379.) 88, 6. (805.)
 105, 34. (844.) 9, 6. (956.)
 105, 35. (1178.) 73, 9. (1183.)
 69, 16. (1238.) 13, 12. (fals.
 cit.) 91, 23.
Ελένης (261.) 108, 22. (465.)
 106, 5. (732.) 62, 1. (817.)
 54, 20. (946.) 89, 2.
Ερμυθίως (2.) 3, 18. 14, 3. 17,
 7. (10.) 29, 11. 22. (2, 28.)
 44, 4. (3.) 51, 12. (5.) 54, 12.
 (4.) 54, 13. (6.) 55, 4. (T. II.
 p. 496.) 59, 13. (7.) 76, 12.
 (8.) 79, 4. (2, 14.) 91, 22.
 (2, 14.) 92, 2. (2, 11.) 94,
 4. (9.) 94, 10. (2, 21.) 115,
 3. (11.) 121, 15.
Εὐρυσθέως (4.) 62, 23. (5.) 77,
 11. (6.) 92, 7. (7.) 98, 40.
Ηλέκτωρ (37.) 97, 5. (80.) 30,
 12. (372.) 87, 10. (376.) 96,
 2. (383.) 86, 4. (426.) 91,
 6. (553.) 87, 9. (943.) 94, 5.
 (1138.) 97, 4. (fals. cit. p.
 479.) 49, 4.
Ηρακλειδών (1.) 10, 1. (110.)
 58, 4. (180.) 46, 2. (234.)
 107, 6. (298.) 79, 3. 88, 7.
 (389.) 22, 18. (593.) 120, 6.
 (626.) 29, 5. (748.) 92, 5.
 (865.) 105, 26. (fals. cit. 4.)
 79, 2.
Ηρακλέως (101.) 110, 7. (299.)

- 4, 25. (583.) 79, 22. (675.) 81, 5. (1264.) 75, 5. 90, 4. (1292.) 104, 4. (1349.) 108, 12. (fals.) 7, 9.
- Θησέως* (Dict. fr. 1.) 5, 21. (8.) 9, 8. (9.) 45, 1.
- Θυέστη* (1.) 92, 3. (2.) 98, 21.
- Λακτίδων* (40.) 85, 4. (238.) 43, 10. (266.) 105, 18. (312.) 43, 29. (323.) 29, 49. (425.) 106, 4. (429.) 49, 1. (435.) 44, 6. (479.) 110, 13. (481.) 45, 6. (477.) 46, 4. (911.) 1, 5. (1233.) 106, 6.
- Ἰνούς* (3.) 4, 9. (4.) 10, 23. 93, 4. (v. Antiop. 40.) 16, 5. (5.) 38, 8. (6.) 41, 1. (7.) 68, 12. (8.) 73, 24. (9.) 73, 25. (10.) 85, 2. (11.) 86, 8. (12.) 88, 9. (13.) 88, 10. (14.) 89, 9. (15.) 94, 6. (16.) 105, 1. (17.) 105, 19. (18.) 110, 3. (19.) 110, 5. (20.) 112, 3. (Antiop. 40.) 113, 3. (21.) 124, 7. v. 13, 7.
- Ἰξίονι* (1.) 2, 8. (2.) 10, 7. 22, 2. (3.) 51, 11.
- Ἰππολύτω* (*Καλυπτομένω*) (18.) 5, 16. (2.) 12, 10. (Temen. 3.) 29, 34. (3.) 31, 3. (4.) 51, 10. (5.) 63, 3. (6.) 63, 23. (7.) 73, 23. (8.) 73, 55. (9.) 82, 1. (10.) 93, 3. (11.) 105, 43. (14.) 119, 8.
- Ἰππολύτω* (*Στεφανηφόρῳ*) (204.) 108, 16. (380.) 30, 2. (395.) 36, 2. (425.) 90, 11. (431.) 5, 20. (443.) 63, 5. (616.) 73, 30. (612.) 28, 6. (664.) 73, 3.
- Ἰφίγενείας* [Aul.] (16.) 58, 2. (28.) 105, 6. (376.) 84, 3. (378.) 31, 2. (395.) 28, 10. (979.) 14, 5. (1250.) 119, 5. [Taur.] (57.) 77, 3. (114.) 29, 6. (484.) 8, 6. (1032.) 73, 26. (1193.) 4, 20.
- Ἰωνι* (381.) 98, 41. (395.) 74, 29. (617.) 45, 4. (621.) 49, 2. (730.) 113, 4. (872.) 62, 26. (1045.) 54, 22.
- Κρεσφόντου* (fr. 3.) 31, 15. (4.) 55, 1. (5.) 94, 3. (1.) 120, 22.
- Κρήσσαις* (fr. 3.) 29, 23. (4.) 72, 4. (11.) 74, 2. (5.) 91, 7. 92, 5. (Heracl. 8. 5.) 105, 26. (6.) 109, 7.
- Λικυμνίῳ* (fr. 2.) 29, 7.
- Μελανίππης* (4.) 30, 11. (5.) 52, 3. (6.) 62, 38. (7.) 69, 11. (8.) 70, 1. (9.) 70, 4. (10.) 72, 13. (11.) 73, 10. (—) 74, 6. (12.) 76, 10. (13.) 83, 3. (14.) 86, 9. (15.) 94, 1. (16.) 108, 24. (17.) 115, 5. (18.) 116, 7. (19.) 124, 16. (26.) 69, 19.
- Μελέαργῳ* (7.) 8, 3. (8.) 62, 3. (9.) 70, 6. (10.) 72, 12. (11.) 73, 29. (12.) 74, 12. (13.) 75, 2. (14.) 87, 5. (15.) 93, 4. 121, 25. (16.) 105, 46. (17.) 119, 9. (22.) 64, 10.
- Μηδείας* (13.) 74, 30. (46.) 78, 10. (54.) 62, 37. (109.) 20, 30. (226.) 45, 10. (230.) 73, 27. (263.) 73, 8. (293.) 36, 3. (330.) 64, 23. (418.) 73, 32. (447.) 20, 35. (469.) 32, 5. (516.) 2, 16. (520.) 20, 36. (568.) 73, 33. (603.) 93, 5. (641.) 5, 19. (1079.) 20, 38. (extm.) 111, 6.
- Οιδίποδος* (1.) 67, 2. 69, 18. (2.) 73, 28. (4.) 5, 8. (5.) 1, 3. (6.) 7, 10. (7.) 38, 9. (8.) 65, 1. (9.) 67, 1. (10.) 73, 5. (11.) 105, 44. (12.) 105, 45. (13.) 109, 6. (14.) 111, 5.

- Οίνει** (6.) 75, 8. (7.) 118, 1.
 (9.) 106, 8.
Οινόμαφ (1.) 58, 5. (2.) 76, 2.
 (8.) 99, 8. (4.) 116, 5. (5.)
 122, 8.
Ορέστου (init.) 98, 42. (108.)
 85, 5. (211.) 100, 1. (213.)
 26, 2. (229.) 100, 2. (395.)
 24, 5. (399.) 99, 15. (601.)
 69, 13. (605.) 73, 34. (697.)
 46, 5. (907.) 45, 5. (1034.)
 119, 3. (1162.) 14, 6. (1204.)
 67, 7. (1509.) 119, 4. (1523.)
 119, 2.
Παλαμήδει (1.) 54, 8. (2.) 81,
 7. (3.) 91, 24. (9.) 9, 13.
Περίδου (8.) 121, 24. vid. 37,
 15.
Περίας (4.) 3, 22. (5.) 49, 7.
 (6.) 74, 26.
Πελοπίσι (Peliad. 7.) 92, 4.
Πενθεί (Bacch. 268.) 36, 9.
 (Bacch. 270.) 45, 2. (Bacch.
 314.) 74, 8.
Πηλεί (2.) 90, 7. (4.) 93, 10.
 (5.) 115, 6.
Πλεισθένη (1.) 48, 1. (2.) 93,
 16. (6.) 93, 17.
Πολυείδου (3.) 61, 4. (4.) 91,
 8. (5.) 95, 7. (6.) 123, 1. (7.)
 3, 20.
Πρωτεσίλαον (2.) 5, 18. 19, 3.
 (3.) 69, 9. (4.) 98, 47. (5.)
 124, 8. (6.) 111, 4. (10.) 75, 7.
Ραδάμανθυς (2.) 64, 24.
Ρήσω (105.) 54, 9.
Σθενοβόλας (5.) 29, 36. (6.)
 85, 6. (7.) 68, 15.
Σίρῳνι (4.) 46, 10.
Σκύριοι (2.) 105, 16. (8.) 109,
 8.
Συλῶς (1.) 46, 1.
Τενῷ (sic) 2, 17.
Τηλέφου (16.) 13, 10. (17.)
 20, 37. (fr. 18.) 29, 9. (19.)
 29, 55. (20.) 39, 10. (21.)
 51, 8. (22.) 93, 19. 97, 11.
 (inc. 30.) 22, 32.
Τημενίδων vel **Τημένῳ** (1.) 1,
 4. (2.) 13, 8. (4.) 31, 1. (5.)
 39, 1. (6.) 50, 1. (7.) 51, 2.
 (8.) 51, 3. (9.) 54, 15. (10.)
 54, 16. (11.) 54, 17. (13.)
 88, 2. (14.) 106, 7. (15.)
 124, 29. (16.) 4, 10.
Τρωάδων (101.) 108, 14. (604.)
 122, 4. (628.) 121, 2. (630.)
 120, 1.
Τυπιδύλῃ (4.) 108, 11. (6.)
 10, 26. (7.) 20, 31. (8.) 110,
 16.
Φαίδοντι (2.) 40, 2. (3.) 43,
 2. (4.) 43, 3. (5.) 93, 2.
Φιλοκτήτου (1, 5.) 29, 15. (5.)
 120, 10. (8.) 39, 13. 59, 18.
 (10.) 20, 17. (12.) 40, 1.
Φοίνικι (2.) 38, 14. (8.) 39,
 9. (4.) 71, 1. (5.) 71, 8. (6.)
 73, 57. (7.) 90, 6. (Plisthen.
 6.) 91, 12. (8.) 116, 36.
Φοινίσσαις (18.) 70, 2. (206.)
 73, 36. (360.) 39, 22. (391.)
 39, 17. (420.) 89, 3. (441.)
 91, 3. (472.) 11, 12. (506.)
 47, 3. (527.) 47, 4. (531.)
 115, 1. (557.) 95, 5. (569.)
 94, 9. (602.) 54, 18. (611.)
 93, 18. (1022.) 43, 1. (1330.)
 125, 9.
Φρέξῃ (8.) 8, 7. (9.) 43, 4.
 (10.) 62, 39. (11.) 67, 15.
 (12.) 73, 35. (13.) 74, 31.
 (14.) 94, 2. (15.) 120, 18.
 (16.) 122, 9.
Χρυσίππῳ (2.) 5, 6. (3.) 66, 2.
 (4.) 105, 13.
EURYPHAMUS Pythagoreus
Περὶ Βίῳ 103, 27.
EUSEBIUS 1, 85. 4, 100—105.
 6, 12—17. 10, 28—33. 36.

- 11, 21. 22. 13, 44. 45. 16,
14. 24, 17, 41. 42. 19, 9.
23, 15. 16. 27. 13, 28, 13.
29, 59. 30, 15. 36, 30. 38,
38. 59. 39, 24. 43, 142. 143.
46, 28—41. 53, 16. 17. 74,
41. 80, 8. 107, 9. 124, 38.
39.
- GALENI *χαρακτηρίζοντα εἰς*
Ἱπποκράτην 101, 14.
- GLAUCO 59, 21.
- GORGAS 101, 21.
- HELIODORUS *Ἱταλικῶν θεα-*
μάτων 100, 6.
- HENIOCHUS *Comicus* 43, 27.
- HERACLITUS 3, 81—84. 4,
56. 5, 119. 120. 104, 23.
- HERMACHUS 118, 31.
- HERMES *ἐκ τῶν πρὸς Τάτ.* 11,
23. 80, 9.
ἐκ τοῦ Ἰσίδου πρὸς Ὁρόν 13,
50. *πρὸς Ἀσκληπιον* 120, 27.
- HERMIPPUS *Συναγωγῆς τῶν*
καλῶς ἀναφανηθέντων ἐξ Ὀμή-
ρου 5, 59.
- HERMODOTUS 60, 3.
- HERMOLOCHUS 98, 66.
- HERODES *Atticus, Mimiamphis*
74, 14. 78, 6. 98, 28. 116,
18. 22. 24.
ἐκ Μολπειροῦ 116, 21.
- HERODOTUS α. (8.) 32, 8. 74,
36. (32.) 105, 54. 63. (74.)
28, 17. (87.) 55, 10. (187.)
10, 53. (207.) 105, 53.
β. (35.) 43, 74.
γ. (8.) 49, 29. (16.) 123, 13.
(19.) 48, 19. (38.) 23, 11.
(40.) 112, 15. (52.) 3, 69,
(53.) 23, 12. (72.) 12, 23.
(82.) 47, 24.
δ. (104.) 44, 43.
ε. (4.) 120, 33. (78.) 43, 38.
ς. (27.) 43, 39. (86.) 27, 14.
ζ. (10.) 22, 46. (10, 7.) 42,
16. (16.) 3, 68. 10, 41. (18.)
10, 55. (39.) 20, 46. (44.)
98, 73. (46.) 98, 62. 121,
39. (49.) 54, 31. 98, 64.
(50.) 7, 33. (102.) 7, 58.
(152.) 98, 74. (160.) 19, 19.
20, 45. (203.) 98, 74. (237.)
38, 61.
η. (68.) 62, 51.
θ. (16.) 107, 10.
- HESIODUS *Ἐργων* (21.) 29, 2.
(25.) 38, 25. (40.) 10, 11.
(57.) 73, 49. (67.) 73, 50.
(96.) 110, 6. (101.) 98, 33.
(155.) 96, 18. (188.) 2, 11.
(208.) 4, 3. (268.) 2, 13.
(287.) 1, 17. (291.) 4, 22.
(301.) 30, 5. (306.) 29, 3.
(315.) 29, 4. (316.) 31, 4.
(318.) 10, 10. (344.) 2, 14.
(350.) 10, 12. (354.) 10, 16.
(359.) 29, 18. (371.) 85, 3.
(373.) 73, 38. (496.) 30, 10.
(684.) 91, 25. (693.) 71, 6.
(697.) 70, 8. (700.) 69, 6.
(715.) 112, 7. (717.) 35, 1.
(823.) 105, 36.
Θεογονίας (79.) 48, 12. (85.)
80, 14. (88.) 48, 10. (96.)
47, 7. (231.) 28, 8. (591.)
73, 47. (600.) 69, 15.
(*Ἀσπίδος* 92.) 4, 36.
- HIERAX *Περὶ δικαιοσύνης* 5,
60. 9, 56—58. 10, 77. 78,
93, 39.
- HIEROCLES 75, 14.
Περὶ δικαιοσύνης 8, 19.
Πῶς πατρίδι χρηστὸν 39, 34.
35, 36.
Περὶ γάμου 67, 21—24.
Πῶς χρηστὸν τοῖς γονεῦσι 79,
53.
Περὶ Φιλαδελφίας 86, 20.
Εἰ συγγενεῖαι χρηστὸν 84, 23.
Οἰκονομικῶς 85, 21.

HIPPARCHI Epitaph. 9, 24.

HIPPARCHUS Com. *Ζωγράφω*
60, 2.

HIPPARCHUS Pythagoreus

Περὶ εὐθυμίας 108, 81.

HIPPOCRATES 13, 31. 101,
22. (p. 1276, 40.) 74, 40.

HIPPODAMUS, Thurius Py-
thagoreus, *Περὶ εὐδαιμονίας*
103, 26.

Περὶ πολιτείας 43, 92, 93, 94,
98, 71.

HIPPONAX 29, 42, 68, 8, 72,
5. (vel ANANIUS) 97, 12.

HIPPOTHOUS, poeta 68, 24,
83, 15, 115, 13.

HIPPOTHOON, poeta 22, 25,
38, 15, 67, 14, 115, 14.

HOMERUS *Ἰλιάδος* α. (103.)
20, 24. (526.) 11, 6, 24.

β. (24.) 43, 8. (53.) 43, 9.
(204.) 47, 1. (506.) 47, 2.
(671.) 65, 3.

γ. (108.) 52, 18. (172.) 31, 13.
ε. (406.) 118, 2.

ι. (63.) 50, 4. (493.) 20, 41.
(589.) 50, 5.

λ. (514.) 102, 1.

μ. (243.) 39, 18. (244.) 8, 4.

ν. (279.) 51, 15. (288.) 7, 14.

ο. (201.) 20, 42. (494.) 39,
19. (628.) 59, 8.

π. (674.) 123, 7.

ρ. (446.) 98, 52.

τ. (225.) 124, 2. (228.) 123,
8. (290.) 104, 8.

φ. (463.) 98, 53.

χ. (60.) 104, 1. (283.) 7, 15.

ψ. (9.) 122, 6. (478.) 36, 7.

ω. (28.) 124, 23. (46.) 124,
3. (525.) 98, 51. 124, 14.

(549.) 124, 1. (602.) 124, 4.

Ὀδυσσεύς α. (57.) 39, 20.
(215.) 76, 6. (291.) 123, 6.

(298.) 79, 21.

β. (277.) 87, 11.

γ. (20.) 12, 7.

δ. (103.) 124, 13. (197.) 122,
5. (208.) 103, 1.

θ. (138.) 59, 1.

ι. (34.) 39, 21.

λ. (488.) 119, 11.

ξ. (463.) 18, 18. (466.) 36, 6.

ο. (20.) 73, 37.

π. (97.) 84, 5.

ρ. (36.) 65, 6. (188.) 31, 14.

τ. (290.) 104, 8.

χ. (9.) 111, 14. (412.) 125, 2.

ψ. (212.) 103, 1.

HYPERIDES 8, 16, 46, 63, 74,
33 — 35. 124, 36.

HYPSAEUS Philosophus 92, 10,
95, 20, 97, 30, 120, 13.

JAMBLICHUS 1, 58, 17, 9, 46,
62.

Πρὸς Ἀνατόλιον 9, 38, 39.

Πρὸς Ἀρετὴν περὶ Σωφροσύ-
νης 5, 61 — 66, 136.

Περὶ Ἀρετῆς 1, 60, 31, 9, 37,
33, 101, 23.

Πρὸς Ἀσφάλιον 3, 55.

Περὶ γάμου χρησέως 74, 57.

Πρὸς Δέξιππον Περὶ διαλεκτι-
κῆς 81, 17.

Πρὸς Δυσκόλιον 46, 74, 75.

Ἐπιστολῆς πρὸς Ἀγρίππαν 46,
76, 77.

Πρὸς Ὀλύμπιον 7, 41, 42.

Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν
λόγων 1, 59, 2, 40. (forte) 6,

41. (c. 2.) 43, 71, 46, 70.

Πρὸς Σάπατρον 11, 14. *Περὶ*
διαλ. 81, 18, 19.

Περὶ ψυχῆς 25, 6.

ION, *Ἀγαμέμνωνος* 120, 16.

JOSEPHUS *περὶ ἀλώσεως* 38,
63, 42, 17.

IPHICRATES 54, 51, 52, 62,
86, 15.

ISAEUS 6, 54, 46, 25, 43, 25.

ISIDORUS 22, 27.
ISOCRATES 1, 45, 36, 25, 48,
28—41.

Βουσίριδι 4, 48.

Πρὸς Δημόνικον 1, 42, 43, 5,
65, 14, 15, 24, 9, 27, 11,
34, 6, 41, 10, 42, 7, 46, 21,
51, 28, 53, 10, 79, 36, 92,
12, 93, 24, 94, 18—20.

Εὐαγόρα 38, 42, 48, 43, 51,
29, 81, 10.

Παναθηναϊκοῦ 1, 44, 116, 40.

Κατὰ τῶν Σοφιστῶν 9, 28.

Νικοκλῆς ἢ Κυπριοῦ 1, 41, 5,
56, 24, 10, 16, 38, 40, 43,
65, 47, 9—18, 48, 58, 49,
25, 54, 14.

JULIUS *Εἰς τῶν Διόνυσον καὶ*
τὴν πατρίδα 79, 9, 120, 21.
In altero loco scriptum *Διονύ-*
διον.

JUNCUS, philosophus, *Περὶ*
γῆρας 115, 26, 116, 49, 117,
9, 121, 35.

Jusjurandum τῶν Ἀθήνησιν ἐφη-
βων 43, 48.

LAMACHUS 54, 45.

LAMPIS 29, 87.

LAON, Comicus, *ἐν Διαθήκαις*
123, 5.

LEONIDAS 7, 46, 120, 9.

LINUS 5, 22, 110, 1.

LYCOPHRON, poeta, *ἐκ Πε-*
λοπιδῶν 119, 13.

LYCURGUS 2, 31, 9, 50, 27,
10, 35, 9, 37, 24, 54, 59,
68, 35, 94, 17.

LYSIAS 2, 24, 12, 21, 45, 17,
46, 110, 111, 68, 32.

MELINO (al. Erinna) *Εἰς Πώ-*
μην 7, 13.

MENANDER 2, 5—6, 3, 7, 11,
23, 4, 4, 6, 8, 13, 28, 29, 35,
39, 5, 9, 6, 26, 7, 4, 9, 9,
10, 12, 10, 3, 6, 12, 5, 8, 9.

15, 1, 4, 5, 16, 7, 8, 18, 4,
5, 19, 20, 3, 19—22, 22,
19, 23, 3, 24, 3, 28, 7, 29,
17, 19, 32, 1, 7, 33, 2, 36,
12, 14, 37, 1, 2, 5—8, 12,
38, 11, 29, 42, 4—6, 43,
23, 24, 30, 31, 44, 8, 45, 8,
46, 7, 11, 48, 7, 51, 25, 52,
9, 10, 53, 1, 6, 54, 23, 55,
9, 56, 9, 57, 1, 3, 9, 59, 14,
62, 5—7, 10, 34, 63, 20,
64, 3, 65, 2, 67, 9, 11, 68,
4, 10, 11, 18, 25, 28, 69, 4,
10, 70, 5, 72, 2, 7, 11, 73,
2, 4, 7, 40, 43—46, 58, 59,
74, 11, 27, 75, 8, 9, 76, 1,
7, 77, 2, 4, 79, 14, 18, 26,
32, 83, 1, 2, 4, 5, 10—13,
84, 1, 87, 4, 89, 1, 6, 91,
29, 92, 8, 93, 1, 22, 94, 11,
95, 6, 96, 11, 97, 2, 13, 98,
7, 8, 11, 19, 87, 99, 7, 18,
104, 14, 105, 10, 107, 1, 2,
3, 8, 108, 5, 6, 31, 57, 109,
4, 110, 4, 111, 10, 112, 1, 2,
113, 9, 11, 13, 14, 115, 4,
116, 8, 20, 121, 10, 124, 6, 22.

Ἀδελφοῖς 8, 8, 10, 24, 44, 3,
56, 3.

Ἀλκι 61, 1, 77, 6, 91, 5.

Ἀνδρα 64, 15.

Ἀνδρογύνῃ 44, 5, 108, 38.

Ἀνεψιοῖς 56, 7, 64, 17, 77, 5.

Ἀσπίδος 23, 4, 49, 8, 53, 5.

Ἀύλητροῖδος 60, 5.

Ἀφροδισίων 64, 2.

Βοιωτίας 42, 11, 91, 19, 108,
42.

Γεωργῷ 5, 1, 57, 5, 96, 5,
105, 28.

Δεισιδαίμονι 9, 11.

Δημιουργῷ 103, 7.

Δις ἑξαπατῶντι 120, 8.

Δυσκόλῳ 16, 13, 29, 45.

Ἐαντὸν πενθεύοντος 93, 21.

- Ἐαυτὸν τιμαφομένῳ 39, 11.
 Ἐγχειρίδιω 104, 7. 111, 11.
 Ἐμπιπραμένη 22, 28. 43, 15.
 75, 6.
 Ἐπαγγελόμενος 22, 29. 35, 5.
 51, 27.
 Ἐπικλήρω 76, 4. 121, 11. 19.
 Ἐπιτροπόντων 30, 7. 89, 5.
 Ἐννούχου 29, 47. 108, 46.
 Ἐνιόχῳ 108, 45.
 Ἐρῶι 63, 21. 89, 7. 104, 13.
 Θεοφορομένῳ 3, 6. 106, 8.
 Θεσσαλῇ 4. 40. 62, 31.
 Θησαυρῶν vel Θησαυροῖς 63, 14.
 18. 64, 18.
 Θρασυλέοντι 21, 5. 59, 9.
 Ἰμβρίοις 3, 9.
 Κανηφόρῳ 22, 30. 108, 30.
 (Καρίνῃ) 32, 7.
 Καρχηδονίῳ 9, 17. 76, 11.
 Κιθαριστῇ 9, 18. 19. 95, 2.
 98, 54. 110, 9.
 Κνιδίᾳ 86, 10.
 Κόλακι 10, 21.
 Κονιαζόμεναις 108, 48.
 Κοτταβιζούσαις 21, 2. Sed ne-
 scio an leg. Κονιαζόμεναις et
 vestigiis ms. A.
 Κυβερνήταις 22, 11. 12.
 Κυβερνήτου 118, 10.
 Λευκαδίᾳ 10, 20. 95, 4.
 Μηναγύρῃ 94, 7.
 Μισογύνῳ 108, 41. 44.
 Ναννοῖς (fals. cit. v. Mimner-
 mus) 11, 1.
 Ναυκλήρῳ 63, 17. 110, 8.
 Ὀλυνθίᾳ 107, 7.
 Ὀμαπαταίοις 31, 5. 37, 10.
 Ὀργῇ 6, 23.
 Παιδίῳ 62, 27.
 Παλλανῇ 2, 4. 37, 11.
 Παρακαταθήκῃ 53, 2. 96, 21.
 104, 5.
 Περιουσίᾳ 123, 2.
 Πλουτίῳ 56, 5. 96, 20. 108, 32.
 Πλοκίαν Θαῖδος 105, 23.
 Προεγκαλοῦντι 62, 17. 76, 8.
 Ῥαπισμένη 11, 10.
 Σικυνονίῳ 53, 3.
 Στρατιώταις 4, 7.
 Συναριστώσαις 63, 15. 83, 7.
 98, 53.
 Τίτθῃ 22, 9.
 Τροφονίῳ 9, 20.
 Τύρῃ 56, 11. 58, 8. 104, 2.
 Τυρινίδι 37, 18. 19. 61, 3.
 Τυποβολιμαίῳ 11, 11. 73, 56.
 74, 5. 91, 9. 109, 3. 121, 7.
 Φιλαδέλφοις 121, 5.
 Χαλκεία 116, 9.
 Ψευδοκραλεῖ 16, 10.
 MENEKRATES Comicus Σαμίῳ
 116, 27.
 MENEDEMUS 5, 123.
 MENOPHILUS Damascenus,
 Poeta, Πλοκάμοις 65, 7.
 METOPUS, Pythagoreus, Περὶ
 Ἀρετῆς 1, 64.
 METROCLES 116, 48.
 METRODORUS 16, 20. 45, 26.
 52, 7. 62, 44. 116, 42. 118, 33.
 MIMNERMUS 7, 12. 63, 16. 98,
 13. 116, 1.
 Ναννοῖ 1, 1.
 Κατὰ ἱατρῶν M. Νάννου 102,
 3.
 Νάννωνς 116, 33. 44.
 Ἐκ Νεοπτολέμου 125, 12.
 MONIMUS 93, 36.
 MOSCHIO 13, 14. 46, 14. 105,
 22. 114, 9. 123, 3. 125, 14.
 Φεραιῶν 125, 3.
 Θेमιστοκλέους 51, 21.
 MOSCHUS, Bucolicorum Scri-
 ptor 59, 19. 63, 29. 64, 19.
 64, 20.
 MUSONIUS Philosophus 1, 83.
 2. 32. 5, 76. 6, 8. 35, 7.
 23 — 25. 31, 6. 48, 14 — 16.
 94, 23. 118, 26.

- Περὶ ἀσκήσεως 29, 78.
 Περὶ τροφῆς 17, 48. 18, 38.
 Περὶ σκέπης 1, 84.
 Ὅτι πόνου καταφρονητέον 29, 75.
 Ὅτι οὐ κακὸν ἡ φυγὴ 40, 9.
 Εἰ γραφὴν ὕβρεως γράφεται τινὰ ὁ φιλόσοφος 19, 16.
 Τίς ὁ φιλόσοφος προσήκων πόρος 56, 18.
 Ὅτι φιλοσοφητέον καὶ τοῖς βασιλεύσι 48, 67.
 Εἰ ἐμπόδιον τῷ φιλοσοφεῖν γάμος 67, 20.
 Ἐκ τοῦ τίτλου κεφάλαιον γάμον 69, 28. 70, 14.
 Περὶ Ἀφροδισίων 6, 61.
 Εἰ πάντα τὰ γινόμενα τέκνα θρεπτέον 75, 15. 84, 21.
 Τί ἄριστον γήρεως ἐφόδιον 117, 8.
 Εἰ πάντα πιστέον τοῖς γονεῦσι 79, 51.
 Περὶ σκευῶν 85, 20.
 Περὶ κουράς 6, 62.
 NAUCRATES 20, 64.
 NAUMACHIUS Poeta 68, 5. 74, 7. 93, 23.
 NEOPHRON Μηδεῖα 20, 34.
 NEOPTOLEMUS 98, 70.
 Περὶ Ἀστεισμών 120, 5.
 NICIAS 29, 85.
 NICIAS Περὶ Μίσθων 100, 12.
 NICOLAUS Comicus 14, 7.
 NICOLAUS Damascen. Ἐθῶν Συναγωγῆς 5, 50. 51. 73. 121. 7. 39. 40. 9. 52. 10. 70. 37. 38. 38. 56. 44. 41. 54. 39. 40. 120. 24. 123, 12.
 NICOMACHUS, tragicus, Ναυμαχίας 38, 10.
 NICOSTRATUS 36, 8. 105, 48.
 Περὶ γάμου 70, 12, 74, 62—65.
 OBRIMUS Πρωτογόνου κριναμένου φαρμάκων 46, 69. 122, 15.
 ὑπὲρ Σεβήρου 46, 97.
 OLYMPIAS 11, 2.
 ORPHEUS 79, 28.
 OUTHEUS 105, 55.
 PANTELEI Ep. in Cynaegirum 7, 62.
 PANYASIS 18, 22.
 PATROCLES, Tragicus, 111, 3.
 PARMENIDES 115, 29.
 PELOPIDAS 42, 13.
 PEMPELUS, Pythagoreus, Περὶ γονέων 79, 52.
 PERIANDER, Corinthius, 3, 56. 10, 49. 24, 12. 41, 7. 43, 78.
 PERICLES 17, 19. 70, 17.
 PERICTYONE, Pythagorea, Περὶ σοφίας 1, 62. 63.
 Περὶ γυναικὸς ἀρμονίας 79, 50. 85, 19.
 PHALARIS Ἐπιστολῆς Ἀξιόχω 86, 17.
 πρὸς Δημοτέλη 49, 16.
 πρὸς Πανρόλαν 49, 26.
 πρὸς Περικλέην 7, 68.
 PHANOCLES 64, 14.
 PHAVORINUS 4, 91. 14, 11. 22. 22, 39. 29, 69. 49, 14. 48. 57, 10. 62, 43. 64, 26. 65, 8. 66, 5. 6. 94, 29. 95, 14. 105, 62. 108, 76. 118, 28. 119, 16.
 ἐκ τῶν κγ. 116, 44.
 περὶ γήρεως 115, 17. 22—24. 119, 16.
 PHERECRATES 116, 12.
 PHILEMON, Comicus, 2, 27. 4, 41. 6, 18. 9, 22. 16, 1. 16, 6. 7. 8. 9. 20, 4. 5. 21, 1. 22, 4. 29, 80. 30, 4. 36, 18. 38, 1. 24. 53, 8. 56, 15. 57, 6. 68, 3. 16. 23, 74. 20. 79, 8. 30. 81, 2. 85, 9. 96, 6. 97, 18. 19. 98, 3. 5. 14. 17. 99, 1. 8. 5. 27. 102, 4. 5.

- 105, 50. 108, 1. 2. 33 — 35.
 37. 39. 50. 113, 10. 116, 17.
 121, 8. 122, 12.
 Ἀγύπτου 2, 26.
 Ἀνακαλύπτουσι 112, 13.
 Ἀπόλλωνος 81, 9.
 Ἐγχειριδίου 8, 10.
 Ἐξοικιζομένῳ 62, 28.
 Ἐπιδικαζομένῳ 13, 11. 19, 2.
 Ἐφεδριζόντων 114, 2.
 Ἐφήβῳ 98, 20.
 Θεβαίων 62, 8.
 Καταφευδομένῳ 29, 28.
 Κορινθίας 108, 7.
 Μύσσιδι 100, 5.
 Παίδων 62, 29.
 Παλαμίδῃ 9, 21.
 Πτέρυγες 91, 13.
 Πτωγῇ ἢ Ροδίᾳ 108, 8.
 Πύργου 55, 5.
 Πυρφόρῳ 65, 5.
 Σαρδίου 124, 18.
 Σικελῷ 114, 1.
 Τποβολιμαίῳ 57, 8.
 PHILEMON junior 102, 6.
 PHILETAS 68, 20. 97, 19. 104,
 12. 15.
 Δημητρός 124, 26.
 Ἐπιγραφμάτων 59, 5. 124, 11.
 Ἐρμού 118, 3. 104, 11.
 Παιγνίων 81, 4. 124, 10.
 PHILIPPIDES Comicus 2, 10.
 18, 21. 49, 19. 69, 8. 124, 21,
 Ἀνανεούσης (f. Ἀνανέωσις) 1.
 13. 68, 6.
 Φιλαδέλφων 108, 10.
 PHILIPPUS R. Maced. 2, 20. 4,
 68. 7. 59. 48, 21. 54, 61. 63.
 PHILIPPUS poeta 62, 35.
 Ὀυνδιακῷ 113, 17.
 PHILISCUS 29, 40.
 Φιλιόγγρων 73, 53.
 † PHILOCTETES (f. Epictetus
 42, 14.
 PHILONIS uxor 74, 54.
 PHILONIDES 9, 14. 33, 7. 35, 6.
 PHILOXENUS 13, 16.
 PHINTYS, Pythagorea, Calli-
 cratidis filia, περί γυναικός
 σαφροσύνης 74, 61.
 PHOCION 1, 31. 17, 10. 37, 37.
 PHOCYLIDES 3, 26. 56, 6. 73,
 60. 87, 2. 118, 9.
 PHOENICIDES 6, 30.
 PINDARUS (Nem. iv. 51.) 46,
 12. (Ol. vii. 55.) 99, 28.
 (Pyth. i. 164.) 38, 22. (Pyth.
 iii. 96.) 10, 15. (fr. inc. 14.)
 80, 4. (fr. inc. 23.) 11, 3. (Fr.
 112.) 109, 1. (—) 111, 12.
 Θρήνων 103, 6.
 Ὀλυμπιονικῶν (i. 129.) 51, 22.
 Τπορχημάτων (2.) 50, 3. (inc.
 7.) 58, 9.
 PIRITHUS (Photio Περίπλους)
 v. Euripides. 37, 15.
 PISANDER 12, 6.
 PITTACUS 9, 33. 34, 10. 48,
 19. 14. 67, 17. 108, 73.
 PLATO Comicus 18, 30.
 PLATO 3, 59. 71. 93, 7. 27,
 43. 44. 51. 10, 60. 13, 36.
 17, 36. 19, 5. 20, 43. 57,
 23. 13. 36, 22. 68, 31. 79,
 40. 43. 94, 27. 103, 24. 121,
 31 — 33.
 Ἀλκιβιάδου α. (109. E.) 9, 68.
 (110. D.) 9, 69. (114. E.) 9,
 70. (120. D.) 86, 26. (126.
 B.) 43, 146. (127. E.) 21,
 23. (131. B.) 18, 37. (132.
 B.) 21, 24. (134. B.) 43, 147.
 Ἀλκιβιάδου β. (140. E.) 4,
 118. (146. C.) 3, 95.
 Ἀντεραστών (137. E.) 21, 20.
 Ἀξιώχου (365. B.) 120, 84. (p.
 365.) 121, 38. (p. 366.) 98,
 75. (369. B.) 120, 35.
 Ἀπολογίας Σακράτους (p. 28.
 B.) 7, 34. (29. A.) 5. 124.

- (30. A.) 5, 125, 126. (31. E.) 58, 13. (p. 38. E.) 7, 77. (40. C.) 120, 29.
- Περὶ ἀρετῆς* (p. 379.) 1, 97.
- Γογγύιον* (p. 448. C.) 3, 88. (p. 466.) 45, 31. (470. D.) 104, 25. (472.) 104, 26. (474. B.) 46, 91. (p. 476.) 43, 144. (478. D.) 45, 16. (486. E.) 46, 93. (492. E.) 121, 36. (p. 499. C.) 5, 134. (p. 507.) 5, 135.
- Δημοδόκου* (383. A.) 46, 64.
- Περὶ δικαίου* (p. 374. B.) 12, 26.
- Ἐπιστολῆς πρὸς Ἀρχύταν* (357. E.) 45, 24.
- πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους* (321. B.) 46, 105. (331. B.) 79, 40. (p. 336.) 4, 114. (354. A.) 47, 23. (354. E.) 48, 59. 62, 49. (355. A.) 44, 22.
- πρὸς Διόνυσον* (p. 314. C.) 25, 4. (317. C.) 14, 25. 93, 28.
- Ἐρξίου* (p. 396.) 92, 16. (p. 397.) 94, 21. (p. 401. B.) 97, 33. (405. B.) 97, 34.
- Euthydemo* (280. D.) 103, 29.
- Εὐθύφρωνος* 4, 96 — 98. (4. E.) 79, 35. (8. D.) 46, 20. (p. 12.) 31, 18.
- Θεαιτήτου* (146. B.) 52, 13. (153. B.) 29, 27. (176. B.) 9, 53. (p. 202. B.) 81, 15.
- Κλειτοφῶντος* (407. E.) 3, 94. 4, 55. (408. A.) 47, 8. (408. B.) 1, 90. (408. E.) 9, 67.
- Κρατύλου* (428. D.) 23, 17. (437. B.) 25, 2.
- Κριτίου ἢ Ἀτλαντικοῦ* (p. 107.) 80, 11. (110.) 43, 64.
- Κρίτωνι* (49. C.) 10, 27. (51. A.) 39, 23.
- Λάχτηος* (p. 180. D.) 45, 30. (184. F.) 46, 89. (185. A.) 83, 27. (188. A.) 29, 101. (p. 194. D.) 29, 102. (197. D.) 46, 90.
- Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου* (234. C.) 50, 16. (235. D.) 14, 26. (238. C.) 43, 86. (240. D.) 1, 91. (242. A.) 38, 49. (246. C.) 51, 30. (246. E.) 9, 30.
- Menone* (p. 77.) 4, 113. (p. 80.) 43, 112.
- Μινῶος* (317. C.) 44, 10. (318. A.) 44, 11.
- Νόμων α.* (626.) 50, 14. (641.) 35, 11. (646.) 18, 29.
- β.* (661.) 2, 46. (666.) 44, 44. (672.) 52, 14. (674.) 44, 45.
- γ.* (679.) 43, 119. (688.) 43, 120. 121. (689.) 44, 46. (691.) 43, 122. (697.) 43, 123.
- δ.* (705.) 43, 124. (708.) 43, 125. (709.) 60, 8. (715.) 44, 47. (717.) 79, 49. (719.) 123, 14. (720.) 44, 18.
- ε.* (726.) 43, 113. (727.) 1, 95. (730.) 9, 55. 11, 18. (731.) 23, 18. (734.) 44, 49. (736.) 10, 68. (742.) 44, 50. (742. 743.) 93, 26. (743.) 43, 126. (744.) 43, 127.
- ς.* (757.) 44, 52. (759.) 44, 53. (762.) 44, 54. 62, 50. (765.) 44, 55. (773.) 67, 26. (776.) 67, 27. (777.) 62, 52.
- ζ.* (789.) 101, 24. (792.) 101, 5. (801.) 44, 56. (807.) 30, 17. (808.) 1, 96.
- η.* (829.) 103, 30. (846.) 43, 145.
- θ.* (856.) 44, 57. (874.) 43, 128. (879.) 44, 58. 59. (880.) 44, 60.
- ια.* (926.) 125, 17. (929.) 52, 16. (930.) 44, 61. 79, 34.
- ιβ.* (941.) 10, 75. 76. (944.)

- 46, 94. (957.) 46, 104. (959.)
122, 16. (963.) 3, 70.
- Πολιτείας α.* (328.) 115, 30.
(330.) 94, 22. (347. B.) 10,
73. (348.) 9, 61. (350.) 9,
62, 10, 74. (351.) 9, 63.
β. (361.) 10, 72. (374.) 43,
149. (376.) 43, 110, 150.
γ. (387.) 108, 84. (388.) 5,
127. (389.) 5, 128, 46, 96,
(395.) 43, 151. (402.) 65,
18. (405.) 2, 44. (408.) 46,
96. (412.) 43, 152. (416.)
43, 153.
δ. (421.) 43, 125. (423.) 43,
156. (425.) 43, 96. (429.)
43, 97. (432.) 43, 98. (441.)
9, 64. (445.) 43, 99.
ε. (450.) 1, 94. (452.) 1, 93.
(457.) 1, 92, 43, 100, 101.
(460.) 116, 50. (461.) 43,
102. (469.) 125, 16. (470.)
43, 103. (471.) 43, 104.
(472.) 43, 109. (473.) 43,
105. (497.) 43, 106.
ς. (490. C.) 11, 19.
ζ. (520.) 43, 107. (521.) 43,
108. (535.) 12, 22, 29, 81,
(540.) 43, 111.
η. (543.) 43, 114, 115. (550.)
93, 29. (564.) 43, 116.
θ. (571.) 5, 129. (576.) 43,
117. (579.) 49, 50. (580.)
43, 118. (588.) 9, 65.
ι. (603.) 124, 43. (604.) 109,
10. (612.) 9, 66.
- Πολιτικοῦ* (p. 258. D.) 61, 6.
(276. B.) 47, 25. (281. D.)
60, 9. (291. C.) 43, 63. (305.
B.) 46, 107. (305. C.) 48,
22. (311. A.) 46, 103.
Πρωταγόρου (324. A.) 46, 92.
(331. B.) 9, 36. (p. 350. E.)
7, 79. (p. 357. B.) 6, 63.
Σοφιστοῦ (p. 219. A.) 60, 6,
(232.) 3, 89. (235.) 60, 7.
(240. C.) 12, 24. (260.) 12,
25. (261. C.) 81, 16.
- Συμποσίου* (p. 180. E.) 5, 130.
(p. 181.) 52, 17. (p. 183.)
63, 30. (p. 184. B.) 5, 131.
(p. 185.) 100, 28. (p. 189.)
63, 35. (p. 195.) 63, 36. (p.
208.) 26, 6. (p. 208.) 75, 12.
- Τιμαίου* (17. B.) 44, 9. (29. C.
80, 2. (29. E.) 38, 33. (p.
48.) 80, 10. (p. 81. D.) 115,
20. (p. 86. B.) 4, 99. (88.)
101, 6.
- Φαίδρου* (233.) 64, 39. (237.)
61, 40, 41. (239. A.) 3, 58.
(241. B.) 64, 43. (258. D.)
29, 93. (258. E.) 29, 103.
- Φαίδωνος* (p. 67. D.) 118, 18,
(67. E.) 1, 89, 8, 21. (p. 68.
B.) 8, 22. (p. 68. C.) 5, 132.
(p. 68. E.) 6, 11. (p. 84. D.)
7, 78, 120, 31. (p. 89.) 4,
49. (91.) 4, 50. (117. D.)
120, 32.
- Φιλήβου* (p. 18.) 81, 14. (p.
33.) 26, 5. (p. 34.) 25, 5.
(48.) 21, 22, 38, 62. (55. D.)
61, 7. (p. 65. B.) 6, 64.
- Χαρμίδου* (156. D.) 101, 23,
(164.) 21, 25. (p. 173. C.) 5,
133.
- PLUTARCHUS (Consol. Apoll.
103. A.) 3, 48. (Fr. p. 586
= 876.) 5, 72. (ii. p. 445. A.)
7, 71. (ii. 190. F.) 7, 72. (ii.
458. F.) 20, 59. (fr. 1.) 33,
17. (Fr. p. 572.) 66, 4. (ii.
p. 122. D.) 102, 8.
- Περὶ Ὀργῆς* 20, 70.
περὶ Φιλίας 48, 42. 43.
Περὶ Ἰσίδος (354. B.) 44, 42.
(355. A.) 46, 26.
*εἰ ἡ τῶν μελλόντων πρόγνω-
σις ἀφέλιμος* (fr. 15.) 3, 49.

- Παράλληλα* (init.) 7, 62.
(de Morali Virtute) (443. E.)
3, 47.
Περὶ Εὐθυναίας (465. C.) 29,
79. (466. B.) 4, 117. (472.
B.) 21, 16. (476. F.) 24, 15.
Περὶ ἡσυχίας 58, 14.
Κατὰ ἡδονῆς 6, 42—46.
(Aporhthegmata) (ii. p. 190.
C.) 7, 48.
Κατὰ πλούτου 98, 32. 33. 95,
16.
Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον 18,
28. 32. 33. 43, 136. 92, 11.
95, 15. 120, 23.
*Πῶς ἐστὶν ἀπ' ἐχθρῶν ὠφελή-
θῆναι* (p. 90. C.) 19, 7. (90.
B.) 33, 9.
ἐκ τοῦ Διαβάλλειν 88, 32. 42,
10.
Περὶ Φυγῆς (p. 600. F.) 40,
3. (601. C.) 40, 4. (607. D.)
40, 5.
Εἰ πολιτευτέον πρεσβυτέρῳ (783.
D.) 45, 20. (788. D.) 54, 43.
Ἐπιστολὴς περὶ Φιλίας 2, 35.
36. 46, 68. 53, 11. 85, 8.
94, 30. 31. 97, 20.
Πρὸς Ἡγεμόνα ἀπαιδευτον (p.
779. 780. 782.) 46, 99. 100.
101. 102.
Κατ' Ἰσχίος 53, 14.
Περὶ Μαντικῆς 60, 10.
Περὶ Ἐρωτος 63, 34. 64, 30.
31. 32, 66, 7.
ὑπὲρ Κάλλους 65, 12. 13.
Γαμικῶν Παραγγεμάτων (189.
F.) 72, 16. (139. sqq.) 85,
9. 10. (p. 140. sqq.) 74, 43
—52.
Περὶ Φιλαδελφίας (479. sqq.)
84, 9—13.
*Τῶν ζ' σοφῶν περὶ τῆς κατὰ
τάς οἰκίας ἐπιμελείας* (156.)
85, 14.
Κατὰ Εὐγενείας 86, 21. 22.
88, 12.
Ῥγεινῶν Παραγγεμάτων (125.
E.) 16, 22. (125. F.) 101, 6.
(126. C.) 101, 3. (127. A.)
101, 7. (127. B.) 101, 8.
(128. D.) 101, 9. (128. E.)
101, 10. (129. A.) 101, 11.
(129. F.) 101, 12.
(An Virtus doceri) 1, 98.
POLYAENUS 124, 31.
ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ συνεδρίου 43,
41.
*ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδό-
νων* 43, 53.
ὑπὲρ λαγόνων 43, 55.
POLUS, Lucanus, Pythag.
Περὶ Δικαιοσύνης 9, 54.
POMPEIUS Μικρός (an Μάρ-
κος?) 78, 7.
PORPHYRIUS π. τῶν πρὸς τὰ
νοητὰ ἀφορμῶν 1, 88.
τῶν πρὸς θάνατον ἀφορμῶν
118, 19. 32. sed et hic leg.
πρὸς τὰ νοητὰ.
Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων
25, 1.
Περὶ τοῦ Γνωθῆ σεαυτὸν 21,
26. 27. 28.
Περὶ Στυγὸς 100, 21. 105, 57.
POSIDIPPUS, Comicus, 14, 1.
37, 14. 98, 57.
Ἐρμαφροδίτου 77, 7.
Μύρμηκος 99, 29. 116, 17.
Ὀμοίων 99, 30.
PRODICUS 10, 34. 64, 28.
PROTAGORAS 29, 80.
PTOLEMAEUS 49, 21.
PROVERBIUM 4, 44. 21, 14.
99, 25.
PYRRHO 121, 28.
PYRRHUS 7, 60. 54, 57. 60.
PYTHAGORAS 1, 15. 1, 19—
29. 2, 23. 3, 21. 24. 60. 4,
109. 5, 42. 6, 47. 48. 51.

- 9, 37. (Porphyrr. Vit. §. 41.)
 11, 25. 13, 21. 33. 34. 35.
 14, 18. 15, 7. 17, 8. 12. 13.
 27. 18, 23, 25. 34. 19, 8. 24,
 2. 8. 29, 99. 84, 7. 11. 35,
 8. 39, 25. 41, 9. 43, 79. 84.
 46, 42. 112. 48, 20. 82, 6.
 94, 26. 101, 1. 13. 124, 24.
 Aurea Carmina 79, 11. 108,
 27.
PYTHAGORICA 5, 72. v. Plu-
 tarch.
PYTHIAS 31, 8.
RHEGINUS, *Περὶ Φιλίας* 4,
 46. 42, 11.
RHIANUS, Poeta, 4, 34.
RUFUS, Stoicus, *Ἐκ τῶν Ἐπι-
 κτήτων περὶ Φιλίας* 19, 13. 20,
 60. 61. (cf. 42, 14. 15.) 108,
 60.
SAPPHO 71, 4.
Πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα 4, 12.
SCILURUS 84, 16.
SCIPIO 37, 35.
SCLERIAS, Comicus 2, 9. 18,
 2. 103. 9.
SEMIAMIDIS inscr. monumenti
 10, 53.
SEPTEM SAPIENTES de Rep.
 43, 131. 48, 47.
SERAPIO, poeta, 10, 2.
SERENUS 5, 46. 47. 82. 6, 33.
 36. 49. 7, 61. 13, 28. 29. 42.
 29, 96. 39, 27. 44, 41. 47,
 20. 62, 48. 72, 15. 75, 11.
 80, 5. 82, 10.
ἀπομνημονεύματα 11, 15.
SERIPHUS 39, 29.
SIMONIDES 2, 42. 10, 39. 62.
 33, 12. 73, 61. 91, 31. 93,
 15. 16. 29. 105, 7. 118, 5.
 6. 121, 1. 3. 124, 5.
Θεῶνων 105, 9.
SIMONIS Ep. ad Aristippum
 17, 11.
- SIMYLI**, poetae, versus 60, 4.
SOCRATES 1, 33 — 38. 86. 2.
 47. 3, 32. 41 — 45. 61. 67.
 72. 85. 86. 87. 90. 91. 92.
 4, 57 — 67. 85. 108. 115.
 116. 119 — 121. 5, 33 — 35.
 37. 43. 81. 6, 9. 31. 32. 7,
 16. 56. 10, 47. 55. 56. 13,
 46 — 49. 14, 21 — 24. 15.
 8. 16, 26. 27. 17, 17. 22.
 28. 31. 21. 9. 22, 35 — 38.
 23, 8. 24, 13. 29, 68. 34,
 18. 37, 27. 38, 34. 35. 48.
 41. 5. 43, 47. 80 — 85. 48,
 26. 56, 16. 68, 30. 74, 58.
 79, 42. 81, 12. 13. 83, 22.
 86, 20. 23. 90, 12. 93, 30.
 37. 94, 12. 13. 33. 34. 95,
 18. 98, 69. 99, 35. 100, 7.
 101, 20. 103, 18. 19. 105,
 53. 108, 74. 109, 9. 110,
 26. 113, 16. 117, 7. 118,
 24. 121, 39. 124, 41.
SOCRATICUS Cynicus 2, 41.
Pro Σωκρατικῶς reponendum
 fortasse *Κράτης* cf. 97, 27.
SOLON 6, 10. 9, 25. 13, 20.
 34, 9. 15. 37, 31. 43, 76. 77.
 89, 46, 22. 68, 33. 98, 24.
 122, 3. 14.
SOPATER *Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς
 πρὸς Ἡμέριον* 46, 51 — 60.
SOPHOCLES 1, 6. 2, 18. (Ele-
 ctr. 1015.) 3, 2. (inc. 9.) 3,
 14. 15. (inc. 10.) 4, 1. 5. 17.
 37. 38. (inc. 11.) 5, 5. (—)
 6, 1. (inc. 12.) 8, 11. (Acris.
 2.) 12, 2. (inc. 13.) 13, 9.
 (inc. 14.) 18, 1. (inc. 15.)
 24, 4. (inc. 16.) 28, 1. 5.
 (Laoc. 4.) 29, 37. (—) 39,
 14. (inc. 18.) 41, 3. (inc. 19.)
 43, 11. 43, 25. (20.) 45, 11.
 (21.) 54, 3. (22.) 62, 33.
 (23.) 63, 6. (24.) 67, 5. (25.)

73, 54. (26.) 96, 10. (27.)
 98, 1. 43. 44. 46. (28.) 108,
 51. (29.) 110, 14. (106. cf.
 Acris. 7.) 116, 39. (30.) 117,
 4. (31.) 121, 21. (32.) 122, 11.
Αναντι (125.) 22, 20. 98, 2.
 (131.) 5, 14. 105, 37. (157.)
 43, 18. (260.) 99, 21. (265.)
 112, 8. (292.) 85, 1. (328.)
 113, 8. (362.) 108, 55. (473.)
 7, 3. 121, 22. (550.) 78, 9.
 (666.) 44, 7. (758.) 22, 21.
 (964.) 4, 23. (1071.) 43, 14.
 (1031.) 43, 17. (1091.) 125,
 13. (1093.) 87, 6. (1118.)
 13, 3. (1124.) 13, 4. (1159.)
 2, 28. (1246.) 3, 5. (1266.)
 126, 8. (1334.) 9, 7. (1350.)
 49, 12. (1357.) 19, 10. (1372.)
 5, 13. (Locr. 3.) 98, 48. (4.)
 114, 6.
Ακρισία (1.) 8, 2. (2.) 12, 2.
 (3.) 62, 30. (4.) 74, 28. (5.)
 79, 24. (6.) 108, 56. (7.)
 119, 7. (8.) 119, 12.
Αλευάδαις (1.) 9, 4. (2.) 12,
 3. (3.) 13, 6. (4.) 33, 3. (5.)
 36, 11. (6.) 41, 50. (7.) 43,
 6. (8.) 54, 21. (9.) 76, 9.
 (10.) 77, 9. (11.) 91, 27. 94, 8.
Αλήτη 3, 8. (2.) 35, 4. (3.) 36,
 16. (4.) 88, 11. (5.) 89, 8.
 (6.) 105, 42. (7.) 106, 11.
Αντιγόνης (175.) 45, 15.
 (187.) 39, 16. (582.) 103, 5.
 (672.) 43, 26. (755.) 79, 10.
 (1028.) 20, 14.
Αγλλέως Έρασσαις (1.) 64, 13.
Επύγονοι (1.) 38, 27. (2.) 73,
 51.
Εριγύλης 1, 1. (2.) 7, 7. (3.)
 43, 7. (4.) 99, 20. (5.) 117, 3.
Ηλέκτρος (467.) 11, 9. (770.)
 76, 5. (989.) 17, 1. (1047.)
 4, 26. (1082.) 87, 14.

Θυέστη (fr. 2.) 29, 1. (—)
 108, 21. (4.) 113, 12. (5.)
 115, 16.
Ίνάχω (1.) 46, 13.
Ιοβάτου (1.) 119, 6.
Ίπποδαμείας (Oenom. fr. 1.)
 27, 6.
Ίωνος 103, 10.
Ίφικνεύειας (fr. 1.) 30, 6.
Κρεούσα (1.) 7, 8. (2.) 12, 3.
 (3.) 38, 26. (4.) 91, 28. (5.)
 103, 15.
Κολχίδες (1.) 22, 23.
Λαοκόωντος (inc. 17.) 29, 38.
Λαρισσαίων (Acris. 9.) 125, 11.
Μάντεσι (Polyid. 3.) 29, 25.
Μυσών (fr. 1.) 26, 4. (2.) 98, 23.
Ναυπλίου (3.) 104, 3.
Οιδίποδος (Tyr. 54.) 48, 6.
 (86.) 108, 54. (110.) 29, 48.
 (354.) 13, 2. (387.) 10, 19.
 (489.) 93, 35. (580.) 49, 10.
 (873.) 49, 11. (961.) 118, 11.
 (999.) 79, 20. (1409.) 17, 4.
 (Col. 592.) 20, 27. (880.)
 11, 13.
Πηλέως (inc. 31.) 121, 9.
Πολυξένη (3.) 49, 13.
Σκυρίους (3.) 51, 24. (4.) 59,
 3. (5.) 116, 29. (6.) 124,
 17.
Συνδείπνον (fr. 1.) 26, 1.
Τεύκρου (3.) 122, 10.
Τηρεϊ (2.) 10, 25. (3.) 13, 5.
 (4.) 20, 32. (5.) 22, 22. (6.)
 39, 12. (7.) 68, 19. (8.) 86,
 12. (9.) 98, 45. (10.) 105,
 21. (11.) 108, 58.
Τραχινίας (init.) 105, 38. (296.)
 105, 41. (441.) 63, 24,
 (1173.) 120, 14.
Τυμπανιστών (1.) 59, 12.
Τυνδαρώς 105, 3.
Τυροϊ (9.) 20, 29. (10.) 46,
 6. (11.) 87, 3. (12.) 99,

19. (13.) 109, 2. (14.) 115, 8.
 Ὡς Σατύρου (fr. 1.) 26, 3.
 Φαίδρα 2, 29. (2.) 17, 2. (4.) 63, 25. (5.) 69, 14. (6.) 74, 16. (7.) 105, 39. (8.) 108, 53. (9.) 43, 5.
 Φιλοκτήτου (ἐν Τροίᾳ fr. 1.) 120, 7.
 Φρυγῶν (1.) 8, 5.
 SOPHRON 116, 30.
 SOSIADES Ὀδοῦται 7. Sap. Graec. 3, 80.
 SOSICRATES 23, 2.
 SOSIPHANES 20, 18. 22, 3.
 SOSITHEUS Ἀθλῶν 51, 23.
 SOSTRATUS tibicen 86, 14.
 SOSTRATUS ἁ Μυθικῆς Ἀγωγῆς 100, 19.
 β Κυνηγετικῶν 64, 33.
 β Θρακικῶν 7, 66.
 β Τυραννικῶν 64, 35. Sed reponendum Τυρρηνικῶν ex Plutarcho.
 SOTADES 3, 39. 5, 32. 22, 26. 98, 9. 10, 103, 13. 108, 40. 118, 7. 120, 11.
 SOTION Περὶ Ὀργῆς 14, 10. 20, 53. 84, 6—8. 17, 18. 108, 59. 113, 15.
 SPEUSIPPUS 119, 17.
 STASINUS (in Cypriacis carminibus) 31, 12.
 STESICHORUS 124, 15. 126, 5.
 STHENIDES Locrus Pythagoreus Περὶ Βασιλείας 48, 63.
 STILPO Socraticus 4, 89.
 STOICI 44, 12. 46, 50.
 SUSARION 69, 2.
 TELES Περὶ Αὐταρκείας 5, 67. Μὴ εἶναι τέλος ἡδονῆν 98, 72. Συγκρίσεως πλούτου καὶ ἀρετῆς 91, 83. 93, 31.
 Ἐπιτομή 95, 21. 97, 31.
 Περὶ Φυγῆς 40, 8.
 Περὶ Περιστάσεως 108, 82.
 Περὶ Εὐπαθείας 108, 83.
 THALES 2, 21. 12, 14. 68, 29. 34. 110, 24.
 THEAGES, Pythagoreus, Περὶ Ἀρετῆς 1, 67. 68. 69.
 THEANO 74, 32. 53. 55.
 THEMISTIUS Περὶ Ψυχῆς 13, 43. 69, 22. 115, 28. 120, 25. 28.
 Μετροπαθῆς ἢ Φιλότεχνος (359. C.) 1, 87. (falso cit. pro Βασανιστῇ p. 258. B.) 12, 22. () 46, 27. (363. D.) 83, 24.
 THEMISTOCLES 37, 30. 85, 11.
 THEOBULUS 3, 31. 5, 26. 48, 23. 108, 75.
 THEOCRITUS 2, 34. 4, 70. 16, 23. 21, 10. 33, 15. 36, 20. 27. 82. 12. 124, 34.
 THEOCRITUS Bucolicorum scriptor (i. 15.) 20, 23. (i. 100.) 64, 9. (iii. 15.) 64, 23. (iv. 41.) 110, 15. (viii. 68.) 78, 2. (x. 54.) 16, 9. (xiv. 60.) 48, 11. (xxvii. 4.) 63, 19.
 THEODECTES 10, 8. 29, 85. 32, 6. 68, 26. 69, 1. 83, 8. 86, 5. 105, 25.
 THEODORUS Μεταμορφώσεων 64, 34.
 THEODORUS (Cyren.) 2, 83.
 THEODORUS Περὶ Ἐλπίδα Φοριανῆς 14, 13. 71, 9.
 THEOGNIS (131.) 79, 1. (155.) 96, 15. (175.) 96, 16. (183.) 70, 9. (221.) 4, 27. (255.) 103, 8. (315.) 1, 16. (319.) 37, 3. (331.) 15, 6. (409.) 81, 16. (421.) 86, 1. (425.) 120, 4. (457.) 71, 2. (479.) 18, 14. (497.) 18, 15. (509.) 18, 12.

- (523.) 91, 1. (527.) 116, 11.
 (535.) 62, 36. (585.) 111,
 16. (605.) 18, 10. (607.) 12,
 17. (617.) 98, 55. (619.) 97,
 15. (625.) 34, 13. (627.) 18,
 11. (629.) 52, 12. (635.) 37,
 17. (637.) 110, 11. (639.)
 111, 15. (648.) 32, 4. (649.)
 96, 14. (653.) 103, 12. (665.)
 106, 9. (683.) 92, 9. (693.)
 4, 45. (695.) 19, 11. (717.)
 91, 10. (719.) 97, 7. (863.)
 106, 10. (899.) 91, 2. (941.)
 39, 15. (957.) 3, 28. (1023.)
 124, 9. (1057.) 97, 9. (1125.)
 116, 10. (1131.) 110, 12.
 (1149.) 103, 14. (1153.) 91,
 26. (1165.) 3, 19. (1221.)
 20, 1. (1224.) 67, 4. (1225.)
 8, 9.
- THEOPHRASTUS 3, 50, 12, 19.
 19, 12. 31, 10. 37, 21. 38,
 30. 43. 43, 72. 44, 22. 52,
 15. 64, 27. 29. 74, 42. 84,
 14. 85, 7.
- THEOPOMPUS 16, 15.
- THESEUS 7, 67. 70.
- THRASYLLUS *Αἰγυπτιακοῖς*
 100, 16.
- THUCYDIDES α. (69.) 46, 49.
 (71.) 43, 54. (77.) 43, 56.
 (78.) 50, 8. (120.) 50, 13.
 (122.) 50, 9. (124.) 54, 24.
 β (40.) 7, 37. (43.) 7, 36.
 123, 9. (45.) 38, 41. (46.)
 43, 90. (63.) 7, 19. (64.) 108,
 61. (87.) 7, 35. (89.) 8, 17.
 γ (37.) 43, 58. 59. (48.) 54, 54.
 δ (10.) 54, 25. (18.) 5, 122.
 (61.) 54, 32. (86.) 54, 55.
 (92.) 54, 34.
 ε (9.) 54, 35. 38. (69.) 29, 62.
 (89.) 45, 17. (102.) 54, 37.
 (103.) 54, 36. (111.) 43,
 141.
- ς (9.) 43, 61. (39.) 43, 66.
 (41.) 42, 9. (85.) 43, 70.
 (91.) 54, 56.
- TIMAGORAS *Πρώτῳ Περὶ Πο-*
ταμῶν 100, 17.
- TIMOCLES, (Ponticus) 79, 17.
 91, 15. 96, 22. 124, 19.
Συνεργικὰ 125, 10.
- TIMON *μισάνθρωπος* 10. 54.
- TIMOTHEUS 39, 26. 54, 64.
- TRAGICUM *Episodium* 105, 51.
- TRAGICUS *incertus* 17, 5. 6.
 73, 6, 117, 1.
- TROPHILUS, *medicus* 102, 9.
- TROPHILUS *Συναγωγῆς Ἀκου-*
σμάτων Θανυμασίων 100, 22
 — 24.
- TYRTAEUS, *poeta* 50, 7. 51,
 1. 5.
- XENOCRATES 5, 118. 17, 25.
 33, 11. 104, 24.
- XENOPHANES 29, 41.
- XENOPHON 7, 49. 48, 18.
 103, 16.
Ἐπιστολῆς πρὸς Λαμπρόκλειαν
 5, 79. 80.
Ἀγλαΐταδαν 66, 8.
Διογένην 80, 12.
Κρίτωνα 83, 29.
Σώτηραν 121, 37. 124, 42.
Ἀγησιλάου (xi. 9.) 29, 71. (xi.
 15.) 117, 6.
Κύρου παιδείας α (2.) 44, 23.
 (2, 7.) 32, 9. (4, 3.) 36, 81.
 (4, 5.) 29, 72. (5, 9.) 29,
 74. (6, 3.) 48, 68. (6, 8.)
 43, 69. (6, 10.) 48, 70. (6,
 14.) 48, 71 — 72. (6, 17.)
 43, 73. 74.
 β (2, 12.) 22, 44.
 ε (3, 9.) 54, 66.
 ς (2, 29.) 101, 25.
 ξ (5, 82.) 15, 13.
 η (1, 1.) 46, 108. (1, 2.) 43,
 148. (1. 37.) 29, 73. (2, 23.)

- 16, 25. (2, 41.) 48, 60. (3, 38.) 57, 11. (3, 40.) 97, 32. (4, 14.) 22, 45. (7, 13.) 84, 24. (7, 25.) 123, 15.
- Κ. *Ἀναβάσει* β (5. 7.) 28, 16. (6, 21.) 2, 45.
- γ (1, 42.) 50, 15.
- ζ (6, 11.) 110, 25.
- Ἰέρωνος (9.) 46, 109. () 49, 30 — 46.
- Οικονομικοῦ (vi. 12.) 37, 28. (vii. 43.) 37, 29. (iv. 19.) 46, 106. (v.) 56, 19. (iv. 2.) 61, 5. (vi. 4.) 85, 23.
- Ἀθηναίων πολιτείας (i. 14.) 43, 50. (ii. 20.) 43, 51.
- Λακωνίων πολιτείας (i. 4.) 44, 24 — 39.
- Σωκράτους Ἀπολογίας (25.) 7, 81. (28.) 7, 75.
- Ἀπομνημονευμάτων α (1, 11.) 80, 30. (2, 4.) 101, 19. (2, 10.) 43, 75. (2, 19.) 29, 95. (2, 57.) 29, 94. (3, 5.) 17, 44. (3, 11.) 64, 25. (5.) 17, 32. (6, 5.) 17, 33. (6, 18.) 1, 100.
- β (1, 18.) 1, 101. (2.) 79, 54. (3, 2.) 84, 22. (6, 39.) 1, 99.
- γ (1.) 54, 27. (2.) 54, 28. (3.) 54, 29. (4, 7.) 54, 30. (8, 8.) 85, 22. (9, 1.) 7, 74. (9, 8.) 38, 6. (9, 9.) 30, 16. (9, 10.) 48, 76. (9, 13.) 1, 102. (10.) 60, 11.
- δ (1, 1.) 1, 103. (2, 11.) 9, 59. (2, 37.) 10, 57. (2, 24.) 21, 21. (4, 5.) 9, 60. (5, 2.) 17, 4. (6, 5.) 45, 16. (6, 10.) 7, 73. (6, 12.) 43, 37.
- Συμπόσιον (2, 24.) 19, 18. 56, 17. (3, 9.) 95, 22.
- Περὶ Θεόγνιδος 88, 14. (de venatione) (12.) 29, 76. 77.
- ΖΑΛΕΥCUS Proöm. legg. 44, 20, 21. 45, 26.
- ΖΕΝΟ 4, 107. 6, 34. 7, 38. 45. 14, 4. 15, 12. 33. 10. 36, 19. 23. 26. 43, 88. 82; 5. 98, 68.
- ΖΕΝΟΔΟΤUS 2, 12.
- ΖΟΡΥRUS 68, 8.
- γ *Θηηίδος* 64, 38.

III.

I N D E X

EXHIBENS INITIA SENTENTIARUM ALPHABETICE DISPOSITA.

ἈΓΑΘΗ γὰρ ἡ 99, 22.
 ἀγαθῆς γυναικὸς 74, 20.
 ἀγαθοὶ δὲ τὸ κ. 23, 2.
 ἀγαθὸν δὲ ὄντα 93, 26.
 ἀγαθὸν ἢ εἶναι 37, 23.
 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ 9, 31.
 ἀγαθὸς, εὐφυνῆς 98, 10.
 ἀγαθὸς ἦν ἀγαθῶ 38, 33.
 ἀγαθὸς νομιζέσθω 37, 33.
 Ἀγᾶθυρσοι 44, 43.
 Ἀγάθων ἔφη 46, 24.
 ἀγαμαι δ' ἔγωγε 46, 75.
 Ἀγάμεμνον 91, 24.
 Ἀγάμεμνον οὐδ' 13, 10.
 ἀγάπα τῶν 94, 18.
 ἄγετε δὴ 64, 40.
 Ἀγησίλαος περὶ 7, 72.
 Ἀγησίλαος 54, 49, 65, 10.
 ἄγισ ὁ βασιλεὺς 7, 48.
 ἀγνώμονι πατρὶ 79, 42.
 ἀγνώως τις 108, 39.
 ἀγροῖκος εἶναι 56, 9.
 ἀγρόν εὐαεβ. 57, 5.
 ἀγροπῆρος ἔσο 1, 19.
 ἃ δ' ἀρετὰ 29, 5.
 ἃ δὲ γὰ 65, 17.
 ἃ δειλὴ 96, 14.
 ἃ δεῖ παρῶν 3, 1.
 ἃ δὲ μελέτα 29, 54.
 ἃ δὲ συνεκμετρί 3, 75.

ἃ δὲ χεῖρ 10, 13.
 ἃ δ' ἡσυχία 58, 7.
 ἀδικεῖν νομίζων 31, 17.
 ἀδικον δ' ὁ 93, 14.
 ἀδικουμένοισι 46, 43.
 ἀδικούμενος 5, 26.
 ἀδίκως δὲ μὴ 94, 4.
 ἀδικώτατον πράγμ' 38, 4.
 αἰεὶ γὰρ ἄνδρα 54, 7.
 αἰεὶ γεωργὸς 57, 8.
 αἰεὶ γυναῖκες 73, 34.
 αἰεὶ δ' ἀρέσκειν 62, 24.
 αἰεὶ δὲ ἐν πάσαις 46, 69.
 αἰεὶ κράτιστον 11, 11.
 αἰεὶ νομίζονθ' 95, 4.
 αἰεὶ τοῖς μικ. 96, 12.
 αἰεὶ τὸ λυποῦν 108, 32.
 αἰεὶ τὸ πλουτεῖν 97, 19.
 αἰέσω συνετοῖσι 41, 9.
 αἰεπτον οὐδὲν 110, 16.
 αἰέρων διαφοραὶ 101, 29.
 αἰθανασία 118, 10.
 αἰθανάτον ἐστὶ 68, 3.
 Ἀθηναῖοι 7, 56.
 Ἀθηναίους γὰρ 4, 97.
 Ἀθηναίων πρὸς 89, 38.
 Ἀθηνησὶ νεμόμενοι 84, 7.
 ἄθλα γὰρ οἷς 43, 90.
 αἰ αἰ τέκος 122, 1.
 αἰ αἰ τὸδ' ἤδη 6, 6.

αἰ αἰ τὸ δοῦλον 52, 25.
 αἰ βουλόμεναι 85, 9.
 αἰ γὰρ εὐπράξιαι 106, 13.
 αἰ γὰρ ἴδιαι 43, 57.
 αἰ γὰρ πόλεις 43, 4.
 αἰ γὰρ τοι συμφ. 98, 62.
 αἰ δὲ φρενῶν 99, 23.
 αἰδοῖός τε 31, 13.
 αἰδοῦ πρὸς τὰς 46, 54.
 αἰδοῦσαντὸν 31, 10.
 αἰδῶς γὰρ ἐν 13, 9.
 αἰδῶς γὰρ ὀργῆς 31, 1.
 αἰδῶς δ' οὐκ 29, 4.
 αἰδῶς ἐν 31, 15.
 αἰδῶς παρὰ 31, 6.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων 52, 18.
 αἰεὶ τὸ μὲν 104, 10.
 αἰ μεγάλαι τέψεις 3, 57.
 αἰ μὲν βρονταὶ 4, 121.
 αἰ μὲν ποδήρεις 98, 30.
 αἰ μὲν τοῖνυν 47, 9.
 αἰνούμενοι γὰρ 14, 5.
 αἰνῶ διδάξει 74, 26.
 Αἰολος 64, 35.
 αἰ πλείσται σι. 45, 21.
 αἰ πονηραὶ 110, 21.
 αἰρετώτερον 34, 11.
 αἰσθόμενος δέ 79, 54.
 αἰ συμφοραὶ τῶν 98, 64.
 αἰσχη μὲν 108, 53.
 Αἰσχίνης ὁ Σω. 34, 10.
 αἰσχιστον ἔφη 18, 38.
 αἰσχρὰν γυναικ' 69, 8.
 αἰσχρὸν γὰρ 121, 22.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα 7, 3.
 αἰσχρὸν γενέσθαι 96, 21.
 αἰσχρὸν γ' ὅτ' ἂν 36, 12.
 αἰσχρὸν ἔστι 54, 42.
 αἰσχρὸν τοι 18, 11.
 αἰσχρὸν τοῖς 2, 30, 5, 98.
 αἰσχρὸν τὸν δικαστὴν 9, 49.
 Αἰσχύλος ἐν 29, 89.
 αἰσχύνεται 1, 5.
 αἰσχύνομαι 79, 14.
 αἰσχυνόμενος 95, 6.

Αἰσωπος 105, 61.
 Αἰσωπος ἔφη 23, 6.
 Αἰσωπος τότε 43, 137.
 Αἰσωπος πρὸς τὸν 6, 40.
 αἴτιον δὲ τούτων 43, 138.
 αἰ τῶν ἐταιρῶν 6, 27.
 αἰψηρὸς δέ 124, 13.
 ἀκολασίη ψυχῇ 6, 16, 17.
 ἀκρύετε λεῶς 69, 2.
 ἄκουε τοὺς 48, 33.
 ἀκούοι δὴ πᾶς 43, 113.
 ἀκούσας δέ 54, 27.
 ἄκουσον ὥς σοι 120, 1.
 ἄκων δ' ἁμαρτῶν 46, 6.
 ἀλάθεια θεῶν 11, 2.
 ἀλγεῖνὰ Πιρόκην 108, 58.
 ἀλγεινότερα γὰρ 7, 36.
 ἄλγιστόν ἐστι 69, 19.
 Ἀλέξανδρον τὸν 7, 61.
 Ἀλέξανδρος 54, 48.
 Ἀλέξανδρος προτε. 5, 36.
 Ἀλέξανδρος νοσήσας 21, 15.
 Ἀλεξάνδρου ἐκατόν 37, 37.
 Ἀλεξίς ὁ 116, 47.
 ἀλήθεια δὴ 11, 18.
 ἀλήθεια μὲν 11, 14.
 ἀληθείη δέ 11, 1.
 ἀληθείην νόος 11, 21.
 ἀληθρομυθεύειν 12, 13.
 Ἀλκμαίων 101, 2.
 ἄλις ὧ βιοτὰ 120, 10.
 ἀλλὰ γὰρ ἤδη 121, 33.
 ἀλλὰ γίνεταί 108, 80.
 ἀλλὰ δὴ Σωκρ. 97, 28.
 ἀλλὰ δικάειν 13, 41.
 ἀλλὰ θυγάτηρ 77, 5.
 ἄλλαι ἀρεταὶ αἰ 1, 88.
 ἀλλ' αἰδέομαι 31, 14.
 ἀλλ' αἰεὶ μύθους 36, 7.
 ἀλλὰ καὶ ἐπιχ. 7, 51.
 ἀλλὰ κέρδει 10, 15.
 ἀλλ' ἀκούει 4, 33.
 ἀλλὰ μάλιστα 69, 22.
 ἀλλὰ μάχεσθ' 39, 19.
 ἀλλὰ μὲν δὴ 121, 36.

ἀλλὰ μέντοι εἶπον 43, 110.
 ἀλλὰ μηδαμῶς 5, 126.
 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ 5, 127.
 ἀλλὰ μὴν καὶ 75, 13.
 ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ 101, 19.
 ἀλλὰ μὴν ὡ 104, 25.
 ἀλλὰ μὴν γε 60, 6.
 ἀλλὰ μὴν ἢ 3, 49.
 ἀλλὰ μὴν καὶ ἀλ. 46, 95.
 ἀλλὰ μὴν καὶ πρῶ. 47, 11.
 ἀλλὰ μὴν ὅ 38, 62.
 ἀλλὰ μὴν ὥσπερ 66, 4.
 ἀλλὰ μὴποτε 21, 27.
 ἀλλ' ἀξίως 89, 8.
 ἀλλὰ πᾶν πλῆθος 1, 91.
 ἀλλὰ πάντα 110, 25.
 ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον 20, 60.
 ἀλλὰ περὶ τοῦδε 46, 96.
 ἀλλὰ πρῶτον 4, 49.
 ἀλλ' ἄρα ἔρχεται 49, 82.
 ἀλλ' Ἀρης φιλεῖ 51, 26.
 ἀλλὰ σχεδόν τι 16, 11.
 ἀλλὰ τε ὅσα 50, 9.
 ἀλλὰ τῇδὲ πη 9, 63.
 ἀλλὰ τί οὖν 49, 34.
 ἀλλὰ τοῦτο καὶ 43, 106.
 ἀλλὰ τῶν τοισούτων 46, 101.
 ἀλλὰ τῶν χρηστών 37, 11.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ 20, 41.
 ἀλλὰ χρῆ ταύτην 91, 10.
 ἀλλὰ χρῆ τὸν 123, 8.
 ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι 49, 48.
 ἀλλ' ἐγὼ περὶ 74, 65.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἦν 124, 17.
 ἀλλ' εἴπερ εἰ 88, 11.
 ἀλλ' ἐν ἐκείνοις 49, 36.
 ἀλλ' ἐπιστάμεθα 54, 37.
 ἀλλ' ἐπὶ τὰ πλ. 62, 40.
 ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάν. 120, 7.
 ἀλλ' ἔστι γάρ 122, 8.
 ἀλλ' ἔστι δὴ 5, 21.
 ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν 87, 9.
 ἀλλ' εὖ φέρειν 108, 18.
 ἀλλ' ἔχει τινὰ 122, 13.
 ἀλλ' ἐὼν φίλος 71, 4.

ἀλλ' ἢ ἀπλησύν 93, 33.
 ἀλλ' ἡδύ τοι 29, 57.
 ἀλλ' ἡμέρα 98, 22.
 ἀλλ' ἡμέρα τοι μετ. 105, 45.
 ἀλλ' ἦν δ' ἐγὼ 43, 98.
 ἀλλ' ἦνικ' 119, 13.
 ἄλλη πρὸς ἄλλο 56, 14.
 ἀλλ' Ἡρακλῆος 50, 7.
 ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας 116, 38.
 ἀλλ' ἢ φρονήσις 3, 15.
 ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ 79, 27.
 ἀλλ' οἱ γε 78, 10.
 ἀλλ' οἱ κακῶς 4, 1.
 ἀλλ' οἶμαι τὸ 21, 19.
 ἀλλ' οἶνος ἦν 18, 7.
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον 116, 34.
 ἀλλ' ὅμως 74, 40.
 ἀλλ' ὅμως οἰκτρὸς 39, 5.
 ἀλλ' ὅμως τὰ 4, 47.
 ἀλλ' ὅτ' ἂν ἐρ. 64, 2.
 ἀλλ' ὅτ' ἂν ἦ 83, 28.
 ἄλλοτε μητρυνῇ 105, 36.
 ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ 124, 26.
 ἄλλοτρίοις 109, 1.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν 17, 4.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς 99, 16.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔρπαι 12, 2.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦ 92, 1.
 ἄλλου δὲ τινος 67, 20.
 ἀλλ' οὐδὲ τὸ 9, 57.
 ἀλλ' οὐποτ' 74, 4.
 ἀλλ' οὐποτ' αὐτὸς 43, 16.
 ἀλλ' οὐ πρέπει 48, 2.
 ἀλλ' οὔτε ἐπὶ 124, 42.
 ἀλλ' οὕτω θερφυλῶς 48, 48.
 ἀλλ' οὕτω τὸ 116, 40.
 ἄλλως δὲ πάντων 73, 5.
 ἀλλ' ὥσπερ οἱ 4, 117.
 ἄλλως τε καὶ 74, 28.
 ἀλλ' ὡ φίλοι 113, 8.
 ἀλογιστή 108, 64.
 ἀλογιστον 108, 30.
 ἄλογοι 110, 19.
 Ἀλφειὸς 64, 19.
 ἀλωτὰ γίγνεται 29, 46.

- ἄμα δὲ χιτῶνι 32, 8. 74, 36.
 ἀμαθίην ὡς 18. 32.
 ἀμαρτάνει τοι 3, 10.
 Ἀμασίς Πόλυκ. 112, 15.
 Ἀμασις πρὸς 124, 32.
 ἃ μεγάλα μοι 63, 26.
 ἄμεινον δικαίως 9, 45.
 ἄμεινον τῇ ἁλ. 5, 104.
 ἄμερε 64, 22.
 ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν 1, 20.
 ἀμνηχαναν δὲ 45, 15.
 ἀμνηχανον οὖν 74, 47.
 ἀμνηχανῶ δ' 76, 2.
 ἀμουσία τοι 16, 5. 113, 3.
 ἀμοχθος γὰρ 98, 23.
 ἀμφισβητεῖται 86, 25.
 ἀναγκαιότατος 67, 21.
 Ἀνακρέων δωρεάν 93, 25. 38.
 Ἀναξαγόρα 108, 62.
 Ἀναξαγόρας 120, 19.
 Ἀνάχαρχος 7, 30.
 Ἀνάχαρχος ἔλεγεν 30, 13.
 ἀναξ διαβολὰ 42, 3.
 Ἀναξίλαος 48, 17.
 Ἀναξιμένης 49, 17.
 ἀναρχίας 43, 26.
 ἀνασσα 105, 19.
 Ἀνάχαρσις ἔφη 18, 26. 35.
 Ἀνάχαρσις ὄνειδ. 86, 16.
 Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης 2, 43.
 Ἀνάχαρσις ὁ Σκ. ξ. δ. 83, 20.
 ἂν γνῶς τί 21, 3.
 ἄνδρας μὲν κτ. 50, 5.
 ἄνδράσι τοῖς ἀγ. 37, 17.
 ἄνδρα χρημάτα 16, 24.
 ἀνδρεῖν τὰς 7, 22.
 ἀνδρεῖος οὐχ 7, 26.
 ἀνδρεῖος οὐχ ὁ 17, 40.
 ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ 7, 11.
 ἄνδρὶ αγαθῷ 38, 38.
 ἀνδρίαν δὲ 7, 73.
 ἀνδρία νοεῖσθαι 7, 41.
 ἀνδρίας μὲν 1, 34.
 ἀνδρίας μὲν γὰρ 9, 27.
 ἄνδρὶ δὲ τυρ. 43, 70.
 ἄνδρὶ σοφῷ 40, 7.
 ἄνδρὸς δ' ἐρωήντος 63, 4.
 ἄνδρὸς διαφέρει 108, 28.
 ἄνδρὸς δ' ὑπ' 47, 6.
 ἄνδρὸς φίλου 84, 4.
 ἄνδρὸς φίλου δὲ 93, 18.
 ἄνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν 7, 7.
 ἄνδρῶν γὰρ ἔπ. 123, 9.
 ἄνδρῶν τὰδ' 108, 43.
 ἀνειμένον τι 116, 37.
 ἂν ἐκλέγῃ 108, 41.
 ἀνελεύθερον 125, 16.
 ἄνευ γὰρ ἀναγκ. 28, 17.
 ἄνευ δὲ τούτου 33, 9.
 ἄνευ δ' εὐψυχίας 7, 35.
 ἄνευ κακῶν 98, 37.
 ἄνευ τύχης γὰρ 29, 36.
 ἄνηρ ἀγαθός 46, 40.
 ἄνηρ ἀνυπολόγους 46, 41.
 ἄνηρ γὰρ ὅστις 30, 1. 36, 16.
 ἄνηρ γὰρ ὅστις χ. 45, 1.
 ἄνηρ δὲ ἐν 108, 76.
 ἄνηρ δίκαιος 9, 22.
 ἄνηρ δ' ὅς εἶναι 8, 7.
 ἄνηρ εἰς Λακ. 12, 20.
 ἄνηρ ἣν δ' ἐγὼ 124, 43.
 ἄνηρ μεγάλα 16, 14.
 ἄνηρ ὁκότ' ἂν 5, 120.
 ἄνηρ πολλὰ ἔχων 38, 59.
 ἄνηρ φιλασώματος 85, 10.
 ἄνθρωποι ἀνθρώπων 46, 37.
 ἄνθρωποι λόγῶν 53, 16.
 ἄνθρωποι λόγων 36, 30.
 ἄνθρωποι καλυμμένης 4, 100.
 ἄνθρωποι τὸν 4, 79.
 ἄνθρωποι τοὺς 4, 103.
 ἀνθρώποις ἀρμόδιον 1, 39.
 ἀνθρώποις γίνεσθαι 3, 83.
 ἀνθρώποις δὲ 45, 16.
 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμῇ 1, 40.
 ἀνθρώποισι κακὰ 4, 53.
 ἀνθρώποισιν ἔριδες 4, 102.
 ἀνθρώποισι πᾶσι 5, 119.
 ἀνθρώποισι τῶν 76, 17.
 ἄνθρωπον ὄντα 102, 4.

ἄνθρωπος ἀτυχῶν 110, 4.
 ἄνθρωπος εἰ 108, 50.
 ἄνθρωπος εἰμι 98, 6.
 ἄνθρωπος ἐστὶ 98, 48.
 ἄνθρωπος ἐὼν 105, 9.
 ἄνθρωπος ἰκαρῇ 98, 7.
 ἄνθρωπος ὡν μὴ 105, 62.
 ἄνθρωπος ὡν τοῦτ' 21, 1.
 ἄνθρωπος ὡν 98, 18. 105, 30.
 ἄνθρωπος ὡν μίμ. 22, 25.
 ἄνθρωπος ὡν οὐδεὶς 99, 14.
 ἀνθρώπων δὲ 123, 1.
 ἀνθρώπου τεύ 124, 38. 39.
 ἂν μὲν πλέωμεν 15, 5.
 Ἀντίβαλ 54, 58.
 ἀνοήμονες βιοῦσιν 4, 76.
 ἀνοήμονες θάνατον 4, 81.
 ἀνοήμονες νεότητος 4, 77.
 ἀνοήμονες οὐδὲν 4, 80.
 ἀνοήμονες ἐνσμοῦνται 4, 73.
 ἀνοήμονες τὸ ζῆν 4, 75.
 ἀνοήμονες τῶν ἀπ. 4, 78.
 ἀνοία θνητοῖς 4, 4.
 ἄνους ἐκείνος 20, 32.
 ἀντὶ βοῶν 5, 113.
 Ἀντίγονος 54, 45. 46.
 Ἀντίγονος δὲ 7, 20.
 Ἀντίγονος ἐπεὶ 87, 12.
 Ἀντίγονος ὁ βασιλ. 86, 13.
 Ἀντίγονος πρὸς 49, 20.
 Ἀντιπάτερ 13, 28.
 ἀντὶ πυρός γὰρ 73, 23.
 Ἀντισθένης 6, 2. 49, 47. 50, 11. 54, 41.
 Ἀντισθένης αἰρ. 14, 17.
 Ἀντισθένης ἔλεγεν 14, 19.
 Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς 3, 46. 45, 28.
 ἄξιον δὲ ἐστὶν 115, 23.
 ἄξιον δὲ τοῦ 44, 33.
 ἄξιον τούτους 9, 29.
 ἀξιοπαιστότερος 46, 71.
 ἅπανθ' ὁ λιμὸς 95, 1.
 ἅπανθ' ὅς 20, 5.
 ἅπανθ' ὁ τοῦ 29, 27.

ἅπαντα δοῦλα 8, 11.
 ἅπαντα δουλεύειν 62, 27.
 ἅπαντα τὰ ζ. 98, 8.
 ἅπαντα τὰ καλὰ 29, 26.
 ἅπαντ' ἐν ἀνθ. 32, 6.
 ἅπαντ' ἐρίξεις 35, 6.
 ἅπαντες ἐσμὲν 23, 5.
 ἅπαντες ἄνθρωποι 98, 61.
 ἅπαν τὰ λυποῦν 99, 31.
 ἅπας ποιηρὸς 18, 8.
 ἃ πάσχοντες 5, 56.
 ἀπάτη γὰρ 54, 55.
 ἀπάτης δικαίας 9, 23.
 ἄπειμι καὶ 2, 28.
 ἄπειμι τοῖνον 2, 29.
 Ἀπελλῆς 105, 60.
 ἄπερ ἱερὰν 48, 66.
 ἀπερὸνθρις 32, 1.
 ἄπιστος ἢ 88, 12.
 ἀπλὰ γὰρ 11, 8.
 ἀπληστέον τὸ 10, 48.
 ἀπλοῦς ὁ μέσος 11, 12. 34, 2.
 ἀποβλέπων εἰς 56, 8.
 ἀπὸ γὰρ τῆς 2, 38.
 ἀπὸ δὲ ταύτων 7, 42.
 ἀποδυτέον δὴ 43, 100.
 ἀποκρίνου δὴ 9, 70.
 ἀπολεῖ με τὸ γ. 86, 6. 87, 4.
 Ἀπολλόδαμος 99, 33.
 Ἀπῶλλον 109, 3.
 Ἀπολλων ὡς 99, 24.
 ἀπαλογεῖσθαι 1, 36.
 ἀπὸ δημοτοίης 43, 40.
 ἀπορίη 104, 20.
 ἀπραγμόνως ζῆν 121, 13.
 ἀποροσδόκητον 105, 5.
 ἀρα λέγεις τὸν 4, 113.
 Ἀραρ ποταμὸς 100, 14.
 Ἀρατος 58, 15.
 ἀργαλέον πενία 96, 17.
 ἀργαλέον φθ. 84, 13.
 ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς 30, 12.
 ἀργὸς δ' ὄν. 80, 7.
 ἀργὸς πολίτης 30, 11.
 ἄρ' ἔστι λῆρος 91, 14.

- ἄρ' ἐστὶν ἀγαθὸν 8, 7.
 ἄρ' ἐστὶν ἀνοητότατον 10, 4.
 ἄρ' ἐστὶν ἀρετῆς 56, 5.
 ἄρ' ἐστὶν συγγενὲς 98, 54.
 ἄρ' ἐστὶ τοῖς 81, 2.
 ἀρετὰ ἐντὶ 1, 64.
 ἀρετὰ πολύμοχθε 1, 12.
 ἀρετὴ δὲ καὶ 1, 4.
 ἀρετὴ μέγιστον 1, 7.
 ἀρετὴν οὖν τοῖς 94, 31.
 ἀρετῆς βέλαιαι 1, 1.
 Ἀρίμνηστος 118, 27.
 Ἀριστείδης 39, 28.
 Ἀριστείδης ὁ δ. 9, 35.
 Ἀριστιππος 49, 18, 57, 13.
 Ἀριστιππος ἔρωτ. 37, 25.
 Ἀριστιππος ἔφη 84, 19.
 Ἀριστιππος λειδοροῦντος 19, 6.
 Ἀριστιππος ὁ Κυ. 20, 63.
 ἄριστον ἀνδρὶ 67, 14.
 ἄριστον ἀνθρώπων 5, 24.
 ἄριστον δὲ τὸ 5, 132.
 ἄριστον μὲν 5, 100.
 Ἀριστοτέλης 63, 32, 65, 11, 14.
 Ἀριστοτέλης εἶπεν 3, 53.
 Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς 41, 8.
 Ἀριστοτέλης ὁ φιλ. 37, 32.
 Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ 4, 87.
 Ἀριστοτέλης φησὶ 20, 58.
 Ἀριστοτέλης φησὶν 10, 50.
 Ἀρίστων ἔλεγεν 82, 11.
 Ἀρίστων ἔφη 80, 7.
 Ἀρίστων ὁ Χίος 4, 110.
 Ἀρίστων τοὺς 82, 15.
 Ἀρίτωνοι. 5, 50.
 ἀρκείσθω 55, 4.
 Ἀρκεσίλαος 82, 4, 95, 17.
 Ἀρκεσίλαος ἔλεγεν 43, 91.
 ἄρνες τοι φίλε 78, 1.
 ἄρξαι οὖν ἀπὸ 19, 15.
 ἄρξεις ἄρ' οὕτω 54, 16.
 ἀρξώμεθα δὲ 42, 12.
 ἄρ' οἷός' ὅθ' οὐνεχ' 91, 23, 92, 6.
 ἄρ' οὐ μοναρχία 43, 63.
 ἄρ' οὖν εὐγενέστερος 86, 22.
 ἄρ' οὖν νομοθετ. 44, 44.
 ἄρ' οὖν οὐκ 49, 50, 61, 6.
 ἄρ' οὖν τούτους 4, 118.
 ἀρπαξε 7, 24.
 ἀρχὰς μεγάλας 11, 3.
 ἀρχαὶ τὰς 1, 67.
 ἄρχε πρῶτον 46, 22.
 ἄρχε σουτοῦ 48, 35.
 ἀρχεσθαι χρεὼν 44, 1.
 ἀρχὴ τοῦ μὴ 6, 8.
 ἀρχὴ ἐπὶ ψεύδους 12, 17.
 ἀρχὴν ἔχων 46, 32, 38.
 ἀρχὴν λαβὼν 46, 39.
 ἀρχὴν μὲν 120, 3, 4.
 Ἀρχίδαμος 50, 12.
 Ἀρχίδαμος ὁ τῶν 53, 12.
 Ἀρχιμήδην 29, 86.
 ἀρχομένων δεῖ 46, 63.
 ἀρχοντας δὲ δη 44, 46.
 ἀρχοντας ἀγαθοῦ 46, 30.
 ἀρχουσιν ἢ ὄφειλ. 43, 143.
 Ἀρχύτας ἀναγνοὺς 95, 15.
 ἀσκεῖν μὲν 103, 3.
 ἀστοργίαν 16, 10.
 ἀστορολόγου δὲ 80, 6.
 ἀσυλλόγιστον 2, 6.
 ἀσύνετος ὅστις 4, 10.
 ἀσφαλῆς γὰρ 54, 18.
 ἀτὰρ σιωπᾶν 13, 15.
 ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς 98, 66.
 ἀτελέστατα γὰρ 124, 15.
 ἀτερπνον 119, 9.
 ἂ τοῖς ἄλλοις 46, 36.
 ἀτραπὸν εἰς 118, 3.
 ἀτρέκεια 43, 22.
 ἀτυχοῦντι μὴ 112, 11.
 αὐθαδία τοι 20, 14.
 αὐθις δὲ ἐπεὶ 117, 8.
 αὐξανομένου τοῦ 116, 45.
 αὐτὰρ ἐγὼν 110, 17.
 Αὐταριατά 54, 39.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 39, 20.
 αὐτῇ δὲ πάντα 74, 30.
 αὕτη τοίων 74, 44.

αὐτίκα γὰρ 49, 38.
αὐτίκα γὰρ εἰ τῷ 8, 20.
αὐτόματα 103, 11.
αὐτὸς γὰρ 76, 11.
αὐτὸς γὰρ ἔων 98, 9.
αὐτὸς μὲν οὖν 91, 33.
αὐτὸς τραφεὶς 79, 6.
ἀφρητῶρ 50, 4.
Ἀφροδίσιος 28, 2.
ἄφρονος ἀνδρὸς 18, 15.
ἄφρων δ' ὅς 4, 3.
ἄφυκτόν ἐστι 118, 22.
ἀχαλίνων 36, 13.
ἀχνύμενος μένους 20, 24.

B.

βαβαὶ ᾧ 120, 31.
βαβαὶ ᾧ Σ. 7, 78.
βάρος τι καὶ 14, 6.
βαρὺ τὸ φ. 22, 1.
βασιλείας δὲ καὶ 43, 37.
βασιλεὺς 48, 61.
βασιλεὺς γὰρ καὶ 49, 23.
βασιλεῖς δὲ καὶ 48, 76.
βέβαια 105, 40.
βέβαιον 105, 47.
βεβαιότατα 45, 56.
βεβαιόταται 49, 41.
βεβαιότεραν 79, 31.
βέλτιον μετὰ 5, 107.
βέλτιον ὀλιγάκις 1, 49.
βουλαὶ τὰδ' ἐξ. 54, 2.
βιᾶ νυν 10, 23.
Βίαις ἐρωτηθεῖς 24, 11.
Βίαις ἔφη 37, 36.
Βίαις θανάτῳ 46, 67.
βίον καλὸν 68, 20.
βίος ἀνεόρταστος 16, 21.
βίος ἀνθρώπῳ 103, 27.
βιοτῆς μὲν 121, 3.
βίου καὶ γενέσεως 69, 23.
βίου πονηροῦ 121, 10.
Βίων 105, 56.
Βίων ἔλεγε 4, 54. 80, 3. 91,
32. 93, 34.

Βίων ἐρωτηθεῖς 4, 88.
Βίων ἔφη δεῖν 46, 23.
Βίων ὁ σοφιστῆς 10, 38. 38, 50.
Βίων πρὸς τοὺς 66, 5.
βοᾷ τις ᾧ 8, 2.
βουλὴν μὲν πρ. 48, 9.
βουλῆς γὰρ 4, 26.
βυλοίμην 119, 11.
βυλοίμην ἂν ᾧ 4, 96.
βούλομαι σ' εἰπεῖν 31, 2.
βούλου γονεῖς 79, 30.
βραδέως ἐγχείρει 3, 30.
βραχεὶ λόγῳ 34, 4.
βραχύς ὁ βίος 121, 34.
βραχύ τοι 54, 6.
Βρέννος 10, 71.
βροτοῖς ἅπασι 118, 14.
βροτοῖς τὰ μάλιστα 22, 8.
βρυάξω τῷ 17, 34.

Γ.

γαῖαν μὲν φ. 59, 5.
Γαλακτοφάγοι 5, 73.
γαμεῖν κεκρ. 68, 11.
γαμεῖν ὅς 68, 23.
γαμεῖτε νῦν 72, 4.
γαμετρία 1, 63.
γαμίσκοντα δὲ 85, 18.
γάμοι δ' ὅσοι 69, 13.
γάμος γὰρ 85, 8.
γάμος κράτιστος 72, 5.
γάμου ἀρίστη 74, 41.
γάμους δ' ὅσαι 70, 1.
γάμους εὐτελεῖς 70, 15.
γαστέρι δ οὐ 124, 2.
γαστριμαργίῃ 6, 14.
γαστρός δὲ περικῶ 17, 3.
γεγόνாமεν ἅπαξ 16, 28.
γέγονε δὲ καὶ 1, 62.
Γέλων ὁ Σικελ. 5, 83.
γέλως δὲ συν. 74, 60.
γέλως μὴ 5, 39.
γεννητόρων 79, 5.
γεννῶντάς τε 67, 27.
γέννοιτό μοι 79, 25.

γένους δ' ἔπαινος 86, 3.
 γέροντα 104, 2.
 γέρων γὰρ ὄργῃ 116, 25.
 γῆρα προσόντος 117, 3.
 γῆρας γὰρ 115, 10.
 γῆρας γίγνεσθαι 115, 29.
 γῆρας διδάσκει 115, 8.
 γῆρας ἐπὶ 116, 27.
 γηράσκει 115, 11.
 γῆρας λεόντων 115, 14.
 γῆρας ὀλόκληρος 116, 41.
 γίγνωσκε τανθ' 124, 7.
 γιγνώσκουσιν χρεῶν 98, 65.
 γιγνώσκουσι δὲ 49, 45.
 γιγνώσκω μὲν 4, 48.
 Γλαύκων 59, 21.
 γλυκεῖα γὰρ 98, 82.
 γλυκὺ δὲ πόλ', 50, 3.
 γλώσση γὰρ οὐδὲν 36, 2.
 γλώσση ματαία 36, 17.
 γλώσσης μάλιστα 33, 4.
 γλώσσης περίπατος 36, 4.
 γλώσσης τοι 35, 1.
 γνώθι σαυτὸν 21, 12.
 γνωμαι γὰρ ἔργων 54, 1.
 γνωμαι πλέον 54, 3.
 γνώμη γὰρ ἀνδρός 54, 5.
 γνώμη δὲ κρ. 54, 4.
 γνώμη σοφός 66, 2.
 γνώμης ἀνδρός 17, 41.
 γονέων ἀμελὲν 79, 52.
 γονέων δὲ αἰ. 79, 84. 46.
 γονέων δὲ μετὰ 79, 49.
 γονέων τὰ τέκνα 83, 8.
 Γοργίας 101, 21.
 Γοργίας ὁ Α. 118, 23.
 Γοργίας ὁ δ. 118, 29.
 Γοργὼ ἡ Λακεδ. 7, 31.
 γραῦν τινα 29, 69.
 γυμναζόμενον 5, 45.
 γυναῖκα δ' ὅστις 73, 13.
 γυναῖκα καὶ 69, 7.
 γυναῖκα θάπτειν 68, 22.
 γυναῖκες ἐς μὲν 73, 32.
 γυναῖκες ἐσμέν 73, 41.

γυναικὶ δ' ὄλβος 74, 15.
 γυναικὸς ἀγαθῆς 68, 21.
 γυναικὸς ἀρετᾶς 67, 6.
 γυναιξὶ τέρεσις 73, 17.
 γύναι τὰ λ. 116, 24.
 γυνὴ γὰρ ἐν 67, 15.
 γυνὴ γὰρ ἐξελθ. 73, 11.
 γυνὴ γὰρ ἐστὶ 73, 8.
 γυνὴ γυναικὶ 73, 12.
 γυνὴ μὲν ἐξ. 77, 1.
 γυνὴ πολλὰ 73, 62.
 γυνὴ πολυτελῆς 69, 4.
 γυνὴ τε πάντων 73, 57.
 γυνὴ φίλον μὲν 75, 4.

Δ.

δακρύειν μὲν 122, 16.
 Δαρδανεῖς 5, 51.
 Δαρεῖος ὁ Ξέρξου 7, 28.
 Δαρεῖος ὁ Περσῶν 7, 62.
 δεῖ γὰρ δήπου 48, 73.
 δεῖ γὰρ ἐν πόλει 43, 127.
 δεῖ γὰρ ἢ μαθόντα 43, 135.
 δεῖ γὰρ ὡς Αθ. 43, 69.
 δεῖ δὲ ἀπειργεῖν 46, 58.
 δεῖ δὲ μήτε ὄργῃ 46, 56.
 δεῖ δὲ τὸν ἀλαθινόν 46, 61.
 δεῖ δὲ τὸν νόμον 43, 133, 134.
 δεῖ δὲ ὥσπερ 46, 100.
 δεῖ θαρροῦντας 101, 7.
 δειλοὶ γὰρ 8, 3.
 δειλῶν γυναῖκες 73, 16.
 δειναὶ μὲν 73, 26.
 δεινὴ μὲν 73, 1.
 δεινὴ πόλις 43, 12.
 δεινὴ τις ὄργῃ 20, 36.
 δεινοὶ γὰρ 125, 12.
 δεινὸν γε 106, 11.
 δεινὸν γε τοῖς 93, 2.
 δεινὸν δ' ὅτ' ἂν 23, 1.
 δεινὸν ἔλεγεν 5, 41.
 δεινὸν ἐστ' ὁ 93, 8.
 δεινὸν κασιγνήτοις 84, 3.
 δεινὸν τι τέκνων 83, 6.
 δεινὸν τὸ τίκτειν 76, 5.

δαινός χαρακτήρ 88, 6.
 δειπνοῖς τοῖς 5, 40.
 δεισιδαιμονῶν 44, 21.
 δεῖ τὴν ἐκ 74, 33.
 δεῖ τοῖσι πολλοῖς 48, 4.
 δεῖ τὸν ἀκροατὴν 46, 15.
 δεῖ τὸν εὐ φρ. 17, 21.
 δεῖ τὸν πολιτῶν 45, 8.
 δεῖ τοὺς γιν. 29, 17.
 δεῖ τοὺς νοῦν 45, 18.
 δεῖ φίλοις καὶ 27, 10.
 δεῖ ὥσπερ Σειρήνας 5, 81.
 δεῖ ὥσπερ τὸν 5, 67.
 δεῖ ὥσπερ εὖν. 3, 87.
 δέξασθε ὡς Σ. 44, 22.
 Δέρκιππε καὶ 113, 9.
 δέσποιν' ἔρωτος 63, 21.
 δέσποιν' ὅτ' ἂν 27, 5.
 δεῦρο νῦν ἢν δ' 43, 99.
 δεῦτ' ὡς τέκν' 78, 7.
 δηλοῖ δ' οὐ καθ' ἑν 43, 38.
 δῆλον γὰρ 62, 30.
 Δημάδης 54, 47.
 Δημάδης εἶπε 74, 56.
 Δημάδης ἔρωτ. 29, 91.
 Δημάδης τοὺς 4, 69.
 Δημήτριος 48, 27.
 Δημήτριος ὁ 5, 59.
 Δημοκράτης 22, 43.
 Δημοκράτης ἰδῶν 13, 30.
 δημοκρατίαν δ' ἐγὼ 43, 51.
 Δημόκριτος 70, 18.
 Δημοσθένης δυοῖν 45, 23.
 Δημοσθένης εἶπε 45, 22.
 Δημοσθένης ἔλεγεν 2, 22.
 Δημοσθένης ἔρωτ. 29, 90.
 Δημοσθένης λέγων 37, 34.
 Δημοσθένης λοιδορ. 19, 4.
 Δημοσθένης ὁ Α. 29, 60.
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ 4, 51.
 Δημοσθένης ὁ εἰ. 43, 140.
 Δημοσθένης πρὸς 13, 32.
 δῆμψ δὲ 48, 1.
 Δημόναξ 21, 8.
 διαβολὰς ἄνδρα 42, 14.

διαβολὰς οὐ 42, 9.
 διαβολὴ γὰρ 42, 16.
 διαβολὴ καιρῶ 42, 8.
 διαίτη δὲ τὴν 17, 44.
 διαλεκτικὴν δὲ 82, 10.
 διαλύειν μέντοι 44, 29.
 διὰ τὴν τέχνην 37, 14.
 διὰ τοῦτο ἐπαινεῖν 7, 17.
 διαφέρει δὲ θεὸς 1, 73.
 διαφερόντως 7, 37.
 διδάσκαλος γὰρ 17, 6.
 δίδου παρηρσίαν 48, 31.
 διζημένοις 98, 58.
 δίκαια τοὺς 79, 22.
 δίκαι' ἔλεξε 74, 31.
 δίκαιόν ἐστιν ἐλεεῖν 46, 66.
 δίκαιος ἂν 9, 9.
 δίκαιος ἔρωτ. 5, 78.
 δικαιοτάτου 56, 15.
 δίκας γραφόμενος 79, 32.
 δίκη μὲν ἐστὶν 44, 15.
 δίκης καὶ ἀρετῆς 46, 45.
 δίκης κύδος 7, 32.
 Διογένης 121, 26.
 Διογένης ἀποδ. 62, 47.
 Διογένης ἄσχατον 15, 9.
 Διογένης Ἀττικοῦ 13, 25.
 Διογένης ἔλεγε 4, 86. 112, 6, 4.
 93, 35.
 Διογένης ἔρωτ. 83, 23. 110, 20.
 Διογένης ἐσθλὸν 6, 53.
 Διογένης ἔφη 23, 10.
 Διογένης ἤρετο 13, 37.
 Διογένης ἤτησε 36, 21.
 Διογένης κατεγέλα 6, 33.
 Διογένης ὁ κυῶν 10, 61.
 Διογένης ὄνειδ. 95, 12. 97, 26.
 Διογένης οὐδὲν 6, 52.
 Διογένης οὐδένα 7, 18.
 Διογένης παρὰ 6, 38.
 Διογένης περιπ. 108, 7.
 Διογένης πρὸς τινα 6, 5.
 Διογένης πρὸς τὸν 33, 14.
 Διογένης πρὸς τ. τ. σ. 100, 8.
 Διογένης πυρρ. 86, 19. 89, 4.

Διογένης τὰς 65, 15.
 Διογένης τὴν 95, 19.
 Διογένης τὴν πεν. 95, 11.
 Διογένης τοὺς 10, 63.
 Διογένης ὁμοίου 10, 46.
 Διοκλῆς 100, 26.
 διὸ μὴ δεῖ 101, 9.
 Διονύσιος 5, 46.
 Διονύσιος ἐκπ. 111, 13.
 Διονύσιος Λακ. 29, 100.
 Διονύσιος ὁ τυ. 13, 36.
 διόπερ ῥᾶστον 23, 9.
 διόρα 48, 32.
 δι' ὃ χρητὸς 70, 14.
 Δίῳι τῷ Ἀναδ. 19, 17.
 δοκεῖ δέ μοι 22, 45.
 δοκεῖ δὲ τοῖς 49, 27.
 δοκεῖ μοι ἡ 97, 31.
 δοκεῖ μοι τῶν 9, 54.
 δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν 43, 20.
 δοκῶ μὲν 54, 21.
 δόλοι δὲ καὶ 8, 1.
 δόξα καὶ πλοῦτος 4, 82.
 δόξει τις ἀμαθεῖ 4, 18.
 δόξης δ' οὐδεμιᾶς 29, 71.
 δὸς τὴν χάριν 89, 2.
 δὸς τι 10, 34.
 δουλεία 62, 49.
 δουλεία γὰρ 48, 59.
 δουλεύειν πάθεισι 6, 47.
 δούλοι γὰρ 90, 11.
 δούλοι γὰρ ἂν 44, 52.
 δούλον γὰρ ἔ. 62, 38.
 δούλος ἀναγκαῖον 62, 44.
 δούλος δ' ἔάν 44, 58.
 δούλους γὰρ οὐ 62, 19.
 δούλω γὰρ 62, 9.
 δούλω γὰρ οὐχ 62, 21.
 δούλων ὅσοι 62, 16.
 δράσω τὸ γὰρ 11, 9.
 δὴ ἔστι 70, 7.
 δὴ ἡμέραι 68, 8.
 δύναται τὸ πλ. 91, 5.
 δυοῖν γὰρ θά. 120, 29.
 δυοῖν λεγόντων 5, 18. 19, 3.

δύο καιροὺς 34, 6.
 δύσμορον 104, 1.
 δύστηνος ἔγκειμαι 64, 12.
 δύστηνος ὅστις 59, 6.
 δύστηνος ὅστις καὶ 12, 1.
 δῶς ἀγαθὴ 10, 16.

E.

εἰάν θανμάξης 5, 116.
 εἰάν μὲν σοι 100, 28.
 εἰάν νέος 121, 30.
 εἰάν οἷς ἔχωμεν 16, 1.
 εἰάν οὖν ὦ Σ. 80, 2.
 εἰάν τις μέλζονα 43, 122.
 εἰάν τις τι 10, 76.
 εἰάσατ' ἤδη 123, 3.
 ἐγκράτεια καὶ 17, 42.
 ἐγὼ γὰρ δὴ 46, 91.
 ἐγὼ γὰρ εἰ 97, 17.
 ἐγὼ γὰρ, ἔξω 71, 5.
 ἐγὼ γὰρ ὅστις 46, 3.
 ἐγὼ γὰρ οὐ 16, 3.
 ἐγὼ γὰρ οὐδὲν 47, 3.
 ἐγὼ γυναικὶ 73, 48.
 ἐγὼ δ' ἐν ἀνθ. 38, 5.
 ἐγὼ δ' ὁ μὲν 79, 29.
 ἐγὼ δ' ὄνομα 43, 27.
 ἐγὼ δ' οὐδὲν 5, 2.
 ἐγὼ δὲ δρᾶίνω 116, 18.
 ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο 46, 106.
 ἐγὼ δὲ λυποῦμαι 108, 2.
 ἐγὼ δὲ οἶμαι 43, 75.
 ἐγὼ δὲ ὅστις 112, 14.
 ἐγὼ δὲ οἰδαμοῦ 7, 79.
 ἐγὼ δὲ παῖδας 77, 12.
 ἐγὼ δὲ τοὺς 121, 15.
 ἐγὼ δὲ φημι 43, 66.
 ἐγὼ δὲ ὦ Ν. 81, 10.
 ἐγὼ μὲν γὰρ 9, 36.
 ἐγὼ μὲν γὰρ λέγω 2, 46.
 ἐγὼ μὲν εἶην 62, 2.
 ἐγὼ μὲν οὐκ 86, 9.
 ἐγὼ μὲν οὖν 3, 27. 5, 135. 72, 1.
 ἐγὼ μὲν οὐποτ' 86, 5.
 ἐγὼ μὲν ὦ 10, 85.

ἐγὼ μὲν ὥσπερ 92, 16.
 ἐγὼ νομίζω 83, 18.
 ἐγὼ οὖν πρῶτον 65, 9.
 ἐγὼ τὸ μὲν 97, 16. 98, 39.
 ἐγὼ τὸν ἀγρὸν 57, 6.
 ἔγωγε ὁρῶ 57, 7.
 ἔγωγε φημι 12, 10.
 ἐξηλώσαμεν 17, 14.
 εἰ ἄρα τὸν πρ. 43, 151.
 εἰ βούλει ἀγαθὸς 1, 48.
 εἰ βούλει ἀταράχως 1, 57.
 εἰ βούλει καλῶς 1, 52.
 εἰ βούλει πλούσιον 17, 24.
 εἰ βούλει τὰς 9, 43.
 εἰ γὰρ κεν καὶ 29, 18.
 εἰ γὰρ λαβὼν 43, 1.
 εἰ γὰρ τις προθίη 23, 11.
 εἰ δ' ἀξιοῖς 98, 30.
 εἰ δ' ἄτερ 98, 21.
 εἰ δ' ἐγὼ πράσσω 112, 5.
 εἰ δ' εἰς γάμους 70, 6.
 εἰ δ' εὐτυχῶν 16, 4.
 εἰ δ' ἥσθα 39, 7.
 εἰ δὲ βούλει 43, 131.
 εἰ δὲ βούλοιο 5, 133.
 εἰ δὲ δεῖ τὸν 98, 72.
 εἰ δὲ δὴ καὶ 17, 32.
 εἰ δὲ τις 105, 55.
 εἰ δεῖοι τι 46, 19.
 εἰ θέλεις 5, 111.
 εἰ θνητὸς εἰ 21, 4.
 εἰ καὶ βασιλεὺς 22, 26.
 εἰ καὶ σφοδρ' 20, 21.
 εἰ κερκίδων 73, 29.
 εἰ μὲν οἷόν τ' 46, 110.
 εἰ μὲν οὖν ὁρθῶς 13, 43.
 εἰ μὴ γὰρ ὦν 112, 7.
 εἰ μὴ καθέξεις 34, 3.
 εἰ μὴ πατήρ 79, 10.
 εἰ μὴ τὸ λαβεῖν 10, 5.
 εἰ νοῦς ἔναστιν 72, 8.
 εἰ πάντες 108, 8.
 εἰ πρόκειται 46, 80.
 εἰ σῶμα 62, 33.
 εἰ τὰ δάκρυ' 108, 1. 124, 18.

εἰ τὰ παρὰ 108, 7.
 εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν 115, 4.
 εἴ τι δὴ κάτω 120, 6.
 εἴ τις καθείρξει 97, 12.
 εἴ τις πλείστα 16, 15.
 εἴ τις προσελθὼν 106, 8.
 εἴ τις ὑπερβάλλοι 6, 60. 17, 39.
 εἴ τις φησι 63, 12.
 εἰ τὸ συνεχῶς 36, 8.
 εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ 88, 1.
 εἰ τοῦ πατρὸς 79, 16.
 εἰ τοὺς ἀδιωγηθέντας 9, 18.
 εἰ φησὶν ὁρῶν 18, 35.
 εἰ χρὴ γαμεῖν 72, 3.
 εἰδέναι χρὴ 29, 84.
 εἶδη τῶν βοη. 101, 27.
 εἶδωλα αἰσθητικὰ 4, 71.
 εἶεν δὴ εἶπον 9, 65.
 εἶεν ταῦτα μὲν 43, 114.
 εἶεν τί δράσεις 20, 34.
 εἶεν ὦ φ. 64, 42.
 εἶη μοι 103, 14.
 εἶθ' ἥσθ' ἀνὴρ 54, 9.
 εἰκὸς δὲ παντὶ 39, 1.
 εἰμαρμένον 5, 8.
 εἰπέ μοι ἔφη ὦ 17, 45.
 εἵπερ γὰρ ἀδικεῖν 47, 4.
 εἵπερ γὰρ κε 7, 14.
 εἵπερ τὸν ἀδικοῦντ' 43, 30.
 εἰπόντος τίνος 63, 31.
 εἰρήνη 55, 1. 2. 9.
 εἰρήνης δὲ γεν. 38, 49.
 εἰς ἀρχὴν καταστ. 46, 21.
 εἰς γε μὴν 44, 35.
 εἰς δ' εὐγένειαν 86, 1.
 εἰς ἕτερον γὰρ 29, 2.
 εἰς ὄχλον 85, 5.
 εἰς συμπόσιον 4, 92.
 εἰς τινα γὰρ 125, 17.
 εἰς τὸ μεταπίσ. 73, 53.
 εἰς γὰρ τις 83, 17.
 εἰς μυρίους 51, 23.
 εἰς οἰωνὸς 39, 18.
 εἰς ὅρος 1, 9. 108, 26.
 εἰς τοὶ δίκαιος 9, 13.

- εἰσελθόντος δὲ 48, 67.
 εἰσελθὼν ποτε 60, 11.
 εἰσὶ κατὰ 101, 16.
 εἰσὶ τινες οἱ 16, 19.
 εἰσόδος δὲ ἦν 14, 13.
 εἰσορῶ· δειλὸν 93, 18.
 εἴτ' οὐχί 56, 4.
 εἰώθασι τε 54, 34.
 ἐκ δὲ Διὸς 47, 7.
 ἐκ διαβολῆς 12, 19.
 ἐκ θαμινῆς 29, 52.
 ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι 124, 10.
 ἐκ μελέτης πλ. 29, 10.
 ἐκ μὲν τῆς προμαντικῆς 3, 52.
 ἐκ παντὸς ἂν 82, 2.
 ἐκ πολέμου 54, 24.
 ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν 29, 29.
 ἐκ τῶν ἀέλπτων 111, 5.
 ἐκ τῶν ὁμοίων 69, 20.
 ἐκ τῶν πόνων 29, 11, 22.
 ἐκ τῶνδε μέντοι 3, 5.
 ἐκμαρτυρεῖν 109, 6.
 Ἐκάβη τὸ 111, 8.
 ἔλεγεν δὲ ὁ 7, 21.
 ἔλεγεν ὁ Δ. 123, 11.
 ἔλεγεν ὁ Πυθ. 34, 7.
 ἔλεγον ἐγὼ 68, 6.
 ἔλεγον σπαντὸν 14, 4.
 ἔλεγχος γὰρ 13, 50.
 ἔλεξε σπιν· Δ. 27, 14.
 ἐλέσθαι δὲ δεῖ 44, 53.
 ἐλευθερία καὶ δουλεία 1, 54.
 ἐλευθερον· ἀδύνατον 6, 48, 18, 23.
 ἐλευθέρω τὸ 89, 5.
 ἔλπεσθαι 110, 1.
 ἐλπίδες 110, 18.
 ἐλπίς 110, 11, 12, 13, 14.
 ἐλπίς κακοῦ 10, 59.
 ἐλπίς δὲ κινδύνου 54, 36.
 ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ 51, 7.
 ἐμέθυον 18, 9.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν 56, 12.
 ἐμοὶ γένοιτο 13, 7.
 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ 121, 37.
 ἐμοὶ μὲν ἔφη 48, 47.
 ἐμοὶ πόλις 62, 34.
 ἐμοῦ γὰρ ἐστὶ 62, 8.
 ἐν Ἀργεῖ 100, 24.
 ἐν ἀρχῇ ἔων 46, 34.
 ἐν γὰρ φρονιμίῳις 1, 94.
 ἐν γῇ πένεσθαι 59, 15.
 ἐν δὲ θέμεν 73, 50.
 ἐν δὲ Θῆβαις 46, 26.
 ἐν δὲ τῷ ἀνθρώπινῳ 9, 39.
 ἐν δὲ τῷ π. 51, 30.
 ἐν δὲ τῷ περὶ 75, 14.
 ἐν δὴ ταῖς 61, 7.
 ἐν Διὸς 103, 10.
 ἐν ἐκάσῃ 101, 17.
 ἐν ἐλπίσιν 110, 8.
 ἐν Εὐφράτῃ 100, 11.
 ἐν Ἰλίῳ 7, 52.
 ἐν Ἰνδῷ 100, 20.
 ἐν μὲν πολέμῳ 31, 12.
 ἐν μὲν ταῖς μέθαις 4, 59.
 ἐν μὲν τοῖς ταπ. 46, 102.
 ἐν μὲν τῷ καταπλεῖν 3, 4.
 ἐν μόνη γὰρ 43, 108.
 ἐν οἷς ἂν 104, 6.
 ἐν ὄρει 100, 12.
 ἐν Παιδαλίοις 9, 52.
 ἐν παντὶ δεῖ 9, 12.
 ἐν πενία 97, 20.
 ἐν Πέρσῃς 5, 88.
 ἐν πόλει μήτε 45, 26.
 ἐν πύρῳ μὲν 18, 16.
 ἐν Ρώμῃ 6, 58.
 ἐν συμποσίῳ 5, 75.
 ἐν ταῖς ἐστιάσεσι 5, 96.
 ἐν τῇ Σπάρτῃ 44, 32.
 ἐν Τίγριδι 100, 19.
 ἐν τοῖς κακοῖσι 20, 40.
 ἐν τοῖς πολεμίοις 57, 8.
 ἐν τοῖς τέκνοις 88, 5.
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις 91, 6.
 ἐν τοῖσι μωροῖς 48, 2.
 ἐν Τραπεζοῦντι 106, 13.
 ἐν τῷ βίῳ 121, 39.
 ἐν τῷδε γὰρ 43, 19.

ἐν φύλῳ 86, 12.
 ἐν Χαιρωνείᾳ 21, 6.
 ἐν γὰρ τι τοῖς 62, 26.
 ἐν δέ σοι 7, 5.
 ἐν δὲ τὸ καλ. 98, 29.
 ἐν ὀνάριον 57, 2.
 ἔνδον μένουσαν 74, 12.
 ἔνεγκ' ἀτυχίαν 108, 31.
 ἔνεστ' ἀληθὲς 67, 9.
 ἔνεστι γὰρ τις 113, 12.
 ἔνεστι πάντων 99, 8.
 ἔνδ' ἀνέμων 59, 10.
 ἔνθα γὰρ 48, 19.
 ἔνθα γὰρ τι 12, 23.
 ἔνθα τὸ ἡδὺ 6, 7.
 ἐνθύμου δὲ καὶ 46, 105.
 ἔνιοι θνητῆς 120, 20.
 ἔνιοι πολλῶν 6, 11.
 ἐννοήσατε γὰρ 43, 148.
 ἐννοῶ γὰρ 46, 93.
 ἐνταῦθ' ἀνῆρ 108, 37.
 ἐνταῦθα μέντοι 4, 37.
 ἐντυχῶν δὲ 54, 28.
 ἐξ ἔργων δ' 29, 3.
 ἔξεστιν οὐ 83, 26.
 ἐξέταξε σαντιὸν 5, 84.
 ἐξουσία δὲ 17, 7.
 ἔξω γὰρ ὁργῆς 20, 31.
 ἔξωθεν 104, 14.
 ἔοικε | δὲ 104, 22.
 ἔοικεν ἢ κολακεία 14, 24.
 ἔοικεν ὁ βίος 106, 14.
 ἔοικεν οὖν 10, 52.
 ἔοργῆς οὐσης 17, 17.
 ἐπ' ἄκραν 104, 9.
 ἐπ' αὐτὸ δὴ τὸ 9, 38.
 ἐπ' αὐτόν γε 13, 19.
 ἐπαινεῖν χρή 3, 92.
 ἐπαινετὰ μὲν 1, 18.
 Ἐπαμινώνδας 54, 50.
 Ἐπαμινώνδας ἐρ. 68, 36.
 ἐπὶ ἅν ἐν ἀγαθοῖς 4, 29.
 ἐπὶ ὁ νόος 4, 41.
 ἐπεὶ γὰρ ἀποθν. 51, 18.
 ἐπεὶ δ' ἐγένοντο 98, 78.

ἐπεὶ δὲ ἄ 1, 68.
 ἐπεὶ δὲ ἔγνω 44, 37.
 ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ 4, 84.
 ἐπεὶ ἐκείνῳ γε 46, 20.
 ἐπεὶ οὖν διὰ 43, 94.
 ἐπεὶ ῥέζοντα 46, 12.
 ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκ. 95, 5.
 ἐπεὶ τί δεῖ 5, 7.
 ἐπεὶ ὦν εὐδαιμονοῦνα 1, 79.
 ἐπεὶ ὦν τῶν ἀγαθῶν 1, 75.
 ἐπειδὴ γὰρ ὁρῶ 116, 49.
 ἐπειδὴ δ' οὖν 9, 62.
 ἐπειδὴ δὲ ἦν 21, 28.
 ἐπειδὴ δὲ ὁ 10, 77.
 ἐπειδὴ δύσκολον 62, 52.
 ἐπειδὴ οὖν 10, 74.
 ἐπειδὴ φωνήν 81, 14.
 ἔπειτα οἱ μὲν 47, 13. 15.
 ἔπειτα δ' οὐδὲ 38, 2.
 ἔπειτα δὲ 49, 39.
 ἔπειτα ὁ μὲν 1, 101.
 ἔπεσθαι δὲ δοκεῖ 32, 9.
 ἐπὴν τὸν ἐξ. 116, 21.
 ἐπὴν γινέσθαι 46, 13..
 ἐπὶ δὲ γὰς 47, 22.
 ἐπὶ μηδεὶ 21, 17.
 ἐπὶ τὰς πρακτικᾶς 85, 17.
 ἐπὶ τῆς κολακείας 14, 14.
 ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσιν 124, 81.
 ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο 124, 6.
 ἐπὶ χρήμασιν 59, 17.
 ἐπιθυμίαν μὲν 64, 28.
 Ἐπίκουρος 17, 30.
 Ἐπίκουρος ἐρωτ. 17, 37.
 ἐπιμέλεια 47, 25.
 ἐπιμέλεια γε 46, 109.
 ἐπιπολάζειν οὐ τι 20, 9.
 ἐπίσταμαι 89, 9.
 ἐπίσταμαι δὲ 98, 74.
 ἐπίσταμαι δὲ καὶ 91, 7.
 ἐπισταμένους πρὸς 45, 17.
 ἐπίστασαι τίνας 3, 97.
 ἐπίστασθε γὰρ δὴ 50, 15.
 ἐπιστήμη γὰρ 46, 89.
 ἐπισχεῖς ὁρᾷ 20, 6.

ἐπιφθονόν τι 73, 18.
 ἐπιφθονος εἶναι 46, 76.
 Ἐρασιστρατος 7, 57.
 Ἐρασιστρατος ἔλεγε 100, 27.
 Ἐρατοσθένης τῆς 116, 43.
 ἐργάζεται 101, 30.
 ἔργον γε λυπ. 99, 30.
 ἔργον γυναικὸς 73, 4.
 ἔργον ἔστι Πανία 43, 31.
 ἔργον εὐρεῖν 10, 24.
 ἔργον συναγαγεῖν 15, 3.
 ἐργῶδες ἔστιν 38, 10.
 ἔργων ἐκ πολλοῦ 29, 62.
 ἔρημός ἐστ' 96, 8.
 ἐρίζειν καὶ 5, 101.
 ἐριστικοῦ ἀνδρὸς 36, 27.
 ἐρομένου 1, 102.
 Ἐρυξίμαχος τὴν 6, 6.
 ἔρχεται τάληθες 11, 10.
 ἔρως γὰρ ἀνδρας 63, 25.
 ἔρως γὰρ ἀργὸν 64, 5.
 ἔρως δὲ ἔστιν 64, 27.
 ἔρως δὲ τῶν 63, 15.
 ἔρως σοφιστοῦ 63, 10.
 ἔρωτα δ' ὅστις 63, 11.
 ἔρωτα δεινὸν 64, 7.
 ἐρωτᾷς ἔφη 48, 70.
 ἐρωτες ἡμῖν 64, 24.
 ἔρωτι μὲν γοῦν 63, 24.
 ἐρωτικὴν 63, 33.
 ἔρωτος ὅστις 63, 9.
 ἐσθίουσι δὲ 43, 74.
 ἐσθλοῦ γὰρ 3, 14.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ 9, 6.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς 117, 1.
 ἐσθλῶν κακίους 106, 5.
 ἔσπερε τῆς ἐρατῆς 63, 27.
 ἐστάλθω δὲ 74, 62.
 ἔστι γὰρ λήθη 26, 5.
 ἔστι γὰρ ἡμῖν 5, 131.
 ἔστι δὲ ἀνθρώποις 122, 15.
 ἔστι δὲ γυνή 73, 2.
 ἔστι δὲ δὴ 5, 134.
 ἔστι δὲ ὁ μὲν 6, 65.
 ἔστι δὲ οὐκ 14, 11.

ἔστι δὲ τις λόγος 16, 29.
 ἔστι δὴ λοιπὸν 91, 30.
 ἔστι καὶ ἐν κ. 63, 19.
 ἔστι καὶ ἕτερος 56, 18.
 ἔστι καὶ παρὰ 122, 7.
 ἔστι καὶ παιῖδαντ' 7, 2.
 ἔστι καὶ τὸ 33, 5.
 ἔστι ὄξδιον 2, 37.
 ἔστι τοι καλὸν 46, 10.
 ἔστι τοίνυν 43, 52.
 ἔστι τοίνυν τῶν 3, 47.
 ἔστιν ἄρα καθ. 47, 8.
 ἔστιν δὲ μήτηρ 76, 7.
 ἔστιν ὥσπερ 13, 49.
 ἔστω δὲ ποτε 46, 53.
 ἔστω σοι 74, 7.
 ἐσχάτη γὰρ 10, 72.
 ἔσωσα δούλην 62, 13.
 ἔτεκές με 79, 8.
 ἔτι δὲ καὶ διὰ 36, 31.
 ἔτι δὲ κολάσεως 53, 11.
 ἔτι καὶ νῦν 66, 3.
 ἐτοιμάζονται 16, 20.
 εὖ γὰρ ἴσθι Σωκ. 83, 29.
 εὖ γὰρ τόδ' 4, 31.
 εὖ ἴστε 83, 24.
 εὖ μοι δοκεῖς 21, 24.
 εὐαγωγὸν γὰρ 73, 63.
 εὐαγωγὸν δὲ 73, 64.
 εὐγνώμων ὁ μὴ 17, 26.
 εὐδαίμονες 103, 5.
 εὐδαιμονία 22, 31.
 εὐδαιμονία γὰρ 103, 20.
 εὐδαιμονίαν 103, 16. 21.
 εὐδαιμονίας τοῦτ' 77, 4.
 Εὐδαιμονίδας 54, 65.
 εὐδαιμόνων 103, 6.
 εὐδαίμων 103, 12. 23.
 εὐηθία τοι 4, 28.
 εὐθυμία 62, 31.
 εὐθυμος ὢν 120, 9.
 εὐκαταφρόνητον 96, 5.
 εὐκαταφρόνητος 118, 31.
 εὐκατηγορητος 98, 156.
 εὐκλειαν ἔλαβον 29, 20.

Εὐκλείδης ὁ 84, 15.
 εὐλαβοῦ τὰς 42, 7.
 εὐλογεῖν ἐπὶ 14, 8.
 εὐλοιδόρητον 53, 3.
 εὐπιστον 104, 5.
 εὐποιήσεις σὺ 46, 81.
 εὐρήσομεν 51, 29.
 Εὐριπίδης ὀνειδίζοντος 41, 6.
 Εὐριπίδης ἔνδοκ. 5, 82.
 εὐροις δ' ἂν 105, 10.
 εὐρὼν μὲν ἄρα 9, 69.
 Εὐρώπην 65, 7.
 εὐσεβεία 74, 59.
 εὐτυχίης 103, 7.
 εὐφημα 108, 55.
 Εὐφράντης ὁ 99, 34.
 Ἐφέσιος 64, 37.
 ἔφη μὲν παραπλησίως 6, 62.
 ἔφη τις τὸν 3, 62.
 ἔφηκε δὲ καὶ 44, 36.
 ἔφοροι οὖν 44, 38.
 ἔφου μὲν 108, 11.
 ἐφ' ᾧ φρονεῖς 22, 28.
 ἔχει δὲ καὶ 54, 11.
 ἔχει δὲ τὸ ἔχνος 70, 11.
 ἔχει λόγον καὶ 98, 38.
 ἔχει τι τὸ 57, 9.
 ἔχειν δὲ πειρῶ 92, 2.
 ἔχειν τε πειρῶ 91, 22.
 ἔχεις μὲν ἀλαγὲν 108, 21, 22.
 ἐχθρὸς γενοίμην 1, 85.
 ἐχθρὸς τάληθ' 13, 45.
 ἐχρῆν γὰρ εἶναι 89, 7.
 ἔχρην μὲν 120, 22.
 ἔχρω δὲ τόλμης 63, 23.
 ἐώρων γὰρ καὶ 14, 25, 93, 28.
 ἔως ἂν σώζηται 59, 20.

Z.

Ζάλευκος ὁ τῶν 45, 25.
 Ζάμολις 62, 43.
 Ζεὺς δ' ἔφορος 79, 28.
 ζευχθεὶς 67, 13, 68, 24.
 ζηλοῦτε μὴ 24, 16.
 ζηλῶ δ' ἀγάμους 68, 13.

ζηλῶ· σε 58, 2.
 ζηλωτὸν ἴσως 9, 50.
 ζηλωτὸς ὅστις 75, 10.
 ζημίαν αἰροῦ 5, 31.
 ζῆν ἀσχερὸν 17, 1.
 ζῆν γὰρ 116, 39.
 ζῆν κρείττον 5, 28.
 Ζήνα δὲ τὸν 31, 12.
 Ζήνων 57, 12.
 Ζήνων Ἀντιγόνου 33, 10.
 Ζήνων δὲ ἔφη 4, 107.
 Ζήνων ἔλεγεν 98, 68.
 Ζήνων ἔφη 43, 88.
 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης 7, 33.
 Ζήνων πρὸς 15, 12.
 Ζήνων πρὸς τὸν 36, 19.
 Ζήνων τὰς 82, 5.
 Ζήνων τῶν μ. 36, 26.
 Ζήνων ὡς ἦδη 7, 45.
 ζητεῖν δεῖ 1, 21.
 ζητῶν τὴν ἀλήθ. 5, 105.
 ζωῆς πονηρᾶς 121, 17.
 ζῶντας κολάζειν 125, 4.
 ζῶοι τις ἀνθ. 98, 46.

H.

ἡ ἀλήθεια 5, 106.
 ἡ αὐτάρκεια 5, 37.
 ἡ γὰρ ἄγαν 43, 116.
 ἡ γὰρ δοκησὶς 87, 1.
 ἡ γὰρ κατὰ 101, 25.
 ἡ γὰρ Κύπρις 64, 10.
 ἡ γὰρ πάλαι 63, 35.
 ἡ γὰρ πενία 97, 22.
 ἡ γὰρ σπάνις 96, 7.
 ἡ γὰρ τυραννὶς 49, 4, 9.
 ἡ γλῶσσ' ὅμ. 28, 6.
 ἡ γλῶσσά σου 13, 4.
 ἡ γοῦν τοῦ 65, 13.
 ἡ γυνὴ τᾷ 39, 30.
 ἡ δὲ μέτροις 5, 63.
 ἡ δὲ μυρία 4, 17.
 ἡ δεισιδαιμονία 22, 36.
 ἡ ἐν δημοκρατίᾳ 43, 42.
 ἡ Ἐρμῖονη 74, 52.

- ἡ κακὴ κρίσις 46, 73.
 ἡ Λάκαινα 13, 42.
 ἡ Λάκαινα πρὸς 75, 11.
 ἡ μὲν ἀκριβής 101, 10.
 ἡ μὲν δὴ κοινωνία 43, 102.
 ἡ μὲν ἐσθῆς 37, 27.
 ἡ μνήμη παντί 25, 2.
 ἡ νῦν ὑπὸ 46, 11.
 ἡ Ξανθίππη 108, 77.
 ἡ οὐχ ὁρᾷς 20, 47.
 ἡ πατρίς ὡς 39, 3.
 ἡ πένια καλύει 95, 21.
 ἡ τε γὰρ αἶγ. 106, 57.
 ἡ τε ἰτέα 100, 21.
 ἡ τέκνοις ἄγαν 10, 65.
 ἡ τοίνυν δικαιοσύνη 9, 49.
 ἡ τυραννίς 49, 37.
 ἡ τύχη ὥσπερ 108, 82.
 ἡ τῶν κολάκων 14, 21.
 ἡ τῶν σωματίων 29, 97.
 ἡ ὑγεία 101, 3.
 ἡ φιλοτιμίη 23, 12.
 ἡ Φίλωνος 74, 54.
 ἡ φύσις ἐκάστω 87, 8.
 ἡ φύσις ἡ ἔστ. 66, 6.
 ἡ Φωκίωτος 5, 47.
 ἡ δεῖ ξῆν 76, 4.
 ἡ λέγε τι 34, 1.
 ἡ μὴ γαμεῖν 74, 27.
 ἡ οὐκ αἰεὶς 79, 21.
 ἡ οὕτως εἰ 39, 23.
 ἡ περὶ σμικροῦ 83, 27.
 ἡ πῶς ἂν ἡ 93, 39.
 ἡ σιγὴν καίριον 34, 8.
 ἡ τι κασιγνήτοις 84, 5.
 ἡ τί πλέον 79, 23.
 ἡ τί φαίη 10, 78.
 ἡ χαλκίην 78, 6.
 ἡ ὡς Οἰάγοιο 64, 14.
 ἡ ἄρα δὴ 4, 34.
 ἡ βαρὺ φόρημ' 4, 16.
 ἡ γὰρ οὕτως 97, 32.
 ἡ δεινὸν ἄρ' 24, 6.
 ἡ μὲν δὴ 104, 12.
 ἡ οὐκ οἶσθα 10, 73.
 ἡ πονταναῦται 59, 3.
 ἡ που κρείσσον 86, 10.
 ἡ που χαλεπὸν 12, 9.
 ἡ χάριεν 5, 11.
 ἡ γὰρ ἂν ἡμ. 68, 32.
 ἡ δ' ἂν ποτε 43, 119.
 ἡβη καὶ νεότης 52, 12.
 ἡβης ἐκείνης 52, 11.
 ἡβης ταρπῆναι 103, 1.
 ἡγησάμην 72, 12.
 ἡγοῦμαι 5, 54.
 ἡγουμένης δὲ 10, 19.
 ἡγουμένος τῶν 48, 55.
 ἡδὴ γὰρ αὐγὴ 116, 22.
 ἡδὴ γὰρ εἶδον 38, 19.
 ἡδὴ γὰρ εἶδον ἄνδρα 87, 10.
 ἡδὴ γὰρ ὁ 116, 19.
 ἡδὴ νοσῶδες 106, 4.
 ἡδὴ νῦν αἰδῶς 32, 4.
 ἡδιον οὐδέν 19, 2.
 ἡδονὰς τὰς 29, 65.
 ἡδονὴν οὐ 5, 77.
 ἡδονὴν φεῦγε 6, 10.
 ἡδονῆς γὰρ ὁ 115, 22.
 ἡδύ γε πατήρ 88, 9.
 ἡδύ γε φίλου 113, 11.
 ἡδύ τ' ἀποθ. 121, 6.
 ἡδὺς πατήρ 83, 10.
 ἡῖεν ἐκ 65, 6.
 ἡκιστα πταίσεις 9, 44.
 ἡκιστα φεύγειν 4, 25.
 ἡκιστα φθονεῖσθαι 38, 55.
 ἡλεγχον οὕτω 62, 15.
 ἡμεῖς δ' οἶα 98, 13.
 ἡμέραν λαμβ. 101, 15.
 ἡμερήσιοι ὕπνοι 6, 55.
 ἡμερότητι 48, 42.
 ἡμέτερον δ' ἂν 43, 149.
 ἡμῖν δὲ ἡ 43, 126.
 ἡμῶν τι δῆτα 88, 3.
 ἦν ἄρα τρανός 114, 9.
 ἦν γὰρ καλεῖσθαι 50, 14.
 ἦν γὰρ τις 73, 21.
 ἦν μὴ πολλῶν 97, 24.
 ἡπίους οὖν 48, 43.

ἦπου τὸ μέλλον 99, 11.
ἦρα Πάν Ἀχῶς 63, 29.
Ἡράκλειτος 104, 23.
Ἡράκλειτος νέος 21, 7.
ἦρων τὸ μ. 64, 4.
ἠρώτα γὰρ αὐτὸν 94, 21.
ἦς οὐδ' ἐν 20, 15.
ἡσσημένων δὲ 8, 17.

Θ.

θάλασσα 4, 20.
Θαλῆν ἐῖς τὸν 80, 5.
Θαλῆς ἐρωτηθεὶς 2, 21.
Θαλῆς ἐρωτ. διὰ 68, 34.
Θαλῆς ἐρωτ. τι 110, 24.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος 12, 14.
Θαλῆς τῇ 68, 29.
θάλλουσα λυπῇ 5, 127.
θάνατος γὰρ 125, 6.
θανεῖν ἀριστον 121, 8.
θανόντι κείνῳ 122, 11.
θανόντος ἀνδρὸς 126, 5.
θανόντων δὲ 126, 2.
θανῶν δ' ἂν 121, 20.
θάρσει γύναι 108, 56.
θάρσει λέγων 12, 5.
θάρσει τάχ' 111, 7.
θάρσει τέκνον 108, 16.
θάρσει τό τοι 13, 13.
θαρσεῖν χρόν' 110, 15.
θάρσος δὲ πρὸς 7, 1.
θάρσος τὸ πρὸς 53, 17.
θαυμαστὴ ἡ 121, 29.
Θε. . βυβλι. . 64, 36.
Θεανῶ 74, 32. 53. 55.
θέλε μᾶλλον 48, 20.
Θεμιστοκλῆς τῶν 85, 11.
Θεμιστοκλῆς χωρίον 37, 30.
Θεόγνιδος 88, 14.
Θεόδωρος 119, 16.
Θεόδωρος ὁ Κύρ. 2, 33.
Θεοὶ ὅτι ἔασιν 80, 8.
Θεόκριτος Ἀναξ. 36, 20.
Θεόκριτος γραμματοδιδασκάλῳ
4, 70.

Θεόκριτος ἐν 124, 34.
Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς 2, 34.
Θεόκριτος ἐρωτ. 21. 10. 33, 15.
Θεόκριτος πρὸς 82, 12.
Θεόκριτος τοὺς 16, 23.
θεὸν νοῆσαι 80, 9.
θεὸς ἦν τις 81, 17.
θεὸς μέγιστος 79, 33.
θεὸς μὲν αἰτίαν 2, 7.
θεὸς μὲν πάντα 60, 8.
θεὸς οὐδαμῇ 9, 53.
Θεόφραστος 84, 14.
Θεόφραστος ἐρωτ. 43, 72.
Θεόφραστος ἐρωτ. 64, 29.
Θεόφραστος ἔφη 38, 30.
θεράπευε τὸ 95, 20.
θετῶν δὲ 76, 12.
θεῶρει τὰ 48, 41.
θεῶρει ὥσπερ 21, 11.
θηρεύουσι τοῖς 14, 22.
θηρίον ἐστὶ δουλ. 6, 43.
Θησεῦ 73, 55.
Θησεύς 64, 38.
θητὰ φρονεῖν 22, 22.
θνατοῖσι μὴ 98, 27.
θνητὸς γὰρ ὢν 108, 15.
θνητοὶ γεγῶτες 22, 16.
θνητὸς πεφυκῶς 22, 27. 118, 15.
θνητῶν δὲ 105, 2.
θρασυς τε δυν. 45, 2.
θυγατὴρ ἐπιγ. 77, 2.
θυηπολλίαι μὲν 4, 109.
θυμὲ θύμ' 20, 28.
θύμὸς δὲ 47, 2.
θυμὸς δὲ κρείσσων 20, 38.
θυμῷ μάχεσθαι 20, 56.

Ι.

Ἰβήρων 5, 121.
Ἰδίας ὁδοὺς 29, 39.
ἰδιώτῃ δὲ 44, 51.
ἰδοιμὶ δ' αὐτῶν 65, 1.
ἰδοὺ δίδωμι 68, 17.
ἰδοὺ φίλον 100, 2.
ἰδρῶς μὲν ὁ 94, 33.

X 2

ἴδωμεν γὰρ 8, 19.
 ἰητρός γὰρ 102, 1.
 ἴθι δὴ καὶ 46, 107.
 ἴθι δὴ μοι 43, 118.
 ἱκανὸν μὲν 65, 8.
 Ἰναχος 100, 10.
 ἰξευτάς 64, 21.
 Ἰππίας λέγει 38, 32.
 Ἰππίας φησὶν 42, 10.
 Ἰπποκράτην 13, 31.
 ἴσθι τὸ 54, 20.
 ἴσμεν δὲ ἀπ. 71, 9.
 Ἰσοκράτης 36, 25.
 Ἰσοκράτης εἶπεν 1, 45.
 ἴσον ἐκείνῳ 3, 68.
 ἴσόν τοι πλ. 97, 7.
 ἴστω δ' ἄφρων 45, 9.
 ἴστω δ' ἄφρων ὦν ὁ ἄ. 76, 10.
 ἴστω δὲ μηδεὶς 41, 1.
 ἴσχεο μηδ' 124, 1.
 ἰσχύει τῇ ψυχῇ 1, 22.
 ἰσχυρόν εἰς 81, 11.
 ἰσχυρότερον 91, 17.
 ἰσχύς καὶ εὐμ. 115, 19.
 ἰσχύς καὶ τεῖχος 3, 24.
 ἴσως ἂν οὖν 7, 34.
 ἴσως οὖν εἴποιεν 29, 95.
 Ἰταλῆς 100, 6.
 Ἰφικράτης 54, 51. 62.
 Ἰφικράτης ὄνειδ. 86, 15.

Κ.

Κάδμον δ' ἀρ. 79, 9.
 καθ' αὐτοὺς μὲν 93, 31.
 καθάπερ ἀγαθός 46, 84.
 καθάπερ δὲ 4, 46.
 καθάπερ εἰς ἄστυον 1, 59.
 καθάπερ ἐν 118, 21.
 καθάπερ ἔχιν 5, 85.
 καθάπερ ἢ τὸν 9, 46.
 καθάπερ ὁ Φωκ. 74, 49.
 καθάπερ ὀρθοῦ 9, 48.
 καθάπερ οὖν 44, 49.
 καθάπερ οὔτε 46, 85.
 καθάπερ τῷ ὑποπύῳ 46, 70.

καθ' ἐν ἑαυτον. 6, 64.
 καθόλου δὲ φωντο 43, 49.
 καθόλου μὲν ὦν 1, 69.
 καὶ ἂν τοῦ συμφ. 7, 23.
 καὶ βούλου μὲν 46, 59.
 καὶ γὰρ ἀήκως 120, 32.
 καὶ γὰρ δίκαια 13, 6.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τὰ 81, 8.
 καὶ γὰρ ἐν νάπαις 51, 21.
 καὶ γὰρ ὁ Ῥωμ. 74, 50.
 καὶ γὰρ περὶ 3, 48.
 καὶ γὰρ πέφυκε 122, 9.
 καὶ γὰρ τ' ἠὔκομος 124, 4.
 καὶ γὰρ τις 124, 26.
 καὶ γὰρ τοῦτ' 2, 48.
 καὶ γίγνου μὲν 46, 55.
 καὶ ἡ τῶν ὥρων 5, 66.
 καὶ θεῶ μὲν 1, 77.
 καὶ ἱππαρχεῖν 54, 29.
 καὶ κεραμεύς 38, 25.
 καὶ κλειεθ' 6, 28.
 καὶ κτήμα 75, 2.
 καὶ λέγειν αὐτὸν 54, 26.
 καὶ λόγος δὲ 48, 60.
 καὶ μὲν δὴ 64, 39.
 καὶ μὲν δὴ ἔφη 48, 68.
 καὶ μὴ θεωμ. 108, 46.
 καὶ μὴ τι θανυμ. 91, 28.
 καὶ μηδεὶς οἰέσθω 9, 28.
 καὶ μὴν ἀριθμὸν 80, 1.
 καὶ μὴν ἐγὼ 43, 9.
 καὶ μὴν εἰ δεῖ 47, 10.
 καὶ μὴν ἴσον γ' 74, 24.
 καὶ μὴν οἶνοί τε 21, 16.
 καὶ μὴν ὅσοι 6, 22.
 καὶ μὴν οὐδὲν 5, 72.
 καὶ μὴν πόθεν 121, 18.
 καὶ μὴν συνῶδα 85, 20.
 καὶ μὴν τὸ γε ἀκ. 6, 41.
 καὶ μὴν ὧ 50, 16.
 καὶ νομίζατε 54, 35.
 καὶ νῦν ἐφέλκετ' 93, 4.
 καὶ νῦν παραινῶ 71, 7.
 καὶ νῦν τὰ δ. 111, 3.
 καὶ ὁ Νικομαχ. 54, 30.

καὶ ὁ Σωκράτης 9, 59. 21, 21.
καὶ οἱ φρυγῆς 46, 44.
καὶ οὐκίας δὲ 85, 22.
καὶ ὅλως ἀπιστον 49, 15.
καὶ ὁπότε ἂν 4, 55.
καὶ ὅτ' ἂν λέγῃς 3, 94.
καὶ οὐδὲν εἶμαι 29, 101.
καὶ οὐκ ἂν αἰσχ. 21, 25.
καὶ σώφρων 106, 9.
καὶ τὰ ἀγαθὰ 21, 18.
καὶ τι ἔπος 36, 6.
καὶ τότε Φωκυλίδου 73, 60.
87, 2.
καὶ τοῖς σκέλεσι 110, 23.
καὶ τοῦ μὲν ἐν 35, 2.
καὶ τοὺς θανόντας 125, 7.
καὶ τοὺς καλοὺς 66, 7.
καὶ τοὺς ὀδυρμούς 108, 84.
καὶ τοὺς πονηροὺς 44, 4.
καὶ τοῦτο σου 48, 69.
καὶ τεῦτον ἡμᾶς 72, 2.
καὶ τούτου τοίνυν 49, 42.
καὶ τῶν ἔξωθεν 101, 28.
καὶ τῶν παλαιῶν 81, 3.
καὶ τῶν τοιούτων 102, 7.
καὶ ὑποδήματα 3, 44.
καὶ φύσει πῶς 63, 17.
Καῖκος 100, 17.
καινοὺς πορίζου 28, 11.
καίπερ γέρον 115, 16.
καίτοι ἔγωγε 29, 74.
καίτοι κακοῦ 43, 14.
καίτοι καλοῦσιν 6, 12.
καίτοι λογιζομ' 73, 40.
καίτοι περὶ 115, 28.
καίτοι ποτ' εἰ 121, 12.
καιρῷ τιθέμενον 12, 11.
κακὰ κέρδεα 10, 45.
κακὰ μείζω 24, 8.
κάκεινο ἐκλογίσασθε 43, 87.
κακὴ μὲν ὄψις 8, 10.
κακῆς ἀπ' ἀρχῆς 4, 11.
κακίας αὐτῶν 2, 35.
κάκιστον ἔλεγε 46, 78.
κακίων ἄλοχος 73, 28.

κακοὶ γὰρ εὖ 45, 14.
κακοὶ γίνονται 4, 56.
κακοῖς τὸ κέρδος 50, 26.
κακὸν γε θνητοῖς 52, 1.
κακὸν γυναῖκα 71, 3.
κακὸν ἔστι δούλω 62, 29.
κακὸν οὐδὲν 5, 80.
κακὸν τι βουλ. 97, 3.
κακὸν τὸ κεύθειν 12, 3.
κακὸς γὰρ ὅστις 62, 1.
κακὸς δεσμός 1, 55.
κακουργότερον 42, 2.
κακῶν ἀπέστω 120, 16.
κακῶν συναικῶν 74, 25.
κακῶς δ' ὀλοῖντο 49, 3.
καλλιον ὦ 16, 9.
Καλλιόπη τ' 48, 12.
κάλλιστα γὰρ δὴ 1, 92.
κάλλιστον 103, 8. 15.
καλὸν γ' ἀληθείης 13, 8.
καλὸν γε βασιλεὺς 48, 7.
καλὸν δ' ἔξω 58, 4.
καλὸν δὲ καὶ 29, 24.
καλὸν ἐπὶ μὲν 3, 86.
καλὸν μὲν δέμας 68, 5.
καλὸν μὲν αὖν 12, 4.
καλὸν οἱ νόμοι 44, 8.
καλὸν πρὶν 58, 12.
καλὸν φρονεῖν 22, 23.
καλῶς δὲ καὶ 43, 130.
καλῶς δέ μοι 44, 34.
καλῶς ἔφη 61, 5.
καλῶς πένεσθαι 97, 1.
κάμνουσι γὰρ 110, 7.
κᾶν δούλος 62, 28.
κᾶν εὐτυχῇ 105, 27.
κᾶν ἡδονῇ 5, 76.
κᾶν σφόδρα 3, 4.
κᾶν ταῖς ἀπορίαις 37, 12.
Καρνεάδης 82, 13. 119, 19.
κατ' ὄφρα 73, 54.
κατὰ γε τὴν 104, 26.
κατὰ δὲ ζῶων 44, 16.
κατὰ δὲ ταυτὰ 101, 26.
κατὰ δὴ τὸν 60, 7.

κατὰ Κελαινάς 7, 69.
 κατὰ πόλλ' ἄρ' 21, 5.
 καταφθάνει τῶν 92, 12.
 κατθανεῖν δ' 118, 8.
 κατθανοῖσα δὲ 4, 12.
 κάτοπτρον εἶδους 18, 18.
 Κάτων γέροντι 116, 46.
 Κάτων ὁ πρεσβ. 6, 54.
 Κάτων τοὺς 6, 56.
 Καυσιανοὶ 120, 24.
 κείνος μὲν 4, 22.
 κεκλημένω 104, 4.
 κέκτησο δ' 9, 5. 94, 6.
 Κέλτοι 7, 40.
 κενὸν θανόντος 125, 8.
 κενὸς ἐκείνου 82, 6.
 κέρδη τοιαῦτα 94, 3.
 κέρδος αἰσχρὸν 10, 49.
 κήδεα μὲν 124, 30.
 κῆδος καθ' 70, 3.
 κηρύσσεται 2, 12.
 Κηφισόδωρος 29, 98.
 κιθάλην 44, 19.
 Κίαι τοὺς 123, 12.
 Κλεάνθη ἔλεγεν 6, 37.
 Κλεάνθης ἔρωτ. 82, 9. 94, 28.
 Κλεάνθης ἔφη 4, 90. 28, 14.
 Κλεάνθης, ὑπὸ 7, 54.
 Κλείταρχος 53, 13.
 Κλειτόμαχος 7, 55. 82, 14.
 Κλεόβουλος 70, 16.
 Κλεόστρατος πρὸς 34, 17.
 κλέπτων δ' ὅτ' ἂν 24, 4.
 κλοπὴ μὲν 10, 75.
 κοινὸν ἀγαθὸν 43, 23.
 κόλαζε τὰ 1, 50.
 κομίζει εἶσω 85, 6.
 κομψὸς στρατιώτης 53, 6.
 κόρης ἀπαλλατ. 68, 7. 77, 8.
 Κόρισκος 7, 53.
 κόρος δὲ πάντων 63, 2.
 κόσμος δὲ σιγῆς 36, 10.
 κόσμος ἐστὶν 74, 48.
 κόσμος ὀλιγομ. 74, 38.
 Κότυς ὁ τῶν 48, 45.

κοὺν οἶδ' ὅτι 43, 6.
 κουφοτέρως 113, 6.
 κρατεῖ ἡδονῆς 17, 18.
 Κράτης ἀπείκαζε 4, 52.
 Κράτης εἰς 5, 52.
 Κράτης ἰδὼν 6, 39.
 Κράτης οὐ τῷ 97, 27.
 Κράτης πρὸς νέον 14, 20.
 Κράτης τὰ τῶν 15, 10.
 Κράτης τοὺς 14, 16.
 κρατίστον μὲν 48, 39.
 κρείσσον γὰρ 62, 11.
 κρείσσον δὲ 9, 8.
 κρείσσω γὰρ 10, 18.
 κρείσσω δὲ βαιὸς 94, 2.
 κρεῖττον γὰρ 97, 2.
 κρεῖττον δ' ἐλέσθαι 12, 15.
 κρεῖττον ὀλίγ' 94, 11.
 κρεῖττον σιωπᾶν 32, 7.
 κρεῖττω πρὸς εὐδ. 94, 16.
 κρέσσον ἀρχεσθαι 44, 14.
 κρέσσον γὰρ οἰκ. 38, 22.
 κρέσσον τὰ 13, 26.
 κρίνει τις αὐτὸν 22, 6.
 Κροῖσος δὲ 105, 63.
 κρύπτειν ἀμαθίην 3, 82.
 κτείνειν χρητὰ 44, 17.
 κτηνέων μὲν εὐγ. 86, 18.
 Κνάμπιος 64, 33.
 κυβερνήτου μὲν 3, 40.
 κύδιον βροτοῖς 72, 14.
 κύνα μὲν χαλεπὸν 84, 18.
 κύνας μὲν δὴ 70, 9.
 Κύπρις γὰρ οὐ 63, 5.
 Κύπρις γὰρ οὐδὲ 64, 8.
 Κύρ' ἀγαθὸς μὲν 37, 3.
 Κύρὸς ἐστὶ 29, 73.
 κωφὴν γὰρ δὴ 125, 1.

Λ

λάθα Πιερίδων 26, 1.
 Λάκαινα γυνή 7, 29.
 Λακεδαιμόνιοι 7, 67.
 Λάκων 72, 15.
 Λάμαχος 54, 45.

Λάμπις 29, 87.

λαμπροὶ γὰρ 97, 5.

λαμπροὶ δ' ἐν αἰχ. 45, 13.

λαμπρῶς ἔνιοι 15, 4

Λᾶσος 29, 70.

λέγεις ἃ δὲ 10, 6.

λέγει δὲ τὰς 100, 25.

λέγει Δημάρατος 7, 58.

λέγει που ὁ 109, 10.

λέγεται δὲ καὶ 101, 8.

λέγεται δὲ τοῦδ' 44, 47.

λέγεται μὲν εἶναι 46, 77.

λέγομεν τοίνυν 43, 123.

λέγουσι δὲ τινες 29, 77.

λέγω γὰρ δὴ 31, 18. 47, 23.

λέγω δὲ ταῦτα 43, 64.

λέγω τοίνυν 45, 31.

Λεωνίδης ἀκούσας 7, 46.

λήθη τῶν ἰδίων 4, 72.

λήθην τε καὶ 26, 3.

ληῖστοι 118, 2.

ληρεῖς ἐν οὐ 36, 5.

λιτὸς γενόμενος 38, 6.

λόγος μὲν ἔστ' 105, 38.

λόγων ἀπορρήτων 41, 7.

λόγων δὲ κουφ. 19, 7.

λοιμοῦ κατασχόντος 7, 70.

λοιπὸς δὲ ἄρχων 44, 55.

Λυδία μὲν γὰρ 11, 7.

Λυκόρμας 100, 15.

Λυκοῦργος 54, 59.

Λυκοῦργος ὁ νομ. 37, 24.

Λυκοῦργος πρὸς 35, 9.

λυπαί γὰρ 99, 10.

λυπεῖ με 62, 5.

λύπη γὰρ ὀργή 99, 2.

λύπη μάλιστα 99, 15.

λύπη μανίας 99, 9. 27.

λύπη μὲν 109, 7.

λύπη τε μακράν 3, 39.

λύπην ἀδέσπ. 108, 67.

λυπηρὸν ἀνθ. 99, 32.

λυπουμένῳ 112, 13.

Λυσίμαχος 47, 19.

M.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην 6, 30.

μαινόμεθα πάντες 20, 4.

μακάριος 59, 18. 69, 5. 75, 1.

103, 7.

μακάριος ὅστις 39, 13.

μακάριος ὅστις οὐς. 94, 7.

μάλιστα δ' ἂν 97, 34.

μάλιστα δὲ νό. 31, 11.

μάλιστα προμελεῖσθαι 3, 93.

μᾶλλον ἄξιον 46, 72.

μᾶλλον εὐλαβοῦ 51, 28.

μᾶλλον τήρει 41, 10.

μάρτυς δ' ἄριστος 46, 63.

μάστιγος οὔσης 27, 7.

μάτην ἄρ' οἱ 119, 1.

μάτην δὲ θν. 77, 11.

μέγα γὰρ δυνάμ. 85, 12.

μέγα τὸ ἐν 108, 68.

μέγα φρονῶν 48, 54.

μεγάλα γὰρ πρήγματα 7, 33.

μεγάλη τυραννὶς 67, 1.

μεγάλην παιδεῖαν 19, 8.

μεγαλόθυμοι 20, 48.

μεγαλόσπλαγχνος 20, 30.

μεγαλοψυχία 108, 69.

μεγίστη δὲ φιλία 25, 4.

μέγιστον ἀγαθὸν 37, 8.

μέγιστόν ἄρ' ἦν 90, 6.

μέγιστόν ἐστιν 113, 13.

μεθύων κυβερνήτης 18, 29.

μεῖζω τὰ κ. 108, 33.

μειράκιον 79, 39.

μειράκιον οὐ μοι 38, 29.

μελέτω σοι 5, 99.

μέλλει μὲν που 124, 3.

μέλλοντ' 102, 2.

μέμνησο μέντοι 17, 11.

μεμφομένης 76, 14.

Μενέδημος 5, 123.

Μενέλαε μὴ 125, 13.

Μένων δ' ὁ Θετταλὸς 2, 45.

μέρος μέντοι 6, 61.

μετὰ γε μὴν 44, 56.

μετὰ τῆς ἰσχύος 48, 24.

μετὰ τὸ θεῖον 79, 45.
 μετὰ τὸν περὶ 39, 34. 79, 53.
 μετὰ τοῦτο δὲ 43, 144.
 μεταβαλλομένον 108, 14.
 μεταξὺ ἐχθρῶν 46, 33.
 μέτειμι δὲ 115, 26.
 μέτεστι τοῖς 62, 20.
 μετίωμεν δὴ 81, 19.
 μετρίων 72, 18.
 μέτρον ἄριστον 3, 79.
 μέτρον ἔστω 5, 93.
 μέτρον κησέως 95, 13.
 μέχρῃς τεῦ 51, 19.
 μὴ γὰρ δὴ οἶον 9, 26.
 μὴ δ' ἢ βία 9, 7.
 μὴ δαπανᾶν 15, 7.
 μὴ δέ ποτ' οὐλ. 112, 7.
 μὴ δὴ κόρη 74, 14.
 μὴ δῆτ' 105, 18.
 μὴ ἐκπληττώμεθα 43, 117.
 μὴ ἐν πολλοῖς 35, 8.
 μὴ θέλε ἐπιτ. 48, 15.
 μὴ κακὰ κερδαίνειν 10, 12.
 μὴ κάμνε 39, 2.
 μὴ καταφρόνει 116, 35.
 μὴ λανθανέτω 74, 63.
 μὴ μοι γένοιτο 93, 5.
 μὴ μοι κρυφαῖον 41, 3.
 μὴ μοι ποτ' εἴη 93, 6.
 μὴ μοι προτείνων 111, 2.
 μὴ μόνον δὲ 47, 18.
 μὴ νεῖκος ὦ 44, 2.
 μὴ νομίσητε 33, 16.
 μὴ ὀμνᾶσιν 74, 3.
 μὴ οὐν θέλε 108, 3.
 μὴ οὕτω τὰ 1, 51.
 μὴ παιδί μάχαιραν 43, 136. 92, 11.
 μὴ πάντ' ἐρεῦνα 41, 4.
 μὴ πάντοθεν 16, 8.
 μὴ μικροῖς 20, 8.
 μὴ πίνῃσι 5, 112.
 μὴ πλούσιον 91, 18.
 μὴ πλούτον 5, 4. 93, 9.
 μὴ παθ' ὅν 108, 83.

μὴ ποτ' ἐπαινέσσης 3, 28.
 μὴ πρότερον ἐτέρῳ 9, 42.
 μὴ σκυθρωπὸς 112, 3.
 μὴ σπεῖρε 70, 2.
 μὴ σπεῖρε πολλοῖς 109, 2.
 μὴ συγκεκρισας 5, 97.
 μὴ τὴν κακίαν 1, 41.
 μὴ τὴν τεκούσαν 74, 21.
 μὴ τις προδότας 6, 45.
 μὴ τις τιμάτων 64, 16.
 μὴ τοῖς ἐξ Εὐβ. 46, 82.
 μὴ τοὺς μὲν α. 48, 37.
 μὴ τοῦτο βλέψης 52, 9.
 μὴ φεύγε πεν. 97, 30.
 μὴ φθονεῖτε 38, 40.
 μὴ ὦν ἄνοσον 1, 71.
 μὴδὲ γυνή 85, 3.
 μὴδὲ ἐξεῖναι 44, 50.
 μὴδὲ λίσσης μ' 43, 8.
 μὴδὲ μοι ἄκλαυστος 122, 3.
 μὴδὲ τῷ τεθ. 125, 11.
 μὴδεῖς ἄπειρος 63, 8.
 μὴδὲν ἀποκρύπτεσθε 24, 10.
 μὴδὲν θρασύνου 69, 16.
 μὴδὲν με δόξετε 17, 15.
 μὴδὲν τι μᾶλλον 46, 46.
 μὴδένα δυνατόν 79, 18.
 μὴδενὶ συμφορὰν 112, 9.
 μὴδενὸς οὕτως 35, 10.
 μὴδέποτ' οὐλομένην 96, 18.
 μὴδέποτε γημ. 68, 10.
 μὴδέποτε δοῦλον 6, 23.
 μὴδέποτε ἐπὶ 108, 79.
 μὴδέποτε μὴδὲν 24, 9.
 μὴδέποτε μὴδένα 44, 45.
 μὴδέποτε πείραν 114, 4.
 μὴποτέ μοι πεν. 96, 15.
 μὴποτε πρὸς 40, 8.
 μὴπω μέγ' 105, 21.
 μὴτ' εὐτυχοῦσα 110, 5.
 μῆτερ φρονῶν 39, 22.
 μήτηρ μὲν τ' 76, 6.
 Μητροκλῆς τὸ 116, 48.
 μία γὰρ ἀρετὰ 48, 65.
 μικρὸν ἂν θέλ. 97, 11.

μικρά γε 4, 40.
 μικρὰν φασί 18, 24.
 μίσει τοὺς 14, 15.
 μισῶ 73, 81.
 μισῶ δ' ὅτ' ἂν 54, 14.
 μισῶ πονηρὸν 2, 5.
 μισῶ τύχην 16, 2.
 μνημα τοῦ 9, 24.
 Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς 9, 25.
 μόνον δ' ἂν αὐτὰ 87, 5.
 μόνον σὺ θυμοῦ 46, 14.
 μόνος ἔστ' 64, 2.
 μόνος θεῶν 118, 1.
 μόνῳ τῷ λόγῳ 3, 43.
 μορφα 65, 4.
 μορφᾶς ἀτερεῖς 90, 9.
 μούνη δ' αὐτόθι 110, 6.
 μουνοὶ θεοφιλέες 9, 32.
 Μουσώνιος ἔλεγεν 6, 35.
 μοχθεῖν ἀνάγκη 29, 9.
 μοχθεῖν ἂν. τὰς 108, 19.
 μοχθήρόν ἐστιν 71, 1.
 μόχθου γὰρ οὐδεὶς 29, 37.
 μῦθός τις 108, 59.
 μωμεομένων φλ. 38, 46.
 μῶρα 4, 24.

N.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς 20, 64.
 ναῦν. τοι μί 43, 3.
 ναῦς ἡ μεγίστη 59, 13.
 νεανίαν γὰρ 51, 4.
 νεανίας γὰρ 51, 14.
 νεανίας τε καὶ 52, 4.
 νεανίας τις 79, 51.
 νείκη γὰρ 54, 19.
 Νεῖλος 100, 16.
 νέοις δὲ ζηλωτ. 115, 18.
 Νεοπτόλεμον 98, 70.
 νέος δ' ἀπόλλυθ' 120, 13.
 νέος πόνοις 52, 5.
 νέος φιλοδοξῶν 52, 7.
 νεότης μ' 52, 2.
 νευρορράφοι γὰρ 43, 115.
 νέων γὰρ ἀνδρῶν 52, 6.

νῆ την Ἀθηνᾶν 37, 18.
 νῆ τον Δία 97, 18.
 νήπιοι οὐδ' 10, 11.
 νικᾷ γὰρ ἡ 19, 10.
 Νικίας οὕτως 29, 85.
 Νικεύς 65, 3.
 νόει καὶ 3, 29.
 νόμιζε μηδὲν 105, 52.
 νόμιζε τὴν 3, 54.
 νόμιζε τῶν 48, 36.
 νομίζω ὁμοίως 43, 61.
 νόμοι γυναικῶν 68, 12.
 νόμοι δὲ δοκοῦσι 48, 74.
 νόμοι δὲ ὡς ἔοικεν 44, 60.
 νόμοις ἔπεσθαι 43, 25.
 νόμος γονεῦσιν 79, 26.
 νόμος ποτ' ἀνθρώπου 43, 132.
 νόμου θεοῦ 2, 23.
 νόμῳ καὶ ἄρχοντι 5, 23.
 νόσημ' ἔρωτος 64, 13.
 νόσοι δὲ θνητῶν 100, 4.
 νόσον μὲν ψυχῆς 4, 99.
 νόσον πολὺ 99, 6.
 νόσος δειλοῖσιν 8, 18.
 νόσος οἴκου 104, 21.
 νοσοῦντος δαίαιτα 4, 120.
 νοῦν χρῆ 66, 1.
 νοῦς ὁρῆ 4, 42.
 νοῦσος ὑγιεινὴ 3, 84.
 νῦν δ' αἰεὶ 104, 11.
 νῦν δ' ἂν τις 92, 7.
 νῦν δ' οἶνος 18, 20.
 νῦν δ' οὐδὲν 68, 19.
 νῦν δὲ ἡ πού 4, 114.
 νῦν δὲ ὅπερ 43, 54.
 νῦν δὴ ἐγὼ 2, 13.
 νῦν ἔγνω 64, 23.
 νῦν σοι πρὸς 20, 18.

Ξ.

ξεῖν' ἄγε δὴ 18, 22.
 ξεῖνε ὁ τι δεῖ 107, 10.
 ξεῖνε Σπαρτιῆτα 19, 19.
 ξενιτεῖν 40, 6.
 Ξενοκράτης 104, 24.

Ξενοκράτης δι. 33, 11.
 Ξενοκράτης εἴ ποτε 17, 25.
 ξένος ἀνὴρ 9, 37.
 ξένου τινός 3, 65.
 Ξενοφῶν 117, 6.
 Ξενοφῶν ὁ 48, 18.
 Ξενοφῶντι 108, 63.
 Ξενοφῶντι ἐν Σ. 7, 49.
 Ξέρξης μετὰ 7, 63.
 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν 51, 5.
 ξυνουσία ἀποπληξίη 6, 57.

Ο.

ὁ Ἀγριππῖνος 43, 44.
 ὁ αὐτὸς τοὺς 4, 111.
 ὁ αὐτὸς τούτους 43, 85.
 ὁ βίος 3, 91.
 ὁ Βοιωτίας 115, 24.
 ὁ βούλεται 23, 4.
 ὁ γὰρ ἀμφοτέρων 49, 26.
 ὁ γὰρ καλεῖται 26, 6.
 ὁ γὰρ Λυκούργος 44, 25.
 ὁ γὰρ οἷς ἂν 2, 25.
 ὁ γὰρ τὸν ἴδιον 15, 2.
 ὁ γὰρ φρονῶν 3, 17.
 ὁ γὰρ χρόνος 116, 31.
 ὁ γέρων νέος 115, 21.
 ὁ δ' αὖ θάνατος 118, 6.
 ὁ δ' αὖ Σωκράτης 19, 18.
 ὁ δ' εἶπε πρὸς 85, 1.
 ὁ δ' ἐπ' ἄκρον 103, 22.
 ὁ δ' ἔστιν ὄντως 5, 65.
 ὁ δ' ἡδικῆως 105, 28.
 ὁ δ' ἡδὺς 8, 13.
 ὁ δ' ἥσυχος 48, 3.
 ὁ δ' ὄλβος ἀδ. 94, 5.
 ὁ δὲ Ἀρτάβανος 54, 31.
 ὁ δὲ δεινότατον 63, 30.
 ὁ δὲ ἐκ φιλοσ. 46, 99.
 ὁ δὲ Λυκούργος 44, 24.
 ὁ δὲ μοι δοκεῖ 84, 21.
 ὁ δὲ Σωκράτης 1, 100.
 ὁ δὲ τᾶς ἡς. 58, 3.
 ὁ δεύτερος πλοῦς 59, 9.
 ὁ δὴ νόμος 77, 9.

ὁ διδούς τὸν ὄρ. 27, 8.
 ὁ Διογένης 6, 3. 13, 27. 17, 16.
 29, 92.
 ὁ διαδελφον 84, 10.
 ὁ ἔδησεν ἡ 118, 19.
 ὁ ἐλλέβορος 82, 16.
 ὁ ἔρωσ οὔτε 64, 82.
 ὁ εὐγενής 67, 25.
 ὁ Ζήνων ἡγιάτω 6, 34.
 ὁ Ζεὺς κολαστής 22, 18.
 ὁ θάνατος διπλοῦς 118, 32.
 ὁ θάνατος οὐδὲν 118, 30.
 ὁ θυμὸς ἀλγῶν 20, 39.
 ὁ θυμὸς ἔστι 20, 65.
 ὁ Καλλίας 84, 8.
 ὁ κοινὸς ἱατρός 124, 21.
 ὁ λόγος ἡμῖν 93, 27.
 ὁ λόγος ὥσπερ 81, 13.
 ὁ μέγας δὲ 51, 22.
 ὁ μὲν γὰρ ἀλαζών 22, 44.
 οἱ μὲν γὰρ νοῦν 64, 30.
 ὁ μὲν δειλὸς 4, 57.
 ὁ μὲν δειλὸς καθ' 4, 115.
 ὁ μὲν Ἐπίχαρμος 91, 29.
 ὁ μὲν ὄλβιος 105, 17.
 ὁ μὲν αὖν εἰπὼν 29, 79.
 ὁ μὲν Πρωτεύς 4, 66.
 ὁ μὲν χειμῶν 117, 7.
 ὁ μέντοι ἄρτι 43, 153.
 ὁ μὲν οἶνος 94, 12.
 ὁ μὴ δουλεύσας 62, 50.
 ὁ μὴ γέρων 4, 39.
 ὁ μὴδὲν ἀδικῶν 9, 16.
 ὁ νόμος βούλεται 43, 33.
 ὁ πάντα βουλ. 98, 19.
 ὁ πένης 103, 13.
 ὁ Πλάτων 74, 43.
 ὁ πλεῖστα πρ. 58, 5.
 ὁ πλεῖστον νοῦν 3, 6.
 ὁ πλοῦτος 5, 86.
 ὁ πλούτος ἔστι 97, 8.
 ὁ πολὺς ἄκρ. 18, 4.
 ὁ προκαταγινώσκων 46, 7.
 ὁ πρῶτος εὐρών 61, 1.
 ὁ Ῥωμαῖος 74, 45.

- ὁ Σκιπίων 37, 35.
 ὁ σκληρότατος 83, 4.
 ὁ συνιστορῶν 24, 3.
 ὁ Σωκράτης 5, 34. 56, 16. 123, 10.
 ὁ τὰς ξικνᾶς 58, 10.
 ὁ τοῖς παροῦσι 108, 65.
 ὁ τοῦ φιλαργύρου 16, 26.
 ὁ τραχύτατος 2, 10.
 ὁ τρόπος ἀνθρώποισι 37, 16.
 ὁ τύφος ὥσπερ 22, 41.
 ὁ τύχη 1, 46.
 ὁ τῶν γεωργῶν 57, 1.
 ὁ τῶν φιλαργύρων 16, 27.
 ὁ ἄπερ μικρῶν 20, 51.
 ὁ φθονερός 38, 11.
 ὁ φθονέων 38, 47.
 ὁ φθόνος ἐν 38, 1.
 ὁ φθόνος ὥσπερ 38, 36.
 ὁ φόβος ὅτ' ἂν 8, 21.
 ὁ φρόνιμος 3, 73.
 ὁ χρηστός 37, 6.
 ὁδὸν μὲν τὴν 3, 42.
 ὁδυνηρὸν ἔστιν 75, 8.
 ὄθεν ἀρίστα 101, 12.
 ὄθεν δὲ νικᾶν 4, 32.
 ὄθεν δεῖ τὰν 48, 62.
 ὄθεν εὖ μὲν ὁ 40, 3.
 ὄθεν καὶ οὐκ 67, 23.
 ὄθεν οὐ περὶ 101, 11.
 ὄθεν οὐκ ἀτυχίαν 1, 80.
 ὄθεν τὴν λειπομένην 5, 60.
 οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται 62, 42.
 οἱ ἀδελφοὺς παρ. 84, 6.
 οἱ ἄρτι ἐκ φιλ. 79, 44.
 οἱ γὰρ κακοὶ 4, 23.
 οἱ γὰρ Κύπριον 63, 3.
 οἱ γὰρ μετὰ 38, 44.
 οἱ γὰρ ἀνέοντες 22, 15.
 οἱ δὲ βασιλεῖς 44, 42.
 οἱ δὲ ἐργαζόμενοι 10, 40.
 οἱ δὲ νομοθέται 75, 15.
 οἱ δελφῖνες 14, 10.
 οἱ δραπέται 4, 58.
 οἱ ἐκούσιοι πόνοι 29, 63.
 οἱ ἐν διαλεκτικῇ 82, 7.
 οἱ κακοὶ ἰόντες 43, 45.
 οἱ κράτιστοι τῶν 36, 29.
 οἱ Λάκωνες 39, 27.
 οἱ μάταιοι τῶν 4, 105.
 οἱ μὲν ἀκρατεῖς 4, 108.
 οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ 9, 58.
 οἱ μὲν γὰρ κακ. 97, 9.
 οἱ μὲν λύκοι 14, 23.
 οἱ μὲν ξένοι 4, 63.
 οἱ μὲν οὖν ὑπὸ 44, 22.
 οἱ μὲν τοίνυν 47, 12.
 οἱ μὴ κολάζοντες 46, 112.
 οἱ νεώνητοι 20, 59.
 οἱ νόμοι χάριν 43, 139.
 οἱ ὀρθῶς φιλοσοφούντες 8, 21.
 οἱ Περσῶν βασ. 44, 41.
 οἱ πλεόνες 87, 11.
 οἱ πλεῦνες τῶν 4, 104. 10, 33.
 οἱ πολλοὶ τοῖς 27, 13.
 οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 23, 14.
 οἱ ῥήτορες 54, 43.
 οἱ τὰς ὀφρὺς 22, 9.
 οἱ τὰς πόλεις 45, 4.
 οἱ τὰς τέχνας 61, 4.
 οἱ τε φαυλότεροι 43, 59.
 οἱ τέττιγες 5, 102.
 οἱ τὸ σῶμα 4, 95.
 οἱ τῶν φειδωλῶν 16, 17.
 οἱ ὑψηλοὶ 101, 18.
 οἱ φειδωλοὶ 16, 16.
 οἱ φιλόσοφοι 55, 5.
 οἱ χρηστοὶ π. 84, 11.
 οἷα δὲ 102, 3.
 οἷδ' ἀλλὰ 114, 7.
 οἷδα δὲ ποτ' 9, 60.
 οἰκεῖον 67, 11.
 οἰκεῖός ἀνθρώποισι 43, 21.
 οἰκέτησιν ὥς 62, 45.
 οἰκῆτιον ἐλευθερίας 13, 40.
 οἴκοι μένειν 39, 11. 14. 53, 1.
 οἰκοφθόρον 67, 8.
 οἰκτρότατον 107, 2.
 οἴμοι θανοῦμαι 38, 20.
 οἴμοι τάλας 107, 5.

- οἶμοι τις αἰ. 114, 8.
 οἶμοι τὸ λυγ. 99, 3.
 οἶνοβαρίω κεφαλὴν 18, 17.
 οἶνος δὲ πολὺπρον 18, 18.
 οἶνος πινόμενος 18, 12.
 οἶνος τὰς 56, 17.
 οἶνός τοι πυγὴ 18, 3.
 οἶον ὅτε τέτταρα 3, 70.
 οἶον τὸ γενέσθαι 76, 8.
 οἶσα γὰρ οἶος 73, 37.
 οἶσα μὲν οὖν 84, 24.
 οἶσιν ἡδονὴν 112, 10.
 οἶσιν ὁ τράπος 37, 26.
 οἶκῳ δὲ μόχθων 29, 16.
 οἰκόσων λόγους 3, 81.
 οἰκῶσπερ περὶ 44, 18.
 οἰβιοι αἰ φ. 63, 28.
 οἰβιος φ 103, 2.
 οἰβον ἐπικλ. 103, 1.
 οἰλλοὶ γὰρ ἐσθλοὶ 51, 9.
 οἰλλοῖς πόνοις 48, 56.
 οἰλίγον ἀλκιμον 54, 10.
 οἰλίγους ἐπαινω 51, 12.
 οἰλίγων οἱ ἀγ. 37, 21.
 οἴλοιθ' ὁ τοῖς 38, 7.
 οἴλοισθε μισῶν 73, 3.
 οἴλως δὲ οὐδὲν 48, 57.
 οἴλως δὲ περὶ 86, 24.
 οἴλως τὰ κρ. 22, 10.
 Ὀμβρικοὶ 7, 39, 10, 70.
 οἰμιλίας δὲ 115, 3.
 οἰμοῖον ἀψιμθίου 13, 22.
 οἰμοιοτάτων 115, 7.
 οἰμοίως ἐπισφαλὲς 2, 40, 48, 71.
 οἰμολογοῦνται 43, 62.
 οἴμως δ' ἔνεστι 105, 41.
 οἴμως τό γ' 13, 14.
 οἴμως τό γε ἀδικεῖν 10, 27.
 οἷν οἱ θεοὶ 120, 8.
 ὄνειδος αἰσχρὸς 6, 26.
 ὀνόματι μεμπτῶν 77, 10.
 ὀνομάτων γὰρ 81, 15.
 ὄνος λύρας 4, 44.
 ὄντων δὲ παίδων 83, 21.
 ὕπερ ἐπιβάλλει 46, 87.
 ὅπερ φεύγεις π. 5, 108.
 ὅπλον τοι 3, 26.
 ὁπόσας δεῖ 1, 66.
 ὅπου γὰρ αἰ 43, 11.
 ὅπου δ' ὑβρίσειν 43, 17.
 ὅπου γυναικὲς 73, 58.
 ὅπου δὲ μὴ 43, 7.
 ὅπου τις ἀλγῇ 99, 25.
 ὅπου τὸν ἀπὸ 120, 26.
 ὅπως δὲ καὶ τοῦτο 16, 25.
 ὅπως δὲ μὴ ἔαν 44, 26.
 ὄρεας δ' ἀέλπτων 111, 9.
 ὄρεα δὴ τὸ 104, 18.
 ὄρεας γοῦν 12, 24.
 ὄρεας τὰ ὑπερτ. 22, 46.
 ὄρεας τοῦτον ὡς 43, 112.
 ὄρεας τυράννους 105, 1.
 ὄρεατε τὸν τ. 22, 13.
 ὄρεαι γὰρ ἀνθ. 20, 26.
 ὄρη δὲ πολλοὺς 20, 16.
 ὄρη φιλοῦντων 63, 20.
 ὄρη γὰρ ὅστις 20, 7.
 ὄρη δὲ φαύλη 20, 12.
 ὄρη παραλογισμός 20, 3.
 ὄρης κρατεῖν 19, 9.
 ὄρης ματαίας 20, 13.
 Ὀρέστα τλήμων 24, 5.
 ὄρθῳς μ' ἐπήρον 3, 18.
 ὄρκοι γὰρ τοι 28, 1.
 ὄρκον δ' οὖν ἄδ. 27, 1.
 ὄρκον ἐπακτὸν 27, 11.
 ὄρκον θ' ὅς δὴ 28, 8.
 ὄρκον παραίτησαι 27, 12.
 ὄρκος βέβαιος 27, 3.
 ὄρκος γὰρ οὐδεὶς 28, 5.
 ὄρκος ἐταίρας 28, 4.
 ὄρκου δὲ προστ. 27, 6.
 ὄρκους οὖς π. 28, 9.
 ὄρος γὰρ συμφορῶν 3, 35.
 ὄρος δὲ ἐστίν 1, 81.
 ὄρος ἐστὶ 100, 18.
 ὄρῳ γὰρ ἡμᾶς 22, 20.
 ὄρῳ γὰρ ὑμᾶς 98, 2.
 ὄρῳ δὲ τοῖς 105, 43.
 ὄρων Μεγαρίδας 7, 47.

ὁρῶν ὁ Σωκρ. 22, 33.
 ὁρῶσι δ' οἱ 92, 4.
 ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ 18, 14.
 ὅς δ' εἰδοίῃ 121, 35.
 ὅς δ' οὐτ' ἐρυθριῶν 32, 2.
 ὅς δὲ γυναικί 73, 38.
 ὅσα γὰρ ἐς 54, 25.
 ὅσα δὲ ὀργῇ 20, 70.
 ὅσαι δὲ ἐν ἀνθρώποις 1, 99.
 ὅσοι ἀπὸ γαστροῦ 18, 36.
 ὅσοι γαμοῦσι 70, 4.
 ὅσοι γὰρ εἰς 63, 22.
 ὅσοι γὰρ τὰ καλῶς 38, 45.
 ὅσοι δὲ φιλοσ. 17, 5.
 ὅσοι τοῖς 2, 31.
 ὅσοι τοὺς ἀδικ. 46, 25.
 ὅσος τὸ κατέχειν 20, 19.
 ὅσσα δὲ δαμ. 108, 27.
 Ὀστιαῖς 47, 24.
 ὅστις γαμεῖν 68, 1.
 ὅστις γὰρ ἀστῶν 22, 2.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς 24, 1.
 ὅστις γὰρ ἐν 20, 33. 121, 21.
 ὅστις γὰρ ἐπὶ 10, 7.
 ὅστις γὰρ εὖ 54, 54.
 ὅστις γὰρ ὁμν. 27, 4.
 ὅστις γὰρ οὐκ 30, 3.
 ὅστις γενομενος 68, 25.
 ὅστις γυναικί 72, 11.
 ὅστις γυναικας 73, 9.
 ὅστις δ' ἀμειλικτ. 83, 3.
 ὅστις δ' ἐρυθριᾷ 79, 7.
 ὅστις δὲ γαῦρον 96, 1.
 ὅστις δὲ διαβολαῖς 42, 6.
 ὅστις δὲ δούλῳ 62, 22.
 ὅστις δὲ ἐτέρους 8, 14.
 ὅστις δὲ θνητῶν 116, 5. 118, 12.
 ὅστις δὲ ἰὼν 20, 66.
 ὅστις δὲ λύπας 99, 4.
 ὅστις δὲ πάσας 69, 9.
 ὅστις δὲ πράσσει 58, 1.
 ὅστις δὲ πρὸς 108, 13.
 ὅστις δὲ τοῖς 14, 2.
 ὅστις δὲ πόλμῃ 7, 8.
 ὅστις δὲ τοῖς 79, 2.

ὅστις δὲ τῶν 5, 53.
 ὅστις διαπλεῖ 59, 2.
 ὅστις δόμοις 16, 6.
 ὅστις ἐπιθυμῶν 6, 19.
 ὅστις ἦδεταρ 30, 8.
 ὅστις θέλεις 5, 110.
 ὅστις λόγους 41, 2.
 ὅστις νέμει 3, 20.
 ὅστις πένης ὦν 96, 6. 20.
 ὅστις στρατηγεῖ 54, 23.
 ὅστις σῶμα 18, 37.
 ὅστις τέχνην 61, 2.
 ὅστις τοι 4, 27.
 ὅστις τοῦ μὲν 2, 24.
 ὅστις ὑπέχει 10, 20.
 ὅστις φοβεῖται 79, 17.
 ὅτ' ἂν ἀμαρτάνῃς 1, 13.
 ὅτ' ἂν ἀντρίχιν 108, 10.
 ὅτ' ἂν γὰρ ἄλ. 69, 1.
 ὅτ' ἂν γὰρ ἔλθῃ 55, 6.
 ὅτ' ἂν γὰρ ἡδύς 45, 5.
 ὅτ' ἂν γὰρ ὀργῇ 46, 5.
 ὅτ' ἂν γυνή 68, 35.
 ὅτ' ἂν δ' ἐρῶντος 64, 18.
 ὅτ' ἂν δ' ἐρωτος 64, 1.
 ὅτ' ἂν δὲ κορηπὶς 75, 5.
 ὅτ' ἂν δὲ κρ. 90, 4.
 ὅτ' ἂν δὲ τις 14, 26.
 ὅτ' ἂν δανέλῃ 2, 2.
 ὅτ' ἂν δὴ ἀρα 43, 96.
 ὅτ' ἂν ἔτερος 3, 23.
 ὅτ' ἂν εὐπορῶν 2, 3.
 ὅτ' ἂν ἡδονῆς 17, 20.
 ὅτ' ἂν ἡ γέρον 121, 10.
 ὅτ' ἂν ἰδῆς 22, 5.
 ὅτ' ἂν κακοὶ 106, 3.
 ὅτ' ἂν κακός 45, 3.
 ὅτ' ἂν κλαίοντα 108, 78.
 ὅτ' ἂν οἱ δυνάμενοι 43, 46.
 ὅτ' ἂν πένης 70, 5.
 ὅτ' ἂν τι πράττης 7, 4.
 ὅτ' ἂν τις κακῶς 1, 53.
 ὅτ' ἂν τύχῃ 62, 6.
 ὅτ' ἂν φύσῃ 65, 2.
 ὅτε Κροῖσος 47, 20.

- ὅτε μεираκίον 119, 14.
 ὅτεω χρήματα 76, 16.
 ὅτι ἂν ἀκριβ. 48, 40.
 ὅτι βασιλέως 47, 21.
 ὅτι ἡ ἀλήθεια 11, 24.
 ὅτι ἡ παραμυθία 113, 15.
 ὅτι μάταιος 1, 93.
 ὅτι μεγάλου καὶ 20, 52.
 ὅτι μὲν ἅπαντος 48, 64.
 ὅτι μὲν γὰρ τὰ 49, 35.
 ὅτι μὲν οὖν 64, 41.
 ὅτι μισεῖσθαι μὲν 43, 50.
 ὅτι μοι δοκεῖ 46, 27.
 ὅτι ὁ ἀγαθός 1, 78.
 ὅτι ὁ θάνατος 120, 35.
 ὅτι πάντα τὰ 29, 33.
 ὅτι παραπλησία 118, 28.
 ὅτι πλῶ ἔοικε 97, 29.
 ὅτι πολιήτης 38, 61.
 ὅτι τὰ σήματα 6, 42. 101, 24.
 ὅτι τὰς Μούσας 84, 12.
 ὅτι τῆς συγκρίσεως 121, 38.
 ὅτι τὸ κοινὸν 120, 34.
 ὅτι τοιαύτη 108, 60.
 ὅτι τοίνυν κρηπὶς 5, 64.
 ὅτι χωρὶς 84, 9.
 ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ 103, 24.
 ὅτῳ μετὰ ἀνατ. 20, 67.
 οὐ γὰρ ἀγνοεῖς 43, 41.
 οὐ γὰρ ἀσύνητον 28, 10.
 οὐ γὰρ δίκαιον 17, 2.
 οὐ γὰρ ἐμὸν 11, 6.
 οὐ γὰρ ἐσθλὰ 125, 5.
 οὐ γὰρ ἐστὶν 58, 13.
 οὐ γὰρ θέμις 98, 43.
 οὐ γὰρ κατ' 51, 10.
 οὐ γὰρ ὁ δουλ. 46, 49.
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς 29, 55.
 οὐ γὰρ ὁμοίως 54, 33.
 οὐ γὰρ οὕτως 97, 21.
 οὐ γὰρ παρὰ 91, 8.
 οὐ γὰρ ποτ' 74, 2.
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν 43, 5.
 οὐ γὰρ τι μεῖζον 122, 2.
 οὐ γὰρ τις 90, 3.
 οὐ γὰρ τις ἂν δ. 49, 13.
 οὐ γὰρ τις ἐπιχθ. 98, 26.
 οὐ γὰρ τὸ μὴ 15, 13.
 οὐ γὰρ τὸ πλήθος 18, 5.
 οὐ γὰρ ὑπερθεῖν 96, 3.
 οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν 8, 11.
 οὐ δεῖ διαβολῆς 42, 1.
 οὐ δεῖ λέγειν 99, 17.
 οὐ δίκαιον οὕτε 46, 65.
 οὐ δοκεῖ μοι 76, 15.
 οὐ δύναμαι σοι 19, 11.
 οὐ ζῶσιν 4, 14.
 οὐ θαυμ' ἔλεξας 98, 47.
 οὐ θέμις ὧ 25, 23.
 οὐ θρηνητέον 124, 35.
 οὐ καλὸν ὧ 29, 53.
 οὐ κάμνει τὰ 29, 83.
 οὐ κατασχευῶ 43, 48.
 οὐ κλαίω ξείνων 124, 11.
 οὐ λυπούντα 83, 12.
 οὐ μακαριεῖς 116, 42.
 οὐ με τις 81, 4.
 οὐ μὲν γὰρ 69, 6.
 οὐ μὲν γὰρ τι 59, 1. 98, 51.
 οὐ μὲν δὴ κείνου 7, 12.
 οὐ μὲν μοι 7, 15.
 οὐ μετανοεῖν 1, 14.
 οὐ μὴ φρονήσῃς 86, 4.
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 16, 22.
 οὐ μὴν οὐδὲ μετ' 19, 12.
 οὐ μόνον δὲ 47, 17.
 οὐ μόνον ὥς ἔοικεν, 18, 30.
 οὐ νέμεσις καὶ 12, 6.
 οὐ νῦν κατείδον 20, 35.
 οὐ νῦν με 36, 3.
 οὐ πανταχοῦ 121, 14.
 οὐ παντελῶς 44, 3.
 οὐ πάντες 69, 3.
 οὐ πάννυ 73, 59.
 οὐ πάννυ τι 61, 3.
 οὐ παύσομαι 81, 5.
 οὐ πενία λύπην 5, 90.
 οὐ πολὺν διάγ. 48, 14.
 οὐ ποτε δουλείῃ 62, 36.
 οὐ ποτε φήσω 68, 14.

οὐ πω λευγαλέον 56, 10.
 οὐ πάποτ' ἐξήλωσα 16, 7. 93,
 20. 123, 2.
 οὐ σὲ μάτην 91, 1.
 οὐ σωφρονίζειν 74, 18.
 οὐ ταυτὸν ὧ 121, 2.
 οὐ τῇ φρονήσει 3, 16.
 οὐ τῆς ἐμῆς 10, 2.
 οὐ τι μάλ' 98, 55.
 οὐ τις αἰδοῖος 126, 4.
 οὐ τὸ ξῆν 7, 44.
 οὐ τὸ πένεσθαι 95, 9.
 οὐ τὸ πλουτεῖν 94, 17.
 οὐ τοι ἀπ' ἀρχῆς 29, 41.
 οὐ τοι ἦν δ' ἐγὼ 43, 156.
 οὐ τοι θράσος 32, 5.
 οὐ τοι λείψανα 1, 2.
 οὐ τοι νομίζω 8, 6.
 οὐ τοι νόμισμα 1, 3.
 οὐ τοι ποθ' ἦξει 29, 25.
 οὐ τοι σίμπορον 71, 2.
 οὐ τοι τὰ χρήματ' 94, 9.
 οὐ τοι τὸ γῆρας 117, 2.
 οὐ τοῖς ἀθύμοις 8, 11.
 οὐ τοῖς γὰρ ὄμν. 27, 9.
 οὐ τοῖς πλείουσι 98, 20.
 οὐ τὸν κρατοῦντα 105, 20.
 οὐ τῶν κακούργων 46, 9.
 οὐ χαλεπὸν 113, 17.
 οὐ χρηθ' 85, 7.
 οὐ χρηθ' παννύχιον 48, 8.
 οὐ χρηθ' πλ' μικροῖς 74, 22.
 οὐ χρηθ' ποδώκη 4, 15.
 οὐ χρηθ' ποτ' 105, 3. 8. 62, 4.
 οὐδ' ἂν σὺ φ. 73, 33.
 οὐδ' αὖ τοιαύτην 13, 3.
 οὐδ' ὑγιείας 101, 1.
 οὐδ' ὡς ᾤετο 44, 13.
 οὐδὲ γὰρ οἱ 98, 15.
 οὐδὲ γὰρ περὶ 80, 15.
 οὐδὲ γὰρ τοῦτο 115, 17.
 οὐδὲ γε θάσσον 49, 44.
 οὐδὲ γε μοι δοκεῖ 43, 67.
 οὐδέ γε ὁπότε ἂν 1, 95.
 οὐδὲ εἰς οἶδεν 20, 10.

οὐδὲ μάκαρ 98, 24.
 οὐδέ τις εὐόρκου 2, 11.
 οὐδεις ἂν εἴποι 38, 16.
 οὐδεις γὰρ κολάζει 46, 92.
 οὐδεις γὰρ οὕτως 55, 10.
 οὐδεις γὰρ ὦν δ. 29, 32.
 οὐδεις γοῦν οὕτω 94, 29.
 οὐδεις ἐλεύθερος 6, 51.
 οὐδεις ἔπαινον 29, 31.
 οὐδεις ἐπὶ σμ. 108, 4.
 οὐδεις ἐπλούτησε 10, 21.
 οὐδεις ξύννοιδεν 4, 7.
 οὐδεις στρατεύσας 54, 13.
 οὐδεις τὰ πατ. 116, 26.
 οὐδεις τῶν ἀγ. 37, 4.
 οὐδεις φιλοχρημάτος 3, 77.
 οὐδεμία γὰρ 12, 22.
 οὐδεμία μηχανή 46, 48.
 οὐδὲν ἂν εἴη 13, 17.
 οὐδὲν γαίᾳ 68, 9.
 οὐδὲν γὰρ ἄλγος 116, 28.
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο 5, 125.
 οὐδὲν γὰρ καλὸν 74, 19.
 οὐδὲν διαβολῆς 42, 4.
 οὐδὲν ἐν ἀνθρ. 79, 1.
 οὐδὲν Κύρν' 20, 1. 67, 4.
 οὐδὲν μὲν συμβ. 48, 49.
 οὐδὲν μικρότερον 5, 117.
 οὐδὲν οὕτως τῶν 38, 63.
 οὐδὲν πέπονθα 108, 57.
 οὐδὲν τυράννου 49, 1.
 οὐδὲν τῶν ἀνθ. 98, 67.
 οὐδένα θησανρὸν 31, 16.
 οὐδενὶ φθονητέον 38, 58.
 οὐδενὸς χρηθ' 29, 45.
 οὐδέποθ' ἐταίρα 73, 45.
 οὐδέποτ' ἀθυμεῖν 110, 2.
 οὐδέποτ' ἀληθές 83, 2.
 οὐδέποτ' εὐτυχίην 2, 15.
 οὐδέποτε λιμός 95, 16.
 οὐθ' ὁ αὐστηρός 4, 116.
 οὐθ' οἱ ἄμουσοι 4, 60.
 οὐθεις ἐπ' αὐτοῦ 23, 3.
 οὐθεις πονηρὸν 37, 1.
 οὐθεις πᾶντες 121, 4.

- οὐδὲν γένους 86, 10.
 οὐδὲν μὴ λυπεῖ 107, 1.
 οὐδὲν σιωπῆς 33, 2.
 οὐκ ἄγαθόν ποτε 47, 1.
 οὐκ ἄγαμαι 105, 6.
 οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν 29, 56.
 οὐκ ἄμεινον 121, 32.
 οὐκ ἂν γένοιτ' 116, 9.
 οὐκ ἂν γένοιτο 90, 10.
 οὐκ ἂν δυναίμην 4, 30.
 οὐκ ἂν δύναται 98, 5.
 οὐκ ἂν δύναται μὴ 29, 23.
 οὐκ ἂν ἐκώλυον 38, 57.
 οὐκ ἂν ποτ' ἄνδρες 87, 6.
 οὐκ ἂν τις εἴπη 35, 7.
 οὐκ ἄνδρὸς ὄρκοι 27, 2.
 οὐκ ἀντιλέγοντα 82, 8.
 οὐκ ἀπεδίδρασκεν 29, 72.
 οὐκ ἄρα ἔδει 64, 43.
 οὐκ ἄρα τειχῶν 43, 147.
 οὐκ εἰδώς ὅτι 43, 55.
 οὐκ ἐλευθέρου 89, 6.
 οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν 112, 2.
 οὐκ ἐπιλογιζομένη 10, 64.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως 107, 4.
 οὐκ ἔστ' ἀκουσμ. 83, 1.
 οὐκ ἔστ' ἀναισχ. 73, 39.
 οὐκ ἔστ' ἀνολας 4, 35.
 οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων 5, 5.
 οὐκ ἔστι γῆρας 117, 4.
 οὐκ ἔστι κρείττον 33, 6. 51, 2.
 οὐκ ἔστι λύπη 99, 7. 113, 5.
 οὐκ ἔστι μείζων 75, 9.
 οὐκ ἔστι μοιχοῦ 6, 21. 25.
 οὐκ ἔστι παιδ. 63, 13.
 οὐκ ἔστι παισὶ 79, 3.
 οὐκ ἔστι πενίας 96, 4. 13.
 οὐκ ἔστι τὴν 1, 83.
 οὐκ ἔστι τόλμης 51, 20. 25.
 οὐκ ἔστι τρυφῆς 88, 7.
 οὐκ ἔστιν ἀναιδαῦς 32, 3.
 οὐκ ἔστιν ἄνθρ. 90, 7.
 οὐκ ἔστιν ἀρετῆς 1, 6.
 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν 111, 10.
 οὐκ ἔστιν ἐμεθύσθην 18, 20.
 οὐκ ἔστιν ἐν 86, 7.
 οὐκ ἔστιν ἐπὶ 7, 25.
 οὐκ ἔστιν ὁργῆς 20, 20.
 οὐκ ἔστιν ὅστις 29, 14. 105, 32. 40.
 οὐκ ἔστιν ὅτι ἂν 20, 44.
 οὐκ ἔστιν οὐδεις 9, 14.
 οὐκ ἔστιν οὐδεις ἀποδ. 87, 7.
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν 3, 9. 34, 4. 43, 13. 44, 6. 60, 1. 72, 9. 76, 1. 79, 4. 98, 42. 105, 34.
 οὐκ ἔστιν οὕτε 65, 5. 73, 42. 74, 13.
 οὐκ ἔστιν οὕτως 105, 59.
 οὐκ ἔστιν ὡ μ. 29, 40.
 οὐκ ἦν ἂν ἄνθρ. 38, 12.
 οὐκ ἠξίωσα 79, 13.
 οὐκ οἶδ' ὅτῳ 105, 40.
 οὐκ οἶδ' οὐδ' 58, 11. 98, 40.
 οὐκ οἶδ' ὅτι 17, 33.
 οὐκ οὖν ἔφη ὁ 85, 23.
 οὐκ οὖν ἔφη 92, 17.
 οὐκ οὖν ἔχομεν 67, 22.
 οὐκ οὖν ἦν δ' 65, 18.
 οὐκ οὖν ἦν δ' ἐγὼ 9, 66.
 οὐκ οὖν ἱκανὸν 8, 22.
 οὐκ οὖν καὶ 74, 57.
 οὐκ οὖν καὶ ἐν 44, 10.
 οὐκ οὖν τὸ 121, 24.
 οὐκ οὖν τὸ δίκην 46, 16.
 οὐκ οὖν τοῦτο 118, 18.
 οὐκ οὖν φαιμέν 3, 95.
 οὕσης γὰρ ταφῆς 123, 14.
 οὕτ' ἂν μνησάμην 51, 1.
 οὕτ' ἂν φίλον 39, 16.
 οὕτ' ἀρετῆς 103, 4.
 οὕτ' εἰκὸς ἀρχεῖν 49, 5.
 οὕτ' ἐκ χειρὸς 36, 14.
 οὕτε γὰρ ἂν φίλους 54, 66.
 οὕτε γὰρ γάμον 38, 26.
 οὕτε γὰρ ἐν 7, 77.
 οὕτε γὰρ πατέρους 102, 5.
 οὕτε γὰρ μὴν 116, 10.
 οὕτε γυνή 110, 26.
 οὕτε ἐκ τρυφ. 13, 48.

οὔτε ἐξ ἱεροῦ 1, 81.
 οὔτε ἱππὸν χωρὶς 94, 26.
 οὔτε ἱππὸς 1, 37.
 οὔτε ἱππὸς ἐπὶ 5, 91.
 οὔτε ἱππῶ 3, 90.
 οὔτε λέξαι δεῖ 79, 50.
 οὔτε μάχαιραν 13, 47.
 οὔτε ναῦν ἐξ 1, 86.
 οὔτε ναῦν 110, 22.
 οὔτε ὄραν 74, 42.
 οὔτε παρὰ 10, 56.
 οὔτε πλείοντας 4, 65.
 οὔτε πύρ 6, 81.
 οὔτε δῖτον 86, 23.
 οὔτε συμπόσιον 1, 30.
 οὔτε τὰ τῶν 4, 119.
 οὔτε τὸν ἀρ. 103, 31.
 οὔτε τὸν ἀρρωστον 94, 13.
 οὔτε φράσις 60, 4.
 οὔτος γὰρ μάλιστα 79, 37.
 οὔτος κράτιστος 5, 1.
 οὔτω γὰρ δὴ τοι 20, 42.
 οὔτω γὰρ ἔχει 7, 76.
 οὔτω γὰρ χρη 5, 74.
 οὔτω γυναικὸς 69, 14.
 οὔτω δὲ καὶ 1, 87.
 οὔτω δὲ Σωκράτης 1, 103.
 οὔτω πειρῶ 5, 27.
 οὔτω τι πολὺν. 99, 29.
 οὔτω τι πρᾶγμα 110, 9.
 οὔτως ἀναιδῶς 13, 2.
 οὔτως ἀνάνδρος 108, 34.
 οὔτως ἔνιοι 23, 7.
 οὔτως ἔχει ποτ' 85, 15.
 οὔτως ὅτ' ἂν 99, 5.
 οὐχ αἱ τρίχες 52, 10.
 οὐχ ἡ λύπη 38, 37.
 οὐχ ὁ Διόνυσος 5, 15, 74, 8.
 οὐχ ὁ θάνατος 118, 25.
 οὐχ ὁ λόγος 60, 3.
 οὐχ ὅθεν 104, 7.
 οὐχ ὅση 125, 2.
 οὐχ οὔτω χαλεπὸν 13, 34.
 οὐχ ὡς νομίζεις 3, 17.
 οὐχ ὥσπερ ὑπάρδημα 94, 32.

οὐχὶ μόνον οὔτως 81, 9.
 ὀφθαλμῶν 73, 52.
 ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα 3, 19.
 ὄφρα ἔταρχ. 123, 7.
 ὀχληρόν ὁ χρ. 116, 8.

H.

πάθος τί μοι 64, 26.
 παιδείας τῶν μὲν 22, 34.
 παῖδες σοφοῦ 35, 3.
 παίδων δὲ ἱκανότης 44, 61.
 παίδων κρατεῖν 83, 15.
 πάλαι μὲν οὖν 91, 3.
 πάλαι ποτ' 10, 1.
 πάλαι σκοποῦμαι 105, 31.
 παλαιὰ καινῶς 124, 20.
 παλαιὸς αἶνος 115, 5.
 πάλιν ἐρωτῶμενος 7, 74.
 πάμπαν δ' 105, 7.
 πᾶν ἔστιν 105, 54.
 πᾶν γὰρ τὸ τιμ. 46, 62.
 πᾶν πρᾶγμα 5, 68.
 πᾶντ' ἐμπέφυκε 116, 29.
 πᾶντ' ἔστιν ἔξου. 29, 28.
 πάντα γὰρ δεῖ 85, 4.
 πάντα γὰρ μίαν 118, 5.
 πάντα γὰρ ταῖς 29, 19.
 πάντα δὲ τὰ 111, 11.
 πάντα μὲν οὖν 8, 15.
 πάντα μὲν ὧν 98, 71.
 πάντα τὰ ζ. 29, 47.
 πάντα ὑπακούει 108, 66.
 πανταχοῦ ζῆν 119, 4.
 πάντες ἄνθρωποι 81, 18.
 πάντεσσι θνατ. 98, 25.
 πάντες ἴσον νεκ. 118, 9.
 παντὸς καλοῦ 17, 8.
 πάντων ἀριστον 103, 23.
 πάντων δ' ὅς 73, 27.
 πάντων δὲ δειν. 43, 58.
 πάντων δὲ μάλιστα 24, 2.
 πάντων δὲ μέγιστον 23, 18.
 πάντων ἱατρός 124, 22.
 πάντων ὁ λιμὴν 120, 11.
 πάντων τὸ θ. 108, 17.
 παπὰ νέος 52, 3.

Y

- παρὰ Ταρτησίοις 44, 41.
 παρὰ τῷ τύφῳ 22, 35.
 παραπλησίον 68, 26.
 παραπλησίως δὲ καὶ 115, 27.
 παρθενικὴν δὲ 70, 8.
 παρρησίῃ ἀπὸ 13, 44.
 παρῶν δέ τις 7, 75.
 παρώρμα δὲ τοὺς 29, 78.
 πᾶς ἀνὴρ καὶ 119, 2.
 πᾶς δὴ νοῦν 79, 47.
 πᾶς ἐρυθριῶν 31, 5.
 πᾶς ὁ μὴ φρ. 22, 12.
 πᾶσα γὰρ δούλῃ 67, 2. 69, 18.
 πᾶσα γὰρ πράξις 5, 180.
 πᾶσα μὲν γὰρ 5, 61.
 πᾶσα μὲν οὖν 1, 65.
 πᾶσά τε ἐπιστήμη 9, 30.
 πᾶσαν εὐνοίαν 42, 17.
 πᾶσι δ' ἀγγέλλω 70, 10.
 πᾶσιν γὰρ 105, 15.
 πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν 119, 3.
 πᾶσιν βέ ἀνθρώποις 91, 2.
 πᾶσιν τοι 111, 16.
 πατέρα δὲ ἢ 79, 40.
 πατέρα τε π. 83, 16.
 πατήρ δ' ἀπειλῶν 83, 7.
 πατράσι παῖδας 39, 24.
 πατρίδα κοσμήσω 39, 15.
 πατρίς καλῶς 40, 1.
 Πάτροκλον 122, 6.
 πατρός δ' ἀνάγκη 79, 19.
 πατρός ἐπιτίμησις 83, 22.
 πατρός ὀνειδὴ 44, 57.
 πατρός σωφροσύνη 5, 44.
 πατρὶ ἔχειν 68, 28.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν 38, 28.
 παυρολόγοι 115, 13.
 παῦσαι 76, 9.
 παῦσαι δὲ 124, 28.
 παῦσαι· τὸ μὲν 43, 29.
 πειρατέον 48, 16.
 πειρῶ τὸν πλοῦτον 94, 19.
 πειρῶ τύχης 108, 5.
 Πιλοπίδας ἀνδρείου 42, 13.
 πενέστατοι 95, 10.
 πένητας οὐδεις 97, 4.
 πένητος ἀνδρός 95, 3.
 πενθεῖν δὲ 124, 27.
 πενία δὲ συγκρ. 96, 9.
 πενία δὲ τοῖς 96, 10.
 πενία διδάσκει 96, 2.
 πενίαν ἡγητέον 10, 68.
 πενίας διττὸν 95, 14.
 πενίη πλοῦτος 97, 23.
 πενίην 108, 70.
 πέπεισο μὴ 1, 23.
 πέποιθα 73, 19.
 πέπονθας οἶα 108, 25.
 πέπονθεν οἶα 124, 8.
 πέρας μὲν γὰρ 7, 50.
 περὶ ἀληθείας ὡς Τάτ 11, 23.
 περὶ βίῳ 5, 69.
 περὶ γάμων 67, 26.
 περὶ δὲ γενέσεως 101, 4.
 περὶ δὲ ἐπιθυμίας 10, 67.
 περὶ δὲ τοῦ 120, 27.
 περὶ δὲ τροφῆς 17, 43.
 περὶ Εὐριπίδου 6, 86.
 περὶ θεῶν, ὡς Τίμ. 80, 11.
 περὶ μὲν αὐτῶν 29, 76.
 περὶ μὲν οὖν τῶν 43, 65.
 περὶ πλείονος 48, 38.
 περὶ τῆς καθ'. 33, 17.
 περὶ χρημάτων 16, 13.
 Περίανδρος ἐρωτηθεὶς 8, 56.
 24, 12. 43, 78.
 Περικλῆς 70, 17.
 Περικλῆς Σοφοκλέους 17, 19.
 περισσόμυθος 86, 2.
 Πέρσαι καὶ 123, 13.
 Περσῶν μετὰ 7, 64.
 Περσῶν τὴν 39, 31.
 πέττειν τι 124, 41.
 πέφυκε γὰρ πῶς 73, 14.
 πέφυκε γὰρ· τὸ 54, 32.
 πέφυκε ξυνιέναι 3, 59.
 πῆμα κακὸς 2, 14.
 πικρὸν ἐστὶ 116, 20.
 πικρὸν νέα 71, 8.
 Πίνδαρος εἶπε 111, 12.

πιστὸν μὲν οὖν 62, 23.
 Πιττακὸς 67, 17. 108, 73.
 Πιττακὸς ἀδικηθεὶς 19, 14.
 Πιττακὸς ἔφη 9, 33. 84.
 Πιττακὸς παρακ. 79, 41.
 Πλάτων Ἀντισθένης 36, 22.
 Πλάτων ἐρωτηθεὶς 7, 43. 68, 31.
 94, 27.
 Πλάτων ἔφη τοὺς 7, 27.
 Πλάτων θρασύν. 79, 43.
 Πλάτων λοιδορούμενος 19, 5.
 Πλάτων μὲν 11, 15.
 Πλάτων ὀργιζόμενος 20, 57.
 Πλάτων ὀργισθεὶς 20, 43.
 Πλάτων πολλάνκις 17, 36.
 Πλάτων πρὸς 10, 60.
 Πλάτων συνεβούλευεν 23, 13.
 πλείη μὲν γὰρ 98, 33.
 πλειστάκις 108, 40.
 πλεονεξία μέγιστον 10, 3.
 πλεονεξία 36, 24.
 πλέονες ἐξ 29, 66.
 πλην τῆς τεκούσης 73, 10.
 πλούσιον χρη 10, 36.
 πλουτεῖς τὰ δ' 96, 7.
 πλουτεῖς; ὁ πλ. 93, 12.
 πλοῦτος ἀλόγιστος 92, 8.
 πλοῦτος ἀπὸ 10, 37. 92, 15.
 πλοῦτος δὲ κακίας 93, 24.
 πλοῦτος δὲ πολλῶν 91, 19.
 πλοῦτος δὲ πρὸς 91, 11.
 πλοῦτος ἐν πόλει 43, 142.
 πλοῦτος καὶ σοφίῃ 91, 26.
 πλούτου δ' ἀπορροῦντ. 92, 3.
 πλούτου μὲν δὴ 94, 30.
 πνίγοι' ὅτ' ἂν 90, 10.
 πόθεν ποτ' ἄρα 6, 20.
 ποῖ πῶς δὲ 22, 7.
 ποίει ἃ κρίνεις 46, 42.
 ποιε μὲν μηδὲν 48, 58.
 ποιῇν τίς βιοτ. 98, 57.
 ποῖον ἔφη μέρος 98, 75.
 πόλεμος ἔνδοξος 50, 10.
 πολιοὶ μὲν ἡμῖν 118, 13.
 πολιδὲς τεχνίτης 116, 32.

πολλαῖα γὰρ 43, 86.
 πόλλ' ἐλπίδες 111, 4.
 πόλλ' ἐν ἀμνη. 97, 15.
 πόλλ' ἐν κακοῖσι 20, 29.
 πόλλ' ἔστιν ἀνθ. 98, 36.
 πόλλ' ἔστιν ἐν 108, 35.
 πολλὰ γὰρ αὐτὰ 46, 97.
 πολλὰ δ' ἄελπα 111, 6.
 πολλὰ δ' ἀεργός 30, 10.
 πολλὰ δεῖ 29, 35.
 πολλὰ δύσκολα 108, 42.
 πολλὰ με διδ. 38, 24.
 πολλὰ μὲν 48, 50.
 πολλὰ μετὰ 111, 14.
 πολλὰ σε ζηλώ 39, 12.
 πολλὰ φέρειν 8, 9.
 πολλαὶ τέχναι 3, 88.
 πολλαῖσι μορφαῖς 3, 3.
 πολλάνκι παρ 111, 15.
 πολλάνκι τοι 4, 21.
 πολλάνκις ἀκήκοα 29, 102.
 πολλάνκις ἀνθρώπων 20, 2.
 πολλάνκις γὰρ 67, 18.
 πολλάνκις ἔχων 105, 50.
 πολλάνκις μὲν δὴ 46, 108.
 πολλὰς ἂν εὖροις 73, 15.
 πολλὰς γ' ὁ δ. 105, 44.
 πολλήν ἐπιμέλειαν 33, 13.
 Πολλίας 62, 48.
 πολλοὶ ἀδικηθέντες 4, 106.
 πολλοὶ βουλόμενοι 23, 16.
 πολλοὶ γε θνητῶν 4, 9.
 πολλοὶ γε πολλοῖς 98, 41.
 πολλοὶ γεγάτες 106, 7.
 πολλοὶ γούν 42, 11.
 πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι 3, 21.
 πολλοὶ δὲ θν. 30, 9.
 πολλοὶ δοκῶντες 23, 15.
 πολλοὶ πλοῦτον 92, 9.
 πολλοὶ πολυμαθεῖς 4, 83.
 πολλοὶ σοφοὶ 119, 18.
 πολλοὶ τῶν 107, 9.
 πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 4, 101.
 πολλοὶ φυγόντες 62, 32.
 πολλοῖς ἀνθρώπων 36, 1.

πολλοῖς ἀντιλέγειν 82, 3.
 πολλοῖς ἀχρηστοῖσι 106, 10.
 πολλοῖς γὰρ ἀνθ. 33, 1.
 πολλοῖς παρέστην 106, 2.
 πολλοῖς ὑπέκκανυ' 63, 18.
 πολλοῖσι δούλοις 62, 39.
 πολλοῖσι θνητῶν 2, 9.
 πολλὸς γὰρ ἡ. 121, 1.
 πολλοῦ γὰρ χρ. 39, 4.
 πολλοὺς γὰρ 96, 22.
 πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς 20, 11.
 πολλοὺς δὲ 68, 15.
 πολλοὺς δὲ πλούτῳ 72, 6.
 πολλοὺς δὲ ἀνάγκην 107, 8.
 πολλοὺς λογισμοὺς 2, 4.
 πολλοὺς τοι 4, 45.
 πολλοὺς ὥσπερ 4, 67.
 πολλῶ δὲ κρεῖττον 16, 13. b.
 πολλῶ τοι πλέονας 18, 10.
 πολλῶ δ' ἐν πολυπ. 87, 3.
 πολλῶν δὲ ὄντων 44, 39.
 πολλῶν καλῶν 45, 11.
 πολλῶν νέων 51, 13.
 πολλῶν σφόδρ' 6, 29.
 πολλῶν τὰ χρημ. 93, 16.
 πολλῶν φύσει 73, 56. 99, 1. 18.
 πολλῶν χρημάτων 37, 22.
 πολὺ γὰρ ἔξον 48, 46.
 πολὺ γ' ἔστι 60, 2. 98, 17.
 πολὺ μείζον 100, 5.
 πολὺ χεῖρον 73, 44.
 πολὺβουλον εἶναι 2, 36.
 Πολυδεύκης 84, 13.
 πολυλογία 36, 28.
 πολυμαθίῃ κάρτα 34, 19.
 πολὺς τοι μόχθος 116, 44.
 πολυσπερήs 105, 25.
 πονηρὰ φύσις 43, 35.
 πονηρῶν ἀθέων 43, 129.
 πόνοι οἱ ἐκ. 29, 59.
 πόνος γὰρ ὡς 29, 7.
 πόμος συνεχῆs 29, 64.
 πόμου μεταλλ. 29, 38.
 πότερα γενέσθαι 7, 10.
 πότερα δ' αὖν 112, 8.

πότερα θέλεις 13, 1.
 πότερον εἰκός 86, 26.
 ποῦ δὴ τὸ 105, 12.
 πρᾶττε ἀμεταμέλητα 3, 33.
 πρᾶττε μεγάλα 1, 24.
 Πραῦσιν τοὺς 37, 38.
 πρέπει μὲν που 46, 90.
 πρέσβεις ἦκον 5, 48.
 πρεσβύτες δικαζομένη 13, 29.
 πρὶν γὰρ φρονεῖν 4, 15.
 πρὸ πάντων γὰρ 85, 21.
 πρὸ τῶν τοιούτων 34, 5.
 προηγείται 46, 74.
 προνοίας οὐδὲν 8, 2.
 πρὸς ἅ πάντα 46, 104.
 πρὸς ἅπαντα δ. 96, 11.
 πρὸς γὰρ τὸ γ. 116, 14.
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχ. 43, 18.
 πρὸς δὲ τὸ ὅλον 29, 75.
 πρὸς δὲ τουτοῖς 44, 27. 47, 14.
 πρὸς δὲ ὡ βασι. 62, 51.
 πρὸς θεῶν τις 30, 14.
 πρὸς κέντρα 3, 22.
 πρὸς μὲν δὴ 43, 53.
 πρὸς μὲν τὰ ἄ. 118, 33.
 πρὸς σοφίᾳ 51, 17.
 πρὸς τὴν νόσον 100, 3.
 πρὸς τὸν τελευτ. 125, 8.
 πρὸς τοὺς παρὰ 46, 29.
 πρὸς υἱὸν ὀργῆν 83, 14.
 προσήκει δ' ἡμῖν 46, 111.
 πρόσκοικος γὰρ 43, 124.
 πρόχειρον ἐπὶ 13, 11.
 Πρωταγόρας ἔλεγε 29, 80.
 πρώτη καὶ ὀγδοη. 79, 38.
 πρώτη μὲν οὖν 84, 20.
 πρώτον μὲν χρῆ 70, 13.
 πρώτον μὲν γὰρ 28, 16. 49, 31.
 πρώτον μὲν αὖν 1, 72.
 πρώτον μὲν τοίνυν 60, 9.
 πρώτον μὲν φιλοπ. 29, 81.
 πτηνὰς διώκεις 111, 1.
 Πτολεμαῖος ὁ 49, 21.
 Πυθαγόρας εἶπεν 43, 79.
 Πυθαγόρας ἔλεγε 18, 25.

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς 11, 25.
18, 34, 39, 25.

Πυθαγόρας ἔφη 1, 29.

Πυθαγόρας περηγνύα 17, 13.
29, 99.

Πυθαγόρας τῶν 43, 84.

Πύθιας ἡ 31, 8.

πυνθανομένον 1, 32.

Πύρρος 54, 57. 60.

Πύρρου ἐπιστρατ. 7, 60.

Πύρρων ἔλεγε 121, 28.

πωλούμενος 3, 63.

πῶς ἀναλύεται 118, 7.

πῶς γὰρ αὖ τις 46, 64.

πῶς γὰρ ἡ 5, 62.

πῶς γὰρ ὦ 3, 71.

πῶς δ' αὖ ἐκ 49, 29.

πῶς ἐνίδοιεν 4, 43.

πῶς ἔχεις 57, 4.

πῶς οὖν αὖν 1, 97.

πῶς οὖν μάχονται 99, 20.

P.

ῥᾶον παραινεῖν 114, 5.

ῥῆσις βραχεῖα 79, 24.

ῥήταρος δὲ 54, 52.

ῥώμη δ' ἔτ' 54, 17.

ῥώμη δὲ μετὰ 53, 10.

ῥώμη ψυχῆς 5, 42.

ῥώμην μεγίστην 17, 12.

Σ.

σαρκὸς φωνή 101, 13.

σαφῆς ὁ χειμ. 96, 19.

Σεμίραμις δὲ 10, 53.

σεμνὸς ὢν 48, 51.

σεμνύνεσθαι 86, 17.

Σερπίφιος ὄνειδ. 39, 29.

σὴ πατρίς 29, 50.

σημά τε οἱ 122, 6.

σίγα πρὸς 74, 29.

σιγᾶν φρονοῦντα 22, 14.

σιγᾶς· σιωπῇ 34, 12.

Σιμωνίδης ἔλεγε 33, 12.

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς 10, 62, 91,
31, 98, 59.

Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς 2, 42.

Σιμωνίδης ὁ ποι. 49, 30.

Σιμωνίδης παρακ. 10, 39.

σιτία ποτὰ 101, 22.

σιωπῶντος 33, 8.

σκαιοῖσι πολλοῖς 2, 18.

σκαῖον τι χρῆμα 93, 15.

σκαῖον τὸ πλουτ. 93, 7.

σκάπτω καὶ 57, 11.

σκέψασθε δὴ 115, 25.

Σκίλουρος 84, 16.

σκόπει δὲ ὁ 43, 105.

σμικρὰ γὰρ ὅρ. 97, 25.

σμικρὰ παλαιὰ 118, 11.

σμικρὰν θέλοιμ' 93, 19.

σμικρὰς ἀπ' ἐρχῆς 19, 1.

Σμύρνα 64, 34.

σοὶ γὰρ τίς 6, 18.

σοὶ δ' εἶπον ὦ 29, 13.

Σόλων ἀποβαλὼν 122, 14.

Σόλων ἐκείνην 43, 76.

Σόλων ἐρωτ. 34, 15, 43, 77.

Σόλων ὁ Ἀθην. 29, 58.

Σόλων πῶς 43, 89.

Σόλων συμβουλ. 68, 33.

σοφῆς δὲ πεν. 97, 10.

σοφίας φθονῆσαι 38, 23.

σοφίῃ ἄθαμβος 3, 34. 7, 80.

σοφοὶ δὲ σύγκ. 109, 8.

σοφοὶ τύραννοι 48, 5.

Σοφοκλῆν 6, 1.

Σοφοκλῆς ἐμέμφετο 18, 33.

σοφὸν γε τοι 115, 15.

σοφὸν ἔαικε 58, 14.

σοφὸς μὲν οὖν 62, 14.

σοφοῦ γὰρ 108, 52.

σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν 46, 8.

σοφώτεροι γὰρ 114, 3.

Σπαρτιατῶν 67, 16.

σπάνιον δ' ἄρ' ἦν 126, 7.

Σπάρτην ἔλαχες 39, 10.

Σπενσίππω 119, 17.

στάσις ἐμφύλιος 43, 84.

στέργειν δὲ 108, 51.

στέργου δὲ με 5, 19.

Στίλβων ἐρωτηθεὶς 4, 89.
 στρατεία δ' 53, 2.
 στρατηλάται 54, 8.
 στρατιῶτα κούκ 53, 8.
 στρατιώτην ἔργον 53, 4.
 στρατιώτην Σμικρίνη 53, 5.
 σὺ δ' ἄκουε 117, 9.
 σὺ δ' εἰκ' 22, 32.
 σὺ δ' εὐτοχον 36, 9.
 σὺ δ' ὦ κακίστε 64, 6.
 σὺ δ' ὦ πατὴρ 39, 9.
 σὺ δὲ δὴ 79, 35.
 σὺ δὲ δὴ πρὸς 3, 89.
 σὺ δὲ μαθὼν 3, 69.
 σὺ μὲν παραινεῖς 37, 5.
 Συβαρίτης ἐπιδ. 29, 96.
 συγγενεὶ καὶ 13, 21.
 συγγνώμην ἔχω 49, 16.
 συγγνώμονάς τοι 28, 12.
 σύγγνωτε 74, 16.
 συγκέχυκε νῦν 28, 7.
 συμβούλευε μὴ 13, 20.
 συμμαρτυρῶ 73, 22.
 σὺν μυρίοις τὰ 29, 44.
 σὺν τοῖς φίλοις 113, 4.
 σὺν τοῖσι δεινοῖς 51, 6.
 συνάληψον 113, 2.
 συνάρομζε 46, 57.
 συνέσει δόξη 105, 22.
 συντυχὼν μοι 80, 12.
 στυλοὶ γὰρ 77, 3.
 Σύρα Σύρα 116, 17.
 σφαλεῖς γὰρ 4, 15.
 σφόδρ' εὐάλωτον 2, 1.
 σφόδρα τι 116, 13.
 σφραγίζου τοὺς 34, 9.
 σχεδὸν γὰρ καθάπερ 43, 115.
 σχολίος ἦ 4, 36.
 σχολὴ μὲν δὴ 29, 103.
 σχολὴ μὲν οὐκ 113, 1.
 σχολὴν δὲ σκοπῶν 30, 16.
 Σωκράτης διαλ. 103, 74.
 Σωκράτης ἐγκράτειαν 17, 28.
 Σωκράτης εἶπε 93, 37.
 Σωκράτης ἔλεγε 5, 33, 23, 8.
 41, 5, 48, 26, 98, 69.

Σωκράτης ἐν γῆρα 29, 68.
 Σωκράτης ἐπιδιδωμολ. 29, 94.
 Σωκράτης ἐρωτηθεὶς 3, 45, 5,
 35, 7, 16, 10, 47, 17, 22.
 31, 21, 9, 22, 38, 24, 13.
 43, 80, 81, 82, 83, 85, 68,
 30, 86, 20, 99, 35, 100, 7,
 103, 18, 19.
 Σωκράτης ἔφη 6, 9.
 Σωκράτης ἰδὼν 4, 85, 15, 8.
 Σωκράτης ὁ φιλόσοφος 3, 61.
 Σωκράτης ὄνειδ. 90, 12.
 Σωκράτης παρήνει 3, 32.
 Σωκράτης παρ. 101, 20.
 Σωκράτης πρὸς τὸν 5, 43.
 Σωκράτης τὴν 95, 18.
 Σωκράτης τὸν 38, 48.
 Σωκρατικὸς ὁ Κυνικὸς 2, 41.
 Σωκράτους φεύγοντος 7, 56.
 σῶμα ἀργίη 80, 15.
 Σώστρατος 86, 14.
 σωτηρίαν ἔγωγε 43, 97.
 σωφρονέστερον 3, 64.
 σώφρονος γυν. 74, 37.
 σωφρόνων δὲ 5, 122.
 σωφροσύνη τὰ 5, 49.

T.

τὰ ἁμαρτήματα 13, 33.
 τὰ αὐτὰ δὴ σὺν 5, 136.
 τὰ ἀφανῆ 3, 31.
 τὰ γὰρ καλὰ 37, 29.
 τὰ γὰρ περισσὰ 22, 21.
 τὰ γὰρ τολμηρὰ 51, 27.
 τὰ γὰρ τῶν νέων 52, 16.
 τὰ δ' ἄλλα 43, 11.
 τὰ δὲ παρὰ σοῦ 45, 24.
 τὰ δευτέρω 74, 5.
 τὰ δημόσια 10, 9.
 τὰ δυσχερῆ 103, 44.
 τὰ ἐπίπτονα 1, 26.
 τὰ εὐτελῆ 101, 6.
 τὰ κακῶς τρέφοντα 56, 7.
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν 43, 43.
 τὰ μεγάλα δῶρα 105, 51.
 τὰ μεγάλα κέρδη 59, 13.

τὰ μὲν γὰρ ἄλλα 74, 23.
 τὰ μὲν γὰρ σωφρ. 46, 103.
 τὰ μὲν καθ' 124, 33.
 τὰ μὲν ξύλα 14, 9.
 τὰ μετὰ γυναικὸς 72, 7.
 τὰ μηδὲν ὤφ. 58, 6.
 τὰ ὀνειδέα 20, 45.
 τὰ πατρῶα 60, 5.
 τὰ πόλλ' ἀνάγκη 50, 6.
 τὰ πολλὰ δὲ 5, 71.
 τὰ πονηρὰ 10, 22.
 τὰ προσπιέοντα 108, 38.
 τὰ τε γὰρ ἄλλα 120, 30.
 τὰ τῆς γε λήθης 81, 7.
 τὰ τῆς τέχνης 101, 14.
 τὰ τοι μέγιστα 51, 11.
 τὰ τυγχάνοντα 108, 24.
 τὰ τύχης 108, 29.
 τὰ τῶν τεκόντων 79, 15. 20.
 τὰ χρήματ' 91, 27. 94, 8.
 τὰ χρηστ' 30, 2.
 ταὶ Μοῖσαι 63, 7.
 ταῖς ἀτυχίαισι 112, 1.
 ταῖς αὐταῖς κόλ. 48, 31.
 ταμείον 67, 12.
 ταμειὸν ἐστίν 5, 9.
 τὰν δ' ἀνθρώπου 98, 45.
 τὰν δ' ἄρα χῶ 64, 9.
 τὰν ἅλα 59, 19.
 τάζον τινα 34, 14.
 ταπεινὰ γὰρ 22, 24.
 ταρασσεῖ τοὺς 118, 20.
 τὰργύριον εἶναι 22, 19.
 τὰργύριον ἐστίν 91, 15.
 τὰς μὲν γὰρ 67, 19.
 τὰς μὲν οὖν δικαίας 6, 44.
 τὰς μὴ κατὰ θύρας 18, 27.
 τὰς οὐσίας 94, 10.
 τὰς σιτήσεις 5, 94.
 τὰς συμφορὰς 5, 17. 108, 12.
 112, 4.
 τὰς τῆς τύχης 108, 75.
 ταῦτ' ἐστὶν ἁγιστ' 4, 38.
 ταῦτα δὲ ᾧ 56, 19.
 ταῦτα μὲν ἄρα 9, 64.

ταῦτα μὲν περὶ 1, 84.
 ταῦτα τοῦ Τιμωνος 120, 28.
 ταύταν δὲ τὰν 43, 93.
 ταυτὶ μὲν οὖν 70, 12.
 ταυτὸν ἐξ ἀσθενοῦς 2, 47.
 ταυτὸν ἐστίν 4, 64. 106, 58.
 109, 9.
 τάχ' ἂν πρὸς 78, 8.
 ταχύ γε στρατ. 53, 7.
 Τεγεατῶν 39, 32.
 τεθνάναι πολλῶ 17, 27.
 τέκνα μάθε 1, 25.
 τέκνον ἐμὸν 124, 23.
 τέκνον μὴ 78, 5.
 τεκνοτροφίῃ 76, 13.
 τελευτᾷ γὰρ 22, 42.
 τέλος δ' ἐπειδ' ἂν 115, 20.
 Τελχίνες 38, 56.
 τερπνὸν τὸ 119, 9.
 τέχνην γὰρ ἱκανὴν 43, 145.
 τῇ δ' Ἀφροδίτῃ 63, 1.
 τῆμος ἐπιρρήσσοις 59, 4.
 τὴν ἀληθῆ φιλ. 5, 70.
 τὴν ἀρμονίην 85, 19.
 τὴν αὐτὴν γνώμην 46, 17.
 τὴν δ' εὐγένειαν 91, 21. 107, 6.
 τὴν δ' εὐδαιμονίαν 103, 28.
 τὴν δ' εὐσέβειαν 54, 22.
 τὴν δὲ κατοχὴν 25, 3.
 τὴν δὲ πρὸ τῆς 80, 10.
 τὴν ἐπιτίμησιν 13, 24.
 τὴν Εὐβούλου 7, 68.
 τὴν εὐγένειαν 88, 10.
 τὴν ἡγεμονοῦσαν 3, 55.
 τὴν κακολογίαν 20, 69.
 τὴν μὲν ἀνδρίαν 7, 71.
 τὴν πόλιν ἄπ. 35, 11.
 τὴν χλανίδα 14, 1.
 τηνικαῦτα δὲ 46, 98.
 τηρεῖν μὲν εἰ 115, 12.
 τῆς ἀλαζονείας 22, 40.
 τῆς γὰρ ὁλώϊον 73, 47.
 τῆς δ' αὖ πάσης 21, 22.
 τῆς δὲ κακῆς 2, 44.
 τῆς ἐπιμελείας 29, 51.

- τῆς εὐτυχίας 43, 47.
 τῆς ἡσυχίας 29, 88.
 τῆς μὲν κατῆς 69, 11.
 τῆς ὀξυθυμίας 20, 49.
 τῆς οὐσίας 63, 14.
 τῆς παρηγορίας 13, 46.
 τῆς τύχης σκοπεῖν 5, 32.
 τί γὰρ ἄλλο 86, 21.
 τί γὰρ ἄνδρι 69, 12.
 τί γὰρ δὴ δεῖ 98, 52.
 τί γὰρ ἐλαφρόν 108, 49.
 τί γὰρ ἔστιν 98, 60.
 τί γὰρ καλὸν 121, 23.
 τί γὰρ; οὐ 65, 12.
 τί γὰρ πατρῶας 39, 6.
 τί γὰρ οὐ ἔφη 95, 22.
 τί δ' ἄλλο φωνή 116, 7.
 τί δ' ἂν ἔχοι 121, 19.
 τί δ' εἰ μὴ 9, 68.
 τί δ' ἐπεὶ 21, 20.
 τί δ' οὐ πάντων 6, 46.
 τί δ' οὐκ ἂν εἴη 91, 16.
 τί δαί; σωφροσύνης 5, 128.
 τί δαί τοῖς ἀνθρώποις 17, 9.
 τί δὲ δὴ πόλις 43, 146.
 τί δὴ ζῆν 18, 6.
 τί δὴ ποιεῖς 122, 12.
 τί δῆτα μοχθεῖν 74, 17.
 τί διακενῆς 62, 10.
 τί κέρδος οὐκ 125, 14.
 τί μοι μέλει 80, 14.
 τί νομίζεις 10, 57.
 τί οὖν ἔφη 37, 28.
 τί πολλὰ τηρεῖν 8, 8.
 τί ποτ' ἔστιν 97, 83. 113, 10.
 τί ποτε ἦν ἄρα 21, 26.
 τί ποτε Προμηθεὺς 2, 27.
 τί προβαλλόμεθα 2, 32.
 τί σαντὸν ἀδικῶν 4, 6.
 τί ταῦτ' ἐπαινεῖς 18, 1.
 τί ταῦτα πολλῶν 36, 11.
 τί τὸ στέρεσθαι 39, 17.
 τί τοῦντεῦθεν 9, 67.
 τί τοὺς θανόντας 124, 10.
 τί τούτου 59, 12.
 τί φῆς 74, 9.
 τιθῶμεν δὴ 43, 104.
 Τιθωνῶ μὲν 116, 33.
 τίκει γὰρ οὐδὲν 30, 6.
 τίκει δὲ τα 55, 3.
 τίκτουσι γὰρ 99, 19.
 τίμα τὴν ὑπ., 94, 20.
 τιμή δ' 106, 1.
 τιμῆς μὲν ὁπόσας 46, 52.
 τίμιος μὲν δὴ 9, 55.
 Τιμόθεος 54, 64.
 Τιμόθεος ὁ 13, 38.
 Τιμόθεος ὁ τῶν 39, 26.
 Τίμων ὁ 10, 54.
 τίν' ἡμῖν ἦκει 108, 54.
 τίπτε οὐ 8, 4.
 τίς ἀγῶν ἦ 65, 16.
 τίς ἂν δίκην 46, 2.
 τίς ἄρα μήτηρ 38, 8.
 τίς γὰρ ἂν ἦπτον 24, 14.
 τίς γὰρ οὐκ 120, 26.
 τίς γὰρ τίς ἀνὴρ 98, 35.
 τίς δ' οἶδεν 120, 18.
 τίς δ' οἶκος 67, 5.
 τίς δ' οὐχί 53, 9. 78, 4.
 τίς δὲ βίος 63, 16.
 τίς δὲ κα 38, 21.
 τίς δὲ τὴν τῶν 44, 11.
 τίς δὴ ποτ' 105, 42.
 τίς δὴδ' ὕγ. 68, 2.
 τίς οὖν ὁ τρόπος 29, 93.
 τίς οὖν οὕτω 46, 51.
 τίς οὗτος 102, 6.
 τίσασθε 74, 6.
 τὸ αἰετὶ μέλλειν 29, 67.
 τὸ γαμεῖν 69, 10.
 τὸ γὰρ ἀπεχθόν. 116, 30.
 τὸ γὰρ ἀπραγμον 7, 19.
 τὸ γὰρ βρότειον 98, 49.
 τὸ γὰρ διάφορον 97, 6.
 τὸ γὰρ εἰωθότα 49, 33.
 τὸ γὰρ ἐξαπατᾶσθαι 23, 17.
 τὸ γὰρ ἐπιδόν 54, 38.
 τὸ γὰρ ἐσλευσσεῖν 99, 21.
 τὸ γὰρ εὖ 106, 12.

τὸ γὰρ ὅλην 30, 17.
 τὸ γὰρ προθύμως 22, 30.
 τὸ γὰρ συνειδὸς 24, 15.
 τὸ γὰρ συνηθὺς 44, 5.
 τὸ γὰρ τοι 5, 124.
 τὰ γὰρ φοβεῖσθαι 118, 16.
 τὸ γῆρας ὡ 115, 6.
 τὸ γῆρας ὥσπερ 116, 15.
 τὰ γινῶθι, σαυτὴν 21, 2. 22, 4.
 τὸ γυναικί 68, 18.
 τὸ δ' ἄξιωμα 45, 6.
 τὸ δ' ἀσθενές 3, 12.
 τὸ δ' ἔμὸν σῶμα 123, 15.
 τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει 25, 5.
 τὸ δ' ἐπιεικὲς 37, 20.
 τὸ δ' ἐρᾶν 64, 15.
 τὸ δ' ἔσχατον 49, 7.
 τὸ δ' εὖ 62, 17.
 τὸ δ' εὖ φέρειν 109, 4.
 τὸ δ' εὐτυγχῶντα 105, 39.
 τὸ δ' ἐφεξῆς 116, 50.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' 120, 14.
 τὸ δ' ὀξύθυμον 19, 22.
 τὸ δ' ὠκύ 4, 19.
 τὰ δὲ ἀληθέστατον 40, 5.
 τὰ δὲ γαμῆν 69, 17.
 τὸ δὲ γινῶθι 21, 14.
 τὰ δὲ ἔμὸν ἔλεγον 43, 120.
 τὸ δὲ λυκούργου 19, 13.
 τὸ δὲ μέγιστον 47, 16.
 τὸ δὲ οἶεσθαι 20, 61.
 τὸ δὲ πού ἀληθές 43, 107.
 τὸ δὲ στρατηγεῖν 54, 15.
 τὸ δὲ τοσόνδε 52, 14.
 τὸ δὲ φοβεῖσθαι 49, 46.
 τὸ δὴ μετὰ τοῦτο 43, 152.
 τὸ δοκεῖν διαβολῆς 42, 5.
 τὸ δδύλον οὐχ 62, 12.
 τὸ ζῆν ἀφέντες 123, 4.
 τὸ ζῆν γὰρ 119, 12.
 τὸ ζῆν ἔοικε 98, 63.
 τὸ ζητούμενον 29, 48.
 τὸ θρέψαι 78, 3.
 τὸ καλῶς ἔχον 9, 17. 43, 24.
 τὸ καλῶς ζῆν 5, 92.

τὰ κοινόν τις 58, 9.
 τὸ κουφότατον 95, 2.
 τὰ λυπούμενον 124, 37.
 τὸ μὲν ἀδικεῖσθαι 104, 17.
 τὸ μὲν γὰρ τίκτειν 85, 13.
 τὸ μὲν γύνῃ 5, 115.
 τὸ μὲν δὴ μὴ ὄν 12, 25.
 τὰ μὲν ὅλον 74, 61.
 τὸ μὲν πῦρ 6, 32.
 τὰ μὲν σφαγῆναι 7, 9.
 τὸ μὲν τοίνυν 43, 109.
 τὸ μὲν ὅλον 85, 16.
 τὸ μὴ γὰρ εἶναι 121, 9.
 τὸ μὴ γενέσθαι 29, 82, 120, 17.
 τὸ μὴ εἰδέναι 4, 2.
 τὸ μὴ συνειδέναι 24, 7.
 τὸ μηδὲν ἀδικεῖν 9, 40. 19, 29.
 σὴ μακρόν 90, 1.
 τὸ νέον ἅπαν 52, 8.
 τὸ νικᾶν τὰ 42, 15.
 τὸ οἰκονομέειν 10, 31.
 τὸ πιθανόν 12, 8.
 τὸ πρὶν ἔων 116, 1.
 τὸ σὸν ταπεινόν 22, 29.
 τὸ σοφὸν δ' οὐ 22, 17.
 τὸ συνεχὲς ἔργον 29, 12.
 τὸ τ' εὐγενὲς 88, 9.
 τὸ τέλος ἅπασιν 96, 23.
 τὸ τέλος δὴ 48, 72.
 τὸ τῆς Ἀμαλθαίας 91, 13.
 τὸ τῆς δόξης 38, 34.
 τὸ τῆς ἱκτιδος 100, 22.
 τὸ τῆς ὀργῆς 20, 50.
 τὸ τοι κρατίστων 3, 17.
 τὸ τῶν παρασίτων 14, 7.
 τὸ χανναῦσθαι 66, 8.
 τὸ χρῆζον 4, 74.
 τὸ χρηστὰ 37, 7.
 τὸ φῶς τὸδ' 119, 5.
 τότε δὲ καταν. 48, 22.
 τότε δὲ πάντων 48, 71.
 τοιάνδε χρῆ 86, 2.
 τοιαῦτ' αἶδε 56, 13.
 τοιαῦτα δ' ἂν 31, 9.
 τοιγὰρ τὸ λοιπόν 44, 7.

- τοιγάρτοι διεστηκότων 43, 60.
 τοίς γὰρ φιλότητος 64, 11.
 τοιόσδε θνητῶν 105, 11.
 τοιοῦτο τὸ 105, 4.
 τοιοῦτον τοίνυν 101, 23.
 τοιοῦτος γίγνῃ 79, 36.
 τοιοῦτος ὁ 98, 3.
 τοιούτους ἐφίστη 48, 29.
 τοῖς ἀναλίδεσιν 35, 5.
 τοῖς ἄφροσιν 4, 62.
 τοῖς γὰρ ἀστείσις 117, 5.
 τοῖς γὰρ δικαίοις 9, 4.
 τοῖς γὰρ κακοῖς 108, 47.
 τοῖς γὰρ μεριμνῶσ. 99, 26.
 τοῖς γὰρ τεθνεῶσι 125, 9.
 τοῖς γε μὴν 44, 30.
 τοῖς δ' ἐγὼ 73, 49.
 τοῖς δὲ ἀνδισταμένοις 124, 40.
 τοῖς δὲ εὐδαιμόνως 103, 30.
 τοῖς δὲ σοφοῖς ἀντὶ 20, 53.
 τοῖς εἰρημένοις 84, 23.
 τοῖς εὐ παθοῦσιν 105, 29.
 τοῖς εὐγενέσιν 89, 3.
 τοῖς θεοῖς 105, 24.
 τοῖς μὲν ἀγαθοῖς 79, 48.
 τοῖς μὲν διὰ τοῦ 38, 35.
 τοῖς μὲν δικαίοις 46, 1.
 τοῖς μὲν νοσοῦσιν 113, 16.
 τοῖς μὲν τεθνεῶσιν 125, 10.
 τοῖς παισὶ 83, 25.
 τοῖς πᾶσιν 56, 1.
 τοῖς πᾶσιν ἀνθ. 124, 29.
 τοῖς περὶ τὸν 74, 51.
 τοῖς πράγμασιν 108, 20.
 τοῖς τοι δικαίοις 11, 13.
 τοῖς χρηστοῖσιν 43, 44.
 τόλμ' αἰεὶ 51, 8.
 τόλμα θυμὲ 124, 9.
 τόλμα πρήξις 51, 16.
 τολμᾶν δὲ χρῶν 51, 3.
 τὸν αἶδαν 119, 6.
 τὸν ἀληθῶς 108, 6.
 τὸν γὰρ κακὸν 46, 94.
 τὸν γὰρ τὴν 43, 32.
 τὸν γὰρ ὑπὲρ τῆς 43, 36.
 τὸν γὰρ ὕστατον 119, 15.
 τὸν δ' ἐκάλυψε 59, 16.
 τὸν εὐθυμειῖσθαι 103, 25.
 τὸν εὐτυχεῖν 105, 26.
 τὸν εὐτυχοῦτα 45, 12.
 τὸν λίβανωτὸν 1, 35.
 τὸν μὲν τοῦ σώματος 1, 56.
 τὸν μὴ λέγοντα 36, 18.
 τὸν μόνον 68, 16.
 τὸν ὄλβον οὐδὲν 93, 10.
 τὸν ὀργιζόμενον 20, 68.
 τὸν πλουτὸν εἶπε 93, 36.
 τὸν πλουτὸν ὥσπερ 94, 34.
 τὸν προσομιλοῦντα 5, 103.
 τὸν σὸν δὲ παῖδα 88, 8.
 τὸν τε νόμον 44, 12.
 τὸν τετελευτηκότα 125, 15.
 τὸν τῇ φῦσει 84, 2.
 τὸν τοι τύραννον 49, 12.
 τὸν τοῖς ἄλλοις 46, 28.
 τὸν φθόνον ἐνιοι 38, 31.
 τοσοῦτον δὲ τι 49, 40.
 τοσοῦτον ἐξαρκεῖ 6, 63.
 τοσοῦτω δὲ εἰσιν 38, 43.
 τότ' οὖν ἀπολαβὼν 11, 17.
 τότε τὰς γυναῖκας 73, 43.
 τότε χρεῖαν ἔχομεν 17, 35.
 τοῦ ἀποθανεῖν 118, 26.
 τοῦ βλοῦ καθάπερ 1, 33.
 τοῦ γὰρ δικαίου 9, 21.
 τοῦ δὲ μηδένα 49, 43.
 τοῦ Διονυσίου 49, 22.
 τοῦ ἐπιτιμᾶν 46, 35.
 τοῦ ζῆν γὰρ 119, 7.
 τοῦ μὲν δικαίου 2, 8.
 τοῦ μὲν θανόντος 124, 5.
 τοῦ πλείονος 121, 31.
 τοῦ πλείονος 10, 69.
 τοῦ πολέμου 50, 8.
 τοῦ Πύρρου 10, 51.
 τοῦ σοφοῦ 1, 38.
 τοῦνεκα γὰρ 48, 10.
 τούντεῦθεν τοίνυν 93, 29.
 τοὺς γὰρ περισσὺς 29, 15.
 τοὺς δ' ἂν μεγ. 114, 6.

τοὺς δὲ πολλοὺς 92, 13.
 τοὺς δυσχερεῖς 6, 50.
 τοὺς εὖ γεγονότας 89, 1.
 τοὺς εὐγενεῖς γὰρ 8, 5.
 τοὺς ζῶντας 98, 4.
 τοὺς ζῶντας εὖ 121, 25.
 τοὺς ἱατροὺς 114, 1.
 τοὺς κατοικοῦντας 44, 20.
 τοὺς μὲν ἄνδρας 74, 58.
 τοῦ μὲν γὰρ τε 51, 15.
 τοὺς μὲν ἰδιώτας 49, 25.
 τοὺς μὲν κενοὺς 22, 37.
 τοὺς μὲν πρὸς 74, 34.
 τοὺς μὲν φίλους 48, 52.
 τοὺς πόνοὺς γὰρ 29, 6.
 τοὺς τε γονεῖς 79, 11.
 τοὺς τῆς γαμετῆς 74, 11.
 τοὺς τὸν ἴδιον 15, 1.
 τοὺς φυσιολογοῦντας 80, 4.
 τοὺς χρηματισμοὺς 94, 14.
 τοῦτο, ἦν δ' ἐγὼ 9, 61.
 τοῦτό κεν εἰς 118, 4.
 τοῦτο μόνον ἐπισ. 91, 9.
 τοῦτό νυ καὶ 122, 5.
 τούτῃς δὴ τοῖς 1, 90.
 τοῦτον εὐτυχεστάτον 121, 7.
 τοῦτον οὖν ἀριστον 85, 14.
 τούτου εἵνεκα ἤρ. 94, 22.
 τούτῳ ἦν δ' 43, 101.
 τούτῳ τῷ τρόπῳ 75, 12.
 τούτων δ' αἷτιος 38, 42.
 τούτων δὲ οἱ 44, 54.
 τούτων οὐσῶν τῶν 25, 6.
 τῷ δ' ἀνδραπίνῳ βίῳ 1, 76.
 τράπεζαν πολυτελέα 5, 38.
 Τραυσοὶ 120, 33.
 τρεῖς γὰρ πολιτῶν 43, 10.
 τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ 1, 8.
 τρία γὰρ ἐστὶ 43, 15.
 Τριβαλλοὶ 54, 40.
 τρισάθλιόν γε 98, 53.
 τρισμάκαρ 59, 11.
 τροπὰς δίκαιος 37, 13.
 τρόπος ἕσθ' ὁ π. 37, 19.
 τρόπος ἐστὶ χρηστός 37, 15.

τρόπος καλοκαγ. 37, 31.
 Τρόφιλος 102, 9.
 Τροφάνιος 120, 23.
 τύμβῳ γὰρ 126, 1.
 τυραννίδα 47, 5.
 τυραννίδος δὲ 49, 2.
 τυραννικόν τι 36, 15.
 τυτθὸν γὰρ 59, 8.
 τυφλόν γε 98, 11.
 τυφλὸν ὁ πλ. 93, 21.
 τυφλόν τι 4, 13.
 τῷ γὰρ βιαίῳ 20, 25.
 τῷ γὰρ κακῶς 104, 3.
 τῷ γὰρ ὄντι 52, 13.
 τῷ γὰρ πονοῦντι 29, 34.
 τῷ χειρὶ 34, 18.
 τῷ Διονύσῳ νάρθηκα 18, 28.
 τῷ δυσπραγοῦντι 112, 12.
 τῷ καὶ μέτρια 124, 12.
 τῷ μὲν ἱατρῷ 4, 94.
 τῷ μὲν τὸ σῶμα 113, 14.
 τῷ ὄντι ἄρα 1, 89.
 τῷ οὐ μοι 104, 15.
 τῷ τῶν ἀπαιδευτῶν 4, 61.
 τῷδε θεοὶ 30, 5.
 τῶν γὰρ ἀγαθῶν 95, 8.
 τῶν γὰρ ἀνθρωπῶν 15, 11.
 τῶν γὰρ δυναστῶν 45, 7.
 τῶν γὰρ μετ' 123, 5.
 τῶν γὰρ πλούτων 67, 10.
 τῶν δ' ἐλευθερίων 102, 8.
 τῶν δὲ φιλοσοφησάντων 80, 1.
 τῶν ζώων 103, 26.
 τῶν ἡδέων 6, 59.
 τῶν ἡδέων τὰ 17, 38.
 τῶν ἡμαρτημένων 46, 47.
 τῶν μὲν ἀναγκαίων 5, 129.
 τῶν μὲν Κροίσῳ 94, 23.
 τῶν Μενάνδρου 63, 34.
 τῶν μέντοι πολιτ. 45, 20.
 τῶν μετρίων αἰ 99, 28.
 τῶν πολιτῶν 43, 28.
 τῶν πόνων π. 29, 8.
 τῶν ταῖς αἰσχρῶς 6, 13.
 τῶν τεχνῶν 60, 10.

τῶν τις ἐν Ἀκαδ. 36, 23.
 τῶν συνόντων 34, 16.
 τῶς βουλομένως 44, 40.
 τῶς δὲ νόμως 48, 95.

Τ.

ὑβρεως δὲ γραφήν 19, 16.
 ὑβριν τε τίκτει 93, 3.
 ὑβρις φυτεύει 49, 11.
 ὑγιαίνειν 103, 9.
 ὑγιεινὴν εὐχαίς 18, 31.
 υἱὸν τρέφει 77, 7.
 υἱὸς δ' αἰμείνων 83, 11.
 υἱῷ γὰρ ἀγαπητῷ 83, 19.
 υἱῷ προθύμως 83, 5.
 ὕμεις δ' ἐξεβάλετε 11, 16.
 Ὑπερίδης 8, 16.
 ὑπερήφανον 93, 22.
 ὕπνος γὰρ δὴ 1, 96.
 ὑπὸ γούν τοῦ Μήδου 48, 56.
 ὑπὸ γυναικὸς 74, 39.
 ὑπολαμβάνω 12, 12.
 ὑπομίμνησκε 3, 60.
 ὑποστάνθη 10, 55.
 ὑφείς μάγον 10, 19.
 ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι 5, 55.

Φ.

Φαβωρίνος εἶπε 4, 91.
 φαίην ἂν 101, 5.
 φαίνεται μοι 43, 108.
 Φάλαρις 49, 49.
 φαμί δ' ἐγὼ 48, 92.
 φάμεν δὲ δὴ νῦν 43, 121.
 φαμί δὴ τὸν ἀγαθὸν 1, 74.
 φαμί τὰν ἀρετὰν 1, 70.
 φανερόν τίνυν 88, 13.
 φασὶ δὲ καὶ 57, 10.
 φασὶ μηδὲ συγγν. 46, 50.
 φασὶ τὴν φάκην 100, 28.
 φασὶ τὸν γαλ. 100, 23.
 φαῦλον κἄν 31, 7.
 φαύλων ἔργων 5, 25.
 φείδω τῆς 124, 24.
 φείδω τῶν 78, 2.

φειδῶ τοι 16, 18.
 φειδώμεθ' ἀνδρῶν 86, 8.
 φέρε γὰρ ἴδαμεν 9, 56.
 φέρε δὴ 68, 37.
 φέρε δὴ καθάπερ 81, 16.
 φέρε δὴ πότερον 12, 26.
 φέρε δὴ πρὸς θεῶν 44, 48.
 φέρε δὴ, τί 21, 23.
 φέρει δὲ καὶ 88, 4.
 φέρετρον εὐκλέα 120, 21.
 φεῦ ὅσω 73, 24.
 φεῦ οὐδὲν 2, 17.
 φεῦ οὐκ ἔστιν 105, 35.
 φεῦ τὰ τῶν 105, 46.
 φεῦ τοῖσι γενναίοισιν 7, 6.
 φεῦ τοῦ θανόντος 126, 3.
 φεῦ φεῦ βρόττει 98, 34.
 φεῦ τῶν βρατείων 105, 16.
 φεῦ φεῦ βροτοῖς 64, 23.
 φεῦ φεῦ βροτοῖσιν 13, 12.
 φεῦ φεῦ γυναικες 67, 3.
 φεῦ φεῦ κακοῖσιν 106, 6.
 φεῦ φεῦ παλαιὸς 90, 5. 116, 4.
 φεῦ φεῦ τὰ μεγ. 49, 6.
 φεῦ φεῦ τὸ γῆρας 116, 2.
 φεῦ φεῦ τὸ δ. 62, 41.
 φεῦ φεῦ τὸ μὴ 82, 1.
 φεῦ φεῦ τὰ νικᾶν 9, 15.
 φεῦ φεῦ τὰ σῶφρον 5, 20.
 φεῦ φεῦ τὸ φῦναι 88, 2.
 φεῦγ' ἡδονὴν 6, 24.
 φεῦγε μὲν τὸν 48, 23.
 φημί οὖν ἐγὼ 63, 36.
 φημί πάντα 28, 13.
 φημί ταῖνυν 67, 24.
 φησαντὸς τινος 13, 39.
 φησὶν ὁ Δίω 2, 39.
 φθονερόν δὴ 3, 58.
 φθόνον δὲ σκοπεῖν 38, 60.
 φθόνον οὐ σέβω 88, 14.
 φθόνος δ' ὁ πολλῶν 38, 9.
 φθόνος ὁ κατὰ 88, 69.
 φθόνος τοῖς ἴωσι 38, 41.
 φθονοῦσιν αὐτοῖς 38, 13.
 φηδόμενον καὶ 84, 17.

φιλάργυρον μὲν 10, 25.
 φιλάργυρος οὐδείς 10, 42.
 φιλεῖ δὲ κως 43, 39.
 φιλεῖ δὲ τῷ κ. 29, 21.
 φιλεῖ γὰρ 51, 24.
 φιλεῖ γὰρ ἡ δ. 38, 27.
 φιλεῖ τοι π. 50, 1.
 Φίλιππος 54, 61. 63.
 Φίλιππος ἐρωτώμενος 2, 20.
 Φίλιππος ἦλθεν 7, 59.
 Φίλιππος ὁ βασ. 48, 21.
 Φίλιππος ὁ τῶν 7, 65.
 Φίλιππος τοὺς Ἀθ. 4, 68.
 Φιλόξενος 13, 16.
 φιλονεικίη πᾶσα 20, 62.
 φιλόσοφος δὴ καὶ 43, 150.
 φίλους δὲ τοὺς 14, 3.
 φίλους κτᾶ 48, 28.
 φιλοῦσι γὰρ 97, 14.
 φιλοχρηματίη 10, 28.
 φιλοχρηματιήν 10, 29. 30,
 φιλόπογον 73, 36.
 φίλτρον δὲ 72, 10.
 φίλων δὲ χρυσόν 46, 4.
 φοβερός ὢν 48, 53.
 φοβητέον. 74, 35.
 φόβος δὲ τὰ 5, 3.
 φόβος κολακῆτην 48, 13.
 φράξω δὴ 5, 22.
 φρόνασις καὶ 3, 74.
 φρονήσης μὲν 22, 39.
 φρονήσιος ἔργον 3, 51.
 φρόνησις δύναμις 3, 96.
 φρόνιμος δὲ ἀνὴρ 3, 76.
 φρόνιμος δὲ περὶ 48, 75.
 φρόντιζε ὅπως 5, 95.
 φρονῶ δ' ἂ πάσχω 99, 12.
 Φρύγιος οὗτος 49, 24.
 φύγαδος δὲ τινος 40, 9.
 φυλακτέον 74, 64.
 φυλάττομαι 69, 21.
 φῦναι δὲ ὁ Κύρος 44, 23.
 φύσει δ' ὑπάρχει 29, 61.
 φύσει γὰρ 64, 17.
 φύσει γυνή 73, 46.

φύσει μὲν γὰρ 98, 32.
 φύσει τὸ ἀρχειν 47, 19.
 φυσικὸν τοῦθ' 113, 7.
 Φωκίῳ ὁ παῖς 17, 10.

X.

Χαβόλας 54, 53.
 χαῖρ' εἰ τὸ 120, 15.
 χαῖρ' ὦ φίλῃ 56, 3.
 χαῖρέ μοι θῶμα 7, 13.
 χαῖρε τοῖς 14, 14.
 χαίρειν ἐπ' 5, 18.
 Χαιρεφῶντα δὲ 84, 22.
 χαίρω δ' ὄρων 38, 18.
 χαλεπή 74, 1.
 χαλεπὸν ἀρχεσθαι 45, 27.
 χαλεπὸν γὰρ 4, 8. 77, 6.
 χαλεπὸν ἔλεγεν 6, 49.
 χαλεπὸν καταμ. 52, 15.
 χαλεπὸν μὲν ἴσως 124, 36.
 χαλεπὸν μὲν οὖν 43, 111.
 χαλεπὸν αἶ' ἂν 18, 19.
 χαλεπὸν πολλὰς 1, 27.
 χαλεπὸν τὸ π. 114, 2.
 χαλεπὸν τύχη 108, 36.
 χαλκίη 50, 2.
 χαρίεντες ἔφη 4, 93.
 Χαρίλλος 43, 73.
 χάρις τῇ μακαρίᾳ 17, 23.
 χάριτας μὲν τὸ 46, 60.
 Χείλων 108, 72.
 Χείλων ἐρωτ. 21, 13.
 χθές του τῶν 44, 9.
 χρῆ δ' ἢ λέγειν 38, 17.
 χρῆ δ' οὐ ποτ' 105, 14.
 χρῆ δὲ ξένον 45, 10.
 χρῆ αὖν δεσπόζειν 62, 46.
 χρῆ πενήν 96, 16.
 χρῆ τὰ αὐτὸ 46, 18.
 χρῆ τοίνυν τῶν 3, 50.
 χρῆ τὸν βασιλέα 48, 63.
 χρῆ τοὺς νόμους 48, 25.
 χρῆ ψυχὴν 118, 24.
 χρητῶν πλοῦτου 56, 6.
 χρημασιν γὰρ 98, 31.

χρήματα δ' οὐκ 10, 10.
 χρήματα μὲν ψυχῇ 91, 25.
 χρήματα πορίζειν 94, 25.
 χρημάτων ἅ. 110, 10.
 χρημάτων αὐτῷ 5, 118.
 χρημάτων ὄρεξις 10, 44. 94, 24.
 χρῆν δὲ καὶ 52, 17.
 χρηστοῖς νομίζ. 37, 10.
 χρηστοῖσι δούλοις 62, 37.
 χρόνον γὰρ εἰς 29, 43.
 χρόνος δ' ἄμαυροῖ 126, 8.
 χρόνος δὲ φευγ. 29, 42.
 Χρύσιππος 3, 66.
 Χρύσιππος διαφ. 28, 15.
 Χρύσιππος ἔρωτ. 45, 29.
 Χρύσιππος ὁ Σδ. 17, 29.
 χρυσὸν μάλιστα 91, 20.
 χρυσὸν μὲν ἄνθρωποι 28, 18.
 χρυσός τοι κόνις 93, 23.
 χρυσοῦ τὸν 10, 43.
 χρῶτα μὲν οὐ 64, 20.
 χωρὶς γυναικὸς 73, 61.

Ψ.

ψεύδεσθαι ἀνελ. 11, 20.
 ψεύδεσθαι ἐν π. 11, 22.
 ψεύδεσθαι προχειρ. 12, 21.
 ψευδῇ δὲ τοῖς 12, 15.
 ψευδὸς δ' οὐκ 12, 7.
 ψυχῇ γὰρ εὐνοῦς 3, 8.
 ψυχῇ ὁμιλοῦσα 1, 47.
 ψυχῇ τέκν' 76, 3.
 ψυχῇ ζῶντας 1, 58.
 ψυχῇ σῶμα 6, 15.
 ψυχὴν ἀνόητον 4, 98.
 ψυχὴν ἔχειν δεῖ 93, 1.
 ψυχὴν σώματος 121, 27.
 ψυχῆς γὰρ 119, 10.
 ψυχῆς ἐστὶ λόγος 3, 85.
 ψυχῆς μὲν οὖν 1, 60.
 ψυχῆς πᾶν 1, 28.

Ω.

ὦ βασιλεῦ ὥς 121, 40.
 ὦ γὰρ ὁ θεὸς 104, 19.

ὦ γῆρας ὅταν 116, 6.
 ὦ γῆρας οἶον 116, 36.
 ὦ γῆρας ὥς 116, 12, 16, 23.
 ὦ δαῖμον ὥς 98, 44.
 ὦ δέσποτ' 105, 13.
 ὦ δυστυχεῖς 22, 3.
 ὦ Ζεῦ 73, 30. 93, 12.
 ὦ Ζεῦ πολυτ. 110, 8.
 ὦ Ζεῦ τί δὴ 2, 16.
 ὦ θάνατ' 120, 5.
 ὦ θάνατε 120, 2.
 ὦ θάνατε παιᾶν 120, 12.
 ὦ θνητὰ 73, 25.
 ὦ θνητὸν 98, 1.
 ὦ καλλιφεγγῇ 10, 8.
 ὦ Κλέων 30, 4.
 ὦ λαμπρὸς 119, 8.
 ὦ μακαρ οἶας 5, 16.
 ὦ μακάρι' 108, 9.
 ὦ μακάριον 37, 9.
 ὦ μεγίστη 32, 7.
 ὦ μεταβολαῖς 107, 3.
 ὦ μωρὲ 55, 7.
 ὦ μωρὲ θυμὸς 20, 27.
 ὦ παγκρατιστῇ 73, 20.
 ὦ παγκράτιστοι 52, 18.
 ὦ παῖ γένοιο 78, 9.
 ὦ παῖ. Κρόντος 90, 2.
 ὦ παῖ νέων 115, 2.
 ὦ παῖ σιωπα 32, 3.
 ὦ παῖ τέλεις 98, 16.
 ὦ παῖδες 75, 7.
 ὦ παῖδες ἢ τοι 63, 6.
 ὦ πᾶν σὺ 73, 51.
 ὦ πλοῦθ' ὅσω 91, 12. 93, 17.
 ὦ πλούτε 49, 10.
 ὦ ποθεινῇ 56, 2.
 ὦ πολλὰ πλούτος 93, 11.
 ὦ πότι' αἰδῶς 31, 3.
 ὦ πότνια 55, 8.
 ὦ πότνια λ. 26, 2.
 ὦ πᾶς πονηρὸν 2, 26.
 ὦ τὰν 124, 19.
 ὦ τὰς φρένας 67, 7.
 ὦ τέκνον ἄνθρ. 94, 1.

ὡς τέκνον ῥυῖ 115, 1.
 ὡς τλημον 81, 6.
 ὡς τλημον ἔφη 64, 25.
 ὡς τρις κακοὶ 68, 4.
 ὡς τρισάθλιοι 22, 11. 49, 8.
 ὡς τρισμακάρια 98, 14.
 ὡς φίλον ὕπν. 100, 1.
 ὡς χρυσὴ 91, 4.
 ὡς οὖν κατὰ 44, 59.
 ὡς κτεῖρ ἀκούσας 99, 13.
 ὡς μὴν ἐγὼ 97, 13.
 ὡς μοι ἐγὼ 116, 11.
 ὡς μοι ἀλλὰ 28, 3.
 ὡς δὲ μὴ αἷτιος 108, 45.
 ὡς ἡ τυχή 5, 29.
 ὡς οὐνεκά φημι 39, 36.
 ὡς τὸ σκῆνος 10, 66.
 ὡς τοῦ σώματος 5, 30.
 ὡς νείδισας 115, 9.
 ὡς τοῖς θεοῖς 118, 17.
 ὡς σε θυμοῦ 20, 37.
 ὡς αἰὼς δὲ 71, 6.
 ὡς ἀγαθὸν 75, 6.
 ὡς ἄδικον 107, 7.
 ὡς ἄρ' ὡς τέκνον 122, 10.
 ὡς ἄρα νόμους 43, 128.
 ὡς γὰρ ἐπεκλώσ. 98, 50. 124, 14.
 ὡς δ' ἅπαξ 10, 14.
 ὡς δ' αὐτως 69, 15.
 ὡς δεινὸν ἡνίκ' 109, 5.
 ὡς δύσκολον 116, 3.
 ὡς δυσπέλαστον 4, 5.
 ὡς δυστυχεῖς 16, 12.
 ὡς εἴπερ ἄρξεις 48, 6.
 ὡς ἐμφυτος 10, 17.
 ὡς ἐν γε μοι 39, 8.
 ὡς ἐν τοῖσιν ὡς 20, 46.
 ὡς ἔστ' ἀπιστον 73, 7.
 ὡς ἔστι τὸ γ. 68, 27.
 ὡς εὖ ἔσθι 115, 30.
 ὡς ἡδέως μοι 29, 30.
 ὡς ἡδὺ γ' ἐν 84, 1.
 ὡς ἡδὺ δάκρυα 122, 4.
 ὡς ἡδὺ δούλοις 62, 3.

ὡς ἡδὺ πρὸς 82, 18.
 ὡς ἡδὺ συνέσσε 37, 2.
 ὡς ἡδὺ τὴν 59, 7.
 ὡς ἡδὺ τὸ 121, 5.
 ὡς ἡδὺ τῷ 56, 11. 58, 8. 79, 12.
 ὡς ἡμέρα 5, 13. 105, 37.
 ὡς κακὸν εἴη 10, 41.
 ὡς κινδυνεύω 4, 50.
 ὡς κρείττον ἐστὶ 62, 7, 35.
 ὡς κύπλος 105, 53.
 ὡς μοι 104, 8.
 ὡς νῦν τάχως 29, 1.
 ὡς ὅ γε ἔλεγεν 45, 30.
 ὡς οἰκλήν οὐκ 98, 28.
 ὡς οἰκτρὸν 104, 13.
 ὡς οἱ τινες 43, 141. 108, 61.
 ὡς οὐδέεις ποτε 43, 125.
 ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ 75, 3.
 ὡς οὐδὲν γλύκιον 39, 21.
 ὡς οὐδὲν ὕγιες 73, 35.
 ὡς οὐκ ἀνεκτός 18, 2.
 ὡς οὖν τούτους 44, 28.
 ὡς οὐποτε 2, 19.
 ὡς ὅψις 3, 13.
 ὡς πανταχοῦ 40, 2.
 ὡς Παρμέναν 105, 23.
 ὡς πρὸς τὸν 108, 81.
 ὡς σκαιὸς 126, 6.
 ὡς σὺν θεοῖσι 54, 12.
 ὡς τοῖς καλῶς 26, 4.
 ὡς τὸν αὐτὸν 94, 15.
 ὡς τῶν ἐχόντων 92, 5.
 ὡς αὐτως ὁ Λυκ. 44, 31.
 ὡς περ ἀληθὴς ζυγὸς 9, 40.
 ὡς περ γὰρ ἐκ 25, 1.
 ὡς περ γὰρ ἐν 100, 9.
 ὡς περ γὰρ οἰκίας 9, 51.
 ὡς περ γὰρ τὰ 49, 14.
 ὡς περ γὰρ τοὺς 64, 31.
 ὡς περ δὲ πλοῖα 20, 54.
 ὡς περ ἐγὼ μέσσην 15, 6.
 ὡς περ εἰ ἐν 5, 87.
 ὡς περ εἰ λέοντας 46, 83.
 ὡς περ εἰ ναῦν 46, 79.

ὥσπερ εἰς κέντρον 3, 72.

ὥσπερ ἐν μὲν 92, 14.

ὥσπερ ἐπὶ σμικροῦ 6, 89.

ὥσπερ ἐπὶ χειρὸς 92, 10.

ὥσπερ ἐσόπτρον 72, 16.

ὥσπερ κυαθίζουσ' 104, 16.

ὥσπερ λυγρὸς 5, 114.

ὥσπερ ὁ Δικταίων 14, 12.

ὥσπερ ὁ ἥλιος 46, 88.

ὥσπερ ὁ κερπὸς 20, 55.

ὥσπερ ὁ ὑγμῶνα 5, 109.

ὥσπερ οἱ 3, 67.

ὥσπερ οἱ ἐπὶ 45, 19.

ὥσπερ οἱ ἱ 74, 46.

ὥσπερ οὐκ ἂν 3, 78.

ὥσπερ οὖν ἀνύητος 39, 35.

ὥσπερ οὖν τοῦ 13, 18.

ὥσπερ πληθὺς 46, 86.

ὥσπερ σωματικὸν 13, 35.

ὥσπερ τὸ εὐθὺν 9, 41.

ὥσπερ τὸ μέλι 13, 23.

ὥσπερ τολμῶν 43, 68.

ὥσπερ τῶν 121, 11.

ὥστ' οὐτις 105, 33.

ὥστε θαυμαστὸν 7, 81.

ὥστε μηθεὶς 108, 48.

IV.

ORDO EXCERPTORUM IN MS. A.

NOTABIT lector codicis huius folia 1—25, quibus continentur tituli 1—6, mirum in modum turbata esse bibliopegi incuria, quorum tamen plerorumque veram vetustamque sedem satis certo restituisse mihi videor, etsi de tribus prioribus aliquantum dubito. Conjicio autem primo in loco debere constitui folium quod nunc in codice ultimum est, deinde 2 (17) 3 (18) 4 (23.24) 5 (19) 6 (20) 7 (1) 8 (2) 9 (3) 10 (4) 11 (5) 12 (6) 13 (7) 14 (8) 15 (9) 16 (10) 17 (11) 18 (12) 19 (13) 20 (14) 21 (15) 22 (25). Folia 16. 21. 22. omnino vacant scriptura. Numeri uncinulis inclusi foliorum ordinem, ut nunc collocantur, indicant: nudi, eum quem verum esse puto. His positis et concessis, patet fragmentorum seriem ita olim dispositam fuisse: prior numerus titulum, alter excerptum indicabit:

Fol. ult. 5, 56. 3, 43. 1, 66.
94. 99. 8. 7, 75. 1, 91. 92. 37.
38. 3, 41. 1, 30. 3, 42. 1, 33.
34. 5, 25—27. 9, 34. *Δημο.*

κρα. Μὴ διὰ (φόβον, ἀλλὰ) διὰ τὸ θεὸν ἀπέχεσθαι ἀμαρτημάτων. 5, 45. 3, 40. 1, 30. Πυθαγόρου. ἀνανεοῦσθαι σοὶ ὁ περὶ τῶν ἀγαθῶν λόγος μᾶλλον ἢ τὰ οἰκία. 1, 29. 19. 20. 21. 5, 28. 1, 22—28. 5, 29. 30. Ὡς ἐνεκα ζῆν θέλεις τούτων χάριν καὶ ἀποθανεῖν μὴ κατοκνεῖ 5, 23. 3; 35. 5, 24. 1, 83. 59. 31. 5,

127. 1, 32. 90. 5, 1. 3, 27.
28. 8, 21. Haec habet folium msti ultimum, quod in principio poni debuerat.

Sequebantur, ut puto, ff. 17. 18. quorum prius continet Teletis dissert. 5, 67. ab initio usque ad ἀλλὰ τῆς p. 162, 4. posterius incipit a vv. *πρυτανείῳ τιτήσεως* pergit deinde usque ad finem loci. Deinde 5, 68—71. 1, 85. 86. Foliis 23 et 24 leguntur 1, 70—75. 78. 76. 77. 79. 64. Folium 19. incipit . . ὁ ἐν ὑπερβολῇ γι-

* Habet et Trinc. p. 8. Ego imprudens omisi.

νομ. p. 28, 14. et deinde 1, 69. 67. Fol. 20. incipit οὐκ ἀφαιρέσιος p. 33, 20. et pergit 1, 68. 53. 62. 63. 87. Fol. 1. habet 1, 88. 5, 124. 1, 46. 51. Fol. 2. incipit ἀπόφυγε p. 22, 8. et pergit 1, 52. 5, 84—106. 1, 54—57. 5, 107—112. Fol. 3. habet 5, 113—117. 3, 77—80. Fol. 4. a νν. υἱὸς παιδεύει p. 114, ult. 3, 81—84. 86. 87. 1, 35. cui loco ut in Trincavelli editione p. 46. cohaeret, quod ego imprudens omisi, Οἱ τὸ ἀπὸ τῶν αἰσχροῶν ἔργων κέρδος εἰς τὰς καλὰς ἀναλίσκοντες λειταυργίας, ὅμοιόν τι ποιοῦσι τοῖς ἀπὸ ἱεροσυλίας εὐσεβοῦσι: 1, 18. Fol. 5. incipit ὅθεν μὴ δεῖ καὶ p. 11, ult. habet idem 1, 80. 81. 5, 125. 73. 1, 95. Fol. 6. incipit τὴν αὐτοῦ ψυχὴν 1, 95. init. Deinde 1, 96. 97. 100. 101. Fol. 7. incipit πῶς οὐκ οἶσθαι p. 68, 2. et pergit 1, 102. 103. Fol. 8. incipit ἡ σπουδάζων ἐλυσστέλει 1, 103, et pergit 1, 92. 84. 40. Et sic explicit titulus primus.

TIT. 2, 1—9. 26. 21. 11. Fol. 9. incipit εὐόρκου 2, 11. et pergit 2, 12—17. 27. 18. 19. 28. 29. 20—25. 31—44. 46. 47. 48. Explicit titulus secundus.

Fol. 10. incipit TIT. 3, 11. 12. 5. 9. 1. 9, 23. 3, 10. 16—24. 54. 55. 49. 50. 51. 45. 56. 59. 60. 61—67. Fol. 11. incip. πρὸς τὸν χειμῶνα. 68—70. 72—76. Explicit tit. 3.

Seq. TIT. 4, 1—18. 21. 22. 27. 28. 32. 35. 39. 40. 44—48.

Incipit fol. 12. εὐαγγελία. Πλάτωνος 4, 49—67. 69. 71—95. 98. 99. 101. 102. 103. Incipit fol. 13. οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων 4, 105—112. 114—121. 10, 78. 8, 22. Explicit tit. 4.

Seq. TIT. 5, 5. 9. 13—16. 119. 120. 136. 118. Incipit fol. 14. καὶ ἀφροδίσια καὶ περὶ ἐδωδάς 5, 128. 130. 121. 122. 123. 74—82. 41—44. 132. 33. 36. 34. Post h. 1 legitur quod ego imprudens omisi, Δημοκριτόν. Αὐτάρκει δ β γ σμικρὰ τροφή νῦν οὐδέποτε γίνεται (cf. Antonium c. 32. p. 45, 40. ubi reponit Gesnerus αὐτάρκει τροφή μακρὰ ν.) 47, 37—40. 83. 59—66. 48. Incipit fol. 15. ἴδε γὰρ ἐφ' ᾧ τιμὴ ἦκον 46. 49—53. 135. Explicit tit. 5.

Seq. TIT. 6, 18—37. 1—8. Incipit fol. 25. τὰ ἀσχημονα λέγειν 9—17. 38. usque ad finem tituli.

TIT. 7. Deest n. 2. collocatur 76. post 50. et 81. post 57. 64. 69. 65. 66. 67. 70. 68. 77. 78. 79. 80. 74. 73.

TIT. 8. Deest n. 12. caetera ut in ed.

TIT. 9. omittuntur 1—3. 5. 13. 23. 24. 26. 31. 34. 65.

TIT. 10. MS. convenit fere cum ed. nisi quod n. 78. omittit.

TIT. 11. omittuntur 4. 5. 14.

TIT. 12. omittuntur 2. 3. 16. 18. 28. 24.

TIT. 13. omittuntur 7. 21. 38. 43.

TIT. 14. convenit cum ed. TIT. 15. omittuntur 2. 5. 6.

- TIT. 16. omittuntur 5. 14. 17.
18. 19. 24.
- TIT. 17. transponuntur 28. 27.
omittuntur 4. 5. 6. 7. 9.
- TIT. 18. omittuntur 22. 25.
28. 36.
- TIT. 19. convenit cum ed.
- TIT. 20. omittuntur 3. 6. 11.
18. 19. 23. 25. 26. 27. 32.
33. 34. 38. 39. 40. 58. 66.
- TIT. 21. omittuntur 12. 20. 26.
- TIT. 22. omittuntur 7. 8. 9.
17. 18. 19. 21. 31. 32. 44.
transponuntur 29. 28. et post-
rema sic: 41. 46. 42. 43. 45.
- TIT. 23. omittuntur 11. 12. 15.
- TIT. 24. omittitur 6. transpo-
nuntur 16. 15.
- TIT. 28. omittitur 2. Post 12.
inseritur oraculum ex Hero-
doto quod habet ed. 27, 14.
- TIT. 29. transponuntur 11. 9.
10—21. 20—55. 54—70.
69. omittuntur 13. 15. 16.
37. 42. 43. 44. 49. 50. 51.
52. 53. 56. 60. 81. 93.
- TIT. 30. omittuntur 1. 8. et
rell. post 10.
- TIT. 31. Perierunt aliquot folia
hunc et sequentes titulos com-
plectentia usque ad 34, 14.
- TIT. 35. omittitur 7.
- TIT. 37. omittuntur 17. 18.
transponuntur 19. 16. 20.
- TIT. 38. omittuntur 4. 19. 39.
51. 52. 53. 54. transponuntur
23. 22. 31. 30. 42. 40. 41.
63. 62. Iteratur 7. post 21.
- TIT. 39. omittuntur 1. 2. 4. 5.
17. Priora sic collocantur:
6. 3. 7. 8. 10. 9.
- TIT. 42. omittuntur 3. 14. 15.
- TIT. 43. omittuntur 1. 8. 12.
13. 16. 27. 28. 54. 84. 109
— 113. 129. Transponuntur
19. 18. 24. 21. 23. 22. 70.
67. 71. 68. 69. post 77. 83.
81. 80. 143. 142.
- TIT. 44. Transponuntur 7. 6.
omittuntur (locus Theophras-
ti) 22. 49.
- TIT. 45. transponuntur 6. 5.
omittuntur 7. 10. 16.
- TIT. 46. collocantur sic: 1. 2.
7. 8. 9. 10. 11. 3. 6. 4. 5. 15.
16. 17. 18—70. 73. 72. 71—
94. 92. 93. 95. 96. 99. 100.
101. 102. 97. 98. omittuntur
12. 13. 39. 44.
- TIT. 48. collocantur sic: 1. 6.
7. 2. 8. 4. 11. 9. 10. 3. 5.
12. 13—19. 22. 20. 21. 24.
— 41. 44. 45. 17. 46. 42.
43. 47—54. 55. 53. omit-
tuntur 50. 65.
- TIT. 49. collocatur 7. post 9.
et 22. post 23. omittitur 28.
- TIT. 50. omittitur 5. collocatur
7. post 16.
- TIT. 51. collocantur sic: 1. 2.
3. 4. 17. 5. 6. 7. 18. 8. 9.
19. 10. 11. 25. 22. 21. 23.
12. 13. 24. 25. 26. 27. 14.
15. 16. 28. 29. 30.
- TIT. 52. collocantur sic: 1. 6.
7. 2. 8. 9. 3. 10. 4. 5. 11. 12.
13. 14. 16. 15. 18. 17.
- TIT. 53. collocantur sic: 1. 7.
2. 3. 4. 5. 8. 9. 6. 10. 11—
16.
- TIT. 54. collocantur sic: 1. 5.
6. 7. 8. 3. 9. 23. 10. 11. 12.
13. 14. 4. 15—19. 21. 22.
24—28. 30. 29. 31. 32—
62. 64. 63. 65. 66.
- TIT. 57. collocatur 9. in prin-
cipio, 7. post 8. rell. ut in
ed.
- TIT. 58. collocantur sic: 6. 1.
7. 2. 8. 9. 10. 3. 4. 5. 11.

- TIT. 59. collocatur 7. post 8. et 20. post 21.
 TIT. 62. collocantur sic: 1—14. 16. 17. 19. 28. 29. 22. 23. 24. 25. 30. 26. 31. omittuntur 15. 18. 20. 21. 27.
 TIT. 63. collocatur 23. post 25.
 TIT. 64. collocantur sic: 1. 4. 2. 5. 3. 6. 11. 7. 12. 13. 14. 8. 9. 10. 15.
 TIT. 65. collocatur 3. post 4.
 TIT. 67. collocatur 12. post 3.
 TIT. 68. collocantur sic: 1—8. 12. 9. 11. 13. 10. 14. 16. 17. 18. 19. 15. 20—32. 36. 35. 33. 34. 37.
 TIT. 69. collocatur 13. post 14.
 TIT. 71. omittitur 5.
 TIT. 73. omittitur 6. reliqua sic collocantur: 9. 37. 10. 38. 11. 40. 41. 42. 43. 44. 15. 45. 16. 17. 46. 18. 47. 19. 48. 20. 49. 50. 21. 51. 22. 52. 23. 54. 58. 55. 56. 24. 25. 59. 26. 27. 28. 29. 31. 57. 60. 61. 32. 33. 34. 35. 36. 62. 63. 64.
 TIT. 74. collocantur sic: 1—21. 24. 26. 27. 25. 28.
 TIT. 75. collocantur sic: 1. 2. 3. 4. 9. 5. 6. 10. 7.
 TIT. 76. transponuntur 4. 3. et mox 6. 7. post 8.
 TIT. 81. collocatur 8. post 5.
 TIT. 83. transponuntur 13. 12. omittuntur 25. 26. 27.
 TIT. 84. omittuntur 2. 4. 5. collocatur 6. post 8.
 TIT. 86. transponuntur 11. 10. 9—16. 15. 17—23. 22.
 TIT. 90. collocatur 8. post 5.
 TIT. 91. collocantur sic: 1. 3. 2. 4. 5. 9. 6. 10. 11. 12. 7. 8. 13. 24. 14—20. 25. 21. 22. 26. 27. 28. 23. 29. 24.
 TIT. 93. collocantur sic: 1—4. 3. 6. 5—11. 19. 20. 21. 22. 12—15. 17. 18. 23. omittitur 16.
 TIT. 94. transponuntur 7. 6.
 TIT. 95. transponuntur 6. 5. 4—12. 11.
 TIT. 96. collocantur sic: 1. 5. 6. 9. 10. 11. 2. 13. 12. 14. 17. 15. 18. 3. 19. 4. 20.
 TIT. 97. iteratur 16. post 9.
 TIT. 98. omittuntur 5. 6. 15. 22. 74. collocantur sic: 39. 45. 40. 7. 41. 49. 50. 52. 51. 42. 43. 47. 48. 53. 54—62. 61.
 TIT. 99. collocantur sic: 10. 17. 18. 19. 22—29. 11. 30. 12. 31. 32. 21. 20. 15. 16. 34. 35.
 TIT. 100. omittitur 6. transponuntur 5. 4. 7.
 TIT. 101. omittuntur 13. 14. 16. 19. 23. 26. 29.
 TIT. 102. omittitur 8.
 TIT. 103. omittuntur 24. 28. 29.
 TIT. 104. omittuntur 4. 12. 15. 20. 21. 22. 23. collocatur 8. post 9. mox post 19. inseritur praecedentis tituli 31.
 TIT. 105. omittuntur 6. 24. transponuntur 36. 35. et mox 41. 39. 40.
 TIT. 106. collocantur sic: 1. 2. 8. 3. 9. 10. 11. 4. 5. 6. 7. 12. 14. 13.
 TIT. 107. collocantur sic: 1. 2. 4. 5. 3. 6. 7.
 TIT. 108. collocantur sic: 1. 2. 4. 3. 5—10. 32. 11. 12. 13. 26. 27. 25. 28. 21. 30. 29. 31. 33—39. 15. 40. 42. 16. 41. 43. 44. 46. 20. 45. 47. 50. 51. 52. 48. 49. 17. 18. 19. 53. 22. 55. 24. 56. omittuntur 80. 84.

- TIT. 109. omittitur 1. 20. 23. omittuntur 1. 4. 9.
 TIT. 110. omittuntur 6. 10. 17. 12. 24.
 TIT. 111. omittitur 3. reliqua collocantur sic: 1. 2. 5. 4. 11. 7. 13. 14. 2—10. 5.
 6. 10. 11. 7. 8. 9. 12. TIT. 120. omittitur 20. post 3.
 TIT. 112. collocantur sic: 1. inseritur 6. ex tit. 125. et 4.
 4. 2. 3. 6. 7. 8. 5. 9. collocatur post 10.
 TIT. 113. collocantur sic: 1. TIT. 121. collocantur sic: 1.
 2. 7. 8. 3. 9. 4. 5. 10. 4. 5. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13.
 TIT. 115. collocantur sic: 1— 14. 16. 15. 17. 19—22. 24.
 4. 7. 8. 10. 9. 15. 11. 5. 14. 23. 25. 2. 26. omittuntur 3.
 16. 6. 17. 19. omittuntur 18. 18. 33.
 23. TIT. 122. collocantur sic: 6. 5.
 TIT. 116. collocantur sic: 20. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13.
 19. 22. 21. 7. 23—38. 39. TIT. 124. collocantur sic: 1.
 37. 36. 40. omittuntur 26. 3. 2. 5—37. 40. 41. 38. 39.
 31. 42. 42. omittuntur 23. 24. 30.
 TIT. 118. collocantur sic: 5. TIT. 125. transponuntur 3. 2.
 8. 6. 10. 11. 7. 13—19. 22. et mox 10. 9.

V.

ORDO SENTENTIARUM IN EDITIONE
TRINCAVELLI.

Λόγος πρώτος.

- p. 1. Ἄλλ' 5, 21. πρέσβεις 5, 48. σωφροσύνη 5, 49. Ἀρ-
τονοι 5, 50. Λαρδανείς 5, 51.
Κράτης 5, 52. Σωκράτης 5,
33. Εἰ δὲ 5, 133.
- p. 2. ὅστις 5, 53. ἐγὼ 5, 135.
Κατὰ 7, 69.
- p. 3. λοιμοῦ 7, 70. σοφίη 3, 34.
Πάλιν 7, 74. Ψυχῆς 1, 60.
ἀρετὰ 1, 64.
- p. 4. 5. ἔχει 1, 67.
- p. 6. Ἰσοκράτης 1, 45. Ἀριστο-
τέλης 3, 53. ζημίαν 5, 31.
βραδέως 3, 30. τὰ ἀφανῆ 3,
31. Σωκράτης 3, 32. μάλιστα
3, 93. ἡγοῦμαι 5, 54. ὅφ' ὧν
5, 55.
- p. 7. οὐκ ἔστι 1, 83. ἀνθρώποις
1, 39. ψυχῇ 1, 58. οὔτε 1,
30. οὔτε ἐξ 1, 31. Πυθαγό-
ρας 1, 29. ἀγρυπνος 1, 19.
ἂ μὴ 1, 20. ζητεῖν 1, 21. ζῆν
5, 28. ἰσχὺν 1, 22. πέπεισο 1,
23. πράττει 1, 24. τέκνα 1, 25.
τὰ ἐπίπονα 1, 26. χαλεπὸν
1, 27.
- p. 8. ψυχῆς 1, 28. ὧν ἡ 5, 29.
ὧν τοῦ 5, 30. ὧν ἕνεκα omiss.
νόμῳ 5, 23. ἄριστον 5, 24.
πύνθανομένου 1, 32. ὅτι μά-
ταιος 1, 93. τῶν μὲν 5, 129.
- p. 9. καὶ ὅταν 3, 94. οὐκοῦν 3,
95. ὅσαι 1, 99. τούτοις 1, 90.
- p. 10. ἀλλὰ μὴν 5, 127. ἔστι 7,
2. οὗτος 5, 1. τρεῖς 1, 8. ἐγὼ
3, 27. μὴ ποτ' 3, 28. τῆς τύχης
5, 32. λύπη 3, 39.
- p. 11. παρακαταθήκην omiss.
φράξω 5, 22. ἐκ μὲν τῆς 3,
52. τῶντι 1, 89. μὴ τὴν 1,
41. ἀπάσχοντες 5, 56. μόνῳ
3, 43. παρὼν 7, 75.
- p. 12. ἀλλὰ 1, 91. κάλλιστον 1,
92. οὔτε 1, 37. τοῦ σοφοῦ 1,
38. ἐν μὲν 3, 41. ὁδὸν 3, 42.
τοῦ βίδου 1, 33. ἀνδριάς 1, 34.
φάυλων 5, 25. ἀδικούμενος 5,
26. οὔτω 5, 27. μὴ διὰ
γυμναζόμενον 5, 45. κυ-
βερνήτου 3, 40. πᾶσα 1, 65.
ὁπόταν 1, 66.
- p. 13. ἀρχαί 1, 67.
- p. 14. ἐπειδὴ 1, 68.
- p. 15. δεῖ 5, 67.
- p. 16. ἂ δεῖ 3, 1. ἡ χάριν 5, 11.
ἀπάτης 9, 23. ἀμαρτάνει 3,
10. ἀπαντα 3, 11. τὸ δ' ἀσ-
θενές 3, 12. ὡς ὅψις 3, 13.

- ἰσθλοῦ 3, 14. ἀλλ' ἡ 3, 15.
 ἡ τῇ 3, 16. οὐχ 3, 17. ὁρ-
 θῶς 3, 18.
- p. 17. ὅστις 3, 20. πολλοὶ 3,
 21. πρὸς 3, 22. ὅταν 3, 23.
 ἰσχύς 3, 24.
- p. 18. νομίζειν 3, 54. τὴν ἡγ.
 3, 55.
- p. 19. πάντες 118, 9. ὅπλου 5,
 26. ἐγὼ 5, 2. φόβος 5, 3. μὴ
 πλοῦτον 5, 4. οὐκ ἔστ' 5, 5.
 αἶ αἶ 5, 6. ἐπεὶ 5, 7. εἰμαρ-
 μένων 5, 8. πολλοῖσι 3, 3. θεός
 2, 7. τοῦ μὲν 2, 8. τὰς γὰρ 5,
 17. δυοῖν 5, 18. ἀλλὰ μὴν 3, 49.
- p. 20. χρεὶ 3, 50. φραγίσιος 3,
 51. Σωκράτης 3, 45. Περιαν-
 δρος 3, 56. Αἶ 3, 57. φθονε-
 ρόν 3, 58. πέφυκε 3, 59. ὑπα-
 μίμνησκε 3, 60.
- p. 21. Σωκράτης 3, 61. ἔφη 3,
 62. Πωλούμενος 3, 63. σω-
 φρονέστατον 3, 64. ξένου 3, 65.
 Χρύσιππος 3, 66. ὥσπερ 3,
 67. ἴσον 3, 68. σὺ δὲ 3, 69.
 οἶον 3, 70.
- p. 22. πῶς γὰρ 3, 71. ὥσπερ 3,
 72. ὁ φρόνιμος 3, 73. φρόνα-
 σις 3, 74. ἀ δὲ 3, 75.
- p. 23. φρόνιμος 3, 76.
- p. 24 — 34. ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕ-
 ΡΟΣ convenit cum Tit. 4.
- p. 35. ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ. Τα-
 μείον 5, 9. ὡς ἡμέρα 5, 13.
 χαίρειν 5, 14. οὐχ ὁ 5, 15.
 ὦ μάκαρ 5, 16. ἀνθρώποισιν
 5, 119. ἀνὴρ 5, 120. ἔστι γὰρ
 5, 131.
- p. 36. τὰ αὐτὰ 5, 136. χρημά-
 των 5, 118. τί δαί 5, 128.
 πᾶσα 5, 130. Ἰβήρων 5, 121.
 σωφρόνων 5, 122. Μενέδημος
 5, 123. οὕτω 5, 74. ἐν συμ-
 ποσίῳ 5, 75. καὶ ἡδονῇ 5, 76.
 ἡδονῇ 5, 77. δίκαιος 5, 78.
- p. 37. πρῶτον 5, 79. κακὸν 5,
 80. δεῖ 5, 81. Εὐριπίδης 5,
 82. φαντάζονται 5, 124. ἀλλὰ
 5, 126. καὶ μὴν 5, 72.
- p. 38. Γαλακτοφάγοι 5, 73. ὁ
 τύχη 5, 46 — 52. ἐξέταξε 5,
 84 — 106.
- p. 41. Ἐλευθερία 1, 54 — 57.
 ὁ φεύγει 5, 107 — 117.
- p. 42. ὥσπερ 3, 78. μέτρον 3,
 79.
- p. 45. ὁκόσων 3, 81 — 85.
- p. 46. καλὸν 3, 86. πολλαὶ 3,
 88 — 91. τὸ λιβανωτὸν 1, 35.
 Οἱ τὸ omitt. ἀπολογεῖσθαι 1,
 36. Ἐπαινεῖν 3, 92. τί δ' εἰ
 9, 68. εὐρῶν 9, 69. ἀποκρί-
 νον 9, 70.
- p. 48. ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.
 Ἐπαινετὰ 1, 18,
- p. 52. Φιλονεικίῳ T. 1. p. 62.
 pen.
- p. 53. ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.
 Ἀνδρείας 7, 73.
- p. 54. ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ. Con-
 venit cum Tit. 8.

VI.

ORDO EXCERPTORUM EDIT.
FROBENIANAÆ.

- p. 69. ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΥΣ, ὧ
πόντι 31, 3. βούλομαι 31, 2.
αἰδῶς ἐν 31, 15. οὐδένα 31, 16.
ἀδικεῖν 31, 17.
- p. 70. Ζῆνα 31, 12. λέγω 31, 18.
φᾶνλον 31, 7. Πυθιάς 31, 8.
- p. 71. αἰδοῦ πρὸς 46, 54. θέλας
48, 20. αἰδοῦ 31, 10. ΠΕΡΙ
ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ. ἤδη 32, 4.
οὔτοι 32, 5. ἅπαντ' 32, 6.
- p. 72. ὧ μεγίστη 32, 7. ἅμα δὲ
32, 8. ἔπεσθαι 32, 9. ΠΕΡΙ
ΑΔΙΚΙΑΣ. ὅστις ὑπ. 10, 20.
οὐδεὶς 10, 21. ἔργον 10, 24.
- p. 73. πλεονεξία 10, 3. ὧ καλ-
λιφ. 10, 8. ἄρ' ἔστιν 10, 4.
εἰ μὴ τὸ 10, 5. ὅστις γὰρ 10, 7.
- p. 74. βία 10, 23. κακοῖς 10,
26. οἱ δὴμ. 10, 9. νῆπιοι 10,
11. χρήματα 10, 10. λέγεις 10,
6. ἀδίκως 94, 4. ἀρχομένων
46, 63.
- p. 75. ἀρκοῦ v. inf. p. 372.
ἀγωνιζόμενος inf. p. 372. ἀγα-
θὸν 9, 31. ἐγὼ μὲν 10, 35.
Σιμωνίδης 10, 39. φιλάργυρος
10, 42. χρημάτων 10, 44.
- p. 76. Ἀριστοτέλης 10, 50. οὔ-
τε 10, 56. ἐλπὶς 10, 58. Σι-
μωνίδης 10, 62. Διογένης 10,
63. πενίαν 10, 68. ἐσχάτη 10,
72. Σεμύθαις 10, 53.
- p. 77. ΠΕΡΙ ΑΚΡΑΣΙΑΣ. πολ-
λῶ 18, 10. ἐχθρόν 18, 11.
οἶνος 18, 12. ὅς δ' ἂν 18, 14.
- p. 78. ἐν πυρὶ 18, 16. οἶνός τοι
18, 3. τί ταῦτ' 18, 1. Ξεῖν'
ἄγε 18, 22. Ὑγιέην 18, 31.
ἀμαθίην 18, 32.
- p. 80. οὐ μόνον 18, 30. ΠΕΡΙ
ΑΛΗΘΕΙΑΣ. ἀπλοῦς 11, 12.
ἀρχᾶς 11, 3. ἀεὶ 11, 11. ἀ-
λήθεια 11, 18. Πυθαγόρας
11, 25.
- p. 81. ἀληθείην 11, 21. ψεύ-
δεσθαι 11, 22. ἀλήθεια 11, 1.
ἀλάθεια 11, 2. Λυδία 11, 7.
ἄμεινον 5, 104.
- p. 82. ΠΕΡΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ.
ἡδίων 19, 2. δυοῖν 19, 3. οὐ
δύναμαι 19, 11. μεγάλην 19,
8. Δημοσθένους 19, 4. Πλά-
των 19, 5. Ἀριστιππος 19, 6.
ὀργῆς 19, 9.
- p. 83. Δίῳ 19, 17. ΠΕΡΙ
ΑΦΡΟΣΥΝΗΣ. ἀλλ' οἱ 4,
1. τὸ μὴ δ' 4, 2. ἄφρων 4, 3.
οὐδεὶς 4, 7. ὅστις 4, 27.
- p. 84. εὐηθία 4, 28. μικρὰ 4, 40.
ἄνοια 4, 4. ὡς δυσπ. 4, 5.

- πρὶν γὰρ 4, 15. καθ'αυτοῖς 4, 12. ἀλλ' ἀπ. 4, 33.
 p. 85. ἡ ἄρα 4, 34.
 p. 86. ὁ μὲν φέρων 4, 39. οὐκ ἔστ' 4, 35. ὄνος λύρας 4, 44. Δημοσθένης 4, 51. βίων 4, 54. ὁ μὲν δειλὸς 4, 57. ἐν μὲν ταῖς 4, 59. τοῖς ἄφροσιν 4, 62. οἱ μὲν ξένοι 4, 63. ταυτὸν 4, 64. λήθη 4, 72. ἀνοήμονες 4, 73.
 p. 87. δόξα 4, 82. Σωκράτης 4, 85. βίων 4, 88. ΠΕΡΙ ΠΟΡΡΗΤΩΝ. ἴστω 41, 1. ἐκμαρτυρεῖν 109, 6. μή μοι 41, 3. μή πάντ' 41, 4. Σωκράτης 41, 5. Εὐριπίδης 41, 6.
 p. 88. Ἀριστοτέλης 41, 8. αἰσῶ 41, 9. μᾶλλον 41, 10. Χάρης inf. p. 372. ΠΕΡΙ ἈΣΩΤΙΑΣ. τοὺς τὸν 15, 1. μή δαπανᾶν 15, 7. ὁ γὰρ τὸν 15, 2.
 p. 89. ἔργον 15, 3. Σωκράτης 15, 8. Διογένης 15, 9. Κράτης 15, 10. Ζήνων 15, 12. οὐ γὰρ 15, 13. τὸν γὰρ 15, 11.
 p. 90. ΠΕΡΙ ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ. τῇ δ' Ἀφ. 63, 1. οἱ γὰρ 63, 3. Κύπρις 63, 5. ὡ παιῖδες 63, 6.
 p. 91. ταῖ μοῖσαι 63, 7. ἔρωτος 63, 9.
 p. 92. ἔρωτα 63, 11. εἴ τις 63, 12. οὐκ 63, 13. τίς δὲ 63, 16. ἔστι 63, 19. ὅταν 64, 1.
 p. 93. ἔχω 63, 23. ἔρω 63, 25. ἃ μεγάλα 63, 26.
 p. 94. ἔσπερε 63, 27. ἦρα 63, 29. ἔρωτος 64, 13.
 p. 95. μή τις 64, 16. ὅταν δ' 64, 18. νῦν 64, 23. ΨΟΓΟΣ ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ. φύσει 64, 17. τὸ δ' ἔρᾶν 64, 15. μόνον 64, 3.
 p. 96. ἔρω 64, 5. σὺ δ' ὦ 64, 6. Κύπρις 64, 8. ἡ γὰρ 64, 10. τοῖος 64, 11. δύστηνος 64, 12.
 p. 97. ἡ ὥς 64, 14.
 p. 98. Ἀλφειὸς 64, 19. ἔρωτες 64, 24. ἔρω 64, 27. Θεόφραστος 64, 29.
 p. 99. ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. δῆμω 48, 1. ἀλλ' οὐ 48, 2. ὁ δ' ἡσυχὸς 48, 3. ὡς εἶπερ 48, 6.
 p. 100. καλὸν γε 48, 7. οὐ χρη 48, 8. Καλλιόπη 48, 12. βουλήν 48, 9. φόβος 48, 13.
 p. 101. οὐ πολλὸν 48, 14. μὴ θέλει 48, 15. θέλει 48, 20. μετὰ 48, 24. χρη 48, 25. τῶν ἐπὶ 48, 47.
 p. 102. ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΛΟΓΙΑΣ. πολλοῖς 36, 1. γλώσσης 36, 4. καὶ τι 36, 6.
 p. 103. σὺ δ' 36, 9. τί ταῦτα 36, 11. οὐτ' ἐκ 36, 14. ἀνὴρ 36, 16. γλώσση 36, 17. τὸν μὴ 36, 18. τυραννικόν 36, 15. αἰσχροῦν γ' 36, 12.
 p. 104. οἱ κατῆστοι 36, 29. Πλάτων 36, 22. πλεονεξίη 36, 24. Θεόκριτος 36, 20. ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ ΒΙΟΥ ΟΤΙ ΒΡΑΧΥΤΕΣ. ὡ θνητῶν 98, 1. ὁρᾶ 98, 2. τοιοῦτος 98, 3.
 p. 105. ἅπαντα 98, 8. βίον 121, 16. ἀνθρωπίνως 124, 6. τοὺς ζῶντας 98, 4. δεῦτ' ὦ 78, 7.
 p. 106. ἄνθρωπος 98, 6. εἰ δ' ἄτερ 98, 21. ἀλλ' ἡμέρα 98, 32. πλείη 98, 33. ἀπροσδόκητον 105, 5. τυφλὸν 98, 11. ἡμεῖς 98, 13.
 p. 107. ὦ τρισμ. 98, 14. ὦ παῖ 98, 16.
 p. 108. ἔν δὲ τὸ 98, 29.
 p. 109. πλείη 98, 33. φεῦ φεῦ 98, 34. ἐγὼ τὸ 98, 39. τὸ γὰρ 98, 49. ὅς γὰρ 98, 50.
 p. 110. οὐ μὲν 98, 51. τί γὰρ δὴ 98, 52. τρισαθλ. 98, 53. διζημένοισι 98, 58. τί γὰρ

- ἔστιν 98, 60, Σωκράτης 98, 69.
- p. 111. ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ ΟΤΙ ΚΑΛΙΣΤΟΝ. μεγάλη 67, 1. φεῦ φεῦ 67, 3. οὐδὲν Κύρην 67, 4. γυναικός 67, 6. οἰκόφθορον 67, 8. ταμείον 67, 12.
- p. 112. ἀμυχανῶ 76, 2. ζευθεῖς 67, 13. τὰς μὲν 67, 19. περὶ γάμων 67, 26. γεννῶντας 67, 27.
- p. 113. Σπαρτιατῶν 67, 16. ΟΤΙ ΟΥΚ ἈΓΑΘΟΝ ΤΟ ΓΑΜΕΙΝ. τίς δῆρ' 68, 2. ὦ τρισεκ. 68, 4.
- p. 114. καλὸν 68, 5. δὴ ἡμέραι 68, 8. μηδέ ποτε 68, 10. γαμείν 68, 11. νόμοι 68, 12.
- p. 115. ζηλῶ 68, 13. οὐ ποτε 68, 14. τὸν μόνον 68, 16. βίον καλὸν 68, 20. γυναικός 68, 21. γυναῖκα 68, 22. ζευθεῖς 68, 24. παραπλήσιον 68, 26.
- p. 116. πατρῶα 68, 28. ὅταν γυνή 68, 35. ἡ γὰρ 68, 32. ὅστις γαμείν 68, 1.
- p. 117. ἀθάνατόν 68, 3. ἔλεγον 68, 6. τὰ γυναῖκ' 68, 18. νῦν δ' οὐδὲν 68, 19. ὡς ἔστι 68, 27.
- p. 118. Ἐπαμινώνδας 68, 36. Πλάτων 68, 31. Θαλής 68, 29. ΦΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. δεινὴ 73, 1. γυναῖκες 73, 32. ὄλυσθε 73, 3.
- p. 119. ἄλλως δὲ 73, 5. γυνή 73, 8. πλὴν τῆς 73, 10. γυνή γὰρ 73, 11. γυναῖκα 73, 13. πολλὰς 73, 15. δειλῶν 73, 16. πέποιθα 73, 19.
- p. 120. ὦ παγκακίστη 73, 20. πάντων δ' 73, 27. ὦ Ζεῦ 73, 30. μισῶ 73, 31. οἶσθα 73, 37.
- p. 121. οὐκ ἔστ' 73, 39. πολὺ γ. 73, 44. καὶ γε λ. 73, 40.
- τότε τὰς 73, 43. οὐδέποτε 73, 45. ἐγὼ 73, 48. ὀφθαλμίων 73, 52.
- p. 122. ὅπου γ. 73, 58. χωρὶς 73, 61.
- p. 126. πέφυκε 73, 14. γυναιξὶ 73, 17. ἦν γὰρ 73, 21.
- p. 127. ἔστι γυνή 73, 2. ΓΑΜΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ. ἀλλ' οὐ ποτ' 74, 4. οὐ γὰρ 74, 2. ἔστω 74, 7.
- p. 130. τοὺς τῆς 74, 11. οὐδὲν 74, 19. ἀγαθῆς 74, 20. κακῶν 74, 25. αἰνῶ 74, 26.
- p. 131. σίγα 74, 29. αὐτὴ 74, 30. οὐ χρή 74, 22. ἡ μή 74, 27.
- p. 132. Κόσμος 74, 48. ἀλλ' ὅμως 74, 40. κόσμος ὀλιγ. 74, 38. τὴν δὲ 74, 49. τοὺς μὲν 74, 58.
- p. 133. σφόδρονος 74, 37. γάμον 74, 41. τοὺς μὲν 74, 34. φοβητέον 74, 35. Θεανῶ 74, 32. ἡ αὐτὴ 53, 55. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΥΝΩΘΙ ΣΑΤΟΝ. τὸ γινῶθαι 21, 2. ἀνθρωπος 21, 1.
- p. 134. ἀνγνώστους 21, 3. εἰ θνητός 21, 4. κατὰ 21, 5. ἐν Χαιρωνείᾳ 21, 6. καὶ μὴν 21, 16. Σωκράτης 21, 9. Θεόκριτος 21, 10.
- p. 135. θεώρει 21, 11. γινῶθαι 21, 12. Χείλων 21, 13. ΦΟΓΟΣ ΓΥΝΩΣ. φεῦ φεῦ τὰ 116, 2. φεῦ φεῦ παλ. 116, 4. ὡς δύσκολον 116, 3. ὅστις 116, 5.
- p. 136. εἰ δ' ἀλλ' ἢ 116, 7. ὀχληρόν 116, 8. οὐτὲ 116, 10. ὧμοι 116, 11. ὦ γῆρας 116, 12.
- p. 137. σφόδρα 116, 13. πρὸς γὰρ 116, 14. τὸ γῆρας 116, 15. γῆρας 116, 23. ἤδη 116, 22. πικρόν 116, 20. ἐπὶ 116, 21. οὐδεὶς 116, 26.
- p. 138. γῆρας 116, 27. οὐδὲν

- 116, 28. οὐ γὰρ 116, 31. πολὺς 116, 32. ἀλλ' ἢ 116, 38. ὡ γῆρας 116, 36. ἀνε-
μένον 116, 37. ἀλλ' οὕτω 116,
40.
- p. 139. Ἐρατοσθένης 116, 43.
αὔξανόμενον 116, 45. Κάτων
116, 46. Ἀλεξίς 116, 47. Πα-
τροκλῆς 116, 48. ὍΤΙ ΤΟ
ΓΗΡΑΣ ἈΝΕΠΑΧΘΕΣ,
ὄντι τὸ 117, 1.
- p. 140. οὐκ ἔστι 117, 4. τοῖς
γὰρ 117, 5. ὁ μὲν 117, 7.
Ξενοφῶν 117, 6. ΠΕΡΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. καὶ γὰρ 81,
8. τὰ τῆς γε 81, 7.
- p. 141. καὶ μὴν 81, 1. καὶ τῶν
81, 3. οὐ παύσομαι 81, 5.
οὐχί 81, 9. ἰσχυρόν 81, 11.
- p. 142. ἐν μὲν 81, 12. ὁ λόγος
13. ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ. ΠΑΝ-
ΤΑ 8, 2. δειλοὶ 8, 3. τοὺς εὐγ.
8, 5. οὗτοι 8, 6. κακῇ 8, 10.
ὁ δ' ἥδ' 8, 13.
- p. 143. βοᾷ 8, 2. τίπτε 8, 4.
πάντα 8, 15. ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΤΗΤΗΣ. ἐσθλοῦ 9, 6. μὴ
δ' ἢ 9, 7. χρηστοῦ 9, 9.
- p. 144. δίκαιος 9, 9. τὸ μὴδὲν
9, 10. οὐ δεῖ 9, 11. κρείσσον
9, 8. εἰς τοι 9, 13. φεῦ φεῦ
9, 15. ὁ μὴδὲν 9, 16. μνη-
μοσύνης 9, 25.
- p. 147. ἀνδρείας 9, 27.
- p. 148. ἄξιον 9, 29. ἀγαθὸν 9,
31. μοῦνοι 9, 32. Ἀριστεί-
δης 9, 35. αἰσχυρόν 9, 47.
ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ. οὐδὲν
42, 4. τὸ δοκεῖν 42, 5. ὅστις
42, 6.
- p. 149. οὐ δεῖ 42, 1. κακου-
γότερον 42, 2. εὐλαβοῦ 42, 7.
διαβολή 42, 8. ΠΕΡΙ ΕΥ-
ΓΕΝΕΙΑΣ. περισσόμυθος
86, 2.
- p. 150. οὐ μὴ 86, 4. Ἀνάχαρσις
18, 16. σεμνύνεσθαι 86, 17.
εἰς δ' 86, 1. ἐγὼ 86, 5.
- p. 151. ἀπολεῖ 86, 6. οὐκ ἔστιν
86, 7. οὐδὲν 86, 10. ἦπου
86, 11. γένους 86, 3.
- p. 152. φειδόμεθ' 86, 8. ἐγὼ μὲν
86, 9. Σωστράτος 86, 14.
Σωκράτης 86, 20. Διογένης
86, 19. Ἀντίγονος 86, 13.
- p. 153. ἘΠΑΙΝΟΣ ΖΩΗΣ.
μάτην 119, 1. πᾶς 119, 2.
πᾶσι 119, 3. τὸ φῶς 119, 5.
πανταχοῦ 119, 4. ὡ λαμπρὸς
119, 8.
- p. 154. ψυχῆς 119, 10. βουλοί-
μην 119, 11. τὸ ζῆν 119, 12.
ἀλλ' 119, 13. οὐ ταυτὸν 121,
2. ὅτε μ. 119, 14. πολλοὶ
119, 8.
- p. 155. ΠΕΡΙ ἩΣΤΧΙΑΣ. ζη-
λῶ 58, 2. καλὸν 58, 4. ὁ
πλεῖστα 58, 5. τὰ μὴδὲν 58,
6. ἃ δ' ἦσυχ. 58, 7. ὡς ἥδ' ὅ
58, 8. ὅστις δὲ 58, 1.
- p. 156. ὁ δὲ τᾶς 58, 3. εἴ μοι
58, 11. σοφὸν 58, 14.
- p. 157. ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ. μό-
νος 118, 1. βληστοὶ 118, 2.
τοῦτό κεν 118, 4. πάντα γὰρ
118, 5. ἀθανασίας 118, 10.
σμιρὰ 118, 11. ὅς τις 118, 12.
- p. 158. παλιοὶ 118, 13. βροτοῖς
118, 14. τὸ γὰρ 118, 16. ὦν
τοῖς 118, 17. εὐθυμος 120, 9.
- p. 159. ἄφικτον 118, 22. οὐχ
ὁ θ. 118, 25. ὁ θάνατος 118,
30. ἐγκαταφρόνητος. 118, 31.
πρὸς μὲν 118, 13. Γοργίας
118, 29. ὁ θάνατος 118, 32.
- p. 160. ἘΠΑΙΝΟΣ ΘΑΝΑ-
ΤΟΥ ἄκουσον 120, 1. ὃ θά-
νατ' 120, 5. εἴ τι δὴ 120, 6.
ἀλλ' ἔσθ' 120, 7. ὃν οἱ 120.

8. ἄλις 120, 10. πάντων 120, 11. ὦ θάνατε 120, 12.
- p. 161. τόδ' ἦν 120, 14. τὸ ζῆν 120, 18. Ἀναξαγόρας 120, 19. ἐχρῆν 120, 22. οὔδε 120, 23. Κανσιανοὶ 120, 24.
- p. 162. τίς γὰρ 120, 26. ΠΕΡΙ ΙΑΤΡΩΝ. ἡγηρὸς 102, 1. μέλλοντι 102, 2. ἀνθρώπων 102, 4. τις 102, 6.
- p. 163. Τρόφιλος 102, 9. τῶν δ' ἐλ. 102, 8. πάθος inf. p. 372. ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ. δύσμορον 104, 1. γέροντα 104, 2. τῷ γὰρ 104, 3.
- p. 164. εὐπιστον 104, 5. ἐν οἷς 104, 6. ἡ μὲν δὴ 104, 12. τῷ οὐ μοι 104, 15. ἔξωθεν 104, 14. ὥσπερ 104, 16. Ἡράκλειτος 104, 23. κατά γε 104, 26.
- p. 165. ΠΕΡΙ ΛΥΠΗΣ. λύπη 99, 2. οὐκ ἔστι 99, 7. ἐνεστί 99, 8. λύπαι 99, 10. φρονῶ 99, 12.
- p. 166. ὥκτειρ' 99, 13. λύπη 99, 15. ἀλλ' οὐ 99, 16. πολλῶν 99, 18. τίκτουσι 99, 19. αἱ δὲ 99, 23. τῶν μετρίων 99, 28. λύπη μὲν 109, 7. τοῖς γὰρ 99, 26.
- p. 167. ἔργον 99, 30. Σωκράτης 99, 35. ὅστις 99, 4. οὕτως 99, 5. ΠΕΡΙ ΛΗΘΗΣ. λάθαι 26, 1.
- p. 168. ὦ πότνια 26, 2. λήθην τε 26, 3. ὡς τοῖς 26, 4. ἔστι γὰρ 26, 5. ὁ γὰρ 26, 6. ΠΕΡΙ ΜΕΛΕΤΗΣ. ἐκ θαμινῆς 29, 52. Ἀντιφάνους 29, 51. πάντα 29, 47. οὐ καλὸν 29, 43.
- p. 169. οὐ γὰρ 29, 55. σὺν μυθολοίς 29, 44. τὸ ζητούμενον 29, 48. χρόνος 29, 42. οὐκ ἔστιν 29, 40. οὕτω ἀπ' 29, 41. πολλὰ 29, 35. ἀλλ' ἡδύ 29, 57. δεῖ τοὺς 29, 17.
- p. 170. πάντα 29, 19. φιλεῖ 29, 21. ἐκ τῶν 29, 22. οὐκ ἂν 29, 23. καλὸν 29, 24. οὐτι 29, 25. πάντ' ἔστιν 29, 28. ὡς ἡδέως 29, 30.
- p. 171. οὐδεὶς 29, 31. οὐδεὶς γὰρ 29, 32. ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ. γάμους 70, 1. ὅσοι 70, 4. ὅταν 70, 5. δὴ ἔστ' α. 70, 7.
- p. 172. παρθενικήν 70, 8. πᾶσι δ' 70, 10. Περικλῆς 70, 17. ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΩΝ. μὴ νεῖκος 44, 2. οὐ παντελῶς 44, 3. καί τοὺς 44, 4.
- p. 173. οὐκ ἔστιν 44, 6. καλὸν οἱ 44, 8. τοὶ γὰρ 44, 7. ἔθος 43, 53.
- p. 174. εἰδησμένοι inf. p. 372. Δαψολίβυες 44 p. 226. ΠΕΡΙ ΝΑΤΤΙΑΙΑΣ. τί τούτου 59, 2. 12. οὐ μὲν 59, 1. ὅς τις 59.
- p. 175. τῆμος 59, 4. γαῖαν 59, 5. δύστηνος 59, 6. ναῦς 59, 13. τὰ μεγάλα 59, 14. ἐν γῇ 59, 15.
- p. 176. τὸν δ' ἐκάλ. 59, 6. μαμάριος 59, 18. ἕως 59, 20. ΠΕΡΙ ΞΕΝΗΣ. πατρίς 40, 1. ὡς πανταχοῦ 40, 2. ξενιτεῖη 40, 6.
- p. 177. ἔνδορι 40, 7. Ἀρίστειπος inf. p. 372. ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ οὐδὲν 20, 1. πολλάκις 20, 2. μαινόμεθα 20, 4. ἅπανθ' 20, 5. ὀργῇ 20, 7. πολλοὺς 20, 11.
- p. 178. ὀργῇ 20, 12. ὀργῆς 20, 13. ὥσπερ 20, 17. εἶεν. 2, 34.
- p. 179. οὐ νῦν 20, 35. δεινή 20, 36. ἀλλ' Ἀχ. 20, 41. οὕτω γὰρ 20, 42. ᾧ μῶρε 20, 27. ὡς ἐν 20, 46. τῆς ὅξυ. 20, 49. τοῖς δὲ 20, 53. Πλάτων 20, 57.
- p. 180. οἱ νεώγητοι 20, 59. Ναυκράτης 20, 64. ὁ θυμός 20,

65. Πλάτων 20, 43. τὰ ὀνειδέα 20, 45. ἢ οὐχ 20, 47. τὸν ὀργιζ. 20, 68.
- p. 181. Ἀρίστωνος 20, 69. ΠΕΡΙ ὈΡΚΟΤ ΚΑΙ ΕΠΙΟΡ. ΚΛΙΑΣ. ὅστις γὰρ 27, 4. θέσποιν' 27, 5. ὅρκον 27, 1. ὅρκος 27, 3. οὐ τοῖς 27, 9. δεῖ φίλοις 27, 10.
- p. 182. ὅρκον 17, 11. ὤμοσεν 28, 3. Ἀφροδίσιος 28, 2. ὅρκος 28, 4. ἢ γλῶσσ' 28, 6. συγκέχυκε 28, 7. καινούς 28, 11. συγγνώμονας 28, 12.
- p. 188. ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ. αἶ αἶ 122, 1. μὴ δέ 122, 3. ὥς ἡδύ 122, 4. τοῦτο νῦ 122, 5. Πάτροκλον 122, 6. ἔστι καὶ 122, 7. ἀλλ' ἔστι 122, 8. καὶ γὰρ 122, 9.
- p. 184. ὥς ἄρ' ὦ 122, 10. τί δὴ 122, 12. ἀλλ' ἔχει 122, 13. ἔστι δέ 122, 15. ΠΑΡΗΓΟΡΙΚΑ. κήδεα 124, 30.
- p. 185. ὦ τὰν 124, 19. ἴσχεο 124, 1.
- p. 186. γαστέρι 124, 2. τοῦ μὲν 124, 5. ἀνθρωπίνως 124, 6. πάντων 124, 22. πενθεῖν 124, 27.
- p. 187. παῦσαι 124, 28. τοῖς πᾶσιν 124, 29. λύπης 124, 25. ἀλλ' ὅτ' 124, 6. καὶ γὰρ ib. ἐκ θυμοῦ 124, 10. οὐ κλαίω 124, 11. ἀλήρηδός 124, 13.
- p. 188. ἀλλ' εἰ 124, 17. τόλμα 124, 9. γίνωσκε 124, 7. πέπονθεν 124, 8. γείδειο 124, 24. ἐπὶ τοῖς 124, 31.
- p. 189. Ἀμασις 124, 32. ΕΠΑΙΝΟΣ ΠΛΟΤΤΟΥ. ὦ χρυσέ 91, 4. ἐν τοῖς 91, 6. ἐπίσταμαι 91, 7. οὐ γὰρ 91, 8.
- p. 190. τοῦτο 91, 9. ἀλλὰ 91, 10. οὐ-σε 91, 9. πᾶσι δ' 91, 2. πάλοι μὲν 91, 2. πλούτος 91, 11.
- p. 191. τὸ τῆς 91, 13. ἄρ' ἔστι 91, 14. τὰργύριον 91, 15. ἰσχυρότερον 91, 17. χρυσόν 91, 20.
- p. 192. τὴν δ' εὐγ. 91, 21. ἔχεν 91, 22. ἄρ' οἶσθ' 91, 23. Ἀγάμεμνον 91, 24.
- p. 193. πλούτος 91, 26. τὰ χρήματ' 91, 27. ὁ μὲν Ἐπί. 91, 2.
- p. 194. Σιμωνίδης 91, 3. δεῖ δέ 91, 30. αὐτὸς 91, 33.
- p. 196. ὍΣΑ Ο ΠΛΟΤΤΟΣ ΠΟΙΕΙ. ἀλλ' 92, 1. πλούτου δ' 92, 3. ὥς τῶν ἐχ. 92, 5. πλούτος 92, 8. πολλοὶ 92, 9. μὴ παιδί 92, 11.
- p. 197. ὥσπερ 92, 14. ἀσκεῖν 103, 3. ἄ τλήμον inf. p. 372. δοκεῖ 97, 31.
- p. 203. ΨΟΓΟΣ ΠΛΟΤΤΟΥ. πάποτ' 93, 20. ψυχὴν 93, 1. καὶ νῦν 93, 4. μὴ μοι 93, 5.
- p. 204. σκαιόν 93, 7. μὴ πλούτον 93, 9. τὸν ὄλβον 93, 10. αἰ τὸ 97, 19. δεινόν γε 93, 2.
- p. 205. ἄδικον 93, 14. σκαιόν 93, 15. πολλῶν 93, 16. εἰσορῶ 93, 18. τυφλὸν 93, 21. ὑπερέφανον 93, 22. χρυσός 93, 23. αἶ μὲν 93, 30. διηγεκῆς inf. p. 372.
- p. 206. ἀγάπα 94, 18. ἀγαθόν 93, 16. Ἀμασις 112, 15. ΠΕΝΙΑΣ ΕΠΑΙΝΟΣ. ἄ-πανθ' 95, 1. πένητος 95, 3. πλουτεῖς 95, 7. τῶν γὰρ 95, 8. νῆ Δία 97, 18. αἰ 95, 4. ἀργαλέον 96, 17. Διογένης 95, 12.
- p. 208. Ἀρχύτας 95, 15. οὐδέποτε 95, 16. ΕΤΙ ΠΕΡΙ

- PENIAS.** τὸ πνυφοτ. 95, 2. ἀδικεῖτω inf. p. 372. πνέστατοι 95, 10, πνίας 95, 14.
- p. 209. Ἀρκεσίλαος 95, 17. Διογένης 95, 19. **ΦΟΓΟΣ** **PENIAS.** εὐκαταφρόνητον 96, 5. ἡ γὰρ σπάν. 96, 7. αἰσχρόν 96, 21.
- p. 210. αἰ τοῖς 96, 12. πενία 96, 10. πρὸς ἅπαντα 96, 11. οὐκ ἔστι 96, 13. ἃ δειλή 96, 14. μὴ ποτε μοι 96, 15.
- p. 211. μηδέποτε 96, 18. ὅστις 96, 20. τὸ τέλος 96, 23. **ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.** ἐγὼ δ' 43, 27.
- p. 212. πρὸς γὰρ 43, 18. στάσις 43, 34.
- p. 213. πονηρά 43, 35. οὐ κατ. 43, 48. Σόλων 43, 76. ὁ αὐτὸς 43, 77. ὑπὸ γοῦν 43, 56.
- p. 214. αἱ γὰρ ἴδιαι 43, 57. Περικλῆς 43, 78. Πυθαγόρας 43, 79. ὁ αὐτὸς 43, 84. ὁ αὐτὸς 43, 85. Ἀρκεσίλαος 43, 91. οὐ γὰρ ποτ' 43, 5. ὅπου δὲ 43, 7.
- p. 215. μὴ δὲ λ. 43, 8. καὶ μὴν 43, 9. τρεῖς 43, 10. ὅπου γὰρ 43, 11.
- p. 216. τρία 43, 15. εἴπερ 43, 30. κοινόν 43, 23. ἀναρχίας 43, 26. **ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.** ὡς οὐδὲν 39, 21. μήτερ 39, 22.
- p. 217. ἡ πατρίς 39, 3. τί γὰρ 39, 6. ὡς ἔν γε 39, 8. Σπάρτην 39, 10. σὺ δ' ὦ 39, 9. οἴκοι 39, 11. πολλὰ 39, 12. μακάριος 39, 13.
- p. 218. οὐτ' ἂν 39, 16. τί τὸ 39, 17. τεθνήτω 39, 19. Πυθαγόρας 39, 25. Ἀριστείδης 39, 28. Σερφίριος 39, 29. εἰκός 39, 1.
- p. 219. εἰ δ' ἴσθα 39, 7. πολλὰ σὲ 39, 12. ἡ γυνή 39, 30. **ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ.** Ἄλλ. 50, 7.
- p. 221. χαλκίη 50, 2. γλυκὺ 50, 3. ἀφρήτωρ 50, 4. φιλεῖ 50, 1. πόλεμος 50, 10. Ἀρχίδαμος 50, 12.
- p. 222. **ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ.** ταμεῖον 5, 9. ὡς ἡμέρα 5, 13. χαίρειν 5, 14. ὦ μάκαρ 5, 16. οὐδὲν ἔστι inf. p. 372. δίκαιος 5, 78. δεῖ 5, 81.
- p. 223. Εὐρυπιδῆς 5, 82. ἀνδρείτερος inf. p. 372. ἀνδρείος 7, 26. **ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.** στρατεία 53, 2. εὐλοιδόρητον 53, 3. κομφός 53, 6. ταχύ γε 53, 7. **ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ.** γινώμαι γὰρ 54, 1, γινώμαι πλέον 54, 3. γνώμη 54, 4. γνώμη 54, 5. βραχύ 54, 6. αἰ γὰρ 54, 7. στρατηλάται 54, 8. εἰδ' ἴσθ' 54, 9.
- p. 225. ἔχει 54, 11. τὸ δὲ 54, 15. ῥώμη 54, 17. ὅστις 54, 23. ἐκ πολέμου 54, 24. **ΠΕΡΙ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ.** οὐδὲν 49, 1.
- p. 226. τυραννίδος 49, 2. κακῶς 49, 3. οὐτ' εἰκός 49, 5. φεῦ τὰ 49, 6. τὸ δ' ἔρχατον 49, 7. ὦ πλοῦτε 49, 10.
- p. 227. τὸν τοι 49, 12. καὶ ὅπως 49, 15. συγγνώμην 49, 16. Ἀντίγονος 49, 20. ὦ τριτάθλιοι 49, 8. ὥστερ 49, 14.
- p. 228. τοῦ Διονυσίου 49, 22. δοκεῖ δὲ 49, 27. **ΠΕΡΙ ΤΟΛΜΗΣ.** οὐτ' ἂν 51, 1.
- p. 229. τολμᾶν 51, 3. νεανίαν 51, 4. ξυνόν 51, 5.
- p. 230. σὺν τοῖσι 51, 6. ἐμὲ δ' ἔρ' 51, 7.

- p. 231. τάλμ' αἰ 51, 8. οὐ γὰρ κατ' 51, 10. τὰ τοι μέγιστα 51, 11. νεανίας 51, 14. τοῦ μὲν γὰρ 51, 15.
- p. 232. οὐκ ἔστι 51, 25. μέχρι τεῦ 51, 19.
- p. 233. καὶ γὰρ 51, 21. εἰς μν-
πτους 51, 23. φιλεῖ 51, 24.
ΠΕΡΙ ΤΑΦΗΣ. οὐ πάποτ' 123, 2. ἔασατ' 123, 2. ἀν-
θρώπων 123, 1.
- p. 234. ὄφρα εἰ 123, 7. Κίτοι 123, 12.
- p. 235. **ΠΕΡΙ ΤΓΕΙΑΣ.** οὐδ' ὑγίειας 101, 1. Ἀλκμαίων 101, 2. σαρκὸς 101, 13. Σω-
κράτης 101, 20. Γοργίας 101, 21. σιτία 101, 22. ἔθεν ἄρισ-
τα 101, 12.
- p. 236. **ΠΕΡΙ ΤΠΕΡΟΨΙΑΣ.** ὡ δυστυχεῖς 22, 3. ὅταν ἴδῃς 22, 5. οἱ τὰς ὀφρῦς 22, 9. ὡ τρισάθλιοι 22, 11.
- p. 237. πᾶς ὁ-μῇ 22, 12. ὅλως τὸ 22, 10. ὁράτε 22, 13. **ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ.** ὡς μακάριον 37, 9. ὀρθῶς μ' 3, 18.
- p. 238. ὁ χρησίμ' 3, 1. ἡ χάριεν 5, 11.
- p. 239. ἐσθλοῦ 3, 14. οὐχ αἰ 52, 10. ἦβη 52, 12. νεανίας 52, 4. πάντες 118, 9. φόβος δὲ 5, 3. μὴ πλοῦτον 5, 4. οὐκ ἔστ' 5, 5.
- p. 240. αἰ αἰ τὸδ' 5, 6. ἐπεὶ 5, 7. ἐμαρμένων 5, 8. ὅταν ἔτ. 3, 23. ἰσχύς 3, 24. οὗτος 5, 1. τρεῖς 1, 8. **ΠΕΡΙ ΧΡΗ-
ΣΤΟΤΗΤΟΣ.** οὐθεὶς 37, 1.
- p. 241. ὡς ἡδὺ 37, 2. Κύρν' 37, 3. οὐδεὶς 37, 4. σὺ μὲν 37, 5. ὁ χρηστός 37, 6. τὸ χρη-
στα 37, 7. μακάριον 37, 9. χρηστούς 37, 10. ἀλλὰ τῶν 37, 11.
- p. 242. κὰν ταῖς 37, 12. τρόπος 37, 13. διὰ τὴν 37, 14. τρέ-
πος ἔστι 37, 15. ἀνδράσι 37, 17. νῇ τὴν 37, 18. τὸ δ' ἐπ-
εικὲς 37, 20.
- p. 243. ὀλίγων 37, 21. Θεμι-
στοκλῆς 37, 30. τρόπου 37, 31. οἷσιν ὁ 37, 26. Ἀριστα-
τέλης 37, 32. Βίας 37, 36. ὁ Σκιπίων 37, 35. **ΠΕΡΙ
ΨΕΥΔΟΤΟΣ.** ἀλλ' οὐδὲν 12, 2. καλὸν 12, 4.
- p. 244. κρεῖττον 12, 5. οὐ νέ-
μεσις 12, 6. ψεῦδος 12, 7. ψευδῇ 12, 15. δύστηνος 12, 1. ἔγωγε 12, 10. ἀρχὴ 12, 17. ψευδεσθαι 12, 21. Θαλῆς 12, 14.
- p. 245. Ἀνὴρ εἰς 12, 20.

VII.

CAPITA EDIT. FLORILEGII STOBÆANI

CUM ALIIS EDITIONIBUS STOBÆI MAXIMI ET ANTONII
COMPARATA.

1	St. 1.	31	A. solus superest titulus
libri II. capitis 59.
2	M. 1.	32	St. 4.
3	M. 68.	33	M. 60.
4	M. 70.	34	A. lib. II. c. 48.
5	M. 55.	35	A. lib. I. c. 11.
6	A. lib. I. c. 85.	36	A. lib. II. c. 36.
7	A. lib. II. c. 39.	37	St. 5.
8	A. lib. II. c. 65.	38	St. 6.
9	M. 66.	39	St. 17.
10	A. lib. II. c. 31.	40	M. 13.
11	A. lib. II. c. 35.	41	A. lib. I. c. 41.
12	A. lib. II. c. 41.	42	M. 49.
13	A. lib. II. c. 37.	43	St. 22.
14	A. lib. II. c. 43.	44	St. 18.
15	M. 71.	45	A. lib. II. c. 74.
16	St. 2.	46	M. 21.
17	A. lib. II. c. 17.	47	A. lib. II. c. 47.
18	A. lib. II. c. 86.	48	St. 7.
19	A. lib. II. c. 19.	49	M. 4.
20	A. lib. II. c. 66.	50	St. 8.
21	A. lib. II. c. 42.	51	St. 9.
22	A. lib. II. c. 36.	52	M. 5.
23	A. lib. II. c. 38.	53	St. 10.
24	A. lib. II. c. 44.	54	M. 22.
25	A. lib. I. c. 8.	55	A. lib. I. c. 34.
26	M. 59.	56	A. lib. II. c. 51. 52.
27	A. lib. II. c. 47.	57	A. lib. II. c. 57.
28	St. 3.	58	A. lib. II. c. 58.
29	M. 2.	59	St. 11.
30	A. lib. I. c. 10.		

60	A. lib. I. c. 21.	105	M. 69.
61	M. 85.	106	St. 24.
62	St. 12.	107	A. lib. II. c. 87.
63	A. lib. I. c. 63.	108	A. lib. II. c. 88.
64	St. 14.	109	St. 25.
65	M. 11.	110	M. 52.
66	St. 13.	111	St. 26.
67	M. 31.	112	St. 27.
68	M. 16.	113	M. 33.
69	M. 43.	114	A. lib. II. c. 63.
70	St. 42.	115	A. lib. II. c. 64.
71	M. 10.	116	St. 28.
72	A. lib. II. c. 69.	117	St. 29.
73	St. 15.	118	M. 32.
74	M. 61.	119	A. lib. II. c. 45.
75	A. lib. II. c. 67.	120	St. 30.
76	M. 7.	121	A. lib. II. c. 46.
77	M. 8.	122	St. 31.
78	St. 16.	123	St. 32.
79	A. lib. I. c. 28.	124	A. lib. II. c. 61.
80	A. lib. II. c. 27.	125	A. lib. II. c. 62.
81	A. lib. II. c. 28.	126	St. 33.
82	A. lib. II. c. 25.	127	St. 41.
83	A. lib. II. c. 26.	128	M. 20.
84	M. 3.	129	St. 34.
85	A. lib. I. c. 15.	130	St. 35.
86	A. lib. I. c. 38.	131	A. lib. I. c. 75.
87	M. 27.	132	solus titulus superest A.
lib. I. c. 76.
88	M. 30.	133	St. 36.
89	M. 29.	134	M. 47.
90	M. 65.	135	A. lib. I. c. 74.
91	M. 64.	136	St. 37.
92	St. 19.	137	M. 57.
93	M. 42.	138	A. lib. I. c. 84.
94	A. lib. I. c. 86.	139	St. 38.
95	A. lib. II. c. 55.	140	M. 54.
96	A. lib. II. c. 56.	141	St. 43.
97	A. lib. II. c. 58.	142	A. lib. II. c. 91.
98	St. 20.	143	M. 58.
99	M. 19.	144	A. lib. II. c. 84.
100	A. lib. II. c. 72.	145	St. 44.
101	M. 40.	146	St. 47.
102	St. 21.	147	St. 48.
103	M. 56.	148	St. 49.
104	St. 23.		

149	A. lib. II. c. 1.	194	St. 75.
150	A. lib. II. c. 2.	195	St. 76.
151	St. 45.	196	St. 77.
152	St. 46.	197	St. 78.
153	M. 9.	198	St. 79.
154	A. lib. II. c. 5. et 6.	199	M. 23.
155	A. lib. II. c. 7.	200	A. lib. II. c. 9.
156	A. lib. II. c. 8.	201	St. 83.
157	St. 39.	202	A. lib. II. c. 10.
158	St. 40.	203	A. lib. II. c. 11.
159	St. 65.	204	A. lib. II. c. 12.
160	St. 66.	205	A. lib. II. c. 13.
161	M. 44.	206	A. lib. II. c. 14.
162	M. 46.	207	A. lib. II. c. 15.
163	M. 34.	208	A. lib. II. c. 16.
164	A. lib. II. c. 49.	209	St. 84.
165	A. lib. II. c. 50.	210	M. 17.
166	M. 37.	211	St. 80. 81.
167	St. 50.	212	St. 82.
168	St. 51.	213	M. 6.
169	St. 52.	214	A. lib. I. c. 23.
170	St. 53.	215	A. lib. I. c. 25.
171	St. 54.	216	A. lib. II. c. 82.
172	St. 55.	217	A. lib. II. c. 79.
173	St. 85.	218	St. 86.
174	St. 62.	219	St. 87. et 88.
175	A. lib. II. c. 21.	220	St. 89.
176	A. lib. II. c. 22.	221	St. 90.
177	A. lib. II. c. 23.	222	St. 56.
178	A. lib. II. c. 24.	223	St. 57.
179	A. lib. II. c. 29.	224	St. 58.
180	A. lib. II. c. 30.	225	St. 59.
181	M. 39.	226	St. 60.
182	A. lib. II. c. 33.	227	St. 61.
183	A. lib. II. c. 34.	228	St. 91.
184	St. 63.	229	St. 94.
185	St. 64.	230	M. 12.
186	St. 67.	231	A. lib. I. c. 31.
187	St. 68.	232	A. lib. II. c. 32.
188	St. 69.	233	St. 93.
189	St. 70.	234	St. 92.
190	St. 71.	235	St. 95.
191	St. 72.	236	St. 96.
192	St. 73.	237	St. 97.
193	St. 74.	238	A. lib. I. c. 33.

239	St. 99.	276	St. 123.
240	M. 28.	277	St. 124.
241	A. lib. I. c. 57.	278	St. 125.
242	St. 100.	279	St. 126.
243	St. 101.	280	St. 127.
244	St. 102.	281	Sententiae Theoctisti or-
245	M. 59.		dine litterarum, quas ad
246	M. 67.		calcam Stobaei Trinca-
247	St. 98.		vellus ediderat.
248	M. 18.	282	M. 45.
249	St. 103.	283	A. lib. II. c. 93. et 94.
250	St. 104.	284	M. 48.
251	St. 105.	285	M. 51.
252	St. 106.	286	A. lib. I. c. 1.
253	St. 107.	287	A. lib. I. c. 2.
254	St. 108.	288	M. 24.
255	St. 109.	289	A. lib. I. c. 3.
256	St. 110.	290	A. lib. I. c. 4.
257	St. 113.	291	A. lib. I. c. 5.
258	St. 114.	292	A. lib. I. c. 6.
259	St. 115.	293	M. 53.
260	M. 38.	294	M. 14.
261	St. 111.	295	A. lib. I. c. 47.
262	St. 112.	296	M. 15.
263	M. 41.	297	M. 26.
264	A. lib. II. c. 19.	298	A. lib. II. c. 96.
265	A. lib. II. c. 20. M. 41.	299	A. lib. II. c. 3.
266	A. lib. II. c. 17.	300	A. lib. II. c. 4.
267	St. 116.	301	A. lib. II. c. 96.
268	St. 117.	302	A. lib. II. c. 98.
269	St. 118.	303	A. lib. II. c. 97.
270	A. lib. II. c. 18.	304	A. lib. II. c. 99.
271	M. 36.	305	A. lib. I. c. 17.
272	St. 119.	306	M. 25.
273	St. 120.	307	A. lib. I. c. 19.
274	St. 121.	308	A. lib. II. c. 100.
275	St. 122.		

ADDENDA EX EDIT. FROBEN.

* Ἰεραπός.

- p. 75. Ἐλεκοῦ τοῖς θαντοῦ, καὶ μὴ διάρπαζε τὰ κλησίον· μὴ δ' αὖ προῖεσο τῶν ὧν ὡς κατὰ τοῦτο μειονεκτῶν.

Κλειτάρχου.

Ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ οὗ ἀδίκως ἔπραξας, δις ἀδικήσεις.

- p. 88. Χάρης τοὺς ἀπόρητοῦ λόγον ἐκφέροντας ἐδικεῖν ὥτεο καὶ πρὸς οὓς ἐκφέρουσι. Μισοῦμεν γὰρ οὐ μόνον τοὺς ἐκκαλῆσαντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούσαντας ἂ μὴ βουλόμεθα.

- p. 163. Ἡλιοδαρχου.

Πάθος ἄπαν, τὸ μὲν ὀξέως γινωσκόμενον εὐβουλήθην· τὸ δὲ χρόνῳ παρατεμπόμενον ἐγγὺς ἀνίατον.

- p. 174. Ἐρασιστράτου.

Εἰδισμένοι δὲ εἶδαι καὶ οἱ Σκύθαι, ὅταν διὰ τῶν καιρῶν ἀναγκάζονται ἀστεῖν, ζῶναις πλατείαις τὴν κοιλίαν διασφίγγειν, ὡς τῆς πένης αὐτοὺς ἤτις ἐνοχλοῦσης. Σχεδὸν καὶ ὅταν πλήρης ἡ κοιλία ᾗ, διὰ τὸ κένωμα ἐν αὐτῇ μὴδὲν εἶναι, διὰ τοῦτο οὐ πεινώσιν, ὅταν δὲ συμπεπτακνῖα ᾗ, κένωμα οὐκ ἔχει.

- p. 177. Ἀριστάρχου. Ἐρη, πανταχόθεν ἔση καὶ ὁμοίᾳ ἢ εἰς ἄσπην ὁδός.

- p. 197. Ἐρρυτον.

Ἄ τλήμων ἀρετῇ, λόγος ἂρ' ἦσθα μόνος· ἐγὼ δὲ σε ὡς ἔργον ἐτίμων, σὺ δ' ἐβουλεύεσθαι τύχη.

- p. 205. Δημοκρίτου.

Διηνεκὴς ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία· μὴ κτηθεῖσα μὲν γὰρ τρώει, κτηθεῖσα δὲ βασανίζει ταῖς φροντίσιν, ἀποκτηθεῖσα δὲ ταῖς λύπαις.

- p. 208. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀδικεῖτω μοι πλουσίος, καὶ μὴ πένης, ἕσσον φέρειν γὰρ κρείττωνων τυραννίδα.

- p. 222. Δημοσθένους.

Οὐδὲν ἔστι τῆς ἀκρασίας ἐπαδυνώτερον.

- p. 223. Ἀριστοτέλους.

Ἀνδρείότερος εἶναι μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν ἢ τῶν πολεμίων κρατῶν. Καὶ γὰρ χαλεπώτατόν ἐστι τὸ ἑαυτὸν νικῆσαι.

A P P E N D I X

EX COD. MS. FLORENTINO

PARALLELORUM SACRORUM

IOANNIS DAMASCENI.

APPENDIX

E M S. F L O R E N T.

(3)

ΠΕΡΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΗΑΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΟΣΑ ΕΠΕΤΑΙ ΑΥΤΗΙ.

Κακόν τε 52, 1. Νέων γάρ 52, 6. Νέος φιλ. 52, 7. Νεότης 52, 2. Μὴ τοῦτο 52, 9. "Ηβης 52, 11. "Ηβη 52, 12. Πλάτωνος 52, 13. Πλάτωνος 52, 14. Τὰ γάρ 52, 16. Αἰεὶ δ' 52, 18. Χρῆν δὲ καὶ νόμον 52, 17.

* Τιμῶν.

Οὐτε πᾶν γῆρα θάρρειν, οὔτε νεότητα χρὴ παντάπασιν ἀποδοκιμάζειν· ἐνὶ γὰρ, οἶμαι, καὶ σωφρονεῖν τὴν νεότητα, καὶ γῆρας πολλάκις τοῦ καθήκοντος ἀμελεῖν· ἄλλως καὶ κρείσσον νεότης πολλάκις δοκιμασθεῖσα καὶ μηδὲν ἔχειν φαῦλον ἐπεγνωσμένη, ἢ πολὺ τῷ μακρῷ χρόνῳ συνεκταθεῖσα⁵ καὶ μηδὲν τι μέγα μηδὲ λαμπρὸν καταπράξασα· τὴν μὲν γὰρ ὁδῷ βαδίζουσιν ἐνὶ καὶ πρὸς μέγα τῆς ἀρετῆς ἀναβῆναι, τὴν δὲ καινότερόν τι θράσειν ὁ μακρὸς ἤδη χρόνος ἀπαγορεύει. Τί φης, ὁ τὴν πολιὰν ἡμῖν προτεινόμενος, καὶ δυσωπῶν ἀπλῶς τῷ μήκει τῆς ἡλικίας, τιμᾶς τὸ γῆρας διὰ τὴν¹⁰ σωφροσύνην; Ἀλλὰ θαυμάζω μᾶλλον τὴν σωφρονοῦσαν νεότητα ἢ μὲν γὰρ ἐν τῷ λιμένι μένει, καὶ διαφεύγει τὸν κίνδυνον, ἢ δὲ ἐν τῷ πελάγει πολλοῖς τοῖς πνεύμασι μαχομένη διασάξει τὸ σκάφος. Ἄλλως τε καὶ τῶν ἀγωνιζομένων μᾶλλον ἢ τῶν ἡρεμούντων οἱ στέφανοι· σὺ δ' οὐκ ἔδλον¹⁵ ἀρετῆς ἡγῇ τὴν τιμὴν, τῷ γῆρα ταύτην ἀπλῶς χαριζόμενος· εἰ μὲν γὰρ σύγχρονον αὐτὴν τῆς ἡλικίας ἔχει καὶ τὸ καλόν,⁽⁴⁾ δέχομαί τῇ πρότιμῳ, καὶ πρεσβεύω μᾶλλον ἐν τῷ γῆρα.

* f. Μουσουλίου. WITTENBACH. p. 244, 39. locum hunc citans usque ad καθήκοντος ἀμελεῖν. Symeonii tribuit Antonius CLIII.

τὴν ἀρετὴν καταλύσασαυ ἢ τῷ σφοδρῷ τῆς νεότητος ἐπι σα-
λευομένην· εἰ δ' ὁ μὲν ὁδεύει διὰ τῆς ἡνωμαλίας καὶ τῆς
δάρειντος εὐτόνως ἐπιμελεῖται, ὁ δ' οὐδένα μόχθον ὑπὲρ τοῦ
καλοῦ τῇ πολιᾷ συνεισέηγκε, τί καταλιπὼν πόνοὺς ἐθελου-
σίους ἔργον τιμῆς ἀπλῶς φύσεως;

Δίωνος τοῦ Ῥωμαίου.

Τίς γάρ ποτε καὶ ὄρος ἡλικίας τοῖς γ' ἀπαξ ἐξ μειρακίων
ἐξελθοῦσι πρὸς τὰ δέοντα φρονεῖν ἔπεισι; τίς ἀριθμὸς ἐτῶν
10 πρὸς τὰ προσήκοντα πράττειν ἀποδείκνυται; Οὐχ ὅσοι μὲν
ἂν τῇ τε φύσει καὶ τῇ τίκῃ χρηστῇ χρήσωνται, πάντα ἀπ'
ἀρχῆς ἐνθῶς, ἔ. δεῖ φρονεῖν καὶ πράττειν, οἱ δὲ ἐν τῇδε
τῇ ἡλικίᾳ βραχὺν καιρὸν ἔχοντες, οὐδ' ἂν αὐτοῖς ὅποτε ἐτη
διέλθοι, φρονιμώτεροι γένοιτο; Ἀμείνων γὰρ τις αὐτοῖς
15 ἑαυτοῦ προϋούσης τῆς ἡλικίας ὑπάρξειεν, ἔννοος δ' ἐξ ἀνοή-
του, ἔμφρων δ' ἐξ ἀφρονος οὐδ' ἂν εἰς ἐκβαλεῖ. Μὴ μέντοι
τοὺς νέους εἰς ἀθυμίαν, ὥς κατεγνωσμένους μηδὲν τῶν δε-
όντων πράττειν δύνασθαι, ἐμβαλέτω· πᾶν γὰρ τοῦναντίον
προτρέπεσθαι αὐτοὺς ὀφείλει πάντα τὰ προσήκοντα αὐτοῖς
20 προθύμως ποιεῖν ἀσκεῖν, ὥς καὶ τιμὰς καὶ ἀρχὰς καὶ πρὸ
τοῦ γήρως ληφόμενους· ἐκ γὰρ τούτου καὶ τοὺς πρακτικω-
τέρους βελτίους ποιήσεται· πρῶτον μὲν ἀνταγωνιστὰς πῶλ-
λους ἀποδείξαντες, ἔπειτ' ἐνδειξάμενοι ὥς καὶ τᾶλλα πάντα
καὶ τὰς ἡγεμονίας μὲν οὐκ ἐξ ἀριθμοῦ ἐτῶν ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς
25 ἐμφύτου πᾶσι τοῖς πολιταῖς δώσεται.

Ἔστι που σύνεσις νέων καὶ γερόντων ἀσυνεσία· ὁ χρόνος
στομος γὰρ οὐ διδάσκει φρόνησιν, ἀλλὰ φύσιν καὶ ὀρθὴ
δίατα.

Διήρουν Πυθαγόρειοι τὰς ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσ-
(5) σαρα μέρη, παιδὸς, νέου, νεανίσκου, καὶ γέροντος· καὶ
τούτων τῶν ἡλικιῶν ἐκάστην ὁμοίαν ἔφασαν εἶναι ταῖς κατὰ
τὴν ἐνιαντίον τῶν ὥρων μεταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδί
διδόντες, τὸ δὲ θέρος τῷ νεανίσκῳ, φθινόπωρον τῷ ἀνδρὶ,
τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι.

Γαίου τοῦ Καίσαρος.

5 Θορυβοῦντας δὲ τοὺς ἐν ἀξιώματι νέους καταστῆλαι βου-

^{b f} πᾶσι ἐτη διέλθοιεν, et apud
ἀποδείξας — ἐνδειξάμενος.

^c Leg. χρόνος ex Antonia GLIV.
p. 245, 38.

λόμενος, ὥς οὐ ¹προσαίχε, ἀλλ' ἔθορύβει, Ἀκούσατε, ἔφη
νέοι γέροντος, οὐ νέου γέροντες ἤκουου.

¹Ιεροδώρεν.

Νέος ἐν πολυτελείῃ βρώμασι καὶ ποτοῖς, ἔτι δὲ ἀφροδι-
σίοις ἀνατρεφόμενος, ²λέληται ἑαυτὸν ἐν τῷ θέρει τὴν χλαῖναν
κατατρέβων.

10

Μόνῳ τῷ 3, 43.

¹Πλάτων παρεκλεύετο τοὺς νέους τρία ταῦτα ἔχειν· ἐπὶ
μὲν τῶν γνωμῶν τὴν σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώσσης σι-
γὴν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ.

Αἰλιανοῦ τοῦ ²δ' ἱε περὶ ζῶων λογ. κεφ. εἰς (sic) ὅταν
ἀποδύσῃται τὸ γῆρας κ. τ. λ.

15

Αἰλιανοῦ.

Αἰεὶς ζῶον πλ. κ. τ. λ.

Πυθαγόρου. Ἀγρυπνῆς — 1, 19.

Διογένης τοὺς ῥήτορας τὰ δίκαια μὲν ἔφη ἐσπουδαίνειν
πρώτῃν δὲ οὐδαμῶς.

Μῆ, νεῖκος 44, 2. Ἀρχοντες 44, 7. Παντελῶς 44, 3. Τὸν 20
τε νόμον 44, 12. Ἀ δ' ὥς 44, 13. Κρίσσειον 44, 14. Τοὺς
κατοικοῦντας 44, 20. Φῦναι 44, 23. Ὁ δὲ ἄνκ. 44, 24.
Τοὺς βουλομένους 44, 40. Παρὰ Ταρτησίους 44, 41. Περσῶν
44, 41. Οἱ δὲ βασ. 44, 42. Ἀγάθουροι 44, 43. Οἱ μὲν αὖν (6)
44, 22. Δέξασθε 44, 22. Πλάτωνος Τυμάλου — Μινῶς —
Νόμων β γ δ ε ς ζ θ ια ιβ.

ΠΕΡΙ ΝΕΦΩΝ ΟΜΙΧΛΗΣ ΤΕΤΩΝ ΔΡΟΣΟΥ ΧΙΟΝΟΣ
ΧΑΛΑΖΗΣ.

Ἀναξαγόρας νέφη μὲν καὶ χιόνα παρακλήσις, χάλαζαν
δ' ὅταν ἀπὸ τῶν παρόντων νεφῶν προωσθῇ τινα πρὸς τὴν
γῆν ἥδη ταῖς καταφραῖς ἀποψυχρούμενα στρογγυλοῦται. ⁵

Μητροδόωρος ἀπὸ τῆς ὑδατώδους. .

Ξενοφάνης ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ὥς ἀρκτικῆς
αἰτίας κἂν τοῖς μεταβάσις συμβαίνειν· ἀνελκομένου γὰρ ἐκ
τῆς θαλάττης τοῦ ὑγροῦ τὸ γλυκὺ διὰ τὴν λεπτομέρειαν

/ d f. προσαῖχον — ἔθορύβων.

e infra λέληθεν pro λέληται.

f. Phavorino tribuit Maximus GL.

p. 240, 29. Plutarcho Antonius
GLI. p. 242.

g Hinc suppletur lacuna in Sto-
haei Phys. I. 32.

διακρινόμενον νέφη, τὸ συνιστάνειν ὀμιχλούμενον καὶ κατα-
στάζειν ὄμβρους ὑπὸ πίλῃσεως καὶ διατμίζειν τὰ πνεύματα,
10 γράφει γὰρ διαρρήδην, πηγὴ δ' ἐστὶ θάλασσα ὕδατος· Ὁ
δὲ Ἐπικούροϛ ἀπὸ τῶν ἀτόμων στρογγυλαίνεσθαι τὴν θά-
λασσαν τὸν ὑετὸν ἀπὸ τῆς μακροῦς καταφορᾶς ὑποπεπλασμένον.

Ἐμπεδοκλῆς ἔμπιστον φωτὸς εἰς νέφος, καὶ πνεῦμα μὲν
15 ἀποτελεῖν παρῶσαν τὰ νέφη, ὄμβρους δὲ διαχέαν, χάλαζαν
δὲ πλῆσαν, χιόνιας δὲ συμπεριλαβόμενόν τι τοῦ ἀερώδους,
ἐκ δὲ τῆς θερμᾶς καὶ ἀτμώδους ὑετοῦς καὶ δρόσους καὶ πάχ-
νας, ὀμίχλας τε καὶ νέφη καὶ χιόνιας καὶ χαλάζας· ὑετοῦς
πάν γίνεσθαι τῆς ἀναδιδόμενης ἀπὸ τῆς γῆς ἀτμίδος τοῖς
20 ἄνω τόποις συνισταμένης κατὰ πύκνωσιν, καὶ τροπομένης
εἰς ὕδωρ, εἰτα φερομένης ἀθρόως ἐπὶ γῆν διὰ τὴν ἀπόλειψιν
τοῦ ἀναγαγόντος αὐτὴν θερμοῦ, σκεδασθείσης δὲ εἰς μικρὰ
μόρια, καλεῖσθαι ψεκάδας, πρὸ τοῦ δὲ μετεωρισθῆναι σφό-
δρα κατενεχθείσης διὰ τὴν τοῦ ἀναγαγόντος αὐτὴν πυρὸς
25 ὀλιγότητα προσονομάζεσθαι δρόσον καὶ πάχνην· πάχνη μὲν
ὅτ' ἂν παρῇ πρὶν εἰς ὕδωρ συγκριθῆναι, γίνεσθαι δὲ χειμῶ-
(7)νος καὶ ἐν τόποις μᾶλλον χειμερινοῖς· δρόσον δ', ὅτ' ἂν τὸ
συνιστάμενον ὑγρὸν νύκτωρ ψυχθὲν ἅμα τοῖς ὄρθροις, ἐπὶ
γῆν ἐπιφέρηται· διὸ καὶ πλείστην πλῖπτειν δρόσον καὶ πάχνην
περὶ τὰ ἔση καὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ μά-
βλιστα περὶ τοὺς κολλοὺς καὶ ἐνύλους τῶν τόπων· ἀνάγεσθαι
τε γὰρ πλείστον ὑγρὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων χωρίων, καὶ κατα-
ψύχεσθαι μᾶλλον· τὴν δ' ἀθρόαν ἀνάδοσιν λέγεσθαι τῆς
ἀτμίδος, ἔτι μικρόν μὲν παχυνθεῖσαν ὀμίχλην, ὅλον ἄραιάν
καὶ ἄγονον ὕδατος νεφέλην, ὥς ἂν προσυνισταμένην ταύτης
10 καὶ προδιαλυομένην καὶ σημείον οὖσαν εὐδίας· τὴν δὲ με-
τεωρισθεῖσαν καὶ συγκριθεῖσαν ἐπὶ πλείον νεφέλην· πάντα
δὲ περὶ γῆν ταῦτα γίνεσθαι διὰ τὸ μὴ πόρρω τὴν ἀτμίδα
μετεωρίζεσθαι κατισχύειν· ἐν γοῦν τοῖς ὑψηλοτάτοις ὄρεσιν
οὐδὲν γίνεσθαι τούτων, αἷτιον ὅτι μάλιστα ἐκ τῶν κολίων
15 ἀνάγεται καὶ ἐφύδρων ἢ ἀτμὶς τόπων· ὥστε καθάπερ φορ-
τίον πλείον φέρουσιν ἢ καθ' ἑαυτὴν τὴν ἄγονσαν θερμότητα
μὴ δύνασθαι μετεωρίζεσθαι ἐπὶ πολὺν ἄγον τόπον, ἀλλ' ἐγ-
γὺς οὖσαν ἐπὶ τῆς γῆς μεθίναν πάλιν ἐπ' αὐτήν. Ἐκ δὲ
τοῦ περὶ τὰ νέφη τόπου τόσα φροντῶν σώματα πρὸς ἡμᾶς,
20 ὕδωρ καὶ χιόνα καὶ χάλαζαν· ὃν ὁδο μὲν ἀναλογίας ἔχει

πρὸς ἄλληλα παρὰ τὸ διὰ τῆς ἀνὰ αἰεὶς γίνεσθαι ταῖς
κάτω, διαφερόντα τῷ μᾶλλον καὶ ἥτεον καὶ πλήθει καὶ
ὀλιγότητι. Χιόνα γὰρ καὶ πάχνη εἶναι ταντὸν καὶ ὑετὸν
καὶ δρόσον, ἀλλὰ τὸ μὲν πολὺ, τὸ δ' ὀλίγον τὸν μὲν γὰρ
ὑετὸν ἐκ πολλῆς ἀτμίδος γίνεσθαι ψυχρομένης, τὴν δὲ δρόσον²⁵
ἐξ ὀλίγης, ἐπ' ἡμέρον γὰρ αὐτῆς ὑπάρχειν τὴν σύστασιν.
ὁμοίως χιόνα καὶ πάχνη· διὸ καὶ χῶρας ἢ ὥρας ψυχρᾶς
σημεῖον γίνεσθαι τὴν χιόνα· χάλαζαν δὲ κατὰ τὸνναντίου
ἐν ταῖς εὐδαιμονιτέραις συμβαίνειν χῶραις ἢ ὥραις, θέρους
γούν μάλιστα γίνεσθαι ἢ μετοπώρου, χειμῶνος δ' ὀλιγάκις³⁰
καὶ οἷ ἂν ἦκεν ἢ ψύχος· εἶναι δὲ τὴν χάλαζαν τοῦ κατὰ-
φερομένου πῆξιν ἐκ τῶν νεφῶν ὕδατος· ἐκ δὲ τῆς ξηρᾶς καὶ⁽⁸⁾
καπνώδους πόρρω διατεινούσης καὶ μετεωριζομένης, ὥς καὶ
διὰ τοῦτο πολλάκις διὰ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν οὐρανίων ἐμπι-
πρᾶσθαι, τῶν πρότερον εἰρημένων ἕκαστον ἀποτελεῖσθαι.

Χρυσίππου.

Χρυσίππος ἐφησε τὴν ὀμίχλην νέφος διακεχυμένον, ἡ⁵
ἀέρα πάχος ἔχοντα· δρόσον δὲ ἐξ ὀμίχλης καταφερόμενου
ὑγρόν· ὑετὸν δὲ φορὰν ὕδατος ἐκ νεφῶν· ὄμβρον δὲ λαβροῦ
ὕδατος καὶ πολλοῦ ἐκ νεφῶν φορὰν· χάλαζαν δὲ ὑετοῦ
πεπηγότος διάθρησιν· χιόνα δὲ νέφος πεπηγὸς ἢ νέφος
πῆξιν· τὸ δ' ἐπὶ τῆς γῆς πεπηγὸς ὕδωρ, κρύσταλλος· πάχνη¹⁰
δὲ δρόσον πεπηγυῖαν.

Αἰριανοῦ.

Αἰριανὸς φησι τὴν ὀμίχλην, ἡ μὲν πρὸ νέφους ξυνίσταται
πρὶν ἐξαναστῆναι, ἐπιπολὺ δ' ἀπὸ νέφους ἐκχυθέντος καὶ⁶²
σκεδασθέντος· γίγνεται δὲ ταῦτα εἰ μὴ κρατήσκειν αὐτῶν
ὁ ἥλιος καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα ὅσα ἐν οὐρανῷ καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανός¹⁵
ἑαυτοῦ ἀπὸ δὲ νεφελῶν, ὅσαι μὲν ἄγαν πλησθεῖσαι συνέστησαν,
ψεκάδες καταφέρονται ἐπὶ γῆν, καὶ εἰς ταύτας διαλύονται
ὀμίχλαι τε καὶ ὅσαι νεφελῶν μακρότεραι· ὅσαι δὲ ἐπὶ μέγα
ἐξστᾶσαι εἰς ὕδωρ μετέβαλον, ὑετοὺς ἐκ νεφῶν γεννώσιν.
Καὶ ὀμίχλαι μὲν τὸ πολὺ τῇ γῇ ἐπιζάνουσι, αἵ δὲ καὶ²⁰
μηνὲς τε ἔτι καὶ ἀξυστάτου τῆς ἀτμίδος αἱ νεφέλαι δὲ αἴ-
ρονται εἰς τὸ ἄνω, οὐ μὲν ὑπὲρ εἰκοσὶν γε ἀπὸ γῆς σταδίους
οὐδὲ αὐταὶ ἀναφέρονται· ὅτι καὶ τῶν ὀρῶν ὅσα ὑπὲρ εἰκοσὶ
γε ἀπὸ γῆς σταδίους ἀνέχει εἰς εὐθύ— ἔστι δὲ καὶ εὐαρίδμητα
ταῦτα, ἐν γε τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις— οὐτε ὑόμενα ὥσθι ποτε²⁵

οὕτως καταπνέόμενα, οὐδὲ νεφέλην ὑπὲρ αὐτῶν, ἣ καὶ ἐπὶ αὐτοῖς ἰσάνουσα, ἀλλὰ τῆς Οἰτης γε ἐπὶ τῇ ἀκρωθείᾳ δύεσθαι, ὅσα ἐστὶ λόγος καὶ Ἰφραήλ καὶ Φελοκότητῃ εἰς μνήμην τοῦ παλαιοῦ καθήματος, καὶ τὴν τέφραν ἐπὶ τῇ πυρκαϊᾷ ἐν (9) χώρᾳ μένειν εἶναι γὰρ τὸν ἔκω ὑπὲρ γῆς ἄερα λαπτόν τε ἦδη καὶ καθαρὸν καὶ αὐγοειδῆ καὶ πρῦτα διαφανεῖσθαι τοὺς αἵμους ὅσῳ προτέρω ὑπερνααίρονται· ὅση δὲ λαπτή αἱμῆς μὴ ἐπὶ μέγα ἀρθεῖσα ἐσκεδάσθη, ἀλλὰ πυρκαϊᾷ κατευέρχθη ἐπὶ γῆν, δρόσος γίνεταί· πρὸς ἡλίου δὲ ἐπικαυθεῖσα, ἐρυδαίνεται ἢ μελαίνεται καὶ τοῦτο μῆν φοινιάδα μὲν τὸ ἐρυθρόν αὐτοῦ, ἐρυσίβην δὲ ὅ τι περ καὶ μέλαν καλοῦσιν παγεῖσα δὲ καὶ πεδούσα ἐπὶ γῆν, πάχνη γίνεταί· καὶ ἐστὶ ὅ τι περ πάχνη πρὸς δρόσον, τοῦτο χιῶν πρὸς ὑετὸν ἐστὶ καὶ τὸ τέφρος ξυν- 10-ελθὼν μὲν ἄνυσί πῆξεως εἰς ὑετὸν διακρίνεται, παρὲν δὲ εἰς νιφετὸν συνάρεται· ἐστὶ πρὶν παντελῶς εἰς ὕδωρ ξυστῆναι τὴν νεφέλην, φθάνει παρὲν εἰς χιόνα, καὶ ἡ χροῖα τῆς χιόνος ^h τεκμηριῶσα παρέχει, λευκὴ τε γὰρ καὶ αὐγοειδής ἐστίν· ἐστὶ πρὶν τραπήναι εἰς ὕδωρ παγεῖσα θοράπτεται, οἷον δὲ οὐ 15-μικρὰν μύδραν οὐ πνεύματα φαταειδοῦς ὄντος συνεπιλαμβάνουσα· ἔσθην τε ἀφρῶ εἰς τὰ μάλιστα τὴν χροῖαν ἵκειεν, ἐστὶ καὶ ἐν ἀφρῶ πολὺ τι ἐκὶ πνεύματος· δηλοῦσι δὲ πομφόλυγες αἱ ἐπὶ τοῦ ἀφρῶν οἷα θῆ· ἐπιξάνουσαι.

¹ Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

Τὸ πυρὶ μειμιγμένον — πάχνη λέγεται.

20 Sequitur in ms. novum caput sine titulo: post excerpta e SS. praecipue e Regum libris haec sequuntur: Συνεσίου ἐκ τῶν ἐπιστολῶν. Τὰς πιθήκους — Αἰλιανοῦ τοῦ περὶ ζώων — Πατρὶς 40, 1. Ὅθεν εὐ 40, 3. Ξενιτέλῃ 40, 6. Μήποτε 40, 8. Φινιάδος 40, 9.

Αἰλιανοῦ τοῦ περὶ ζώων γ' λόγου κεφ. λς. κ. τ. λ.

26 Novum caput, in quo post excerpta e SS. haec: Προσαρμόσεις ὧδε καὶ Αἰλιανοῦ τοῦ περὶ ζώων θ' λόγου κεφ. λβ. Λέων ὄντα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΚΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. (10)

¹ Ἀστυδάμαντος Ἀλκμαίωνος.

Οὐ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει.

Εὐριπίδης Ἰκετίσιν.

Τυδεὺς δ' ἔκαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν
φιλότιμον ἦθος, πλούσιον, φρόνημά δέ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχί τοῖς λόγοις, ἔχων.

² Ἀλκχύλον Ἑπτὰ ἐπὶ Θῆβας.

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος κ. τ. λ.

³ Ζήνου.

⁴ Ἠγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλαχίστον

ὁρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνὴρ.

⁵ Σοφοκλέους Οἰδίποδος.

Οὐ γὰρ λόγοισιν τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δοκούμενοις.

⁶ Ὁ βίος ἔστ' ἀλαζονείας δεόμενος.

⁷ Επιχάρμου.

Πρὸς τοὺς πέλας πορεύου λαμπρὸν ἱμάτιον ἔχων,
καὶ φρονεῖν πολλοῖσι δόξεις τυχόν ἴσως.

Φωκυλίδου.

Πολλοὶ τοι δοκέουσι σαφρόνες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοι περ ὄντες.

⁸ Εὐριπίδου.

Πᾶς ὁ κατ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θανμάζεται,
διακρινόμενος δὲ πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται,
ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἡμφιεσμένος.

⁹ Φιλήμονος.

Ἀδελφεοὺς κἂν λαλῇ τις μικρὸν ἔστι κόσμος,
οὐδ' ἂν πορευῇται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων
δ' ἡλίκων μὲν ἢ φάσις φέρει λαλῶν,
μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημόν, οὗτος κόσμος.

Εὐριπίδου Φοῖνικι.

¹ Hinc suppleatur lacuna in
Stobaei Eclogis Ethicis, sive lib.
H. c. 15. secundum Heerenium
1 Sc. v. 901.

2 Sc. v. 598.

3 An Ζηνοδότην?

4 Sc. Col. 1143.

5 Falso tribuitur hoc fragmen-
tum Euripidi, Versus sunt
Comici.

6 Legendum videtur Φιλήμονος
Ἀδελφοῖς. Οὐκ ἂν λ. τ.

Ἴ Οἱ πεῖραν σὺ δεδωκότες,
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί.

Εὐριπίδου Ἀντιόπη.

Ὅς δ' εὐγλωσσία
νικᾷ, σοφὸς μὲν, ἀλλὰ γὰρ τὰ πράγματα
10 κρείσσον νομίζω τῶν λόγων αἰεὶ ποτε.

Εὐριπίδου.

Οὐ μὴ φρονήσεται κ. τ. λ. 86, 4.

Ἰώνος.

Ἐκ τῶν λόγων μὴ κρίνεις, Κλειτοφῶν, σοφὸν
ἢ χρηστὸν ἄνδρα, τὸν βίον ἐξέταξ' αἰεὶ
πολλοὶ γὰρ λέγουσιν ἀδικίας χάριν,
15 τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα, κοῦ φρονοῦσιν εὖ.

Εὐριπίδου Παλαμήδην.

Ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει
αἰσχρ' ἐστὶν αὐτοῦ, τοῦτον οὐκ αἰνῶ ποτέ.

Σοφοκλέους.

Σὺ τοι λέγεις νῦν, οὐκ ἐγὼ σὺ γὰρ ποιεῖς
τοῦργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται.

Εὐριπίδου Θυέστη.

20 (Οὐ) πῶποτ' ἔργου μᾶλλον εἰλόμην λόγους.

(12) Τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς.
Μενάνδρου.

Οὐχ ὁ λόγος αὖξει τὴν τέχνην περισσὸς ὦν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Εὐριπίδου Πελοπιδαν.

(11) * Φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων, λόγους ἔχεις.
Μενάνδρου.

5 Τί δ' ὀφέλος λαλοῦντος ἂν κακῶς φρονῇ.

ἸΕὐριπίδου.

Πολλὰ πολλοῖς εἰμι διττοφύροιο βροτῶν·

ἔμοι γὰρ ὅστις ἄδικος ὦν σοφὸς λέγειν·

πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·

γλώσση γὰρ αὐχῶν * τᾶδ' εὖ περιστελεῖν,

10 τοιμᾶ πανουργεῖν, ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.

* MS. A.

sf. Φιλιστιανός.

t Leg. πολλοὶ γὰρ εὖ λ.

u Elect. 624.

x Prima littera desinit.

y Med. 379.

z M. τὰ δίκαια — περιστέλλειν —
σοφόν.

Μενάνδρου.

Ὁ μὲν λόγος (σου) συνέσεως πολλῆς γέμα·
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.

Περαιδίππου.

Οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ πρῆν·
πολλοὶ γὰρ εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν.

Εὐριπίδου.^a

Ἦδη δὲ πολλῶν ἡρέθην κριτῆς λόγων, 15
καὶ πόλλ' ἀμυληθέντα μαρτύρων ὑπὸ
τάναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι. 02
κἀγὼ μὲν οὕτω, χῶστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς
λογίζεται τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν. (11)
βλέπων, θλαίταν δ' ἦν τιν' ἡμερεύεται. 20
καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν, εἰ βούλοιο σύ,
τάληθες, ὥς ἔργω καὶ τὸς ἄχθομαι, (13)
δοῖς λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χεῖρω τῶν λόγων παρέσχετο.

Μενάνδρου.

Ὁ μὲν λόγος σου καὶ κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ,
τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται. 5

Σοφοκλέους Ἐριφύλη.

γλώσσ' ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις,
ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλεον.

Μενάνδρου.

Ὁ μὴ φρονῶν μὲν, πολλὰ δ' ἐφ' ἐκαστοῦ λαλῶν,
δείκνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν.

Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου.

Ὅτι ὁ λόγος ἔαν μὴ τῷ τρόπῳ σύμφωνός ᾖ, ἀλλοτρίως 10
γίνεται, καὶ οὐ τοῦ λέγοντος, ὥσπερ ἐκεῖνος δὲ θεοδότης
ἔλεγε τοῖς Ἀχαιοῖς,

ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω —

οὗτος γὰρ Ἀχιλλεύς ἢ Ἀλάντος ἦν· ὁ κρυφὸς δὲ αὐτὸν οὐ-
δὲν προσηκόντα ὑπεβάλετο.

Φύσωνος.

aFr. Phoenicis 9.

bF. ἡμερεύεται.

cSc. p. 261. D.

dεῖτος ms.

eLeg. Μύσωνος. Μύσαν ὁ Χη-
νός.

- 15 Φύσων ὁ Χιμεὺς ἔφη δεῖν οὐκ ἐκ τῶν λόγων ἔργα κρῖναι, ἀλλ' ἐκ τῶν πράξεων τοὺς λόγους.

Θεοφράστου.

Οὐ τὸν βίον ἐκ τῆς τοῦ λόγου δεινότητος πιστεύομεν, ἀλλὰ τὸν λόγον ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον εὐδοξίας.

Δημοσθένους.

Ὅς ἅπας μὲν λόγος κ. τ. λ.

Δημοκρίτου.

- 20 Πολλοὶ δρῶντες τὰ ἀξιόιστα λόγους τοὺς ἀρίστους ἀπέουσιν.

- (14) (A) πολλῶνιος.

γλαν . . . αλον μάξα καὶ τριβῶν καὶ κατεπιτήδευμα δοξοκοπικὸν καλούμενον· ἀλλ' ὅταν τὰ πράγματα ἔγῃ πρὸς αὐτὸ σεμνῶς φορούμενα.

Πυθαγόρας,

Ἐπιδεικνυστο μὴ ἐν τοῖς λόγοις ἀφρονεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἔργῳ ἃ ποιεῖν.

Δημοκρίτου.

Ἔργα καὶ ἡ προήξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους ζηλεύειν χρεῖν.

Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνων μάλιστα ὁ λόγος ισχύει, ὅτι ἡ προήξια, εἶπε, συναμολοῦται τῷ λόγῳ.

Ὁξιδίου.

Ὁξιδίους ὁ Ἀθηναῖος τοὺς χρηστοὺς μὲν ἐν τοῖς ἀρχή-
10στοις δὲ κατὰ τὸν βίον, ὅμοιους ἔφη εἶναι τοῖς ἀγαθοῖς ἐν πνύοις.

Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Τὰ πρόβατα οὐ χάριον φέροντα τοῖς ποιμέσιν ἐπιδεικνύσι, πόσον ἔφαγεν, ἀλλὰ πέμψαντα τὴν νομὴν ἔσω ἔργα φέρει καὶ τυρόν· καὶ σὺ μὴ τὰ θεωρήματα τοῖς ἰδιώταις, ἀλλὰ
15τὰ ἀπ' αὐτῶν πραχθέντα ἔργα.

Δημοκρίτου.

Οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην προήξιν ἀμυνόμεναι, οὔτε προήξια ἀγαθὴ λόγου βρασφημίῃ λυμάνεται.

Δημοσθένους Ὀλυμπιακῶν.

Τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν κ. τ. λ.

^h Φαλάριδος.

¹ Οὐδὲ τοῦτο συνίεις, ὅτι λόγος ἔργου σκιαὶ παρὰ τοῖς σοφοῖς πεπλίστευται.

20

Διογένηους.

(15)

Διογένης λόγον τινα διεξήκει περὶ σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ ὥς ἐπὶ γύνουν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι, ὁ δὲ, Κάκιςτ' ἀπόλλυσθε, εἶπε, τοῖς ἔργοις μὴ ἀντιλέγοντες.

Πολυαῖνου.

Ὅτ' ἂν μὲν γὰρ τῇ σεμνότητι τῶν λόγων καὶ ἡ πείρα τῶν ἔργων ἐπηται, τοῦτό τοι χρὴ καλεῖν δόγμα φιλοσόφου· ὅτ' ἂν δὲ ὁ μὲν λόγος ἀπαγγέλληται μεγάλα, ὁ δὲ βίος πράττη μὴδὲ τούλّاχιστον, ἄρα οὐ κόμπος ταῦτα καὶ τερατεία τοῦ σοφιστοῦ, καὶ μειρακίων ἀκοᾶς ἐκπλήττειν ἐσπουδακότος;

Ἐν ταυτῷ. Περὶ Δημοσθένους.

Τοῖς λόγοις καλλωπιζόμενος κ. τ. λ.

10

^k Ἀνκίου ἐκ τῶν Μουσωνίου Πότερον ἰσχυρότερον ἔθος ἢ λόγος.

Αὐθις ἐνέπεσε ¹ μὲν ζήτησις πότερον ἀνυσιμώτερον πρὸς κτήσιν ἀρετῆς ἔθος ἢ λόγος, εἰ μὲν ὁ λόγος ^m διδάσκει ὁρῶς 16

^h Ep. 92. ed. Lennep.

ἰηδὲ ms. In loco seq. f. μοῖ pro μῇ.

^k Ἀνκίου ἐκ τῶν Μουσωνίου.] Singularis haec est inscriptio, quam caeterae omnes Dissertationes solum nomen Musonii proscriptum gerant. Et nihilominus tam haec est Musonii, quam caeterae omnes. Nec alius videtur esse hic Lucius, quam is, qui caeteras omnes Musonii Dissertationes scripto consignavit. Suspensor Pollioni illi Grammatico, qui, teste Suida in voce *Πολίων*, Musonii ἀπομνημονεύματα, id est has Dissertationes, conscripsit, praenomen fuisse Lucium: nomen autem ex familiae Romanae Pollionum clientela, et fortasse ab ipso illo Claudio Pollione, qui teste Plinio Epist. VII. 31. de Musonii vita librum ediderat: Stobaeum autem in suis Excerptis, his *Μηζονίου* locis, titulum varie posuisse, *Μουσωνίου* et ἐκ τῶν *Μουσωνίων* et *Ανκίου* ἐκ τῶν *Μουσωνίων* sed

Ανκίου nomen librariorum culpa, a caeteris, excepto hoc, capitibus excidisse. Et in *Epicteti* locis si similem varietatem deprehendimus apud Stobaeum: ubi aliquoties adscriptum est *Ρούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου*, item *Ἀρριανοῦ Ἐπικτήτου*. Nam et Rufus et Arrianus Epicteti Dissertationes prodiderant. Neque etiam repugnat quominus ipse Lucius suorum ἀπομνημονευμάτων Musonii epitomen fecerit: unde hic locus, ut brevior, sumtus sit. Talis fuit epitome, sed ab alio facta, Dissertationum *Teletis*: unde in eodem codice Damasceni sub hoc titulo exstat locus, ejusdem fere atque haec Musonii est Dissertatio brevitatis: *Ἐκ τοῦ Θεοδώρου τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς* περὶ τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι: quem locum alio, si forte, tempore prodemus.

WYTT.

[*ἐκ τῶν*] forte natum ex vera scriptura ἡμῶν. WYTT.

^m διδάσκει] Constructio postulat διδάσκει. WYTT.

τι εἴη πρακτικόν, τὸ δὲ ἔθος γένοικτο κατὰ τοιοῦτον λόγον
 πράττειν ἡ ἐπιζόμενον. Τῷ δὲ Μουσωνίῳ τὸ ἔθος ἐδόκει ἀνυ-
 σιμώτερον, καὶ συνήγορον τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ ἤρτο τῶν παρόν-
 των ὅτινα οὕτως. Διοῖν ὄνται ἰατροῖν, τοῦ μὲν ἱκανοῦ
 εὐλέγειν καὶ περὶ τῶν ἰατρικῶν ὥρα ὅτι ἐμπειρότατον, περὶ
 δὲ θεραπείαν τῶν καμνόντων μηδὲ τετριμμένον· τοῦ δ' ἐλ-
 πεῖν μὲν ἀδυνάτου, θεραπεύειν δ' εἰδισμένον κατὰ τὸν λό-
 γον τὸν ἰατρικόν· πότερον, ἔφη, μᾶλλον ἔλοιο ἂν παρῆναι
 σοὶ νοσῶντι; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τὸν θεραπεύειν εἰδισμένον.
 10 Καὶ ὁ Μουσώνιος· Τί δέ; δύο ἀνδρῶν τοῦ μὲν πεπλευκότος
 πολλάκις, καὶ κυβερνήσαντος ἤδη ὅλα ἱκανά, τοῦ δὲ ὀλιγά-
 κισ μὲν πεπλευκότος, κυβερνήσαντος δὲ μηδέποτε· ἐὰν οὗτος
 ὁ μὴ κυβερνήσας ἱκανώτατον λέγει ὅν τρόπον χρὴ κυβερνᾶν,
 15 ὁ δ' ἕτερος ἐνδεῶς καὶ παντάπασιν ἀσθενῶς, ποτέρῳ ἢ
 πλεῶν χρὴ κυβερνήτῃ; Καὶ ὁ εἶπε, ὅτι τῷ κυβερνήσαντι
 πολλάκις. Πάλιν ὁ Μουσώνιος· Μουσικοῖν δὲ δυοῖν, τοῦ
 (17) μὲν τοὺς λόγους ἐπισταμένου τοὺς μουσικοὺς, καὶ λέγον-
 τος αὐτοὺς πιθανώτατον, ἄδειν δὲ καὶ κιθαρίζειν καὶ λυρί-
 ζειν ἀδυνατοῦντος· τοῦ δὲ περὶ μὲν τοὺς λόγους ὄντος ἥττο-
 νος, κιθαρίζοντος δὲ καλῶς καὶ λυρίζοντος ἔτι δὲ ἤδοντος.
 5 ποτέρῳ ἂν ἐπιτρέψαι ἔργον μουσικόν, ἢ πότερον ἂν ἐθέλοις

ἡ ἐπιζόμενον] Bene habet, nec
 mutandum ἐπιζόμενον. Sensus est:
 si ratio quidem recte doceat, quid
 faciendum sit consuetudo autem
 ita fiat, ut homines secundum hanc
 rationem agere aduecant. Est
 haec genitivi participiorum vis
 nondum satis animadversa: v. c.
 apud Plutarchum in Bruto p. 1000,
 Α. πολλάκις ἀφήρει τὴν χαλεπότητα
 καὶ τὸ ἀκαιρὸν αὐτοῦ μετὰ παιδείας
 δεχομένων· omisso καὶ, verba cae-
 terum obscura sic interpretanda:
 Favonius saepe sedabat dissensiones,
 quum dissentientes ejus importuni-
 tatem cum joco exciperent. De
 Fortuna p. 98 E.: ὀρχήσεις τε μαν-
 θάνει (ὁ ἑλφας) καὶ χορείας καὶ
 προσκυνήσεις· οὐκ ἀχρηστὸς τῶν
 τοιοῦτων παρειαγομένων· i. e.
 quum talia non inutiliter introdu-
 cantur. — Sympoticac, VI, 4, 690,
 D: τὰ ἡμέτερα σώματα λουσαμένων
 φύχεται μᾶλλον. Plura alibi. WITT.

ὅτινα. Οὕτως] Rectius sit τινα
 οὕτως. WITT. Nisi l. οὗτος, Heu tu.
 ὥρα] Mendosum. Forte verum
 fuerit θεωρίαν. Sed hoc antece-
 dentia postulat fulciri addito τὴν;
 ut sit, περὶ τὴν τῶν ἰατρικῶν θεω-
 ρίαν. WITT. An ὁρᾶν vel δρᾶν?
 ὅλα ἱκανά] Forte πλοῖα ἱκανά.
 navigia satis multa. WITT.
 ἱκανώτατον λέγει] Praestet ἱκα-
 νώτατα λέγοι. Requiritur tamen
 plenius, ἱκανώτατος ἢ λέγειν· i. e.
 plurimum facultatis habeat ad di-
 cendum quomodo oporteat guber-
 nare. WITT.
 s In promptu est, quod lacunam
 expleat, χρῆσθαι. WITT.
 τὸ εἶπε] Imo ὅς εἶπε, quae est
 solennis dialogi formula. WITT.
 u Malim: καὶ λέγειν αὐτοῖς μαν-
 θανώτατον. WITT.
 ἐπιτρέψαι] Legendum, ἐπιτρέ-
 φας; WITT.

γενέσθαι διδάσκαλον τῶν μουσικῶν παιδὸς οὐκ ἔσθαι; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, τὸν ἐν τοῖς ἱκανόν. Τί οὖν, εἶπεν ὁ Μουσάσιος, ταῦτα μὲν ταύτῃ ἔχει περὶ δὲ σωφροσύνης ἢ ἐγκρατείας τοῦ ἄ' χρηθύνασθαι λέγειν οὐ πολὺ κρείττεον τὸ ἐγκρατῆ γενέσθαι καὶ σώφρονα περὶ τὰ πράττοντα πάντα; Συν-10 εχώρει κἀνταῦθα ὁ νεανίσκος, ἦτον καὶ φανυλότερον εἶναι τοῦ σωφρονεῖν ἔργῳ, τὸ λέγειν περὶ σωφροσύνης ἱκανῶς. Ὅθεν ὁ Μουσάσιος συνάπτων τοῖς προειρημένους, πῶς οὖν ἐπὶ τούτοις, ἔφη, τὸ τὸν ἐκάστου λόγον ἐπίστασθαι πράγματος κρείττον ἐν εἰῇ τοῦ ἐπιξέσθαι καὶ πράττειν τὰ πράγματα 15 κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ λόγου; ἐπεὶ περὶ τὸ μὲν ἔθος πρὸς τὸ δύνασθαι πράττειν ἄγει, τὸ δὲ ἐπίστασθαι λόγον τοῦ πράγματος πρὸς τὸ δύνασθαι λέγειν. Συνεργεῖ μὲν γὰρ καὶ τῇ πράξει ὁ λόγος διδάσκων ὅπως πρακτέον, καὶ ἔστι ἂν τῇ πράξει πρότερος τοῦ ἔθους· οὐ γὰρ ἐπισθῆναι τι καλὸν 20 οἷόν τε μὴ κατὰ λόγον ἐπιζόμενον· δυνάμει μὲντοι τὸ ἔθος προτερεῖ τοῦ λόγου, ὅτι ἔστι κυριώτερον ἐπὶ τὰς πράξεις (18) ἄγειν τὸν ἄνθρωπον ἥπερ ὁ λόγος.

Ἐκ τοῦ Θεοδώρου τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς. Περὶ τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι.

Κρεῖττον φασι τὸ δοκεῖν δίκαιον εἶναι τοῦ εἶναι μὴ καὶ τὸ δοκεῖν ἀγαθὸν εἶναι τοῦ εἶναι κρεῖττον εἶναι; Ἀμέλει πό- τερον οὖν διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ ὑποκρίται εἶναι ὑποκρίνον-5 ται, ἢ διὰ τὸ εἶναι; καθαρίζουσι δὲ πότερον διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ, ἢ διὰ τὸ εἶναι; Διὰ τὸ εἶναι. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ἀπλῶς διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ εὖ πράττουσιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι; Διὰ τὸ εἶναι. Διὸ δ' εὖ βιοῦσιν κρεῖττον ἢ διὸ μὴ; ὥστε

γ' εἶδοι] Nihil vocabulum, forte natum ex εἶδος i. e. pueri musi- ca ignorantia. WYTT.

z Sententia postulat, τὸν ἐν τούτοις ἔργοις ἱκανόν, aut simile quid. WYTT.

ατῇ πράξει] Verum est τάξει, a quo librarium frequens in hoc loco vocabulum πράξις abduxit: τάξις, locus, ordo, et δύναμις, vis, momentum, sic componuntur. Fluxit hoc ex Demosthenis nobili sententia in Orat. Olynth. III. p. 12. A: τὸ γὰρ πράττειν τὰν λέγειν καὶ

χειροτονεῖν ὕστερον ὢν τῇ τάξει, πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρείττον ἐστι. Quod Longinus imitatus est De Sublim. initio fere: ἐπὶ πάσης τεχνολογίας δεῖν ἀπαιτουμένων προτέρου μὲν, τοῦ δεῖξαι τί τὸ ἐποκείμενον, δευτέρου δὲ τῇ τάξει, τῇ δυνάμει δὲ κυριώτερον, πῶς ἂν ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο, καὶ δι' ὧν τινων μεθόδων κητὸν γένοιτο. — nota- vit etiam Ruhnkenius. Coniunxit Aristides Orat. T. II. p. 262: τῇ τάξει καὶ δυνάμει τρίτον ἢ τέχνη — WYTT.

Bb 2

10 κρείττον· φαίνεται ἂν τὸ ἀγαθὸν εἶναι τοῦ δοκεῖν· ὁ γὰρ δίκαιος ἀγαθός, οὐχ ὁ δοκῶν δίκαιος εἶναι· καὶ τί ποτε ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ὅσα δοκοῦσιν ἄνθρωποι μᾶλλον ἂν βούλοιο εἶναι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔχειν αὐτὰ μᾶλλον ἢ δοκεῖν ἔχειν· εὐθὺς, ὁρᾷν ἂν βούλοιο, ἢ δοκεῖν ὁρᾷν· ὑγιαίνειν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, 15 βίβλιν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, εὐπορος εἶναι, φίλους ἔχειν, μᾶλλον ἢ δοκεῖν· ἐπὶ τῶν ψυχικῶν πάλιν, φρονεῖν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, ἄλντος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν, θαρσαλέος εἶναι, ἄφοβός εἶναι, ἀπρόσιτος εἶναι, μᾶλλον ἢ δοκεῖν· ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης δὲ οὐκ ἔτι δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρείος, 20 ἂν μᾶλλον βουλοίμην δοκεῖν ἢ εἶναι· ἢ οὐχ ὁ ἀνδρείος καὶ ἄφοβος καὶ ἄλντος, οὐχ ὁ δοκῶν; Διὰ τί δὲ βούλει ἀνδρείος δοκεῖν εἶναι; Τιμήσουσί με· Καὶ γὰρ πρωτοστάτην σὲ καταστήσουσι, καὶ μονομαχεῖν κελεύσουσι, καὶ ἵνα λάχῃς μηχανήσονται, καὶ λαχόντος ἐπιχαρήσονται, καθάπερ τῷ Α-25 αὐτῷ· εἴτα τί οἶε πείσεσθαι, δειλὸς μὲν ὢν, κινδυνεύων δέ; καὶ ἐὰν αἰχμάλωτος γίνῃ, δοκῶν ἀνδρείος εἶναι, πέδας ἔξεις μεγάλας καὶ χειροπέδας, καὶ οὐδεὶς σοὶ μὴ πιστεύσει, ἀλλὰ καὶ κατακεκλεισμένος ἔσῃ, κἂν βασανίζωσί σε πολλὰς (19) λήψῃ, καὶ λέγων τὴν ἀλήθειαν οὐ μὴ πιστευθήσῃ, ἀλλὰ δόξεις μωκᾶσθαι διὰ τὸ καρτερικὸς εἶναι· καὶ κελεύσουσί σε δέρειν καὶ ἐπιτείνειν καὶ παροπτοῖς (?). Ὅρα ὅσα λήψῃ δοκῶν ἀνδρείος εἶναι καὶ καρτερικός· σὺ δὲ ἐκείνο μὲν προ-5 φέρῃ, ταῦτα δὲ ἀποκρύπτεις ὥσπερ οἱ ῥήτορες.

Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς Ἀριστοδωρον ἐπιστολῆς.

Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἐταῖρον εἶναι τέ σε νῦν καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέλαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλ-10 λας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητας, κομψότητας οἶμαι προσαγορεύειν ὁρθῶς ὀνομάζειν.

Αἰσχίνου περὶ Δημοσθένους.

Πλείστον δὲ ἐκ πολιτείας κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Post loca e SS. haec sequuntur: Τοῦτον 85, 14. Καὶ μὴν 85, 20. Πρὸ πάντων 85, 21. Καὶ οἰκίας 85, 22.

b ms. φαίνονσα.

c Sc. p. 358.

Οὐκ ὄν 85, 28. Εἰ βούλει . . . Κέλτοι 7, 40. Αἰλιανου 15 π. ζώων.

^a ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΤΡΟΠΩΝ.

Εὐριπίδου.

"Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἦδεται κακοῖς ἀνὴρ
οὐ πάποτ' ἠρώτησα, γινώσκων ὅτι
τοιούτός ἐστιν, οἷσπερ ἦδεται ξυνῶν.

Εὐριπίδου Βελλεροφόντη.

(20)

'Ανὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν εὐ μισεῖ ποτε,
κακῷ κακὸς τε συντέτηκεν ἡδοναῖς,
φιλεῖ δὲ τοῦμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν

Εὐριπίδου Πελοπιδῶν.

• . γὰρ ξυνῶν κακὸς ἂν τύχη γεγώς
τοιούτους δὲ τοὺς ξυνόντας ἐκπορίζεται,
χρηστοὺς δὲ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας
ἑσθλὰς διώκειν, ᾧ νέοι, σπουδάζετε.

5

Μενάνδρου.

'Ἡ τῶν ὁμοίων αἴρεσις μάλιστα πῶς
τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ.

Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.

Νέοι νέοισι συννοσοῦσι τὰ φανή·

10

Μενάνδρου Περικειρόμενοι.

'Ὅτ' ὁ ποθεινὸν ἐστὶν ὁμότροπος φίλος,
οὐδεὶς ἔσται μοι

ἀλλότριος ἂν ἢ χρηστὸς ἢ φύσις μία
πάντων, τὸ δ' οἰκτεῖον συνίστησιν ἑ τρόπος.

'Ομήρου.

'Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοιον κ. τ. λ.

15

Δημοκρίτου.

'Ομοφροσύνη φιλίην ποιεῖ.

a Deberi videtur hic titulus viro docto qui codicem Florentinum Ruhnkenii gratia descripsit. Verbo ~~ὁμοφροσύνη~~ praefixam reperiō litteram f. i. e. forte. Verum suspicor titulum fuisse, "Ὅτι ἡ ὁμοιότης τῶν τρόπων φιλίαν ἀπεργάζεται —

Atque ex h. l. lacuna supplenda in Stobaei Ecl. Eth. II. 53.

e An 'Ὁ γὰρ ἑ. κακὸς μὲν ἂν τ. γ. τοιούτος τ. ἑ. λ. ? Vide infra in t. περὶ ὁμιλίας. f ms. τῶ, g ms. βίος τρόπος.

Διογένης ἐρωτηθεὶς τί ἐστι φίλος, Μία ψυχὴ ἐν δυοὶ σώμασι
κειμένη.

^h Εἰδότες οὐτε φιλλίαν ἰδιώταις βεβαίαν γιγνομένην οὐτε
κοινωνίαν πόλεσιν, εἰ μὴ μετὰ ἀρετῆς διωκούσης εἰς ἄλλή-
(21) λους γίγνοιτο, καὶ τὰλλα ὁμοιότροποι εἶεν ἐν γὰρ τῷ δι-
αλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίσ-
τανται.

¹ Ἀριστοτέλους.

Ὡσπερ ὁ οἶνος κινᾶται τοῖς τῶν πινόντων τρόποις, οὕτω
καὶ ἡ φιλία τοῖς τῶν χρωμένων ἡθέσι.

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς τί ἐστι φίλος, ἀπεκρίνατο, Ἄλ-
λος ἐγώ.

Τὴν φιλλίαν ἔφη ἰσότητα εἶναι.

^k Ἰάμβλιχος Μακεδονίῳ περὶ Ὁμονοίας.

Ἡ ὁμόνοια, καθάπερ αὐτὸ τὸ ὄνομα βούλεται ἐνδείκνυ-
σθαι, συναγωγὴν ὃ μόνου τοῦ νοῦ κοινωνίαν τε καὶ ἔρωσιν
10 ἐν αὐτῇ συνεῖληφεν, ἀφορηθεῖσα δὴ οὐκ ἐντεῦθεν ἐπὶ πό-
λεις καὶ οἴκους κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους
οἴκους, φύσεις τε καὶ συγγενείας πάσας ἐπιπορεύεται, κοι-
νὰς τε καὶ ἰδίας ὥσαύτως· ἔτι δὲ περιέχει καὶ τὴν ἐνὸς ἐκά-
στου πρὸς αὐτὸν ὁμογνωμοσύνην· ὑφ' ἐνὸς μὲν γὰρ τις
νοήματος καὶ μιᾶς γνώμης κυβερνῶμενος, ὁμῶς πρὸς
15 αὐτὸν, διχογνωμονῶν δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνόμοια λογισό-
μενος διαστασιάζει· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς αἰὲς αὐτῆς ἐπιμένων
διανοήσεως, ὁμοφροσύνης ἐστὶ πλήρης· ὁ δ' ἄστατος τοῖς
λογισμοῖς καὶ ἄλλοτε ἐπ' ἄλλης δόξης φερόμενος, ἀστάθμητός
ἐστὶ καὶ πολέμιος πρὸς αὐτόν. Φιλία ἡ μὲν ἀπὸ ἐναντίων
20 δεινὴ καὶ ἀγρία καὶ τὸ κοινὸν οὐ πολλάκις ἔχουσα ἐν ἡμῖν,
ἡ δ' ἐκ τῶν ὁμοίων ἡμερός τε καὶ κοινὴ διὰ βίου.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαιδρου.

γὰρ δὴ ποτε εἴμαρται κ. τ. λ.

¹ Ἐτέρων.

Μέλει μοι τῶν τοιούτων ἥτιον ἢ βατράχων τῶν ἐν τοῖς
25 τέλμασιν.

^h Thucydíd. III. 10.

ⁱ Maximus CXXV. p. 216. 4.

^k ms. Παμβλίαν. Mox pro ὁ μό-
νον f. ὁμοῦ.

¹ Forte hic inc. t. **Ἡ ΕΠΙ ΔΟΙ-
ΔΟΡΙΑΣ.**

"Ὡσπερ οἱ ἐν χαλκείῳ κατακτυπούμενοι τὰς ἀκοὰς ἐν (22)
μελέτῃ γίνονται τῶν ψόφων, οὕτω καὶ ἡμεῖς ταῖς πυκναῖς
ἀπειλαῖς τῶν παραλόγων σου λόγων ἐνεθισθέντες, ἀθορύβη-
τοι μένομεν.

.. ἰὼ τὸ πᾶν ἐπιτρέφας, οὐδὲν αὐτὸς φροντίζω τῶν σο-5
φισμάτων ὑμῶν.

Ἐπειδὴ ἀπαξ περιεβαλόμεν τὴν λεοντὴν, οὐκ ἀποδειλια-
τέρον.

Οὐδενὶ ἂν παρὰ τὸ δίκαιον ὑπεικάθοιμι δεισας θάνατον.

Οὐδὲν αὐτῶν χρὴ φροντίζειν, ἀλλ' ὁμῶς μᾶλλον ἵεναι. 10

"Ὡν ἐγὼ οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν πέρι ἐπαῖω.

"Ἄγαν ἡ σὴ δεινότης καταθρασύνεται τῆς ἡμετέρας ἀπ-
λότητος.

Πάνυ κάρχαρον ἡμῖν ἐπαφῆκας τὸν κύνα τῆς λουδορίας.

"Ἔστι καὶ παρ' ἡμῖν ἀμύνης ἀκμὴ καὶ λόγος λύων σο-15
φίσματα.

"Ὀπισθέντες λόγων ἐλευθερίᾳ τῆς ἀληθείας κατὰ τὸ θε-
μιτὸν προστησόμεθα.

Πρὸς τὰς μακρὰς σοῦ λουδορίας καὶ βραχὺς ἐμοὶ καὶ
σαφῆς ἀπόλογος. 20

Αἰλιανοῦ.

"Ὅνομα ἔστιν κ. τ. λ. Ἰστ. ζ, V. 35.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ.

Ἀριστείδον.

Τοῦτο θεῖ ἐστι τῇ μνήμῃ τῆς ἀναγκαίας τελευτῆς παρα-
μύθιον καὶ τοῦ ἐκποδῶν γενομένου σώζεσθαι τοῦνομα, ὅτι
αὐτῷ τὰ ἔργα, ἐξ ὧν εἰργάζεται, οὐ συντέθνηκεν, ἀλλὰ καὶ
τοῖς τῆς ἐκείνου δυνάμειως ὑπομνήματα εἰς χεῖρας ἀφίξεται. 25

Αἰλιανοῦ.

Ἀπὸ τῷ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΥ.

(23)

"Ὅρκον 27, 1. Οὐκ 27, 2. "Ὅρκος 27, 3. "Ὅστις 27, 4.
Ἀέσκοιν' 27, 5. "Ὅρκου 27, 6. Μάστιγος 27, 7. Τοῖς 27, 9.
Αἰ 27, 10. "Ὅρκον 27, 11. "Ὅρκον 27, 12. Οἱ 27, 13.
Ἐπερωτῶντα 27, 14.

ΠΕΡΙ ΒΗΙΟΡΚΙΑΣ.

"Ἡ γλῶσσ' 28, 6. "Ὅρκοισι 28, 1. "Ὅρκον 28, 8. "Ῥμοσεν 28, 3.5

Μενάνδρου,
 Γυναικὶ δ' ὅστις ὄρκον ὀμνύων ἀνήρ
 μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής.

Τιμοθέου.

ὁ ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων ἔρωσ
 10ὁ Κύπριος κυναγὸς, ἡ φρενῶν ἄκτις,
 ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας.

Δημοκρίτου. "Ορκους αὖς κ. τ. λ. 28, 9. Ἐκ θεῶν ἀγο-
 ρᾶς. Καινοὺς π. κ. τ. λ. 28, 11. Χρησμός. Γλαῦκ' ἐπιτυ-
 δεῖδη 27, 14. Κλεάνθης 28, 14. Χρύσιππος 28, 15. Ἐν τῇ
 15Κύρου ἀναβάσει 28, 16. ἄνευ γὰρ 28, 17.

ΠΕΡΙ ΟΡΦΑΝΩΝ ΚΑΙ ΧΗΡΩΝ.

Αἰλιανού. Αἱ θήλειαι κόσσυφοι . . .

Ἱ ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ.

Λεύκιππος Δημόκριτος Ἐπίκουρος κατὰ εἰδώλων εἰσκρισιν
 οἶονται τὸ ὁρατικὸν συμβαίνειν πάθος, καὶ κατὰ τινων ἀκ-
 τίνων εἰσκρισιν, μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν
 25πάλιν ὑποστρεφουσῶν πρὸς τὴν ἄψιν.

(24) Τιμαγόρας εἰς τῶν παραχαράζαντων ἐν συγχοῖς τὴν Ἐπι-
 κούρειον αἵρεσιν ἀντὶ τῶν εἰδώλων ταῖς ἀπορροαῖς χρῆται.
 Κράτων χρώματ' αἰρεσιν ἔκ τῶν σωματῶν φέρεσθαι συγ-
 χροῖσιν αὐτοῖς τὸν μεταξὺ ἄερα.

5 Ἀρισταγόρας σχήματα συνδιατυποῦντά πως αὐτοῖς τὸν
 ἄερα.

"Ἰπαρχος ἀφ' ἑκατέρου φησὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτεينوμέ-
 νας τοῖς πέρασιν αὐτῶν, οἷονεὶ χειρῶν ἐπαφαῖς περικαθαπ-
 τούσαις τοῖς ἐκτὸς σώμασι τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν πρὸς τὸ
 10ὁρατικὸν ἀναδιδόναι.

Πλάτων συναύγειαν κ. τ. λ. ut LV, 1, ed. Heeren,

Ἀλκυμαίων κατὰ τὴν τοῦ διαφανοῦς ἀντίληψιν

Ἀριστοτέλης ut Stob. nisi quod om. μεταξὺ διεχοῦς.

Τῶν Ἀκαδημαϊκῶν τινες κατὰ τινων (ἀκτίνων) ἔχουσιν,
 15μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν πάλιν ὑποστρεφου-
 σῶν πρὸς τὴν ἄψιν. Ποσειδάωνιος. γοῦν αὐτὴν ἀμφυσιν
 ὀνομάζει.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν ἀκτίνων καὶ πρὸς τὸ

[Hino supplendus videtur Stobaeus Phys. I. 55.

διὰ τῶν εἰδώλων ἐκδοχὰς παρέχεται· πλείους δὲ πρὸς τὸ
δεύτερον, τὰς γὰρ ἀπορροίας ἀποδέχεται. 20

Ἐστιαῖος ὁ Περίλυθος τοῖς εἰδώλοις τὰς ἀκτῖνας προσέμιξε
προσαγορεύσας τὸ γιγνόμενον ἀκτῖν' εἰδώλων.

Ἐραπίδοκλῆς κατ' ἀπορροίας τὰς συνισταμένας μὲν ἐπὶ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου, πλουμένας δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκκρι-
νομένου αὐτοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκείμενον 25
ἀέρα, εἰς ὃν φέρεται τὰ δεύματα συντρέφοντος.

† Λεύκιππος Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὰς κατοπτρικὰς ἐμ-
φάσεις γίνεσθαι κατ' εἰδώλων ἐμφάσεις, ἃ τινα φέρεσθαι
μὲν ἀφ' ἡμῶν, συνίστασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ κατόπτρου κατὰ τὴν
ἀντιπιστροφὴν. 30

Ἀπὸ Πυθαγόρου καὶ τῶν μαθηματικῶν κ. τ. λ.

Σφαῖρος ὁ Στωϊκὸς ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος, ἐκ γὰρ τῆς (25)
δράσεως προχεῖσθαι τινα εἰς αὐτὸ αὐτήν.

Οἱ Στωϊκοὶ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος· ἐκ γὰρ τῆς δράσεως
προκεῖσθαι τινα ἐκ' αὐτὸ αὐτήν. Καὶ οὐ ψεύδεται ἡ δρα-
σις, βλέπεται γὰρ ταῖς ἀληθείαις ὅτι ἐστὶ σκότος. 5

Χρύσιππος κατὰ τὴν συνένστασιν τὰ ὄντα τοῦ μεταξὺ
ἀέρος ὁρᾷν ἡμᾶς, νυγέντος μὲν ὑπὸ τοῦ ὀπτικοῦ πνεύματος,
ᾧπερ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι τῆς κόρης διήκει, κατὰ δὲ
τὴν πρὸς τὸν παρακείμενον ἀέρα ἐπιβολὴν ἐντεινόντος αὐτὸν
κωνοειδῶς, ὅτ' ἂν ἡ ὁμογενὴς ὁ ἀήρ. προχέονται δὲ ἐκ τῆς 10
ὀφείας ἀκτῖνες πύρινοι, οὐχὶ μέλαιναί καὶ ὀμιχλώδεις· δι-
ὅπερ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

Εἰς τὸ περὶ χρωμάτων.

Ἔστι γένος ἡμῖν.

Ἀριστομβρότου περὶ Ὀφείας.

Ὀψις καὶ φῶς καὶ ἀήρ φυσικὴν ἔχει σύγκρασιν τε καὶ 15
συγγένειαν ποτ' ἄλλα λαμπρῶς ὁρῇ· καὶ ἀήρ πᾶς τῷ λαμ-
πρῷ διορῆται, συμβέβηκε δὲ καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸν ἀέρα εἶ-
μεν· ἀλλὰ τὴν μὲν ὄψιν μέλαιναν καὶ ὑγρὰν, τὸν δὲ ἀέρα
μέλανα καὶ ἀραιόν· ἐνυπόκειται δὲ καὶ τῇ ὀφεί καὶ τῷ ἀέρι

mSc. p. 45. Verba εἰς τὸ περὶ
χρωμάτων librarum videntur, indi-
cantis sequentem locum ad tit.
περὶ χρωμάτων pertinere.

nEx Platone ib. p. 67. Vide
Stobaeum Heeren. XVIII. 2.

20 καὶ το δυνάμει διαφανὲς, ἀλλὰ τῷ μὲν ὄψει συγγενὲς φῶς.
τῷ δὲ αἴρι τὸ ἀπὸ τῶν ἄνω, "Ὅτι δὲ ἡ ὄψις ὑγρὰ οὕσα φάος
ἔχει συγγενὲς, δεξιᾶτω τις καὶ ἐκ τῶδε, πρῶτον μὲν τῷ δι-
αφανέα καὶ λαμπρὰν εἶμεν· πᾶν γὰρ τὸ διαφανὲς καὶ λαμ-
πρὸν οὐκ ἄνευ τινος φάους ἐκ τῆς ὀψις ἢ διὰ τινος πα-
25 ραθλίψεως ἢ καὶ παρατρίψεως.

° Ἀναξιμένης κ. τ. λ.

(26) ΠΕΡΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ.

° Ἀλκυων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ εἶναι τὸ ἡγεμονικόν· τούτων
οὖν ὀσφρανεσθαι ἔλκοντι διὰ τῶν ἀναπνοῶν τὰς ὀσφάς.

° Ἐμπεδοκλῆς ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος
συνεισπρένεσθαι τὴν ὀσμήν· ὅτ' ἂν γούνη ἢ πνοὴ βαρεῖα γέ-
νηται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὥς ἐπὶ τῶν φευ-
ματιζομένων.

° Ἀριστοτέλης ὀσφρανεσθαι τοῦ μεταξὺ σώματος ἀναπνεύ-
ματιζομένου τῶν ὀσφραντῶν.

° Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου. Περί δὲ τὴν. . .

° ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ.

10 Ἀλλιανού. Κύρων δ' ἄρα καὶ ἰχθύς κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΤΗΝΗΣ.

° Ὁ πολὺ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ σώματος ἀντιστήσας τοὺς
τῆς ψυχῆς, ἀπῆλθε τελευταίου ἡττηθεὶς, καὶ βέλος τῇ ψυχῇ
δεξιόμενος ἀφροδίσιον, δικαστὴν δὲ τὸν λόγον ἐπιστήσας,
φυγῇ τὸ πάθος ἐκόλασε· τὸ μὲν σῶμα κατεπόνει, τὴν δὲ
15 ψυχὴν εἰς σωφροσύνην ἐρρῶννε, πᾶσας γυναικῶν μυραλοι-
φίας ἀποστρεφόμενος, ἔρωτα καὶ Ἀφροδίτην καὶ πάντα
τοῦτον θιάσον ἀτιμάζων, πολλῇ τῇ εὐμῇ παρὰ τὴν ἀρχὴν
πνεύσας κατὰ τῆς σαρκὸς, ἔσβεσεν αὐτῆς τὰς ἐπιθυμίας
οὐ χαλιπώσας τὸν ἥπυον, ἀλλὰ συμποδίσας καὶ χαμαὶ ῥίψας
20 καὶ ποιήσας ἀκίνητον, καὶ πρότερον μὲν ἐγκράτειαν κατορ-
θώσας, ὕστερον δὲ ἀπάθειαν, καθάπερ λυττῶντα κύνα καὶ
συνεχῶς ἐπιπιδῶντα διεκρούσατο τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ μαινο-
μένην κατέστειλε τὴν θάλατταν τῆς ἡδονῆς, καὶ ἐν ἀγροῖς
(27) κύμασιν ἐπλευσε μετὰ γαλήνης, καὶ ταραττομένου τοῦ

ov. Stobaeum Heeren, XXIV. 1. p. 66.
q Nescio an hic titulus exscri-

ptoris ingenio debeatur, in ap-
grapho enim praefixam reperio
literam F.

πελάγους ἐξ οὐρίας ἐπέρατο, καὶ μέσον ἐστὼς τῆς φουδικῆς
καμίνου δίκην πηλοῦ τοὺς ἀνδρακας αὐτῆς κατεπάτησεν,
οὐ μόνον πυρὸς καὶ βελῶν, ἀλλὰ καὶ πτερῶν γυμνώσας
τὸν ἔρωτα, προότητος καὶ σωφροσύνης ἦκεν εἰς τὸ ἀκρό-5
τατον, Ἐρωτῶντας καὶ περιέργους ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐπέβαλ-
λον ἄλλοις, κἄλλεσι μέχει καὶ ψιλῆς θέας τὸ φίλον
τηρήσαντες.

Οὐχ ὁ Διόν. 5, 15. ἡ μάκαρ 5, 16. χρίων 5, 14. ταμι-
εῖον 5, 9. ἀνδρώποισι 5, 119. τὰ αὐτὰ 5, 136. χορημάτων 5, 10
118. τί δὲ 5, 5, 128. Ἰβήρων 5, 121. σωφρόνων 5, 122.
Μενέδημος 5, 123. οὕτω γὰρ 5, 74. ἐν συμποσίῳ 5, 75,
ἀν ἡδονῇ 5, 76. ἡδονῇ 5, 77. πρῶτον 5, 79. δεῖ 5, 81.
πρὸς τὸν 5, 43. Εὐριπίδης 5, 82. Διονύσιος 5, 46. δεινὸν
5, 41. . . ὦμη ψυχῆς 5, 42. προτρεπομένων 5, 36. θέλων 15
(Γέλων) 5, 83. Δημήτριος 5, 59. ὅθεν 5, 60. πᾶσα 5, 61.
πρέσβεις 5, 48. Κράτης 5, 52. Sequuntur excerpta plurima
e Platonis Sympos, Phileb, Charmid, Gorg. Deinde ex
Aeliano de Animalibus, 20

ΠΕΡΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ.

Παρρησία καὶ ἀνδρεία ἐστίν ὅτι ἂν τις κινδύνου καὶ θα-
νάτου κατατολμᾷ, καὶ καταφρονῇ φιλίας καὶ ἀπεχθείας ὅπερ
τῶν δοκούντων θεῶ.

"Ακούε παρ' ἡμῶν ἃ οἱ πολλοὶ διαβάλλοντες ὑποτονθορύ-
ζουσιν . . . μὴ, σιωπήσω, τάχ' ἂν οὐκ εἰς καλὸν ἀπολαύ-25
σαιμι τῆς παρρησίας.

Τὴν πρὸς θεὸν παρρησίαν χαρίζεται ἡ φυλακὴ τῶν προσ-
ταγμάτων αὐτοῦ. Οἱ παρρησιαζόμενοι πλεον ἢ ἑλαττον τοῦ
προσέηκοντος δόξαν ἀλογίστων παθῶν λαμβάνουσιν, οἷς μὲν
ὑστεροῦσι δειλίας, οἷς δ' ὑπερβάλλουσι θρασυτήτης. 30

Οὔτε μάχαιραν ἀμβλεῖαν οὔτε παρρησίαν ἄτακτον (28)
ἔχειν δεῖ.

* Διδοῦ παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἵνα περὶ ὧν ἀμ-
φιγνοεῖς ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάσοντας.

* Μερίστη παρρησία τὸ νομίζειν ἔχειν παρρησίαν. 5

Οὐ χρὴ σκοποῦντα τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ὑποστέλλεσθαι.

Οἶδα στηλιτεύειν παντὸς κωμῶδου λαμπρότερον.

(26) περὶ τῶν βροχίων αἱ ὑδάτων τὰ μὲν ἐν βράθει κρύπ-
 10 τεται παντελῶς, τὰ δὲ . . . στενοχωρούμενα καὶ τὴν ἔξρη-
 ξιν ὑπισχνεῖται μὲν ταῖς ἀκοαῖς, μέλει δ' ἔτι, οὕτω καὶ τῶν
 περὶ θεοῦ φιλοσοφούντων οἱ μὲν πάντῃ κρύφουσι καὶ λαν-
 θάνουσιν ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς εὐσέβειαν, οἱ δὲ τῆς ᾧδίνος
 ἔγγυς, ὅσοι τὸ μὲν ἀσεβὲς φεύγουσι τὴν δ' εὐσέβειαν οὐ
 παρρησιάζονται, εἴτε οἰκονομία τινα χρώμενοι παρὰ τὸν λό-
 15 γον, εἴτε θαλίᾳ πρὸς τοῦτο καταφεύγουσιν, οἱ δὲ καὶ δη-
 μοσιεύουσι τὸν θησαυρὸν, οὐ στέγοντες τὴν ᾧδιν τῆς εὐ-
 σεβείας, οὐδὲ τὸ μόνον σώζεσθαι σωτηρίαν νομίζοντες, εἰ
 μὴ καὶ ἄλλοις τὸ καλὸν ὑπερβύσειε, μεθ' ὧν ἐγὼ ταττολίμην
 καὶ οἱ τινες μετ' ἐμοῦ.

20 Ἐνδεέστερος εἰ παρρησίας καὶ τοῦ δέοντος αἰσχυνηλότη-
 ρος. Εἴπερ ἦν τι κέρδος ἐκ τῆς πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα παρ-
 ρησίας, οὐδενὶ ἂν αὐτὸς παρεχώρησα.

πότῃ 13, 1. ἐκ Τημεν. 13, 8. ἐκ Τηλέφου 13, 10. φεῦ φεῦ
 13, 12. ἐκ Δίλκτους 13, 13.

25 Ἐξ Ἀντιγόνης.

Ἀκουσον οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
 σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

. . . χφ

Τὸ γὰρ πρῶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον
 30 καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται.

ἐμοὶ 13, 7.

Σοφίλου.

(29) Γλώσση σὺ δεινὸς ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον ὅστις ἑξαπατῶν εὖ λέγει.

Ἐλευθέρα γὰρ γλώσσα τῶν ἐλευθέρων.

Ἐλευθερία Διὸς ὄλβον τέκος.

βοῦτῳ 13, 2. πρόχειρον 13, 11.

Περὶ μεγάλων πραγμάτων σκοπούμενη

εὐνουστάτη σύμβουλος ἡ παρρησία.

παρρησίαν δὲ παντὸς ἀνοῦ χρυσίου.

Νικοστράτου.

Ἄρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὄπλον ἡ παρρησία;
 10 ταύτην ἴαν τις ἀπολέσῃ

τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου.

ὁ δὲ (εἰδῶς) 13, 9.

Ἀριστοφάνους.

Τὴν παροιμίαν παραινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λέξῃ γάρ

παντί που χρή

16

μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθροεῖν.

Φιλῆενος 13, 16. οὐδὲν 13, 17. ὥσπερ 13, 18. συμβούλευε
13, 20. ἐκ τῶν Ἀρ. 13, 22. ὥσπερ 13, 23. ἐκ τῶν Δίωνος
13, 24. Διογένους 13, 25. κρέσσον 13, 26. Διονύσιος 13, 36.
φύσαντος 13, 39. Λάκαινα 13, 42. ἡ παρρησία 13, 44. τῆς 20
παρρησίας 13, 46. ἔλεγχος 13, 50. συγγενεῖ 13, 21. Τιμόθεος
13, 38. Ἐκ τοῦ π. ψ. 13, 43.

Caput novum e SS. et pauca ex Aeliano de Animalibus.

Aliud caput f. περὶ μαυτενομένων e SS. et Aeliano. 25

Aliud caput f. περὶ παρακαταθήκης post loca e SS. et Ae-
liano haec: Πιττακὸς ἔφη 9, 34. Πισίδαι 44, 41. p. 225.
Hic desinit secunda sententiarum collectio. Tertia, cui
praemittitur index Titulorum, prioribus XI. capp. nulla (30)
continet ex profanis.

Ἡ ΠΕΡΙ ΑΓΝΩΜΟΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΤΗΤΩΝ.

Ἐτέρων.

Εὐνοία μὲν μήτηρ εὐταξίας, ἀγνωμοσύνη δὲ λύσις τάξεως.

Οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀδικούντων ἔλαττον εἰς μῖσος ἀχα-
ριστία. Ἔστι δὲ ἀχάριστος οὐ μόνον ὃς εὖ παθῶν δοῖν κα-
κῶς ἢ λέγει, ἀλλὰ καὶ ὁ σιωπῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰς χά-
ριτας· ἢ γὰρ οὐ συνιεὶς ἀναίσθητός ἐστιν, ἢ συνιεὶς ἐπιλήσ-
μων ὧν ἔπρεπεν εἰς ἅπαντα μεμνήσθαι τὸν χρόνον.

Ἀνδρῶπος ἐπιλήσμων εὐεργεσίας πῖδος τετρημένος διαρ-
ρέων τὰς χάριτας.

10

Ἀλγεῖνόν τῳ πεποιηκότι καλῶς ἢ τοῦ πεποιθότος ἀγνω-
μοσύνη.

Βοηθῶν ἀπορεῖν ἀνάγκη τοὺς χάριτός τινος ἐπιλήσμονας.

Δεινὸν μὴ ἀμείβεσθαι πειρᾶσθαι τοὺς εὐεργέτας εἰ καὶ
μὴ πράγμασιν ἄλλοις, εὐχαριστίαις γοῦν ταῖς διὰ λόγων· 15
τοῦτο γὰρ ἢ παντελῶς ἀγνώμονος, ἢ ἀναίσθητου καὶ ἀνοή-
του.

uSuspisor esse ultimum caput Eclogarum Ethicarum, sive περὶ
Εὐχαριστίας, apud Photium.

Αἱ χάριτες ἀμείβειν τῶν πονηρῶν τὰς γνώμας οὐ δύ-
ναιται

Ἀχαριστήσας ἀπιστότερος ἐφάνη τῶν Νεωπλίου λιμένων.
20 Ὅμηρα δεδωκὼς φιλίας ἀπιστότερος καὶ τῶν λεόντων
ἐγένετο.

Ἄγονοι χάριτων εἰσι καὶ φιλοτιμιῶν ἐπιλήσμονες, ὧν εὖ
πάσχειν ἐκλανθανόμενοι μετὰ τὴν χρεῖαν.

Μενάνδρου.

Ἀχάριστος ἄνθρωπος μὴ νομιζέσθω φίλος·
25 μὴ δ' ὁ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον.
(31) Σοφοκλέους Οἰδίποδος.

Φίλον γὰρ ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
καὶ τὸν παρ' αὐτοῦ βλοτον, ὃν πλείστον φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ Ἀλαντος.

Χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἢ τίκτουσ' αἰε.

Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὺς εὖ πεπονθότος,
δοῦκ' ἂν γένοιθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.

Χάρις διαρρεῖ, καὶ προδοῦσ' ἄλίσκεται.

Ἀναξανδρίδου.

Οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν.

Σοφοκλέους.

Ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ἀπόλλυται χάρις.

Θεοκρίτου.

Θρέψαι. Αὐκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὥς τε φάγονται.

Μενάνδρου.

10 Οὐχὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν αἰτῶν εἰς ἑκάστος καὶ λαβῶν...

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄει δ' ὁ σωθεὶς ἐστὶν ἀχάριστον φύσει·

ἄμ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις,

ἣν δεόμενος τότε ἀθάνατον ἔξεν ἔφη.

Εὐριπίδου Πελοπιδου.

Ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὥς φίλοι φίλων,

15 ὅτ' ἂν δὲ πράξωσ' εὖ διωθοῦνται χάριν,

αὐτοὶ δὲ αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγαύμεναι.

Φιλήτου.

Ὅτ' ἂν τις ἡμῶν ἀμέριμνον ἔχη βίον

z f. Ἀχάριστος ἡμῖν μ. ν. φ. Μηδ' αὐτὸς δ' κ.

οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαίμονα·
ἐπεὶ δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πῥάγμασιν
εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν.

Θεόγνιδος.

20

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ

χῆρωσις κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.

(32)

Διογένης ἐρωτηθεὶς τί μάλιστα γηράσκει παρ' ἀνθρώποις,
εἶπεν, Ἡ χάρις.

Αἰλιανού.

Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἑαυτὸν εἰκάξε ταῖς δρυσὶν, λέ-
γων ὅτι καὶ ἐκείνας ὑπέρχονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δέονται5
αὐτῶν, εἰ ὅι, στέγην τὴν ἐκ τῶν κλάδων ποθοῦντες· ὅτ'
ἂν δὲ οὐσῃς εὐδίας παριῶσι, τίλλουσιν αὐτάς καὶ περικυ-
κλοῦσι· καὶ αὐτὸς οὖν ἔλεγεν ὑπὸ τοῦ δήμου τὰ αὐτὰ
πάσχειν.

Ἐκ τῆς περὶ Φιλίας Ἐπιστολῆς.

Ὡς μέντοι λαμπρόν ἐστιν εὖ ποιεῖν, οὕτως ἀμειπτόν· ἵνα
μὴ μόνον ἀχαριστίας ὄφλῃ τις δίκην, ἀλλὰ καὶ βλάβους10
κοινοῦ τῶν εὖ πεισομένων εἰς αὐτοὺς ἐτέρων ἀνακοπῇ πρὸς
εὐεργεσίαν.

Ἰαμβλίχου Σωπάρτου.

Φευκτὴ μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἀχαριστία δι' ἑαυτήν· ἀχθεσθεῖη
δ' ἂν τις πρὸς αὐτὴν δικαιότερον, ἐπειδὴ καλύει τάραθόν
προΐεναι καὶ ἐκφαίνεσθαι, τὴν τε χώραν αὐτῶν παντελῶς15
ἀνατρέπει, καὶ κατακτελεῖ πῶς εἰς στενὸν τὰς ἔξω διαφαι-
νομένας τῶν καλῶν εὐεργεσίας, ἀποστρεφεί· δὲ καὶ τὸ κοινὸν
τῆς θείας βοήθειας πάσης· διὰ τοῦτο ἐστὶ πάνδεινον· παντὶ
ἀνδρὶ παρακελεύομαι ἕνα λόγον ὀρθὸν κατέχειν εὐεργεσιῶν
μετὰ φιλίας, δεύτερον (οὐκ) ἀχαρίστως τὰς εὐεργεσίας πα-20
ραλαμβάνειν καὶ προκαλεῖσθαι τὰς μείζονας εὐποιίας διὰ
τῆς εὐχαριστίας.

Θεμιστοκλῆς, διαβαλλόντων αὐτὸν ἐπ' ἐκκλησίας τινῶν,
ὡς εἰς ἕνα τοὺς πολλοὺς ἡδέως ἀκούοντας, Κοπιᾶν, ἔφη,
μοι δοκεῖτε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐεργετούμενοι κόπος γὰρ25
ὡς ἀληθῶς εὐεργεσίας κόπος· εἰ δ' ἂν συμβαίνει καινότητος
ἐπιθυμεῖν.

Ἐκ τῶν Ἰνάλων ἐπαρθῆκαὶ περὶ τοῦ εὐεργετεῖν.

Οὐδένα μισήσεις ὡς ἀχαρίστον ἂν ὡς ἀληθῶς χαρίζη.

(33) Τοὺς μηδεμίαν ὧν ἂν εὐ πάθῃσι ὑπὸ σοῦ χάριν ἐκτίνοντας ἄλλοι λεγέτωσαν ἀχαρίστους, σὺ δ' ἀνοήτους, ὅτι τοῦ καλλίστου τῶν ἀγαθῶν οὐ συνιᾷσιν.

Εὐκρίτως οἱ νομοθέται μόνης ἀχαριστίας δίκας οὐχ ὀφείζουσιν, ὥς τοῦ μὲν εὐ ποιούντος τὴν μεγίστην ἀμοιβὴν ἐν οἷς ἐτυχεν εὐ ποιῶν ἀπειληφότος, τοῦ δὲ τὴν ἀξίαν τίνοντος δίκην ἐν ᾧ λαμβάνει τῷ μεγίστῳ κακῷ συνεχόμενος, ἀχαριστία.

^a Ἀπολλώνιος Ἡρωδιανῷ.

Μὴ κ. τ. λ.

^a Ἀπολλώνιος Νημηγίῳ.

Οὐ παρὰ κ. τ. λ.

^a Ξενοφῶντος Κύρου παιδείας.

10. Δικάζονται κ. τ. λ.

Σωκράτους.

^a Ἀχαρίστον εὐεργετῆν καὶ νεκρὸν μυρίξιν ἐν ἴσῳ κεῖται. Φιλιππίωνος.

^a Τῇ γῇ δανέλξιν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς, ἢ τις τόκους δίδωσι μὴ λυπούμενη.

Sequuntur capita duo sine locis profanorum,

^b ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Εὐριπίδου Ἐκάβῃ.

^a Ἐχει γέ τι κ. τ. λ.

15. Τοῦ αὐτοῦ.

Παῖς ὧν κ. τ. λ.

Τοῦ αὐτοῦ Ἰκετίδων.

Τὸ γὰρ . . .

Τοῦ αὐτοῦ Πελιάσιν.

Ὁ γὰρ ξυνῶν, κακὸς μὲν ἦν τύχῃ γένος, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται, χρηστοὺς δ' ὁ χρηστός ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας

(34) ἐσθλὰς διώκειν, ᾧ νέοι, σπουδάζετε.

Σοφοκλέους.

^a Ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς, χωρῶμεν ἤδη, παῖδες, εἰς τὰ τῶν σοφῶν

^a v. Maxim. 58, p. 96, 6.

^a Maxim. p. 95, 45.

^b Supplementum hinc ex 34. Eclogarum Ethicarum.

διδασκαλεία, μουδακῆς παιδεύματα
προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν αἰε
ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα 5

παῖς δ' ὦν, κακὸν μὲν δοῦν τι προῖκ' ἐπίσταται,
αὐτὸς παρ' αὐτῶν μανθάνων ἄνευ πόνου
τὰ χρηστὰ δ', οὐδ' ἂν τὸν διδάσκαλον λάβῃ,
ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις. 10
ταυτ' οὖν φυλαξόμεσθα, καὶ μοχθητέον,
ὦ παῖδες, ὥς ἂν μήτ' ἀπαιδευτῶν βροτῶν
δοκῶμεν εἶναι, ἀποδοημοῦντος πατρός.

Ἐμπεδοκλέους.

Ἄλλ' ἄγε, μύθων κλυδί, μάθησις γὰρ φρένας αὖξει.
Σοφοκλέους Ἀλάντος. Οἱ γὰρ κακ. . . 15
Εὐριπίδου Ἰππολύτου. ὦ πόλλ' ἄμαρτ.

Ἀντιφάνους.

Τὸ γὰρ πεπαιδευθῆναι, μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχοι,
ἀληθές ἐστι καὶ τὸ (τῶν) ἀδικημάτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἐλεῖν δὲ πάντως.

Παροιμία.

Μελέτη χρονισθεῖς εἰς φύσιν καθίσταται. 20

Ἀλέξιδος.

ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανος ἐστὶ μοι τὸ σε
θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον
παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναι με σοί.

Ἀριστοφάνους Νεφελῶν. Λέξω . . . 25

Μενάνδρου.

Μανθάνειν.

οἷου δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἄπειρος ὦν,
τὸ πνυθάνεσθαι τῶν κατειδότην καλόν.

Εὐριπίδου Ῥήσω.

Σοφοῦ παρ' κ. τ. λ.

Μενάνδρου.

Πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἔν καλῶς μεμαθηκέναι,
ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβληθῆναι πράγματα. 5

Σοφοκλέους Ὀιδιποδίδων.

ἐπίστασθαι ms.

ἀτὴν — δίδασκον ms.

δ

εφοίωτ ms.

STOBÆI FLORILEG. VOL. IV.

C c

Νέος πέφνκας πολλά καὶ μάθῃν σε δεῖ,
καὶ πόλλ' ἀκούσαι καὶ διδάσκεισθαι μακρά.
αἰεὶ τι βούλουν χρήσιμον προσμαθάνειν.

Φιλήμωνος.

- 10 Ἦκουσα τούτων αὐτὸς, οὐδὲ φύνεται
αὐτόματον ἀνθρώποιαν, ὃ βέλτιστε, νοῦς
ὥσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος· ἐκ δὲ τοῦ λίγειν τε καὶ
ἐτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι
κατὰ μικρὸν αἰεὶ, φασὶ, φύνονται φρόντες.

Μενάνδρου.

- 15 Ὅτ' αὖν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μὴ,
τὸ σὸν διδάξας τούμῳ οὐ μαθῶν ἔσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ Καρχηδο.

Ἔργον ἐκ πολλοῦ χρόνου

ἄνοιαν ἡμέρα μεταστήσαι μῆ.

Τοῦ αὐτοῦ Φιλαδέλφοις.

Οὐ ράδιον

20 ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστήσαι χρόνῳ.

Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.

Ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ

(86) σκληρὰς διαίτας, οἱ ἔ πόνοι βελτίονες.

Ξενοκράτης ὁ νέον φιλοσοφεῖν βουλόμενον ἤρετο εἰ γε-
γεωμέτρηκε, τοῦ δ' ἀποφύσαντος, ἀλλ' εἰ ἡστρονόμηκε, καὶ
τοῦτο ἀπεικόντος, ἀλλ' εἰ τὰ τῶν ποιητῶν ἀνέγνωκεν, ὃ δὲ
καὶ τοῦτο ἔξαρκος ἦν, ἄλλως δὲ εἰ γράμματα οἶδε ταῦτα
ἔφη ἐκεῖνος εἰδέναι. Πόκος τολύν, ἔφη ὁ Ξενοκράτης, ὑπο-
γραφέως οὐ πλύνεται.

Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ.

Οὗτός ἐστι Μιλτιάδης ὁ Σιγηγόρου, ὃς παῖς μὲν ὦν
ἦσκε Ὀλύμπια καὶ κρείσσων ἦν τοὺς πόρους πονῶν ἢ παι-
10δοτρίβης ἐπιτάσων· ἐκεῖ δὲ μέλους παιδας αὐτοῦ καὶ πρε-
βυτέρους κατεμαχέσατο, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ στεφά-
νου ἄκων ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου ἐξήχθη· ἔτι δὲ ἐπικρατοὶ
αὐτοῦ ἐγένοντο οὔτε τὰς αὐτὰς ἡλικίας ἔχοντες, οὔτε τοὺς
αὐτοὺς τρόπους, καὶ τούτων ἁπάντων ἦν κατήκοός· παιδα-
15γωγὸς αὐτῷ ἠκολούθει οὐ πᾶν σπουδαῖος, καὶ τούτῳ

fl. γόνοι ut Stob. 70, 6.

g Vide Diogen. Laert. IV. 15.

οὐδὲν πρόποτε ἡναντιώθη. Ταῦτα μὲν παιδί ὄντι αὐτῷ ἐπι-
τετῆδενται· ἐπεὶ δὲ μαιράκιον ἤρχετο γενέσθαι, σιωπᾶν
καλὸν ἡγήσατο εἶναι, σεσιώπηται αὐτῷ μᾶλλον ἢ τοῖς χαλ-
κείοις ἀνδριάσι· τοῦ σώματος αὐτῷ καλὸν ἐδόκει εἶναι
ἐπιμελεῖσθαι, ἐπιμεμέλῃται τούτου, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν τῶν²⁰
ἡλικιωτῶν ἀρίστα ἔχει τὸ σῶμα.

^h Εὐριπίδου Κωμικοῦ.

Ὅστις νέος ὦν μουσῶν ἀμελεῖ,
τῶν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον,
καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.

Φύσιν ἔχειν ἀριστόν ἐστι· δευτέρον δὲ . . .

25

Κράντωρ ἔλεγε μῆτε δύνασθαι τινα τὰ μεγάλα ¹ πρὸ τῶν
μικρῶν μυθεῖναι, μῆτ' ἂν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐλθεῖν πρὶν ἐκ
τῶς ἐγκυκλίου διαπονηθῆναι.

Ἀρκεσίλαος ὁρῶν τινα κακίσκον φιλοσόφον λόγῳ κατα-⁽³⁷⁾
κύνοντα πρὶν παιδευθῆναι, Οὐδὲ τοὺς τῆς Δημητρός, ἔφη,
καρπούς καλλίστους καὶ τροφιμωτάτους ὄντας εὐθύς ἐκ γε-
νετῆς τοῖς παισὶν ἀρμόζειν, τὸ δὲ γάλα τῶν τιτθῶν.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἔφη—

5

Ἀριστοτέλης ὁ Περιπατητικὸς—

Θεόφραστος.

Ἀναγκαιότατ' ἂν ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἢ τῶν πραγμάτων
δοκεῖ παιδεύσεις εἶναι, καὶ αὕτη μέχρι χρησίμου πρὸς οἰκο-
νομίαν· τὸ δὲ ἐξακριβούμενον ἐπὶ πλεον ἀργοτέρας τε ποιεῖ
πρὸς τε τᾶλλα, καὶ λάλους καὶ περιέργους.

10

Ἰαμβλίχου ἐκ τοῦ περὶ Ψυχῆς.

Ἡ γὰρ συνακολουθοῦσα παντὶ τῷ βουλήματι τοῦ διδά-
σκοντος τῶν μαθησκόντων, αὕτη καθὼς ἐστι μουσικωτάτη
τε καὶ ἀρίστη ἀκρόασις.

Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικὸς φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τι-
νος ποῖος στέφανος κάλλιστός ἐστιν, εἶπεν, Ὁ ἀπὸ παιδείας.¹⁵

^k Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἀναγκαιότατόν ἐστι μάθημα, Τὸ
ἀπομαθεῖν, εἶπε, τὰ κακά.

^l Ἀριστοτέλης ἔφη τὴν παιδείαν εὐτυχοῦσι μὲν κόσμιον
εἶναι, πταχάσι δὲ καταφύγην ἐλευθερίου.

^h Forte leg. Σοφοκλέους Καμι-
κίαν.

^k Vide Maximum p. 208.

^l Vide Maximum p. 207, 39.

ⁱ Maximus p. 207, 10.

20 *Αλλιανού.*

Σωκράτης ὁ γενναῖος ἡτιᾶτο τῶν πατέρων ἐκείνους, ὅσοι (μὴ) παιδεύσαντες αὐτῶν τοὺς υἱεῖς, εἴτα ἀπορούμενοι ἦγον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοὺς νεανίσκους, καὶ ἔκρινον αὐτοὺς ἀχαριστίας, ὅτι οὐ τρέφονται ὑπ' αὐτῶν· ἔφη γὰρ ἀδύνατον ἀξιοῦν ῥητοὺς πατέρας, μὴ γὰρ οἷους τε εἶναι τοὺς μὴ μαθόντας τὰ δίκαια, ποιεῖν αὐτά.

Ἀντιφῶντος.

Πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἐστὶ παιδευσις· ὅτ' ἂν γὰρ τις πράγματος κἄν ὅτου οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσῃ-
(38) ται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι· καὶ γὰρ τῇ γῇ οἶον ἂν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν· καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅτ' ἂν τις τὴν παιδευσιν γενναίαν ἐναρόσῃ, ξῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντός τοῦ βίου, καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάμιον ἀνθρώποις· τοῦτο γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰθίζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο.

10 Ὅτ' οἱ τις ἂν πλείστον τῆς ἡμέρας συνῇ, τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους.

Πλάτωνος Πολιτείας ζ.

Κόπιδι . . .

Ἐν ταυτῷ.

Τότε χύδην . . .

Σωκράτους.

Πανηγυρὶς ἐστὶ ψυχῆς ἢ παιδεία· πολλὰ γὰρ ἐστὶν ἐν
15 αὐτῇ ψυχῆς θεάματα καὶ ἀκούσματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς μὲν σταδιοδρομοῦσιν ἐπὶ τῷ τέρατι τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, τοῖς δὲ φιλοπονήσασιν ἐπὶ τοῦ γήρεως τὸ πρῶτειον τῆς φρονήσεως ἀποκείται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλος ἰδὼν πλούσιον ἀπαιδεύον, ἔφη, Ἴδου καὶ τὸ
20 χρυσοῦν ἀνδράποδον.

Ἀριστοτέλους.

Ἦ οὗτος ἐρωτηθεὶς τί τῶν ζώων κάλλιστον, ἔφη, Ἄνθρωπος τὴν ψυχὴν παιδεύει κεκοσμημένος.

Ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ὅτι βαρβαρίζει, ἔφη, Ἐγὼ μὲν τῷ λόγῳ, ὑμεῖς δὲ τῷ τρόπῳ.

Οὐ μικρὸν ὠφελεῖ τὸ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν καὶ (39) συνεθίζειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδεύαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν, πολὺ δὲ μάλιστα ὅσαις ἐξ ἀρχῆς εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν ὑπῆρξε τοῖς μὲν γὰρ αὐτῶν πόνῳ βελτίοσις γίνεσθαι, τοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει διενεργεῖν.

Εὐκλείδου.

Οὗτοι γὰρ τῶν ἀνθρώπων κάλλιστα μανθάνουσιν, οἳ τινες καὶ τὰ κάλλιστα μιμοῦνται.

Δημῶνακτος Ἐψαίου καὶ Σωκράτους.

Τὰς μὲν πόλεις ἀναθήμασι, τὰς δὲ ψυχὰς μαθήμασι (10) κοσμεῖν δεῖ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις ἄγοι καλῶς τοὺς ἰδίους παῖδας, εἶπε, νέους μὲν ὄντας παιδεύσας, ἄνδρας δὲ γενομένους διδάξας συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἀποβαίνουσι, καὶ τὴν οὐσίαν διανείμας αὐτοῖς, ἵνα μὴ διὰ τοῦτο ἐχθροὶ γένωνται. (15)

Δημοκράτους.

Πάντων κάκιστον ἢ εὐπετεῖα παιδεῦσαι τὴν νεότητα, αὕτη γὰρ ἐστίν ἢ τίκεται τὰς ἡδονὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἡ κακότης γίγνεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξωτικῶς μὴ πονεῖν παῖδες ἀνιέντες, οὔτε γράμματα μάθαιεν, οὔτε μουσικὴν, οὔτε ἀγώνην, οὐδ' ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι· μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ (20) γίνεσθαι ἡ αἰδώς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγον πεπαιγμένος ἢ περὶ λόγῳ καὶ ἀνάγκῃ. Λάθρη μὲν γὰρ (40)

n Maximus p. 207, 54.

o Maxim. ibid.

p Maxim. p. 207, 41.

q Ibid. p. 207, 59.

ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικῆς ὑπὸ νόμου, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον πειθοῖ οὐκ εἰκὸς οὔτε λάθρη οὔτε φανερῶς ἔρδειν τι πλημμελὲς· διόπερ συνέσει τε καὶ ἐπιστήμῃ ὁρθοπραγέων τις, ἀνδρεῖος ἅμα καὶ ἐθδύγνωμος γίνεται.

Διογένηους.

“Ὅτ’ ἂν ἄλλου τινος φροντίξης, τότε ἀμελεῖς αὐτοῦ.

Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς μαθηταῖς τρὶς ταῦτα ἔχειν· ἓν μὲν τῇ γνώμῃ σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγήν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ.

- 10 Κλεάνδης ἑτέρου ἀπιέναι μέλλοντος καὶ ἐρωτῶντος πῶς ἂν ἤκιστα ἀμαρτάνοι, εἶπεν, Ἐἰ παρ’ ἑκάστα ὧν πράττεις δοκίμης μὴ παρεῖναι.

Ὁ αὐτὸς εἶπε τοὺς ἀπαιδευτούς μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν.

Δημοκράτους.

- 15 Ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι· καὶ ἡ διδαχὴ μετὰ ὅσμου τὸν ἄνθρωπον, μετὰ ὅσμου δὲ ἡ φύσις ποιεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοισιν ἡ μάθησις ἐξεργάζεται, τὰ δ’ αἰσχροῦ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται· καὶ 20 γὰρ οὐκ οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἐξεργεῖ τοιοῦτον εἶναι· οὕτω μεγάλης τε . . . φυτικῆς ἐστι.

Ἡροδώρου.

Νεὸς ὢν ἐν πολυτελέσι βρώμασι καὶ ποτοῖς ἔτι δὲ ἀφροδισίοις ἀνατρεφόμενος, λέληθεν ἑαυτὸν ἐν τῷ θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβων.

Ἀντισθένης.

- 25 Αἰεὶ τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἄνδρας γενήσεσθαι, τὸ μὲν σῶμα γυμνασίοις ἀσκεῖν, τὴν δὲ ψυχὴν παιδεύειν.

- (41) Δημοσθένους Φιλιππικῶν.

“Ἔστι δ’ οὐδεπ. . .

Ξενοφώντος.

Κράτιστον μὲν ἐστὶν παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως τὸ ἀγαθὸν διδάσκεσθαι· δεύτερον δὲ παρὰ τῶν ἀληθῶς ἀγαθῶν.

Δημοκράτους.

Οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτὸν, ἢν μὴ μάθησις.

Τοῦ αὐτοῦ.

"Εσσι καὶ πᾶσι ἔννοεσθε, καὶ μερόντων ἀδυνατίη χρόνος5
γὰρ οὐκ ἐδίδασκεν φοροῦν, ἀλλ' ὥραϊν τρεφῆν καὶ φέρειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἀντιπαλαστής καὶ πολλὰ λίσσασθαι ἀφύης ἐς
μάθησιν.

Λαγύνης ἄτοπον ἔφησεν εἶναι ἐπὶ μὲν τὸν λόχου ἐπι-
χεῖν ἔλαιον, ἐπὶ δὲ τῆς τραπέζης ὀρεῶμεν, ὥστε δὲ τῇ δια-10
νοίᾳ φρονιμώτεροι γενόμενοι κατανοήσωμεν τὰ τοῦ βίῳ βέλ-
τιστα, μηδὲν ἐθέλειν ἀναλίσκειν.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς εἰ καὶ βαρύτερον βαστάζει, ἔφη,
"Ἀνδραπον ἀπαιδεύτον.

Ἀντιπαλῆς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τί διδάξει τὸν υἱόν, εἰ-
πεν, Εἰ μὲν πατρὶς μέλλει συμβιοῦν, φιλόσοφον, εἰ δὲ ἀν-15
θρώποις, ῥήτορα.

Σόλων ἐπεῖμα τινι κυβεύοντι τοῦ δὲ λέγοντος περὶ
μικροῦ παίζειν, ἀλλὰ τὸ ἔδος οὐ μικρόν.

Περικλῆς ὁ ῥήτωρ ἔφη μὴ δύνασθαι καλῶς ζῆν, μὴ μα-
θαὶν τὰ καλὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ. 20

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς εἰ ἐπιστήμη, ἔφη, Ἐπιμέλεια ψυ-
χῆς. Πόθεν δὲ μάλιστα κακοὶ γίνονται, Ἐξ ἀγωγῆς κακῆς
καὶ ὁμιλίας πονηρῶν, ἔφη.

Πλάτων εἶπε τὴν παιδείαν τοῖς ἀνθρώποις δεύτερον
ἦλκον εἶναι. 25

Ζήνων ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις νέος ἐλέγχετο ἁμαρτάνοι,
Εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι, ἔφη, οὐκ ἄλλοις πᾶσι καὶ αἰ-(42)
σχύνεται.

Ἐκ τῆς περὶ Φιλίας ἐπιστολῆς.

Ἡ παιδεία καὶ μηδὲν ἕτερον ἀγαθὸν ἔχει, τὸ γε συμφε-
ρὲν αὐτὴν νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἔξω κακίας, οἷς ἂν ἡ τις αἰ-
δῶς, καὶ πολλοὶ σφὰς αἰτῶν καὶ ἄλλων. 5

Ἐκ τῶν Ἀριστωναίου Ὁμοιωμάτων.

Τὸ κίμνον φασὶ δεῖν σπείρειν βλασφημοῦντας, οὕτω γὰρ
καλὸν φύεσθαι καὶ τοὺς νέους καὶ παιδεύειν ἐπισκώπτον-
τας, οὕτω γὰρ χρήσιμοι ἔσονται.

Πλάτωνος.

Πᾶσα ψυχὴ δειμασὶ κ. τ. λ.

rv. supra p. 4.

s. Maxim. p. 209, 44.

† Plutarch. Fr. XVIII. 15.

Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων καὶ Σωκράτους.

- 10 Ὡς μὲν πόλεις τὰ τεῖχη, ταῖς δὲ ψυχαῖς ὁ ἐκ παιδείας νοῦς κόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχει.

Φιλόξενος ὁ Μουσικὸς ἐρωτηθεὶς πᾶ μᾶλλον συνεργεῖ παιδεία, εἶπε, Χρόνος.

Διογένης ἔλεγε τὴν τῶν παιδῶν ἀγωγὴν εὐκτεῖναι τοῖς τῶν 15 κεραμέων πλάσμασιν, ὥς γὰρ ἐκείνοι ἄπαλόν μὲν τὸν πηλὸν ὄντα ὅπου θέλουσι σχηματίζουσι καὶ ἑνθμίζουσι, ὅπτηθέντα δ' οὐκέτι δύνανται πλάσσειν, οὕτω καὶ τοὺς ἐν νεότητι μὴ διὰ πόνων παιδαγωγηθέντας, τελείους γενομένους ἀμεταπλάστους γενέσθαι.

- 20 Μόνιμος ὁ Κυνικός φιλόσοφος ἔφη κρεῖττον εἶναι τυφλὸν ἢ ἀπαιδεύτον· τὸν μὲν γὰρ εἰς τὸν βόθρον, τὸν δ' εἰς τὸ βράθρον ἐμπέπτειν.

Ἐκ τῶν Δίωνος Χρυσῶν.

Ἀθηναίοις ἐρομένοις ὅπως λῶϊον αὐτοῖς μῖνοντο, ἔχρησεν ἡ Πυθία εἰ τὸ κάλλιστον εἰς τὸ δεξιὸν οὐς τῶν παιδῶν ἐντι- 25 θέναι βούλονται· οἱ δὲ τρήσαντες αὐτὸ χρυσίου· ἔβαλλον, ἀγνοήσαντες, ὅτι τὸν φιλόσοφον λόγον ἐμήνυσεν.

- (43) Δημοκράτους.

Φαύλων ὁμιλίη συνεχῆς ἔξιν κακίης συναύξει.

Διογένης.

Ἡ παιδεία ὁμοία ἐστὶ χρυσῷ στεφάνῳ· καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει καὶ πολυτέλειαν.

Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Ἄ Πάντων . .

Δημοκράτους.

- 5 Κρείσσονές εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος.

Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὀμοιωμάτων.

Κυβερνήτης μὲν οὔτε ἐν μεγάλῳ πλοῖῳ οὔτε ἐν μικρῷ ναυτιάσει, οἱ δ' ἄπειροι ἐν ἀμφοῖν· οὕτως ὁ μὲν πεπαιδευμένος καὶ ἐν πλούτῳ καὶ ἐν πενίᾳ οὐ ταράττεται, ὁ δ' ἀπαιδευ- 10 τος ἐν ἀμφοῖν.

Πυθαγόρου.

Ἀπαιδευσία πάντων τῶν παθῶν μήτηρ· τὸ δὲ πεπαιδευ-

σθαι οὐκ ἐν πόλυμαθειας λόγων ἀναλήψει, ἐν ἀπαλλάξει δὲ τῶν φύσει παθῶν θεωρεῖται.

Δίων ἔλεγε κατὰ Ἡσίοδον τρία γένη εἶναι μαθημάτων, χρυσοῦν, ἀργυροῦν, χαλκοῦν· χρυσοῦν μὲν τὸ τῶν διδόντων¹⁵ καὶ μὴ μανθανόντων· ἀργυροῦν δὲ τὸ τῶν διδόντων καὶ μανθανόντων· χαλκοῦν δὲ τὸ τῶν μανθανόντων μὲν, μὴ διδόντων δέ.

Ἡ Σωκράτης παρῆναι τοῖς νέοις πολλάκις ἐσοπρίζεσθαι, τοὺς μὲν εὐπρεπεῖς ὁμοιον ποιεῖν τῷ εἶδει τὸν τρόπον, τοὺς δὲ ἀμόρφους περιστέλλειν τὸ δυσειδὲς τῇ εὐτροπίᾳ. 20

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἥδιστον ἐν τῷ βίῳ, ἔφη, παιδεία καὶ ἀρετὴ καὶ ἱστορία τῶν ἀγνωσμένων.

Πιττακὸς συνεβούλευε πρὸς τὸ γῆρας ἐφόδια παρατίθεσθαι παιδείαν· γηροκομικωτάτῃ γὰρ αὕτη καὶ εὐκόλως²⁵ ποιοῦσα ὑποφέρειν τὰς τοῦ γήρως δυσκολίας.

Σωκράτης Ξενοφῶντα νέον ὁρῶν εὐφυνῇ ἠρώτησεν εἰ(44) οἶδεν ὅπου τῆς ἀγορᾶς οἱ ἰχθύες εἴεν, τοῦ δ' εἰπόντος, ναί, ἔξῃς ἤρετο, τί δὲ, τὰ λάχανα; ὡς δ' εἶπε καὶ τοῦτο, καὶ τᾶλλα ἐπὶ πᾶσιν ἤρετο, εἰ οἶδεν ὅπου οἱ καλοὶ κάγαθοι διατριβούσι· σιωπῶντος δὲ, ἐπιπλήξας αὐτὸν κατέλιπεν· ὁ δὲ⁵ διατραπείς ἀπ' ἐκείνου ἤρξατο φιλοσοφεῖν.

Σωκράτης πρὸς τινα πάντα εἰδέναι φάσκοντα καὶ πολυμαθεῖαν ὑπισχνούμενον, ἐτύγχανε δὲ εἰς Ἀκαδημίαν συγκατιῶν αὐτῷ, ἐπιστάς χωρὶς πεφυτευμένῳ, ἤρετο αὐτὸν εἰ¹⁰ δοκεῖ σοι ὁ γεωργὸς ἀμελεῖσαι μὴ καταφυτεύσας πᾶσαν τὴν γῆν, ἀλλὰ διαλείμματα μεταξὺ τῶν δένδρων καταλιπῶν τοῦ δὲ εἰπόντος, καὶ μὴν εἰ μὴ τοῦτο ἐποίησεν οὐδὲν ἂν τούτων ἐπεβίω, ἀλλ' ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλετο· εἰτα, ἔφη, σὺ ἐν τῇ¹⁵ σαντοῦ ψυχῇ οὐδὲ μικρὸν τόπον παραλιπῶν, ἀλλὰ αἰετῶν ἅλλοις μαθήματα σωρεύων, οἷε τινα καρπὸν ἐξ αὐτῶν δρεῖ-¹⁵ψασθαι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ παιδεία καθάπερ εὐδαίμων χώρα πάντα τὰ ἀγαθὰ φέρει.

Τῷ μὲν Ὀρέστη μαινομένῳ τὴν Ἥλεκτράν ὁ μῦθος, τῇ δὲ τῶν νέων ὁρμῇ τὴν εὐβουλίαν ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος²⁰ παρίστησιν εἰς ἀντίληψιν.

Ἐν τῷ βίῳ, καθάπερ ἐν ὁδῷ μακρᾷ, δεῖ πέντε καὶ πέντε πανοὺς εἶναι.

Πλείον τε ἕκαστα γίνεταί καὶ ῥᾶον καὶ κάλλιον, ὅτ' ἂν 25 εἰς ἓν κατὰ φύσιν καὶ ἐν καιρῷ τῶν ἄλλων ἄγων προέσθῃ.

Ἐξ ἑπταθεύματα ἢ δύο τέχνας ἀκριβῶς διακονεῖσθαι σχεδὸν οὐδεμία φύσις ἱκανῇ τῶν ἀνθρωπίνων· οὐδ' αὖ τὴν μὲν αὐτὸς ἱκανὸς ἀσχεῖν, τὴν δὲ ἄλλον ἀσκοῦντα ἐπιτροπεύειν· τὰ γὰρ ἐναντία ἀλλήλας ταραττόντα δυσμαδίαν παρέρχει.

(45) Πολλὰ ὁ αὐτὸς μιμεῖσθαι, ὥσπερ ἦν, οὐ δυνατός.

Ὅσα δ' αὖ τῶν μεγάλων δεῖ διακονεῖσθαι καλῶς, περὶ τούτων δέδοκται πᾶσιν, καὶ πάλαί τὸ πρότερον ἐν σμικροῖς καὶ ῥᾶοσιν αὐτὰ δεῖν μελετᾶν προῖν ἐν αὐτοῖς τοῖς μεγίστοις· ῥᾶον δ' ἐν τοῖς ἐλάττοσι μελέτη παντὸς πέρι μάλλον ἢ περὶ τὰ μείζω· κρεῖττον γὰρ που σμικρὸν εὖ, ἢ πολλὴν ἱκανῶς περᾶναι.

Plurima sequuntur e Platonis Legg. Rep. Euthyph. Tim. etc.

Ἰσοκράτης, ὅποτε τις αὐτῷ σχολάζειν ἔθελε ρυθμὸς τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων μετεληφώς, "Ἀπιδί, εἶπε, λαβὼς γὰρ οὐκ ἔχεις πρὸς φιλοσοφίαν· δεῖ γὰρ προεμαλᾶσθαι διὰ τούτων τὴν ψυχὴν.

Ἰσοκράτης τοῖς μαθηταῖς παρεκελεύετο μὴ πράγματα λέγειν ἀλλὰ πράγματα παρέρχειν τοῖς ἀκροωμένοις.

Ἀγασίλαος ἐρωτηθεὶς τίνα χρεὶ τοὺς ἐλευθέρους παῖδας 15 ἐκμανθάνειν, "Ἀ λισχρὸν, ἔφη, γέροντας μὴ εἰδέναι.

Ἐκ τῶν Σεργίου.

Παρ' Εὐκλείδῃ τις ἀρξάμενος γεωμετερεῖν ὥς τὸ πρῶτον θεωρήμα ἔμαθεν, ἤρκετο τὸν Εὐκλείδην τί δέ μοι πλέον ἔσται ταῦτα μανθάνοντι· καὶ ὁ Εὐκλείδης τὸν παῖδα καλέσας, Δός, ἔφη, αὐτῷ τριώβολον, ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν.

20 "Μέναιχμον τὸν γεωμέτρον Ἀλέξανδρος ἡξίου συντόμως αὐτῷ παραδοῦναι τὴν γεωμετρίαν· ὁ δὲ, Ὡ βασιλεῦ, εἶπε,

γ Plato Legg. VIII. p. 846. v. Stobaei 43, 145.

z MS. tantum ἐναιχμ'. Proclus Comment. in Euclidem pag. 20.

historiam hanc ita tradit: Καὶ μέντοι καὶ φάσιν ὅτι Ἡτολεμαῖος ἤρκετο αὐτὸν (Euclidem scil.) εἰ τίς ἐστι περὶ (l. ἐπὶ) γεωμετρίαν ὁδὸς

κατὰ μὲν τὴν χώραν εἰσὶν ὁδοὶ ἰδιωτικαὶ καὶ βασιλικαί, ἐν δὲ τῇ γεωμετρικῇ πᾶσιν ἐστὶν ὁδὸς μία.

Ἐκ τῶν Σερῶν.

(46)

Ἡράκλειτος μὲν ἔλεγε πολυμάθειαν νοῦν μὴ ἔμπορῆν· Ἀνάξαρχος δὲ, πολυμάθειαν κάρτα μὲν ὠφελεῖν, κάρτα δὲ βλάπτειν.

Ἰαμβλίου Εὐσταθίου περὶ Μουσικῆς.

Ἐν ἐκείνῳ εἰδόμενος, ὥς αἵτε μεγάλαι φύσεις τὰ μεγάλα κακὰ γεννώσι διαφθαρεῖσαι, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα πάντων ἐστὶ βλαβερώτατα ἐπὶ τὸ κακὸν ὀφειλόμενα.

Γεωμέτρως τις τὸν Διογένη ἀπαίδευτον καὶ ἀμαθῆ ἐλάλει· ὁ δὲ, Συγγνώμη μοι, ἔφη, μὴ μαθόντι ἂ μὴδὲ Χάρων τῷ Ἀχιλλεῖ ἐδίδαξε, τοῦτ' ἐστὶ τὸ γεωμετρεῖν.

Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Πυθαγορικοῦ Ἀποφάσεων.

Ἐφασκον δὲ καὶ τὰς μαθήσεις πάσας τῶν τε ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν τὰς μὲν ἐκουσίους ὀρθὰς τε εἶναι καὶ εἰς τέλος ἀφικνεῖσθαι, τὰς δὲ ἀκουσίους φεύλους τε καὶ ἀτελεῖς γίνεσθαι.

Ἀρχὴτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ Παιδείσεως ἡθικῆς.

Φιλοσοφίαν πάντι ὄρεξιν εἶμεν τῷ ἀναλαμβάνειν ἢ συνέχειν· αὐτάντων ἐν ἀρετῇ πρακτικῇ κατὰν ἔφεσιν τὰς 60-15 φίας διὰ ταύταν· ταύτας δ' ἀρχὰν μὲν τὰν φύσιν προειδέναι, μέσα δὲ τὰν ἄσκησιν, τέρμα δὲ τὰν εἰδησιν φέρειν. Εὐτυχὲς μὲν ὦν εἶμεν φύσει εὖ, τροφήναι τε καὶ ἀχθῆμεν κατὰν ὀρθὸν νόμον κατ' ὁμολογὰν τε τῇ φύσει ἔδεα· δεῖ δ' ἀσκηθῆμεν ὑπὸ τε γενέτορας ἢ ἐπιτρόπους, παιδευτάς τε σώφρονας γενέσθαι· καλὸν δὲ τὸν αὐτὸν αὐτῷ προστάσειν τὰ ἄριστα, μὴδὲ ποτιδέεσθαι ἀνάγκας, εὐπειθέα δ' εἶμεν τοῖς ὑπαγεομένοις τὰ ἄριστα ποτὶ πράξιν καὶ εἰδησιν· ταὶ γὰρ εὐφύται καὶ ταὶ καλαὶ τροφαὶ πολλὰκις φθάνοντι τὰς διδασκαλίας ἐς ὀρθότατα ἄγειναι, ἀποδόντι δὲ μόνον 25

συντομωτέρα τῆς στοιχειώσεως· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι βασιλικὴν ἀρετὴν ἐπὶ γεωμετρίας, quem locum in editione Basiliensi mutilum supplēvi e MS. Barocc. 161. fol. 2. At vero quid simile Alexandro Magno accidisse arguitur ex Senecae Ep. XCI. Alexander Macedo-

num rex discere Geometriam infelix coeperat—Facilia inquit me doce. Cum praeceptor, ista, inquit, omnibus eadem sunt, aequae difficilia.

a ὦν τῶνδων ms.

b Sic dedi pro lectione misti τῶν. εὐφύται κ. τῶ καλῶ τροφῶ—ἀγοισε.

(47) λόγῳ ἀγεμόνος· τὸν ἐν τειδῇ τῇ ἐπιστάρα. Δύο μὲν ὦν
 ἔντι βίοι ἀντίπαλοι, τοὶ τῶν πρατῶν ἀντιποιούμενοι,
 πρακτικὸς τε καὶ φιλόσοφος· πολὺ δὲ κάρρων δοκεῖ εἶμεν
 ὁ ἐξ ἀμφοτέρων κεκραμένος ποτὶ καίρως τῶς ἀρμόδοντας
 θευγεταιγμένος καθ' ἑκατέραν διέξοδον. Γεγόναμες γὰρ ποτ'
 ἐνέργειαν νοερὰν, ἂν καλέομες πρᾶξιν· τᾷς δὲ διανοίας ἃ
 μὲν πρακτικὰ ἐπὶ τὰν πολιτικὰν φέρεται, ἃ δὲ ἐπιστήμο-
 νικὰ ἐπὶ τὰν θείαν τῶν συμπάντων, αὐτὸς δ' ὁ καθόλων
 νόος ταύτας τὰς δύο δυνάμεις ἀμείχων ἐπὶ τὰν εὐδαιμο-
 10νίαν, τὰν φάμες ἐνέργειαν ἀρετᾶς ἐν εὐτυχίᾳ εἶμεν, οὔτε
 πρακτικὰν· ἔασαν μόνον ὥστε καὶ μὴ τὰν ἐπιστήμαν περιέ-
 χειν, οὔτε θεωρητικὰν ὡς ἄπρακτον εἶμεν· ἃ γὰρ ἔτελος
 διάνοια ποτὶ δύο ἀρχὰς ἐπικρατείας ῥέπει, ποθ' ἄς καὶ ὁ
 ἄνθρωπος πέφυκε, τὰν τε ^ε κοινωνιακὰν, καὶ τὰν εἰδημο-
 15νικὰν· καὶ γὰρ αἱ κατὰ τοιαύτας ἀντιλήψιας δοκίοντι ἀντιθί-
 βεν ἀλλήλοις τᾷ ἀγωγᾷ, τᾷ μὲν γὰρ πολιτικᾷ ἀφέλκοισα
 τᾷς θεωρίας, τᾷ δὲ θεωρητικᾷ ἀπὸ τᾷς πολιτείας μεταγχοισα
 εἰς ἀσυχίαν, ἄλλως τὰ πέρατα, ὧν ἀφαμένα ἃ φύσις ἀπέ-
 δειξεν ἐν τωτῷ ἀλωμένα· οὐ γὰρ ἀντιπαθεῖς ἔντι τᾷ ἀρε-
 20τῇ, ἀλλ' ἁρμονίας ἀπάσας συμφωνότεραι. Αἱ δὲ καὶ τις ἐκ
 νέων ὀρμαθεὶς αὐτὸς ἀρμόζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τὰν ἀρετὰν
 καὶ τὸν θεῖον νόμον τᾷς τῷ κόσμῳ ἁρμονίας, εὖροον βίον
 διεξάγει· αἱ δὲ καὶ αὐτὸς καθ' αὐτὸν πλαζόμενος τύχῃ ἀγε-
 μόνων καρρόνων, ἀπειθύνειν τὸν δρόμον δυνάσεται ποτὶ
 μακαριότατα, ὥσπερ τοὶ εὐτυχεόντες ἐν πολλῷ ἀνύοντι τὰν
 25θάλασσαν διὰ τᾷς κυβερνητικᾷς εὐπλοίας ἐφιέμενοι, ὅπερ
 (48) ἐν βίῳ τᾷς εὐδαιμονίας. Αἱ δὲ μήτ' αὐτὸς νέοιτο ποτὶ-
 φορα, μήτ' ἐπιτρόπων τύχοι ἐμφορόνων, οὐδὲν ὄφελος χο-
 ραγίας ἀφθόνη· ἀφροσύνα γὰρ, αἴκα ἐς τᾷλλα εὐτυχῇ, κα-
 30δοδαίμων ἴσασι ἔστιν. Ἐπεὶ δ' ἐν ἅπαντι πρᾶτον ἀνάγκα
 σκοπῇ μὲν τὸ τέλος· τοῦτο γὰρ ποιεῖοντι κυβερναῖται μὲν
 35βλημένα νεῶς ἐς ὃν καταχθήσονται προτιθέμενοι, ἀνλόχοι δὲ
 τέρμα δρόμου, τοξόται δὲ καὶ σφενδοναῖται σκοπὸν ποθ' ὃν

^c Sic fere ms. an τὸν εὐπειθῆ?

^d MS. ἀντιβίοι ἀντὶ πολλοί. Cor-
 rexit Wyttenbachius ad Plutarch.
 p. 8. A. ἔντι βίοι ἐν τοῖς πολλοῖς.

^e F. εἰσάειν.

^f Hoc vocabulum in ms. com-
 pendiose exaratum nescio an recte
 interpretatus sit is, qui apogra-
 phum fecit. An τέλος?

g κοινὰν νίκας νίκων ms.

πάντα ἀρμόσδονται· ἀνάγκη καὶ τῇ ἀρετῇ προκίεσθαι τινα
 ὥσπερ τέχνην τῷ βίῳ σκοπὸν ἢ πρόθεσιν· ταῦτα γὰρ ὄνυ-
 μαίνω καθ' ἑκατέρων· τοῦτο δὲ φημι εἶμεν τὸν μὲν πρακ-10
 τικῷ τὸ κράτιστον, τῷ δὲ βίῳ τὸ τέλειον ἀγαθόν, τῷ λέ-
 γοντι τὰνθρωπία σοφοὶ εὐδαιμονίαν. Ταύταν δὲ οὔτε κατ-
 τὰν ἀλήθειαν κρίνειν δύνανται τοὶ κακῶς ἔχοντες, οὔτε ἐλέ-
 σθαι ἰσχύοντι τοὶ μὴ ἐκδαλότατα ὀρέοντες αὐτήν· τίνουσι
 δὲ δίκας ἀφροσύνας τοὶ ἄδοντες τὸ ἄριστον διδόντες, κολά-15
 ζονται τοὶ τὰν ἀναληγσίαν πάντων προτιμῶντες, καθόλω
 δ' εἰπὲν, ἄρχονται ἐν κακῇ ζῆλα τοὶ ἐν εὐπαθείᾳ σωματίων,
 ἢ ἐν ψυχᾷ ἀλόγῳ κατασκευῇ ἀπολιπόντες τὰν εὐδαίμονα
 ζῶαν· οὐδὲ πολλὸν ἀπὸ τούτων εὐτυχέστεροι ἔντι τοὶ ἐξαλ-
 ροντες μὲν τὸ καλόν, ὥς κατταῦτα τί μὴ λέγειν, ὁμοτίμον20
 δὲ αὐτῷ τὰν ἄδοναν καὶ τὰν ἀναληγσίαν καὶ τὰς εὐπα-
 θείας τὰς πρώτας καὶ φυσικὰς καὶ ἀλόγως ὁρμὰς, ἢ σώ-
 ματος ἢ ψυχᾷς ἀντέχοντες· ἑκάτερά γὰρ ἀδικέοντι, τὰν μὲν
 ψυχικὰν ἀκρότατα καὶ τὰ ἔργα αὐτὰς κατάρχοντες εἰς ἰσό-
 τητα ποτὶ τὸν σώματος τελεότατα, τὰν δὲ σωματικὰν25
 εὐεξίαν εἰς ὕψος ἀντικαθιστάντες τῇ ψυχικῇ ἡδονῇ· ἢ ἑμέ-
 σης δὴ δὲ καὶ ἡ φύσις καὶ τὸ θεῖον τῇ τούτων διακρίσει·
 οὐ γὰρ φυλάσσουντι τὰν ἀξίαν τῷ κάρρονος πρὸς τὸ χει-
 ρον· ἀλλ' ἡμεῖς γε λέγοντες σῶμα μὲν εἶμεν ψυχᾷς ὄργα-
 νον, νόον δὲ ἀγεμόνα τὰς τε ἄλλας ψυχᾷς καὶ τῷ σκά(49)
 νεος αὐτὰς, τὰν δ' ἐς τὰλλα εὐτυχίαν φυσικὰν ὁργανικὰν
 τῇ νοερῇ ἐνεργείᾳ εἶμεν, αἵκα παντελὴς δυνάμει τε καὶ
 χρόνῳ καὶ χορηγία ἤ.

ἰ' Ἱερωνύμου.

Δεῦρο δὴ, καὶ σκεψώμεθα περὶ τῆς τῶν παίδων ἀγωγ-5
 γῆς, τίνα τρόπον διειλήφασιν οἱ πατέρες· οὐ γὰρ μόνον ἐν
 τοῖς πρώτερον, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις εὐρήσομεν αὐτοὺς οὐ
 μικρὰ διαφωνοῦντας· οἷτινες πρῶτον μὲν βαρβάρους παρα-
 βάλλοντες παιδαγωγοῖς, καὶ τούτων ἀκούειν κελεύσαντες,
 ἱκανῶς ἐπιμελεῖσθαι νομίζουσιν, ὥσπερ τοῦ κατὰ πόδας
 ἀκολουθήσαντος, ἀλλ' οὐ τοῦ καλῶς ἡγησαμένου δεομέ-10

hMS. ὄνυμ. Mox forte τῷ μὲν
 παρ. τ. κ. τῷ δὲ φιλοσόφῳ β. τ. τ.
 α. — τὸ λέγοντι.

ἰ' Forte νημεσῇ δὲ.

j Scil. Rhodii. v. Wytttenbach.
 ad Plutarch. p. 4. A.

k Leg. ἀκολουθήσαντος. WITT.

l Leg. ἡγησόμενον. WITT.

των τῶν παιδων, καὶ τοῦ φυλάττεσθαι καθάπερ συμβῶτον
 εἰ πλανηθῇ, ἀλλ' οὐχί... διὸ καὶ τὸν ἐκ τῶν ἔργων
 ἀποδεικνυσθέντα, τοῖσιν ἐπὶ παιδαγωγίᾳ κατατάττουσι, τὰ
 15 φάσει τιμιώτερα τοῖς εὐτελεστέροις διδόντες· ὁδὸν καὶ Πε-
 ρικλῆς, οἰκίτου ποτὲ πεσόντος ἀπὸ ἐλαίας καὶ τὸ σκέλος
 συντρίψαντος, νῆε ὄρα, ἔφη, παιδαγωγός ὁ πέφυγεν· οὐκ
 ἀπιδάνως τῆς ὑπουργίας τὴν ἀτιμίαν σκώφας.

Ἐκ τῆς Ἰαμβλίου ἐπιστολῆς Σωπάρῳ περὶ Παιδων
 Ἀγωγῆς.

Παντὸς ζώου καὶ φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη καλῶς ὀρμη-
 20 θείσα πρὸς τὴν ἐκάστου ἀρετὴν κυριωτάτῃ πασῶν ἐστι τέ-
 λος, ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον, καὶ τῆς τῶν παιδων τοίνυν
 εὐεξίας ἡ πρώτη βελτίστη τῆς φύσεως προόδος ὁδῶ προεί-
 σιν ἐπὶ τὴν τελειότητα τεταγμένως, ἐφ' ἣν περ αὐτὴν προσ-
 χωρεῖν ἄξιον· ταύτην τοίνυν ἡ ὀρθὴ παιδεία δεόντως πο-
 (50) δηγῇ, σπέρματα τῶν ἀρετῶν ἤδη προκαταβαλλομένη, καὶ
 ἐν ἀπαλαῖς ἔτι καὶ ἀβάτοις ψυχαῖς θαυμαστὴν οικειώσιν ἐμ-
 ποιούσα πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐπιτηδεύσιν. Πρῶτον μὲν
 τοίνυν διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐν πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ παιδα-
 5 γωγῷ καὶ διδασκάλῳ προτείνει παράδειγμα τῶν καλῶν ἔρ-
 γων, ἵνα οἱ θεώμενοι παῖδες αὐτὰ ζηλωσὶ τὴν πρὸς αὐτὸν
 ἀφομοίωσιν· ἔπειτα τοῖς ἔδωκεν ἄγει καλῶς, καὶ ἐμποιεῖ τὰ
 σπουδαῖα ἥδη, μήπω δυναμένων αὐτῶν λόγῳ λαμβάνειν,
 διὰ τε τῆς συνηθείας τῶν καλῶν τρέπουσα αὐτῶν τὰς ψυ-
 10 χὰς πρὸς τὸ βέλτιον, ἐπὶ δὲ τούτοις συμφωνίαν ἡδονῆς καὶ
 λύπης πρὸς τὰ καλὰ ἔργα παρασκευάζει· ὥστε μὴ μόνον
 πράττειν τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ χαίρειν ἐπ' αὐτοῖς συμ-
 μέτρως, μηδὲ ἀποφεύγειν μόνον τὰ αἰσχροῦ, ἀλλὰ καὶ δυσ-
 χεραίνειν αὐτὰ ἐγκαιρότατα· προάγουσι δὲ αὐτοῖς ἐν ταῦ-
 15 θα, ὃ χρη γιγνέσθαι παντὸς τοῦ ὀρθοῦ βίου, τὴν ἐπὶ τοῖς
 αἰσχροῖς αἰσχύνῃν καὶ ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν ἐντίθῃ,
 δι' ὧν ἀπάγονται μὲν πάντων τῶν αἰσchrῶν, καὶ εὐλάβειαν
 τινὰ πρὸς αὐτὰ πῶνται, ἐφίενται δὲ τῶν ἀγαθῶν, καὶ πρὸς
 αὐτὰ σύντονον ὀρμὴν προσλαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα προσ-
 20 τάγματι τινα νομοθετητικά, μικρὰ μὲν ὄντα τοῖς ὅμμασι,

m f. μὴ WITT.
 n Deser. quid. WITT.

of. πέφυγεν. WITT.

μεγάλην δὲ τῆα δύναμιν τοῖς τηλικούτοις παρεχόμενα, οἷον
 τὸ δεῖ καὶ ποτε οὐ δεῖ, καὶ τὸ μέχρι πόσου, καὶ ποῶν τε
 τὸ ἀόριστόν ἐστι μέτρον, καὶ ὅτις τὰ τοιαῦτα, συμμετρίαν
 αὐτοῖς συναρμόζει τὴν πρὸς ἀλλότριον λόγον συνταττομέ-
 νην, οἷον τοῦ νομοθέτου καὶ διδασκάλου· καὶ ποτε δὲ καὶ κατὰ 25
 τιστὸν ἐστὶ τὰ οἰκεία παραγγέλματα καὶ νομοθετήματα φέ-
 ροντα πρὸς ἐκάστην ἀρετὴν παραδιδόναι δεόντως, τὰ μὲν
 ἐν κοιναῖς γνώμασι, τὰ δ' ἐν ἔργοις ἀσκήσει, τὰ δ' ἐν τῇ
 τῶν λόγων μελέτῃ, τὰ δὲ ἐν ταῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν πρα-
 κτέων ἢ μὴ πρακτέων, τὰ δὲ ἐν ταῖς τῆς ζωῆς κατασκευαῖς.
 Ἐπειδ' ἂν δὲ τούτων ἕνεκα ἱκανῶς ἔχωσι, τοῖς λόγοις αὐ-30
 τοὺς παιδευτέον, ἀρχομένους ἀπὸ τῶν ἀπλουσιτέρων καὶ (51)
 γνωριμωτέρων· ἔπειτα προϊόντες ὁσημέραι καὶ κατὰ βραχὺ
 πρὸς τοὺς τῆς αἰτίας ἀπολογισμούς, καὶ ἐπὶ τούτων τὸ
 μὲν δι' εὐκρινείας ἐπιστημονικῆς τελείως φυλακτέον ἔτι ἐντε-
 λέσει παρακατατίθεσθαι, τὸ δ' ὥς ἔπος εἰπεῖν καὶ διὰ πεν-5
 θουὺς ἑμμελὲς καὶ προσαγόμενον τῇ διανοίᾳ τῶν ἀκούοντων
 καταβλητέον εἰς αὐτοὺς ὥς οἷον τ' ἐστὶ μάλιστα· γυμνασα-
 μένων δὲ αὐτῶν ἱκανῶς ἐν τούτοις ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εἰς
 ἀρετὴν ἀγωγῆς, οἱ ὅροι ἀφοριζέσθωσαν, καὶ τῆς αἰτίας ἡ
 ἀκροτάτη παραδιδόσθω θεωρία, τελειότης τε τῶν λογισμῶν 10
 καὶ ἀναμάρτητος καὶ ἀνέλεγκτος ἐπιστήμη βεβαιότης ἐντι-
 θέσθω τῆς γνώσεως ἀληθεία· ἡ γὰρ εἰς τοῦτο ἀγωγή τῆς
 παιδείας τέλος ἔχει τῆς τῶν παιδῶν ἀγωγῆς κατὰ τιστον.

Μουσωνίου ἐκ τοῦ, Εἰ παραπλησίως παιδευτέον τὰς θυ-
 γατέρας τοῖς υἱοῖς.

15

Λόγου δὲ ποτε ἑμπεσόντος, ὅτι εἰ τὴν αὐτὴν παιδείαν παι-
 δευτέον τοὺς υἱέας καὶ τὰς θυγατέρας· Ἴππους μὲν, ἔφη,
 καὶ κύνες ὁμοῦ οὐδὲν διαφερόντως παιδεύουσιν οἱ τε ἱππι-
 κοὶ καὶ οἱ κυνηγετικοὶ τοὺς ἄρρενας τῶν θηλειῶν· ἀλλ'
 αἱ τε κύνες αἱ θηλείαι παραπλησίως τοῖς ἄρρεσι διδάσκον-20
 ται θηρεῖν· Ἴππους τε θήλειας ἂν τις ἴθελῃ τὰ ἵππων ἔργα
 ἀποτελεῖν καλῶς, οὐ διάφορον τῶν ἀρρένων διδασκαλίαν
 διδασκομένας ἰδεῖν ἐστίν· ἀνδρώπους δὲ τοὺς ἄρρενας ἐκάλ-
 ρετόν τι ἄρα δεήσει ἔχειν ἐν τῇ παιδείᾳ καὶ τροφῇ παρὰ
 τὰς θηλείας, ὥσπερ οὐχὶ τὰς αὐτὰς παραγίνεσθαι δεόν 25
 τὰς ἀρσένους ὁμοίως ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ, ἢ ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἀρε-

of. τινα.

p. MS. ἐπὶ. WITT.

q. MS. ὁμοίως. WITT.

τὰς μὴ διὰ τῶν αὐτῶν παιδευμάτων ἢ δι' ἑτέραν οἶον τὰ
 * ὃν ἐλθεῖν. Ὅτι δὲ οὐκ ἄλλαι ἀρεταὶ ἀνδρός, ἄλλαι δὲ γυ-
 ναικός, ῥέξιον μαθεῖν. Αὐτίκα, φρονεῖν δεῖ μὲν τῶν ἀν-
 308ρα, δεῖ δὲ καὶ τὴν γυναῖκα· ἢ τί ὄφελος εἴη ἂν ἀφρονος
 (52) ἀνδρός ἢ γυναικός; Εἰτα δικαίως βιοῦν οὐδέτερον ἤτεον
 θατέρον· ἀλλ' ὃ τε ἀνὴρ οὐκ ἂν εἴη πολλίτης ἀγαθός, ἄδι-
 κος ὢν, ἢ τε γυνὴ οὐκ ἂν * οἰκονομοίη χρηστῶς * μὴ δι-
 καιος ἀλλ' ἀδικος οὖσα· πρῶτον ἀδικήσει τὸν ἄνδρα, ὥσπερ
 5τὴν Ἑριφύλην * φασί. Σωφρονεῖν μὲν οὖν καλὸν τὴν γυ-
 ναῖκα, καλὸν δ' ὁμοίως καὶ τὸν ἄνδρα· τῷ γοῦν μοιχεύειν
 τὸ μοιχεύεσθαι ἐπίσης κολάζουσιν οἱ νόμοι. Καὶ λιχνεῖται
 καὶ οἰνοφλυγίαι, καὶ ἄλλα παραπλήσια κακὰ, ἀκολαστήματα
 ὄντα καὶ καταισχύνοντα μεγάλως τοὺς ἐνεχομένους, ἀπο-
 10φαίνει τὴν σωφροσύνην ἀναγκαιοτάτην οὖσαν ἀνδρώπῳ
 παντὶ, τῷ τε θήλει καὶ τῷ ἄρρενι· διὰ γὰρ σωφροσύνης
 μόνης ἐκφεύγομεν ἀκολασίαν, ἄλλως δ' οὐδαμῶς. Τὴν ἀν-
 δρῖαν φαίη τις ἂν ἴσως μόνους προσήκειν τοῖς ἀνδράσι.
 Ἔχει δὲ οὐδὲ τοῦτο ταύτη. Δεῖ γὰρ ἀνδρῖζεσθαι τὴν γυ-
 15ναῖκα * καὶ καθαρεύειν δειλλας τὴν γε ἀρίστην, ὥς μὴθ' ὑπὸ
 πόνου μὴθ' ὑπὸ φόβου ἀμπτῆται· εἰ δὲ μὴ, πῶς ἐτι
 σωφρονήσειεν, ἔν τις ἢ φοβῶν, ἢ προσάγων πόνους, βιά-
 σασθαι αὐτὴν δύνῃται ὑπομεῖναι τι τῶν αἰσχρῶν. Δεῖ δὲ
 δὴ καὶ * ἀμυντικὸν ἔχειν τὰς γυναῖκας, εἰ μὴ νῆ Δία φαί-
 νεσθαι μέλλουσι κακίους ἀλεκτορίδων καὶ ἄλλων ἰ ὀρνίθων
 20θηλειῶν, αἱ πολὺ μείζουσι θηρίοις ἑαυτῶν ὑπὲρ τῶν νέων
 * διαλλάττονται. Πῶς οὖν οὐκ ἀνδρείας αἱ γυναῖκες δέοιν-
 το; Ὅτι δὲ καὶ ἀλήη τις δι' ὅπλων μέτεστιν αὐταῖς, ἐδή-
 λωσε τὸ Ἀμαζόνων γένος, ἔθνη πολλὰ δι' ὅπλων καταστρε-
 25ψάμενον· ὥστ' εἴ τι ἐνδεῖ πρὸς τοῦτο ταῖς ἄλλαις γυναιξίν,
 (53) * ἀνασκησίᾳ μᾶλλον ἢ τῷ μὴ πεφυκέναι ἀρετὰς ἀνδρός καὶ

* MS. οὖν. WITT.

* MS. οἰκονομοίη. WITT.

* MS. ἢ μὴ. WITT.

unde esse quid videtur. WITT.

et abest in MS. WITT.

Dedi supra ταύτη pro ταυτί.

* forte, ἀμυντικῶς. WITT.

γ Ex Platone ductum Leg. VII,

p. 638, A: πολλή που κακία πολι-
 τείας, οὕτως αἰσχρῶς τὰς γυναῖκας
 εἶναι ταδραμμένας, ὥς μὴθ' ὥσπερ

ὀρνίθας περὶ τέκνων μαχομένας
 πρὸς διουσι τῶν ἰσχυροτάτων θη-
 ρίων θέλειν ἀποθνήσκειν τε καὶ
 πάντας κινδύνους κινδυνεύειν.

WITT.

* forte, διαμάχονται. WITT.

a forte corrigendum, ἀνασκησίᾳ
 μᾶλλον συμβαίνει ἢ τῷ μὴ πεφυκέναι
 τὰς αὐτὰς ἀρετὰς ἀνδρός καὶ
 γυναικός. Ἀνάγκη οὖν πᾶσα καὶ
 τροφήν κ. τ. λ. WITT.

γυναικὸς, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τροφήν καὶ παιδείαν τὴν αὐτὴν
 προσήκειν ἄμφοιν. Παντὶ γὰρ ζῳῷ καὶ φυτῷ τὴν ἐπιμέλει-
 αὐτὴν προσαγομένην ὁρθῶς ἐμποιεῖν χρὴ τὴν ^b ἐκείνων προσ-
 ηκουσαν ἀρετὴν. Ἡ εἰ μὲν ἔδει αὐλεῖν δύνασθαι παρα-
 πησιῶς ἄνδρα καὶ γυναῖκα, καὶ εἰ τοῦθ' ἐκάτερον αὐτῶν⁵
 ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τὸν βίον, ἀμφοτέρους ἂν ἐπ' ἴσον τὴν
 αὐλητικὴν τέχνην ἐξειδιάσκομεν, καὶ εἰ καθαρίζειν ἐκάτερον.
 ἀμφοτέρους δὲ εἰ δεῖ γενέσθαι ἀγαθοὺς τὴν ἀνθρώπων προσ-
 ῆκουσαν ἀρετὴν, καὶ φρονεῖν ὁμοίως δύνασθαι καὶ σω-
 φρονεῖν, καὶ ἀνδρίας μετέχειν καὶ δικαιοσύνης μηδὲν ἥττον¹⁰
 θατέρου θατερον, οὐ ^o γὰρ ὁμοίως ἐκάτερον παιδεύομεν;
 οὐδὲ τὴν τέχνην, ἀφ' ἧς γένοιτ' ἂν ἄνθρωπος ἀγαθός, ἐπι-
 σης ἀμφοτέρους διδάξομεν; Ἀλλὰ χρὴ οὕτω ποιεῖν, καὶ οὐχ
 ἑτέρως. Τί οὖν, καὶ ταλασίαν, φησὶ τις, ἴσως ἀξιοῖς. σὺ
 παραπησιῶς ἐκμανθάνειν ταῖς γυναιξὶν τοὺς ἄνδρας, καὶ¹⁵
 γυμναστικὴν μετέρχεσθαι ὁμοίως τοῖς ἀνδράσιν τὰς γυναι-
 κας; Τοῦτο μὲν οὐκέτι ἀξιόσω ἐγώ. φημι δὲ ὅτι οὕσης ἐν
 τῷ γένει τῷ ἀνθρωπίνῳ τῆς μὲν ἰσχυροτέρας φύσεως τῆς
 τῶν ἀρρένων, τῆς δ' ἀσθενεστερας τῆς τῶν θηλειῶν, ἐκα-
 τέρα φύσει τῶν ἔργων ἀπονεμητέον τὰ προσφορώτατα, καὶ²⁰
 τὰ μὲν βαρύτερα τοῖς ἰσχυροτέροις ἀποδοτέον, τὰ δὲ ἐλα-
 φρότερα τοῖς ἀσθενεστεροῖς. διὰ τοῦτο μὲν ταλασία ταῖς
 γυναιξὶ μᾶλλον πρόποι ἂν ἤπερ ἀνδράσι, ὥσπερ οἰκουρία
 γυμναστικὴ δὲ ἀνδράσι μᾶλλον ἢ γυναιξὶν, ὥσπερ καὶ θυ-
 ραυλία· εἶναι δ' ὅτε μέντοι καὶ ἄνδρες τινες τῶν ἐλαφροτέ-²⁵
 ρων ἔργων ἕνια καὶ δοκούντων γυναικείων ^a μετῆρχονται
 ἂν εἰκότως, καὶ γυναῖκες αὐτῶν σκληροτέρων καὶ δοκούν-
 των μᾶλλον προσήκειν ἀνδράσιν ἐργάζασθαι ἂν, ὅταν ἢ τὰ
 τοῦ σώματος οὕτως ὑψηγῇται, ἢ τὰ τῆς χειρας, ἢ τὰ τοῦ⁽⁵⁴⁾
 καιροῦ. Πάντα μὲν γὰρ ἴσως ἐν κοινῷ κεῖται τὰ ἀνθρώπεια
 ἔργα, καὶ ἔστι κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ οὐδὲν ἀπό-
 τακτον ἐξ ἀνάγκης τῷ ἑτέρῳ, μηδὲ ἐπιτηδειότερα τὰ μὲν τῇ-
 δε τῇ φύσει, τὰ δὲ τῇδε· δι' ἃ τὰ μὲν ἀνδρῶα καλεῖται, τὰς
 δὲ γυναικεῖα· ὅσα μέντοι τὴν ἀναφορὰν ἔχει εἰς ἀρετὴν,
 ταῦτα φαίη τις ἂν ὁρθῶς ἐπ' ἴσον ἐκάτερον προσήκειν φύσει,

b legendum ἐκείνῳ. WYTT.

c videtur requiri οὐκ ἀρ. WYTT.

d μεταχειρίζειν τ.] forte, μεταχει-
ρίζονται ἂν. WYTT.

* εἴτι καὶ τὰς ἀρετὰς προσήκειν φάμεν οὐδὲν τοῖς ἑτέροις
 μᾶλλον ¹ καὶ τοῖς ἑτέροις. "Οθεν εἰκότως οἶμαι καὶ παιδεύ-
 10 τέον ὅσα πρὸς ἀρετὴν παραπλησίως τὸ τε θῆλυ καὶ τὸ ἄρ-
 ρεν καὶ ἀρξαμένους ἀπὸ νηπίων εὐθὺς διδασκτέον, ὅτι τοῦτο
 μὲν ἀγαθόν, τοῦτο δὲ ² κακόν (κακὸν ταυτὸν ἀμφοῖν) καὶ
 τοῦτο μὲν ἀφελίμον, τοῦτο δὲ βλαβερὸν, καὶ τότε μὲν πρακ-
 τέον, τότε δὲ οὐ· ἐξ ὧν ἐπιγίνεται φρόνησις τοῖς μανθάνου-
 15 σιν ὁμοίως τε κόραις καὶ κούροις, καὶ οὐδὲν διαφορωτέρον
 τοῖς ἑτέροις· εἴτα δὲ ἐμποιεῖται ³ αἰδῶ πρὸς ἅπαν αἰσχρόν
¹ ὧν ἐγγενομένων ἀνάγκη σώφρονας εἶναι καὶ ἄνδρα καὶ γυ-
 ναῖκα. Καὶ μὴν τὸν παιδευόμενον ὀρθῶς, ὅστις ἂν ἦ, εἴτε
 ἄρρην εἴτε θῆλειαν, ἐδιστέον μὲν ἀνέχεσθαι πόνου, ἐδιστέον
 20 δὲ μὴ φοβεῖσθαι θάνατον, ἐθιστέον δὲ μὴ ταπεινοῦσθαι
 πρὸς συμφορὰν μηδεμίαν· δι' ὧν ἂν τις εἴη ἀνδρεῖος.
 Ἀνδρίας δὲ μικρῷ πρότερον εἰδείχθη δεῖν μετεῖναι καὶ γυναι-
 ξίν. Ἔστι τοίνυν πλεονεξίαν μὲν φεύγειν, ἰσότητα δὲ τι-
 μῶν, καὶ εὐποιεῖν μὲν θέλειν, κακοποιεῖν δὲ μὴ θέλειν ἄν-
 25 θρωπον ὄντα ἀνθρώπου· ἔστι μὲν δίδαγμα κάλλιστον καὶ
 δικαίους ⁴ ἐπιτελεῖ τοὺς μανθάνοντας. Τί δὲ μᾶλλον ἄνδρα
 μεμαθηκέναι χρὴ ταῦτα; ¹ ἥπερ νῆ Δία πρόκειι δικαίας εἶναι
 (55) γυναικάς, καὶ ταῦτα δεῖ μεμαθηκέναι ἅμω τά γε καιριώ-
 τατα καὶ μέγιστα. Εἰ γάρ τι πον καὶ μικρόν ὃ μὲν εἴσεται,
 ἡ δὲ οὐ, ἡ ἀνάπαλιν, ἡ μὲν εἴσεται, ὃ δὲ οὐ, τεχνίτου τι-
 νὸς ἐχόμενον, οὐ τοῦτο διάφορον ἀποφαίνει τὴν ἑκατέρου
 παιδείαν· μόνον περὶ μηδενὸς τῶν μεγίστων ἕτερος ἕτερα
 ἑμαθηκέτω, ἀλλὰ ² ταῦτα. Ἄν δὲ τις ἐρωτᾷ με, τίς ἐπιστή-
 μη τῆς παιδείας ταύτης ἐπιστατεῖ, λέξω πρὸς αὐτὸν ὅτι φι-
 λοσοφίας ἄνευ ὥσπερ ἀνὴρ οὐκ ἂν οὐδεὶς, οὕτως οὐδ' ἂν
 γυνὴ παιδευθεῖη ὀρθῶς. Καὶ οὐ τοῦτο βούλομαι λέγειν, ὅτι
 10 τρανότητά περὶ λόγους καὶ δεινότητά τινα περιττὴν χρὴ προσ-
 εῖναι ταῖς γυναιξίν, εἴπερ φιλοσοφήσουσι καὶ γυναικες· οὐ-
 δὲ γὰρ ἐπ' ἀνδρῶν ἐγὼ πάννυ τι τοῦτο ἐπαινῶ· ἀλλ' ὅτι ἡθους
 χρηστότητα καὶ καλοκαγαθίαν τρόπου κτητέον ταῖς γυναιξίν.

* legendum εἴς, WITT.

† lege ἦ. WITT.

‡ temere positum, sic ponendum videtur — εὐθὺς διδασκτέον ταυτὸν ἀμφοῖν, ὅτι τοῦτο μὲν ἀγαθόν, τοῦτο δὲ κακόν κ. τ. λ. WITT.

h δίδω] lege αἰδῶ. WITT.

i videtur quid deesse. WITT.

k lege ἀποτελεῖ. WITT.

l forte, εἰ γάρ. WITT.

m forte τὰ αὐτὰ. WITT.

ἐπειδὴ καὶ φιλοσοφία ^α καλοκαγαθία ἐστὶν ἐπιτήδευσις, καὶ οὐδὲν ἕτερον.

Θεοφράστου.

Λοκεῖ γὰρ ἡ παιδεία, καὶ τοῦτο πάντες ὁμολογοῦσιν, ἡμ-15
 ροῦν τὰς ψυχὰς, ἀφαιρουῦσα τὸ θηριῶδες καὶ ἄγνωμον, ὅθεν
 καὶ τὰ ἥθη κοινότερα μὲν καὶ ὑγρότερα γίνεται· τοῖς μὲν
 γὰρ πολλοῖς οὐκ ἂν τις ἴσως ἐπιτιμῶν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐξ-
 ουσίαν, ὅσοι δὲ τραφέντες ἐλευθέρως, καὶ χορηγίαν ἔχοντες
 ἱκανὴν ὥς εἰς ὅποιονοῦν βίον ἐλθεῖν, ἄσχετοι περὶ τοῦ20
 ἀρίστου τυγχάνουσι, τούτοις ἤδη δίκαιον ἐγκαλεῖν. Ἄτοπον
 γὰρ ὡς ἀληθῶς, εἰ αἰρέσεως αὐτοῖς διδομένης πόλιν μὲν ἂν
 ἔλαιντο τὴν ἐπιδοξοτάτην, καὶ φίλους καὶ οἰκείους τοὺς ἀρί-
 στούς, βίον δὲ ἐξὸν ἐλέσθαι τὸν ἀρίστον, κατολιγωρή-
 σαντας τούτου, πρὸς τὸ τυχόν τὰ ἑαυτῶν ἀποδιδόλῃσαν, μη-25
 δὲ εἰς αὐτὸ τὸ κρίνειν καὶ σκοπεῖν ἐλθόντες· ἀλλ' ὁδὸν μὲν
 βαδίζειν εἰ δέοι, ἄλλων πύθοντι· ἂν πολλάκις, καὶ ἀναζητή-
 σειαν ἡγεμόνα μεθ' αὐτοῦ ποιήσαιντο τὴν κομιδὴν ἀσφαλῶς,
 ὑπὲρ δὲ τοῦ βίου παντὸς τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο κινδυνεύον-
 τες, οὐδενὶ κοινωσόμενοι πρὸς τὸν χειριστὸν, ἂν οὕτω τύχη(56)
 προσπίπτουσι καὶ μὴν καὶ πολλῶ γ' ἐπισφαλεστέρα τῆς διαι-
 ρέσεως ἢ ἐκτροπῇ τῇ μὴ τὴν ὀρθὴν βαδίζοντι καὶ γὰρ αἱ
 βλάβαι μεγάλαί, καὶ ἡ ἀναστροφή χαλεπὴ, μᾶλλον δὲ σχεδὸν
 ἀδύνατος· οὐδὲ γὰρ ὁ χρόνος δίδωσιν ἐξουσίαν μεταθέσεως,
 οὐδ' ἡ φύσις δύναται μεταμανθάνειν τὸ βέλτιον ὅτ' ἂν ἐν-5
 τραφῇ τοῖς χείροσιν, ἀλλὰ προαιρεῖται καὶ ἑτερά γε προκρί-
 νει βελτίῳ καταξῇ δὲ ὅμως ἐν τοῖς εἰωθόσιν· ἀλλ' ὅπερ πολ-
 λάκις λέγεται, τοῦτο ἀληθὲς ἔοικεν εἶναι, διότι πάντες ἡμι-
 στα περὶ ἑαυτῶν βουλευόνται.

Μουσωνίου ἐκ τοῦ, "Ὅτι οὐ δεῖ πολλαῖς ἀποδείξεσι πρὸς10
 ἐν πρᾶγμα χρῆσθαι.

Λόγου δὲ ποτε γενομένου περὶ ἀποδείξεων, ἃς χρὴ ἀκού-
 ειν τοὺς νέους παρὰ τῶν φιλοσόφων πρὸς κατάληψιν ὧν
 μανθάνουσιν, ἔφη ὁ Μουσώνιος, οὐχὶ πολλὰς ἐφ' ἐκάστου
 πράγματος ζητεῖν ^α ἀποδείξεις προσήκειν, ἀλλ' ἀνυσίμους15
 καὶ ἐναργεῖς. Οὕτε γὰρ λατρός, ἔφη, ἐκείνος ἐπαινετός ὁ
 φάρμακα πολλὰ προσφέρων τοῖς νοσοῦσιν, ἀλλ' ὁ δὲ ὀλίγων

n.f. καλοκαγαθίας.

nn Sic dedimus flagitante senten-

tia, pro vitiosa lectione MS. ἐπι-
 δείξεις. WYTT.

ὡν προσφέρει ὠφελῶν· οὔτε φιλόσοφος ὁ διὰ πολλῶν ἀποδείξεων διδάσκων τοὺς ἀκούοντας, ἀλλ' ὁ δι' ὀλίγων ἐπ' αὐτοὺς ἐφ' ὃ ὁ μόντοι βούλεται καὶ ὁ ἀκουστὴς ὅσῳ περ ἂν (57) ἢ συντεταγμένος, τοσοῦτ' ὑπερβαίνει τῶν ἀποδείξεων, καὶ τοσοῦτον θάττον συναινέσει τῷ κεφαλαίῳ τοῦ λόγου, ὅτι γε ὑγιᾶς". Ὅστις δὲ πανταχοῦ δεῖται ἀποδείξεων, καὶ ὅπου σαφῆς τὰ πράγματα ἐστίν, εἰ διὰ πολλῶν αὐτῶν ἁποδεικνυσθαι βούλεται τὰ δι' ὀλίγων δυνάμενα, παντάπασις ἄτοπος καὶ δυσμαθής. Θεοὺς μὲν οὖν οὐκ εἰκὸς οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως δεῖσθαι πρὸς οὐδέν, ὅτι μήτε ἀσαφὲς μήτε ἀδελφόν ἐστίν αὐτοῖς μηδὲν πρὸς μόνον δὲ τῶν ἀποδείξεων τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀνάγκη τὰ μὴ φανερά μὴδ' αὐτόθεν

οἱ μόντοι, si sanum est, rariorem hic habet vim, quae respondet Latino tandem, demum, omnino; ut sententia sit, per paucas demonstrationes eos adducens quicumque tandem vult. Quae vis exstat in venustissimo Platonis loco Phaedr. p. 340, F: ὁμνυμι γάρ σοι, τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; εἰ βούλει, τὴν πλάτανον ταυτην. Sic enim interrogative scribendum. juro enim tibi quendam tandem, quendam deorum? si vis, hancce platanum. Unde sumsit Aristænetus Epist. II, 2: ὁμνυμι δὲ σοι, φιλάττη, τίνα μέντοι θεῶν, εἰ βούλει—. Secutus est Maximus Tyrius Diss. XXXII. 1, p. 377: Βούλομαι καθ' Ὁμηρον αὐτὸν παρακαλεῖσαι ἐπὶ τὸν λόγον τίνα μέντοι θεῶν ἢ τὴν αὐτὴν ἐκεῖνη Καλλιόπην; vulgo sine interrogatione legitur τίνα. Libanius Orat. IX, p. 252, A: τίνα μέντοι, τίνα θεῶν αἰτιατέον. Similiter interrogationi adjungit Plato in Phaedro p. 351, A: 353, A: Charmide 238, B. Eubulus Comicus in Excerpt. Grot. p. 650: Χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; Proba mulier quae tandem fuit? quae? Diogenes Laert. IV, 66: τί μέντοι, τί? quid tandem? quid? Aristophanes Nub. 785. WITT.

πῶτι γε ὑγιᾶς· legendum vel ἔχοντι γε ὑγιᾶς, vel ὅτι γε ὑγιᾶι. i. e. eo citius assentietur placito,

aliquidem verum sit. WITT. Supra l. τοσοῦτ'.

q. οὐκ delendum. WITT.

πρὸς μόνον δὲ τῶν ἀποδείξεων. Legendum videtur, πρὸς ἃ μόνον δεῖ τῶν ἀποδείξεων i. e.: ad quae, nimirum incertae et obscurae rei, sola opus est demonstrationibus. WITT.

αὐτόθεν γνώριμα· quae per se ipsa innotescunt, sponte agnoscuntur. Sic αὐτόθεν usurpatur, ut opponatur ei quod aliunde venit, procul, ἀπὸθεν est, cum loco, tum tempore: variosque in hoc genere habet usus. Musonius apud Stobaeum Serm. XVII, p. 160, de cibis, οἷς αὐτόθεν χρῆσθαι ὑπάρχουσι, δίχα πυρός—. Xenophon Mem. Socr. II, 8, 3. Plato Leg. IX, p. 660, B. Plutarchus saepe: Moral. p. 57, B: 131, F: 363, C: 377, C: 392, E: 407, C: 424, F: 450, E: 529, B: 631 D: 663, A: 665, E: 711, F: 714, D: 726, B: 728, B: 734, C: 819, D: 850, B: 916, E: 930, A: 993, A: 1020, B: alibi etiam. Conferatur Uptonus in Indice ad Epictetum. Plautus dixit ex hoc loco, Trucul. II, 4, 89 — jam modo ex hoc loco Jubebo ad istam quinque perferri minas: ubi haec est Salmasii animadversio: "Ex loco, vel e loco, est quod "Graeci dicunt αὐτόθεν: e loco "mittam, αὐτόθεν πέμψω. unde "αὐτόθεν καταβάλλειν, e loco sol-

γνώριμα διὰ τῶν φανερῶν καὶ προδήλων ζητεῖν ἀνευρίσκειν, 10
 ὑπερ ἔργον ἀποδείξεως ἔστω. Οἶον, ὅτι ἡδονὴ οὐκ ἔστιν
 ἀγαθόν, αὐτόθεν μὲν οὐ δοκεῖ γνῶριμον εἶναι, ἀλλ' ἔπειτα ἔρ-
 γῳ προσκαλεῖται ἡμᾶς, ὡς ἀγαθόν οὐσα, ἣ ἡδονὴ λαβόντος
 δέ τινος λῆμμα γνῶριμον τούτῳ, τὸ, πᾶν ἀγαθόν αἰρετέον
 εἶναι, καὶ προσλαβόντος ἕτερον γνῶριμον τούτῳ, τὸ, τινὰς (38)
 ἡδονὰς οὐκ αἰρετέον εἶναι, ἀποδεικνύομεν τὸ μὴ ἀγαθόν
 εἶναι τὴν ἡδονήν, διὰ τῶν γνῶριμων τὸ μὴ γνῶριμον.
 Πάλιν ὡς ὁ πόνος οὐκ ἔστι κακόν, αὐτόθεν μὲν οὐ φαίνε-
 ται πιθανόν τούναντιον γὰρ τούτου φαίνεται πιθανώτερον, 5
 τὸ κακόν εἶναι τὸν πόνον τεθέντος δὲ φανεροῦ λήμματος, τοῦ,
 πᾶν τὸ κακόν φευκτόν εἶναι, καὶ προστεθέντος αὐτῷ φανε-
 ρωτέρου, τοῦ, πόνους πολλοὺς οὐκ εἶναι φευκτούς, ἢ περὶ

"vere, hoc est praesenti pecunia;
 "significatio enim loci, brevitatem
 "temporis notat." WRTT.

τὸν τῶν μετεωρίων ἐπὶ τὸ σῶμα μετακινεῖται
 hoc λῆμμα. Est autem in Syllo-
 gismo λῆμμα, propositio, vulgo
 major dicta: ad hanc adiungitur
 assumptio, seu minor: i. e. ταῦτα
 προσλαμβάνεται πρόδηλος. Haec
 trita Stoicis, et vel e Diogene
 Laertio nota VII, 76. WRTT.

utās ἡδονὰς οὐκ αἰρετέον εἶναι
 voluptates non sumendum esse: pro-
 prius et Graecus est usus Geruidii,
 Plutarchus Moral. p. 656, D: τὴν
 διαφορὰν ἐπὶ τὸ σῶμα μετακινεῖται
 ἐστὶ. diveritas ad corpus transfe-
 renda est: item p. 66, C: 68, D:
 92, B: 102, D: 124, A: 125, D:
 137, C: 172, E: 819, A: Vit. 512,
 F: 566. Casus autem personae
 agentis ponitur vel Dativus: ut in
 Isocratis Archidamo p. 231, fin.:
 θάνατον ἡμῶν αἰρετέον ἐστὶ, mors
 nobis oppetenda est. Platone Leg.
 VIII, p. 642, D: καὶ οὐ δυσχεραν-
 τέον πολέμοις ἀνθρώποις τὸν τοι-
 οῦτον Θεόν. XII, p. 690, G. Ari-
 stide T. I, p. 380. 434. Plutarcho
 Vit. p. 233, A: 513, C: 597, D:
 Vel accusativus: ut in Platone Leg.
 VI, p. 621, D: πάντα τὰ τοιαῦτα
 ἄφ' ἑσθ' ὁπομνητέον πάσχοντας
 i. e. haec omnia patientes ferre oportet:
 et plura dedimus ad Plutarchi

Moralia p. 122, E. Latina consue-
 tudo fere usurpat Participium Fut.
 Pass. v. c.: ut in hoc loco, volu-
 ptates non sumendas esse: ita ta-
 men, ut nonnumquam Graecam
 rationem sequatur: v. c. Plautus
 Trinummo, IV, 2, 27: *Hercle opi-*
nor, mihi advenienti hac nocte agi-
tandum est vigiliis. Cicero Tuso.
 II, 18: *Iterandum eadem ista mihi*
— ubi videndus Davisius: idemque
ad Acad. II, 48. Gifanius Conleot.
Lucret. p. 353: unde sua habet
Vechnerus Hellenolexias I, 2, 33,
p. 372, sequi. WRTT.

x Proprie quidem nil aliud effici-
 tur, quam non omnem voluptatem
 bonum esse. Sed quandoquidem
 enunciatio, ἣ ἡδονὴ ἀγαθόν ἐστι,
 voluptas est bonum, accipitur usu
 instar enunciationis universalis,
 πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν ἐστι, omnis vo-
 luptas est bonum; hanc non esse
 veram ex duabus antecedentibus
 efficitur, WRTT.

γίνεται ἐκ τούτων, concludi-
 tur. Sic frequens est Aristoteli Ana-
 lytic. Prior. I, 20, — 22, et alibi:
 item Stoicis apud Diogenem Laert.
 VI, 140, 141, 143, 150: VIII, 34.
 Hinc iocans Demonactis, ambigui-
 tate verbi, quod pendere signifi-
 cans, in re obsoleta ponitur, apud
 Lucianum T. II, 582. Hinc συ-
 νήματα, conclusio, apud Plutar-

(59)νεται τὸ μὴ κακὸν εἶναι τὸν πρόνουν. Τοιοῦτον δ' ὄντος τοῦ γένους τοῦ τῆς ἀποδείξεως, ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ὀξύτεροι οἱ δ' ἀμβλύτεροι εἰσι, καὶ οἱ μὲν ἐν ἔθελαι κρείττους, οἱ δὲ ἐν χειροσὶ τεθραμμένοι, οἱ μὲν ἡθους καὶ φύσεως ὄντες χειρόνων, πλειόνων δέοιεν ἂν ἀποδείξαι καὶ πραγματείας (ὁμιλίου, ὥστε διέξασθαι ταυτὶ τὰ δόγματα καὶ τυπωθῆναι κατὰ ταῦτα, καθάπερ οἶμαι καὶ τὰ ποιητὰ τῶν σωμάτων, ὅποταν μέλλοι κακῶς ἔχειν, πάνυ πολλῆς ἐπιμελείας δεῖται· ὅσοι δὲ τῶν νέων εὐφυνέστεροι καὶ ἀγνοῆς μετεσχηρότες κρείττονος, οὗτοι ῥᾶν τε καὶ θάττον καὶ δι' ὀλίγων ἀποδείξαι συναινοῦν ἂν τοῖς λεγομένοις ὀρθῶς καὶ ἀκολουθοῦν. "Οτι δ' οὕτως ἔχει ταῦτα, γνολίμεν ἂν ῥαδίως, εἰ νοήσαιμεν μειράκιον ἢ νεανίαν, τὸν μὲν ἐν τρυφῇ πάσῃ τεθραμμένον καὶ τὸ τε σῶμα τεθλημένον καὶ τὴν ψυχὴν ἐκλελυμένον ὑπὸ ἔθων 15ἀγόντων εἰς μαλακίαν, ἔτι δὲ ὑψηλῇ παρεχόμενον καὶ δυσ-

chum Moral. p. 387, C: 969, B: 1059, E: Vit. 448, A. Conferatur Fabricius ad Sextum Empir. Adv. Mathem. VIII. 126: Uptonus Indices ad Epictet. voce *περὶ ἡθους*. WYTT.

ἡθους. Ne quis forte ἔθος corrigere tentet, quia modo ἔθελαι positum erat: sciat ἔθος esse morem, consuetudinem: ἡθος autem morem, animum, indolem: quod existit, quum natura, φύσις, quibusdam ἔθεσι, consuetudinibus, ad quemdam habitum formatur. Atque nomen ἡθος a nomine ἔθος venit. Aristoteles Nicomach. II, 1: ἡ δ' ἡθικὴ (ἀρετὴ) ἐξ ἔθους περιγίνεται· ὅθεν καὶ τὸννομα ἔσθης μικρὸν παρεκκλίνον ἀπὸ τοῦ ἔθους. Magn. Moral. I, 6: Endem. II, 2. Hinc Stobaeus Eclog. II, p. 184, edit. Canteri: II, 244, edit. Heerenii. Unde Scriptor libelli Plutarchei De Puerorum Educatione emendandus p. 2. F: ubi alia annotavimus. Et hinc quoque intelligitur quare ἡθος etiam φύσις dicatur: est enim ἡθος, quem vulgo characterem moralem dicunt, φύσις formata ἔθεσι: quod pluribus exposuimus ad Plutarchi Quaest. Plat. I, Biblioth. Crit. P. IX, p. 16, seq. WYTT.

α τυπωθῆναι. formari, quasi im-

presso extrinsecus agno, animus a Stoicis dicitur. Animadversum Gatakerp ad M. Antonium III, 6, VI, 16: Uptono ad Epictetum II, 19, p. 286. Idem I, 6, p. 33: οὐκ ἀπλῶς ἐκπικνύσας τοῖς αἰσθητοῖς, τυποῦμεθα ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκλεμβανόμεν τι, καὶ ἀφαίρουμέν, καὶ προστίθεμεν τῷδε τινὰ δι' αὐτῶν Plutarchus Advers. Stoic. p. 1084, F: Adv. Colot. 1118, B: De Vultu Lunae 945, A. Symposiac. IV, 1, 660. C: ad quem plura dabitur. WYTT.

ἢ κακῶς. Immo καλῶς si debent se bene habere: i. e. si ad sanum habitum redigenda sunt. WYTT.

ε παρεχόμενον. i. e. praebentem docti indolem inertem et indocilem. Ita subinde παρέχω, et medium παρέχομαι, quasi pro ἔχω, sibi aut aliis quid praebere, usurpatur. Herodotus II, 35, de Aegypto: ἔργα λόγον μὲν παρέχεται πρὸς πάσαν χώραν. Plato Leg. III, p. 586, A: κρεῶν οὐδαμῶς ἐνδεεῖς ἦσαν· ἔτι δὲ θηρεύοντες οὐ φαύλην οὐδ' ὀλίγην τροφήν παρέχοντο. IV, 596, G: VII, 638, G: δειλὸς δὲ καὶ ἀγύμναστος γεγονώς πρὸς τὸ σωφρονεῖν, μέλους καὶ σφοδρότερας παρέχεται μεταβολὰς τῆς κινήσεως — Flu-

μαθῇ τῇ φύσει· τὸν δὲ αὖ Λακωνικῶς πῶς ἡγωνισμένον, (60)
καὶ τρυφᾶν οὐκ εἰδισμένον, καὶ καρτερεῖν μεμελετηκότα,
καὶ τῶν λεγομένων ὀρθῶς εὐήκων ὄντα· εἶτα τοὺς δύο του-
τους νεανίας εἰ θείημεν ἀκούοντας φιλοσόφου λέγοντος περὶ
θανάτου, περὶ πόνου, περὶ πένιαι, περὶ τῶν ὁμῶν, ὥς οὐδ'
κακῶν ὄντων· πάλιν δ' αὖ περὶ ζωῆς, περὶ ἡδονῆς, περὶ πλού-
του, περὶ παραπλησίων τούτοις, ὥς οὐκ ἀγαθὰ ἐστίν, ἀρὰ
με ὁμοίως ἕμφω προσήσονται τοὺς λόγους, καὶ παραπλησίως
ἐκάτερος πείθεται τοῖς λεγομένοις; οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν°. Ἄλλ'
ὁ μὲν μόγῃς καὶ βραδείᾳ καὶ ὥσπερ ἡ μόχλευόμενος ὑπό10

tarchus de Genio Socratis p. 591, A: ἄγχιον παρεχομένης τὸ ἄλογον· partem irrationalem immanem habentibus: De Herodoti Malign. 862, C: De Solertia Animal. p. 991, F: De Vultu lunae p. 943, D: Publicola p. 111, A. De aliis significationibus et de Activo, alibi. WYTT.

ἡγωνισμένον. Auctor scripsisse videtur ἡγμένον, *educatum* estque et dicitur Laconica institutio ἀγωγή. Sic de canibus Xenophon Venat. III, 11: τὰ μὲν οὖν πλείστα ζούτων φύσει ἔχουσι· τὰ δὲ ἡγμένα ἀνενιαστημόως, δυσχερῆστοι εἰσιν. Exemplo de canibus sumto Lycurgus Spartanis illam ἀγωγὴν persuasit: ut refert Nicolaus Damascenus in Excerptis Valesianis p. 449: Plutarchus in Apophthegm. Lacon. p. 225, F: et Scriptor libelli De Educatione p. 3, A: quam narrationem cum hoc Musonii monito comparasse lectores non poenitebit. Forma verbi et alibi occurrit: et simili sententia in Hierocli Dissert. apud Stobaeum Serm. LXXVI, p. 462: ὅποια δὲ πολλὰ φιλεῖ γενέσθαι περὶ τοὺς πολλοὺς καὶ ἰδιωτικώτερον ἡγμένους. WYTT.

οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν. Formula minus frequens; tamen aliquoties nobis observata. Ipse Musonius in Dissertatione, cujus argumentum est *Reges philosophari oportere*, apud Stobaeum Serm. XLVI. 338: ἀρ' ἐσθ' ὅπως βασιλεὺς ἀγαθὸς εἴη τις ἂν, μὴ ἄνθρωπος ἀγαθὸς ὢν; οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν· sic autem prior

pars interpungenda est: Plutarchus De Discernendo Adulatore ab Amico p. 50, A: ubi plura apposuimus. WYTT.

μόχλευόμενος. *tamquam iners pondus, vectibus sublevatus*. Elegans tralatio. Sic Plutarchus Symposiac. IV, 1, p. 562, C: αἱ διὰ τῶν ἐπιπόνων βοήθειαι μόγῃς κατὰ μικρὸν ἀνύουσι, χαλεπῶς ἐμολχεύουσαι καὶ προσβιάζόμεναι τὴν φύσιν. III. 6, p. 653, F: ἐκδιβόμενων καὶ μόχλευόμενων τῶν βάλιστα συνδεῖν καὶ κολλᾶν τὸ σῶμα πεφυκότων. Fragm. De Anima VII, 19, αἱ ψυχαὶ πολλῶ τῇ κάρῳ κατεχόμεναι τῆς γεσέσεως, πολλῆς πρὸς ἀπάμνησιν δέονται τῆς μόχλειας· i. e.: *animae multo generationis veteris oppressae ad remiscientiam opus habent quasi vectium molitione*. Gregorius Presbyter in Vita Gregorii Naz. p. 24, A: συνέβαινε αὐτῷ — προσάγειν πλείονας, οὐ θνυφὴ πλήσονται, ἀλλ' ἐπιεικέα τὴν ἀμαθίαν ἐμολχεύοντι, καὶ εὐξίαν ταῖς ψυχαῖς ἐμποιοῦντι διὰ τοῦ λόγου. Bentleius in Epistola ad Millium p. 15, Euripidis loco apud Plutarchum servato Consol. Apollon. p. 106, A: Ὅσοι τε δεσμοῖς ἐμμεμώχθηται βροτῶν, legendum contendit ἐμμεμώχλευνται, vel δεσμοῖς μεμώχλευνται: praeter necessitatem, iudice Musgravio: cui nos subscribimus. Propriae significationis exempla habet H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. p. 1578, seq. et Berglerus ad Aristophanis Lysistr. 429. WYTT.

μυρίων λόγων τάχ' ἂν ἐκινεῖσθαιεν, ὁ νωθιότατος δ' αὖ
 (61) παχέως καὶ ἐτολίμως δέχεται τὰ λεγόμενα ὥς οἰκεία καὶ προσ-
 ἥκοντα αὐτῷ, μήτε ἀποδείξαι δέόμενος πολλῶν, μήτε πραγ-
 ματείας ἢ μείζονος. Ἢ ὁ τοιοῦτος καὶς ἐκεῖνος ὁ Λάκων,
 ὃς Κλεάνθην τὸν φιλόσοφον ἠρώτησε εἰ ἀγαθὸν ὁ πόνος
 ἐστίν· οὐτῷ γὰρ ἐκεῖνος φαίνεται φύσει πεφύλαγμένος καλὸς καὶ
 τετραμμένος πρὸς ἀρετὴν, ὥστε ἔγγυον νομίζειν εἶναι τὸν
 πόνου τῆς ἑ ἀγαθοῦ φύσεως καὶ τῆς τοῦ κακοῦ ὥστε ὡς
 ὁμολογούμενον τοῦ μὴ κακὸν ὑπάρχειν αὐτὸν ἢ ἀγαθὸν,
 τυγχάνει ὧν ἐκινεῖσθαιεν. Ὅθεν καὶ ὁ Κλεάνθης ἀγαθὸς
 10 τοῦ παιδὸς, εἶπεν ἄρα πρὸς αὐτὸν,

Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.

(62) Πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος οὐ φάδιως ἐπελάθη ἂν μήτε πενίαν, μήτε
 θάνατον δεδιέναι, μήτ' ἄλλο μηδὲν τῶν δοκούντων ἰ φανερωῶν,
 μήτ' αὖ διάκειν πλούτου, ζωῆν, ἢ ἡδονήν;

Ἴνα δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανέλθω τοῦ λόγου, φημί δεῖν
 5 τὸν διδάσκαλον τοῦ φιλοσόφου μὴ λόγων πληθὺς μήτ' ἀπο-
 δείξαι ζητεῖν διεξιέναι πρὸς τοὺς μανθάνοντας, ἀλλὰ και-
 ρίως περὶ ἐκάστου λέγειν καὶ καθικνεῖσθαι τῆς διάνοιας τοῦ
 ἀκούοντος, καὶ * * * * * στικὰ εἶναι λέγειν καὶ ἀναπραῖναι
 μὴ φάδια· καὶ μάλιστα γὰρ τῷ παρέχειν αὐτὸν περὶ γὰρ τῶν
 10 χορησιμωτάτων λέγοντα, καὶ ὁμολογούμενα οἷς λέγει πρῶ-
 τοντα, τούτῳ μεταχειριζόμενον τοὺς ἀκούοντας τὸν δὲ μα-

g Oratio multis partibus turbata. Primum, continuanda sic: μείζονος ἢ ὁ τοιοῦτος — i. e. neque labore majore opus habebit, quam puer ille talis Laeo. Deinde, ὥστε ἔγγυον νομίζειν εἶναι τὸν πόνου τῆς ἑ ἀγαθοῦ φύσεως καὶ τῆς τοῦ κακοῦ, legendum — τῆς τε τοῦ ἀγαθοῦ φ. κ. τ. κ. ut existimaret, laborem esse sponsores naturae et boni et mali hominis: quod nec sic quidem pro solita Musonii perspicuitate dictum est. Tum, in τυγχάνει ὧν ἐκινεῖσθαιεν, adipiscitur, quae interrogabat: quod nullam habet idoneam sententiam: desideratur quid hujusmodi, τυγχάνει οἰκείος ὧν ὧν ἐκινεῖσθαιεν. i. e.: jam familiaris rei, de qua interrogabat. Porro in Laeonis ad Cleanthem interrogatione, non satis certa est

significatio bonae naturae: at finisset in asseveratione: quae hic nulla apparet. Apud Diogenem Laertium eadem res brevius traditur VII, 172: Λάκωνος τινὸς εἰπόντος, ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν διαχυθεῖς (Κλεάνθης) φησιν, Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος. WYTT.

h Αἵματος —, Odyss. Δ, 611. WYTT.

ἰ φανερωῶν. Corrigendum, φοβερωῶν. WYTT.

k Lacuna exstat in codice scripto, cui explendae quum multae rationes excogitari possint, una ex his non inepta memoretur, καὶ πεῖθειν τῷ κατασκευαστικῷ εἶναι ἃ λέγει καὶ ἀναπραῖναι μὴ ὅ. et persuaadeat per id, quod ea quae dicis demonstrantia sint, nec facile refellantur —. WYTT.

θητὴν ἐντετάσθαι πρὸς τὰ λεγόμενα, καὶ σκοπεῖν μὲν ὅπως μὴ λάθῃ ψεύδός τι παραδεξάμενος· τῶν δὲ ἀληθῶν μὴ παρὰ Ἀλλὰ πολλὰς ζητεῖν ἀποδείξεις ἀκούειν, ἀλλ' ἐναργεῖς καὶ ἅπερ ἂν πεισθῇ τῶν παραινουμένων ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἀληθῆ, 15 τούτοις ἐπακολουθεῖν ἐν τῷ βίῳ. Ὅστω γὰρ μόνως ἔσται τις ἐκ φιλοσοφίας ἀφελήμενος, ἂν οἷς παραδέδεκται λόγους οὕσιν ὑγίαισι τὰ ἔργα παρέχεται συνῶδα.

Μουσωνίου ἐκ τοῦ "Ὅτι καὶ γυναιξὶ φιλοσοφητέον.

Ἐπεὶ δ' ἐπύθετό τις αὐτοῦ, εἰ καὶ γυναιξὶ φιλοσοφητέον, οὕτω πως ἤρξατο διδάσκειν ὥς φιλοσοφητέον αὐταῖς. 16-20 γον μὲν, ἔφη, τὸν αὐτὸν εἰλήφασιν παρὰ θεῶν αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι, ὃ τε χρώμεθα πρὸς ἀλλήλους, καὶ καθ' ὃν διανοούμεθα περὶ ἐκάστου πράγματος, ἁγαθὸν ἢ κακὸν ἔστι, καὶ καλὸν ἢ αἰσχρόν. Ὁμοίως δὲ καὶ αἰσθήσεις τὰς αὐτὰς ἔχει τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι, ὁρᾶν, ἀκούειν, ὁσφραίνει 25 σθαι, καὶ τὰ ἄλλα. Ὁμοίως δὲ καὶ μέρη σώματος τὰ αὐτὰ ὑπάρχει ἐκατέρῳ, καὶ οὐδὲν θατέρω πλέον. Ἔτι δὲ ὁρέξεις, (63) καὶ οἰκείώσεις φύσει πρὸς ἀρετὴν οὐ μόνον γίνεταί τοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ γυναιξίν· οὐδὲν γὰρ ἥττον αὐταὶ γε τῶν ἀνδρῶν τοῖς μὲν καλοῖς καὶ δικαίοις ἔργοις ἀρέσκεισθαι πεφύκασιν, τὰ δὲ ἐναντία τούτων προβάλλεσθαι. Τούτων δὲ ταύτῃ ἐχόντων, διὰ τι πρότερον τοῖς μὲν ἀνδράσι προσήκει ἂν ζητεῖν καὶ σκοπεῖν ὅπως βιώσονται καλῶς, ὅπερ τὸ φιλοσοφεῖν ἔστι, γυναιξὶ δὲ οὐ πρότερον; ὅτι ἀνδράς μὲν προσήκει ἀγαθοὺς εἶναι, γυναικας δὲ οὐ; Σκοπῶμεν δὲ καὶ καθ' ἕνα ἐκαστον τῶν προσηκόντων γυναικὶ τῇ ἐσομένῃ ἀγα- 10 θῆ· φανεῖται γὰρ ὅτι φιλοσοφίας τούτων ἐκαστον μάλιστ' ἂν αὐτῇ περιγενόμενον. Αὐτίκα δεῖ οἰκονομικὴν εἶναι τὴν γυναικᾶ, καὶ ἐκλογιστικὴν τῶν οἴκῳ συμφερόντων, καὶ ἀρχικὴν τῶν οἰκετῶν. Ταῦτα δ' ἐγὼ φημὶ τῇ φιλοσοφίᾳ ὑπάρξαι ἂν μάλιστα ὅτι εἴγε ἐκαστον μὲν τούτων μέρος τοῦ βίου ἐστίν, 15 ἐπιστήμη δὲ περὶ βίου οὐχ ἑτέρα τις ἢ φιλοσοφία καὶ ὁ φιλόσοφος. Ὡς γὰρ ἔλεγε Σωκράτης, τοῦτο διατελεῖ σκοπῶν, "Ὅτι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν ἔ' ἀγαθὸν τε ἔ' τέτυκται.

1 ὅτι excidisse videtur. WITT.
mforte, γὰρ διὰ φιλοσοφίας.

WITT.

n MS. αἰεγε' ἐκαστον. WITT.

o MS. ἦ. WITT.

p Homericum dictum, Odyss. 4, 392, celebratum a Socrate: vid. Diogenes Laert. II, 21: Davisius

Ἀλλὰ δεῖ δὴ καὶ σάφρονα εἶναι τὴν γυναῖκα οἷαν καθαρῶς-
 20αῖν μὲν ἀφροδισίων παραινόμεν, καθαρῶς εἶναι δὲ τῆς περὶ
 τῆς ἄλλης ἡδονᾶς ἀκρασίας, μὴ δουλεύειν ἐπιθυμίαις,
 μὴδὲ φιλόνηκον εἶναι, μὴ πολυτελῇ, μὴ καλλωπίστριαν.
 Ταῦτα μὲν ἔργα τῆς σάφρονός ἐστι καὶ ἐτι πρὸς τοῦτοις
 ἐκείνα· κρατεῖν μὲν ὀργῆς, μὴ κρατεῖσθαι δὲ ὑπὸ λύπης,
 25κρείττονα δὲ πάθους παντός εἶναι. Ταῦτα δ' ὁ φιλόσοφος
 παρεγγυᾷ λόγος· ὁ δὲ μαθὼν αὐτὰ καὶ ἀσκήσας, ἔμοι μὲν
 (64)δοκεῖ γενέσθαι ἂν κοσμιώτατος, ἢ ἐπὶ ἀνὴρ εἴη εἴτε γυνή.
 Τί οὖν; ταῦτα μὲν ταύτῃ ἔχει· δίκαια δ' οὐκ ἂν εἴη γυνή φι-
 λοσοφεῦσα, οὐδ' ἄμειπτος βίου κοινωνός, οὐδ' ὁμονόας ἀγα-
 θῇ συνεργός, οὐδ' ἀνδρὸς καὶ τέκνων ἐπιμελής κηδεμών, οὐδὲ
 φιλοκερδείας ἢ πλεονεξίας πάντῃ καθαρά. Καὶ τίς ἂν μᾶλλον
 5τῆς φιλοσόφου τοιαύτῃ γένοιτο, ἣν γε ἀνάγκη πᾶσα εἴπερ εἴη
 τὸ ἴσον· φιλόσοφον, τὸ μὲν ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι χεῖρον
 νομίζειν, ὅσῳ περ αἰσχρὸν τὸ δὲ ἐλαττοῦσθαι τοῦ πλεονεκτεῖν
 κρείττον ὑπολαμβάνειν τὸ δὲ καὶ τέκνα μᾶλλον ἀγαπᾶν τοῦ
 ζῆν. Τῆς δὲ ἐχούσης οὕτω, τίς ἂν εἴη γυνή δικαιότερα; Καὶ
 10μὴν καὶ ἀνδρειωτέραν προσήκει εἶναι γυναῖκα τῆς ἀπαιδεύ-
 του τὴν πεκαυτευμένην, καὶ τὴν φιλόσοφον τῆς ἰδιώτιδος ὥς
 μήτε θανάτου φόβῳ, μήτε ὀκνῳ τῷ πρὸς πόνον ὑπομείναι τι
 αἰσχρὸν, μὴδὲ ὑποκτεῖσθαι μηδενὶ ὅτι εὐγενής, ἢ ὅτι δυνατός,
 15ἢ ὅτι πλούσιος, ἢ καὶ νῆ Δία ὅτι τύραννος. Ὑπάρχει γὰρ
 αὐτῇ μέγα φρονεῖν, καὶ τὸν μὲν θάνατον ἡγεῖσθαι μὴ κακόν,
 τὴν δὲ ζωὴν μὴ ἀγαθόν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν μὲν πόνον μὴ ἐκ-
 τρέπεσθαι, τὴν δὲ ἀπουσίαν μὴ διώκειν ἐξ ἅπαντος. Ὅθεν
 εἰκὸς εἶναι τὴν γυναῖκα ταύτην καὶ αὐτουργικὴν καὶ κακό-
 20παθον, οἷαν ἂ μὲν ἂν τέκῃ τρέφειν μαστῶ τῷ ἑαυτῆς, τῷ δὲ
 ἀνδρὶ ὑπηρετεῖν χερσὶ ταῖς ἑαυτῆς· ἂ δὲ δουρικὰ νομίζουσι
 εἶναι, ταῦτα ἀόκνως ποιεῖν. Ἄρ' οὐκ ἂν ἡ τοιαύτῃ γυνή
 μέγα μὲν ὄφελος εἴη τῷ γεγαρηκότι, κόσμιος δὲ τοῖς προσ-
 ἡκουσι· γένει, παράδειγμα δὲ χρηστὸν ταῖς ἐπισταμέναις
 25αὐτήν; Ἀλλὰ νῆ Δία, φασὶ τινες, ὅτι αὐθάδεις ὥς ἐπὶ
 πολὺ καὶ θρασείας εἶναι ἀνάγκη τὰς προσιδούσας τοῖς φιλο-
 σοφοῖς γυναῖκας, ὅταν ἀφεμέναι τοῦ οἰκουρεῖν ἐν μέσοις

ad Cic. Tusc. V, 4: nos ad Plutar-
 chum Praecept. Sanitatis Tuendae
 p. 122, D. WYTT.

q̄lege, εἴτε. WYTT.
 † MS. φιλόσοφος. WYTT.
 * Videtur quid excidisse. WYTT.

ἀναστρέφονται τοῖς ἀνδράσι, καὶ μιλεῦσαι λόγους, καὶ ἀναλύωσι συλλογισμούς, δεόν οἱ καθημένους ταλασιουργεῖν. Ἐγὼ δὲ οὐχ ὅπως τὰς γυναῖκας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἀν-30 δρας ἀξιῶσαιμ' ἂν, ἀφεμένους τῶν προσηκόντων ἔργων, (65) εἶναι πρὸς λόγους μόνον· ἀλλὰ καὶ ὅσους μεταχειρίζονται λόγους, τῶν ἔργων φημι δεῖν ἕνεκα μεταχειρίζεσθαι αὐτούς. Ὡς περ γὰρ λατρικοῦ λόγου οὐδὲν ὄφελος, ἢ ἂν μὴ πρὸς ὑγιειαν φέρῃ σώματος ἀνθρώπου, οὕτως οὐδ' εἴ τινα φιλόσο-5 φος ἔχει ἢ διδάσκει λόγον, οὐδὲν ὄφελος αὐτοῦ, ἢ ἂν μὴ φέρῃ πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς ἀνθρωπίνης. Πρὸ παντὸς δὲ σκοπεῖν τὸν λόγον χρηρ, ᾧ ἔπεται τὰς φιλοσοφούσας ἀξιοῦμεν, εἰ δύνανται θρασείας ποιεῖν, ὅ τὴν αἰδῶ μέγιστον ἀποφαίνωνται ἀγαθόν· εἰ ζῆν ἱταμώτερον ἐθίζει, ὁ καταστολήν πλε-10 στην ὑφηγούμενος· εἰ μὴ διδάσκει σωφρονεῖν, ὁ κακὸν ἀποδεικνύς ἔσχατον τὴν ἀκολασίαν· εἰ μὴ προτρέπεται οἰκονομεῖν, ὁ παριστὰς ἀρετὴν εἶναι τὴν οἰκονομικὴν καὶ στέργειν δὲ καὶ αὐτοურγεῖν ὁ τῶν φιλοσόφων λόγος παρακαλεῖ τὴν γυναῖκα.

Ξενοφώντας ἐν δ Σωκρατικῶν ἀπομνημονευμάτων.

Γεωμετρίαν . . .

15

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἀγησίλαον :

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ.

Ξενοφώντας.

Παίδευσις . .

* Πλουτάρχου.

Ὁνειρῶ ἔοικεν ὁ τῶν ἀπαιδευτῶν βίος, κενὰς ἔχων φαντα-20 σίας.

Οὐτ' ἐν ἡδυίᾳ φωνήν, οὐτ' ἐν ἀπαιδευτοῖς ἀρετὴν δεῖξητεῖν.

Δυσάρεστοι ὄντες οἱ ἀπαιδευτοὶ καθάπερ ἐξ οἰκῶν τῶν προαιρέσεων κατ' ἡμέραν μετοικίζονται.

25

Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐν τοῖς πράγμασι διαπλανῶνται.

† Ἀντισθένης.

(66)

* Ἀριστοτέλους.

* Νομίζειν. . .

Δημόναχος.

† ὅτι] lege, ὅ τὴν. WYTT.

u MS. ἀγαθόν τι ζῆν. WYTT.

x Fr. inc. 7.

y Ut Stob. 2, 46. Maximus c. 134. qui multa habet e seqq.

z Ut Stob. 3, 54.

Οἱ ἀκαίδευτοι, καθάπερ οἱ ἀλιενόμενοι-ἰχθύες, ἐλκόμενοι σιγῇσι.

5. Ἀρίστιππος παρεκελεύετο τοῖς τέτοις τοιαῦτα ἐφόδια κατὰσθαι, ἃ τινα αὐτοῖς καὶ ναυαγήσασι συνεκκολυμήσει.

Σόλων ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι διαγῆν ἔχων ἐμισθώσατο. ἔφατο, Καὶ γὰρ, ἔφη, ὅτ' ἂν δείκνουν ἔχω, μάγειρον μισθοῦμαι,

Ὁ Λύκων τὴν παιδείαν ἔλεγεν εἶναι ἱερὸν ἄστυλον.

10. Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν λέγοντα ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι, Κατὰ λόγον, εἶπε τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ σοφόν.

Ἀφουὺς ποιητοῦ ἀκρόασιν ποιουμένου, Θεόκριτος ἐρωτῶμενος ὑπ' αὐτοῦ ποίᾳ ἐστὶ τὰ καλῶς εἰρημένα, ἔφη, Ἀ 15 παρῆλipes.

Ἰερων ὁ Σικελίας τύραννος, Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου ποιητοῦ ψέγοντος Ὅμηρον, ἠρώτησεν αὐτὸν, Πόσους οἰκέτας ἔχεις; τοῦ δ' εἰπόντος, Δύο, καὶ τούτους μόγις τρέφειν. Οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, Ὅμηρον ψέγων, ὅς μετῆλλαχώς 20 πλείους ἢ μυρίους τρέφει;

Φιλόσοφος ἔχων δρία μαθητὰς ἕνα μὲν ἀφνῆ φιλόπονον δὲ, ἕτερον δὲ εὐφυνῆ ἀργὸν δὲ, εἶπεν, Ἀμφοτέρω ἀπόλοιθε, σὺ μὲν ὅτι θέλων οὐ δύνη, σὺ δὲ ὅτι δυνάμενος οὐ θέλεις.

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε μεγάλους δεῖ λαμβάνειν μισθοὺς μαθη- 25 τῶν τοὺς διδασκάλους, παρὰ μὲν τῶν εὐφυνῶν ὅτι πολλὰ μανθάνουσι, παρὰ δὲ τῶν ἀφυνῶν ὅτι πολὺν κόπον παρέχουσιν.

(67) Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ ἀνεπίτακτα ποιεῖν ἃ ἕτεροι διὰ τὸν ἐκ τῶν νόμων φόβον ποιοῦσιν.

Φιλιστίωνος.

Τὰ σπουδαῖα μελέτα, καὶ ἔάν τι παρηγμακῶς μανθάνῃς, 5 μὴ αἰσχύνον· βέλτιον γὰρ ὀψιμαθῇ καλεῖσθαι ἢ ἀμαθῇ.

Ὁ μὲν γεωργὸς τὴν γῆν, ὁ δὲ φιλοσοφῶν τὴν ψυχὴν ἐξημεροῖ.

Νεανίσκου ἐν θεάτρῳ ἐναβρυννομένον, καὶ λέγοντος σοφὸς εἶναι πολλοῖς ὁμιλήσας σοφοῖς, εἶπέ τις, ὅτι ἀγὰρ πολ- 10 λοῖς πλουσίοις ὁμίλησά, ἀλλὰ πλούσιος οὐκ εἰμι.

Ὁ αὐτὸς ἔφη, οὐ καλὸν πεπαιδευμένον ἀπαιδεύτῳ διαλέγεσθαι, ὥσπερ οὐδὲ νήφοντα μεθύοντι.

Ὀλοπίτης δρῶν μυριάκιον πολλὰ βιβλία πτώμενον, ἔφη,
μὴ τῷ κισσῷ, ἀλλὰ τῷ στήθει.

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε τὰ βιβλία τῶν μεμαθηκότων μὲν ὑπο-15
μνήματα εἶναι, τῶν δὲ ἀμαθῶν μνήματα.

Στίλπων, * αἰλούσης αὐτοῦ τῆς πατρὶδος ὑπὸ Δημητρίου
τοῦ τυράννου καὶ διαπραγείσης, ἀναχθεὶς ἐπὶ τὸν βασιλέα,
καὶ ἐρωτηθεὶς εἴ τι δὴ αὐτὸς ἀπώλεσε· Τῶν μὲν ἐμῶν, ἔφη,
οὐδὲν, τὸν γὰρ λόγον καὶ τὴν παιδείαν ἔχω, τὰ δὲ λοιπὰ 20
διὰ τί μᾶλλον ἐμὰ, καὶ οὐχὶ τῶν πολιορκούντων;

^b Πρωταγόρας. . . .

^c Βάσος. . . .

Ἐπικουρίου.

Οὐ προσκοινοῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὄντως φιλοσοφεῖν·
οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοῦ κατ' 25
ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

^d Δημάδης. . . .

Sequuntur capita 3. praeter excerpta sacra ex uno Ae-(68)
liano quid continentia.

Caput novum conveniens fere cum Stobaei 84.

Ἀδελφὸς ὑπ' ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὥς πόλις ὄχυρά καὶ
ὑψηλή· ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασιλείον. 5

Πᾶς ὁ ἀδελφὸν πτωχὸν μισῶν φιλίας μακράν ἐστι.

Κρεῖσσον φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακράν οἰκῶν.

ὥς 84, 1. δεινὸν 84, 3. Ἀθήνησι 84, 7. Καλλίας 84, 8.

Οἱ 84, 6. πλουτ. 84, 9. φιλάδελφον 84, 17. Ἱεροκλέους 84,
20. Μουσωνίου 84, 21. Ξενοφάντος 84, 22. 10

* Πλουτάρχου.

Ὁ μὲν Ἀρκαδικὸς μάντις δικαίως πόδα ξύλινον προσ-
κοιήσατο, οἰκείου στερηθεὶς· ἀδελφὸς δὲ πολεμῶν ἀδελφῷ
καὶ πτώμενος ὀδυρεῖον ἀγορᾶς ἑταῖρον, οὐδὲν ἔοικεν ἄλλο
ποιεῖν, ἢ σάρκινον καὶ συμφυὲς ἀποκόψας μέλος, ἀλλότριον 15
προστίβεσθαι προσαρμόττειν.

Ἐν τῷ φιλεῖν τὸν ἀδελφὸν μικροῦ τὸν περὶ Διοσκουρίων
μῦθον οὐ μῦθον ἤλεγξε.

Sequuntur duo capita sine profanorum sententiis.

^a V. Wytttenbach. Plutarch. p.

5. E.

^b Stob. 29, 80.

^c Stob. 29, 70.

^d Stob. 29, 91.

^e Scil. p. 479. B.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΕΡΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

20 Ἡμέραν 101, 15. ὑψηλοὶ 101, 18. Ἀλιανοῦ τοῦ περὶ ζώων β. λόγον.

Seq. caput sine profanorum sententiis.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΤΝΗΣ ΑΓΑΘΗΣ.

(69) βούλομαι 31, 2. αἰδῶς 31, 4. πᾶς 31, 5. αἰδοῖος 31, 13. οὐδένα 31, 15. δοκεῖν 31, 17. αἰδοῦς 31, 6. φαῦλον 31, 7. Πυθιδᾶς 31, 8. τοιαῦτα 31, 9. αἰδοῦ 31, 10. μάλιστα 31, 11. Ζῆνα 31, 12. Πλάτωνος 31, 18.

5 Αἰδῶς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω κακὴ·
πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὦν ἐκτέσατο.
Κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἦνικ' ἠτύχουν βλεψ·
τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι
κόσμον μὲν ἐνδοιήσαν· ἢ δ' εὐπραξία

10 σὺν τοῖς ἀναισχύντοις ἐρισται βροτῶν.

Ὡ. καὶ, τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα
διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυν.

Ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
γίνεται, ἦτ' ἀνδρας μέγα δίνεται ἢ δ' ὀνίνησιν.

15 Ὀμήρου.

ὠκειῶν . . .

Αἰδῶς τοι ξυνετοῖσιν ἐπὶ βλεφάροισι κἀθηται,
ὕβρις δ' ἀξυνέτοισι· σοφὸς δὲ κε τοῦτο δαίη.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΤΝΗΣ ΠΟΝΗΡΑΣ.

Οὗτοι 32, 5. ἤδη 32, 4. ἀπερυσθρία 32, 1. οὐκ ἔστ' 32, 3.
20 ἄπαντ' 32, 6. ἅμα 32, 8. ἐπεσθαι 32, 9. καὶ ἐτι . . . πολέμοι . .

Caput sine profanorum sententiis.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

Ἐτέρων.

Ἄνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Φωτίῳ Πατριάρχῃ.

ἡ Κατόπτρῳ μὲν ἐμφανίζεται τύπος τῆς μορφῆς τοῦ σώ-
(70)ματος, ὁμίλλαις δὲ καὶ λόγοις τὸ τῆς ψυχῆς ἥθος χαρακ-
τηρίζεται.

f Commentitium hunc titulum
esse suspicor, et reddendum ex
Stobaeo ΠΕΡΙ ΤΥΓΙΔΑΣ.

g Restitue ex Stobaeo Περὶ Αἰδοῦς.

h Stob. α. Ἀνασχυντίας.

i Maxim. p. 278. pen.

j Maxim. p. 277.

Εἰκόνες οἱ λόγοι τῶν ἐν τῇ ψυχῇ τύπων, ὥσπερ ὁ νοῦς κινούμενος ἐνεργάσατο.

Λόγος πολλάκις ἄγγελος διαθέσεως. Στόμα μὲν φωνῆς ὄργανον, φωνὴ δὲ ψυχῆς σκιά.

Δημοκράτους.

κ Φαύλων. . . .

Ὡσπερ τῶν δένδρων τὰ καλοὺς φέροντα καρποὺς πρὸ τῶν καρπῶν καὶ ἐκ τῶν φύλλων ἐστὶ κατανοεῖν, οὕτως ἐκ τῶν λόγων πρὸ τῶν ἔργων καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων διαγινώσκονται. 10

Seq. ea quae sunt apud Plutarch. Placit. Philos. IV. 8.

1. 3. δι' αἰσθητηρίου κατάληψις 6. τασία καταληπτικά 7. ὄγδοον om. 8. ἀφ' οὗ πάλιν om. συνίσταται. 10. τεταγμένα. 12. ὅθεν- ὅπερ. 15. αἰσθητόν. 19. δι' ἐν. 20. τῶν- τοῖς- γίνεται om. Ibid. 15 addit λέγει δὲ ἐν τῷ Φιλήβῳ ut apud Stob. p. 150. τὸ δ' ἐν πάθει] τῷδε δ' ἐν πάθει. Additur, Κατὰ τοὺς Περιπατητικούς τετραχῶς, ἐξ οὗ τὸ ἡγεμονικόν, δι' οὗ τὸ ὄργανον καὶ αἰσθητήριον, καθ' ὃ ἡ ἐνέργεια καὶ ἔνεκα τὸ αἰσθητόν. 20.

Λεύκιππος Δημοκράτης τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰς νοήσεις ἑτεροιώσεις εἶναι τοῦ σώματος.

Ἀριστοτέλης quod Stobaeus p. 150, 21. 1. 2. συνθίντων εἰδῶν addita. 3. πάλαι- τοῖς ἰδίοις. 5. ἐν μεθορίῳ.

Οἱ Στωϊκοὶ τήνδε τὴν κοινὴν αἰσθησιν ἐντὸς ἀφῆν προσ-25 αγορεύουσι, καθ' ἣν καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀντιλαμβανόμεθα.

Ἀπελλῆς πλείους αἰσθήσεις εἶναι περὶ τὰ ἄλογα ζῶα.

Δημόκριτος πλείους μὲν εἶναι τὰς αἰσθήσεις τῶν αἰσθη- τῶν, τῷ δὲ μὴ ἀναλογίξειν τὰ αἰσθητὰ τῷ πλήθει λανθάνειν (71) οἱ δὲ ἄλλοι πασισους (?)

Οἱ Στωϊκοὶ σωμάτων τὰς αἰσθήσεις ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῶν περὶ τὰ σώματα ἀσωμάτων λόγων, ἅπερ ἤδη σχήματα προσαγορεύουσι. 5

Λεύκιππος Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν νόησιν etc. ut apud Plutarch. IV. 8.

Οἱ ἄλλοι εἰδῶν ἢ σχημάτων ἑτεροίωσιν ἐν πάσῃ τυπώσει ἀπορροίαις πάντα μᾶλλον ἢ εἰδώλοις.

Οἱ Στωϊκοὶ πᾶσαν αἰσθησιν εἶναι συγκατάθεσιν καὶ κα-10 τάληψιν.

κ Stob. 5, 25.

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

E e

Οἱ Ἀκαδημαῖκοι μὴ εἶναι τὰς αἰσθησεὶς μήτε καταλήψεις
μήτε συγκαταθέσεις.

Οἱ Περιπατητικοὶ οὐκ ἔπυν μὲν συγκαταθέσεως τὰς αἰ-
15 σθησεῖς, οὐ μέντοι συγκαταθέσεις.

Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ξενοφάνης, Παρμενίδης, Ζή-
νων, Μέλισσος, Ἀναξαγόρας, Δημοκράτης, Μητροδώρος,
Πρωταγόρας, Πλάτων ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθησεῖς.

Οἱ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας ὕγιεις μὲν, ὅτι δι' αὐτῶν ὁλονται
20 λαβεῖν ἀληθινὰς φαντασίας, οὐ μὴν ἀκριβεῖς.

Ἀριστοτέλης τὴν αἰσθησιν μὴ πλανᾶσθαι περὶ τὸ ἴδιον,
περὶ δὲ τὸ συμβεβηκός.

Οἱ Στωϊκοὶ ut Plutarch. IV. 9. l. 7. ψευδοποιεῖ τὰ κατα-
25 νοητά. 8. διχῶς νοεῖται καὶ γάρ. 10. Παρμενίδης Ἐμπεδοκλῆς
Ἀναξαγόρας Δημοκρίτος Ἐπίκουρος Ἡρακλείδης. ih. pro pa-
ra habet περί. ult. αἰσθητῶν ἐκάστων ἐκάστην ἀρμόττοντος.

Οἱ Περιπατητικοὶ περὶ τὰς δυνάμεις τῶν αἰσθητηρίων
οἱ μὲν ἄλλοι φύσει τὰ αἰσθητὰ, Λεύκιππος δὲ, Δημοκρίτος
30 καὶ Διογένης νόμῳ, τοῦτο δ' ἔστι δόξη καὶ πάθει τοῖς ἡμε-
τέροις· μηδὲν δ' εἶναι ἀληθὲς μηδὲ καταληπτόν ἐκτὸς τῶν
(72) πρώτων στοιχείων ἀτόμων καὶ κενοῦ· ταῦτα γὰρ εἶναι μόνα
φύσεις, τὰ δ' ἐκ τούτων θίσει καὶ τάξει καὶ σχήματι δια-
φέροντα ἀλλήλων συμβεβηκότα.

Παρμενίδης, Ἐμπεδοκλῆς, ἐλλείπει τροφῆς τὴν ὄρεξιν οἱ
5 τὰ ἄτομα καὶ οἱ τὰ ὁμοιομερῆ καὶ οἱ τὰ ἀμερῆ καὶ τὰ ἐλά-
χιστα πάντ' ἐν πᾶσι τὰ αἰσθητὰ ἀναμεμλχθαι, καὶ μηδὲν
αὐτῶν εἰλικρινὲς ὑπάρχειν· περὶ δὲ τῆς ἐπικρατείας ὀνομά-
ζεσθαι τοῖον ἢ τοῖον καὶ περὶ τὴν πολυαρχίαν. Conf.
Plut. V. 28.

10 Πυθαγόρας, Πλάτων καθαρὸν ἐκάστων εἶναι τῶν αἰσθη-
τῶν ἐξ ἐκάστου στοιχείου προσερχόμενον· πρὸς μὲν οὖν τὴν
ὄρασιν τὸ αἰθερῶδες πεφυκέναι· πρὸς δὲ τὴν ἀκοήν, τὸ
πνευματικόν· πρὸς δὲ τὴν ὄσφρησιν. τὸ πυρῶδες· πρὸς δὲ
τὴν γεῦσιν, τὸ ὑγρόν· πρὸς δὲ τὴν ἀφήν, τὸ γεῶδες.

15 Ἐπίκουρος τῶν αἰσθητῶν ἡδονὰς ἡδὴ καὶ τὰς λύπας.

Οἱ Περιπατητικοὶ τῶν νοητῶν· οὐ γὰρ πᾶσι φαίνεται, τὰ
αὐτὰ ἡδέα τε καὶ λυπηρὰ, καθάπερ λευκά τε καὶ μέλανα.

Χρύσιππος τὸ μὲν γενικόν ἡδὺ, νοητόν τὸ δὲ εἰδικόν καὶ
20 προσκίπτον ἡδὴ, αἰσθητόν.

Ἐμπεδοκλῆς τὰς ἡδονὰς γίνεσθαι τοῖς μὲν ὁμοίοις τῶν ὁμοίων, κατὰ δὲ τὸ ἐλλεῖπον πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν, ὥστε τῷ ἐλλείποντι ἢ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου τὰς δ' ἀληθδόνες τοῖς ἐναντίοις, ἢ ἀλλοτριουῖσθαι γὰρ πρὸς ἄλλα ὅσα διαφέρει κατὰ τε τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν τῶν στοιχείων κρᾶσιν. 25

Ἀναξαγόρας πᾶσαν αἰσθησιν μετὰ πόνου. Ἄλλοι ἐπιγίνεσθαι ἦτοι ἡδονὴν ἢ πόνους συμπεφυκέναι.

Οἱ Στωϊκοὶ τὸν σοφὸν αἰσθήσει καταληπτὸν ἀπὸ τοῦ εἶδους τεκμηριωδῶς.

Οἱ Ἀκαδημαῖκοι λόγων γνῶριμον . . . 30

Ἐπίκουρος σοφῷ μόνῳ τὸν σοφόν . . .

Δημόκριτος τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων αἰσθάνεσθαι. (78)

Σιμύλου.

Πέντ' εἶδιν ἃς ἄνθρωπος αἰσθήσεις ἔχει, ἀφῆν, ὄρασιν, [^ἡ ἀκοήν] γεῦσιν, ὄσφρησιν· μία τούτων ἀπασῶν ἐστι κυριωτάτη

ἀκοή· φαγῶν γὰρ οὐδείς ἔτι σοφός, 5

οὐδ' ἀπάμενος οὐδείς, ἰδῶν τε λυσιτελεῖς

ἐκ τοῦ δ' ἀκούειν μανθάνειν τε τάχαδ' αὖ

πολλοὶ φρόνιμοι γερόνασι· ταύτην γὰρ μίαν

ὁ νοῦς ἑαυτῷ κατέλιπε διδάσκαλον,

ὥσπερ δικαστὴν, ἢ κριτὴν, ἢ κύριον. 10

Sequitur locus qui constituit Plut. IV. 10. et Stob. 151.

Sed additur Δημόκριτος, πλείους . . ut in Plut. abest δεικνυται.

Ἀριστοτέλης. Τὸ δὴ αἰσθητικόν, ὃ δὴ κοινῶς ἀπάντων ζώων ἴδιον αἰσθήσει γὰρ διαφέρειν τὸ ζῶον τοῦ φυτοῦ 15 πενταπλοῦν ἰοικέναι· τοῦτο γὰρ τὸ μὲν ὄρασιν, τὸ δ' ἀκοήν, τὸ δ' ὄσφρησιν, τὸ δὲ γεῦσιν, τὸ δὲ ἀφῆν· ὑπάρχειν δὲ τινα καὶ σύνθετον αἰσθησιν, ἐν ᾗ τό τε φανταστικόν πᾶν γίνεσθαι, καὶ μνημονευτικόν, καὶ τὸ δοξαστικόν, ὅπερ οὖν οὐδ' ἄμοιρον τοῦ νοῦ τιγγάνει, αἰσθάνεσθαι δὲ ἡμᾶς παθοῦσης 20 τι τῆς αἰσθήσεως.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος ut Stob. p. 151. ὁ δ' ἐγκέφαλος.

Ἐμπεδοκλῆς.

Γαῖα μὲν γὰρ γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, αἰθέρι δ' αἰθέρα διαν, ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον. 25

k Abundare videtur ἀκοήν. 1 Excidit pes. An leg. οὐδὲν οὐδὲς ἔτι ε.

E e 2

Epicteti l. 8. τὴν πόλιν om. 9. περιβάλλον. 13. παρατά-
 ξηται στίφος 14. σου om. 16. ἐπικαιρος. 23. κυνῶν . . .
 λαθῆς lacun. 25. τὸ μὲν γύψω.

- (74) Additur ejusdem Ὡςπερ οὐκ ἂν αβουλῶς (f. ἐβούλου)
 ἐν νηϊ μεγάλη καὶ πολυχρύσῳ πλέων βαπτίζεσθαι, οὕτω
 μηδὲ ἐν οὐκίᾳ αἰροῦ ὑπερμεγέθει καὶ πολυτελεῖ ἀνελιζόμενος
 χειμάζεσθαι.

5 Νικολάου π. ἐδῶν. Κέλτοι τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν οὐδέ-
 ποτε κλείουσι.

Caput novum. Scil. Stobaei Ecl. Eth. c. 1. ΠΕΡΙ ΤΩΝ
 ΤΑ ΘΕΙΑ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΩΝ κ. τ. λ. 1—19.

Aliud caput e Sacris.

Novum caput.

Δημοκράτους.

- 10 Ἀνταρκείῃ τροφῆς μικρὰ νύξ οὐδέπω γίνεται.

Κλειτάρχου.

Ἄ'Οφείλομεν ἑαυτοὺς ἐθίζειν ἀπ' ὀλλγῶν ζῆν, ἵνα μηδὲν
 αἰσχρὸν ἔνεκα χρημάτων πάθωμεν.

Σωκράτης 5, 43.

Μοσχίωνος.

- Ῥ Βέλτιόν ἐστιν ἐν μικρᾷ περιουσίᾳ συσσελλόμενον εὐθυμεῖν,
 15 ἢ μεγάλην τυγχάνοντα δυστυχεῖν.

Δημοκράτους 5, 38.

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου καὶ Ἰσοκράτους.

Ἡ ἀνταρκεία 5, 37.

Ῥ Οὐχ ὥρασον σαυτὸν τῇ ἀνταρκείᾳ· τοῦτο γὰρ δυσάλωτόν
 ἐστι χωρίον.

Ῥ Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τίς ἀνδρῶπος πλούσιος, εἶπεν, Ὁ
 20 ἀνταρκής.

- Ῥ Σωκράτης Ξανθίππης τῆς γυναικὸς ἐπιτιμῶσης διότι
 λιτῶς παρεσκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλον, Ὡ γύναι, εἶπεν,
 (75) εἰ μὲν ἡμεῖς εἰσὶν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει, εἰ δὲ ἄλλοι-
 τριοι, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει.

Εὐριπίδης ὁ ποιητής, ἐπεὶ ὀφθαυνοῦντος αὐτοῦ ἐπελάβετο
 τις, λέγων, ὅτι Σοφοκλῆς αὐτὸ διὰ δούλου ποιεῖ, Τοιγαροῦν

m Maxim. p. 45, 40.

n Maxim. p. 45, 42.

o Maxim. p. 45, 48.

p Maxim. p. 46, 3.

q Maxim. p. 46, 5.

Σοφοκλῆς ἐσθλῆι ὄψον ὅποιον τῷ φίλῳ αὐτοῦ ἀρέσκει, 5
ἐγὼ δ' ὅποιον ἂν ἐμοί.

¹ Πλουτάρχου.

Μήτε λαν πολυτελῶς μήτε ἄγαν εὐτελῶς πειρῶ τὰ περὶ
τὴν ἐσθλότητα, καὶ δάιταν, καὶ τὴν ἐπύραν διαγωγὴν τὸ σῶμα
διοικεῖν τὸ μὲν γὰρ φθονεῖσθαι ἢ γελᾶσθαι ποιεῖ, τὸ δὲ
μισεῖσθαι ἢ ἐλεεῖσθαι. 10

² Πιστέον τὸ σῶμα δι' εὐτελείας πρὸς εὐκόλλαν, ἀνταρκῆς
ἐαυτῷ γινόμενον· οἱ γὰρ ὀλίγων δεόμενοι πολλῶν οὐκ ἀπο-
τιγγάνουσι.

Αἰλιανοῦ περὶ ζώων. Sequuntur multa ex Stobaei Tit.

6. ΠΕΡΙ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ. Scil. 22. 18. 19. 21. 23. 24. 25. 16
27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 36. 49. 34. 35. 61. 62. 10. 11.
12. 13. 38. 3. 4. 1. 2. 6. 39. 40. 42. 47. 50. 54. 65.

Εὐσεβίου.

Σωφροσύνην, τὸ περὶ δὴ καὶ ἀναγκαιότατον παρὰ τῶν
ξυνοικουσῶν γυναικῶν ἄνδρες ἀπαιτοῦσι, καὶ ὡς κρείσσονες 20
ὑποδεστέρων ἄρχειν ἀξιοῦσι· ταῦτα δὲ ἀξιεῦντες οὐκ οἰδέ-
ονται ὁκόσα ἐκάστῳ ἐστὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἐν τῇ τοῦ
χειρόνος ἐόντων μοίρᾳ τὸ ἐξαμαρτάνειν ταῦτα αὐτοί, ὥσπερ
σφίσι μόναις ἐξεὺν καὶ μετὰ τοῦ ἀνεπιπλήκτου παρὰ
σφέων παντελέως καὶ ἀνέειδην οὕτως πλημμελέοντες. 25
18, 36, 6, 37, 63.

³ ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. (76)

⁴ Πυθαγόρου.

Βέλτιον λίθον βαλεῖν εἰκῇ ἢ λόγον. Δάλει ἂ δει, καὶ
ὅτε δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἂ μὴ δεῖ.

⁵ Σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν, χρυσὸν ἐστὶ θάπτειν.

Ἐτέρων.

Φίλη ἢ ἀλήθεια, καὶ γὰρ αὐτὴν φιλεῖ τὴν ἀλήθειαν ἢ ἀλήθεια. 5

Ἡ ἀλήθεια δάκνει ψυχὴν νοσοῦσαν, ὥσπερ καὶ μέλι
σῶμα τετραυματισμένου.

Τοῖς λανθάνειν σπουδάζουσι πικρὸν ἢ ἀλήθεια.

Ὡσπερ οὐ δυνατόν ὁφθαλμῷ τεθολωμένῳ ἀκριβῆ τῶν

r Π. p. 461. C. Maxim. p. 45, 50.

t Leg. Ἐπιστέον. Maxim. pag.
45, 55. εἰδίσθω.

u Vide Stobaei tit. 11. Maxim. 45.

x Stob. 34, 11.

y Maxim. p. 69, 26.

10 ὁρῶμεν ὅτι κατὰ λήψιν, οὕτως οὐδὲ τεθολασμένη φύγη τῇ
κατανοήσει τῆς ἀληθείας ἐπιβαλεῖν.

* Ωσεὶ 9, 51.

Πλουτάρχου.

* Καὶ ὁδοῦ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποκλανηθῆναι. Ἐπὶ
τῆς ἑαυτοῦ γλώσσης οἰκούμενην ἔφερε τὴν ἀλήθειαν.

15 Σοφοκλέους.

Τάληθες αἰὲ κλειστόν ἰσχύει λόγον.

τὸ γὰρ 11, 9. τοῖς τοι 11, 13. ubi δικαίους χρῶ.

Μενάνδρου.

Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τάληθῃ λέγειν.

Ἀδύνατον ὥς ἔοικε τάληθες λαθεῖν.

Ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν

20 χρυσοῦν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον.

Ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν.

Ἀεὶ 11, 11. Ἀπλᾶ 11, 8.

(77) * Πινδάρου.

οὐτ' ἐξελέγχων μόνος

ἀλάθειαν ἐτήτυμος

χρόνος. τό τ' εἰς ἀφάνες τῶν πρόσω

κατεφρόνησεν.

5[Οὔ] ^b τοι ἔπασα κερδίων

φαίνουσα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκέες

καί τοι σιγᾶν πολλάκις σοφά-

τατον ἀνδρὶ νοῆσαι.

* Μὴ παρίει καλά. νῶ-

10 μα δικαίῳ πηδάλῳ στρατόν. ἀ-

ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι γάλ-

κευε γλῶτταν.

Αυδία 11, 7. Ἀλήθεια 11, 2.

Ἰσοκράτους.

Διὰ παντὸς χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμῶν, ὥς

15 πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους ἢ τοὺς ἄλλων ὅρκους.

Θουκυδίδου.

Οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες,
οὐ μόνον οὐ κείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν.

^a Maxim. p. 69, 29.

^a Ol. X. 65.

^b Nem. V. 50.

^c Pyth. I. 167.

Πλάτων 11, 15. Τρεῖς 11, 16. Τότε οὖν 11, 17. Ἀλήθεια 11, 18. Πεύθεσθαι 11, 20. Ἀληθείην 11, 21. Πεύθεσθαι 11, 22. Περὶ 11, 23. Ὅτι 11, 24. Πυθαγόρας 11, 25. 20 Ἡροδότου ἱστοριῶν γ. Οἱ δὲ μ. init. Ἀλήθεια 11, 14.

^a Πλουτάρχου.

Τὸ μὲν ἴσον ξυγᾶ, τὸ δ' ἀληθές τῷ ἐκ φιλοσοφίας λόγῳ κρίνεται.

Δίωκος τοῦ Ῥωμαίου.

Ἐχει γάρ τι πικρὸν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος, ἐπειδ' ἂν τις²⁵ ἀκράτῳ παρρησίᾳ χρώμενος, μεγαλῶν ἀγαθῶν προσδοκῶν (78) ἀφαιρῆται· τὰ δὲ προσηγῇ καὶ ψεύδῃ πείθῃ τοὺς ἀκούοντας.

Διογένηους.

¹ Τὸ ἀληθές πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀηδὲς τοῖς ἀνοήτοις, τὸ δὲ ψεῦδος γλυκὺ καὶ, προσηγὲς ὥσπερ γε οἶμαι καὶ τοῖς νο-⁵σοῦσι τὰ ὅμματα τὸ μὲν φῶς ἀνιερὸν, τὸ δὲ σκότος ἄλυπον καὶ φίλον, οὐκ ἔων βλέπειν.

² Ἀριστοτέλης καὶ Ἡρακλείδης . . .

ἥνιος. Μεσήνιος ἥλω καὶ αὐτὸς τὴν αἰτίαν ἀνατίθῃσι, καθ' οὗς μὲν ἂν τόπους γένηται τῆς γῆς πλημμυροῦντι τὰ πελάγη· ἐξ ὧν δ' ἂν τύχῃ παρακροστὰς ὑποσυνέκλινοντι· ταῦτα¹⁰ δὲ συμβάλειν παρὰ τὰς ἐώας καὶ τὰς μεσηβρινὰς ἐκκλίσει.

Καθίας ὁ Μασαλήτης τῇ πληρώσει τῆς σελήνης καὶ τῇ μειώσει τῆς ἑκατέρου τούτων αἰτίας ἀνατίθῃσι.

Ποσειδάωνιος ὑπὸ μὲν τῆς σελήνης κινεῖσθαι τοὺς ἀνέ-¹⁵μους, ὑπὸ δὲ τούτων τὰ πελάγη, ἐν οἷς τὰ προειρημένα γίνεσθαι πάθῃ.

Πλάτων ἐπὶ τὴν κ. τ. λ.

Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης τὰς ἐμβάλλοντας ποταμοὺς εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν διὰ τῆς Κελτικῆς ὀρεινῆς αἰτιάται, προω-
θούντας μὲν ταῖς ἐφόδοις, ὑφέκοντας δὲ ταῖς ἀναπαύλαις.²⁰

Κράτης ὁ γραμματικὸς τὸν ἀντισπασμὸν τῆς θαλάττης αἰτιάται.

¹ Ἀπολλόδαμος ὁ Κερκυραῖος τὰς ἐκ τοῦ ὤκεανου καλλιερίας.

Σέλευκος ὁ μαθηματικὸς ἀντιγεγραφὼς Κράτητι, κινῶν²⁵

a Maxim. p. 69, 26.

e ms. ἀφαιρῆται et msc πείθῃ.

f Maxim. p. 69, 35.

g Deest inscriptio in ms. Est

proculdubio e Stobaei Phys. c. 41.

Πῶς ἄμπατος καὶ πλημμυρὶς γί-
νεται.

(79) αὐτὸς τὴν γῆν, ἀντικόπτειν αὐτῆς τῷ δίνῃ φησὶ τὴν περιστροφὴν τῆς σελήνης· τοῦ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων ἀντικειρισκόμενου πνεύματος καὶ ἐμπέκτοντος εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, κατὰ λόγον οὕτω συγκυμαίνεσθαι τὴν 5Θάλασσαν.

Ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν Πλάτωνος. . .

Πλουτάρχου.

Τοὺς μὲν εὐθύς ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους μεταχειρίζεται ποινὴ ταχέια πρῶτον τιμὴν τρώει, καὶ παραλείποντι πολλὰ τῶν καθαρμῶν δεομένων, ὧν μεῖζόν ἐστιν ἐργον ἢ περὶ τὴν κακίαν λατρεία· τούτους δίκῃ μετὰ τὴν τελευτήν ὁ θεὸς παραδίδωσιν.

Ἰ^α Ἄδου τινος ἀνοίγονται πύλαι βαθεῖαι καὶ ποταμοὶ πυρὸς ὁμοῦ καὶ στυγρὸς ἀπορροαί ἀνάχεράννυνται, καὶ σκότος ἐμπέπλεται πολυφαντάσεων εἰδώλων, χαλεπὰς μὲν ὄψεις, 15οῖκτρας δὲ φωνὰς ἐπιφερόντων· δικασταὶ δὲ καὶ κολασταὶ καὶ χάσματα καὶ μυχοὶ μυρίων κακῶν γέμοντες.

Ζαλευίνου.

Ἰ^α Ὅδ' ἡμῖν παρηγγέλθω πᾶσι τοῖς τοιούτοις πολίταις καὶ πολίταις καὶ συνοίκοις, μεμνησθαι θεὸν ὡς ὄντα, καὶ δίκας 20ἐπιπέμποντα τοῖς ἀδίκοις, καὶ τίθεσθαι πρὸ ὁμμάτων τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν ᾧ γίνεται τὸ τέλος ἐκάστης τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ζῆν· πᾶσι γὰρ ἐμπέπτει μεταμέλεια τοῖς μέλλουσι τελευτᾶν, μεμνημένοις ὡς ἡδικήκασιν, καὶ ὁρμῇ τοῦ βούλεσθαι πάντα πεπράχθαι δικαίως αὐτοῖς.

ἔ^α Ἀπολλωνίου.

25 Εἰ δ' ἐστὶν αἰσθησις ἐν ἄδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ (80)δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλείστης ἐπιμελείας καὶ ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.

h Plutarch. II. p. 167. A.

i Dedi ex Maximo p. 252, 49.

Οὐδ' ἡμῖν παρηγγέλθω ms.

k Apollonio item male tribuit

Maximus p. 250. quum sit Hyperidis. Patebit erroris fons consulti Stobaeum 124, 36. in quo praecedat sententia Apollonii.

I N D E X

IN APPENDICEM E MS. FLORENT. *)

Aelianus 32. 37.	Diogenes 40. 78.
Aeschines Socraticus 36.	Empedocles 34. 73.
Aeschylus S. ad Th. 10.	Epicharmus 10.
Alexis 34.	Epictetus 14.
Anaxandrides 31.	Epicurus 67.
Antiphanes 34.	Euripides 19. Antiope 11. Bel-
Antiphon 37. 38.	lerophon 20. (Medea) 12.
Antisthenes 40.	Meleager 35. Palamedes 11.
Apollonius 14. mendose pro	Peliades 12. 20. 31. 33.
Hyperide 79.	Phoenix 11. 12. Supplices
Archytas 46.	10. Thyestes 11. Euripides
Aristides 22.	male cit. 10. 36. Ex Euri-
Aristombrotus 25.	pidis, ut videtur, Antigona
Aristonis ὁμοιώματα 42. 43.	28.
Aristonymus 42.	Eusebius 75.
Aristophanes 29.	Herodorus 40.
Aristoteles 21. 73. 78.	Hieronymus 49.
Aristoxenus 46.	Homerus 69.
Astydamas Alcmaeone 10.	Hyperides . vid. Apollonius.
Clitarchus 74	Hypsaeus 32.
Democrates 39. 40. 41. 43.	Iamblichus 21. 32. 37. 46.
74.	49.
Democritus 13. 14.	Irodorus 6.
Demonax 39.	Isocrates 77.
Dio 4. 42. 77.	Menander 12. ter. 13. bis. 20.

*) Accessit hic index in ed. Lipsiensi.

80. 31. bis. 35. ter. 76. *Καρχηδονία* 35. *Περικειρο-
μένοις* 20. *Φιλαδέλφοις* 35.
Moschio 74.
Musonius 15. 51. 56. 62.
Myson 13.
Nicostratus 29.
Phalaris 14.
Philemon 11. 35.
Philetas 31.
Phocylides 10.
Pindarus 77.
*Platonis Epistola ad Aristodo-
rum* 19.
Plutarchus 65. 68. 75. 76. 77.
 79.
Polyaenus 15.
Posidippus 12.
Pythagoras 14.
Serenus 46.
Simylus 73.
Sophilus 29.
Sophocles 31. 34. 76. *Aiax* 31.
 (Electra) 11. *Eriphyle* 13.
Oedip. Col. 10. *Phthiotides*
 35.
Symeon 3.
Themistius 13.
Theocritus 31.
Theodorus 18.
Theognis 31.
Theophrastus 13. 37. 55.
Τίωνος (Φιλιστίωνος?) 11.
Thucydides 20. 77.
Xenophon 41.
Zaleucus 79.
Ζήνου (Ζηνοδότου?) 10.

EX MEINERII COMMENTATION.
MISCELL. FASC. I.

Vol. I. p. 22. Quod Nicolao tribuitur quadraginta quatuor senariorum ἀποσπασμάτων, non Damasceno tribuendum, quod praeter Fabricium fecit I. C. Orellius Fragm. Nicol. p. 162. Ipsum fragmentum certissima continet indicia, quibus Nicolaum novae comoediae poetam fuisse colligitur. — (p. 21.)

Vol. II. p. 100. In Sophoclis fragmento legam, ὅπου δὲ μὴ τᾷριςτ' ἐλευθέρας λέγειν. — (p. 18.)

Vol. III. p. 112. Qui Chaeremoni tribuitur versus, βεβαιωτάτην ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς, Philemonis esse videtur, cuius nomen passim cum Chaeremone mutatur. Idem de alio trimetro dictum esto apud Stobaeum LXVI. p. 421. Gesn. γυναῖκα θάπτειν χρεῖττον ἔστιν ἢ λαβεῖν. — (p. 30.)

Vol. III. p. 232. Carcini versus ita scribendus erat: δειλὸν γ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. — (p. 28.)

Vol. III. p. 309. Heliodori fragmentum. Apparet e primis fragmenti versibus describi Italiae sive Campaniae partem eam, quae inter Lucrinum lacum et Puteolos haud adeo longo tractu extenditur; docet hoc vel Gaurei sive ut aliis scriptoribus appellatur Gaurani montis commemoratio. Eo igitur loco fontem fuisse poeta memorat oculorum morbis sanandis saluberrimum, quem eundem fuisse, qui prope ad Ciceronis villam Puteolanam

sive Academiam scaturiisse dicitur, non est quod dubites. Sed de hoc postea videbimus. Quod autem versu tertio totus ille locorum tractus nivis candorem ostendisse dicitur, id nihil mirationis habet, quandoquidem ἅπαν τὸ χωρίον ἐκεῖ θείου πλήρες ἐστὶ καὶ πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων Strabo Lib. V. p. 245. Alm., nec aliam his nostris diebus tractus illius esse faciem, unanimi consensu testantur quibuscunque loca illa suis oculis spectare licuit. Quod versu quinto legitur πολυστάφυλοι περιναίεται, ad vineta referendum, quibus Gauranum montem abundasse constat. V. 8. legendum ἀραρώσι, quamquam aliud eius formae exemplum desidero; vulgatum certe frustra defendas Hesiodico illo Opp. 22. ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν. Peius etiam habitus est v. 11. ubi Grotius dedit:

ὃς δὲ κε Κιμμερίῃ νεφέλῃ κεκλεισμένος ὄσσε,
 quae est Scaligeri correctio, elegans illa quidem nec tamen probabilis, siquidem κεκλεισμένος illud paullo longius ab editae lectionis ductibus recedit. Fortasse scripserat poeta:

ὃς δὲ κεν ἡερὶ νεφέλῃ λελυγασμένος ὄσσε.
 ut correxit hunc versum Ruhnkenius ad Tim. Lex. Plat. p. 118. nisi quod Κιμμερίῃ retinuit. Denique postremo versu mirum est, neminem offendisse in verbis ῥέα δ' ἐκδεταὶ ὕδατι νοῦσος, ubi ἐκδεταὶ aliquid portentosi habet, quod vide an ita procurari possit, ut scribatur:

— — — — ῥέα δ' εἰκάθει ὕδατι νοῦσος.

Iam si quaeras, quis sit ille, cui versus hos tribuit Stobaeus, Heliodorus et quando vixerit, equidem gaudebo, si quis ad haec probabiliter responderit. Interim docere liceat, quando non vixerit. Vidimus carmen nostrum versari totum in Gauranarum aquarum salubritate oculorum morbo laborantibus commendanda. Iam vero Gauranos fontes, quos prope ab Ciceronis villa abfuisse monui-

mus, mortuo demum Cicerone erupisse testatur Plinius H. N. XXXI. 3. *huius* (villae Puteolande) *in parte prima, exiguo post obitum ipsius* (Ciceronis), *Antistio Vetre possidente, eruperunt fontes calidi, perquam salubres oculis.* Idem testatur Tullius Laurea in elegantissimo epigrammate ibidem apud Plinium servato, quod accepit etiam Wernsdorfius Poët. Min. Vol. V. P. 3. p. 1370.

Quo tua, Romanae vindex clarissime linguae,

Silva loco melius surgere iussa viret:

Atque Academiae celebratam nomine villam

Nunc reparat cultu sub potiore Vetus:

Hic etiam apparent lymphae non ante repertae

Languida quae infuso lymina rore levant etc.

Ex his igitur hoc certe intelligitur, Heliodorum illum Ciceronis aetatem superasse, qui num diversus fuerit ab eo, cuius Protesilaum, epicum, ut videtur, carmen commemorat Stephanus Byz. s. v. *Φυλάκη* p. 705. *Ἡλιόδωρος Πρωτεσίλαω*.

Ἀργείων τελέεσθιν ὅσοι Φυλάκῃθεν ἔποντο,

aliis diiudicandum relinquo. Alium Heliodorum commemorat et Graecorum longe doctissimum vocat Horatius Sat. I, 5, 2., qui si eum a poëticae virtutis laude commendasset, vix dubitari posset, quin idem fuerit, cui versus illos attribuit Stobaeus. Quamquam quotiescunque illorum versuum argumentum contemplor, in eam semper indici suspicionem, ut eos e tali carmine ductos censerem, in quo varia morborum genera eorumque medendorum ratio traderentur. In qua cogitatione defixo peropportune se obtulit Heliodorus quidam Atheniensis medicus, cuius *Ἀπολυτικά*, hoc est, ut equidem opinor, didacticum carmen, in quo medendorum morborum praecepta exponerentur ¹⁾, commemorat Galenus de Antidot.

1) ἀπολυθῆναι νόσον morbo liberari hac in re propriam esse dicendi formam docuit Foesius Oecon. Hippocr. p. 77. B.)

II. p. 77. b. Ald., qui cum eundem tragoediarum poëtam fuisse dicit, vereor equidem ne diversos Heliodoros confuderit. Apolytica autem heroïcis versibus fuisse concepta, docet exordium operis ibidem a Galeno servatum, non indignum illud quod hoc loco adscribam:

Οὐ μὰ τὸν ἐν Τρίκκῃ προῖον θεόν, οὐ μὰ τὸν ὑψοῦ
 Ἑλίου σπειρόντα θεοῖς φαειμβροτον ἄλγην (αἶγλην),
 οὐ μὰ θεῶν σκηπτούχον, ὑπερμενέα Κρονίωνα
 οὔτε μέ τις δώροισι παρήγαγεν, οὔθ' ὑπ' ἀνάγκης
 οὔτε χάριν φίλης ἐτέρῳ κακὰ νεῖμαι ὑπέστην.
 ἀλλ' ὁσίας μὲν χεῖρας ἐς ἥερα λαμπρὸν ἄειρα (fort.
 αἶρω),

καὶ κακίης ἀμόλυντον ἔχω διὰ πάντα λογισμόν.

Qui versus cum ex ipso carminis prooemio deprompti sint, facile intelligis quam apte cum nostro fragmento conveniant, ut utrumque locum ex eodem poëmate ductum esse suspiceris, cui quidem coniecturae nihil obstat, nisi quod in Stobaei margine locus noster e *Spectaculis Italicis* desumptus dicitur, quamquam id ipsum qua auctoritate factum sit me nescire fateor, cum in prima Gesneriana nihil nisi nudum Heliodori nomen adscriptum legatur. — (p. 38—41.)

Vol. III. p. 431. In Pherecratis fragmento γ. 6. scribendum ἐγκυλῖσαι. Ad Chironem autem hos versus referendos esse doce Priscianus XVIII. 25. p. 224. Φερεκράτης Χείροσον Νῦν δ' ἄρ τι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησιν οὔν. ubi miror novissimum editorem non correxisse ἄρτι et ἐντίθησι νόον, quod vel sine Stobaei auxilio fieri poterat. Idem tamen recte corrigit Χείρωνι. — (p. 11.)

In bibliopolio Kühniano prodierunt:

- Abbildung und Beschreib. e. neuen u. geschmackvoll. Blumengestells, f. Zimmer u. Gärten brauchbar, u. s. w. mit Kupfern. kl. 8. broch. 9 gr.
- Fischer, Chr. Aug., neues spanisch. Lesebuch üb. pol. und merkant. Gegenstände. 8. 21 gr.
- Freiesleben, J. C., bergmänn. mineral. Beschreib. d. grösst. Theils des Harzes. 2 Thle. mit 3 Kupfern. gr. 8. 2 Thlr. 12 gr.
- Genß's Schicksal, geschildert durch eine Gesellsch. v. Schweizern, herausgeg. v. E. A. W. Zimmermann. gr. 8. 5 gr.
- Gesellschafter, der angenehme, in Engl. Gartenanlagen, für alle, die mit d. Angenehmen d. Spatzierganges in ihnen auch d. Nützliche verbind. woll., e. Anhang z. d. bot. Taschenbuch f. wissbegierige Spatziergänger. 12. 6 gr.
- Geschichte u. Darstellung der Poln. Revolut. in ihr. nähern und entfernt. Ursachen entwick. v. e. Vetter des Hippolit, a Lapide. gr. 8. 12 gr.
- Gruner, Joh. Ernst, Crematius Cordus, od. über die Bücherverbote. 8. 18 gr.
- — — über die Abschaffung des Lehnwesens. 8. 15 gr.
- Hedwig, Rom., Aphorismen über d. Pflanzenkunde, z. Gebrauch. sein. Vorlesungen. 8. 12 gr.
- Hindenburg, Chr. Fr., Archiv d. rein. u. angewandt. Mathemat. m. sehr viel. Kupf. gr. 8. 11 Hefte, à 12 gr. 5 Thlr. 12 gr.
- Hübner, D. G. J., Beiträge z. Bibliopöie, in prakt. Anmerk. f. Schriftsteller u. Verleger. 8. 10 gr.
- Hume's, Dav., Geist 1stes Bdch.: Politik, v. Ch. A. Fischer. 8. 16 gr.
- — — polit. Zweifel, all. Partheien gewidmet v. Ch. A. Fischer. 8. 21 gr.
- — — vollkommne Republik, frei nach d. Engl. v. Ch. A. Fischer. 8. 4 gr.
- Ingenhous, Joh., üb. Ernähr. d. Pflanz. u. Fruchtbarh. d. Bodens, a. d. Engl. m. Anmerk. v. Fischer, nebst e. Einleit. üb. ein. Gegenstände d. Pflanzenphysiologie v. F. A. v. Humboldt. 8. 18 gr.
- Kinderstube, die, v. ihr. moral. u. phisich. Seite dargestellt, z. Beherz. f. Hausväter u. Hausmütter u. s. w., nebst e. Vorrede von D. J. C. Rosenmüller. m. Kupf. 8. 20 gr.
- Köhler, Chrn. Gottlob, zu welch. Gedank. u. s. w. sollten d. Völker Europens bei d. Andenk. an d. grösste u. s. w. Begebenh. d. verflossn. Jahrs am erst. Tag d. neuangehenden ihr. Geist sammeln? e. Rede, gehalt. 1802 zu Altenburg. 8. geheft. 2 gr.
- Kretschmann's Handb. f. Sachsen u. Ausländer, enthalt. e. alph. Verzeichn. d. in Sachsen u. incorp. Landen befindl. Besitz. und Ortschaften. gr. 8. 1 Thlr. 16 gr.
- Kühn, Karl Gottlob, Briefe über die Mittel, die atmosphär. Luft bei ansteck. Krankh. zu verbessern. 8. 12 gr.
- Lambert, J. H., Grundregeln d. Perspectiv. aus Betracht. e. perspect. gezeichnet. Landsch. abgeleitet, z. Druck befördert v. C. H. Hindenburg. mit 1 Kupf. 8. 10 gr.
- Leonhardi, Fr. G., der Frühlings- und Sommer-Gärtner in Zimmern u. Gärten, od. Anweis., wie man jede Art Blumen, wohlriech. Stauden-, Stranch- und Küchen-Gewächse, desgl. nach d. vortreffl. Chinesisch. Art, jede Sorte Fruchtbäume in Scherben pflanzen, erziehen, warten u. sie für d. Winter aufbewahr. soll u. s. w. m. illum. u. schwarz. Kupf. 8. 1 Thlr. 12 gr.

- Marx, M. A. F., Predigt üb. d. landesherrl. Abschaff. d. Bettelns in Sachsen. 8. geheft. 5 gr.
- Michaelis, C. Fr., üb. d. Geist d. Tonkunst, e. Beitr. z. Kants Krit. d. ästhet. Urtheilskr. 8. 9 gr. 2r. Vers. 16 gr.
- Murr, Craph. G. v., neues Journ. z. Kunst u. Literat. m. 5 Kupf. 8. 1r. Thl. 1 Thlr. 12 gr. 2r. Thl. 1 Thlr. 8 gr.
- Renard, J. Claud., Versuch, d. Entsteh. u. Ernähr., d. Wachsthum u. alle übrige-Verändr. d. Knochen im gesund. u. krank. Zustand z. erklär. gr. 8. 18 gr.
- Reuss, C. F., Samml. versch. vorzügl. allgem. anwendbaren Feuerordnung. u. Anstalten u. s. w. 8. 1r. Thl. 20 gr. 2r. Thl. 16 gr.
- Riedel, Joh. Gli., Anweis. z. Feldmessk. m. d. Boussole. m. 12 Kupfertaf. neue Aufl. gr. 8. broch. 1 Thlr. 12 gr.
- Römer, J. J., Archiv f. d. Botanik. m. sehr viel illum. u. schwarz. Kupf. gr. 4. broch. 3 Bde. à 8 Thlr. 24 Thlr.
- Ruheims Reisen ins Sächs. Erzgebirge. 8. 18 gr.
- Rüdiger, Chr. Fr., Darst. d. neu. Methode d. Hrn. du Sejour, Sonnen- und Mondfinsternisse f. e. gegeb. Ort. analyt. z. berechn., nebst Nachricht v. d. Leipz. Sternwarte. m. Kupfern. gr. 8. 8 gr.
- Sacco, Ludw., neue Entdeck. üb. d. Kuhpocken, d. Mauke und Schaafpocken, a. d. Ital. v. W. Sprengel, m. e. Vorr. u. Anmerk. v. Kurt Sprengel, m. 4 illum. Kupf. gr. 8. 1 Thlr. 12 gr.
- Sammlung anat. Aufs. u. Bemerk. z. Aufklär. d. Fischkde. 1r. Thl. Vicq d'Azyr's anat. Kennz. d. Fische, u. Lorenzini's Beschreibung. u. Zerglied. d. Krampfrochens, a. d. Ital. u. Franz. v. J. G. Schneider. m. 7 Kupfertaf. 8. 16 gr.
- Schmiedlein, Gfr. Benj., vollständ. Lehrbegr. d. Entomologie. 1r. Bd. m. 4 Kupf. gr. 8. 1 Thlr. 16 gr.
- Semmler, Chr., Untersuchungen üb. d. höchste Vollkommenh. in d. Landschaftsmalerei, f. Freunde dies. Kunst u. d. schön. Natur. 8. 2 Thle. 2 Thlr. 16 gr.
- — — die Gartenlogik, ein Versuch, d. Unverständliche u. Widersinnige bei d. Anlegen Engl. Gärten zu vermeid., um dafür d. Schöne u. Nützl. darin aufzunehmen. 8. 1 Thlr. 16 gr.
- Schröter, J. Fr., d. menschl. Gefühl od. Organ d. Getastes, nach d. Abbildungen mehr. berühm. Anatomen. m. 1 illum. Kupfer. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.
- — — d. menschl. Nase od. d. Geruchsorgan, nach den Abbildungen d. Hrn. G. R. Sömmerring neu dargest. mit 1 illum. Kupf. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.
- — — d. menschl. Zunge od. d. Geschmacksorgan, nach den Abbildungen d. Hrn. G. R. Sömmerring neu dargestellt. mit 1 illum. Kupf. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.
- Statenverhältnisse, üb., u. Regierungsformen, e. Lesebuch f. Fürst. u. Unterth. gr. 8. 16 gr.
- Szenen auf e. Reise v. Erlangen nach Muggendorf u. d. Rosenmüllers Höhle. 8. 9 gr.
- Taschenbuch f. Liebh. Engl. Anlag., mit besond. Hins. auf die um Leipz. befindl. 12. broch. 16 gr.
- Wadström, C. B., Versuch üb. Kolonien, vorzügl. in Rücksicht auf d. westl. Küste v. Afrika, nebst e. Beschreib. der, bis jetzt dort erricht. Kolonien, besond. der neu. v. Sierra Leona u. Bulania, aus d. Engl. m. viel. Anmerk. die Naturgesch. v. Afrika, dessen Bewohner u. d. Sklavenhandel betreff., v. E. A. W. Zimmermann n. m. Kupfern. 1r. Bd. gr. 8. 1 Thlr.

